

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2023
9. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 70. schůze Poslanecké sněmovny

1. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 385/ – druhé čtení
2. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 405/ – druhé čtení
3. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 374/2015 Sb., o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 435/ – druhé čtení
4. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 451/1991 Sb., kterým se stanoví některé další předpoklady pro výkon některých funkcí ve státních orgánech a organizacích České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 331/ – první čtení
5. Vládní návrh zákona o správě voleb /sněmovní tisk 379/ – první čtení
6. Vládní návrh zákona, kterým se mění volební a některé další zákony v souvislosti s přijetím zákona o správě voleb /sněmovní tisk 380/ – první čtení
7. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 439/ – první čtení
8. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 459/ – první čtení
9. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 375/2022 Sb., o zdravotnických prostředcích a diagnostických zdravotnických prostředcích in vitro, a zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 461/ – první čtení

10. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 463/ – první čtení
11. Vládní návrh zákona o municích /sněmovní tisk 464/ – první čtení
12. Vládní návrh zákona o zbraních a střelivu /sněmovní tisk 465/ – první čtení
13. Vládní návrh zákona o trhu s nevykonnými úvěry /sněmovní tisk 472/ – první čtení
14. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o trhu s nevykonnými úvěry /sněmovní tisk 473/ – první čtení
15. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s rozvojem finančního trhu a s podporou zajištění na stáří /sněmovní tisk 474/ – první čtení
16. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 475/ – první čtení
17. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 476/ – první čtení
18. Návrh poslanců Jana Hrnčíře, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 4/ – první čtení
19. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Jana Hrnčíře a dalších na vydání zákona o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti se zrušením soudních exekutorů /sněmovní tisk 5/ – první čtení
20. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Jiřího Kobzy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění zákona č. 178/2018 Sb., ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 6/ – první čtení
21. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Jana Hrnčíře a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 7/ – první čtení
22. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Jana Hrnčíře a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu a o změně Ústavy České republiky /sněmovní tisk 8/ – první čtení
23. Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 9/ – první čtení
24. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Jana Hrnčíře a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 10/ – první čtení

25. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Jana Hrnčíře a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 11/ – první čtení
26. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Radka Kotena a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 12/ – první čtení
27. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Jiřího Kobzy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 13/ – první čtení
28. Návrh poslanců Radka Kotena, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 14/ – první čtení
29. Návrh poslanců Radka Kotena, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 15/ – první čtení
30. Návrh poslanců Jiřího Kobzy, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 16/ – první čtení
31. Návrh Zastupitelstva Pardubického kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon a zákon č. 284/2021 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím stavebního zákona /sněmovní tisk 18/ – první čtení podle § 90 odst. 2
32. Návrh Zastupitelstva Pardubického kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení daní, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 19/ – první čtení
33. Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 22/ – první čtení
34. Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 23/ – první čtení
35. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Lucie Šafránkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 73/2011 Sb., o Úřadu práce České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 24/ – první čtení
36. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Radka Kotena a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 25/ – první čtení podle § 90 odst. 2

37. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 38/ – první čtení
38. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 275/2012 Sb., o volbě prezidenta republiky a o změně některých zákonů (zákon o volbě prezidenta republiky), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 39/ – první čtení
39. Návrh poslanců Heleny Válkové, Patrika Nachera, Marka Nováka, Jany Hanzlíkové, Zuzany Ožanové, Taťány Malé, Stanislava Fridricha, Josefa Bělíci a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů a další související zákony /sněmovní tisk 40/ – první čtení podle § 90 odst. 2
40. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 41/ – první čtení
41. Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 52/ – první čtení
42. Návrh poslanců Jana Hrnčíře, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 53/ – první čtení
43. Návrh poslance Andreje Babiše na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 54/ – první čtení podle § 90 odst. 2
44. Návrh poslanců Ivana Bartoše, Martina Kupky, Věry Kovářové, Jana Jakoba, Marka Výborného a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon /sněmovní tisk 63/ – první čtení podle § 90 odst. 2
45. Návrh poslanců Marka Nováka, Patrika Nachera, Karla Havlíčka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 66/ – první čtení
46. Návrh Zastupitelstva Karlovarského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 109/ – první čtení
47. Návrh poslanců Jakuba Michálka, Věry Kovářové, Marka Výborného, Marka Bendy a Jana Jakoba na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 110/ – první čtení
48. Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 118/ – první čtení

49. Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 119/ – první čtení
50. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 129/ – první čtení podle § 90 odst. 2
51. Návrh poslanců Karla Havlíčka, Aleny Schillerové, Jany Pastuchové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 153/ – první čtení podle § 90 odst. 2
52. Návrh poslanců Richarda Brabce, Kláry Dostálové, Jany Pastuchové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 383/2012 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 154/ – první čtení podle § 90 odst. 2
53. Návrh poslanců Aleny Schillerové, Richarda Brabce, Pavla Růžičky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 158/ – první čtení podle § 90 odst. 2
54. Návrh poslanců Věry Adámkové, Vlastimila Válka, Toma Philippa, Miloslava Janulíka, Kamala Farhana a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 285/2002 Sb., o darování, odběrech a transplantacích tkání a orgánů a o změně některých zákonů (transplantační zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 296/2008 Sb., o zajištění jakosti a bezpečnosti lidských tkání a buněk určených k použití u člověka a o změně souvisejících zákonů (zákon o lidských tkáních a buňkách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 162/ – první čtení
55. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 164/ – první čtení
56. Návrh poslanců Aleny Schillerové, Andreje Babiše, Karla Havlíčka a Jany Mračkové Vildumetzové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 184/ – první čtení podle § 90 odst. 2
57. Návrh Zastupitelstva Pardubického kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 185/ – první čtení
58. Návrh poslanců Josefa Bělíci, Michala Ratiborského, Pavla Růžičky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 209/ – první čtení
59. Návrh poslanců Andreje Babiše, Aleše Juchelky, Aleny Schillerové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 231/ – první čtení podle § 90 odst. 2

60. Návrh poslanců Andreje Babiše, Aleše Juchelky, Aleny Schillerové a dalších na vydání zákona o jednorázovém příspěvku důchodci v roce 2022 /sněmovní tisk 233/ – první čtení podle § 90 odst. 2
61. Návrh poslanců Andreje Babiše, Aleše Juchelky, Aleny Schillerové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 234/ – první čtení
62. Návrh poslanců Josefa Bernarda, Markéty Pekarové Adamové, Olgy Richterové, Martina Baxy a Jany Pastuchové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 241/ – první čtení
63. Návrh poslanců Radima Fialy, Tomia Okamury a dalších na vydání zákona o zástupcích státu v obchodních korporacích /sněmovní tisk 245/ – první čtení
64. Návrh poslanců Marka Nováka, Tomáše Helebranta, Petra Sadovského, Michala Ratiborského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 246/ – první čtení
65. Návrh poslanců Jaroslava Bašty a Věry Adámkové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 247/ – první čtení
66. Návrh poslanců Marka Nováka, Andreje Babiše, Margity Balaščíkové a dalších na vydání zákona o některých právech osob se zdravotním postižením, které využívají doprovodu psa se speciálním výcvikem /sněmovní tisk 250/ – první čtení
67. Návrh poslanců Marka Nováka, Věry Adámkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 257/ – první čtení
68. Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 258/ – první čtení
69. Návrh poslanců Heleny Válkové, Davida Kasala, Karla Raise, Aleny Schillerové a dalších, na vydání zákona o ochránci práv dětí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o ochránci práv dětí) /sněmovní tisk 262/ – první čtení
70. Návrh Zastupitelstva Zlínského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 265/ – první čtení
71. Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 266/ – první čtení
72. Návrh poslanců Vladimíra Balaše, Lucie Potůčkové, Lukáše Vlčka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 268/ – první čtení

73. Návrh poslanců Marka Nováka, Lubomíra Metnara, Patrika Nachera a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 370/2017 Sb., o platebním styku, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 273/ – první čtení
74. Návrh poslanců Marka Výborného, Marka Bendy, Vlastimila Válka, Aleše Juchelky a Aleše Dufka na vydání ústavního zákona, kterým se mění Listina základních práv a svobod, ve znění ústavního zákona č. 162/1998 Sb. a ústavního zákona č. 295/2021 Sb. /sněmovní tisk 276/ – první čtení
75. Návrh poslanců Jany Mračkové Vildumetzové, Jiřího Maška, Roberta Králíčka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 290/ – první čtení
76. Návrh poslanců Aleše Juchelky, Aleny Schillerové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 292/ – první čtení
77. Návrh poslance Andreje Babiše a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 294/ – první čtení
78. Návrh poslance Andreje Babiše na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 326/ – první čtení
79. Návrh Zastupitelstva Zlínského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 345/ – první čtení
80. Návrh poslanců Josefa Bernarda, Markéty Pekarové Adamové, Marka Výborného, Martina Baxy a Kláry Kocmanové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 354/ – první čtení
81. Návrh poslankyň Kláry Dostálové a Aleny Schillerové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 251/2021 Sb., kterým se mění zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 355/ – první čtení podle § 90 odst. 2
82. Návrh poslanců Ivana Adamce, Martina Kupky, Ondřeje Lochmana, Antonína Tesaříka, Jiřího Slavíka a Jakuba Michálka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 104/2000 Sb., o Státním fondu dopravní infrastruktury, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 376/ – první čtení podle § 90 odst. 2
83. Návrh poslanců Radka Vondráčka, Pavla Blažka, Petra Gazdíka, Lucie Šafránkové, Mariana Jurečky, Vlastimila Válka a dalších na vydání zákona o zemských znacích a vlajkách /sněmovní tisk 400/ – první čtení
84. Návrh poslanců Marka Výborného, Petra Bendla, Michala Kučery, Kláry Dostálové, Milady Voborské, Jakuba Michálka, Radima Fialy a Rudolfa Salvetra na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 415/ – první čtení podle § 90 odst. 2

85. Návrh poslanců Heleny Válkové, Aleny Schillerové, Radka Vondráčka a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu a o změně ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 420/ – první čtení
86. Návrh poslankyň Zuzany Ožanové a Heleny Válkové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 424/ – první čtení
87. Návrh poslanců Michaela Rataje, Jana Bauera, Miloše Nového, Olgy Richterové a Antonína Tesaříka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 428/ – první čtení
88. Návrh poslance Ivana Bartoše na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 438/ – první čtení podle § 90 odst. 2
89. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Andorrským knížectvím o zamezení dvojímu zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku a o zabránění daňovému úniku a vyhýbání se daňové povinnosti, která byla podepsána v Andorra la Vella dne 23. listopadu 2022 /sněmovní tisk 358/ – druhé čtení
90. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová dohoda o partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a vládou Malajsie na straně druhé /sněmovní tisk 381/ – druhé čtení
91. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová dohoda o komplexním partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Thajským královstvím na straně druhé /sněmovní tisk 382/ – druhé čtení
92. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Kapverdské republiky o letecké dopravě, podepsaná v Abuji dne 6. prosince 2022 /sněmovní tisk 389/ – druhé čtení
93. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Rwandskou republikou o letecké dopravě, podepsaná v Abuji dne 5. prosince 2022 /sněmovní tisk 390/ – druhé čtení
94. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Komplexní dohoda o letecké dopravě mezi Evropskou unií a jejími členskými státy a členskými státy Sdružení národů jihovýchodní Asie, podepsaná na Bali dne 17. října 2022 /sněmovní tisk 391/ – druhé čtení
95. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Spolkové republiky Německo o údržbě a rozvoji mezinárodní vnitrozemské Labské vodní cesty, podepsaná v Praze a Berlíně dne 20. 7. 2021 /sněmovní tisk 88/ – první čtení

96. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Srílanské demokratické socialistické republiky o zamezení dvojímu zdanění v oboru daní z příjmu a o zabránění daňovému úniku a vyhýbání se daňové povinnosti, která byla podepsána v Kolombu dne 3. února 2023 /sněmovní tisk 407/ – první čtení
97. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu doplnění prohlášení České republiky v souladu s čl. 2 odst. 2 a čl. 3 odst. 1 Evropské charty regionálních či menšinových jazyků /sněmovní tisk 436/ – první čtení
98. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými o spolupráci v oblasti obrany /sněmovní tisk 462/ – první čtení
99. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 362/ – třetí čtení
100. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 366/ – třetí čtení
101. Vládní návrh zákona o preventivní restrukturalizaci /sněmovní tisk 371/ – třetí čtení
102. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 372/ – třetí čtení
103. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 423/ – třetí čtení
104. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 437/ – třetí čtení
105. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 286/2022 Sb., kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 444/ – třetí čtení
106. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 165/ – třetí čtení
107. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 385/ – třetí čtení
108. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 405/ – třetí čtení
109. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 374/2015 Sb., o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 435/ – třetí čtení

110. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny
111. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2020 /sněmovní tisk 125/
112. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2021 /sněmovní tisk 188/
113. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2022 /sněmovní tisk 412/
114. Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2022 /sněmovní tisk 413/
115. Návrh na zřízení Vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prošetření kauz Kanceláře prezidenta republiky v letech 2013 až 2023 /sněmovní dokument 2675/
116. Návrh usnesení Poslanecké sněmovny podle § 1 odst. 2 jednacího řádu, kterým se upravují vnitřní poměry Poslanecké sněmovny
117. Strategie zvládnání uprchlické vlny
118. Představení vládní strategie zvládnání ukrajinské krize
119. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace
120. Ústní interpelace

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2023
9. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 70. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 27. června až 12. července 2023

Obsah:

Strana:

27. června 2023

Schůzi zahájila předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová.

Usnesení schváleno (č. 691).

Řeč poslance Marka Výborného	24
Řeč poslance Tomia Okamury	25

Další část schůze řídil místopředseda PSP Karel Havlíček.

Řeč poslance Josefa Cogana	60
Řeč poslance Marka Výborného	60
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	60
Řeč poslance Andreje Babiše	63

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Olga Richterová.

Řeč poslance Radima Fialy	71
Řeč poslankyně Jaroslavy Pokorné Jermanové	80
Řeč poslance Jiřího Maška	81

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová.

Řeč poslance Jiřího Kobzy	82
Řeč poslankyně Karly Maříkové	86
Řeč poslance Vladimíra Zlínského	88
Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	89
Řeč poslankyně Marie Pošarové	90
Řeč poslankyně Ivety Štefanové	91
Řeč poslankyně Moniky Oborné	91
Řeč poslance Zdeňka Kettnera	92
Řeč poslance Radovana Vícha	94
Řeč poslance Karla Sládečka	95
Řeč poslance Jana Jakoba	95
Řeč poslance Vladimíra Zlínského	97

Schválen pořad schůze.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

98. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými o spolupráci v oblasti obrany /sněmovní tisk 462/ – první čtení

Řeč ministryně obrany ČR Jany Černochové	100
Řeč poslance Marka Ženíška	104
Řeč poslance Tomia Okamury	105
Řeč poslance Radovana Vícha	107
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	107
Řeč ministryně obrany ČR Jany Černochové	108
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	109
Řeč ministryně obrany ČR Jany Černochové	110
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Víta Rakušana	111
Řeč místopředsedy PSP Karla Havlíčka	112
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Jana Lipavského	113

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Skopeček.

Řeč poslance Aleše Juchelky	114
Řeč poslance Radima Fialy	115
Řeč poslance Jana Hofmanna	121
Řeč ministryně obrany ČR Jany Černochové	121
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	123
Řeč poslance Radima Fialy	123
Řeč poslance Jana Hofmanna	124
Řeč poslance Víta Vomáčky	124
Řeč poslance Radima Fialy	124
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	125
Řeč ministryně obrany ČR Jany Černochové	125
Řeč poslance Marka Bendy	125

Projednávání bodu bylo přerušeno.

28. června 2023

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Olga Richterová.

Řeč poslance Andreje Babiše	128
Řeč ministra dopravy ČR Martina Kupky	133
Řeč poslance Andreje Babiše	134
Řeč ministra dopravy ČR Martina Kupky	135
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	135
Řeč poslance Radka Vondráčka	136
Řeč ministra dopravy ČR Martina Kupky	136

100. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 366/ – třetí čtení

Řeč ministra dopravy ČR Martina Kupky	137
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	139
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	141
Řeč poslance Milana Brázdila	141
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	142
Řeč poslance Martina Kolovratníka	142
Řeč poslance Ondřeje Lochmana	143
Řeč poslance Stanislava Blahy	144

Další část schůze řídil místopředseda PSP Karel Havlíček.

Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	147
Řeč poslance Martina Kolovratníka	147
Řeč poslance Radka Kotena	148
Řeč poslance Martina Kukly	148
Řeč ministra dopravy ČR Martina Kupky	148
Řeč poslance Ondřeje Lochmana	149
Řeč poslance Martina Kolovratníka	149
Řeč poslance Michala Kučery	150
Řeč poslance Milana Brázdila	151
Řeč poslance Josefa Kotta	152
Řeč poslance Davida Pražáka	152
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	152
Řeč poslance Jiřího Hájka	153
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	153
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	153
Řeč poslance Jiřího Hájka	154
Řeč poslance Martina Kukly	154
Řeč poslance Víta Vomáčky	154
Řeč poslance Antonína Tesaříka	154
Řeč poslance Ladislava Oklešťka	156
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	156
Řeč poslance Martina Kolovratníka	156
Řeč poslance Ondřeje Lochmana	159
Řeč ministra dopravy ČR Martina Kupky	160
Řeč poslance Ondřeje Lochmana	161
Řeč místopředsedy PSP Jana Skopečka	169
Řeč poslance Ondřeje Lochmana	169
Řeč místopředsedkyně PSP Věry Kovářové	170
Řeč poslance Jiřího Kobzy	170
Řeč poslance Ondřeje Lochmana	170

Usnesení schváleno (č. 692).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

103. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 423/ – třetí čtení

Řeč místopředsedy vlády, ministra práce a sociálních věcí ČR Mariana Jurečky ...	173
Řeč poslance Milana Brázdila	175

Řeč poslankyně Andrey Babišové	176
Řeč poslance Miloslava Janulíka	177
Řeč poslance Milana Brázdila	181
Řeč místopředsedy vlády, ministra práce a sociálních věcí ČR Mariana Jurečky ...	181
Řeč poslance Pavla Svobody	182
Řeč poslance Ondřeje Babky	182
Řeč místopředsedy vlády, ministra práce a sociálních věcí ČR Mariana Jurečky ...	183

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Věra Kovářová.

Řeč poslance Milana Brázdila	183
Řeč poslance Pavla Svobody	183
Řeč místopředsedy vlády, ministra práce a sociálních věcí ČR Mariana Jurečky ...	184
Řeč poslankyně Vladimíry Lesenské	184
Řeč poslance Milana Brázdila	185
Řeč místopředsedy vlády, ministra práce a sociálních věcí ČR Mariana Jurečky ...	185
Řeč poslance Víta Kaňkovského	186
Řeč poslance Aleše Juchelky	187
Řeč poslance Miloslava Janulíka	187
Řeč poslance Marka Bendy	188
Řeč poslankyně Marie Jílkové	189
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	193
Řeč poslance Marka Bendy	193
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	193
Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	193

Usnesení schváleno (č. 693).

Pokračování v projednávání bodu

98. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými o spolupráci v oblasti obrany /sněmovní tisk 462/ – první čtení

Řeč poslance Karla Sládečka	195
Řeč poslance Michala Zuny	195
Řeč poslance Jana Hrnčíře	196
Řeč poslance Karla Krejzy	197
Řeč poslance Radovana Vícha	197
Řeč poslance Michala Zuny	200
Řeč poslance Pavla Žáčka	201
Řeč poslance Ondřeje Koláře	201
Řeč poslance Radovana Vícha	201
Řeč ministryně obrany ČR Jany Černochové	202
Řeč poslance Vladimíra Zlínského	204
Řeč poslance Jiřího Horáka	206
Řeč poslance Pavla Žáčka	207
Řeč poslance Vladimíra Zlínského	207
Řeč poslankyně Karly Maříkové	207
Řeč ministryně obrany ČR Jany Černochové	208
Řeč poslance Vladimíra Balaše	208
Řeč poslance Vladimíra Zlínského	209

Řeč poslance Víta Vomáčky	209
Řeč ministryně obrany ČR Jany Černochové	209
Řeč poslance Tomia Okamury	210
Řeč poslance Hayata Okamury	210
Řeč poslance Rudolfa Salvetra	211
Řeč poslance Romana Kubička	212
Řeč poslance Lubomíra Metnara	212
Řeč poslance Tomia Okamury	213

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Marka Ženíška	214
Řeč ministryně obrany ČR Jany Černochové	214
Řeč poslance Tomia Okamury	215
Řeč poslance Radka Vondráčka	215

Usnesení schváleno (č. 694).

29. června 2023

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Věra Kovářová.

119. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč poslankyně Aleny Schillerové	218
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	219
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Víta Rakušana	219
Řeč poslance Huberta Langa	220
Řeč poslance Jiřího Maška	221
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Víta Rakušana	221
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	222
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Víta Rakušana	223
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	223
Řeč poslance Huberta Langa	225
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	226
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Víta Rakušana	226
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	227
Řeč poslance Jiřího Maška	227
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Víta Rakušana	228
Řeč poslance Petra Letochy	228
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	229
Řeč poslance Patrika Nachera	230
Řeč poslance Marka Bendy	230
Řeč poslance Ladislava Oklešťka	230
Řeč poslance Jakuba Michálka	230
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	231
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Víta Rakušana	233
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	234

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Klára Dostálová.

Řeč poslankyně Bereniky Peštové	235
---------------------------------------	-----

Řeč poslankyně Lenky Knechtové	235
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	235
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	236
Řeč poslance Karla Haase	236
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Víta Rakušana	237
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	237
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	237
Řeč poslance Josefa Bělíci	238
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	238
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Víta Rakušana	239
Řeč poslankyně Jaroslavy Pokorné Jermanové	239
Řeč poslance Aleše Juchelky	240
Řeč místopředsedy PSP Karla Havlíčka	240

62. Návrh poslanců Josefa Bernarda, Markéty Pekarové Adamové, Olgy Richterové, Martina Baxy a Jany Pastuchové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 241/ – první čtení

Řeč místopředsedkyně PSP Olgy Richterové	241
Řeč poslance Aleše Dufka	242
Řeč poslance Patrika Nachera	242
Řeč poslankyně Heleny Válkové	243
Řeč poslankyně Barbory Urbanové	243
Řeč poslance Romana Kubička	244
Řeč poslance Aleše Dufka	244
Řeč poslankyně Martiny Ochodnické	244
Řeč poslankyně Michaely Šebelové	244
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	245
Řeč poslance Šimona Hellera	246
Řeč poslance Marka Nováka	246
Řeč poslance Hayata Okamury	246
Řeč poslance Pavla Kašníka	247
Řeč poslance Michala Zuny	247
Řeč poslankyně Michaely Šebelové	247
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	248
Řeč poslance Aleše Juchelky	248
Řeč poslance Michala Zuny	249
Řeč předsedkyně PSP Markéty Pekarové Adamové	249
Řeč poslance Hayata Okamury	250
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	251
Řeč poslance Karla Haase	251
Řeč poslance Aleše Juchelky	252
Řeč poslance Jana Jakoba	252
Řeč předsedkyně PSP Markéty Pekarové Adamové	252
Řeč poslance Michala Zuny	253
Řeč poslankyně Barbory Urbanové	253
Řeč poslankyně Heleny Válkové	254
Řeč poslankyně Martiny Ochodnické	254
Řeč poslankyně Renáty Zajíčkové	255
Řeč poslance Hayata Okamury	255
Řeč poslance Romana Kubička	255

Řeč poslance Aleše Dufka	256
--------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Skopeček.

Řeč poslance Aleše Juchelky	256
Řeč poslance Jiřího Navrátila	257
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	257

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Olga Richterová.

Řeč místopředsedy PSP Jana Skopečka	258
Řeč poslance Jana Síly	259

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Skopeček.

Řeč poslance Jana Síly	262
Řeč poslance Michaela Kohajdy	263
Řeč poslankyně Taťány Malé	263
Řeč poslance Jana Síly	263
Řeč poslankyně Marty Ochozické	264
Řeč poslance Aleše Juchelky	264
Řeč poslankyně Taťány Malé	264
Řeč poslankyně Heleny Válkové	264
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	265
Řeč poslance Jana Síly	268
Řeč poslankyně Romany Bělohávkové	268
Řeč poslance Jana Berkiho	270
Řeč poslance Vladimíra Balaše	270
Řeč poslankyně Romany Bělohávkové	270
Řeč poslankyně Jany Bačíkové	271
Řeč poslankyně Niny Novákové	272

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Olga Richterová.

120. Ústní interpelace

Řeč poslankyně Marie Pošarové	274
Řeč poslance Ladislava Oklešťka	274
Řeč poslance Radka Kotena	274
Řeč poslance Marka Nováka	275
Řeč poslankyně Lenky Knechtové	275
Řeč poslankyně Moniky Oborné	276
Řeč poslance Radka Vondráčka	276
Řeč poslance Josefa Kotta	277
Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	277
Řeč poslankyně Karly Maříkové	278
Řeč poslance Tomáše Kohoutka	278
Řeč poslance Martina Kukly	278
Řeč poslankyně Lenky Knechtové	279
Řeč poslankyně Moniky Oborné	280

Řeč poslance Radka Kotena	280
Řeč poslance Martina Kukly	281
Řeč poslance Tomáše Kohoutka	282
Řeč poslance Romana Kubíčka	282
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Mikuláše Beka	283
Řeč poslance Huberta Langa	284
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Víta Rakušana	285
Řeč poslance Karla Raise	287
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Mikuláše Beka	287
Řeč poslance Karla Raise	288
Řeč poslankyně Lenky Dražilové	288
Řeč poslankyně Karly Maříkové	289
Řeč ministra životního prostředí ČR Petra Hladíka	289
Řeč poslance Richarda Brabce	290
Řeč ministra životního prostředí ČR Petra Hladíka	290
Řeč poslankyně Jany Berkovcové	291
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Mikuláše Beka	292
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	293
Řeč ministra životního prostředí ČR Petra Hladíka	293
Řeč poslance Lubomíra Wenzla	294

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Klára Dostálová.

Řeč poslance Davida Štolpy	295
Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	295
Řeč poslankyně Taťány Malé	297
Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	297
Řeč poslance Marka Nováka	298
Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	298
Řeč poslance Vladimíra Zlínského	300
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Víta Rakušana	301
Řeč poslance Ladislava Oklešťka	302
Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	303
Řeč poslance Miloslava Janulíka	304
Řeč poslance Karla Smetany	305
Řeč ministra životního prostředí ČR Petra Hladíka	305
Řeč poslance Huberta Langa	306
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Víta Rakušana	306
Řeč poslance Richarda Brabce	308
Řeč ministra životního prostředí ČR Petra Hladíka	309
Řeč poslance Romana Kubíčka	309
Řeč poslankyně Karly Maříkové	310
Řeč poslance Huberta Langa	310
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Víta Rakušana	311
Řeč ministra pro evropské záležitosti ČR Martina Dvořáka	318
Řeč poslance Huberta Langa	318
Řeč ministra pro evropské záležitosti ČR Martina Dvořáka	319

Další část schůze řídil místopředseda PSP Karel Havlíček.

Pokračování v projednávání bodu

62. Návrh poslanců Josefa Bernarda, Markéty Pekarové Adamové, Olgy Richterové, Martina Baxy a Jany Pastuchové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 241/ – první čtení

Řeč poslankyně Niny Novákové	320
Řeč poslance Josefa Bernarda	320
Řeč poslance Jana Berkiho	321
Řeč poslance Jiřího Navrátila	323
Řeč poslance Aleše Juchelky	324
Řeč poslance Jana Berkiho	325
Řeč poslance Marka Bendy	325
Řeč poslance Radima Fialy	326
Řeč poslance Tomia Okamury	326
Řeč poslance Josefa Bernarda	326

Usnesení schváleno (č. 695).

74. Návrh poslanců Marka Výborného, Marka Bendy, Vlastimila Válka, Aleše Juchelky a Aleše Dufka na vydání ústavního zákona, kterým se mění Listina základních práv a svobod, ve znění ústavního zákona č. 162/1998 Sb. a ústavního zákona č. 295/2021 Sb. /sněmovní tisk 276/ – první čtení

Řeč poslance Jakuba Michálka	327
------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 696 – 1. část).

Řeč poslance Aleše Dufka	328
Řeč poslance Ondřeje Koláře	328
Řeč poslankyně Vladimíry Lesenské	329
Řeč poslankyně Kláry Kocmanové	330
Řeč poslance Karla Haase	330
Řeč poslankyně Michaely Šebelové	331
Řeč poslankyně Niny Novákové	331
Řeč poslankyně Romany Bělohávkové	331
Řeč poslance Aleše Dufka	332
Řeč poslance Karla Haase	332
Řeč poslance Hayata Okamury	333
Řeč poslankyně Heleny Válkové	333
Řeč poslankyně Niny Novákové	334
Řeč poslance Vladimíra Balaše	334
Řeč poslankyně Heleny Válkové	335
Řeč poslance Marka Bendy	335

Usnesení schváleno (č. 696 – část 2a).

Řeč poslankyně Niny Novákové	336
------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 696 – část 2b a 3. část).

30. června 2023

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Věra Kovářová.

Řeč poslance Jana Jakoba	338
Řeč poslance Andreje Babiše	338
Řeč poslance Karla Krejzy	347
Řeč poslankyně Jaroslavy Pokorné Jermanové	347
Řeč poslankyně Niny Novákové	348
Řeč poslance Romana Kubíčka	348
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Víta Rakušana	348
Řeč poslance Andreje Babiše	349
Řeč poslance Radima Fialy	351
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	351
Řeč poslance Marka Bendy	352

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Radima Fialy	352
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	352

12. července 2023

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Olga Richterová.

110. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Řeč poslance Martina Kolovratníka	355
---	-----

Usnesení schváleno (č. 699).

99. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 362/ – třetí čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Marka Výborného	356
Řeč poslance Josefa Kotta	357
Řeč poslance Tomáše Dubského	357

Usnesení schváleno (č. 700).

105. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 286/2022 Sb., kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 444/ – třetí čtení

Řeč poslankyně Aleny Schillerové	359
Řeč poslance Martina Kolovratníka	359
Řeč poslance Karla Sládečka	360
Řeč poslankyně Hany Naiclerové	361

Usnesení schváleno (č. 701).

104. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 437/ – třetí čtení

Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	362
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	364
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	364
Řeč ministra zemědělství ČR Marka Výborného	364
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	365
Řeč místopředsedy vlády, ministra práce a sociálních věcí ČR Mariana Jurečky ...	365
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	365
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	366
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Víta Rakušana	366
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	366
Řeč poslance Patrika Nachera	367
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Víta Rakušana	367
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	367
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	368
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	368
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	368
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Víta Rakušana	369
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	370
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Víta Rakušana	370
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	371
Řeč poslance Jiřího Maška	371
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Víta Rakušana	372
Řeč poslance Jana Bauera	373

Usnesení schváleno (č. 702).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Karel Havlíček.

101. Vládní návrh zákona o preventivní restrukturalizaci /sněmovní tisk 371/ – třetí čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	374
Řeč poslance Pavla Staňka	375

Usnesení schváleno (č. 703).

102. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 372/ – třetí čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	377
Řeč poslance Milana Ferance	377
Řeč poslance Pavla Staňka	378

Usnesení schváleno (č. 704).

106. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 165/ – třetí čtení

Řeč poslankyně Ivety Štefanové	380
Řeč poslankyně Věry Adámkové	380
Řeč senátora Romana Krause	382
Řeč poslankyně Věry Adámkové	383
Řeč poslance Huberta Langa	383
Řeč poslance Jiřího Maška	384
Řeč poslankyně Ivany Mádlové	384
Řeč senátora Romana Krause	384
Řeč poslance Jana Kuchaře	385

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Skopeček.

Řeč poslance Jana Kuchaře	388
---------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 705).

Řeč poslance Michala Kučery	389
-----------------------------------	-----

Závěrečná řeč místopředsedy PSP Jana Skopečka

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny
27. června 2023
Přítomno: 181 poslanců

(Schůze zahájena v 14.00 hodin.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují 70. schůzi Poslanecké sněmovny, všechny vás na ní vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, tak jsem vás právě všechny odhlásila a prosím, abyste se tedy přihlásili svými identifikačními kartami, případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní, jako již učinil pan poslanec Vomáčka, který bude hlasovat s kartou číslo 34, a pan ministr Rakušan, který bude používat kartu číslo 35.

Organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 70. schůze dne 15. června 2023. Pozvánka vám byla rozeslána elektronickou poštou téhož dne.

Nyní tedy přistoupíme k určení dvou ověřovatelů této schůze. Navrhuji, abychom určili poslance Stanislava Berkovce a poslance Pavla Žáčka. Ptám se, zda má někdo jiný návrh? Nevidím, že by se hlásil někdo s návrhem ověřovatelů. Tedy zopakují, že jsou návrhy na pana poslance Stanislava Berkovce a poslance Pavla Žáčka.

Zahajují hlasování o těchto ověřovatelích. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 1 70. schůze jsme hlasovali... 122 z nás a 119 bylo pro, tudíž návrh byl přijat. A já konstatuji, že jsme ověřovateli 70. schůze Poslanecké sněmovny určili poslance Stanislava Berkovce a poslance Pavla Žáčka.

Sděluji, že o omluvení do zahájení schůze požádali na toto jednání tito poslanci: Balaš Vladimír z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Bašta Jaroslav z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Beitl Petr z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Bureš Jan z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Bžoch Jaroslav z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Carbol Jirí z důvodů zahraničních z celého jednacího dne, Fifka Petr z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Jáč Ivan z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Janda Jakub do 17 hodin z pracovních důvodů, Jílková Marie od 14 do 15 hodin z pracovních důvodů, Kaňkovský Vít do 19 hodin z rodinných důvodů, Kasal David z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Knechtová Lenka z celého jednacího dne z rodinných důvodů, Kohajda Michal z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Kolář Ondřej do 14.30 z pracovních důvodů, Kovářová Věra od 15.30 z pracovních důvodů, Krutáková Jana z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Kuchař Jan z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Lacina Jan z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Lesenská Vladimíra z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Liška Petr z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Nacher Patrik od 14 do 15 hodin a následně od 17.30 z pracovních důvodů, Němečková Crkvenjaš Zdeňka z celého jednacího dne z rodinných důvodů, Olšáková Eliška od 14 do 15 hodin z pracovních důvodů, Ožanová Zuzana od 14 do 17 hodin z pracovních důvodů, Potůčková Lucie z celého dne z důvodu zahraniční cesty, Svoboda Bohuslav z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Šimek David od 14 do 16 hodin z pracovních důvodů, Teleky Róbert od 14 do 16 hodin z pracovních důvodů, Tesařík Antonín od 15 do 16.30 z pracovních důvodů, Tureček Karel z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Vojtko Viktor od 14 do 18 hodin z osobních důvodů.

Z členů vlády se omlouvá pan ministr Mikuláš Bek z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Blažek Pavel do 17 hodin z pracovních důvodů, Dvořák Martin z celého jednacího dne

z důvodu zahraniční cesty, Hladík Petr z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Kupka Martin do 20.45 z pracovních důvodů, Langšádlová Helena od 16 hodin z pracovních důvodů, Nekula Zdeněk z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Rakušan Vít od 17 do 18 hodin z pracovních důvodů, Šalomoun Michal do 15 hodin a od 18 hodin z pracovních důvodů.

Pan poslanec Kohajda ruší svoji omluvu. Děkuji.

A nyní tedy přistoupíme ke stanovení pořadu 70. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. A já vás nejdříve seznámím s návrhy, na kterých se shodlo dnešní grémium a požádám vás, kolegyně a kolegové, o ztišení.

Za prvé navrhujeme vyřadit z návrhu pořadu body 1 a 111, tedy sněmovní tisk 252, novela ústavy v druhém a třetím čtení.

Za druhé navrhujeme zařadit do návrhu pořadu bod Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny, a to do bloku Volební body.

Za třetí navrhujeme následující postup jednání v tomto týdnu: dnes, tedy v úterý 27. června, zahájit jednání bodem 22, sněmovní tisk 476, novela zákona o léčivech v prvním čtení, případně pokračovat body z bloku Zákony – první čtení, a to od bodu 10. Toto pořadí by platilo pro celý jednací týden v případě projednání pevně zařazených bodů.

Zítra, tedy ve středu 28. června, pak zahájit jednání body z bloku Zákony – třetí čtení, a to v tomto pořadí: bod 106, sněmovní tisk 366, novela zákona o provozu na pozemních komunikacích; bod 109, sněmovní tisk 423, novela zákoníku práce; bod 107, sněmovní tisk 371, návrh zákona o preventivní restrukturalizaci; bod 108, sněmovní tisk 372, novela insolvenčního zákona.

V pátek 30. června, zahájit projednávání bodem Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny, bude-li tedy zařazen, poté projednávat bod z bloku Zákony – třetí čtení, a to bod 105, sněmovní tisk 362, novela zákona o oběhu osiva, poté případně projednávat body z bloku Zákony – třetí čtení pevně zařazené na středu, pokud nebudou projednány.

A informace na závěr, že na minulých schůzích Poslanecké sněmovny byly projednány tyto body: bod 5, sněmovní tisk 437, novela zákona o státním podniku, druhé čtení; bod 6, sněmovní tisk 444, novela zákona o spotřebních daních v druhém čtení; bod 11, sněmovní tisk 450, novela zákona o zaměstnanosti v prvním čtení; bod 12, sněmovní tisk 457, novela exekučního řádu v prvním čtení; bod 104, sněmovní tisk 312, novela zákona o sdružování v politických stranách a v politických hnutích v třetím čtení. Proto si je prosím škrtněte, o tomto není potřeba hlasovat, nebudou součástí schváleného pořadu schůze.

To je z mé strany vše. Nyní prosím, aby se vyjádřili k pořadu schůze paní poslankyně a páni poslanci, kteří o to mají zájem. A už je tady několik přihlášených. S přednostními právy se přihlásili pan předseda Výborný, následně pan předseda Okamura, paní předsedkyně Schillerová a pan předseda Radim Fiala. Pak následují ostatní poslanci bez přednostního práva. Proto nejdříve poprosím pana předsedu Výborného o předložení jeho návrhu a vás, kolegyně a kolegy, prosím o ztišení. A eviduji další přihlášení s přednostním právem, pane předsedo Babiši, takže pátý v pořadí přihlášených.

Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, kolegyně, kolegové, dovoluji mi požádat o tyto změny v programu 70. schůze Poslanecké sněmovny pro tento týden, a to v tomto pořadí: na dnes, to znamená na úterý 27. 6., navrhuji jménem pěti poslaneckých klubů – KDU-ČSL, ODS, TOP 09, STAN a Piráti – zařadit jako první bod dnešního jednání bod 103, sněmovní tisk 462, vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohody mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými o spolupráci v oblasti obrany, sněmovní tisk 462.

Dále navrhuji na zítřek, to znamená na středu 28. 6., nad rámec toho, co bylo načteno z grémia, abychom zítra jako pátý bod v bloku třetích čtení zařadili bod 110, senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, sněmovní tisk 165, třetí čtení.

Na čtvrtek 29. června po pevně zařazeném bodu 125, písemné interpelace, nejpozději však v 11 hodin, zařadit bod 67, sněmovní tisk 241, to je poslanecký návrh novely občanského zákoníku, sněmovní tisk 241. Jako druhý bod v tomto bloku prvních čtení ve čtvrtek zařadit bod 79, sněmovní tisk 276, opět poslanecký návrh novely ústavního zákona, kterým se mění Listina základních práv a svobod, sněmovní tisk 276, obojí první čtení. Jako třetí bod ve čtvrtek po bodu písemné interpelace prosím o zařazení bodu 121, návrh na zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prošetření kauz Kanceláře prezidenta republiky v letech 2013 až 2023, sněmovní dokument 2675.

Na pátek 30.června po již z grémia načtených dvou bodech, to znamená volební bod, změny v orgánech Sněmovny a bod 105, třetí čtení tisku 362, osiva, prosím zařadit jako třetí bod 115, také z bloku třetích čtení, novela zákona o státním podniku, tisk 437, a jako čtvrtý bod v pátek bod 116, novela zákona o spotřební dani, sněmovní tisk 444.

Děkuji za pozornost a prosím, aby o tom bylo posléze hlasováno.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Také děkuji za přednesené návrhy. Nyní je přihlášen pan předseda Okamura, následuje paní předsedkyně Schillerová. Ještě vás prosím, kolegyně, kolegové, o ztišení. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, Fialova vládní pětikoalice chce tady dneska protlačit smlouvu o vojenské přítomnosti USA v České republice. Fialova vládní pětikoalice má v plánu dnes odpoledne tuto smlouvu projednávat a protlačit tady ve Sněmovně. Hnutí SPD říká jasně ne cizím základnám a vojákům na našem území. Takže já tady navrhu změny programu schůze ze strany SPD, protože pro SPD není prioritou a nechceme tady cizí základny a vojáky na našem území. Pro SPD je prioritou naopak pomoc našim slušným lidem, pomoc rodinám s dětmi. Prioritou nás, SPD, je, aby občané dostávali důstojné důchody, aby rodiny s dětmi dostávaly adekvátní sociální zázemí, aby se nebály mít druhé a třetí dítě. Takže my tady budeme navrhopvat změny v programu schůze, protože prioritou vládní pětikoalice jsou cizí základny v České republice, prioritou vládní pětikoalice Petra Fialy je zřízení cizích základen v České republice, no a prioritou SPD je naopak český občan, protože pro nás je český občan na prvním místě a my chceme, aby se tady projednávaly návrhy zákonů z pera SPD, které pomáhají českým občanům.

A hned na úvod co se týče té smlouvy o vojenské přítomnosti USA v České republice – já si myslím, že je to otázka na referendum. Já jsem přesvědčen a my v SPD jsme přesvědčeni o tom, že vláda by na tuto otázku měla vyhlásit referendum. Náš zákon o referendu tady v Poslanecké sněmovně z pera SPD už je vložen, takže absolutně se nemusí vláda na nic vymlouvat. Vy prostě referendum nechcete, ale my vám tady chceme dát příležitost k tomu, a chci to zařadit jako bod číslo jedna, mimořádný bod této schůze, a chci, aby se zařadil na program schůze zákon o referendu z pera SPD, který už tady dlouhé měsíce, dlouhé roky ostatní strany blokují. Právě ten náš zákon umožňuje občanům dát tu možnost, aby se mohli vyjádřit i na tuto otázku, to znamená na to, že Fialova vláda chce zřizovat cizí vojenské základny, americké vojenské základny, v České republice, tak aby občané se mohli v závazném referendu vyjádřit.

Samozřejmě jsou tady rozdíly, protože když jsem slyšel třeba, že hnutí ANO také chystá zákon o referendu, tak hnutí ANO explicitně uvádí, když jsem četl ty komentáře zástupců hnutí ANO, že hnutí ANO odmítá, aby občané mohli hlasovat o mezinárodních smlouvách. Takže v podstatě je tady SPD jedinou stranou ve Sněmovně a v Parlamentě, která navrhuje

referendum, kde by právě občané mohli hlasovat nejenom o vystoupení České republiky z EU, aby se sami občané rozhodli o tom, v jaké zemi chtějí do budoucna žít, ale právě náš návrh umožňuje i to, aby občané mohli hlasovat o tom, zdali souhlasí s tou smlouvou o vojenské přítomnosti USA v České republice a o těch amerických základnách v České republice.

Já bych tady na úvod sdělil důvod, proč tady jako první mimořádný bod navrhu předřadit tisk 8, bod 27(?), zákon o referendu z pera SPD.

Podle našeho návrhu má právo hlasovat v referendu každý občan České republiky, který dosáhl zletilosti. Rozhodnutí je přijato, pokud se pro ně vysloví nadpoloviční většina hlasujících, jestliže se zároveň referenda zúčastnilo alespoň 20 % občanů České republiky oprávněných hlasovat. Tady u toho momentu bych se rád zastavil, protože když jsem ten návrh o referendu navrhoval už v minulém a předminulém volebním období, tak jsem ten návrh vložil tak, aby tam nebylo kvorum pro účast občanů u referenda. No a ti, kteří říkali, hned mi tady říkali odpůrci referenda, kteří stejně žádné referendum nechtějí, takže to bylo, jen aby tomu překáželi dál, aby se prostě vymlouvali, že prý jak to, že tam není nějaké kvorum? Oni říkali, že přijde pár občanů a budou tady rozhodovat o zásadních věcech. Ale to je neuvěřitelný, jak ti odpůrci referenda a právě ti zástupci Fialovy vládní pětikoalice, kteří tady chtějí americké základny v České republice, tak jak lžou, jak vlastně obelhávají úplně už celou republiku a občany, protože když proběhlo to jediné celostátní referendum, které zatím proběhlo, to jednorázové, to znamená o vstupu České republiky do Evropské unie, tak tam přece žádné kvorum nebylo. Takže když se vám to hodilo, tak jste tam žádné kvorum nedali, to znamená, krátce řečeno, i jeden jediný občan mohl odsouhlasit vstup České republiky do EU, pakliže by se pouze jeden jediný občan zúčastnil toho referenda. Takže vy jste tam žádné kvorum nedali, když se vám to hodilo, aby prostě to referendum určitě dopadlo. Ale když v podstatě se má to referendum zopakovat, například i na tu úplně stejnou otázku, o vystoupení České republiky z EU, nebo o setrvání, tak najednou mluvíte o kvoru, a o co nejvyšším kvoru, aby pokud možno to referendum nebylo platné, i kdyby občané rozhodli o vystoupení.

Takže já po téhle diskusi jsem do našeho nového návrhu pro toto volební období dal tu účast alespoň 20 %, byť si myslím, že by to mělo být bez kvora, abych zvýšil alespoň malinko šanci na to, že snad někdo z jiných stran by pro ten zákon o referendu také zdvihl ruku. Jenom připomenu – ale jak vidím, tak je to, jako když hrách hází na zeď, prostě Fialova vládní pětikoalice je protidemokratická, vy jste proti demokracii, protože mimochodem Česká republika je podle mých informací poslední zemí v Evropské unii, která nemá nějakou formou to referendum. Takže tady je přesně na tom vidět, jakým způsobem se chová Fialova vládní pětikoalice. Chováte se způsobem v podstatě, když to zkrátím, že chcete, aby občané přišli k volbám, chcete, aby občané jednou za čtyři roky přišli k volbám a pak aby už drželi hubu a krok. To je přístup Fialovy vládní pětikoalice. No, takže my ale si myslíme, že ten zákon o referendu by tady měl být, a zrovna v této otázce, kterou dneska tady chcete si tady protlačit, vaše koalice, vlastně společně i s hnutím ANO si to chcete protlačit, protože tady paní předsedkyně Schillerová říkala, že většina poslanců hnutí ANO bude hlasovat pro, pro tu smlouvu ČR – USA, tedy pro tu možnost těch amerických základen v České republice, tak prostě my si myslíme, že by – tak SPD je tady osamocené, jsme tady sami na to. Ale nám to nevadí. Prostě jsme v této otázce jedinou opozicí a jediné SPD říká jasně, že celý poslanecký klub bude hlasovat proti, proti této smlouvě, protože prostě nechceme tady cizí základny, ať jsou z východu, nebo ze západu. Prostě nechceme tady cizí vojenské základny.

A skutečně musím říci, že ta situace je úplně neuvěřitelná, protože v roce 1968 tehdejší režim komunistický podepsal zvací dopis pro vstup cizích vojsk na území Československa, no a teď jsme vlastně úplně ve stejné situaci, kdy paní ministryně Jana Černochová z ODS podepsala zvací dopis pro jiná cizí vojska do České republiky. Takže to je samozřejmě otřesné, je to samozřejmě úplně odporné, musím říct. A znovu říkám, že my stojíme na straně těch občanů, kteří po zkušenostech jak z druhé světové války, tak z roku 1968 prostě nechtějí tady žádné cizí základny na území České republiky. Takže to je prostě – my budeme proti. A já

opravdu vůbec nechápu, jak vláda, která má podporu, kterou volilo 43 % občanů České republiky – to znamená, vás nevolila většina. Od vzniku samostatné České republiky, teď to někde psali, tak je to dokonce první vláda, která tady vládne ve Sněmovně, ale nezískala většinu hlasů ve volbách, protože v tom roce 2021 milion hlasů občanů propadl pro strany pod 5 % procent. A byly to vesměs strany, které byly programově proti Fialově vládní pětikoalici. To znamená, vy jste na takto závažný krok nedostali mandát ani ve volbách, není to pravda, protože počet hlasů občanů ve volbách – vy jste nezískali většinu, a už vůbec ne k tomu, když se podíváme i na vaši současnou důvěru, kdy vám věří už, vaší vládě, pouze 30 % občanů, a premiér Petr Fiala dokonce, jsem někde četl teď ten průzkum, mainstreamový průzkum, tak je nejméně důvěryhodným politikem v České republice a věří mu prý pouze 22 % občanů České republiky. Takže skutečně vy už jste tak zaprodaní v podstatě tomu Washingtonu a Kyjevu a Berlínu a Bruselu, že už jste ztratili jakoukoliv v podstatě zpětnou vazbu, a že skutečně takovou věc, jako že by v České republice měli být američtí vojáci na základnách, tak to opravdu byste vůbec neměli navrhnout a vůbec byste to tady neměli takovýmto způsobem prosazovat.

Problémem je také to, že ta dohoda je uzavírána na deset let, kdy se nedá vypovědět. To znamená, jakékoliv další vlády, které přijdou po vás, tak samozřejmě se podle toho budou muset řídit, přestože s tím nebudou souhlasit. A to si myslím, že je opravdu fatální problém. To je opravdu velký problém, když vláda s 30% důvěrou občanů tady odsouhlasí takto závažnou věc na deset let. O nás bez nás. O nás, tím myslím občany a myslím to referendum. Takže to je opravdu úplně špatně. Ta arogance je opravdu neuvěřitelná, a proto já jako ten první bod, mimořádný bod na schůzi této Sněmovny chci, aby byl zařazen náš návrh zákona o referendu, protože si myslím, že by na to mělo být prostě referendum.

Jinak my tady navrhujeme přesně v tom našem zákonu, aby občané mohli rozhodovat v podstatě téměř o všech otázkách, které by v podstatě občany napadly. Tam, kde my říkáme, že jedinou takovou oblastí, kterou z toho vyjímáme, tak těmi oblastmi, tak je to například státní rozpočet, je to třeba správa daní, je to ustanovování jednotlivých osob do funkcí a jejich odvolávání z funkcí, to ať řeší volby, my navrhujeme přímou volbu politiků. To je ještě jiný náš zákon, k tomu se ještě dostanu. Ale jinak kromě prostě těchto věcí a kromě základních práv a svobod zaručených ústavním pořádkem tak navrhujeme, aby občané mohli v podstatě rozhodovat už o všem dalším, pakliže si sesbírají ten adekvátní počet podpisů, tak aby mohli rozhodovat. Takže to je, co se týče toho předmětu referenda. Takže my v tom našem zákoně, který my navrhujeme, tak vlastně samozřejmě umožňujeme, proto tady o tom hovořím, tak umožňujeme, aby občané, pakliže si sesbírají ten adekvátní počet podpisů, ale k tomu se ještě dostanu, jak jsem říkal, tak aby mohli také rozhodnout závazně v referendu o tom, zdali si přejí vojenskou přítomnost USA v České republice a zdali si přejí či nepřejí cizí základny v České republice. To je ta otázka, kterou my prostě chceme, aby na to téma bylo referendum. A na druhou stranu vidíme, a je zcela zřejmé, proč Fialova vládní pětikoalice brání, brání tomu referendu, a bohužel musím říct, že tomu brání i hnutí ANO, protože také říká, že nechce referendum o mezinárodních smlouvách. Takže opravdu podle mého názoru je to v rozporu s těmi demokratickými principy a zvláště u této závažné otázky.

Pojďme se podívat, jak by měla být formulovaná otázka pro to referendum v tom našem návrhu zákona. Otázka pro referendum musí být jednoznačná, srozumitelná a formulovaná tak, aby na ni bylo možno odpovědět slovem "ano" nebo "ne". V jednom referendu může být položeno k téže věci více otázek, pokud tyto otázky nejsou ve vzájemném rozporu. No tak jistě. Tak to jsme tady právě specifikovali, aby ti, kteří nechtějí referendum, což je tady většina v Poslanecké sněmovně, v podstatě jenom SPD chce zákon o referendu, kde by mohli lidé hlasovat i o mezinárodních smlouvách, tak samozřejmě to tady přesně formulujeme v tom článku 3, aby ta otázka prostě byla jednoznačná a srozumitelná, aby náhodou odpůrci referenda potom neřekli, že ta otázka, kterou si občané sami formulovali, že je nějaká nesrozumitelná a že takové referendum nejde a tak dále. Takže je to tady, říkáme hned zkraje. A dokonce si myslím,

že je tam i dobrý – nebo já si to samozřejmě myslím, protože jsem autorem toho zákona, ale že je tam ta možnost položit k téže věci více otázek, což právě by u takto závažné otázky jako například u těch cizích základen na území České republiky, tak si myslím, že určitě řada občanů uvítá tento náš návrh, protože by chtěli třeba tu problematiku nebo tu otázku ještě upřesnit, aby to bylo detailní.

Co se týče tedy toho návrhu na konání referenda, tak se pojd'me podívat, kdo tedy v tom našem návrhu ústavního zákona to referendum vlastně může navrhnout. Podle našeho návrhu může navrhnout konání referenda každý občan České republiky, který dosáhl věku 18 let ke dni zahájení sběru podpisů, podpoří-li jeho návrh petice podepsaná nejméně 250 000 občany České republiky, kteří ke dni podpisu dosáhli věku 18 let, se započítáním podpisu podle článku 5 odst. 2. Tam se ještě pochopitelně dostanu.

No, já myslím, že to zní logicky, protože to, že se návrh referenda, že by podpis pod tu petiční listinu, v podstatě je to petiční listina, že to může podpořit občan od věku 18 let, já si myslím, že to má logiku, protože od věku 18 let je volební právo, a já si myslím, že to v podstatě koreluje s tímhle, s těmi zvyklostmi a s tím, jakým způsobem v Čechách funguje legislativa.

Samozřejmě se ale musím trochu déle zastavit u těch 250 000 podpisů, protože samozřejmě mně to připadá hodně, tak mi dovoluji trochu se u toho zastavit a trochu to proglosovat, protože já si myslím, že opravdu ta otázka je závažná a je potřeba velice podrobně zdůvodnit ten návrh na změnu programu schůze, který já tady předkládám. Já když si vzpomenu, tuším, že ve Švýcarsku je referendum 50 000 podpisů a Švýcarsko, teď mě nechtejte za slovo, má tuším 8 milionů obyvatel, 8–9 milionů obyvatel, takže ono v těch skutečných demokraciích, tam počet podpisů pro vyvolání referenda je samozřejmě mnohem nižší.

No, já jsem taky původně v podstatě tady navrhoval 50 000 podpisů, po tom minulém volebním období jsem navrhoval 100 000 podpisů, protože jsem si v té době naivně myslel, že v Poslanecké sněmovně jsou nějaké jiné demokratické strany, které také budou chtít umožnit občanům zákon o referendu. No a pak jsem tady zjistil, že je to přesně naopak, že naopak tady premiér Fiala je toho typickým důkazem, elita odtržená od reality, to ostatně vidíme, a v podstatě vy nechcete žádný zákon o referendu. Proto, abych byl vstřícný, za SPD jsme zvýšili počet podpisů pod tu petici, pro návrh referenda, a zvýšili jsme to tedy na 250 000 podpisů a myslel jsem si, že to s někým tady hne, ale ukazuje se, že to tady s nikým nehne, protože vy vlastně žádné referendum nechcete. Ale tak snad třeba se v někom po mém výkladu tady, protože výklad bude pochopitelně delší, snad si to někdo z vás uvědomí a snad nějakou diskusi tady zahájíme. Takže z mého pohledu je tady potřeba kvorum samozřejmě snížit, ale já jsem tady dal 250 000 podpisů, abychom byli... pokoušíme se o to, abychom tady získali podporu alespoň nějaké další strany, ale je vidět, že SPD je tady v tom úplně sama. Takže my budeme samozřejmě dál pokračovat, a jak říkám, je to jeden ze zásadních programových bodů SPD, přímá demokracie, a bezesporu zákon o referendu je jedním z důležitých atributů přímé demokracie.

A pojd'me se podívat dál. Doba pro sběr podpisů na této petici počíná běžet ode dne zahájení sběru podpisů pod peticí a končí uplynutím dvanácti měsíců ode dne, kdy se rozhodnutí Ústavního soudu, kterým byl vysloven souhlas návrhu na konání referenda s ústavním pořádkem a zákonem podle článku 11 stalo vykonatelným. Co to znamená? Abych to tedy přeložil nějakým způsobem srozumitelněji. Takže krátce řečeno, my dáváme prostor, dostatečný prostor občanům, protože už zase vidím ty nedemokraty, kteří rádi sami sebe demokraty nazývají, ale je to přesně naopak, protože právě ten, kdo sám o sobě pořád říká, že je demokrat a peskuje ostatní, to je ten, který na sebe musí neustále poukazovat, protože právě prosazuje opak. Takže my tady dáváme dostatečný prostor. Dáváme prostor dvanácti měsíců, aby občané – protože těch podpisů, to kvorum je poměrně vysoké, aby vznikl dostatečný časový prostor pro to, aby občané si ty podpisy mohli demokraticky sesbírat. Takže je to těch dvanáct měsíců, může to být k diskusi samozřejmě. Já jsem chtěl ještě jenom poznamenat, že v případě, že by se v někom z vás hnulo svědomí a zařadili byste nám ten zákon o referendu teď na pořad

této schůzi jako první bod, tak – ale já budu rád i třeba jako... takhle, jako první bod to musí být, že ano, protože to musí být před projednáváním té smlouvy, co tady navrhuje Fialova vláda o té vojenské přítomnosti a vojenských základnách USA v České republice. Takže proto my to navrhuje jako první bod. A je potřeba tu otázku posunout a naopak odmítnout, odmítnout tuhle smlouvu, kterou vy navrhuje, minimálně do té doby, než proběhne to referendum, pochopitelně. Ale tak já za sebe říkám, že bych to chtěl odmítnout úplně, smlouvu o té přítomnosti, o amerických základnách, o cizích základnách v České republice. Prostě my s tím nesouhlasíme v SPD.

Potom dále tady uvádíme, že navrhopat (navrhovatelem?) konání referenda je také Parlament České republiky. Takže vidíte, že se nemusíte zas tolik něčeho bát, protože v podstatě my dáváme prostor nejenom občanům, ale dáváme prostor i vám, i vám poslancům, kteří nechcete zákon o referendu, abyste nezůstali stranou. To znamená, píšeme tady, jasně navrhuji, že k podání návrhu je třeba souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců a nadpoloviční většiny přítomných senátorů. To znamená, o co jde? Jenom abychom neztratili nit. To, co jsem četl před chvílí, je, že občané mohou sami, sami vyvolat referendum. Teď ale už je to bod 2 z toho našeho návrhu zákona, kdo další ještě může vyvolat referendum mimo těch občanů – aby to někdo nepochopil tak, že jsem tady říkal, že občané mohou a že to snad má ještě nějak posvětit Sněmovna nebo Senát. Ne, ne, to jsem neříkal, tak to není, jo? Takže kdo poslouchal dobře, tak ví, jak jsem to přesně myslel a o čem hovořím. Je to další z variant, další z variant, kdo může vyvolat referendum. Vidíte, my tady navrhuje, aby to nebyli jenom občané, ale aby tu možnost návrhu referenda měl i Parlament. A to si myslím, že je správné. Proč ne? Stejně ve finále v tom referendu rozhodnou občané. Takže to vůbec nevádí, proto jsme to tam taky dali, určitě, když někdo má dojem, že je potřeba referendum, a já si myslím, že právě vláda, která by uvažovala demokraticky, což není ovšem Fialova vláda, tak u takto závažné otázky bych čekal, že vy jako vláda sami od sebe vyvoláte – byť třeba jednorázové – referendum, jako tomu bylo u vstupu České republiky do EU. No ale vás to ani nenapadá. Vás to ani nenapadá, protože Fialova vláda vládne způsobem o nás bez nás, arogantně, přehlíživě, elitářsky. To znamená, vy, jak jsem říkal, vaše vláda, kterou ani nezvolila většina občanů – a navíc, jak jsem říkal, to všichni vědí, celá republika, tak důvěra ve vaši vládu už strmě poklesla na pouhých 30 %, 70 % občanů s vámi vůbec nesouhlasí, tak vy si tady natvrdo protlačujete nevyhovující smlouvu na deset let o cizích základnách v České republice.

A já se u toho samozřejmě musím ještě zastavit, protože ona to není žádná legrace, co vy tady předvádíte. Protože když se na to podíváme podrobněji, tak ta smlouva, kterou Fialova vláda odsouhlasila a paní ministryně obrany Černochová z ODS podepsala, z mého pohledu přímo vlastizrádně, protože to není normální, tohle, tak umožňuje, ta smlouva, ozbrojeným silám USA používání jedenácti vojenských prostor a budov, a to na leteckých základnách Čáslav, Pardubice, Náměšť a Mošnov. Budou také moci, americká armáda, používat armádní výcvikové prostory Hradiště, Libavá, Boletice, Březina a používat kasárna ve Vyškově, v Rančičově a ve Staré Boleslavi.

No proč to tady vyjmenovávám? Já jsem zvolen poslancem za Moravskoslezský kraj a tam je samozřejmě letiště Mošnov, u Ostravy. Kdo tam byl, tak ví. Já jsem tam samozřejmě byl. No a proč o tom hovořím? Protože občané Moravskoslezského kraje mi ve velkých počtech říkají, a potvrdí mi to i náš další poslanec za Moravskoslezský kraj za SPD, máme tam ještě další dva poslance, pana doktora Sílu a pana magistra Sládečka, potvrdí mi moji kolegové z SPD, jak občané nám sdělují obavy z toho, co se stane, když budou američtí vojáci na základně v Mošnově. A samozřejmě občané se obávají, že se můžou stát terčem útoku. To je prostě jasné a já jejich obavy samozřejmě sdílím. Takže občané žádají referendum a občané prostě s tím nesouhlasí. To je samozřejmě problém.

A jenom bych poznamenal, že ve všech těchto lokalitách, o kterých jsem mluvil, tak mohou USA na základě této smlouvy, kterou podepsala ministryně Černochová z ODS a odsouhlasila Fialova vládní pětikoalice, tak ve všech těchto lokalitách mohou USA stavět

vlastní budovy a budou moci také na území České republiky se volně pohybovat a operovat ozbrojené síly USA, a to včetně rodinných příslušníků. Tato smlouva zavádí volný režim příjezdů, odjezdů, přivážení jakýchkoliv movitých věcí a skladování zbraní a střeliva do těchto prostor, a to bez možnosti kontrol ze strany České republiky. Dohoda je navíc uzavírána na deset let, kdy se nedá vypovědět. Smlouva je pro Českou republiku jednoznačně nevýhodná. A znovu říkám, že hnutí SPD říká jasné ne cizím základnám a vojákům na našem území a budeme hlasovat ve Sněmovně proti schválení této smlouvy. A proč o tom tady hovořím? Samozřejmě znovu zopakuji, že je to z toho důvodu, že tady Fialova vláda teď předkládá dneska k souhlasu Parlamentu tuhleto smlouvu a my si prostě myslíme, že by na to mělo být vyvolané referendum a že by občané se měli k tomu závazně vyjádřit.

Takže se vrátím k tomu našemu návrhu zákona o referendu. Jasně tady píšeme v tom bodě 3, že návrh na konání referenda musí obsahovat konkrétní otázku nebo otázky k téže věci, o níž se má v referendu rozhodnout. Je to tam přímo jako podmínka samozřejmě. Tak je to logické, protože když si občané sesbírají podpisy, tak samozřejmě to tam přímo explicitně píšeme, aby samozřejmě ten návrh obsahoval tu konkrétní otázku nebo otázky. A navíc, jak už jsem o tom hovořil, tak aby na tu otázku či otázky bylo možno odpovědět slovem ano nebo ne.

Samozřejmě teď by se pozorný posluchač mohl ptát, komu se tedy ten návrh na konání referenda vlastně má podat? No a to tady samozřejmě specifikujeme v tom bodě 4, toho našeho návrhu zákona, kde jasně píšu, že návrh na konání referenda se podává prezidentu republiky. Pakliže si občané nebo Parlament budou chtít vyvolat referendum, pochopitelně sesbírají podpisy a je tam ta otázka či otázky, na které lze odpovědět ano nebo ne, tak se to podá prezidentu republiky. Samozřejmě teď vnímavější posluchač, koho to zajímá – mě to zajímá samozřejmě, poslance vládní pětikoalice to nezajímá, ti už opustili lavice v podstatě, většina z nich, protože je samozřejmě nezajímá referendum a za každou cenu chce Fialova vládní pětikoalice protlačit americké základny a přítomnost amerických vojáků, prostě cizích vojáků v České republice. Nám je upřímně řečeno – znova zdůrazňuju, my nechceme vojáky ani z východu, ani ze západu tady. My tady prostě nechceme cizí základny. To je jasné stanovisko SPD. Nechceme tady ani ruské vojáky, ani americké vojáky, ani prostě kohokoliv. Tady Fialova vládní pětikoalice – jsou tam někteří lidé, kteří jsou úplně mimo, tak ještě by tady strašili Čínou dokonce. To je prostě vrchol, jo, úplně.

Zajímavé je – tady vidím zrovna paní předsedkyni Sněmovny Pekarovou, že řídí schůzi, tak bych jenom proglosoval, když jsem u té Číny, nebude to nic, nic něco takového, je to spíš takový už úsměvný vtípek. Protože já když jsem viděl to, jak paní předsedkyně Pekarová, vaším prostřednictvím, stojí na tiskové konferenci a vezme mobil jakéhosi novináře a řekne: Vy nemáte na iPhone? – Přitom nenávidíte Čínu, milujete Tchaj-wan, ale možná byste mohla vědět, že iPhony jsou vyráběné v Číně. Stačí se podívat na ten iPhone. Takže to jenom dokresluje tu směšnost úplnou, ten amatérismus, tyhleto zoufalé výkřiky a tu trapnost vlastně nejvyšších představitelů Fialovy vládní pětikoalice. To je úplně neuvěřitelné. Já když jsem tohleto viděl, tak pro jistotu jsem se ještě jednou podíval na telefon, na iPhone, na krabičku, jestli tedy opravdu je paní předsedkyně Pekarová tak nekompetentní nebo jestli je to tak hloupé celé. Schválně říkám všeobecně, abych nikoho neurazil. Prostě je to neuvěřitelný úplně, já když jsem to slyšel, to je tak směšný, to je tak úplně trapný, že takhle jeden z tří nejvyšších ústavních činitelů takovýmhle způsobem vůbec se jako zesměšní v přímém přenosu, to snad není možný vůbec ani. To znamená... ona totiž většina výrobků, i většina oblečení, značná část, co mají lidé na sobě, tak je made in China. Takže já nevím, jestli máte všechno z Tchaj-wanu na sobě všichni, ale když tedy tak nenávidíte tu Čínu, tak to je zajímavé, že postupujete takto selektivně k tomu. Ale to je jako jiná věc. Takže celý svět tam obchoduje, celý svět dělá byznys, a vy tady prostě ničíte naši ekonomiku a úplně v přímém přenosu i tu Škodovku ničíte, i tu Škodovku, Škoda Auto, těmito vašimi nekompetentními výkřiky.

Ale když jsem u toho, ale už půjdu hned k tomu návrhu, tak samozřejmě já bych byl rád, aby se Česká republika chovala jako jiné demokratické země, jiné, ty nejněvyspělejší

demokratické země, v zahraniční politice. Já jsem se úplně musel zasmát, tou trapností se i moji známí úplně propadali, kteří dělají mezinárodní byznys, jako ho dělám celý život já, když pan ministr Lipavský z Pirátů přijel do Indie, která má miliardu obyvatel, a obsahem jeho jednání, úplně ostuda za Českou republiku, bylo, že tam začal řešit postoj k Číně a k Ukrajině s Indý jako Česká republika. Ten vůbec neví, která bije. Já myslím, že opravdu ti si ho poslechli a museli si říkat, jací diletanti to tady vedou? To je úplně neuvěřitelný. To je neuvěřitelný. Já opravdu být člověk, který očekává od vlády, že podpoří byznys prostě v Indii, a tímhle způsobem vystoupí ministr tam na úvod, tak to nejen že hanbou (bych) se propadal, ale to je úplně v podstatě... vy přímo maříte úplně obchodní příležitosti, jako ty velké obchodní příležitosti. Zatímco ostatní tam prostě dělají byznys a obchodují v těchto velkých zemích, tak vy svým aktivismem úplně ničíte celou Českou republiku, zadlužujete to prostě úplně neuvěřitelným stylem, protože samozřejmě v ekonomice pak nejsou peníze, a ničíte pracovní místa a výsledkem je, že lidé jezdí nakupovat levnější potraviny do Polska, ale i do Německa. Je to šílený. Je to prostě úplně hrůza.

No nic, vrátím se zpátky. Ale já mám času dost. Protože je potřeba tady vysvětlit to, že by bylo dobré, aby se vyvolal ten zákon o tom referendu. Takže co tedy s tím posouzením toho návrhu na konání referenda. My tady jasně říkáme, aby ta otázka, samozřejmě je ji potřeba vždycky posoudit z pohledu ústavnosti, aby vůbec prošel ten návrh zákona o tom referendu, takže my tady jasně píšeme, že Ústavní soud posoudí, zda je návrh na konání referenda v souladu s ústavním pořádkem a se zákonem podle článku 11. To samozřejmě tady píšeme, protože samozřejmě by jistě nebylo vhodné, a to bychom ani nechtěli, aby ta otázka byla třeba v rozporu se základní Listinou práv a svobod.

Když to hodně zjednoduším, tak by bylo určitě špatné, kdyby ta otázka byla třeba: smí se vraždit, smí se loupit, smí se znásilňovat? No tak to jsou otázky, které samozřejmě nelze nějakým způsobem vůbec legitimizovat pochopitelně. Proto myslím, že je správné, když to posoudí Ústavní soud, zdali ta otázka není prostě v rozporu s ústavním pořádkem. Takže to tam dáváme. Spíš bych neočekával, že někdo z občanů sesbírá 250 000 podpisů na takovou otázku, ale dávám to spíš jako příklad, aby to bylo úplně jasné, o co tady jde v tomto článku. Pakliže navrhuje konání referenda navrhuující občan, tak právě proto, aby se prověřilo, zdali ta otázka je tedy v souladu s ústavním pořádkem, nebo ne. Tak my právě navrhuje, aby už stačilo na úvod sesbírat 50 000 podpisů, a už těch 50 000 podpisů stačí k tomu podání Ústavnímu soudu, k tomu posouzení v první fázi. Pakliže Ústavní soud by samozřejmě řekl ano, aby občané neshbírali zbytečně 250 000 podpisů, pakliže by to bylo tedy v rozporu s tím ústavním pořádkem, ale to samozřejmě drtivá většina otázek není ani nebude, tak samozřejmě potom by si dosbírali ten zbytek podpisů a už by věděli, že to referendum určitě bude. Takže o to tady jde. Navrhujeme-li konání referenda Parlament České republiky, tak předloží předseda Senátu návrh Ústavnímu soudu neprodleně po jeho schválení oběma komorami. Takže my tady samozřejmě ošetřujeme obě dvě ty varianty, to jejich podání. Samozřejmě z logiky věci vyplývá, že dokud Ústavní soud nerozhodne, že návrh konání referenda je v souladu s ústavním pořádkem a se zákonem podle článku 11, nelze referendum vyhlásit.

Tady by samozřejmě, u tohoto momentu se musím trochu zastavit, protože samozřejmě u mnoha občanů už by to mohlo vzbuzovat obavu, co se stane, když Ústavní soud nechce rozhodnout, pan Rychetský je tam, jo, vidíme, jakým způsobem se tady účelově ohnuly volební zákony těsně před volbami v roce 2021. Teď samozřejmě tady hrozí to, že kdyby ta otázka byla proti Fialově vládní pětikoalici, tak naopak zastánci, voliči Fialovy vládní pětikoalice na Ústavní soudu by to mohli zbrzdít, aby to referendum neproběhlo. No ale to tady právě ošetřujeme, protože jsme si toho vědomi – ale to snad není ani z tohoto důvodu, jenom říkám příklad, co by mohlo hrozit, a píšeme tady, že Ústavní soud rozhodne do šesti měsíců od podání návrhu. Takže i tento moment, kdy by už se někdo mohl leknout, jak to tedy bude, že občané se budou snažit a sesbírají si podpisy, a najednou nic. Takže do šesti měsíců.

Pojďme se podívat, jakým způsobem by tedy to referendum bylo vyhlášeno. Prezident republiky, píšeme tady v tom našem návrhu, vyhlásí referendum tak, aby se konalo nejdříve 90 dnů a nejpozději 180 dnů ode dne jeho vyhlášení. Takže to si myslím, že je samozřejmě dobrý návrh, za prvé, že prezident republiky vyhlásí referendum do 30 dnů a tak, aby se konalo nejdříve 90 nebo nejpozději 180 dnů od jeho vyhlášení. To je samozřejmě potřeba, protože pakliže prezident, a to je dneska současný stav, prezident Pavel prosazuje cizí základny v České republice, ale značná část veřejnosti si to podle mého názoru nepřeje, tak opět by prezident mohl, protože na něj rozhodně nemůže být spoleh, účelově vlastně zabrzdit to referendum, nebo aby to referendum bylo vyhlášeno prostě buhví kdy, třeba za dva roky, za tři roky, kdy už samozřejmě bude dávno po všem. Takže to tady ošetřujeme také. Ošetřujeme to také tak, aby tady bylo jasně explicitně v podstatě napsáno, jaké jsou ty lhůty, dokdy vyhlásit referendum a v jakém rozmezí by se mělo konat.

Zároveň jsem taky zaznamenal v rámci té diskuse v minulém volebním období, protože řada poslanců tady je z minulého volební období, tak možná si někteří vzpomenete, že jsem byl členem komise pro ústavu, a tam právě někdo říkal, nebo kdosi někde říkal, že to bude drahé, že je to prý drahé. No tak já si myslím, že to, co nás přichází draho a opravdu úplně stamiliardy, stamiliardy v minusu, stamiliardové dluhy, tak je právě Fialova vláda. Díky referendu je to přesně naopak. Díky referendu by občané mohli korigovat tuhle škodlivou a nekompetentní vládu a naopak by se uspořilo, takže je to přesně naopak. Je to přesně naopak. A to referendum by bylo dobré pro tyto případy, kdy prostě vláda selhala a neplní volební sliby.

Budu konkrétní, o čem hovořím. Protože premiér Petr Fiala ani představitelé Fialovy vládní pětikoalice neslibovali před volbami, že budou zvyšovat věk odchodu do důchodu. To jste vůbec neříkali. Neříkali jste, že budete snižovat valorizace důchodů, že okradete důchodce. Taky jste to před volbami neříkali, a teď to děláte. Neříkali jste, že budete zvyšovat daně. Dokonce premiér Petr Fiala hlasitě tvrdil ještě před několika měsíci veřejně v televizi, že nebudete zvyšovat daně. Takže ještě lhal úplně v přímém přenosu a lže pořád. Dokonce občané už si z toho dělají legraci, že už se tak zaplétá do svých lží, že tomu začal snad i sám věřit. Takže všichni vidíme, že se budou zvyšovat daně. Dokonce jste to i řekli, že ta složená daňová kvóta, ten daňový výběr, bude vyšší o mnoho desítek miliard ročně, a premiér prostě tady pořád tvrdí... To snad není možný vůbec. To je úplně neuvěřitelný. To je šílený. Takže to je opravdu tristní stav a právě pro tyto případy si myslím, že to referendum by bylo také vhodné.

No a právě proto, abychom vlastně zavřeli ústa kritikům, kteří říkají, že to bude drahé a že bude referendum a ještě že jsou volby a tak dále, tak tady právě dáváme ten bod 3 v tom článku 6 a píšeme tady přímo, že pokud by se mělo referendum konat v posledních šesti měsících volebního období prezidenta republiky, Poslanecké sněmovny, třetiny senátorů, Evropského parlamentu nebo funkčního období zastupitelstev územních samosprávných celků, krátce řečeno, pakliže budou v období nejbližších šesti měsíců nějaké volby, tak by prezident republiky vyhlásil referendum tak, aby se konalo společně s volbou prezidenta republiky nebo s volbami do Poslanecké sněmovny, Senátu, Evropského parlamentu nebo s volbami do zastupitelstev územních samosprávných celků. Takže vlastně by to bylo ve stejném termínu, ve stejném datu, tak samozřejmě ty náklady na to referendum by byly v podstatě zcela minimalizovány. Takže i toto jsme tady ošetřili, aby někdo nemohl říkat, že to snad něco stojí, nějaké peníze. Ale znovu říkám, já vůbec nechápu, jak vůbec někdo může s tímto argumentem bránit tomu referendu. Vždyť tahleta země snad patří občanům. Já jsem o tom přesvědčen.

To, že jsme poslední zemí v EU, která nemá referendum, je myslím dostatečně alarmující argument, jaký deficit demokracie tady v podstatě je za téhle vaší vlády. Hlavně že lžete o ostatních, že nejsou demokratické strany. Hlavně že premiér Petr Fiala říká, protože nemá argumenty, tak jsou to jenom výkřiky samozřejmě, že tady jsou v opozici extremisti, populisti, prostě bezobsažné výkřiky. Bezobsažné. Vždyť to samé říká předsedkyně Sněmovny paní Pekarová Adamová. Úplně to samé říká, že jo. Ta to říká pořád v televizi. To znamená, to je

zajímavé, že opoziční strany v součtu mají tak desetkrát větší preference, možná i patnáctkrát, ti populisté a extremisté, než má strana, kterou vede paní Pekarová.

Takže ono je to trošku naopak, ne? Že extrémní znamená, extrémní názor je ten, kdo prosazuje názor, který je na okraji názorového proudu, když se podíváte na definici slova extrémní. Tak jestli někdo by tedy měl být extrémní podle definice, tak je to právě paní Pekarová Adamová a TOP 09. Protože to je přece zcela jasné, když nálepkujete ostatní. Sprostě a arogantně urážíte tady prostě miliony voličů pořád dokola. Paní předsedkyně Pekarová, vaším prostřednictvím. Takže jenom tak to tady glosuji, když už tady sedíte, že tahleta vaše otřesná vyjádření, kterými tady častujete od začátku a urážíte tady prostě voliče ostatních stran, že to je opravdu úplně neuvěřitelná arogance. Ale to je vám vlastní, takže to je vaše věc. Ale voliči si to pamatují, samozřejmě. Občané si to pamatují. Takže to samozřejmě, tahle arogance, kdy tady prostě pořád někoho urážíte, tak to je samozřejmě špatně.

A my samozřejmě říkáme, že tady chceme ten zákon o referendu. A říkáme, že by se to nemělo tedy, když jsou blízko volby, tak aby tady dva tři měsíce před volbami neprobíhalo referendum a zároveň pak volby. A už by zase křičeli lidi právě typu vás tady z pětikoalice, jak je to drahé, tak je to špatně, tak to jsme tady ošetřili.

A samozřejmě tady v tom našem zákonu řešíme ten zákon o referendu velice podrobně. Říkáme: Je-li podáno více návrhů na konání referenda, prezident republiky posuzuje návrhy jednotlivě v pořadí, v jakém mu byly podány. Referendum na základě později podaného návrhu nevyhlásí. Referendum na základě později podaného návrhu nevyhlásí, jestliže jde o obsahově stejný návrh. Nebo se později podaný návrh obsahově vylučuje s návrhem na vyhlášení referenda podaného dříve.

Tak samozřejmě když někdo podá návrh na referendum, a to bych rád podal za SPD – jenže vy mi to nechcete umožnit, Fialova vládní pětikoalice mi to nechce umožnit, zákon o referendu – tak my bychom dali například otázku: Souhlasíte, souhlasíte s přítomností... souhlasíte s cizími základnami v České republice? To by třeba byla ta otázka. Ano – ne. To je ta odpověď. Souhlasíte třeba s dlouhodobým pobytem cizích vojáků na našem území? To by byla další otázka. Ano – ne. Navíc tady probíhají nějaké přejezdy a tak dále, takže proto tam vkládám slovo dlouhodobý. Například. Ale to už bych nechal na občanech tu otázku, to není otázka, kterou bych tady měl vytvářet já. Ano, já ji rád vytvořím, pakliže mi necháte projít zákon o referendu. Ale dávám tady ty příklady. No a samozřejmě, protože já tady hovořím, vysvětluji ten bod 4 z článku 6 našeho návrhu zákona o referendu, tak samozřejmě kdyby někdo další přišel s úplně stejnou otázkou během několika měsíců, tak samozřejmě logicky nemá smysl, aby byla povinnost vyhlásit referendum na úplně stejnou otázkou. To nemá samozřejmě smysl.

Tedy, má-li se konat více referend, umožňují-li lhůty podle odstavců 2 a 3, kde právě říkáme i vzhledem k těm volbám, jak by to bylo, tak prezident republiky vyhlašuje referenda tak, aby se konala současně. Což si myslím, že je další dobrý návrh, který tady máme, myslím, že je to správně, právě proto, a takhle to je i ve Švýcarsku, aby prostě když je třeba více různých otázek, tak oni to sloučí, sloučí to do jednoho dne, a nejlépe ještě to sloučí ke dni voleb, aby prostě ty náklady na realizaci toho referenda byly malé, byly minimální a aby samozřejmě zároveň ta referenda probíhala. Takže to je tak, my si bereme příklady v těch demokratických zemích a já myslím, že je tak správně.

Referendum se nevyhlásí, a je-li vyhlášeno, nekoná se po dobu, po kterou je vyhlášen nouzový stav, stav ohrožení státu nebo válečný stav. Po tuto dobu se běh lhůt podle tohoto ústavního zákona přerušuje. No, tohleto, když jsem ještě psal ten zákon, tak to jsem nevěděl, co za otřesnou vládu může přijít. Mám na mysli samozřejmě Fialovu vládu. Protože vy jste schopní normálně, jste normálně schopní vyhlásit válečný stav v České republice kvůli Ukrajině a normálně nás zatáhnout do války. To je úplně vrchol. Protože připomenu, jak vloni na jaře premiér Petr Fiala řekl veřejně v médiích, že Česká republika je ve válce, že jsme ve

válce. Normálně bych řekl, ale to už tady zase by mi říkali, že nemluvím slušně, já bych řekl, že to může říct jenom blázen. Takže radši to říkám jako oklikou, protože normálně bych řekl, to je blázen, že jo, samozřejmě. Protože říct, že Česká republika je ve válce, když ani v sousední zemi válka není, ani v České republice, a šířit poplašnou zprávu... Kdyby tohleto řekl člověk, který není fanouškem Fialovy vládní pětikoalice, tak vy už ho pošlete před soud. Takový je dnešní stav v České republice! Za názory před soud. Soudit za názory lidí. To je politika paní Pekarové Adamové a premiéra Petra Fialy. Je to tak! To je opravdu děsivý úplně! Je to hrůza, co vy prosazujete. Normálně fašismus! Nástup fašismu! Jediný váš názor je správný a jakýkoliv jiný názor, oznámujete lidi, zdehonestujete, občansky ničíte tím, že řeknete, oni jsou proruští, oni jsou proputinovští, oni jsou takoví. Přitom to vůbec není pravda, protože ten, kdo nechce válku na Ukrajině, vůbec přece to nemá nic společného s tím, jestli je proputinovský nebo proruský. Kde jste to vzali? Prostě goebbelsovská rétorika, fašistická rétorika v podání paní Pekarové Adamové a premiéra Fialy a dalších exponentů! Je to tak! (Ojedinělé bouchání do lavice zprava.)

Ano, bouchejte! Jenom na to přitáhnete pozornost, na to co jsem říkal. A většina lidí bude se mnou souhlasit. Ostatně to na té důvěře už vidíme těchhle těch politiků. To znamená, už to přeháníte. Už je to moc. Když chodíte mezi lidi, a já jsem mezi lidmi každý týden na velkých akcích, kde se setkávám, jdu v čele a setkávám se s tisíci lidmi, tisíce a tisíce lidí po republice. Lidé mají strach říct svůj názor. Lidé se bojí říct svůj názor, aby je nevyhodili ze zaměstnání. Bojí se říkat veřejně svoje názory. Kvůli tomu, jak vy jste je vystrašili! Je to kvůli vaší vládě! Kvůli tomu, jak vy děsíte lidi, jako jak, co jste tady nastolili za vaší vlády.

Já tady připomenu, jak jste vloni zřídili na Úřadu vlády dokonce pozici vrchního cenzora! ODS ji zřídila. To byl nějaký ten pan Klíma, přitom jeho otec byl disident. To bylo neuvěřitelné, co se tady děje. A nakonec po velké kritice jste tu funkci, po velké kritice opozice i občanů jste tu funkci zrušili. Tak daleko vy jste ušli! Vrhni cenzor, který měl za úkol cenzurovat názory, vám nepohodlné názory! To je politika paní Pekarové Adamové a premiéra Fialy. Dokonce jste si dovolili, tak daleko už jde vaše Fialova vláda, že jste si dovolili dokonce vypnout web našeho europoslance Ivana Davida, bývalého ministra zdravotnictví a bývalého šéfa, ředitele bohnické léčebny, prostě odborníka, špičkového českého psychiatra, a dokonce jste si dovolili vypnout jeho web novarepublika. Jeho web! Protože lidi jako paní Pekarová Adamová a premiér Fiala prostě řekli, a Vít Rakušan, prostě si říkáte, že jsou to názory, s kterými nesouhlasíte. To je strašný. To je strašný, co předvádí vaše vláda. To je hrůza. Přitahujete šrouby svobodě a demokracii úplně neuvěřitelným stylem. A zabouchejte si klidně dvacetkrát tady, mně je to úplně jedno. Protože já hájím naše voliče a hájím svobodu a demokracii. A naši voliči za mnou stoprocentně stojí v tom, co říkám. Já jsem si toho plně vědom a vím to, že to tak je. Víím, že to tak je! Takže si můžete bouchat, jak chcete. Stejně mě neumlčíte. A SPD také ne!

To znamená, to je opravdu hrůza, to je děs. A lidé jsou tak vyděšení vaší vládou, protože ten hon vy označujete za dezinformace, ale to už jste to, vy jste to slovo bohužel úplně zprofanovali už, protože vy označujete za dezinformace jakýkoliv názor, který je proti názoru Fialovy vládní pětikoalice. Takže samozřejmě tonoucí se stébly chytá, ale už je to moc, už to moc přeháníte. Protože naopak já myslím, že dneska, kdyby se nechalo hlasovat o tom, kdo je největší dezinformátor ze všech, tak podle mě jedním z adeptů na vítězství je premiér Petr Fiala. Bezesperu.

Protože ty lži, kdy říká, že nebudete zvyšovat daně, přitom celá republika vidí, že je budete zvyšovat a že je zvyšujete, tak to už je opravdu legendární, to už jsou legendární hlášky během několika měsíců úplně. A zajímavé je, že není v žádné zprávě o dezinformacích. Přece v těch vašich zprávách o dezinformacích by měl být v první řadě premiér Petr Fiala, který říká, že nebude zvyšovat daně, přitom je zvyšujete. Ostatně je to asi tři týdny, co jste si tady prohlašovali zvýšení spotřební daně na pohonné hmoty o 1,50 koruny, takže vy dokonce tady zvýšíte ty daně ještě, před několika týdny on do toho pořád tvrdí, že nezvyšujete daně. No to je neuvěřitelné úplně. To znamená, hlavní dezinformátor v České republice je pochopitelně

premiér Petr Fiala. Největší dezinformátor současné doby vůbec. Takže to je úplně neuvěřitelný. A to nemám ze své hlavy, protože tohleto koluje samozřejmě už mezi lidmi, že tím hlavním dezinformátorem... Lidé se ptají, proč není v nějaké zprávě o dezinformacích, kterou vytváří Fialova vláda, právě premiér Fiala. To je opravdu neuvěřitelné.

Ale já tady hovořím o tom bodu 6, to znamená právě ten nouzový stav, ohrožení státu a válečný stav. No to jsem opravdu nevěděl, jaká vláda bude tady vlastně vládnout ve finále, když jsem to podával, nebo jak se to vyvine. A vlastně v podstatě si dokonce myslím, že by to referendum bylo už snad lepší udělat i v takové době, protože Fialova vládní koalice je schopná nás zatáhnout do války, i když ve válce nejsme. Je schopná vyhlásit stav ohrožení státu, přestože ohrožení nejsme. Jenom aby se třeba nakupovaly drahé zbraně v Americe, jenom abyste nás štváři do války, abyste vytvářeli pořád strach v lidech. Vaše vláda neustále vyvolává strach v lidech. Vyvolává obavy v lidech. Neustále strašíte lidi, jo, vyvoláváte nenávist, to je přesně Fialova vláda. A opravdu je to problém.

Takže tady jsem to sice napsal, ale ještě jsem zapomněl dodat, že samozřejmě kdyby tento bod vládní pětikoalice zařadila, jako že vy to nebudete chtít zařadit, to referendum, ale bojuju tady za to, tak samozřejmě zase vstřícně, vždyť to není nějaká mantra, dogma, ten návrh SPD. My chceme, aby prostě zákon o referendu prošel, takže přece v druhém čtení je možné podat různé pozměňovací návrhy a lze přece mluvit o nějakém kompromisu. Navíc je to ústavní zákon. A jak víte, tak u ústavního zákona neplatí lhůty na projednání. Takže skutečně nebrání tomu, kdybyste to nechali projít do prvního čtení, aby se o tom tady dlouze diskutovalo a aby se tady jednalo politicky o nějakých parametrech, tak aby to bylo průchodné, protože je potřeba tady ústavní většina.

Tady samozřejmě zase musím říci, že v minulém volebním období se nám podařilo tento můj návrh zákona o referendu protlačit přes první čtení. A byl v druhém čtení. Byl dokonce v druhém čtení. Takže to tedy musím říci, že skutečně je klad. A tady zase musím pochválit tehdejšího premiéra Andreje Babiše, aby si nemyslel, že jenom tady říkám něco jiného, protože za vlády hnutí ANO nám ten náš návrh o referendu nechalo hnutí ANO, protože na tom to bylo závislé, projít přes první čtení. No a tam už se to zaseklo, protože tam zradili hlavně Piráti, protože Piráti měli ve volebním programu, že prosazují návrh zákona o referendu, a měli to i na webových stránkách, včetně možnosti hlasovat o mezinárodních smlouvách, a najednou, když se dostali do Sněmovny, tak skutek utek a z tohoto záměru ucukli. Takže to opravdu byl problém. A dneska, když se ta konstelace změnila a vládne tady Fialova vládní pětikoalice, tak samozřejmě šance na to referendum je už dneska minimální.

Tak dál. Právo hlasovat v referendu má každý občan, který v den konání referenda dosáhl věku 18 let. Tak takhle to je, o tom už jsem hovořil. Jinak o tom z toho minulého volebního období, ano, my jsme tady velmi usilovali o to, aby se to dostalo aspoň přes to třetí čtení, ale k tomu už nedošlo. A tu většinu jsme tady na to měli přítom. Takže to zase vytýkám samozřejmě vládě hnutí ANO z minulého volebního období, protože mohli jsme to poslat do toho Senátu, ale bohužel kolegům z hnutí ANO už se nechtělo. Takže bohužel samozřejmě mohlo to odejít do Senátu, toho černého psa, pardon, toho černého Petra, černého Petra by dostal tím pádem Senát a už by se nemohli na nic vymlouvat. Protože v minulém volebním období to bylo tak, že tady bylo ANO, ČSSD, KSČM a SPD a Piráti, to byly strany, které deklarovaly, že by zákon o referendu nějaký chtěly, ČSSD, ale tam to byla jenom kamufláž, to víme, protože pak přišli s návrhem, tuším, 800 000 podpisů a kvorum a 2 miliony lidí u referenda, takže schválně to udělali tak, aby žádné referendum nikdy neprošlo, i kdyby prošlo, tak aby žádné neplatilo, takže tam to byla lež, tam to byl podvod, tam to byl politický podvod. Ale ten zbytek, kdybychom na to tlačili, kdyby byla vůle na to, my jsme tu vůli měli, ale bylo nás málo, měli jsme jenom 22 poslanců, tak samozřejmě bychom těch 120 poslanců tady na to získali. Ale prostě jste nechtěli. Takže tohleto je ten stav.

Jinak podívejme se na to, za jakých podmínek by bylo rozhodnutí v referendu přijaté. Tak rozhodnutí v referendu by bylo přijaté a závazné ve smyslu článku 9, ten ještě přečtu následně,

hlasovala-li pro návrh nadpoloviční většina hlasujících, jestliže se zároveň referenda zúčastnilo alespoň 20 % občanů České republiky oprávněných v referendu hlasovat. No, už jsem to tady říkal v úvodu, že to moje přesvědčení je, aby tam nebylo kvorum účasti žádné. Je to přesně to, jak to bylo u toho jednorázového referenda při tom vstupu do EU. Ale jak vidím, tak tady poslanci jiných stran měří dvojím metrem a jednou pro ně má hlas občana větší váhu, někdy menší, podle toho, jak se jim to hodí účelově. No tak jsme tam dali v SPD 20 % občanů, abychom nějakým způsobem vyšli vstříc tomu, aby těmhle poznámkám, z mého pohledu nevhodným, ale dobře, aby získal aspoň nějakou šanci ten zákon o referendu, aby třeba prošel. Ale vy jste prostě úplně proti zákonu o referendu, to je problém.

Závaznost rozhodnutí přijatého v referendu. To je velice důležitá pasáž, protože to je jedna z klíčových otázek, na kterou se zapomíná u těch zákonů o referendu, protože někdo totiž říká, a to jsou přesně ty figle, proto se tady u toho opět pozastavím trošku delší dobu, že zákon o referendu ano, ale ne závazný. To je ta pointa. To je další ten politický podvod na voliče, který předvádí někteří jiní politici z jiných stran. To znamená, nechají občany, aby tady měsíce sbírali podpisy, nechají je ve volném čase, aby prostě bojovali za nějaké téma, a pak tito elitářští politici by rádi nechali občany přijít k referendu, miliony občanů třeba, nebo statisíce, a pak jim udělají tůdle nůdle, ukážou na ně dlouhý nos a řeknou: ale my se podle toho řídit nebudeme, nebude to závazné. Takhle to chtějí právě ti rádoby demokrati. Ale tohleto je fakt podlý, já už jsem tohleto slyšel několikrát, to znamená, ještě by zneužili občany, zneužili by jejich čas, aby se těm občanům tihletí politici vysmáli co nejvíc do obličeje, tak je nechají jít ještě si dělat referendum, a pak jim řeknou helejte, ono to vlastně není závazný, my na vás kašlem. No tak to je úplně podlý. To je ještě horší, než když někdo, nějaký politik, řekne na rovinu: nechceme referendum.

No jasně. Tak to říkají strany vládní pětikoalice v jednom šiku: nechceme referendum, nechceme žádný zákon o referendu. Hnutí ANO říká, že chce referendum, ale bez možnosti hlasovat o mezinárodních smlouvách, což je samozřejmě taky problém. To znamená, že se nemůže hlasovat v podstatě o těch nejzásadnějších věcech.

Ale my chceme, a tady to samozřejmě přímo píšu do návrhu zákona, že rozhodnutí přijatá v referendu jsou závazná. My chceme závazné referendum. Takže ne žádné takovéto kosmetické, jen tak, žádné divadýlko, to nechceme. My chceme, pakliže občané v referendu rozhodnou o nějaké otázce, tak aby to bylo závazné pro všechny orgány i osoby, včetně Poslanecké sněmovny a Senátu, a jejich změna nebo zrušení jsou možné pouze na základě rozhodnutí v referendu, zrušení těch rozhodnutí na základě referenda. Aby se nemohlo stát, což vy typicky, úplně si to umím představit u Fialovy vládní pětikoalice, že občané, úplně vidím přesně, jak by to bylo, úplně to vidím před očima, že občané by rozhodli v referendu, že nechtějí cizí základny v České republice, cizí vojenské základny, a úplně už vidím paní ministryni Černochovou a paní Pekarovou v jednom šiku z TOP 09, jak řeknou, kašlem na lidi, ale tady ty základny stejně budou. Úplně to vidím před očima, protože takhle by to bylo, je mi to úplně jasné. Ale i premiéra Fialu takhle vidím před očima. Toho úplně vidím, protože ho znám a prostě čtyři roky jsem tady vedle něj seděl, a to je prostě přesně tak. Takže proto je tady uvedeno, že to je závazná, že jsou ta rozhodnutí závazná a že ta rozhodnutí v referendu by šlo změnit pouze na základě rozhodnutí v referendu, aby nemohlo dojít k tomu, že právě ty vládnoucí elity, které kašlou na občany, tak aby to nemohly hnedka v podstatě arogantně změnit svojí vládní většinou. A vychází to pochopitelně z toho předpokladu, že tuto zemi vlastní občané, nikoliv politici.

A dále tady píšeme, že vláda rozhodnutí přijaté v referendu v rámci své působnosti provede, nebo zajistí jeho provedení. To je tady správně. Dále tady píšeme, že pokud se podle tohoto ústavního zákona koná referendum k vyslovení souhlasu s ratifikací nebo s odstoupením od mezinárodní smlouvy, nahrazuje souhlas v takovém referendu vyslovený souhlas Parlamentu. No to je přesně ono. To je přesně ono. Takže to je přesně ono. A to ještě v době podání by mě ani nenapadlo, kdo tady bude, co tady bude předvádět Fialova vláda, to znamená

o nás bez nás, o nás bez občanů, o amerických základnách v České republice. Takže přesně tady to uvádíme. Vidíte, že to tady máte úplně na zlatém podnose. A znovu vás vyzývám, vyzývám Fialovu vládní pětikoalici i hnutí ANO, umožněme prosím společně referendum o cizích základnách v České republice. Pojďme pro to prosím hlasovat.

Konání referenda ve stejné věci. To tady taky upravujeme právě proto, aby se dokola nemuselo, aby se třeba nekonalo referendum za rok úplně na stejnou otázku, nebo za půl roku, to samozřejmě nemá logiku úplně, takže píšeme, aby to bylo opět konformní: Ve stejné věci se může referendum konat nejdříve po uplynutí tří let ode dne oznámení výsledku hlasování v předchozím referendu. Protože když už o tom občané jednou rozhodnou v referendu, tak asi nemá logiku, aby to stejné referendum bylo za půl roku, že jo, to je myslím zřejmé. A samozřejmě píšeme, že podrobnosti o konání referenda, že upraví zákon, že zákon upraví prostě prováděcí zákon, ještě upraví další podmínky výkonu práva hlasovat v referendu, způsob ověření správnosti údajů na petici podle čl. 4, jakož i podrobnosti navrhování, vyhlašování a provádění referenda, oznamování rozhodnutí přijatého v referendu a soudního přezkumu ve věcech referenda.

To jsem v podstatě teď probral, o co tady jde, jako co tedy vlastně navrhujeme a proč to navrhujeme. Jako ta změna v podstatě, co se týče ústavy, tak není, co se týče počtu slov nebo nějakých vět, tak opravdu ta změna je velmi minimální, v podstatě měníme ten čl. 12 ústavy, kdyby se na to někdo ptal, který článek se tedy vlastně mění, anebo co se děje vlastně, nebo jak to tam vlastně přesně zamýšlíme. Sice ten zákon je v systému, ale pochopitelně chápu, a tomu zase plně rozumím, že nemáte čas procházet každý ze stovek zákonů, které jsou vloženy v systému, to je jasné, to nikomu nevyčítám.

Takže samozřejmě my v tom § 10 odst. 2 za slova "daného v" vkládáme slovo "celostátním", v čl. 40 se za slova "volebního zákona" vkládají slova "zákona o provádění celostátního referenda", v čl. 62 se na konci písmene k) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno l), které zní: vyhlašuje celostátní referendum a oznamuje jeho výsledek. Dále tady nahrazujeme různá slova, různá jako "a" a takový tyhle, aby to mělo logiku. Ale tady se vkládá třeba celá věta do ústavy čl. 87: "Ústavní soud dále rozhoduje o souladu návrhu na konání celostátního referenda s ústavním zákonem o celostátním referendu a se zákonem vydaným k jeho provedení." Tady je nějaké přečíslování odstavců a potom samozřejmě to tady ještě různě upřesňujeme. A samozřejmě bychom chtěli, aby ten návrh zákona nabyl účinnost co nejdříve a aby samozřejmě už mohl fungovat.

Podívejme se tedy teď na důvodovou zprávu k tomuto zákonu. Jako tu jsme samozřejmě sepsali široce, protože to odpovídá významu toho zákona a té důležitosti. Důvodová zpráva – když se podíváme na obecnou část, co tam všechno píšeme, tak se jedná o zhodnocení platného právního stavu, odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy a vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy v jejím celku. Předkladatelé – my jako SPD navrhujeme tento zákon s přesvědčením, že přijetí referenda jako běžně užívaného institutu povede ke kvalitnější demokracii v České republice. Podmínkou je, aby otázka v referendu byla co nejméně omezená a možnosti přímého rozhodování občanů byly co možná nejširší.

Od 1. 1. 1993 Česká republika postrádá zákon o obecném referendu, ačkoliv k němu čl. 2 odst. 2 ústavy nepřímou vyzývá. Česká republika je přitom jednou z mála evropských zemí, které ve svém právním řádu obsažen zákon o referendu nemají. Ústavní listina z roku 1920 sice institut referenda znala, ale zákon o obecném referendu, který měl § 46 ústavy z roku 1920 provést, byl jako vládní návrh zákona Národním shromážděním zamítnut. Vzhledem k tomu, že zákon, který ústava z roku 1920 předpokládala, nebyl nikdy schválen, nemohlo být ani žádné obecné referendum realizováno. Určitý prostor pro uplatnění přímé demokracie v podobě referenda poskytlo až ustanovení čl. 21 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a jeho reálným naplněním se stal ústavní zákon č. 327/1991 Sb., o referendu, podle něhož mohly být v referendu občanům České a Slovenské Federativní Republiky předloženy k rozhodnutí jen zásadní otázky formy státoprávního uspořádání České a Slovenské Federativní Republiky,

příčemž o návrhu na vystoupení České republiky nebo Slovenské republiky z České a Slovenské Federativní Republiky bylo možno rozhodnout jen referendem. Referendum mohlo být tehdy vypsáno jen v tomto jediném a velmi specifickém případě, přičemž tato právní úprava nakonec nebyla realizována.

Podstatou nyní navrhované právní úpravy je, že je jejím předmětem referendum a nikoliv plebiscit, jak je znám především z francouzské praxe Napoleona III. a Charlese de Gaulla. Zatímco plebiscit se omezuje na zásadní otázky nebo otázky prostě politiky, výkonu státní moci, jako je ústava či suverenita, referendum je širší a jeho předmětem jsou všechny politické otázky. Referendum má být proto předem neomezené, vyjma základních povinností státu, vnitrostátních i mezinárodních.

Náš návrh zákona vychází z přirozeného práva i z ústavního principu, že suverénem v České republice, jako i v každé demokracii, jsou občané, kteří buď svou moc delegují na své zástupce, nebo ji vykonávají přímo. Stávající systém to dnes občanům neumožňuje. Zastánci čistě zastupitelského systému tvrdí, že občané odevzdali dobrovolně mandát svým zastupitelům, a ti proto mají právo rozhodovat. To je přesně to, co tady říkají ty elity. To je přesně ta TOP 09, ten STAN a podobně atak dále. To jsou ti, kteří jste proti právě referendu, a to jsou ty vaše argumenty vždycky, které jsem vždycky slýchal. Ale ti, kdo toto říkají, tak ignorují ovšem skutečnost, že tento druh mandátu, tedy to, že říkáte, že občané odevzdali dobrovolně mandát svým zastupitelům, a ti proto mají právo rozhodovat, tak prostě ignorujete skutečnost, že tento druh mandátu vytváří vnitřní rozpor. Legitimní mandát je jako legitimní dar. Je možné ho darovat pouze dobrovolně. A dobrovolnost znamená, že občan musí mít možnost mandát nedarovat, ale zvolit si možnost přímo rozhodnout prostřednictvím referenda. Mandát vynucený je falešný, falešným, ukradeným mandátem.

Podle našeho návrhu má právo hlasovat v referendu každý občan České republiky, který nejpozději v den konání referenda dosáhl zletilosti. Rozhodnutí v referendu je přijato, pokud se pro ně vysloví nadpoloviční většina hlasujících, jestliže se zároveň referenda zúčastnilo alespoň 20 % občanů České republiky oprávněných v referendu hlasovat. O tom už jsem hovořil.

A teď se pojdme podívat na to, jaká je tedy situace a jaké jsou příklady vlastně referend v demokratických zemích, v těch evropských demokratických zemích. A tady na tom v podstatě postupně uvidíte, v jaké situaci je Česká republika, kdy vy, v podstatě Fialova vláda dělá z nás zcela nedemokratickou zemi, která vlastně nesplňuje ani ty základní demokratické standardy, které jsou v jiných zemích. A to ještě sami sebe se tady snažíte nazývat demokraty, a přitom je to přesně naopak.

V právních rádech tedy vybraných evropských zemí je institut celostátního referenda upraven následovně. Takže pojdme se podívat za a) na Francii. Francouzská ústava na celostátní úrovni rozlišuje takzvané ústavní a legislativní referendum. Takže co je to to legislativní referendum? Legislativní referendum je zakotveno v čl. 11 francouzské ústavy. Tento článek umožňuje prezidentu republiky na návrh vlády nebo na společný návrh obou komor parlamentu předložit občanům návrh zákona. Takovým návrhem zákona lze upravovat otázky týkající se organizace veřejné moci, reforem národních, hospodářských, sociálních a environmentálních politik a veřejných služeb, které k nim přispívají, a schválení ratifikace mezinárodní smlouvy mající vliv na fungování orgánů za podmínky, že mezinárodní smlouva není v rozporu s francouzskou ústavou.

Od 1. ledna 2015 může být k těmto otázkám uspořádáno referendum, takzvané sdílené iniciativy. Lze jej vyhlásit na základě iniciativy pětiny členů parlamentu, která musí být podpořena desetinou voličů zapsaných na seznamech voličů. Tato iniciativa má formu návrhu zákona a nesmí derogovat ustanovení právního předpisu v době jednoho roku od jeho vyhlášení. Referendum ke stejnému návrhu je možné konat po uplynutí dvou let od konání referenda, v němž nebyl schválen. Byl-li návrh schválen, zákon je přijat. Toto referendum je ve Francii blíže upraveno v ústavním zákoně č. 213-1114, tisíc sto čtrnáct tedy, ze dne 6. prosince 2013

o použití čl. 11 francouzského ústavy. Ústavní rada přezkoumává ve lhůtě jednoho měsíce od předložení návrhu zákona veškeré výše uvedené podmínky. Dále přezkoumává rozpor s francouzskou ústavou. O těchto otázkách ústavní rada rozhoduje odůvodněným rozhodnutím. Začátek období sběru podpisů voličů je stanoveno do měsíce od zveřejnění rozhodnutí ústavní rady o splnění podmínek referenda. Sběr podpisů trvá devět měsíců a provádí se v elektronické formě. Zpětvzetí podpisu není možné. Voličům je prostřednictvím největších obcí v každém kantonu umožněn přístup k elektronickým službám, kterými mohou podpořit návrh zákona. Ústavní rada zajišťuje řádnost celého procesu sběru podpisů a také přezkoumává všechny stížnosti.

A teď se pojdme podívat na ten druhý typ referenda, to je ústavní referendum. Je upraveno v čl. 89 francouzské ústavy a jeho účelem je schválení novely francouzské ústavy. Změna francouzské ústavy může být iniciována prezidentem republiky na návrh předsedy vlády nebo členy parlamentu. Po schválení v obou komorách je návrh novely francouzské ústavy předložen ke schválení občanům v referendu. Je tedy pojistkou změny francouzské ústavy. Nicméně vypsaní referenda se nevyžaduje v případě, když prezident návrh předloží na společném zasedání obou komor parlamentu a získá třípětinovou většinu odevzdaných hlasů. Ze změny francouzské ústavy jsou vyloučeny otázky integrity území a republikánské formy vlády.

Tak já myslím, že tady vidíme i na tom francouzském příkladu, jak mají také zákon o referendu, a já myslím, že je to další takový ten příklad z demokratických zemí, kde prostě zákon o referendu je. Ostatně, jak jsem říkal, tak tuším, že Česká republika je poslední zemí v EU, která nemá žádný zákon o referendu, tedy když nemluvím o krajských referendech, mluvím o celostátních referendech pochopitelně.

Takže to byla Francie, to byl v podstatě stav ve Francii.

Teď se pojdme podívat, jaký je stav v Německu. Tam je to poměrně zajímavé. Takže v Německu, ačkoliv čl. 20 odst. 2 základního zákona Spolkové republiky Německo, to je německé ústavy, výslovně stanoví, že státní moc vykonává lid mimo jiné prostřednictvím voleb a hlasování, obsahuje jinak německá ústava pouze jedno ustanovení o lidovém hlasování, a to v čl. 29 týkajícím se změny členění spolkového území na země. V tomto případě jsou však oprávnění hlasovat pouze občané na území, kterého se změna má dotknout. Nejde tedy celostátní hlasování, jiné lidové hlasování se na federální úrovni konat nemůže. No jo, ale samozřejmě ty úpravy jsou pak na té spolkové úrovni. Zákonnou iniciativu má podle čl. 76, odst. 1 pouze spolková vláda, tu zákonodárnou iniciativu, poslanci Spolkového sněmu, Bundestagu, a Spolková rada, Bundesrat. Lidová iniciativa tedy také není na federální úrovni možná. Ale právě to referendum oni mají upraveno na té spolkové úrovni, na úrovni těch spolkových zemí. Takže tam jsou ta lidová hlasování neboli referendum upravena na té zemské úrovni, a to v právních rádech všech spolkových zemí. To je potřeba asi zdůraznit. Takže vidíte, jak v Německu, v Německé spolkové republice, na úrovni všech těch spolkových zemí tak mají zákony o referendu.

Úpravy v jednotlivých zemích jsou velmi rozdílné, jako například lze uvést Bavorsko a Braniborsko. Takže se podíváme na Bavorsko. Základy jsou dány v zemské ústavě, jejíž čl. 71 stanoví, že návrhy zákonů předkládá zemská vláda, poslanci zemského sněmu nebo lid, takzvaná lidová žádost. Podle čl. 72 odst. 1 zákony přijímá zemský sněm nebo lid. Ano, čl. 73 vylučuje z přijímání lidovým rozhodnutím státní rozpočet, ten musí být přijat zemským sněmem. Postup při podávání lidové žádosti, respektive lidovém rozhodnutí, upravuje Landeswahlgesetz v § 62 až 82. Návrh na povolení lidové žádosti se podává zemskému ministerstvu vnitra, stavebnictví a dopravy. Musí se jednat o vypracovaný a odůvodněný návrh zákona opatřený podpisy 25 000 oprávněných voličů, jejich oprávněním volič se prokazuje při podání návrhu. Tady bych jenom dodal, že ty podpisy nemusí být ověřené. Nemusí být ověřené. No, tak to my navrhuje taky v té naší, v tom našem českém zákoně. Ministerstvo lidovou žádost zveřejní a určí čtrnáctidenní lhůtu, ve které mohou voliči žádost podepsat. Obce stanoví

místo a čas k podepisování žádosti. Podpis musí být vlastnoruční. Kdo na daném formuláři místopřísežně prohlásí, že se po celou dobu určenou k podepisování žádosti kvůli nemoci nemohl dostavit na místo určené k podpisu, může svou podporu žádosti na formuláři potvrdit a jím pověřená osoba tento formulář donese na místo určené k podepisování. Podpis nemusí být ověřený. K platnosti lidové žádosti je třeba, aby ji podpořilo 10 % oprávněných voličů. K takové žádosti musí vyjádřit své stanovisko zemská vláda a postoupit ji s tímto zemskému sněmu. Ten ji projedná do tří měsíců. Pokud ji nezměněnou přijme, nekoná se lidové rozhodnutí, jinak musí být lidové rozhodnutí o žádosti vyhlášeno ve lhůtě dalších tří měsíců. Pokud zemský sněm žádost odmítne, může k lidovému rozhodnutí předložit spolu s lidovou žádostí vlastní návrh zákona jako alternativu. Návrh zákona je schválen, pokud obdrží více hlasů "ano" než "ne", tedy prostou většinou. K přijetí zákonů měnících ústavu je však třeba, aby hlasy "ano" tvořily alespoň 25 % hlasů všech oprávněných voličů. No, vidíte, tady to přesně je, že už v tom Bavorsku to je přesně tak, jak já tady říkám od začátku, že stačí v podstatě k tomu schválení prostá většina. To je ono. Takže tady k tomu přistupují skutečně demokraticky, tak jak navrhuje SPD.

Lidové rozhodnutí je v Bavorsku dále podle čl. 75 odst. 2 zemské ústavy potřeba ke schválení každé změny ústavy. Změnu nejdříve schválí zemský sněm dvoutřetinovou většinou a poté musí být potvrzena lidovým rozhodnutím prostou většinou. A to je přesně taky ta situace, kdy tady, jak víme, tak vládní pětikoalice tady tlačí taky novelu ústavy. Vy tlačíte novelu ústavy tak, abyste bez souhlasu Sněmovny mohli v podstatě z jakéhokoliv důvodu, který vy si vymyslíte, tak abyste mohli vysílat české vojáky, české občany do zahraničí a také tady umožňovat pobyt cizích vojáků. A to je ta změna ústavy, kterou tady taky tlačí paní ministryně Černochová z ODS, ministryně obrany a Fialova vláda. No a to by se vám právě hodilo jako doplněk teď téhle smlouvy ČR – USA o amerických základnách v České republice, aby vlastně zase tady mohl premiér Fiala lhát, jako to udělal loni na jaře a říkal, že Česká republika je ve válce. No a pod touto záminkou vlastně ohrožení bezpečnosti, jak tam nově teď chcete změnit tu ústavu, tak byste v podstatě mohli už zatáhnout Českou republiku do jakékoliv války. Takže to je opravdu velice nebezpečná novela ústavy v rukou Fialovy vládní pětikoalice, v rukou válečných štváčů, samozřejmě, kteří nás chtějí zatáhnout do války za každou cenu, a to je samozřejmě špatně. No a už bych zase slyšel tady, kdo tohleto říká, už úplně to vidím, ten je proruský, proputinovský a tyhle ty vaše lži a nesmysly, který už vám stejně většina lidí nevěří. Takže to takhle není. Prostě my nechceme válku, my chceme mír. A Česká republika není ve válce, tak nás do ní nezatahujte. Takže tohleto je prostě, tohleto je zcela jasné.

Takže vidíte, že tady v Bavorsku prostě je potřeba referendum ke každé změně ústavy. Je to ten švýcarský model v podstatě. A já si myslím, že by to bylo namístě. Já si myslím, že by bylo namístě, aby změna ústavy, že se to týká skutečně těch nejzávažnějších vůbec, toho nejzávažnějšího v podstatě pilíře, na kterém stojí ta česká demokracie nebo ten český stát, tak já si myslím, že by bylo zcela namístě, aby mohli čeští občané hlasovat o změně ústavy. A to samozřejmě náš návrh zákona o referendu umožňuje. Náš zákon to umožňuje. Mimochodem ten náš zákon o referendu je právě taky změnou ústavy, takže aby – to je ústavní novela, zákon o referendu.

A tady bych jenom snad dodal, že třeba ve Švýcarsku se hlasuje v referendu dokonce povinně i o změně daní. To jsem taky tenkrát, když jsem to téma referenda přinesl do parlamentu jako první, že jo, už když jsem sem přišel, tak to bylo moje téma od začátku – referendum, prosadit demokracii. Právě proto začali ti rádoby demokrati říkat o mně, že jsem nedemokratický, a začali si protirečit, protože se tak bojí referenda. To znamená, ten, kdo prosazuje referendum, to je naopak vrchol demokracie, tak už jak nemáte argument – tak já se na to na všechno pamatuju, tyhle ty rádoby elity, jak to všechno převrátily. Takže všechno převrátily, protože samozřejmě pro elity je návrh, pro elity je referendum nebezpečí, protože už nebudete moci dělat všechny ty věci, co děláte teď. Ostatně o tom tady mluvíme, třeba o té – smlouva o těch základnách.

Ve Švýcarsku... Já si pamatuju, jak odpůrci referenda říkali, no, ale tak třeba o těch daních, říkali odpůrci referenda, že přece lidé nemůžou hlasovat o daních. Jako nedělejte z nás hlupáky. Z občanů. Ve Švýcarsku se o daních hlasuje, protože oni mají v ústavě DPH. Oni mají totiž v ústavě DPH. A to je v překladu daň z přidané hodnoty. Takže já samozřejmě – a to referendum o zvýšení DPH ve Švýcarsku před několika lety proběhlo. Proběhlo dokonce. To znamená, je to tak, ve Švýcarsku se hlasuje o daních, ne o všech, ale hlasuje se o DPH. Pakliže by vláda chtěla zvýšit DPH, to znamená, lidé vidí, že vláda například hospodaří neúčelně nebo hospodaří špatně, právě proto mají tuhle základní pojistku, jako kdyby chtěla vláda plošně zvýšit DPH, tak sazbu DPH mají v ústavě a je to otázka na referendum. Právě proto, aby vláda, která třeba rozkrádá zemi, jako ta Fialova vláda, a okrádá lidi, tak aby nemohli samovolně zvýšit všem lidem daně, DPH, protože to se týká plošně všech lidí, tak to mají Švýčari v ústavě.

No to by se tady samozřejmě hodilo, protože je to právě Fialova vláda, která teď přišla s plošným zvýšením DPH a s tím, že okradete všechny občany o jejich peníze. To je přesně ono. Přesně vidíte, jak to funguje ve skutečné demokracii, ve skutečných demokraciích, mluvím tady o Bavorsku, hovořím tady o Švýcarsku. Co tady předvádí Fialova vláda, kdybyste v podstatě před volbami neříkali vůbec nic o tom, že budete zvyšovat daně, naopak jste ještě tvrdili, že nebudete zvyšovat daně, teď děláte opak, podvedli jste úplně všechny, hlavně vaše voliče jste podvedli. Náš volič podveden není. Ten věděl přesně, co může čekat od Petra Fialy a paní Pekarové Adamové, od Víta Rakušana a spol., od Ivana Bartoše a těchhle lidí, od pana Jurečky z KDU-ČSL. Ten to věděl, proto je také nevolil. Ale skutečně ti, kteří se cítí nejvíce podvedení, a také jsem jich už mnoho potkal na akcích, jsou právě voliči vládní pětikoalice. Ti se cítí extrémně podvedení, a hlavně jsou to mnozí voliči ODS, protože těch bylo samozřejmě nejvíc. Cítí se extrémně podvedení a litují toho, že volili ODS, aspoň v tuto chvíli toho litují, říkají mi to. Ti se cítí podvedení. Náš volič podveden nebyl, protože to tušil a ty strany pětikoalice logicky nevolil. Ale ten, kdo právě volil hlavně ODS, tak mi říká spousta lidí, že se cítí podvedení, protože ODS dělá úplně něco jiného, než slibovala před volbami. Myslím, že i tito voliči by uvítali, kdyby mohli dát stop Fialově vládě právě formou zákona o referendu, protože to by určitě byla výborná otázka v referendu: Chcete zvyšovat DPH? Občané by řekli "ne" a bylo by to závazné a bylo by to hotovo. Takže byste konečně museli škrtnout ty zbytné výdaje, které vyhazujete bůhvíkam do zahraničí a na různé cizince a tak dále. Nemohli byste dělat drahé zahraniční zakázky a tak dále, ty předražené zakázky. To znamená, to by bylo ideální, aby každé schválení změny ústavy muselo projít referendem. Ostatně proč nedat otázku občanům i ohledně zákona o referendu? Proč neudělat třeba, když už se toho tak strašně bojíte, jednorázové referendum o jednoduché otázce: Chcete zákon o referendu? Ano, ne. No a občané by sami závazně rozhodli a myslím, že by to bylo demokratické. Ale to vy nechcete.

Pojďme se podívat dál, pojďme se podívat na další německou spolkovou zemi, jaký je tam stav, jak to vypadá, a pojďme se podívat například na Braniborsko. Ústava Braniborska jednak v čl. 75 stanoví, že návrhy zákonů může vedle poslanců zemského sněmu a zemské vlády předkládat lid formou lidové žádosti. To se německy řekne Volksbegehren. Jednak mají podle čl. 76 odst. 1 upravujícího lidovou iniciativu všichni obyvatelé právo předkládat zemskému sněmu v rámci jeho příslušnosti určité věci politického rozhodování, mezi které patří návrhy zákonů a návrhy na rozpuštění zemského sněmu. Lidová iniciativa tedy není omezena na zákonodárnou iniciativu jako v Bavorsku. Článek 76 odst. 2 označuje za nepřipustnou lidovou iniciativu týkající se zemského rozpočtu. To je podobné jako v Bavorsku z tohoto pohledu. Také ohledně platů státních zaměstnanců, dávek sociálního zabezpečení, poplatků a personálního rozhodnutí.

Tady bych s tím úplně nesouhlasil, protože v České republice máme problém se zneužíváním sociálních dávek nepřizpůsobivými a také Ukrajinci. Ostatně teď o tom byla reportáž v televizi Prima. Dala nám konečně za pravdu, že tady ukrajinští migranti masivně zneužívají sociální dávky z toho důvodu, že Fialova vláda je špatně a příliš štědrě nastavila. Přesně, na ten váš aktivismus a nekompetenci doplácet všichni občané v České republice.

Takže Ukrajinci tady rozkrádají naše sociální dávky. Já jsem tu reportáž viděl v televizi. Přesně nám dala za pravdu. Mladí Ukrajinci, já vůbec nevím, co tady dělají, proč to tady Fialova vláda toleruje, já jsem myslel, že mají bojovat na Ukrajině, když jsou takoví vlastenci. Mladí Ukrajinci tady nepracují, válejí se tam za sociální dávky a zneužívají dávky. Je to přesně tak, jak jsem říkal. Tohle je špatně a já myslím, že už je toho dost. Když jsem viděl, že tady ještě přebarvila vládnoucí koalice na pražském magistrátu, teď nově přebarvila tramvaj na ukrajinské národní barvy, tak to je úplně vrchol. Takže peníze na přebarvení tramvaje ano, přelepení tramvaje, ale práce pro české občany nula. Minusová dokonce, protože je okrádáte o peníze, o slíbené valorizace důchodů a tak podobně. A teď chystáte plošné zvyšování daní. ODS chystá plošné zvyšování daní. Je to tak. Takže já jsem chtěl jenom říci, že tohleto je opravdu už přes čáru. Místo aby se věnovala práce potřebným českým občanům, tak koalice na pražském magistrátu, tam vládne přesně koalice ve složení vládní koalice tady, na celostátní úrovni, že tam vládne koalice ODS, KDU-ČSL, TOP 09, Pirátů a STAN. Takže prioritou této koalice je přelepit tramvaj na ukrajinské barvy a fotit se u toho. A tímhle tím oni tráví čas, místo aby vytvářeli něco pozitivního pro občany. No to je skutečně otřesné a je potřeba o tom mluvit a je potřeba to říkat nahlas. My v SPD říkáme, že prioritou musí být český občan. Tak to prostě je. A snažíme se veškerou naši energii trávit prospěšnou prací pro české občany. Samozřejmě k tomu patří i mezinárodní politika. To je jasné.

Pojďme dál. To, že v Braniborsku není přípustné referendum ohledně dávek sociálního zabezpečení, já bych zrovna řekl, že to by v Čechách... tak ostatně náš zákon o referendu z pera SPD to naopak umožňuje, protože ukončení zneužívání dávek nepřizpůsobivými, to si myslím, že by bylo namísto jako otázka pro referendum, ale tomu tady zase vládní pětikoalice brání. Já bych jenom připomenul, že to právě loni na jaře, kdy poslanci Fialovy vládní pětikoalice nám tady ve Sněmovně odmítli zákon SPD na ukončení zneužívání dávek nepřizpůsobivými. To znamená, Fialova vládní pětikoalice podporuje nepřizpůsobivé a okrádá o peníze slušné české občany. To je vaše politika. To je politika Fialovy vládní koalice.

Takže to je opravdu špatně a samozřejmě v tomhleto hrají prim Piráti hlavně. To je jasné, protože ten náš zákon na ukončení zneužívání dávek nepřizpůsobivými – no, k tomu se ovšem také dostanu v návrhu, co se týče programu schůze, k tomu se ještě dostaneme, protože já jsem teprve u prvního bodu, kde navrhuji změnu. Ale těch bodů tady mám ještě hodně, takže je potřeba samozřejmě to všechno probrat a všechno zdůvodnit v souladu s jednacím řádem Sněmovny, proč a co navrhuji a proč a co navrhuje SPD. Tak samozřejmě k tomu se ještě jistě dostaneme.

Takže v každém případě tady v tom Braniborsku, tak tady říkají, že tedy referendum ohledně dávek sociálního zabezpečení že ne, ale tady ta realita je jiná a já si myslím, že Německo se asi již postupně přikloní k tomu, asi bych tak řekl možná, že také by na to to referendum mohlo být, protože máme zprávy z Německa od naší partnerské strany AfD, která už je dneska druhou nejsilnější stranou v Německu a ve východoněmeckých zemích je dokonce nejsilnější stranou, jsme společně v naší vlastenecké frakci v Evropském parlamentu, spolu ještě s Marine Le Pen a Matteem Salviniem a s dalšími mými kamarády a přáteli, tak samozřejmě oni už jsou na druhém místě. A už tady zase slyším paní Pekarovou, která by určitě v té chvíli říkala, paní Pekarová Adamová by řekla: to jsou extremisté. Takže ona šmahem 20, 40 % občanů ze zemí bývalého východního Německa označí za extremisty klidně. To je prostě úplně šílená arogance. Šílená arogance, co předvádí tahleto paní prostě. To prostě není moje předsedkyně Sněmovny. Není to předsedkyně Sněmovny všech lidí, jak tady lhala v úvodu. Není. To je prostě člověk, který uráží voliče úplně jedním šmahem. To je prostě úplně šílený. Jak si to vůbec může dovolit, takhle hovořit někdo o občanech prostě? Takže to tak není a já jenom doufám, že AfD uspěje a že prostě, protože ta bezpečnost v Německu, jako ta německá migrační politika, ta přímo ohrožuje i nás.

Mimochodem jsem o tom psal před dvěma dny, tak teď nevím, jestli to pořád platí, ale před dvěma dny to platilo, že ani po více než týdnu se policii nepodařilo zadržet toho černocho,

kteřý je podezřelý ze znásilnění, z brutálního znásilnění na pražské Letné. Takže – fotka je zveřejněná, samozřejmě, všichni jsme to viděli. No, jako tak – je to opravdu děsný, ale začínáme být evidentně světoví i v těchto parametrech. A na to my v SPD si prostě zvykat nebudeme, na tyhle věci, do kterých nás zatáhla Fialova vláda. Na to my si prostě zvykat nechceme. Jsou prostě nepřizpůsobiví lidé, kteří tady znásilňují, je to evidentní, a prostě my tady nechceme mít víc nepřizpůsobivých lidí už. Já myslím, že už to stačí. Takže to, do čeho nás zatáhla Fialova vláda a chce nás zatáhnout i tím, že jste souhlasili s tím migračním paktem EU, s tou reformou té migrační politiky, kdy nám tady chcete natahat prostě nepřizpůsobivé migranty do České republiky. A říkám to tak, jak to je. Takhle to říkají přesně občané. Je to tak. Já s nimi souhlasím. Natahat k nám doslova nepřizpůsobivé migranty za afrických, arabských zemí. To je to, co vy jste odsouhlasili. Argument, že tady máme jiných migrantů dost, které jste sem také přijali vy, 300 000 a ještě víc možná, takže to je úplně neuvěřitelné. Neuvěřitelný, do čeho vy nás tady úplně už zamotáváte. To je děs. To je šílený úplně. Šílený! To znamená, je to prostě hrůza a jako děláte úplně nevratný kroky. Týká se to i téhle česko-americké smlouvy o těch základnách v České republice, že tady mohou být ty základny, a týká se to prostě i těchto věcí. Takže opravdu ta situace je děsivá a jde to prostě opravdu jenom k horšímu s tou vaší vládou.

Pojďme zpátky k tomu mému návrhu bodu, ale ostatně o tom hovořím celou dobu, tady zdůvodňuji to, proč jako první bod dnešní schůze chci navrhnout předřazení našeho zákona o referendu. Takže pojďme k tomu Braniborsku. K přípustnosti lidové iniciativy tento zákon (nesrozumitelné) jako ten německý v tom Braniborsku, že nepřípustná je iniciativa ohledně věci, o které se již v uplynulých 12 měsících neúspěšně konalo lidové rozhodnutí. Lidová iniciativa, tedy to referendum, musí obsahovat odůvodněné znění návrhu zákona nebo jiného návrhu. K jejímu vzniku je třeba 20 000 přezkoumatelných osobních neověřených podpisů oprávněných osob s uvedeným jménem, datem narození a bydlištěm. Lidová iniciativa se předkládá zemskému sněmu. Tady je samozřejmě zajímavé, že oni to mají vlastně pojato v podstatě tak demokraticky, což je určitě dobře, že oni tam nepíší třeba číslo občanského průkazu nebo rodné číslo. Oni tam nepíší číslo občanského průkazu, nepíší rodné číslo. Vlastně proto, aby bylo možné vyvolat to referendum, tak v podstatě stačí, aby na tom petičním archu, na té listině, bylo uvedeno v podstatě jenom jméno, datum narození, bydliště a podpis. Neověřený podpis. Neověřený. Takže skutečně je na tom sympatické to, že v tom Braniborsku se snaží, aby to referendum prostě proběhlo, aby prostě občané měli možnost se vyjádřit v referendu. Takže je to přesně něco úplně opačného. Je to přesně něco opačného, než se snaží Fialova vláda.

Takže vy jezdíte na setkání sudetoněmeckého landsmanshaftu, takže vy se tam bratříčkujete se sudetoněmeckým landsmanshaftem, který zakládali kovaní nacisté a fašisté, dokonce tací lidé, kteří se podíleli na střelení českých vlastenců na Kobyliské střelnici během druhé světové války, takže tam jezdí exponenti TOP 09, ČSSD, ODS. Ne, ODS, to bylo jinak. ODS, ten se fotil – Petr Fiala se fotil s Berndem Posseltem, ano. To je ta legendární fotka, jak se bratříčkují a kamarádí. Ale jezdí tam KDU-ČSL, tam jezdí pravidelně, tam se klaníte landsmanshaftu. Pak tam jezdí TOP 09. Ano, pamatuji, poslanec Korte například tam byl, Daniel Korte. Pak tam jezdí ČSSD, paní Marksová Tominová a další a tak dále. Takže samozřejmě člověk by čekal, že se tam také zároveň přiučíte o demokracii. Ale to vás nezajímá, vás tam zajímá pouze landsmanshaft, který zpochybňuje Benešovy dekrety. No a to je samozřejmě pro nás také červená hranice, protože my rozhodně zpochybňovat Benešovy dekrety nebudeme. To můžou udělat jenom kolaboranti.

No ale pojďme k tomu Braniborsku. Pokud zemský sněm do čtyř měsíců přijme nezměněné znění lidové iniciativy, nepřistoupí se k lidové žádosti. Pokud ji přijme, koná se lidová žádost na pořádání zástupců lidové iniciativy. Žádost je zveřejněna spolu se jmény a adresami zástupců lidové iniciativy a je určena šestiměsíční lhůta k jejímu podepisování. To může být provedeno dvěma způsoby: buď na určeném místě, nebo korespondenčně. Při podpisu na určeném místě se musí osoba dostatečně prokázat. Pro korespondenční hlasování se obdrží

formulář a obálka a hlasující na formuláři místopřísežně prohlásí, že se jedná o jeho osobní rozhodnutí, a podpis nemusí být opět ověřený. Podporu žádosti je navíc možné učinit i před starostou, notářem nebo jiným zmocněným místem. K platnosti lidové žádosti je třeba 80 000 podpisů oprávněných osob. Takže vidíme, že tady to kvorum je 80 000 podpisů. V každém případě tak jako tak se to pohybuje ve spíše nižších počtech, nižších počtech tak, aby občané mohli referendum realizovat.

A jaký je tedy další postup poté, co si občané tedy schválí referendum, že tedy by proběhlo? Takže pokud zemský sněm do dvou měsíců lidové žádosti nevyhoví, koná se ve lhůtě dalších tří měsíců lidové rozhodnutí. Zemský sněm může žádost prohlásit za vyřízenou, i když přijme žádost v pozměněné formě, která stále odpovídá základnímu smyslu žádosti. Toto rozhodnutí však mohou zástupci lidové iniciativy napadnout u zemského ústavního soudu. Pokud zemský sněm žádost odmítl, může k lidovému hlasování připojit vlastní konkurenční návrh. Návrh je v lidovém rozhodnutí přijat, pokud s ním souhlasí prostá většina, která však zároveň musí představovat alespoň jednu čtvrtinu všech oprávněných voličů. Návrh zákona, kterým se výslovně mění ústava, vyžaduje ke svému přijetí dvoutřetinovou většinu odevzdaných hlasů, která představuje alespoň jednu polovinu všech oprávněných voličů. Odchytky jsou stanoveny pro návrh na rozpuštění zemského sněmu, kdy lidová iniciativa vyžaduje 150 000 podpisů, lidová žádost musí být podpořena 200 000 podpisy ve lhůtě čtyř měsíců a k přijetí lidového rozhodnutí je třeba dvoutřetinová většina odevzdaných hlasů, která musí představovat alespoň polovinu všech oprávněných voličů.

Takže to jsme se krátce podívali na to, jakým způsobem mají upravený zákon o referendu v prvních dvou... nebo ukázal jsem vám dva případy dvou zemí demokratických, západních, je to Francie a je to Německo. Takže tady všeobecně vidíme, když to shrnu, než se dostanu ještě k dalším příkladům, že podmínky pro to referendum, hlavně když se podíváme třeba na Německo, jsou velice vstřícné vůči občanům a že právě vy, kteří neustále vzhlížíte k Německu – jenže problém je, že Fialova vláda k němu vzhlíží jenom, pakliže tam přichází příkazy a pokyny, tak tam vždycky jste servilní, tak bych byl rád, kdybyste si vzali příklad i z těchto demokratických záležitostí a abyste samozřejmě refletovali i tyhle demokratické principy a brali jsme si příklady z těchto dobrých věcí taky. Takže nejenom z těch špatných, jako je neřízená migrační vlna do Německa, a teď to tady Fialova vláda chce kopírovat a udělat z nás zemi migrantů. To je prostě šílený. Jo, jo, kdybyste tohle chtěli naopak dělat a byl tady ten zákon o referendu, aby vám občané mohli vystavit stopku, tak to by bylo pochopitelně něco jiného. "Stop" myslím třeba v tom, že jste schválili, Fialova vláda, tu reformu migrační politiky.

Pojďme k další zemi. Rakousko, ano. Já tady záměrně vezmu tedy země v našem okolí, abychom měli tady vhodné příklady. V Rakousku je lidové hlasování, tedy referendum, rozsáhleji upraveno i na spolkové úrovni. Podle čl. 43 rakouské ústavy se lidové hlasování koná o každém návrhu zákona, pokud tak rozhodne Národní rada nebo to požaduje většina její členů. Podle čl. 44 odst. 3 je lidové hlasování obligatorní v případě celkové změny spolkové ústavy. V případě částečné změny se koná jen tehdy, když to požaduje třetina členů Národní rady nebo Spolkové rady, to je ten Bundesrat. Při lidovém hlasování rozhoduje absolutní většina platně odevzdaných hlasů. Kvorum stanoveno není. Obligatorní lidové hlasování se koná také v případě odvolání spolkového prezidenta, kdy musí být tímto způsobem potvrzeno rozhodnutí Národní rady o jeho odvolání.

Vedle hlasování o legislativních návrzích, které již byly projednány v parlamentu, nabízí rakouská ústava v čl. 41 odst. 2 i možnost lidové iniciativy. Takzvaná lidová žádost může mít formu návrhu zákona nebo podnětu a musí ji podpořit jedno promile oprávněných voličů. Prohlášení podpory potvrzuje obec, ve které je osoba oprávněna volit, a musí být buď podepsáno na úřadu práce... pardon, na úřadu obce, nebo musí být podpis soudně nebo notářsky ověřen. Takže tady vidíme, jak je to zajímavé, kdy v podstatě v Rakousku, tam v podstatě je ověření těch podpisů. Poté spolkový ministr vnitra ve lhůtě tří týdnů rozhodne o předložení lidové žádosti k podepisování. Lhůta k podepisování je zpravidla osmidenní. Tady bych ale

dodal – ale zase vidíte, že sice ověřené podpisy, ale ten potřebný počet podpisů pro vyvolání referenda je zase nižší o to. To je potřeba si zase zároveň říct. Takže je tam sice určitá formální překážka nebo formální ztížení, ale zároveň to v Rakousku reflektují nižším počtem podpisů. Takže zase je to o to vstřícnější. Takže to je taky možná metoda pochopitelně, proč ne? Takže ne 250 000 podpisů, ne 100 000 podpisů, ale třeba jenom 20 000 podpisů, ale ověřených. Takže samozřejmě to taky je určitě k diskusi vzhledem k tomu, protože je důležité, aby zákon o referendu tady nějaký byl v Čechách. To je pro nás priorita.

A pojďme dál, co se tedy stane s tím, když obdrží... nebo občanům se podaří sehnat jedno promile oprávněných voličů pod tu lidovou žádost. Poté spolkový ministr vnitra ve lhůtě tří týdnů rozhodne o předložení lidové žádosti k podepisování. Lhůta k podepisování je zpravidla osmidená. Obce určí místa, kde mohou lidé žádost podepisovat, korespondenční hlasování není možné. Lidovou žádost musí Národní rada projednat, pokud se nashromáždí 100 000 podpisů oprávněných osob nebo podpis jedné šestiny oprávněných osob ze tří spolkových zemí, nemusí však k žádosti požadovaný návrh přijmout. Dále rakouská ústava upravuje v čl. 49b lidové hlasování, o jehož vyhlášení se usnáší Národní rada na návrh svých členů nebo Spolkové rady. Může se týkat všech záležitostí zásadního nebo celorakouského významu, s výhradou voleb a záležitostí, o nichž přísluší rozhodovat soudům nebo správním úřadům. Výsledek toho hlasování je nezávazný. To bylo Rakousko.

A já jsem samozřejmě slíbil vám tady před chvílí, že vám představím modely, jakým způsobem je upraveno lidové hlasování – nebo někdo říká všelidové hlasování, v každém případě je to referendum – že vám představím systémy v okolních zemích, abyste všichni viděli, jak je Česká republika pozadu a jaký je tady kvůli Fialově vládě demokratický deficit. Takže se pojďme podívat na Slovensko.

Právní úprava referenda je v rámci Slovenské republiky zakotvena v čl. 93 a následně Ústavy Slovenské republiky a v zákoně č. 564/1992 Sb., o způsobu vykonání referenda. Je rozlišováno mezi referendem obligatorním a fakultativním, ke kterému se vztahují níže uvedené informace. V rámci fakultativního typu referenda mohou být řešeny otázky veřejného zájmu, kromě záležitostí základních práv a svobod, daní, odvodů a státního rozpočtu. Minimální počet podpisů pro vypsání referenda je 350 000, přičemž pro platnost referenda je nutná účast nadpoloviční většiny oprávněných voličů.

A tady u toho se musím tedy opět zastavit, protože samozřejmě už vidím zlé jazyky, které řeknou: No, na Slovensku nedopadlo ani jedno referendum. No, Slováci samozřejmě, když už si ten zákon o referendu udělali, což je chvályhodné, ale zároveň tam nasadili tak vysoká kvora, aby se vlk nažral a koza zůstala celá. To znamená, ta situace je tam skutečně taková, že zákon o referendu mají, ale mají tak vysoký počet podpisů pro svolání referenda a tak vysoké kvorum účasti u toho referenda, nadpoloviční většina oprávněných voličů, že tam žádné referendum neplatilo. Protože to je opravdu neuvěřitelný. Takhle, z mého pohledu samozřejmě jako že prosazujeme tu přímou demokracii, aby byla zavedena tady na té celostátní úrovni, tak samozřejmě je lepší aspoň nějaký zákon o referendu než žádný. No to určitě, to v každém případě. Nicméně vidíme, jaké je to na tom Slovensku ve finále tristní, protože ti politici sami vlastně znechucují voliče tím, že dali tak vysoká kvora a že vlastně žádné referendum tam reálně nemůže platně proběhnout. Takže 350 000 podpisů, to se tam párkrát podařilo sesbírat, ale samozřejmě je tam nadpoloviční většina oprávněných voličů, účast, tak to samozřejmě je špatně. A ti politici popírají sami sebe a vlastně se vysmívají lidem. Protože si vezměte, že když se hlasuje o politicích samotných, to znamená ve volbách, tak třeba volební účast ve volbách, třeba v krajských volbách je kolem 40 %, ve volbách do Evropského parlamentu dokonce 18 %, tuším, že byla volební účast v minulosti, ve volbách do Senátu v druhém kole je účast dokonce pod 10 %, devět a takhle. Takže když politici sami chtějí být zvoleni, tak kvorum není žádné účasti občanů, aby prostě ten politik byl v každém případě zvolen, ale když občan má rozhodnout, tak mu najednou nasadí vysoké... má o něčem rozhodnout místo toho politika, tak mu tam nasadí vysoké kvorum, aby o ničem rozhodnout nemohl. Takže to samozřejmě na tom

Slovensku opravdu není jako dobrý stav z tohoto pohledu, protože opravdu tam dochází k tomuhle protikladu, kdy vlastně politici sami uznávají volby, kde je třeba volební účast násobně nižší, než vyžadují po občanech v případě účasti u referenda. A to je špatně. To si samozřejmě protirečí.

Proto nejenom z tohoto důvodu by bylo dobré, aby u toho celostátního referenda – a tak to navrhuje SPD původně, teď jsme tam dali 20% účast, ale to je samozřejmě... také se snažíme být hodně nízko, ale znovu jsem říkal, to jsem tam dal jenom z toho důvodu pro toto volební období, abychom trochu aspoň přesvědčili někoho z vás, aby na ten zákon o referendu kývl, abyste to pustili přes první čtení aspoň a ve druhém čtení holt aby to byl nějaký politický kompromis. Vlastně i z hlediska toho, že u voleb žádné kvorum není a že i jeden člověk může zvolit senátora na šest let. Ano, jeden člověk může zvolit senátora. A jeden člověk může zvolit prezidenta v České republice, pakliže ostatní nepřijdou k volbám. Takže tam žádné kvorum není. A to já říkám, to je v pořádku, tak to prostě je. Ale najednou u referenda chcete vysoké kvorum. To opravdu nemá logiku, protože ten hlas toho občana má přece úplně stejnou váhu, ať je v jakékoliv situaci. To je demokracie prostě, tak to prostě je. Ale vy prostě jako politici jiných stran, vám se hlas občana hodí v situaci, kdy vás někdo volí, ale když ten stejný občan chce o něčem dalším rozhodnout, tak už najednou ho pošlete někam a vlastně se obrácíte k němu zády.

Jinak slovenská právní úprava nezakotvuje povinnost následného ověřování pravosti podpisu. Takhle to vidíme i my a také to tak navrhuji mimochodem. Ale to ne že bych se tady inspiroval slovenskou úpravou, jak jsem říkal, ono je to i v těch jiných zemích. Dál samozřejmě je – možnost lidové iniciativy v návrhu zákona prostřednictvím referenda není Ústavou Slovenské republiky vyloučena.

Pojďme se podívat tedy, ještě mi zbývá jedna sousední země, tak asi tušíte, která to je, a je to Polsko, o té jsem ještě nehovořil. Právní úprava referenda je v Polsku zakotvena v čl. 62 a čl. 125 polské ústavy a zákoně č. 57 o celostátním referendu. Je rozlišováno mezi referendem obligatorním a fakultativním, ke kterému se vztahují níže uvedené informace, které uvedu. V rámci fakultativního typu referenda mohou být řešeny věci zvláštního významu pro stát, kromě záležitostí výdajů, příjmů, obrany státu či amnestie. Minimální počet podpisů pro vypsání referenda je 500 000, přičemž pro platnost referenda je nutná účast nadpoloviční většiny oprávněných voličů. A polská právní úprava zakotvuje povinnost následného ověřování pravosti podpisů, čl. 63 zákona č. 57. A teď se ale samozřejmě zastavím u těch 500 000 podpisů. Zase by někdo mohl říkat – 500 000 podpisů. Vidíte, tam je 500 000 podpisů, to je hodně, byste mohli říkat. Protože, vidíte, řeknete no tak tam dáme ještě víc podpisů. No jo, jenomže vy si neuvědomujete, zase ti, co by tohleto říkali, a už tady někoho bych viděl, že Polsko má čtyřikrát víc obyvatel než Česká republika. Takže v přepočtu na počet obyvatel je těch 500 000 podpisů v Polsku nízký. Správně nízký. Já když jsem navrhoval v tom mém návrhu zákona o referendu v minulém volebním období 100 000 podpisů, tak tady se předhánělo ČSSD a hnutí ANO a další, aby tam dávali monstrózní počty podpisů, aby žádné referendu nemohlo ve skutečnosti proběhnout. Ale 100 000 podpisů – Česká republika má čtvrtinu obyvatel než Polsko. Takže vlastně Polsko, když to vydělíte čtyřmi, tak je to něco přes 100 000 podpisů. Takže takhle je to potřeba vidět. Je to potřeba vidět v celkovém kontextu. Takže to, co navrhuje tady SPD, tak je ještě vůči těm odpůrcům referenda z řad tady politických stran... se snažíme být velmi jako přísní (vstřícní?), abyste to aspoň nějak odsouhlasili. Ale správný návrh byl ten můj původní, kdy jsem navrhoval 100 000 podpisů. To byl správný demokratický návrh. Tenhleten, co předkládám v tomto volebním období, je také demokratický, protože máme jenom 20 poslanců ze 200 a potřebujeme tady 120 pro návrh o referendu, je to ústavní změna, tak samozřejmě jsem v těch parametrech nějakým způsobem ustoupil. Ale koukám, že to stejně s těmi poslanci ostatních stran ani nehne.

Jinak ta polská právní úprava je zajímavá v tom, že zakotvuje tedy tu povinnost následného ověřování pravosti podpisů. Možnost lidové iniciativy návrhu zákona je zakotvena

v čl. 118 polské ústavy a zákonem č. 62 o výkonu legislativních iniciativ ze strany občanů. Následné použití je podmíněno schválením ze strany parlamentu.

No, ještě tedy budu hned pokračovat, teď jsem si vzpomněl na jednu věc v téhle souvislosti. Nestačil jsem zase věřit svým očím. Já jsem myslel, že už mě tady paní Pekarová Adamová z TOP 09 nemůže ničím překvapit, ale vlastně tady říká úplně stejné hlouposti, jako říkají Piráti, kteří tady šířili zprávu, že prý to, když tady opozice dlouho mluví, kolik stojí hodina jednání Sněmovny. A říkali to tak, že jak my tady ještě stojíme peníze. A teď paní Pekarová Adamová v médiích řekla před pár dny, vykalkulovala hodinu jednání Sněmovny, teď nevím na kolik, ale bylo tam zase nějaké číslo. Já nevím, jestli do toho započítala to luxusní BMW sedmičkové řady, státní, se kterým jezdí, a jestli do toho započítala také toho osobního číšníka placeného z veřejných peněz, který jí nosí jídlo. To nevím, jestli do toho započítala, já myslím, že ne, protože ona si tam vždycky počítá, co chce. A ten další luxus, kterým ona se obklopuje z veřejných peněz. Ale v každém případě je to neuvěřitelný, co si už jako dovoluje, dovolují zástupci vládní pětikoalice.

Takže vy tady okradete tři miliony důchodců o slíbené valorizace, vy je okradete o desítky miliard, a teď paní Pekarová argumentuje tím, že když my se tomu tady snažíme jako opoziční strany bránit, abyste neokradli o desítky miliard, tak argumentujete nějakými o mnoho řádů nižšími částkami za jednání Sněmovny? To je neskutečný! To už je lež normálně. To už je normálně podlá lež, co tady předvádí předsedkyně Sněmovny. My tady budeme dál bránit tomuhle tomu okrádání. Takže teď, když tady bude ten váš konsolidační balíček v červenci, kterým chcete okrást lidi o více než 100 miliard korun, okrást je z jejich peněženek, všechny slušné lidi a naše firmy, české firmy, tak tady paní Pekarová Adamová argumentuje jménem vládní koalice tím, že když my tady budeme bránit tomu, aby to neprošlo, že my ještě utrácíme peníze tady? No to je šílený úplně. To je neuvěřitelný úplně. To je neuvěřitelný! Takže ona by nejradši – přesně to tak je, proto jsem říkal, že má fašizující tendence, a stojím si za tím – aby my jsme tady jako opozice šoukali nohama v koutě a drželi hubu a krok k tomu, že okrádáte lidi, k tomu, že chcete zřizovat cizí vojenské základny v České republice. To je úplně neuvěřitelný. To je neuvěřitelná argumentace. To přesně říkali Piráti a teď to říká paní Pekarová Adamová, kolik stojí hodina jednání Sněmovny. Ale zapomínáte říct, že tisícinásobně víc, možná i mnohonásobně víc, prostě o desítky miliard vy okrádáte přímo občany České republiky, vysloveně z kapes jim berete peníze. Vysloveně! To nemluvím o tom, jak zhoršujete zdravotnictví a jak berete peníze zdravotnictví, na což zase druhotně doplácí naši občané. Protože už jste 14 miliard vzali, teď chcete vzít dalších 14 miliard, jak jsme slyšeli. Skoro 30 miliard dohromady. Takže hrozí, že pojišťovny už nebudou mít žádné rezervy, což je samozřejmě velký problém.

Takže to jsem tady ještě musel zmínit, protože už bych tušil zase, jak tady budou lhát Piráti a paní Pekarová Adamová z TOP 09. Protože já už tady mluvím nějakou dobu, asi dvě a půl hodiny, a už zase tuším, jak něco takového budou říkat. Zase lež na lež. My si prostě myslíme, že je potřeba předřadit jiné zákony, a ne okrádání lidí, co předvádí vaše vláda. Notabene vy jste to ani v předvolebních slibech neslibovali, že okradete lidi. Dokonce ještě jste explicitně říkali, že nebudete zvyšovat daně. Vy jste říkali, že nebudete zvyšovat daně, vy jste říkali dokonce, že nebudete zvyšovat daň z nemovitosti. ODS to explicitně měla dokonce v propagačních materiálech. Nebudeme zvyšovat daně a nebudeme zvyšovat daň z nemovitosti, měla ODS na předvolebních materiálech. Děláte úplně pravý opak, podvod na voliče v přímém přenosu! Prostě se dá říct, že vaše vláda se dostala k moci podvodem. Protože kdybyste tohleto předem řekli voličům před volbami, tak rozhodně nebudete mít ten volební výsledek, jaký jste měli, to je přece úplně jasné, kdybyste řekli, že budete plošně všem lidem zvyšovat daně. Takže z tohoto pohledu to nemá ani legitimitu, protože i z právního hlediska, kdyby se nejednalo o Sněmovnu, kdyby se nejednalo o politickou volbu, tak vlastně z hlediska normálního práva by to bylo, že jste uvedli občany v omyl, a v podstatě ten akt by byl neplatný. Ale prostě vy

vlastně tady beztrestně, bez nějakého politického trestu, jste vlastně říkali něco jiného před volbami a teď děláte úplně něco jiného.

Takže pojďme se teď podívat dál na předpokládaný finanční dosah navrhované právní úpravy na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty. Výdaje ze státního rozpočtu na realizaci tohoto ústavního zákona budou záviset na frekvenci využití institutu referenda v praxi. V případě referenda o přistoupení České republiky k Evropské unii v roce 2003 bylo možno hlasovat pouze na území České republiky. Tyto celkové výdaje činily podle státního závěrečného účtu za rok 2003 přibližně 401,6 milionu korun. Samozřejmě tady k tomu jenom můžu doplnit, že za a) bude se jednat o závažné otázky. Proto je tam to kvorum na ty podpisy. Za druhé, my tam navrhuje, aby, jak jsem říkal, když to bude šest měsíců před jakýmkoliv volbami, tak aby se to konalo společně s volbami. Za třetí, určitě musím tady zdůraznit, že demokracii přece nejde vyvážit penězi. To je vždycky ta účelovost, ten dvojitý metr, který tady mají někteří ze zástupců Fialovy vlády. Když se jim to hodí, tak mají plná ústa demokracie, přitom sami tady demokracii brání, jsou proti demokracii a brání zákonu o referendu. Zároveň ale, když se vám to hodí, tak na jednu stranu tady přebarvujete tramvaje na ukrajinské barvy a vyvేశujete různé vlajky a nevím co všechno, ale když se vám to nehodí, tak najednou přeměřujete demokracii na peníze. Ale demokracii přece nejde vyvážit penězi, to přece nemůžeme takhle měřit. Prostě demokracie buď je, nebo není, a nemá to přece s nějakými penězi nic společného. To je můj názor.

Soulad navrhované úpravy s mezinárodními závazky a ústavním pořádkem. Ano, tady bych konstatoval, že navrhovaná právní úprava je v souladu s mezinárodními závazky České republiky, včetně závazků vyplývajících z práva Evropské unie, například s Mezinárodním paktem o občanských a politických právech z roku 1966 a s Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod z roku 1950, ve znění dodatkových protokolů, a je v souladu s principy ústavního pořádku. Návrh ústavního zákona je v souladu s usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2012 k povaze petice připojené ke kandidátní listině kandidáta na funkci prezidenta republiky. Ten náš návrh ústavního zákona nezpracovává do právního řádu České republiky předpisy Evropské unie a není s nimi v rozporu. Návrh ústavního zákona předpokládá, že k němu bude vydán prováděcí zákon. Tak o tom jsem hovořil. Vzhledem k tomu, že procedura hlasování v referendu je obdobná, jako je procedura hlasování ve volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu, budou do tohoto prováděcího zákona zapracovány instituty shodné s instituty uplatňovanými při těchto volbách, zejména instituty obsažené v zákoně č. 114/2003 Sb., o provádění referenda o přistoupení České republiky k Evropské unii a o změně některých zákonů. Zákon o provádění referenda, který se při provádění prvního referenda osvědčil.

Návrh ústavního zákona vylučuje hlasování o základních právech a svobodách zaručených ústavním pořádkem a mezinárodními smlouvami, stejně jako vylučuje hlasování vedoucí k porušení mezinárodních závazků České republiky. Podle platných pravidel je potřeba také u návrhu zákona zhodnotit dopady navrhované právní úpravy na ochranu soukromí a osobních údajů na podnikatelské prostředí, na sociální sféru a na životní prostředí. Tady k tomu můžu konstatovat, že návrh toho našeho ústavního zákona nebude mít přímý dopad na ochranu soukromí a osobních údajů, na podnikatelské prostředí, na sociální sféru a na životní prostředí. Ještě je tady potřeba napsat zhodnocení podle pravidel této právní úpravy ve vztahu k zákazu diskriminace. Konstatuji, že návrh ústavního zákona nemá žádný diskriminační potenciál. Ještě je potřeba napsat dokonce i korupční rizika. Myslím, že je zřejmé, že návrh zákona o referendu nemá žádný korupční potenciál, je tomu přesně naopak.

Tak pojďme se podívat ještě, abych se teď konečně dostal k tomu, abychom se podívali přesně na to, jaké paragrafy a jaké části toho zákona vlastně měním, té ústavy. Protože k tomu jsem se ještě ani nestačil dostat.

Takže pojďme to vzít postupně. V čl. 1 v ustanovení je vyjádřen základní účel ústavního zákona, jímž je naplnění ustanovení čl. 2 odst. 2 ústavy. Tento ústavní zákon se nebude

vztahovat na referendum podle čl. 10a odst. 2 Ústavy České republiky. Referendum podle článku 10a odst. 2 ústavy bude možné uskutečnit pouze na základě zvláštního ústavního zákona upravujícího podmínky pro konání konkrétního referenda ve věci vyjádření souhlasu s ratifikací konkrétní mezinárodní smlouvy podle čl. 10a ústavy, kterou mohou být některé pravomoci orgánů České republiky přeneseny na mezinárodní organizaci nebo instituci. Postup podle zvláštního ústavního zákona je v tomto speciálním případě zvolen proto, neboť podle článku 10a ústavy se rozhoduje o přenosu některých konkrétních pravomocí orgánů České republiky na mezinárodní organizaci nebo instituci a je na posouzení rozhodnutí ústavodárce, zda k ratifikaci konkrétní mezinárodní smlouvy, kterou se přenáší některé pravomoci orgánů České republiky na mezinárodní organizaci nebo instituci, bude třeba souhlasu Parlamentu, nebo zda bude přijat ústavní zákon, který stanoví, že k ratifikaci bude třeba souhlasu daného v referendu.

K článku 2. Návrh ústavního zákona vyjadřuje zájem na tom, aby sami občané České republiky rozhodli o věci obecného zájmu zásadní povahy týkající se vnitřní nebo zahraniční politiky státu. Návrh ústavního zákona má na zřeteli uplatnění vůle většiny, ale zároveň klade nezbytné meze výčtem věcí, které se nemohou stát předmětem referenda. Sleduje se ochrana ústavně zaručených práv a svobod jedince a skupin obyvatelstva. V referendu nelze rozhodovat o základních právech a svobodách jedince a skupin obyvatelstva zaručených ústavním pořádkem. Koncepce předloženého návrhu spočívá na věcném předpokladu, že pod ochranou musí být i racionalita státní finanční politiky, neboť odpovědnost za správu státu má výlučně vláda. Proto se v návrhu stanoví, že v referendu nelze rozhodovat o státním rozpočtu nebo přijmout rozhodnutí, které by znamenalo zásah do právní úpravy nebo správy daní, poplatků nebo jiných obdobných peněžitých plnění.

Rozhodování o obsazování funkcí nebo odvolávání z nich v individuálních případech by narušovalo systém působností stanovených ústavou a zákony, proto je rovněž vyloučeno, aby o těchto věcech bylo rozhodováno v referendu. Vylučuje se zásah do řízení, v nichž se rozhoduje o individuálních právech a povinnostech osob. Zásah do konkrétního řízení nelze považovat za otázku zásadní z hlediska státu, proto je v referendu položení otázky směřující k zásahu do řízení, v němž se rozhoduje o právech a povinnostech osob, tímto ustanovením explicitně vyloučeno. A to s ohledem na zajištění jednak spravedlivého řízení ve smyslu čl. 36 odst. 1 v Listině základních práv a svobod a jednak nezávislosti a nestrannosti soudní moci ve smyslu čl. 81 a 82 ústavy.

No, tak samozřejmě tady vidíte, že máme ten návrh zpracovaný opravdu podrobně a opravdu velmi dobře. Pracovali na něm ústavní právníci, samozřejmě na základě mého zadání. A samozřejmě tady v podstatě umožňujeme, aby se hlasovalo o všech zásadních otázkách, které se týkají chodu České republiky, které občany zajímají. A jak říkám, my bychom byli rádi, aby sami občané mohli rozhodovat v případě zájmu, v případě toho, že sesbírají podpisy, o věcech obecného zájmu zásadní povahy. Tady je potřeba zdůraznit to slovo "zásadní", což právě tu zásadnost a palčivost toho tématu, to právě, proto je tam ta hranice počtu podpisů. Proto tam je. Takže ty argumenty odpůrců referenda, kteří říkají, že Okamura chce řídit Českou republiku referendy, to je lež. To lžete! To není zase pravda, to je zase lež další. Proto je tam to kvorum těch podpisů, aby bylo jasné, že se to týká zásadních otázek. Závažných věcí, které zajímají minimálně statisíce občanů. A samozřejmě tím pádem zajímají mnohem víc, protože většina občanů, nebo značná část občanů nemá příležitost třeba někde podepsat tu petici, protože jsou třeba z malých obcí anebo prostě se nesetkají s tím stánkem nebo místem, kde se může podepisovat, a tak dále. Takže mezi to nelze dát rovnítko, mezi počet podpisů a zájem občana. Z toho pohledu, že někdo řekne, že je těch podpisů málo, že 250 000 podpisů je málo, tak to přece není vůbec. To je naopak, jak už jsem vám tady říkal i to srovnání s ostatními zeměmi, všude okolo nás referenda mají, mají zákony o referendu ve všech okolních zemích, samozřejmě i dalších, tak ten počet podpisů je tam v podstatě často ještě nižší. Takže tak to je.

Pojďme tedy k čl. 3 našeho návrhu zákona. Ustanovení upravuje požadavky kladené na formulaci otázky, která má být v referendu položena. Vychází se z toho, že v rámci referenda

může být k jedné věci položeno i více otázek, pokud nejsou ve vzájemném rozporu. V tomto ohledu nelze vyloučit ani to, že otázka k rozhodnutí o referendu bude formulována sugestivně, nebo že bude otázka, která třeba nebude srozumitelně formulována. A bude-li na ni možné... Ale od toho tam právě máme to jasně definované, aby to bylo formulováno tak, aby na tu otázku bylo možné jednoznačně odpovédět "ano" nebo "ne".

Tak pojďme dál k čl. 4. Jasně uvádíme, že navrhopvat konání referenda je oprávněn každý občan České republiky, který dosáhl ke dni zahájení sběru podpisů věku 18 let, podpoří-li jeho návrh petice podepsaná nejméně 250 000 občany České republiky, kteří dosáhli ke dni podpisu věku 18 let, se započítáním podpisů podle čl. 5 odst. 2. Doba pro sběr podpisů na této petici počíná běžet ode dne zahájení sběru podpisů pod peticí a končí uplynutím 12 měsíců ode dne, kdy se rozhodnutí Ústavního soudu, kterým byl vysloven soulad návrhu na konání referenda s ústavním pořádkem a zákonem podle čl. 11, stalo vykonatelným. Podpisy pod peticí podle našeho návrhu – a vidíte, že to je i v těch jiných návrzích – nemusejí být úředně ověřeny, neboť by to představovalo přílišnou administrativní překážku. Každopádně podobně jako v případě petic v rámci volby prezidenta republiky bude v zájmu navrhovatele sebrat vždy vyšší počet podpisů, aby se předešlo zpochybnění takové petice, respektive relativního počtu podpisů pod ní.

Navrhovat konání referenda je oprávněn také Parlament České republiky. K podání návrhu je třeba souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců a nadpoloviční většiny přítomných senátorů. Takže to už jsem tady říkal, že právě aby to tady poslancům, případně senátorům nebylo líto, tak jsem tam dal, do toho zákona jsme tam dali i možnost, že referendum může navrhopvat Parlament. Buď občané, nebo Parlament.

Návrh na konání referenda musí obsahovat konkrétní otázku nebo otázky k téže věci, o níž se má v referendu rozhodnout. Návrh na konání referenda se podává prezidentu republiky. Tak to jsem říkal, to je ten článek číslo 4, který my měníme, respektive to je ta naše novela ústavy.

Tak pojďme teda k čl. 5: Ústavní soud posoudí, zda je návrh na konání referenda v souladu s ústavním pořádkem a také se zákonem o provádění celostátního referenda podle čl. 1. No tak to už jsme říkali, to já jsem říkal, teď to vlastně rekapituluju, že pochopitelně aby někdo neříkal, že otázka na to referendum není v souladu s ústavou nebo s ústavním pořádkem, tak je to potřeba posoudit. Znovu říkám, jsou to ty typy, kdyby náhodou, ale to, předpokládám, nikdy nebude, ale musíme to dát do toho návrhu zákona, třeba kdyby někdo chtěl dávat otázku typu – smí se vraždit nebo smí se loupit? A takovýhle. Tak samozřejmě to není v souladu s ústavním pořádkem, takže to je tam jasné, to tam musí prostě být.

A jak jsem říkal, tak v tom čl. 5 opět jsme velmi vstřícní, protože říkáme, že navrhuje-li to konání referenda občan, navrhuje-li občan, potažmo občané, tak předloží návrh na konání referenda k posouzení Ústavnímu soudu, podpoří-li petici podle čl. 4 aspoň 50 000 občanů České republiky, kteří ke dni podpisu dosáhli 18 let. Jo, takže to, co tady říkáme, to je taky myslím hodně vstřícný návrh. A schválně jsem to tam dal, protože samozřejmě abychom nenechali občany sbírat 250 000 podpisů, a pak se ukáže, že Ústavní soud řekne, že ta otázka není v souladu s ústavním pořádkem, tak to by bylo špatně. Takže jsme to tam dali tak, aby když se sesbírá 50 000 podpisů, tak je jasné, že ta otázka zajímá poměrně hodně lidí, to se nechá posoudit Ústavním soudem a samozřejmě může se v tom sběru hned pokračovat, nebo se může pokračovat tak jako tak, ale že bude ta jistota, že to referendum určitě proběhne. Jinak návrh k Ústavnímu soudu lze podle toho našeho návrhu podat do 12 měsíců od zahájení sběru podpisů pod peticí.

Navrhuje-li konání referenda Parlament České republiky, předloží předseda Senátu návrh Ústavnímu soudu neprodleně po jeho schválení oběma komorami. Rozhodnutí Ústavního soudu, kterým byl vysloven nesoulad návrhu na konání referenda s tímto ústavním zákonem o celostátním referendu nebo zákonem o provádění celostátního referenda podle čl. 11 tohoto

ústavního zákona, brání vyhlášení referenda prezidentem republiky. To myslím, že je úplně logické, k tomu se snad nedá už nic dodat. Prostě když to bude protiústavní, nebude to v souladu s ústavou, tak logicky to konstatuje Ústavní soud, a pak nemůže být vyhlášeno referendum, to je myslím zřejmé. Ale to se týká třeba těch otázek, o kterých jsem hovořil. Lhůta pro rozhodnutí Ústavního soudu byla stanovena nejdéle na 6 měsíců od podání návrhu. K tomu jsem mluvil právě proto, aby třeba Ústavní soud nemohl zamezit tomu referendu, tak je tam daná přímo lhůta, do které musí rozhodnout.

K tomu článku 6, který se týká té naší novely ústavy, o tom tady od začátku hovořím, tak prezident republiky vyhlásí referendum do 30 dnů ode dne, kdy se rozhodnutí Ústavního soudu, kterým byl vysloven soulad návrhu na konání referenda s tímto ústavním zákonem, zákonem podle čl. 1 (11?), stalo vykonatelným.

No a potom samozřejmě tady řešíme i přípravu toho referenda, to znamená, aby to proběhlo všechno řádně a po všech stránkách komfortně (konformně?). Takže aby byl vytvořen potřebný časový prostor pro řádnou přípravu referenda s tímto ústavním zákonem a zákonem podle čl. 11 se stalo vykonatelným... Tak aby byl vytvořen potřebný časový prostor pro řádnou přípravu referenda a současně bylo zajištěno, že referendum se uskuteční v přiměřené době od jeho vyhlášení, tak navrhuje, aby se referendum konalo nejdříve 90 dnů a nejpozději 180 dnů ode dne, kdy ho prezident republiky vyhlásil. Takže nejdříve 90 dnů, aby ti organizátoři referenda, ti, kteří organizují referendum, ti, kteří sesbírali ty podpisy, měli tři měsíce čas, aby zorganizovali samozřejmě tu, nechce se mi říct slovo kampaň, ale aby dokázali dostatečně informovat ještě občany o těch záměrech, aby si mohli třeba v celé republice udělat informační kampaň, o čem to referendum bude, a tak dále, a tak dále, takže aby byl dostatečný časový prostor, aby to rozhodnutí v referendu bylo, aby v něm co nejvíce byl otisk toho mínění občanů České republiky. Takže neuspěchat to úplně, protože pak by právě ty výsledky mohly být třeba až k nespokojenosti petentů, nebo k nespokojenosti odpůrců a všech. Takže i tady vlastně tímhle tím parametrem vycházíme vstříc odpůrcům referenda, kteří si tady vymýšlí různě, když říkají, že občané nejsou kompetentní a že lidé nemají informace, a vymýšlí si různé takovéhle zástupné výmluvy – ti lidi, co nechtějí referendum, myslím tady ti politici, kteří nechtějí referendum, to znamená politici Fialovy vládní pětikoalice. Právě proto my ten náš návrh máme tak napsaný, abychom i těmto výtkám, i těmto argumentům vyšli vstříc a aby byl dostatečný čas i na tu informační kampaň, aby všichni věděli, o čem se bude hlasovat, a ten, kdo chce, tak aby se mohl informovat.

Stejná situace je pochopitelně taky u voleb. To mimochodem taky, když to zmíním, ti odpůrci referenda, ti politici – mluvím o politicích, o těch, co nechtějí referendum – tak říkají ti politici, jsou to samozřejmě politici vládní pětikoalice – tak ti říkají, že přece občané nejsou tak kompetentní. Já jsem to slyšel při tom různém projednávání i v minulém volebním období. Že občané nejsou kompetentní prý, aby rozhodovali o nějaké otázce. No tak větší aroganci jsem snad ještě neslyšel a větší, hloupější vyjádření. Takže politikům vyhovuje, těm elitám, té vládnoucí elitě à la pětikoalice, že když jdou občané k volbám, tak přece rozhodují o volebních programech třeba dvaceti stran nebo třiceti stran, každý volební program je prostě napsaný, já nevím, na deset, na dvacet stran, možná i víc. A politici – opět jsem u toho – když chtějí být sami zvoleni těmi občany, tak vlastně akceptují to, že občan má přehled o volebních programech dvaceti třiceti stran, každý ten volební program je na dvacet třicet stran, myslím jako stránek, no a že vlastně občan prostě tu informaci má. Já s tím souhlasím, ano, má ji, občan je kompetentní, je to tak. Ale když se jedná o referendum, tak najednou ti stejní politici říkají, že občan kompetentní není, přitom se rozhoduje o mnohem menším rozsahu informací, rozhoduje se jenom o jedné otázce, to znamená o jedné otázce v podstatě třeba z dvacetistránkového programu politické strany. Takže vlastně ti lidé, ti politici, co jsou proti referendu, si vlastně přímo protiřečí už v tom, jak se zaplétají do těch argumentů, aby tady nějaké referendum nebylo, protiřečí si, protože říkají, že vlastně občan je kompetentní rozhodnout o desítkách stran programů desítek politických stran, ale prý už není kompetentní

rozhodnout o jednom programovém bodu. To je přece nesmysl. Je to přesně naopak. Rozhodnutí v referendu je z tohoto pohledu přece jednodušší pro občana. Rozhodně. Takže by bylo dobré, kdybyste z občanů prostě nedělali hlupáky. Občané prostě jsou inteligentní a uměli by hlasovat v referendu a umí se dobře rozhodnout. To si prostě myslím já.

A pojďme se podívat k tomu našemu návrhu. K tomu čl. 6 ještě bych dodal, že ustanovení článku pamatuje rovněž na případ, kdy by se konání referenda v rozmezí šesti měsíců časově překrývalo s volbou prezidenta republiky, s volbami do Poslanecké sněmovny, s volbami třetiny senátorů, s volbami do Evropského parlamentu nebo s volbami do zastupitelstev územních samosprávných celků. Pro tyto případy se především z důvodu hospodárnosti navrhuje, aby se referendum konalo nejpozději... později spolu s těmito volbami. Má-li se konat více referend, umožňují-li to lhůty, prezident republiky vyhláší referenda tak, aby se konala současně. No tak to už jsem říkal. To je přesně ta záležitost, to je přesně ten argument, že ten, kdo říká, zase účelově říká, aby tady žádné referendum nebylo, tak prostě účelově říkají, bude to drahé a já nevím co všechno. Právě proto chceme, aby se naopak ty peníze uspořily, aby veřejné výdaje byly co nejnižší, a přesně tady stanovujeme, že když to lze, tak se referendum udělá ve stejný den, kdy jsou volby.

Zároveň tady v čl. 6 píšeme, a už jsem o tom mluvil, že je možné konat ve stejné věci referendum nejdříve po uplynutí nejméně tří let ode dne oznámení výsledku hlasování v předchozím referendu. Tak jako samozřejmě, to si myslím, že má logiku, protože pakliže referendum na stejnou otázku proběhlo, tak jako těžko ho opakovat za půl roku znovu na stejnou otázku. To je přesně to, kam bychom se určitě asi úplně dostat nechtěli, a naopak bychom tím nahráli kritikům referenda. Prostě je potřeba udělat řádně referendum na tu otázku, dát dostatečný časový prostor pro přípravu a samozřejmě potom občané rozhodnou. A pak zase za určitý časový úsek na stejnou otázku by šlo udělat referendum. Samozřejmě když ta otázka bude jiná, tak tam žádné omezení by nebylo.

V čl. 7 samozřejmě jasně vymezujeme, jaké osoby jsou oprávněné hlasovat v referendu. Tak myslím, že má logiku a je to myslím úplně zřejmé, že my taky chceme, aby toto oprávnění hlasovat v referendu měl každý občan České republiky bez ohledu na to, zda žije v České republice, nebo v zahraničí, který nejpozději v den konání referenda dosáhl věku 18 let.

Tak pojďme dál, ať se posuneme, protože ještě samozřejmě zdaleka nejsem v závěru.

V čl. 8 vzhledem k tomu, že se v referendu bude rozhodovat o zásadních věcech vnitřní nebo zahraniční politiky státu s celostátním dopadem, tak navrhuje, aby rozhodnutí v referendu bylo přijaté a závazné ve smyslu čl. 9 tehdy, hlasovala-li pro návrh nadpoloviční většina hlasujících, jestliže se zároveň referenda zúčastnilo alespoň 20 % občanů České republiky. To už jsem tady komentoval široce. Kdyby bylo jenom na mně, tak samozřejmě bych tam žádné kvorum nedával, tak ostatně zněl i můj návrh zákona o referendu v minulém volebním období a v předminulém také. Ale prostě tady vy referendum nechcete, tady je prostě SPD samo, my tady sami navrhuje referendum, ostatní ho nechtějí, tak jsme se snažili vyjít vstříc aspoň tomu, dát tam tedy nějaké minimální kvorum pro účast, abychom rozšířili prostor pro diskusi s poslanci jiných stran, protože jak jsem říkal, tak je to ústavní zákon a pro to, abychom ho tady prohlasovali, potřebujeme 120 hlasů poslanců z 200. A máme 20. Takže samozřejmě být na mně, tak tam kvorum vůbec dávat nebudu, stejně jako tomu bylo u toho jednoho zatím jediného celostátního referenda, což bylo o vstupu do EU. Ale taková je prostě realita. No, bohužel. Bohužel Sněmovna má složení takové, že tady má většinu stran, které odmítají demokracii. A samozřejmě platí, a to jsem ještě neřekl, to jsem ještě tady neřekl, že pakliže to referendum samozřejmě proběhne a pakliže by se ukázalo po sečtení výsledků, že se referenda účastnilo méně než 20 % občanů České republiky, tak rozhodnutí přijaté v referendu nebude závazné, ale bude mít pouze konzultativní charakter. Takže samozřejmě to tak prostě je. Ale jak říkám, důležité je, že my navrhuje, aby v případě, že to referendum proběhne a že se lidé vyjádří a splní to ty parametry, tak aby to bylo závazné referendum. To je ta pointa. My chceme prostě závazné referendum, protože jak to tak tady vidím ve Sněmovně, tak politici

vládní pětikoalice si nic z názoru občanů nedělají, je jim to úplně jedno, co si myslí občané. A já si myslím, že právě proto je tam ta závaznost zcela namístě.

Pojďme tedy k čl. 9, kdy ještě trošku rozeberu tu závaznost. My tady jasně uvádíme, že rozhodnutí přijatá v referendu jsou závazná pro všechny orgány i osoby, včetně Poslanecké sněmovny a Senátu Parlamentu České republiky, a jejich změna nebo zrušení jsou možné pouze na základě rozhodnutí v referendu. To je správné. To je správné. To si myslím, že je opravdu správné. Vláda rozhodnutí přijatá v referendu v rámci své působnosti provede nebo zajistí jeho provedení. To se týká i případu, kdy je referendem vysloven souhlas s ratifikací nebo odstoupením od mezinárodní smlouvy. V tomto případě nahrazuje souhlas v takovém referendu vyslovený souhlas Parlamentu.

No a teď je samozřejmě ten důležitý moment, proč tady o tom dneska mluvím. Protože Fialova vládní pětikoalice schválila smlouvu o vojenské přítomnosti USA v České republice. A dnes odpoledne, dneska chcete projednávat tuto smlouvu ve Sněmovně. A hnutí SPD říká jasně ne cizím základnám a vojákům na našem území, zatímco Fialova vládní pětikoalice chce na našem území americké vojáky a základny. Takže samozřejmě to je právě přesně ono, že SPD chce, aby se o této otázce hlasovalo v referendu.

Musím říct, že jsem moc nepochopil, že jsem vůbec nepochopil vyjádření hnutí ANO v tomto pohledu, protože paní předsedkyně Schillerová řekla, že většina poslanců bude hlasovat pro, to je úplně legitimní postoj, to si jako hlasujete, jak chcete, ale Radek Vondráček, předseda ústavně-právního výboru, řekl předevčírem v televizi, že by to měla být otázka na referendum. Jenže váš návrh na referendum, který právě zpracovává Radek Vondráček, zakazuje hlasovat o mezinárodních smlouvách. (Poslankyně Schillerová reaguje z místa: On mluvil o migraci.) On mluvil o migraci? (Ano.) O migraci, o migračním paktu. Aha, tak to se omlouvám. Ale ten migrační pakt je taky nějaká mezinárodní záležitost. Takže v každém případě by bylo dobré, kdybychom společně prohlasovali ten zákon o referendu a kdyby se k nám přidali třeba Piráti. (Reakce v sále.) Vlastně ti, když se přidají, tak to nestačí. Pravda, oni jsou jenom čtyři. Tak to se omlouvám. Ale ne, to nemyslím nějak špatně. Já jsem tady v předminulém volebním období taky skončil ve třech, takže to rozhodně vím, jak je ta situace komplikovaná, a rozhodně se nebudu nějakým způsobem někomu vysmívat, protože to se tady vysmívali jiní, ale já ne, protože jsem to sám zažil, jak je politika složitá disciplína, ale otřepal jsem se z toho. Já jsem byl v ještě menších počtech, ještě o jednoho, a pak jsme udělali z těch tří 22. Takže to tak je. Spíš jsem to glosoval s tím, že vlastně ani ty opoziční hlasy plus Piráti by nestačily na to, abychom tady prohlasovali ten zákon o referendu. Nebo aby to aspoň aby to prošlo prvním čtením. Takhle bych to řekl. Na to první čtení není potřeba ústavní většina, že jo, co já vím. Nebo je? Teď nevím.

Takže chci jenom říct, že – takže to je problém. Ohledně toho referenda jsme tady jediní, kteří říkají, že o této smlouvě o vojenské přítomnosti USA v České republice by mělo být referendum. Jsme tady jediní. Jsme tady v parlamentu jediní. Je to smutné. Nám to, že v této otázce jsme jedinou opozicí tady, jsme jediní, kteří říkáme jasně ne cizím základnám a vojákům na našem území a chceme na to téma referendum. Samozřejmě o tom migračním paktu, o té migrační politice EU chceme referendum také. To je jasné, ale to už bych nosil dříví do lesa, protože tady už přes tři hodiny, nebo tři hodiny vysvětlují náš návrh zákona o referendu, a už jsem přece jasně řekl, že ten náš zákon umožňuje i hlasování o těchto mezinárodních smlouvách a o těchto otázkách. Takže to je jasné, to tady už nemusím opakovat, ale je to úplně jasné.

Samozřejmě tím, že do toho čl. 9 našeho návrhu zákona dáváme tu závaznost, tak tím je zaručeno skutečné vykonání vůle občanů České republiky tak, jak ji projeví v referendu, bez časového omezení nebo omezení pouze volebním obdobím. Pokud by referendem přijaté rozhodnutí bylo rozhodnutím pouze dočasným, zapříčinilo by to v konečném důsledku nutnost opakování referenda a projev vůle občanů v každém volebním období. Každá snaha otupit občany České republiky v jejich aktivním výkonu práva podílu na státní moci je zcela nepřijatelná. Z našeho pohledu je zcela nepřijatelná. To je přesně to, protože my v SPD

prosazujeme demokracii a právě chceme, aby občané se mohli aktivně zapojit na tom podílu, na té správě věcí veřejných, a naopak vládní koalice to nechce. Vládní koalice to nechce. Takže vy prostě odmítáte demokracii. A je opravdu úplně směšné, a už to tady musím zopakovat poněkoliakrát, protože naši voliči se vám za to vysmívají, kdy SPD, které prosazuje zákon o referendu a přímou volbu politiků, k tomu se ještě dostanu, to je tady další zákon, který chceme předřadit, tak to je naopak posun demokracie, a protože proti tomu vlastně vládní pětikoalice nemá argumenty, tak říkají, že SPD je ohrožením demokracie, když chceme zákon o referendu. To je úplně už neuvěřitelný tedy! Vám už tak teče do bot, že už takovýmhle způsobem to prostě převracíte všechno. To je úplně neuvěřitelné! A ještě to papouškují i některá provládní média, což je úplně... Ale tak ta už ani komentovat nebudu, protože mým soupeřem nejsou média, ale mým politickým soupeřem jsou politici stran, které mají jiný program, že jo. A na to my se soustředíme. To znamená, takže tohle – ale je to opravdu směšné, a už to tady říkám asi podruhé, potřetí, že ten, kdo prosazuje demokracii, tak je těmi nedemokraty nálepkován jako nedemokrat, aby oni vlastně zakryli to, že ve skutečnosti žádnou demokracii nechtějí. To je úplně, to je opravdu neuvěřitelný, kam jsme se třicet let po sametové revoluci dostali.

V čl. 10, co tedy tady navrhujeme? Tak tady říkáme, že ve stejné věci se může referendum konat nejdříve po uplynutí nejméně tří let ode dne oznámení výsledků hlasování v předchozím referendu. Toto ustanovení zamezuje, a tady si myslím, že to má tu logiku, tak to zamezuje tomu, aby když třeba typicky, dám příklad, občané by rozhodli v referendu, že nechtějí základny, a Fialova vláda přesto ty základny tady bude chtít prosadit, proto tam dáváme to, že rozhodnutí v referendu jde změnit pouze referendem, a samozřejmě, když občané rozhodli, tak aby ve stejné věci šlo hlasovat až za tři roky, protože si myslím, že to referendum i ta příprava, to je tak dlouhý proces, a tak ta otázka bude závažná i vzhledem k tomu kvoru podpisů i té účasti, že samozřejmě ty tři roky jsou úplně optimální, a aby to hned nemohl někdo, nějakí politici zvrátit. Takže ta minimálně tříletá doba se v tomto ohledu jeví jako přiměřená.

K tomu čl. 11, který my tam navrhujeme, tak říkáme jasně, že k provedení ústavního zákona o referendu je nezbytné vydat zákon, který upraví způsob ověření správnosti podpisů... Pardon, upraví způsob ověření správnosti údajů na petici. A tady je ten podpis, že? Podle čl. 4 tohoto ústavního zákona dále podrobnosti provádění a vyhlášení referenda, jakož i soudní přezkum ve věcech referenda tak, aby nemohlo dojít k nesrovnalostem při interpretaci a aplikaci ústavního zákona o referendu a aby se referendum mohlo realizovat tak, aby práva oprávněných občanů byla naplněna a výsledek hlasování v referendu byl zjištěn včas a bezchybně. A postupy při provádění referenda budou do značné míry shodné s postupy při provádění voleb do Parlamentu České republiky. Tak to už jsem tady naznačoval. Samozřejmě proto není vůbec od věci a proto tam dáváme, že vlastně to může probíhat v případě, v okamžiku, že to referendum je k vyhlášení a ve lhůtě šesti měsíců by se měly konat volby, zároveň že je termín voleb, tak prostě tam navrhujeme, aby se to konalo v tom termínu voleb, aby občané šli tedy k těm urnám jednou a mohli se zúčastnit jak referenda, tak voleb. Takže to si myslím, že je správně.

Teď se pojdme podívat k té části druhé té naší novely ústavy. V části druhé námi předloženého návrhu ústavního zákona je obsažen návrh změny Ústavy České republiky, kterou rozšiřujeme kompetence prezidenta republiky o pravomoc vyhlášovat referendum a oznamovat jeho výsledek. Půjde o pravomoc nekontrasignovanou. Dochází k rozšíření výčtu návrhů zákonů uvedených v čl. 40 ústavy, k jejichž schválení je třeba souhlasu obou komor Parlamentu. Výčet návrhů zákona je rozšířen o návrh zákona o provádění celostátního referenda, neboť je svou povahou zákonem volebním a upravuje referendum s celostátní působností, je tudíž obdobou volebních zákonů. S touto změnou souvisí i legislativně technická změna v čl. 10a ústavy spočívající v nahrazení slova "referendum" slovy "celostátní referendum". Procedurou podle čl. 40 bude schvalován jen návrh zákona o provádění celostátního referenda, zatímco

návrhy zákonů upravující krajské a místní referendum budou i nadále schvalovány standardní procedurou podle čl. 39 odst. 2 ústavy, neboť neupravují referendum s celostátní působností.

Dále se upravuje pravomoc Ústavního soudu rozhodovat o souladu návrhu na konání referenda s tímto ústavním zákonem o celostátním referendu a zákonem o provádění celostátního referenda podle čl. 11 tohoto ústavního zákona. Rozhodnutí Ústavního soudu, kterým byl vysloven nesoulad návrhu na konání referenda s tímto ústavním zákonem o celostátním referendu nebo zákonem o provádění celostátního referenda podle čl. 11 tohoto ústavního zákona, brání vyhlášení referenda prezidentem republiky.

Takže samozřejmě tady jsem podrobněji představil ten náš návrh zákona o referendu. A znovu bych na úvod zdůraznil, že navrhuji – samozřejmě že to navrhuji předřadit jako první bod dnešní schůze Poslanecké sněmovny, je to bod 27, tisk 8. Vidíte, jak jsme to podali hned. Hned po volbách jsme to podali – je to tisk 8.

No ale je tady – na tom čísle 8 taky vidíte, jak dlouho nám Fialova vláda brání v tom, aby byl tento zákon o referendu projednán. Jak dlouho nám v tom tady vlastně bráníte. Takže teď už máme tisky prostě s trojmístnými čísly a tady to je osmička. A celou dobu Fialova vládní koalice brání zákonu o referendu. Nechcete ho. Místo toho jste si tady za tu dobu, co tady jste, už prosadili jiné návrhy, například okradení tří milionů důchodců o slíbené valorizace, 14 miliard jste vzali zdravotním pojišťovnám a zhoršili jste dostupnost zdravotní péče, a tak dále, a tak dále. A to potom, abyste politicky ovládli Českou televizi, to znamená, aby se změnilo složení rad České televize tak, aby to bylo na stranu vládní pětikoalice. Takže to jsou vaše návrhy.

A my si prostě myslíme, že je místo těchto návrhů a místo toho, abychom tady měli americké základny, tak je potřeba, a to my nechceme, tak je potřeba prostě hlasovat o návrzích, které něco přináší občanům. Takže já chci, aby – tedy já tady navrhuju, aby to byl první bod dnešní schůze Sněmovny, ten zákon o referendu, právě v té souvislosti teď, protože tady na dnešek vláda navrhuje schválení smlouvy o vojenské přítomnosti USA v České republice. A jak jsem říkal už několikrát, tak hnutí SPD je tady jedinou stranou v Parlamentu, která říká "ne" cizím základnám a vojákům na našem území. Nechceme tady cizí základny, cizí vojáky a je to právě... by to měla být otázka na referendum. Takže já bych chtěl, abychom tu smlouvu o jejich amerických základnách v České republice, abychom ji tady vůbec neprojednávali a místo toho abychom projednali zákon o referendu a vyhlásili referendum na to, zdali občané chtějí tady ty americké základny, nebo ne. Ale to Fialova vláda schválně nechce udělat. A paní ministryně Černochová z ODS. Protože nechcete, aby občané o tom mohli rozhodnout, o těch cizích základnách. Je to neuvěřitelné. Je to opravdu neuvěřitelná arogance, ale prostě je to bohužel tak. Je to tak. Prostě je to tak, o nás bez nás. A my tady teď bojujeme za to, aby to nebylo o nás bez nás. To znamená o občanech bez občanů. Takže tohleto je jasné. A jenom bych byl rád, ještě tady dodám, že je to tak, že... tak, takhle bych to nechal.

Tak pojďme dál. Takže to je můj první návrh. Ale samozřejmě těch návrhů tady mám ještě spoustu, protože samozřejmě máme tady palčivé návrhy. Takže jako další bych chtěl říct, že bychom rádi – bych nechal předřadit tisk 12, bod 31, a to bych rád předřadil jako bod číslo 2 této schůze Poslanecké sněmovny, je to návrh zákona SPD, který pracovně nazýváme můj dům, můj hrad. A je to novela trestního zákoníku. No, proč to chci navrhnout? Protože opravdu nám v SPD připadá, že je to prostě důležité téma, protože jak víte, a hovořil jsem o tom tady minulý týden, tak za Fialovy vlády prudce stoupá kriminalita. Prudce stoupá kriminalita. Premiér Petr Fiala prostě z ODS vůbec neřídí tuto zemi, respektive vůbec není schopný řídit Českou republiku. Všechno jde prostě dolů, všechno jde ke dnu. To znamená monstrózní inflace, předražené ceny energií, předražené potraviny, lidé jezdí nakupovat do Polska a do Německa, takže klesají tržby v maloobchodu v Čechách. Protože logicky klesají tržby, tím pádem klesá taky příjem do státní pokladny, z těchto věcí mohl být vyšší. Prostě to už jste – úplně jste roztočili už takovou spirálu. Roztočili jste takovou spirálu prostě kvůli vaší nekompetentnosti

a neschopnosti, takže Česká republika se samozřejmě... jde od deseti k pěti s vaší vládou. Ale to mluvím o té ekonomice.

Ale teď o tom, o čem chci teď hovořit, a samozřejmě se u toho obsáhle zastavím, jak jinak, tak je to, že za Fialovy vlády strmě stoupla kriminalita. O 18 % meziročně stoupl počet trestných činů v České republice. To znamená za loňský rok, za rok 2022, o 18 %, tuším asi o 18,2 %, prostě téměř o pětinu, o 20 % téměř stoupl počet kriminálních činů v České republice. To znamená, Fialova vláda na jednu stranu tady vyhazuje desítky miliard, prostě pořád něco řeší v cizině a pořád řeší, pořád tam posílá desítky miliard, do ciziny a cizincům a tak dále, ale na naše vlastní občany kašlete. To znamená, lidé se bojí jít večer domů, už mají strach z vyloupení, z okradení. A o jednu pětinu téměř stoupl počet trestných činů v České republice. A Fialova vláda s tím nic nedělá, premiérovi je to úplně jedno, ministru vnitra Vítu Rakušanovi za hnutí STAN je to jedno taky. Ten by už jenom z tohoto pohledu měl být odvolán, samozřejmě za to, že podepsal ten migrační pakt taky, jako tu reformu migrační politiky. Protože jako to, že buď budeme brát prostě africké a arabské migranty, nebo platit prostě výpalné půl milionu korun, to je otřesný úplně. To je otřesný. Takže samozřejmě ten by měl skončit, ale jako samozřejmě celá odpovědnost jde za premiérem z ODS, že jo? Protože ten mu to odsouhlasil, tyhle věci. Ostatně vždyť nám tady přece Vít Rakušan říkal na přímý dotaz minulý týden, že si z toho zasedání těch ministrů vnitra členských zemí několikrát telefonoval s premiérem. Takže prostě to je s plným vědomím samozřejmě Fialovy vlády. Je to prostě zrada na českých občanech, je to vlastizrada. A děláte tady další nevratné kroky, kterými prostě společensky, ekonomicky i bezpečnostně ničíte Českou republiku.

No a proč o tom hovořím? Takhle jenom abych ještě tady uvedl, to jako – to totiž není všechno, jo? Protože o 18 % narostl počet kriminálních činů, ale zároveň prudce vzrostl počet jejich násilných trestných činů. Mimochodem počet vražd v loňském roce stoupl v České republice o 45 %. Slyšíte dobře. Počet vražd v České republice stoupl za Fialovy vlády o 45 %. Čtyřicet pět procent nárůst vražd. To je vizitka Fialovy vlády. Takže to je opravdu šílený stav, co tady je v České republice za ministra vnitra Víta Rakušana z hnutí STAN. A hlavně, že vládní koalice přelepuje tramvaj na ukrajinské vlajky v Praze. Jako na to čas máte, ale abyste tady něco dělali pro občany, a bují vám tady kriminalita, stoupá vám tady kriminalita, tak na to úplně kašlete.

No a v této souvislosti právě já tady navrhuju, abychom zařadili jako bod číslo 2 ten tisk 12. Je to zákon SPD, kdy my navrhujeme posílení principu nutné obrany v případě – krátce řečeno aby se lidé mohli beztrestně bránit, pakliže jsou napadeni. Ale já to ještě vysvětlím, o jaké případy se jedná, o to jde – můj dům, můj hrad. Takže my navrhujeme posílení principu nutné obrany v případě, kdy je ohroženo zdraví nebo život osoby či jiných osob přítomných v obydlí, do kterého se snaží neoprávněně vniknout cizí osoba. O nutnou obranu se podle našeho návrhu má jednat, je-li obrana vedena vůči osobě, která neoprávněně vnikla do cizího obydlí za použití násilí nebo pohružky bezprostředního násilí nebo překoná-li překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí, pokud takové jednání – samozřejmě zabránit vniknutí, pokud takové jednání může vyvolat u obránce oprávněnou obavu z ohrožení života či zdraví jeho nebo jiné přítomné osoby. Takže my zakotvujeme tu zásadu můj dům, můj hrad. To znamená, krátce řečeno, když někdo... Já nevím, proč se tomuto zákonu bráníte? Protože já si pamatuju, že v předminulém volebním období byl tento náš zákon zamítnut tady ve Sněmovně. Byl zamítnut. Ono se to dostalo, jestli si to pamatují dobře, až do třetího čtení. Byl zamítnut. To je normálně jako opravdu podraz na všechny slušné občany.

To znamená, my tady jasně říkáme, jaké jsou podmínky. To znamená, když vám někdo vypáčí okno, rozbije okno, vylomí zámek, vylomí dveře a tak dále, no tak je snad zřejmé, že překonal násilím překážku, a že pakliže doma prostě třeba ve spánku najednou vstanete rozespálí a teď máte někoho doma a pronikne vám přes dveře, tak přece podle našeho názoru by ten člověk, co tam bydlí, měl být v právu. Proč by se měl prostě rozespálý člověk, který tam spí s manželkou a s dítětem, rozmyslet ve tmě, jestli je v právu, nebo není? Prostě podle mého

názoru je adekvátní vytáhnout zbraň a prostě se bránit proti tomu, který vám vnikl násilně do obydlí. Já nevím, co je na tom špatného. Já vůbec nechápu, co je na tom špatně. Přece a priori tam nemá co dělat ten člověk, a ne jako dneska, že se máte rozmýšlet, jestli se jedná o přiměřenou obranu. Jak se máte rozmýšlet rozespaly v noci? Tady vůbec nejde ani o to, jestli ten útočník má v ruce nějakou zbraň. Jak máte v noci rozespaly vidět, jestli je to mistr světa v karate nebo jestli má v ruce nějaký nůž? Ten, kdo je přeborníkem v nějakém bojovém umění, nic proti bojovým uměním, naopak, ale jenom vám říkám, že prostě ten, kdo násilím vnikne do vašeho obydlí a přistihnete ho tam, tak prostě musí být v právu automaticky ten člověk, který je tam doma. Nevím, proč by se měl někdo rozmýšlet.

To máte jako ten případ toho přeapadení, kdy to bylo, dva roky zpátky, u Plzně, jak tam na okraji obce vnikl právě propuštěný recidivista, vnikl do toho obydlí, tam spal pán v důchodovém věku s manželkou, vytáhl střelnou zbraň a zabil ho, normálně ho střelil tuším do břicha. No a teď toho pána měsíce popotahovali a zjišťovali přiměřenou obranu. V noci! Jestli si pamatujete ten případ, pak, když se to šetřilo, tak se zjistilo, že ten propuštěný recidivista byl vrah, že seděl za vraždu a potom ho propustili po odpykání trestu. Takže normálně vrah k vám vnikne v noci do obydlí, pán vytáhl legálně drženou zbraň, střelil ho. Já si myslím, že to udělal úplně správně. Já jsem o tom plně přesvědčen, že co tam má co dělat člověk, který násilím vám vnikne v noci do obydlí na kraji obce, a co tam má dělat, spí mu tam v noci manželka, co tam asi má dělat? Podle stávajících zákonů se ho zřejmě měl zeptat, jestli se může přiměřeně bránit, nebo v noci prozkoumat, co má tedy ten člověk v ruce. A to ani nevěděl, že to je propuštěný recidivista a že to je propuštěný vrah. To je prostě neuvěřitelný, co se tady dneska děje.

A my prostě říkáme, že je potřeba udělat novelu a je potřeba udělat zákon můj dům, můj hrad. My to tady navrhujeme už třetí volební období jako SPD, dokonce třetí volební období, to první volební období to ještě nebylo za SPD, to jsem ale navrhoval také. Takže tady to prostě trpělivě navrhují a nechápu, proč to ostatní strany nechtějí. Já to prostě nechápu. Já se k tomuto návrhu zákona plně hlásím, protože jak říkám, když někdo překoná násilím překážku a vnikne mi do domu nebo do bytu, ten člověk tam prostě nemá co dělat, ten narušitel. Nemá tam vůbec co dělat. Není možné ani na vteřinu pochybovat o tom, že je v právu ten člověk, co tam bydlí. Tak to prostě je.

My si myslíme, nejenom že ten náš návrh zákona je samozřejmě dlouhodobě aktuální, to v každém případě, ale myslíme si, že i z toho pohledu, proto to teď navrhují znovu a znovu, já už jsem samozřejmě navrhoval několikrát to tady předradit, ale vzhledem k tomu, že za Fialovy vlády stoupá prudce kriminalita v České republice a Fialova vláda nezvládá kriminalitu, a přestože občané platí daně a mají právo na bezpečí, mají právo na to, aby jim stát garantoval základní bezpečnost, tak Fialova vláda toho není schopna, protože se věnuje pořád Ukrajině a Ukrajincům, a já nevím, nákupům nějakých zbraní v Americe, předražených, a všechno možné, tak prostě vy jste se vykašlali na občany, tak jim aspoň umožněte, aby občané získali tu právní jistotu, že když budou doma přeapadeni, mohou se bránit, aniž by se obávali postihu. A o nějaké přiměřenosti tady nemůže být řeč. Znovu říkám, jasně tady píšeme, když někdo neoprávněně vnikne do cizího obydlí za použití násilí nebo pohrůžky bezprostředního násilí nebo překoná-li překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí, pokud toto jednání může vyvolat u obránce oprávněnou obavu z ohrožení života.

Tohle je samozřejmě zrovna ten moment – už zase jsem slyšel nějaké řeči, co když někdo si překopne míč, nějaké dítě, na zahradu a půjde si pro ten míč? No tak to tam nedávejme a dejme tam jenom ty první věci. Ale to také není, protože tam by se prokazovalo to ohrožení života. To je jako dneska, že jo. Takhle byste mohli argumentovat úplně v jakékoliv životní situaci. Tak to přece není. Náš zákon přece vůbec neříká, že když někdo kopne míč na zahradu, že tomu dítěti může někdo ublížit. To přece neříkáme. To je přesně naopak. Byl bych rád, aby tady nikdo takovým způsobem neargumentoval. To prostě není pravda.

Co k tomu dodat? Fialova vláda k tomuto návrhu už zaujala stanovisko. Jenom pro občany vysvětlím, že když se podá jakýkoliv návrh zákona, tak to musí projít vládou a vláda

k tomu dává kladné nebo záporné stanovisko. No a Fialova vláda samozřejmě zaujala k našemu návrhu nesouhlasné stanovisko, protože Fialova vláda nechce chránit bezpečí občanů. Vy na to kašlete. Vám je to jedno. Vy prostě nechcete chránit bezpečí občanů. Proto Fialova vláda k našemu návrhu zákona zaujala negativní stanovisko. Vy nechcete bezpečí občanů. Vy nejste schopni občany ochránit sami, proto se zvyšuje kriminalita, protože je to tady v troskách, v tomhle státě, kvůli vaší vládě. Bohužel, nikdo to neorganizuje evidentně, politické zadání máte jiné. Ministr Rakušan raději vyvěsí ukrajinskou vlajku, než aby se věnoval bezpečnosti občanů, jako věnuje čas úplně jiným věcem, čas a energii, no a zaujali jste negativní stanovisko. Takže je to samozřejmě problém.

Takže já bych chtěl k tomuhle ještě jednou říci, že jako bod číslo 2 navrhuju zařadit dnes tu novelu trestního zákoníku.

Návrhů na předřazení tu mám ještě asi 30, tak teď jen vybírám. Dostal jsem se teprve k druhému. Jelikož víte, jestli mám správnou informaci, tak jsme v prvním dnu schůze, takže se nemusím ani hlásit do 30 minut k návrhu změny schůze, tak si pak udělám ještě nějakou hygienickou přestávku. A musíme to samozřejmě donavrhnout, protože vidíte, že moje návrhy jsou hodně závažné a že jsou velmi aktuální. Já jsem jenom chtěl říct, já jsem tu měl nějaký dotaz, takže já tady budu ještě nějakou dobu navrhovat a potom vím, že tady mají i kolegové nějaké návrhy, tak aby dostali prostor i kolegové. Já se pak ještě samozřejmě vrátím. Asi takhle bych teď viděl ten horizont.

Teď bych rád navrhl ještě další změnu. To je ta naše novela ústavy, protože – ne, pardon, teď jsem se přehlédl. Máme tady návrh – tisk 5 bod 24. A to, co tady je ta situace, protože Fialova vláda kvůli té nekompetentní politice, tak čím dál tím více lidí si musí půjčovat. Jsou tady jasné statistiky, že lidi prostě nemají peníze, nezbyývají jim úspory, takže si berou půjčky a pak padají do exekucí. Logicky. Ostatně už jsem o tom mluvil loni, že za Fialovy vlády došlo, a to byla statistika, to jsem tady citoval, bylo to v polovině loňského roku, že za Fialovy vlády prudce stoupá počet lidí, kteří se dostávají do exekucí. A to je samozřejmě problém.

Fialově vládě je to jedno úplně. Vy na to kašlete. Vy vydáváte desítky miliard na Ukrajinu a Ukrajincům, kteří tady ještě zneužívají dávky, jak jsme se dozvěděli z reportáží. A jsem rád, že to televize Prima odvysílala, protože já jsem tady na to upozornil několikrát a byl jsem okamžitě osočen, zase tady lhali poslanci vládní pětikoalice, že jsem prý proruský a proputinovský. Přitom já vůbec proruský ani proputinovský nejsem, vůbec, samozřejmě. Já jsem pročeský. Ale takže vy tady odvádíte pozornost, když jsem tady o tom hovořil a když jsem říkal, že se máte věnovat radši českým občanům, že tady miliony lidí se dostávají do velkých finančních problémů. No a prostě je to tak. Je to tak. Ale pro vás jsou na prvním místě zájmy Bruselu, Berlína, Kyjeva, Washingtonu. Ale zájmy českých občanů, na ty vy kašlete.

Takže my tady máme návrh, abychom zestátnili exekutory, krátce řečeno. Protože já myslím, že ta situace je neúnosná. Je to tisk 5 bod 24 a já bych to chtěl předřadit jako bod 3, protože evidentně tady s Fialovou vládou není vůbec žádná řeč. Takže my bychom chtěli zestátnění exekutorů. A cílem našeho návrhu je zrušení zákona o soudních exekutorech a navrácení exekucí zpět do rukou státu. Prostě činnost soukromých exekutorů podle našeho názoru provází řada negativních jevů. Jejich materiální zainteresovanost na výsledcích exekuce sice na jednu stranu vedla ke zvýšení efektivity vymáhání pohledávek, ale především na úkor postavení dlužníků. Proto by bylo vhodné se vrátit k předchozí úpravě před rok 2001 a najít efektivní způsob motivace státních úředníků k rychlému průběhu exekucí, který nevyvolá podobné negativní efekty, jako tomu bylo v případě soudních exekutorů. A musím tady říct, že vláda Andreje Babiše, když jsme to předkládali v minulém volebním období, tak s návrhem nesouhlasila. Vláda Andreje Babiše řekla nesouhlasné stanovisko k zestátnění exekutorů. Ale my si prostě myslíme, že... my prosazujeme zestátnění exekutorů. Takže je to další zásadní rozdíl mezi hnutím ANO a námi. Ale tak to je jako legitimní. My prostě prosazujeme zestátnění exekutorů a je to prostě tak. Takže já bych vás chtěl požádat, abychom jako bod 3 zařadili návrh

zákona, který by uzákonil zestátnění exekutorů. Takže to je návrh číslo 3, který bych chtěl předřadit.

No a samozřejmě potom se pojd' me podívat na naše další návrhy, které chceme předřadit, protože opravdu, nezlobte se na mě, ale americké základny v České republice versus to, co řeknu teď například, že chceme zvýšit příspěvek na péči těžce zdravotně postiženým lidem v prvním a druhém stupni závislosti, na péči jiných osob samozřejmě, protože ti občané si nemůžou sami pomoci, ti těžce invalidně postižení občané, tak prostě to je důležitý zákon z našeho pohledu. No a já musím říci, že – takže to je bod 4, který navrhuju předřadit. My chceme prostě, aby se tady projednalo zvýšení příspěvku na péči těžce zdravotně postiženým lidem. A to je také aktuální, protože minulý týden se ministr financí Zbyněk Stanjura z ODS vyjádřil, a to je opravdu úplně plivnutí do tváře všem zdravotně postiženým lidem, že vláda nenajde peníze a nebude mít peníze a nenajde peníze na zvýšení příspěvku na péči pro těžce zdravotně postižené občany. Přímou prostě na rovinu řekl. Ministr Jurečka s tím souhlasí, ministr práce a sociálních věcí za KDU-ČSL. Já bych rád upozornil, že ten příspěvek na péči se už nezvyšoval od roku 2016. Od roku 2016 se už ten příspěvek nezvyšoval, a když jsme to počítali, jaký je nárůst inflace od roku 2016 do letošního roku, tak je dohromady 40 %. Takže ten příspěvek na péči se sedm let nezvyšoval, inflace plus 40 %, když to prostě sečtete. No, jenže ti invalidé, ten příspěvek na péči je třeba 800 korun dneska. A za to si ale ten zdravotně postižený člověk žádné služby nekoupí. A teď si vezměte, koho se to týká. To je první, druhý stupeň závislosti na pomoci druhých, což jsou třeba například zdravotně postižení občané na invalidním vozíku, a potřebuje ten zdravotně postižený člověk přeložit večer na postel z toho invalidního vozíku. A on se tam sám prostě neumí třeba přeložit. A teď má na tu službu 800 korun. Za to si žádnou službu nekoupí. Sociální službu. To znamená, to je opravdu neskutečná bezohlednost ze strany Fialovy vlády, a ještě to přímo ministr Stanjura z ODS řekl minulý týden, že prostě peníze na zvýšení příspěvku na péči nejsou. To znamená, na dávky Ukrajincům jsou, kteří tady zneužívají dávky ještě, mladí práceschopní Ukrajinci se tam válejí někde na ubytovně, jak jsme viděli v té reportáži na Primě, zneužívají dávky, místo aby šli bojovat na Ukrajinu, když už tedy by něco chtěli dělat. Jenže oni nechtějí nic, nechtějí to ani to. A na lidi, kteří si nemohou sami pomoci, tak na ty peníze nemáte.

Takže my prostě říkáme jasně, že ta výše příspěvku u osob s lehkou nebo středně těžkou závislostí je absolutně nedostatečná a nemůže prostě zajistit výše toho příspěvku pořízení odpovídající kvalifikované péče či pořízení pomůcek těmto občanům. Proto my navrhuje zvýšit příspěvek lidem do 18 let věku v prvním stupni na 4 950 korun měsíčně místo nynějších 3 300 korun a ve druhém stupni závislosti na 9 900 korun místo současných 6 600 korun. Tělesně postižení nad 18 let věku by pobírali v prvním stupni závislosti 2 640 korun na základě našeho návrhu a ve druhém stupni 6 600 korun měsíčně. Nyní činí tyto příspěvky 880 korun, představte si, jak jsem říkal, a 4 400 korun. Takže my to prostě chceme v každém případě... Jinak vláda zaujala k návrhu neutrální stanovisko. No, tak to opravdu bylo ještě stanovisko, když jsme to předkládali někdy před rokem. Teď už k tomu vláda zaujala evidentně zcela negativní stanovisko. Takže samozřejmě tohleto je bod číslo 4, který já tady předkládám.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Já vás přeruším. Prosím, jak se přesně jmenuje, ještě jednou, ten bod 4?

Poslanec Tomio Okamura: Je to tisk 9 a je to poslanecká novela zákona o sociálních službách.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Ano, děkuji.

Poslanec Tomio Okamura: Takže to je bod číslo 4.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: A prosím ještě, kdy byste si ho přál zařadit?

Poslanec Tomio Okamura: Jako čtvrtý bod. (Předsedající: Jako čtvrtý bod.) Ano, to je jako bod číslo 4, říkám, že to chci jako čtvrtý bod. Takže toto je náš další návrh. A potom tedy tady se podívám... (nahlíží do svých materiálů) ... protože tady máme další návrhy. Tak, já si další návrhy nechám ještě na další fázi. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. A v tuto chvíli je s přednostním právem přihlášena paní předsedkyně Schillerová, ale mám informaci, že pouští – je to tak? Ať dodržíme tedy...

Poslanec Josef Cogan: Tak já si dovolím spíš technicky požádat o přestávku na jednání klubu STAN v rozsahu pěti minut.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Pět minut? (Poslanec Cogan přitakává.) Ano, dobře, vyhláším tedy přestávku do 17.54 hodin.

(Jednání přerušeno v 17.49 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 17.54 hodin.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji, abych pokračoval. A prosím pana předsedu Výborného. Máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, děkuji i za vstřícnost kolegů z opozice. Vzhledem k tomu, že ta debata o programu této schůze přece jenom se nám poněkud košatí a čeká nás projednávání i toho bodu, této mezinárodní smlouvy, tak prosím, aby bylo dáno hlasovat, že dnes budeme jednat i hlasovat po 19., 21., případně i 24. hodině. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Já jsem zagongoval a přivolal jsem paní poslankyně, pány poslance. Takže budeme hlasovat o tom, že budeme pokračovat v jednání po 19., 21. a 24. hodině. S náhradní kartou číslo 15 pan předseda Vondráček. A viděl jsem, že je zde zájem o odhlášení? (Ťukání do lavic.) Odhlásil jsem vás a opět se prosím, přihlasme (Hluk v sále.)

Budeme hlasovat o tom, že budeme pokračovat dnes po 19., 21. a 24. hodině na základě návrhu pana předsedy Výborného.

Zahajují hlasování. Táže se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 2, přihlášeno 163, pro bylo 90, proti 22. Výsledek: přijato.

Můžeme tedy pokračovat a s přednostním právem je přihlášena paní předsedkyně Schillerová, poté pan předseda Fiala a poté pan předseda Babiš.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Protože jsme ještě ve fázi před schválením programu, tak já jako bývalá ministryně financí navrhuji zařadit nový bod s názvem Návrat transparentnosti rozpočtové politiky České republiky. A prosila bych ho zařadit dnes po pevně zařazených bodech. A teď dovoluji, abych ho odůvodnila.

Vážené dámy, vážení pánové, zítra to bude týden, co vláda schválila předběžný návrh státního rozpočtu na příští rok. Dnes ráno jsem se znovu dívala do elektronické knihovny legislativního procesu neboli do takzvaného eKLEPu, abych zjistila jen těžko uvěřitelnou skutečnost, že ani po týdnu Ministerstvo financí tento materiál do systému nenahrálo a neposkytlo ho tak ani Parlamentu, ani ostatním ústředním orgánům státní správy a jednotlivým rozpočtovým kapitolám, které přitom bez něj nejsou schopny splnit své zákonné povinnosti související s přípravou rozpočtu na další rok. Marně si lámou hlavu nad tím, z jakého důvodu probíhá příprava zákona roku v režimu "přísně tajné", z jakého důvodu jsou porušeny všechny dosavadní zvyklosti a pravidla transparentnosti. A nejen transparentnosti, protože toto bezprecedentní tajnostkářství znemožňuje i rozpočtový proces samotný. Připomíná mi to nedávný, poměrně nehorázný rozhovor ministra financí Zbyňka Stanjury pro Český rozhlas, který se týkal 54miliardové položky v kategorii úspory na dotacích, velkolepě oznámené na dnes už legendární tiskové konferenci k daňovému balíčku ve Strakově akademii. Cituji z rozhovoru: Můžete, pane ministře, říct nějaký konkrétní příklad dotace, kterou prostě zrušíte? – Můžu, ale neudělám to. – To je škoda. – Já myslím, že to není škoda, odpověděl pan ministr. Tolik ochutnávka stylu, jakým si šéf státní kasy z ODS představuje způsob komunikace s daňovými poplatníky o částce, která – pro představu – představuje celý roční rozpočet Ministerstva průmyslu nebo Ministerstva zemědělství. Kde vzal ministr financí 54 miliard korun? Neřekne. Mohl by říct, ale neřekne, neukáže. No a nyní, jak vidíme, tak nám ministr Stanjura patrně neukáže ani návrh rozpočtu na příští rok, tedy zákon roku.

Vážené paní nepřítomné ministryně (otáčí se k vládní lavici), vážený pane – jeden – ministře, opravdu je tohle za vás v pořádku? Jste si jisti, že znáte závazná čísla výdajů svých kapitol na příští rok, aby je mohli správci vašich kapitol v souladu se zákonem o rozpočtových pravidlech podrobně rozepsat do systému státní pokladny? Jste si jisti, že informace o výši deficitu, která se má podle vyjádření pana premiéra pohybovat v intervalu 235 až 270 miliard korun, je dostatečně vypovídající pro plánování rozpočtu na klíčové agendy vašich rezortů? Jejich provozních výdajů? Jejich investic? Evropského kofinancování? Také je budete plánovat a rozepisovat do státní pokladny v intervalech od – do? Opravdu? Myslíte, že tímto způsobem může vzniknout funkční rozpočet na příští rok? Nebo to bude ještě větší zmetek než rozpočet na rok letošní, jehož celoroční deficit byl překročen už v první polovině června?

Zástupci Pirátské strany – vidím tam jednu paní poslankyni – obracím se i na vás. Vaším velkým tématem, pokud moje paměť sahá, vždy byl rozklikávací rozpočet. Tolik jste za něj bojovali, až nakonec nebudete mít rozpočet žádný, natož rozklikávací. Tvrdíte, že vše, co není tajné, má být veřejné. A co je tajné, to stanoví zákon. A já s vámi souhlasím. Máte ale opravdu pocit, že státní rozpočet je věcí tajnou? Pane premiére – nepřítomný, pane ministře pro legislativu – přítomný, prostřednictvím... vlastně to nemusím... Legislativní rado vlády, obracím se na vás. Do konce června musí podle zákona obdržet jednotlivé kapitoly závazné návrhy svých rozpočtů.

K tomu zbývají všehovšudy tři pracovní dny. Apelujete dostatečně na ministra financí, který podle vyjádření předsedy rozpočtového výboru pravděpodobně ztratil povědomí o tom, co se děje kolem něho, aby splnil alespoň svou základní zákonnou povinnost?

Vážené dámy, vážení pánové, dovolte mi, abych nyní vyjádřila svou upřímnou pochybnost, že nějaký schválený materiál k rozpočtu vůbec existuje, a vede mě k tomu jednoduchá matematika. Totiž původní materiál z 31. května počítal s příjmy státního rozpočtu ve výši 1 bilion 899 miliard korun a výdaji ve výši 2 biliony 139 miliard korun, a tedy s deficitem ve výši 235 miliard korun. Zároveň tento materiál avizoval snížení prostředků na platy v rozsahu 21 miliard korun, odložení valorizace plateb za státní pojištěnce v hodnotě 14 miliard korun nebo snížení alokace na vědu a výzkum v rozsahu 4 miliardy korun. A teď prosím zpozorněte. Minulý týden vládou schválený materiál, který je zatím zahalen tajemstvím, podle Ministerstva financí pracuje s naprosto stejnými příjmy, naprosto stejnými výdaji a naprosto stejným deficitem jako materiál z konce května. Na rozdíl od něj ale podle vyjádření

členů vlády neobsahuje ani snížení platů za 21 miliard, ani odložení valorizace plateb za státní pojištěnce za 14 miliard, a snad ani – o tom se ještě vede debata údajně – snížení prostředků na vědu a výzkum za 4 miliardy korun. Na výdajové straně tedy přibylo 40 miliard korun výdajů, aniž by to mělo jakýkoli vliv na celkové číslo plánovaných výdajů.

To, dámy a pánové, vykazuje znaky zázraku. Přiznám se, že na jednotlivé neznámé v této rovnici jsem opravdu velmi zvědavá, a řeknu vám, že se buď jedná o operaci natolik obdivuhodnou, že by náš ministr financí měl být okamžitě nominován na cenu švédské národní banky za rozvoj ekonomické vědy, anebo o žádnou zázračnou rovnici nejde a celý náš příští rok, rozpočet na příští rok, je prostě jedna velká nerovnice s tolika neznámými, že vložit ji transparentně do eKLEPu by znamenalo nominovat Zbyňka Stanjuru na šestého ministra Fialovy vlády, který bude přesunut na pětikoaliční střídačku.

Já vůbec nechápu, jak chce tato vláda kohokoliv přesvědčovat o jakýchkoliv úsporách. Rozpočet na letošní rok je v naprostém rozvalu. Ekonomové se přou, jestli skončí s deficitem 350, nebo 400 miliard. Možnosti, že by snad ještě mohl skončit s naplánovaným schodkem 295 miliard, se ze setrvačnosti drží už jen ministr financí Zbyněk Stanjura. Ale i on bude muset co nevidět z koně mířícího střemhlav do zdi seskočit. A já se ptám: Vůči jakému číslu má probíhat ona 150miliardová konsolidace? Vůči nereálnému plánu, který nebude dodržen? To by samozřejmě znamenalo, že nebude dodržena ani představená konsolidace. Jaký má potom celý váš balíček smysl, když ani nevíte, oproti čemu spoříte a k jakému výsledku se chcete dospořit?

A další otázka. Rozpočet na příští rok. Pokud bude jeho deficit, premiérem nevyločený, 270 miliard, znamená to, že letošní rozpočet, oproti kterému chcete schvalovaným balíčkem ušetřit 98 miliard korun, skončí deficitem 368 miliard a stane se tak druhým nejhorším výsledkem v dějinách naší země hned po covidovém roce roku 2021?

Dámy a pánové, jistě uznáte, že to jsou mimořádně závažné otázky. A já si dost dobře nedokážu představit jakoukoli seriózní diskusi v Poslanecké sněmovně o zákonech v dopadech v řádu stovek milionů či jednotek miliard, pokud Ministerstvu financí nesedí základní čísla v rozsahu vysokých desítek miliard. Dokud nebude upraveno fiasko letošního rozpočtu, kde v důsledku triků a podvodů Zbyňka Stanjury nesedí 150 miliard korun, dokud nebude tento rozpočet zrealizován, není možné vést seriózní debatu o rozpočtu na příští rok. Dokonce, jak vidíme, není možné rozpočet na příští rok ani sestavit a zveřejnit. A samozřejmě už vůbec není možné plánovat a realizovat jakékoli vážně míněné konsolidační strategie, protože každá z nich je odkázána chaosu, nevěrohodnosti a neúspěchu.

Ze všech těchto důvodů žádám o zařazení mimořádného bodu s názvem Návrat transparentnosti rozpočtové politiky České republiky. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. A prosím, za jaký bod to zařadíme? (Já jsem říkala po pevně zařazených bodech.) Po pevně zařazených. Dobře, dobře, děkuji.

Další byl přihlášený pan předseda Fiala, ale ten se teď omlouval, takže z dalších přihlášených je pan předseda Babiš. Já mezitím přečtu omluvy.

Paní poslankyně Adámková od 15.45 do 18.30 z pracovních důvodů, paní poslankyně Dražilová od 19 z pracovních důvodů, pan poslanec Feranec od 19 z rodinných důvodů, pan poslanec Kobza od 17.30 do 20 z pracovních důvodů, paní místopředsedkyně Kovářová od 15 z pracovních důvodů, paní poslankyně Mračková Vildumetzová od 17.35 z rodinných důvodů, paní poslankyně Pastuchová od 17.30 z pracovních důvodů, pan poslanec Síla celý jednací den ze zdravotních důvodů, pan poslanec Svoboda od 18 do 22 z pracovních důvodů, pan poslanec Vondráček od 18 z pracovních důvodů, pan ministr Lipavský od 17 z pracovních důvodů. A poté ruším omluvu, která byla do 18 u pana poslance Vojtka.

Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Andrej Babiš: Dobrý den, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Já mám několik bodů. Začal bych tedy s bodem, který se týká paní ministryně, a není to ta smlouva. Jedná se o tu gigafactory, jedná se o letiště Líně. Nebudu se vracet, kdo tehdy pronajal to letiště na 50 let. Myslím si, že jsme za to nedostali vůbec nic. No a to letiště je certifikováno NATO, je to skvělé letiště.

Tedy, když Volkswagen oznámil, že se na nás asi vykašle, protože odchází do Ameriky a dostane tam pobídku 235 miliard, tak jsem tady zaznamenal... Ještě navíc tedy Volkswagen nám říká, že vlastně Škoda Auto bude vyrábět dokonce jenom spalovací motory, tak nemám z toho dobrý pocit. Nevím, jestli vláda je v klidu, já bych tedy v klidu nebyl, aby nám nakonec tu Škodovku neodvezli.

No a teď jsem se dočetl, že pan Očko, to je asi šéf CzechInvestu, říká, že gigafactory u Plzně bude i bez Volkswagenu a Česko má další zájemce. Prosím vás, ve Francii zatím Macron už má dva projekty. Jeden za 2 miliardy eur a v Dunkerku má údajně postavit novou gigafactory za 5,7 miliardy eur a dostane dotaci – kterou tak pan premiér nemá rád, ty dotace, ale to vymyslel Brusel – 1,5, miliardy eur.

Takže já mám z toho špatný pocit, paní ministryně. A víte proč? Protože někdo, a spíš je to váš koaliční partner, by chtěl zbourat tu dráhu. Tam jsou asi nějaké kšefty. A navíc jsem četl, že jsou tam dokonce nějaké ekologické zátěže. Než jsem se stal ministrem financí, tak tam nejvíce dělali kšefty. Takže já bych byl velice rád, pokud vláda neukáže jasný papír, že skutečně tam někdo bude investovat... Ale já si myslím, že je to úplně blbý nápad dělat to v Plzni, protože my máme plnou zaměstnanost – nebo jak to mám říct? Zkrátka všichni, kteří chtějí pracovat, můžou.

Můžeme si povídat o tom, co udělal Nexen v Žatci, jaký to mělo dopad na region, na naše živnostníky, na průmyslovky a tak dále. Ano, byla doba pobídky, stříhaly se pásy a tak dále. Ale zpětně možná na to můžete mít i jiný názor.

Takže já bych ale navrhl bod, aby zkrátka toto letiště bylo zachováno pro armádu a aby to nezkoušeli s tou gigafactory, abychom se nedožili toho, že tam někdo rozmlátí ten beton a bude tam dělat ekologické zátěže, a potom tam nikdo nepřijde a vůbec ta lokalita bude úplně na nic. Takže to je ten můj návrh, abychom tady probrali bod gigafactory v Plzni.

Další věc. Já k té smlouvě a tomu, co tady vlastně přednášel pan Okamura, chci říct jenom to, že hnutí ANO nemá problém s referendem na tuto věc. Nemáme. Státní exekutory určitě podpoříme. Já jsem vždycky říkal, že stát má dělat insourcing, že to má dělat jako firmy. Příspěvek na péči není problém.

Co se týká té smlouvy, prosím vás, žádné základny, žádní vojáci tady nebudou. Je to triviální smlouva. Mimochodem, tu smlouvu má Rumunsko od roku 2005, takže 18 let. Bulharsko od roku 2006. Takže si to může každý ověřit, že tady žádné základny ani vojáci nebudou. Je to smlouva. Maďarsko má tu smlouvu, Viktor Orbán, největší zlo Evropy, jak to mainstream říká. Takže myslím, že je to jasné. Myslím, že to velké nebezpečí pro nás je ta ilegální migrace, a k tomu se dostanu až úplně nakonec.

Další bod, který bych chtěl navrhnout, je nový bod a to je Vystoupení premiéra Petra Fialy na Evropské radě ohledně migračního paktu, a to jako první bod této schůze. Já jsem strašně rád, že V4 se setkala, a je strašně zajímavé číst ty výstupy. Co říká pan Morawiecki? Dnes nás spojilo téma migrace. Nelze podporovat organizace, které se věnují pašování lidí, nelze podporovat ani teroristické organizace. Některé nevládní organizace byly takto odhaleny. Nesouhlasíme se žádnými kvótami a počty migrantů, které je třeba přijmout. EU se musí soustředit na vnější ochranu. Hovořili jsme o klimatické politice, a tak dále. No, takže to je strašně zajímavé. Orbán tam vystoupil taky a říká, že migrace má řešení, ale to EU nechce

realizovat. To je samozřejmě to řešení. Já se k tomu dostanu jako k poslednímu bodu, kde v podstatě pan ministr Rakušan manipuluje ty mandáty a mění stále stanovisko. Já si myslím, že to je absolutní katastrofa, co se stalo.

Takže pan premiér Fiala řekl: Uprchlické kvóty nejsou řešením, nefungují, nemohou. Musíme spolupráci posílit, země původu, zlepšovat návratovou politiku a tak dále. Takže to je samozřejmě stanovisko, které vím, že píšou ti úředníci. Ale já myslím, že vy si vůbec neuvědomujete, co jste udělali, že to je vlastně ta pozvánka. Já se k tomu vrátím v tom dalším bodě.

Takže můj návrh je, že pan premiér podle mého názoru by měl teď říct no, ten Rakušan to podělal a já na Evropské radě vystoupím a podpořím Polsko. Co říká Polák, náš spojenc? Říká, že chce na to celostátní referendum. Polák říká, že to, co se stalo, je proti svrchovanosti toho státu. Když už jste tedy podělali to předsednictví, prosím vás, a teď jste podělali ty kvóty, tak pan premiér má teď možnost udělat, jako jsem to já udělal s Chovancem. Chovanec odsouhlasil ty kvóty, a když se vrátil, tak jsme byli proti. Dokonce nás potom žalovali, ano, a vyhráli jsme to. My jsme tomu zamezili. Takže pan premiér by měl říct, že zkrátka to Rakušan podělal a že vystoupí na té Evropské radě a řekne, že Česká republika s tím nesouhlasí. Protože nevím tedy, jak se na té V4 tam domlouvali. V4 měla jasnou strategii a 29. června 2018 ve čtyři ráno jsme to zabili. Nedovolili jsme tu legislativu nikým nevolenými komisaři. Nedovolili. A teď zkrátka je to problém. Takže to je ten další bod.

Potom jsem chtěl, protože vám se skutečně v té Evropě nedaří a každá ta návštěva Evropy je peklo. Vy vůbec nerozumíte tomu, co je svrchovanost, co je to místo, kde sedí pan premiér Fiala vedle Macrona, a teď nevím, jak se jmenuje ten nový švédský premiér. Už tam nesedí Magdalena, která byla vždycky šťastná, kolik má těch šaría center. No, dneska tam má no-go zóny a snad největší kriminalitu v Evropě.

Takže teď mám další bod, který je absolutně zásadní pro budoucnost a svrchovanost České republiky. Zásadní. Já mám z toho velký strach, protože když poslouchám toho vašeho nového ministra, který je tam úplně na prd – proč ho tam má vůbec? V EU už skončilo předsednictví. Jako nezvládli jste ho. Vypadlo z toho peklo – euro, emise, spalovací motory, všechno jste pokazili. Teď ještě do toho ty kvóty.

Teď to největší nebezpečí – a vlastně s tímhle ten váš ministr, který tedy v aroganci může soutěžit s tím ze STANu, s panem Síkelou. Tak o co se jedná? Francie a Německo důvěrně jednají, jak obejít smlouvy na zrušení jednomyslnosti hlasování v EU. Ano? A tady to potvrzují, je to rozhovor v Euroactivu, kde Francouzka Laurence Boone a Němka Anna Lührmann říkají, že Německo a Francie zejména zvažují přechod od jednomyslnosti k hlasování kvalifikovanou většinou v oblasti, jako je zahraniční politika nebo daně, aby se podle nich EU stala flexibilnější nebo přijme nové členy. Finta spočívá podle nich v tom, že právní změna by byla možná již v rámci stávajících smluv, a to díky takzvané překlenovací doložce. Toto ustanovení umožňuje změnu legislativních postupů, aniž by muselo dojít k formální změně smluv EU. Toto je možnost, kterou chceme prozkoumat, abychom si udrželi naši sílu jako globální hráč ve společné zahraniční a bezpečnostní politice EU, prohlásila Lührmannová pro Activ a dala najevo svou důvěru, že tohoto budeme schopni dosáhnout.

No a tady francouzský protějšek Laurence Boone zdůraznila, že takový vývoj představoval důležitý krok k větší integraci, efektivity. Ne. Důležitý krok k tomu – vy jste tam už dneska do počtu a potom bychom tam už, ti další, kteří přijdou po vás, tam ani nemusí chodit. Protlačení změny přes odpor malých zemí se má dít postupně. Pokud se přechod na hlasování kvalifikovanou většinou provede nejprve omezeným a velmi pragmatickým způsobem, aby se ukázalo, že sedmadvacítka je schopna reformy. Francie a Německo prosazují důkladnou reformu EU před přijetím dalších kandidátů, jako jsou země na Balkáně nebo Ukrajině. No to je skvělé. Já si strašně pamatuju, jak mému příteli Zoranu Zaevovi, premiérovi Severní Makedonie, který se ráno vzbudil a myslel na Evropu, večer zaspal, myslel na Evropu, bránil

tu hranici, neschengenně, z Řecka chodili ti ilegální migranti a pašeráci. Změnil název, změnil ústavu, všechno, a ta Merkelová mu nesplnila ten slib, že by se začali s ním bavit, možná 15, 20 let o tom, že by jednou mohl se stát...

Takže o co tady jde? Já chápu, že Německo, které přispívá 53 miliard eur do rozpočtu, nebo Francie, že asi možná některé štve a ani tak moc ne, ale někteří jiní, o tom, že my máme to právo taky do toho mluvit a taky něco jako prosazovat. Takže to je samozřejmě absolutně šílené. Pokud by mělo tohle nastat, tak to je vlastně předání svrchovanosti České republiky do Bruselu! Tak jak to chce ten váš nový ministr, který je úplně zbytečný, pro EU, pan Dvořák. No a co teď říká Berlín i Paříž? Tvrdí, že odpor menších členských zemí k reformě už není takový radikální. V společném postoji se 13 členských států loni postavilo proti jakékoliv radikální úpravě zakládajících smluv EU. Hlasování kvalifikovanou většinou v Radě EU znamená nutný souhlas 15 z 27 členů, které (kteří) musí zároveň reprezentovat alespoň 65 % celkového počtu obyvatel EU. Tyto země, včetně České republiky – a to já nevím, ale za nás to tak bylo – Maďarska a Polska se právě bojí, že při změně hlasování tak už nebudou moct prakticky nic ovlivnit a vždy bude možnost jejich přehlasování tak, jak se to děje v jiných oblastech evropského legislativního procesu. Ale tady samozřejmě k tomu nedošlo, protože vy se ještě dokonce hlásíte, že v rámci předsednictví jste připravovali tu šílenou migrační dohodu. To pozvání! To pozvání těch ilegálních migrantů a pašeráků do Evropy! Takže podle obou státních tajemnic se však konsenzus od loňska změnil. Myšlenka, že musíme EU připravit na rozšíření, se mezi státy stále více prosazuje, tvrdí Lührmannová, server Euroactiv. Ale neuvádí, proč se tedy Berlín a Paříž snaží reformu obejít oklikou a nikoliv cestou změny zakládacích smluv EU. No a dokonce tedy udělali pracovní skupinu složenou z odborníků na institucionální reformy EU. Kromě toho začala začátkem května svou činnost Skupina přátel pro hlasování kvalifikovanou většinou v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky. Toto je zásadní. Toto je zásadní. Já jsem zažil diskuse, kdy jeden premiér řval na jiného premiéra: Nikdy jsme vás neměli vzít do EU! A ten na něho řval: Vždyť dostáváš pět miliard eur dividendy každý rok!

To je ta rétorika! Pan Rakušan mluví o solidaritě? Jo, my jsme byli vždycky solidární. My jsme byli vždycky solidární. Ale nikdo nám nemůže vykládat, že my tady dostáváme, ano, ty dotace, které oni si vymysleli, ale zároveň tady odečte každý rok 280 miliard dividend. Vždycky o tom byla ta debata.

Takže prosím vás, všechno, co jste udělali s Bruselcem, jste podělali. Předsednictví, teď tu migraci. A já bych se nechtěl dožít toho, že vaše vláda zvedne ruku pro to, aby se zrušila jednomyslnost. Když pan Bartoš – a to je reprezentant toho proudu, který bohužel vás řídí. Ti Piráti vás řídí, paní ministryně, to je peklo – měl ty preference a měl být premiérem, tak šel do Bruselu a tam se už fotil, že bude nový premiér, a tam řekl – ještě chudák Tajani (?) žil – že to zkrátka předá. Vždyť to jsou všechno, tahle extrémní levice, to jsou všechno trénovaní lidé v neziskovkách, aby rozvrátili tu Evropu, aby předali všechno do Bruselu, abychom my tady byli do počtu. A já to nechci. Nechci to! A tohle pokud byste udělali, by byla úplná katastrofa. A já se toho hrozím, protože my nevíme, co tam vyvedete. Vy nic neříkáte, vy nás vždycky stavíte před hotovou věc. A ano, já rozumím tomu, že někoho štve ta jednomyslnost, ano, ale kdyby nebyla jednomyslnost, tak jsme nezarazili kvóty 2018, tak jsme nevybojovali taxonomii, tak jsme neprosadili slovo jádro do závěru a kůrovec a taky bychom nevybojovali 42 miliard navíc! Protože když čtyři noci a pět dní nespíte a máte na to tu kuráž a všichni jsou naštvaní, ti prezidenti, premiéři, tak nakonec můžete vyhrát. A to je ta svrchovaná pozice naše. My nejsme tady do počtu. My nejsme nějaký přívěsek nějakého Bruselu, i když oni samozřejmě přes peníze to rádi ovlivňují a říkají, musíte poslouchat, jinak vám nedáme peníze.

Takže ten bod by se jmenoval, že já bych chtěl, aby jednoznačně vláda potvrdila, že nikdy nebude souhlasit se zrušením jednomyslnosti hlasování v Evropské unii. No, takže to je další bod.

A teď bych chtěl nakonec tu migraci. To je skutečně neuvěřitelná věc. Poláci to říkají jasně: My přicházíme o část naší suverenity! Jakmile si nemůžeme rozhodnout, kdo u nás bude

žit, tak to prostě zkrátka ztráta suverenity je. Evropa tímhle rozhodnutím otvírá dveře pašeráckým organizovaným skupinám. A je to vlastně po Merkelové první pozvánka. Protože když řeknete veřejně, že přijmeme minimálně 30 000 ilegálních migrantů organizovaných pašeráky ročně, no tak zkrátka vy jste je pozvali. Vy jste je pozvali. Proč teď se zvýšil počet ilegálních migrantů a za jeden týden přišlo na Lampedusu 1 500? Vždyť se tam utopilo několik set lidí v tom moři! Kdo je za to zodpovědný? Kdo? Takže já jsem z toho v šoku.

A samozřejmě pan ministr stále mění názory. Vykládal nám o tom, že v podstatě měl stejný mandát, a samozřejmě to vůbec nebyla pravda. Povinná solidarita je oxymoron. Oxymoron. To je nové slovo, které jsem se naučil, neboli použití slov, která se vzájemně vylučují. Je to zhruba stejná volovina jako větší polovina. To je, co? Stejná volovina jako větší polovina. (Se smíchem. Poslanci ANO tleskají.) Co to je povinná solidarita? My jsme solidární, my jsme tady přijali 500 000 Ukrajinců. Dobrovolně! Bez toho, aby nám někdo z Bruselu volal. Mimochodem, když v Bělorusku Lukašenko tam zmanipuloval volby, tak já jsem s Morawieckým volal Merkelové. Nás nemusí nikdo řídit z Bruselu.

Takže je to nesmysl a samozřejmě je to velký problém. Je to velký problém. A já vůbec nechápu, jestli pan ministr Rakušan nechápe, že ti jeho partneři... Já nevím, proč ta V4 na úrovni ministrů vnitra nefunguje. Pan Rakušan říkal, že to není problém, nechá hlídat hranici se Slovenskem, chodí ti migranti. Ano, oni k nám budou chodit, oni k nám budou chodit i bez toho, že by nám je někdo přidělil nebo že by nám je někdo nadiktoval a tak dále. Takže já jen chci říct, že my si neuvědomujeme, co se vlastně tady děje. A já bych doporučoval panu ministru Rakušanovi, aby si přečetl zajímavý rozhovor s Hans-Georgem Maassenem, bývalým ředitelem Spolkového úřadu pro ochranu ústavy v Německu. Vyšlo to v Echu.

Tenhle pán, který byl vysoko postavený a kterého samozřejmě teď, protože říká ty svoje názory, jak je říká, nemají rádi, tvrdí, že politika uprchlíků v Evropě není primárně zaměřena na ochranu a podporu lidí v nouzi, ale spíše na prosazování určité ideologie, která usiluje o transformaci společnosti. Ano. A zdůrazňuje, že v roce 2015, kdy kancléřka Angela Merkelová otevřela hranice pro velké množství migrantů a uprchlíků, to bylo rozhodnutí, které mělo hluboký vliv na celou Evropu. – A já jsem už o tom tady mluvil. – Podle Maassena bylo toto rozhodnutí založeno na ideologickém přístupu a neodráželo konzervativní hodnoty, které by měly být zastoupeny její stranou CDU. Maassen také mluví o důležitosti národní suverenity a respektu k různým pohledům a přístupům k migraci v různých evropských zemích. Poukazuje na to, že některé země mají jiný pohled na migraci a chtějí uchovat svoji národní identitu a hodnoty. Ale já myslím, že to bychom taky chtěli uchovat ty naše hodnoty, ale někdo zvenčí nám do toho mluví.

Maassen říká: Naši Zelení vystupují jako misionáři, oni nechtějí, aby bláznivé bylo jen Německo, ale aby se i Maďarsko a Česká republika a další státy zbláznily stejně, jako my jsme. – Mluví za Němce. A tady cituje Orbána, že ho slyšel říkat něco vlastně docela skromného. On říká: Já nekritizuji německou vládu a Berlín, nekritizuji ani Brusel, jen požaduju za Maďarsko, abychom si mohli žít tak, jak nám to připadá správné. Ne? My bychom si měli tady rozhodovat, jak my chceme žít a kdo tady bude žít. Něco takového samozřejmě ekosocialismus nemůže tolerovat. Mnoho občanů vnímá tyto strany jako velmi podobné, zejména v oblasti migrace a klimatické politiky. Tato nespokojenost vede některé lidi k tomu, že již nechodí k volbám, protože nevidí skutečnou alternativu, která by reprezentovala jejich hodnoty a zájmy. A dívíme se, že dneska AfD už má 20 % v Německu? No, nedivíme se. Nedivíme se, když v Berlíně ve třídě na základce je 60 % muslimů a ti žáci chtějí, aby Němci taky nosili to jejich oblečení podle jejich tradic. Ano, tak já nevím, jestli vás to neděsí. Jasně, někdo bude argumentovat, že u nás to nehrozí. No, já nevím, já si myslím, že celkově to, co se děje v Evropě, se nás týká.

Podle Maassena mnoho lidí v Německu je frustrováno současnou politickou situací a nevidí významný rozdíl mezi hlavními politickými stranami, jako je CDU a Zelení. – Paní ministryně (k ministryni Černochové), co mi to jen připomíná? Co mi to jen připomíná? Konzervativní ODS a pan premiér napsal krásnou knížku, já jsem si ji vzal do Budapešti, úžasná

bible ODS. No, akorát vy už jste ti Piráti. Vždyť pan premiér řekl na sjezdu Pirátů, že jste na jedné vlně s Bartošem z Antify, 2016 tady chodil a křičel, že my to chceme tady. Ne?

No, takže ano, tady je to napsáno vlastně, já jsem to řekl dopředu. Tak je to jak u nás, ODS a Piráti, stejná kapela. Zároveň Maassen zdůrazňuje, že někteří lidé mají obavy z podpory stran jako AfD, které jsou považovány za příliš radikální. Ta otevírá možnost pro vznik nové politické síly, která by mohla oslovit ty, kteří se cítí opomíjeni stávajícími politickými stranami. Tak přátelé, u nás jasnou státotvornou promigrační stranou, která se staví proti zelenému šílenství a proti ničení tradičních hodnot a státnosti – ano, to jsme my, hnutí ANO, i když komentátoři neustále píšou a stále říkají, jací jsme a jestli jsme konzervativní a takoví a makoví, ano, všechny ty blbosti. Já doporučuju, a mám tady ten projev, ale nechci tady zase zdržovat, můžu vám přečíst ten projev v Budapešti, ten je proevropský! Já mám obavu o Evropu. Já mám obavu o to, kam ta Evropa směřuje! My jsme součástí Evropy. Já chci žít v Evropě, chci žít v České republice. Já chci bojovat za Evropu. A ne že my se musíme podvolit těm šílencům v europarlamentu a tomu magorovi Timmermansovi, tomu komisaři, který vám poděkoval za to předsednictví. No to je snad nejhorší, co může být. To je polibek smrti.

Takže otázka migrace. Maassen poukazuje na důležitost kritického zkoumání politiky migračního azylového práva v Evropské unii. Podle něj je třeba se ptát, zda jsou navrhovaná opatření skutečně efektivní při omezení migračního toku do Evropy. Zdůrazňuje, že mnohá z těchto opatření jsou spíše politickým lakováním než skutečným řešením. Každopádně dohoda, kterou Česko odsouhlasilo, je jen oficiálním pozváním dalších migrantů do Evropy. (Nesrozumitelné.) 30 000 minimum je kvóta. A kolik přišlo minulý rok do Evropy migrantů? 846 000. No, takže je to skutečně problém a já vůbec nechápu teď tu situaci.

Tady vám přečtu článek: Německo překročilo kapacity v přijímání migrantů, tak přibývá násilností. Německo je plné a jeho schopnost přijímat další imigranty se snižuje. Chybějí peníze, ubytování. – To je oficiální monitoring. – Jen loni přijala země Německo 218 000 žadatelů o azyl, náklady na jejich podporu dosáhly 30 miliard eur. A letos v prvních měsících je zájem ještě o 80 % vyšší než loni. Představitelé 16 spolkových zemí naléhají na vládu v Berlíně, aby situaci řešila, ta zase tlačí na zbytek Evropy – no, to je ono – aby jí od části migrantů v rámci azylové dohody ulevil. Nadšení ale není velké. Na papíře je jen několik zpřísnění, ale jejich důsledek bude asi omezený, uvedl v rozhovoru pro deník Die Welt expert na azylové právo Daniel Tin (?). V této rozjitřené atmosféře není spokojen nikdo. Imigranti obvykle čekají lepší ubytování než přeplněná centra či bytovky a mnoho německých usedlíků má pocit, že vláda v Berlíně se více věnuje imigrantům než jejich starostem. Počet přichozích imigrantů je prostě příliš velký, říká saský premiér za křesťanské demokarty Michael Kretschmer. Nemůžeme integrovat, školy a školky jsou přetížené a chybějí byty. Tyto počty je třeba snížit, dodává s tím, že pokud se problém nevyřeší, čeká Německo kolaps.

Mnozí Němci se cítí přistěhovaleckou vlnou ohrožení, takže přibývá útoků na azylová zařízení. Podle spolkového Ministerstva vnitra se počet útoků za letošní první čtvrtletí oproti loňskému zdvojnásobil. List Neue Osnabrücker Zeitung citoval německého vyšetřovatele, podle kterého má většina útoků pravicové extremistické pozadí. Zpravidla se jedná o žhářství a ublížení na zdraví. Podle levicové političky Clary Büngerové vše začíná hesly Německo je plné a končí rasismem a násilím v ulicích.

Ano, takže v této situaci – a já se ještě k tomu dostanu, protože tady mám část, co se stalo v Čechách na Silvestra v Karlových Varech. A to byl emigrant, který přišel z Německa. Takže pokud pan Rakušan si myslí, že někde údajně má výjimku, ale my jsme ji neviděli, že sem nepřijdou, tak jste na velkém omylu. Velkém omylu.

Tak tady je další titulok: Německé obce nezvládají nápor uprchlíků, závazek Merkelové se hroučí. Ano? Tady jsou útoky. Prosím vás, já jsem byl na té hranici dvakrát. Znovu opakuji, je to organizovaná ilegální migrace, je to zločin. Já jsem byl na Frontexu ve Varšavě jako jediný premiér, kromě polského, ten to má za rohem. A tam vidíte, Frontex má ty satelity a tam pomáhá

bránit tu schengenskou nebo neschengenskou hranici, tam se dívá na ty lodě pašeráků, které pašují ropu, naftu, cigarety a lidi. Lidi! A ten základ, kde my si nerozumíme s panem Rakušanem ani s panem premiérem, který tvrdí, že je potřeba registrovat. Ne. Ty lodě nesmí vyplout! Nesmí vyplout! Když nevyploují, tak nikdo nepřijde. Znovu opakují, Ellis Island. Do Ameriky. Všichni. A my jsme měli ten program.

Jak to tedy funguje? Egypt to drží. Erdogan dostal 3 miliardy eur, aby to držel. Sýrii místo toho, aby světoví politici a velmoci vyřešili problém v Sýrii. Není. Vždyť lidi vědí, že ta Sýrie byla fantastická země. Marshallův plán, všechny evropské firmy se tam zahojí, protože ti lidi se vrátí domů, budou žít normálně. A další. Libye. Byl jsem na konferenci o Libyi v Palermu. Sophia Operation, to je v podstatě uskupení vlastně vojáků všech členských evropských států NATO, ještě je tam i Rakousko, jsou v Římě. Sofie operace. Jaká byla Sofie operace? To byl boj proti ilegálním migrantům. Ne – proti ilegálním pašerákům. Který to... Oni jim platí! Oni platí tisíce eur. Takže ti lidi neutíkají před válkou jak Ukrajinci, oni sem jdou, protože jim někdo slíbil lepší budoucnost. A v tom je ten rozdíl. A v tom si my vlastně nerozumíme. A pan ministr Rakušan vůbec to nechápe, co se vlastně stalo. Takže je to obrovský problém.

A navíc vy jste vlastně o té dohodě ani nemluvili, tak jste se to snažili utajit před veřejností. A jen znovu opakují, že ten migrační pakt je další pozvánka pro pašeráky lidí a migrantů. A je to znovu útok na naši suverenitu. A nezvládnutá migrace teď rozežírá západní Evropu. To se děje všechno v čase, kdy Švédsko změnilo názor. Sebastian Kurz vítal 2015 a potom změnil názor.

A já vám teď něco ukážu, paní ministryně, tady je takový zajímavý materiál (ukazuje) a tady se píše, že od pádu Berlínské zdi se vybuďovalo 1 800 kilometrů zdi a plotů. A všichni staví zdi. Kyriakos Mitsotakis, nový, nebo staronový řecký premiér, dobře ho znám, je to podnikatel, vyhrál ty volby, protože postaví plot, 200kilometrový plot. Tady máte ty ploty. Tady. (Ukazuje mapku.) 2015 plot v Řecku. 2012 a 2014 Bulharsko plot s Tureckem. Slovinsko plot 2015. Maďarsko plot 2015. Rakousko plot. Estonsko, Lotyšsko, Litevsko plot 2018 a 2021. Polsko plot. Norsko plot. First walls before 2000 refugee crisis, to jsou všechny ty modré. Takže se všude se staví ploty. A protože já jsem vždycky říkal... Proč jsem říkal, že Evropa má řešit ten Schengen, že máme všechny vzít do Evropy? Asterix a Obelix Village – viláž? Že to bráním na moři. Tam nemusím stavět ten plot. Ale ty lodě nemají vyplout. O tom to bylo. A tam zkrátka pan premiér ani pan ministr vůbec nechápe, o co jde. Protože když je pozvou, a je pozvali, a všichni mají mobily, oni to už dávno vědí. Proč se tak stoupla? Teď ty lodě zrazu. Všechno je v pohybu.

Minulý rok sem přišlo... Kde to mám? (Hledá podkladech.) To je 844 000. Ano? A může se stát, že přijde milion. Takže to pozvání... A je to ta kvóta. Je to ta kvóta, je to 30 000. A samozřejmě za chvíli budu mluvit o té výjimce, která nevím, kde existuje, ale od počátku je nesmyslná. Takže ploty. Všichni staví ploty. Tady je to hezky vidět, ty červené, ano? (Ukazuje.) A zároveň je zvou. Neuvěřitelné! Na italskou Lampedusu dorazilo za poslední den 1 300 migrantů.

Tak tady to mám. V roce 2022 do Evropské unie přišlo 884 600 ilegálních migrantů se žádostí o azyl. Nejvíce přišlo ze Sýrie – 132 600. Nejvíce migrantů vzalo Německo – 217 000. Ale Německo je plné. No tak kam asi půjdou? 71 % bylo mužů, 54 % mužů mezi 18 a 34 lety. Tady je graf. (Ukazuje.) Já myslím, že je to úplně jasné. Ale ještě nikdy se nestalo, aby Evropská unie v podstatě dala tu pozvánku.

No a teď k panu ministrovi. Pan ministr nám tady vykládal, že měl stejný mandát jak za naší vlády. A pan ministr strašně lže. Tady v antibabišovském Deníku N říká, že to byla rámcová pozice vlády z roku 2020. Já nechápu, jak může tak lhát, když se to dá hezky vlastně dohledat. A já tu pozici vlády 2020 tady mám. Je z 20. října 2020. Hamáček, ministr vnitra. A co se říká v té pozici? No v té pozici se říká: Lze shrnout, že návrh v tomto bodě Česká republika považuje za velice problematický a rozporný s dlouhodobou pozicí. Česká republika

bude během projednávání usilovat o odstranění povinnosti podílení se na redistribuci osob asi formou relokace či dle odpovědnosti stanovené při sponzorování návratů, ano? A tak dále. Takže pan ministr Rakušan neříká pravdu. Takže po tom, co nám tady říkal, že má nějaký mandát, po tom – já nevím, jestli byl, já jsem neposlouchal, nebo neslyšel jsem to vystoupení pana Benešika, jestli byl na tom výboru pro EU. Ale nakonec ten svůj mandát dal paní Vildumetzové Mračkové, když byli u Moravce, který samozřejmě, a všichni, ta média jedou tu Rakušanovu tezi. Ne? Tak je jasné, kde stojí Česká televize, to už víme dávno. A co je tam napsáno? Vítám, že text nařízení o řízení azylu a migrace reflektuje dlouhodobou pozici nejen České republiky. Ale to je ta manipulace. To je ta manipulace! Ano.

Já vám přečtu, co máte v programu, tedy PirSTAN. PirSTAN chce ochranu vnějších hranic. Ano, tam se shodujeme. A prevenci nelegální migrace, ne kvóty. Jo, výborně. A tady se píše: V přístupu k migraci prosazujeme odpovědná, bezpečná a humánní řešení bez povinného přerozdělování takzvaných kvót. Solidarita má být dobrovolná! Tady to je napsané, to je program STAN a Piráti. Takže zase neplníte program, protože ta solidarita je povinná. To je samozřejmě nesmysl. (Nesrozumitelné) spolu migraci. Trváme na tom, aby si každá země Evropské unie mohla svobodně zvolit svoji vlastní migrační politiku a přístup k žadatelům o azyl. Odmítáme povinné kvóty a prosazujeme řešení mimo hranice EU. Tak to říkám! Tak já nevím. Vždyť je jasné, když to řeší mimo EU, tak ta loď nemůže připlout. Ty lodě organizují, a to říkal i Morawiecki, zločinecké neziskovky, které zneužívají ty nešťastné lidi.

Takže není pravda, že by pan Rakušan měl stejnou pozici. Já vůbec nechápu, jak to může říct. Tady je článek z 24. září 2020. Shodou okolností je to stejný antibabišovský Deník N a titul je: Babiš. Pokud nebudeme přijímat uprchlíky, nemůžeme je vracet. Solidarita nemůže být povinná. Podstata nového návrhu migrační politiky EU je nesmyslná. Tak jak mi může říkat Rakušan, že má stejnou pozici, když já jsem to odmítal? Odmítal jsem to. A ještě v roce 2021. Takže je to nesmysl. Vůbec nechápu, jak si může dovolit pan ministr to házet na nás a vymlouvat se na nás. Bohužel lže. Měl mandát úplně jiný, s námi to nemá nic společného. My jsme nikdy nechtěli a nikdy nesouhlasili s tím, aby zkrátka došlo k tomuto pozvání.

Mimochodem, my jsme v červenci 2017 schválili příspěvek na podporu integrované ochrany hranic Libye ve výši milion eur a v lednu 2018, to jsme byli už vláda bez důvěry, jsme dali 8,75 milionu na druhou fázi stejného projektu. A víte, o čem to bylo, paní ministryně? To bylo o tom, že my, V4, kterou jsme měli tu sílu a fungovali jsme, jsme se domluvili, že koupíme libyjské pobřežní strážní čtyři lodě. Každá země z V4 dala 8,75 milionu eur. Ty lodě se měly jmenovat Česko, Slovensko, Maďarsko, Polsko a měla je dostat libyjská stráž, aby bojovala proti těm pašerákům.

Vždyť znovu opakuji, že je to zločin! Zločin! Je to organizovaný zločin. Šest miliard eur vydělávají pašeráci na těch lidech! Všude vydělávají. Já jsem byl na té maďarské hranici a ti migranti jsou ozbrojení. Ozbrojení! Každý mobil, nože, různé útočné zbraně a mají peníze. A na druhé straně sedí někdo v autě s espézetkou německou nebo rakouskou, pašerák, a ten je potom odveze do Německa nebo někam. Mimochodem velice pikantní bylo, když ti naši policisté mi řekli, že tam zadrželi jednoho pašeráka, a ten policista říká, to byl soused z naší obce. Takže i naši v tom jedou. Je to organizovaný zločin. Je to zločin.

Takže my jsme tohle dělali a teď pan Rakušan to mixuje a říká ano, toto máme společné. Vždyť to máte v programu. Ale vy to neplníte, ten program! Ale to, že jste akceptovali tohle, je to pozvánka, je to problém a my zásadně s tím nesouhlasíme. A můžu vám tady číst: Integrace migrantů ve Švédsku selhala, přiznala premiérka. Zvýšilo se násilí. Ano, Magdalena Anderson. Vedle ní jsem seděl dlouho. A říkal jsem jí, Magdaleno, děláte dobře, že berete tolik migrantů? No nedělali. Nedělali. Takže to je velký problém a já nechápu, že pan Rakušan neříká pravdu. Zkrátka to nezvládl.

Ale co je na tom nejhorší, je to, že vy jste v rámci předsednictví měli ideální situaci si říct o peníze, ne? Paní ministryně, já vám řeknu, kolik dostalo Řecko peněz od roku 2015. Víte

kolik? Tři miliardy a 400 milionů eur dostalo Řecko. V bruselských kruzích vždycky říkali: Řecko umí nejlépe podojit bruselskou krávu. Pamatujete si, kolik měli těch olivovníků? Více než celý svět možná, na které brali dotace. Tři celé čtyři miliardy euro! A já jsem se ptal, co tedy my? A pan Rakušan říkal, že něco. Ale já myslím, že zatím nic, že v podstatě jste nevyřešili ty peníze, a je to chyba. Pan premiér se někde vyjádřil, že potom požádáte. Ale proč jste už nepožádali dřív? Proč jste nepožádali dřív? Já si ještě tady najdu, co říkal ten Morawiecki na té tiskovce. Ten to samozřejmě kritizoval. Ten se nemaže, protože on ví, o čem to je v Bruselu a na té Evropské radě. Počkejte, já jsem to našel tady někde. (Hledá v podkladech.) Tady.

Takže ještě jednou. Řecko dostalo 3,4 miliardy eur na ilegální migraci. Itálie dostala 1,1 miliardy eur, Německo dostalo 840 milionů eur. A co říká Morawiecki? Orbán nedostal ani korunu, tedy ani euro, protože tam je to jasné, ten to postavil. Kdyby to nepostavil, tak jsme měli plnou Prahu tady 2015 a celou Moravu. Ale k Břeclavi se ještě dostanu. A tady, co říká pan Morawiecki, polský premiér? Říká: V Polsku jsme si zažili migrační vlnu, kterou vyvolalo Rusko a Bělorusko uměle. Ano. A my také. My také. Na utečence z Ukrajiny jsme nedostali téměř žádnou pomoc a nyní se navrhuje částka 20 000 eur za nepřijetí migranta. Pomoc jsme dostali 100 eur na migranta. Neuvěřitelné! Sto eur dostali! A proč ne 20 000, když je ta solidarita, ne? Takže Poláci nedostali téměř nic a vy jste také nedostali nic.

Takže paní ministryně, já vím, že Piráti vás řídí, ale já bych vám chtěl říct, představte si, že pošleme těch – jako že to nenastane, teď riskuji, že samozřejmě provládní média zase něco vytrhnou, že bychom poslali těch 500 000 Ukrajinců do Evropy, a oni by nám řekli: Ne, ne. A my bychom řekli, tak nám dejte těch 20 000 eur, ne? Víte, kolik je to peněz? Já jsem to počítal desetkrát. Nechtěl jsem věřit tomu číslu: 238 miliard! Dvě stě třicet osm miliard! Tak! Takže nic jsme nedostali, měli jste předsednictví. Pan premiér zkrátka musí být agresivní. Musí bojovat. Já vím, že jemu to není, že on spíš tam vystupuje monotónně a bojí se něco říct, ale musí bojovat za naše zájmy.

Takže co nám říká pan Rakušan? Že je tam nějaká výjimka. Já jsem ji neviděl. A on nám vlastně říká, že jste se uspokojili s tím, že nedostaneme za ty Ukrajince ani euro. A proč? Je neuvěřitelné, jak fungují ta média, ne? Teď paní v neděli. Když jsem byl v debatě s panem premiérem, tak jsem se ho ptal, kolik stála Ukrajina. Ale to není nic proti Ukrajině. Hnutí ANO dalo 10 milionů, já sám jsem platil plno peněz, abychom to mohli spočítat. Takže z médií jsem se dozvěděl, že je tam 38,5 miliardy na ty Ukrajince, vydal stát. Vy jste mi říkala, že ty zbraně asi 10 miliard. A víte, proč se na to ptám? Ptám se na to proto, že vaše vláda se stále vymlouvá na Ukrajinu. A ten covid a ta Ukrajina se dá přesně spočítat, abychom to zohlednili v tom rozpočtu. Takže my teď víme, že Ukrajina nás stála, nevím, 40 pro ty uprchlíky, 10 zbraně, to je 50. A náš covid 2020? Propad HDP 5,5 %, 82 miliard pryč a 370 jsme vydali. Takže my jsme dali 450 miliard, náš rozpočet, když to tedy někdo porovnává, a vy jste dali nějakých 50, ale díky inflaci jste dostali 200. Takže když je vždycky ta debata, že se vymlouváte na Ukrajinu, jak ovlivnila náš rozpočet, tak je to samozřejmě nesmysl. A chápu, že pan premiér to nechce říct, kolik vlastně, jaký je to dopad.

Takže já bych očekával, že skutečně zkrátka půjdete do Bruselu a budete chtít ty peníze, protože zkrátka ta jednomyslnost na to je strašně důležitá. Ano, někomu se to může zdát, že je tam nějaké vydírání nebo nevím co, ale zkrátka já nevidím důvod, pokud tyhle země jako Řecko dostávají desítky miliard, a Itálie a Německo, proč my nedostaneme?

My jsme byli dobrovolně solidární. Ne povinně solidární. A ten Morawiecki má pravdu. A já si myslím, že pan premiér by ho měl podpořit na té Evropské radě a je to strašně důležité.

Takže ještě jednou, pan Rakušan neříká pravdu. My jsme měli jinou pozici. My jsme vždycky říkali, že pašeráci s těmi migranty nemají vyplout, že ty lodě nemají vyplout, že je to riziko, a v tom se hlavně lišíme. Ono se to může zdát někomu směšné, že to není důležité, ale já si myslím, že je to důležité. A pokud pan Rakušan tvrdí, že nás se to netýká, tak já vám říkám, že se nás to týká. Tady máme jenom článek, 18. 6. tohoto roku: Na jihu Moravy policie jen za

první červnový týden zachytila tolik uprchlíků jak za celý květen. A obává se, že migrantů bude s přicházejícím létem přibývat. S větším množstvím uprchlíků se potýkají další evropské státy. Ano, takže jsou tady. A není podstatné, co ten Brusel rozhodl, ne? Tady další článek: Pronásledování v Břeclavi. V autě bylo deset lidí, převaděč dostal pouta. No, tak... Další: Konec cesty. V dodávce se mačkalo dvacet čtyři migrantů. Policisté je chytli u Javorníků. Ano, oni jdou do toho Německa, ale když to Německo je plné, tak za chvíli se stane co? Kam oni půjdou, když se to nezastaví? A teď? Dne 20. června 2023: Za pokus o dvě vraždy a znásilnění dnes Vrchní soud v Praze potvrdil Afghánci Esmatu Shirzadovi výjimečný trest 22 let vězení. Naneurčito ho také vyhostil z České republiky. No, pan Shirzad, to je migrant, který získal azyl v Německu roku 2015, tak šel na Silvestra do Karlových Varů, na Nový rok. V prvních hodinách nového roku podle rozsudku časně ráno zaútočil zavíracím nožem na sedmatřicetiletou ženu, která s ním nechtěla mít sex. Pobodaná žena nezemřela díky pomoci lékařů. Poté Shirzad napadl devatenáctiletou ženu, natlačil ji na plot a s nožem ji donutil k pohlavnímu styku. Tady máte 4. června 2020: Za znásilnění šestnáctileté dívky na Litoměřicku dostal Afričan dva roky. Strašně málo.

A to já nechci tady zkrátka. Sorry, musíme to říkat takhle, my máme naši kulturu, my máme náš způsob života a my jsme svrchovaná země. A vy nemůžete zkrátka se podvolit tomu, co ti šílenci v Bruselu, kteří mají jiné představy... Já tady ani nechci číst nějaké články, kde někdo, nějaký šílenec říká, že roku 2100 už tu nebudou ani původní obyvatelé Evropy. Ne, to fakt nechci. Takže je to fakt katastrofa. Pan Rakušan tomu... to nepochopil. Věřte mi, že já jsem tomu věnoval strašně moc energie. Od roku 2015 jsem strávil na tom strašně moc času, navštívil jsem všechno možné, protože – ano, jsem detailista. A bohužel tady jde jednoznačně o to, že by to měla ta Evropská rada zvrátit.

Vy jste normálně dovolili v rámci předsednictví tuhle legislativu. To se nikdy nemělo stát. Evropská rada za nás – my jsme to nedovolili, ale když ten Brusel viděl, že jim jdete na ruku, že... Vždyť sám Vondra, váš poslanec, říkal, že vás ten Timmermans podvedl. Tak já nevím, jestli vás tady podvedli znovu, nebo je to strategie, že ti Piráti to nadiktovali Rakušanovi. Já tomu nerozumím. Nerozumím tomu. Je to peklo. Je to velký problém. A my zkrátka chceme, aby pan premiér to zvrátil a aby skutečně získal ty informace o tom, jaké to je velké riziko. Takže já chci jenom, a to už je ten poslední bod, to navrhnout, aby tenhle migrační pakt, který ohrožuje naši bezpečnost, byl zrušen a aby Česká republika zrušila svoji pozici, a celá vláda. Děkuju. (Potlesk poslanců zleva.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Vystřídala jsem řízení schůze. Jenom ujištění k názvu toho bodu – zrušení migračního paktu ČR? Jenom aby bylo jasno, jak má... pozice ČR...? (Hovor mimo mikrofon.) Děkuji.

A jako další je zde přihlášen s přednostním právem pan předseda Radim Fiala. Prosím.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji, děkuji za slovo. Já se hlásím také ke změně bodu programu. A jako první bod svého programu, paní předsedající, mám návrh na odstoupení od migračního paktu Evropské unie, který podepsal, nebo schválil pan ministr vnitra. Takže já se ve svém vystoupení k takřikajíc prvoinstančnímu schválení změn migrační a azylové politiky na úrovni Evropské unie budu, jak to tady dělám velmi často, držet faktů, konkrétních informací, citací a čistého popisu nejrůznějších souvislostí této záležitosti. A udělám to proto, že jsem viděl několikrát v televizích, jak se pan ministr vnitra prsí nad tím, jak dotáhl skvělou dohodu. A já tady tvrdím, že tato skvělá dohoda o migraci, nový migrační pakt, pro který zvedl ruku, bude znamenat desetitisíce, v budoucnu desetitisíce imigrantů z různých muslimských zemí do České republiky. Neříkám, že to bude hned zítra nebo příští rok, ale ve finále to tak dopadne a žádná dohoda – tam dokonce je napsáno, v tom migračním paktu, že jde o relokaci minimálně 30 000 lidí z té... z jaké země.

Zdůrazňuji také, že v této věci nejde o žádné teoretické floskule a nezávazné politické prohlášení, ale o závaznou a vynutitelnou unijní legislativu, o změnu klíčových právních předpisů v oblasti azylu a migrace na úrovni Evropské unie, a tím samozřejmě i pro všechny její členské státy. A tato změna azylové migrační politiky přichází proto, že ty státy pochopily, že už to nedokážou, různá města – nezvládneme to. Jak říkala paní Merkelová wir schaffen das, zvládneme to. Nezvládnete to. A my jsme vám to říkali, že to nezvládnete. Některá německá města už nemají ani finanční prostředky, protože je potřebují na tolik sociálních dávek, tolik investic pro imigranty z muslimských zemí, že nemají. A německá vláda po mnoha, mnoha letech skončila i v deficitu státního rozpočtu. Města prostě skončí deficity státního rozpočtu. Je to jednak jak obrovské bezpečnostní riziko, tak samozřejmě je to i velká, obrovská finanční zátěž.

Dohoda z minulého týdne je de facto vstupní vyjednávací pozicí k budoucímu závaznému nařízení o řízení azylu a migrace, které budou povinny členské státy aplikovat do své legislativy, právních řádů a praxe přímo bez jakýchkoliv změn či výjimek. Takže ještě jednou řeknu to slovní spojení: budou povinny aplikovat. Takže neexistuje žádná varianta, že bychom se z toho nějak mohli dostat, maximálně budeme za ty migranty platit, ale to, k tomu se ještě dostaneme. Tato dohoda bude také základem pro jednání předsednictví Rady Evropské unie s Evropským parlamentem a pro následné finální hlasování o definitivní podobě těchto unijních závazných norem. A o čem se moc nehovoří? Toto budoucí nařízení o řízení azylu má zavést společné azylové řízení v rámci celé Evropské unie, které budou muset jednotlivé členské státy provádět a jeho pravidla dodržovat v případech, kdy migranti žádají o mezinárodní ochranu. Dosud je tato problematika výsostnou kompetencí členských zemí a jejich národního azylového práva. A to jsme přece chtěli, abychom si my sami mohli rozhodovat, kdo u nás bude žít a za jakých podmínek. A je to tak správně. A to je jediná pro nás představitelná a přijatelná možnost, která se právě teď mění.

Zjednodušují se i jednotlivá procesní opatření, například se má zkrátit trvání azylového řízení na šest měsíců, což je též kontraproduktivní a v řadě případů to neumožní dostatečně prověřit minulost žadatele o azyl a to, zda o sobě uvádí relevantní a pravdivé údaje. Spousta těch žadatelů přichází bez dokladů, jenom s mobilem, takže je opravdu složité ověřit, kdo jsou.

Důležitou informací je i to, že toto předdohodnuté nařízení o řízení azylu a migrace by mělo po jeho schválení nahradit stávající dublinská nařízení, tedy takzvané Dublinské dohody, které na území Evropské unie upravují azylové a migrační záležitosti dnes a jsou s určitými výhradami poměrně vyvážené. Druhou věcí je to, že některé členské státy je dlouhodobě nedodržují, ale to už je jiná věc, to mají řešit příslušné soudní orgány, například Soudní dvůr Evropské unie a podobně, ale určitě to není důvod k jejich překotné změně, která je navíc naprosto jednoznačně změnou k horšímu. Dublinské dohody například říkají, že migrant do Evropské unie musí žádat o azyl v takzvané první bezpečné zemi, do které v rámci unie vstoupí, a že povinnost v tomto azylovém řízení rozhodnout má právě tato jedna země a nikdo jiný. Tento princip má být nyní mimo jiné úplně zbourán.

Co má obsahovat v minulém týdnu navržený nový mechanismus povinné solidarity? Povinné solidarity! Nikdy jsem neslyšel, že solidarita je povinná. Solidarita by měla být dobrovolná. A my bohužel si na ni budeme muset asi půjčovat, což je vpravdě orwellovský termín: povinná solidarita. Zapamatujte si to. Několik věcí včetně takzvaného přemístění, což je v podstatě jen synonymum pro přesun migranta do jiné členské země Evropské unie na základě početních kvót. Takže nejde tak docela o konec migračních kvót. Je fakt, že povinnou... Tak jak nám říká pan ministr Rakušan. Je fakt, že povinnou, tedy nařízenou, nadiktovanou solidaritu bude možné projevit i jinak, například finančním příspěvkem ve výši v přepočtu bezmála půl milionu korun na jednoho přemístěného migranta, nasazováním personálu nebo opatřeními zaměřenými na budování jakýchsi blíže neurčených kapacit. Takže když nebudeme mít peníze nebo odmítnou naše kapacity nebo nasazování personálu, tak budeme muset přijmout migranty.

A kvóty zde dle textu návrhu opravdu budou, pane ministře Rakušane, v podobě existence minimálního ročního počtu přemístění z členských států, v nichž většina osob vstupuje do Evropské unie, tedy takzvaných států na vnější hranici Unie, do těch členských států, které jsou méně vystaveny takovým příchodům, což je Česká republika. Protože jsme se tomu bránili. Roky jsme se tomu bránili, dělali jsme všechno pro to, abychom tady neměli muslimské imigranty. Takže tím, že jsme se bránili a nemáme tady téměř nikoho, tak přichází doba, kdy nám to Evropská unie nařídí anebo budeme muset po nějaké době pěkně platit. Tento počet, tato kvóta je stanovena na 30 000 migrantů ročně, zatímco minimální roční částka na zmíněné finanční příspěvky se stanoví na 20 000 eur za jedno přemístění, přičemž obě tato čísla mohou být v případě potřeby zvýšena.

Mimochodem, zděšení budí i to, že tyto finanční příspěvky nebudou směřovat k zemím zasaženým nejvíce ilegální imigrací, ale do speciálně vytvořeného fondu, který bude spravovat Evropská komise. Tak co se s těmi penězi bude dít? Použijí se na různou podporu další imigrace? Co se s nimi bude dít? To nikdo z nás neví.

V návrhu rovněž figuruje termín kompenzace převzetím odpovědnosti jakožto druhostupňové solidární opatření ve prospěch členských států využívajících tuto solidaritu. To má znamenat, že přispívající členský stát, například Česká republika, převezme odpovědnost za posouzení žádosti o azyl osob, které by za normálních přirozených okolností a za současného právního stavu podléhaly předání do odpovědného členského státu dle zmíněných Dublinských dohod, tedy do toho, do kterého vstoupily jako první. A pozor, tento systém se stane povinným, pokud přísliby přemístění nedosáhnou 60 % celkových potřeb identifikovaných Radou Evropské unie pro daný konkrétní rok anebo nedosáhnou počtu stanoveného nařízení, tedy 30 000. To znamená 30 000 je minimum. Tedy nemáme až tak moc na výběr a ani na zaplacení půlmilionového výpalného za jednoho ilegálního migranta nás nezabaví povinnosti vyřizovat v České republice za peníze českých daňových poplatníků žádosti o azyl lidí, kteří přišli do jiné země a nežádají o azyl u nás. Naše policie, zpravodajské služby a soudy asi mají málo práce a hodně peněz, tak jim pan ministr Rakušan přihrál ještě tento zajímavý džob.

Zastánci této nové migrační dohody říkají, že jde o férový, korektní a vyvážený text, který nám zachovává možnost volby. Ale jaké volby? Ano, zde musím souhlasit, ona povinná solidarita je, metaforicky řečeno, volbou, tedy jakýmsi výběrem mezi smrtí oběšením, zastřelením nebo na elektrickém křesle. To znamená, můžete si vybrat ze všech špatných řešení.

Tolik zatím k obsahu dohody, která je pro naši zemi jednoznačně nevýhodná a škodlivá. Teď k jejím dalším souvislostem, respektive k důležitým souvislostem naší podpory této dohodě, k hlasování ministra Rakušana pro tuto dohodu.

Jak už bylo řečeno, Česká republika tuto dohodu v osobě ministra Rakušana, který k tomu neměl mandát výboru pro evropské záležitosti Poslanecké sněmovny ani Poslanecké sněmovny jako celku a hlavně k tomu neměl sebemenší mandát od českých občanů, podpořila jako jediný stát Visegrádské čtyřky. Maďarsko a Polsko byly proti a Slovensko se zdrželo. Takže pan Rakušan zvedl ruku a říká: Jasně, pojd'te, my jsme připraveni na povinnou solidaritu. Ano, ani Slovensko, přestože tam je nyní dočasně u moci liberální, dost progresivistická úřednicko-prezidentská vláda, pro tuto dohodu aktivně nehlasovalo. Je to tedy zcela jistě z naší strany zrada na společném postupu a na strategii spolupráce zemí Visegrádské čtyřky, která je naším výsostným národním zájmem a základem jakékoliv představitelné rezistence, tedy odolnosti, vůči šíleným závazným legislativním opatřením Evropské komise a Evropské unie, ať už se týkají Green Dealu, nebo čehokoliv jiného.

Současná česká vláda tuto klíčovou formu naší mezinárodněpolitické spolupráce postupně a cíleně rozbíjí, což je podle mého názoru zásadní chyba, ať už z pragmatického hlediska, jelikož pokud proti nějakému návrhu v rámci Rady ministrů zemí Evropské unie hlasuje přesně definovaný počet států, mohou vytvořit takzvanou blokační menšinu a přijetí takového návrhu zabránit. Anebo i z dlouhodobého strategického hlediska, protože partneři

z Visegrádské čtyřky si poté, co je tato současná česká vláda několikrát zradila, napříště důkladně rozmyslí, zda nás v orgánech Evropské unie svým hlasováním podpoří, a to v budoucnu budeme potřebovat. No, já myslím, že asi nepodpoří. Je to ze strany vlády Petra Fialy škodlivá a krátkozraká politika.

Slovenský ministr vnitra Ivan Šimko, který se při hlasování o dohodě zdržel, mimo jiné prohlásil, že pro Slovensko jsou některá její ustanovení těžko akceptovatelná a politicky neprůchodná, a to i po úpravách textu. Polský ministr vnitra Bartosz Grodecki k dohodě prohlásil, tedy k migračnímu paktu, že Polsko odmítá platit pokuty za to, že hromadně nedovází do Evropy migranty. Tím je velmi lapidárně a přesně shrnuta podstata nového unijního migračního paktu.

Maďarský premiér Viktor Orbán dokonce prohlásil, že Evropská unie chce do jeho země umístit prostřednictvím nové úpravy azylové politiky migranty silou. Brusel zneužívá pravomoci. Chtějí umístit migranty do Maďarska silou. To je nepřijatelné. Chtějí nuceně z Maďarska udělat zemi migrantů, řekl premiér Orbán prostřednictvím svého mluvčího Zoltána Kováče. A ještě jeden hlas z Polska, od samotného premiéra Morawieckého. Dokud bude u moci vláda Práva a spravedlnosti, nepřipustíme, aby nám někdo ukládal nějaké migrační kvóty, kvóty na uprchlíky z Afriky, Blízkého východu, Arabů, muslimy a buhví koho dalšího, prohlásil polský premiér. Tak z toho mám pocit, že asi polský premiér a maďarský premiér četli jinou dohodu, jiný migrační pakt než náš ministr vnitra. Protože oni říkají, že to je špatně, že to jsou kvóty, že prostě s něčím takovým nemohou souhlasit. Ale náš ministr vnitra řekl, že je to skvělá věc a že samozřejmě z toho plyne mnoho, mnoho výhod pro Českou republiku, což samozřejmě není pravda.

A ano, v této dohodě, jak jsem před chvílí rozebral, skutečně myšlenka a pravidlo kvót na migranty existují, byť v jiné podobě než v roce 2015. A to jsme zažili už několikrát. Jestliže Evropské unii něco neprojde v těch státech a ví, že je k tomu odpor a že pro to ty státy nebudou hlasovat, tak to tam schová úplně pod nějakým jiným – většinou pozitivním – nádechem a říká: vždyť to je přece skvělé. Není to skvělé. Nyní jde o kvótu aktuálních žádostí o azyl v dané zemi, po jejímž překročení mohou být ilegální migranti přemístěni do jiné členské země, anebo za ně tyto jiné členské země budou platit. Takže hovořit v souvislosti s hlasováním pana Rakušana pro tuto dohodu o migračních kvótách je zcela věcné, přílehavé a legitimní. Nebo chce někdo z přítomných obvinít polského premiéra ze lži? Nedopustíme, aby pašeráci lidí diktovali podmínky Evropské unii. To řekl také polský premiér a já to naprosto podepisuji. Protože Evropská unie, Evropská komise a vlády jejich západních států v čele s Německem zcela rezignovaly na boj proti příčinám ilegální migrace do Evropy a bojují, a to ještě pochybně a nesprávně, pouze s jejími symptomy a tragickými důsledky.

V souvislosti s hlasovacím podrazem našeho ministra vnitra na partnery Visegrádské čtyřky jsem se zmínil o takzvané blokační menšině v rámci orgánů Evropské unie. O co tedy jde? Jedná se o počet hlasů potřebných pro zablokování jakéhokoliv návrhu v příslušné oborové radě ministrů Evropské unie, která finálně schvaluje závaznou unijní legislativu. Podoba této blokační menšiny může být vnitřně flexibilní, přičemž vždy musí splňovat dvě základní podmínky. Blokační menšinu musí tvořit nejméně čtyři členské státy Evropské unie, které ale zároveň zastupují více než 35 % z celkového počtu obyvatel Evropské unie. Takže záleží skutečně na každém hlasu, v tomto případě na postoji každého členského státu. Proto je tak zásadní, jak bude hlasovat Česká republika. Pro návrh nových migračních nařízení totiž nehlasovaly kromě Polska, Maďarska, které byly striktně proti, ještě Slovensko, Litva, Malta a Bulharsko, které se také zdržely. A při finálním hlasování mohou být poměry pro zablokování normy ještě příznivější, protože jednak do té doby v některých členských státech proběhnou volby, po nichž se mohou do vlád těchto zemí dostat protiimigrační strany, a jinde mohou současné vlády pod tlakem opozice či veřejnosti změnit názor. Pokud by se blokační menšina neposkládala pouze proto, že by se k ní nepřipojila Česká republika, byla by to naprostá tragédie,

kteřá by nás na evropské scéně natřvalo poškodila a hlavně by poškodila český stát a jeho občany současné, ale i budoucí generace.

Kolegyně a kolegové, závěrem se vyjádřím k tomu, proč je pro nás, hnutí SPD, hlasování ministra Rakušana a jednání celé vlády ve věci migrační azylové dohody, takzvaného migračního paktu, nepřijatelné nejen obsahově, ale i politicky a principiálně. Dámy a pánové z pětikoalice pokaždé, když se nám nějaký jejich návrh zákona nebo nějaké jejich exekutivní opatření nelíbí, a že je to prakticky denně, říkají: O tom rozhodli voliči, my k tomu máme mandát, my, pětikoalice. Počkejte si, až vyhraje volby a pak to klidně změňte. Ano, do jisté míry je to pravda. My jsme třeba také férově panu ministru Jurečkovi při našich vzájemných jednáních o důchodové reformě řekli, které její součásti zrušíme poté, až budeme mít vládní zodpovědnost. Ale toto migrační nařízení Evropské unie je zcela jiná káva a zcela jiný případ. Kolegové, pokud jednou projde, už nikdo z nás nikdy to nezmění. To tu s námi prostě bude napořád. To není jednořadové hlasování. To je závazek takřkajíc na doživotí i pro příští, bohužel, i pro příští generace.

Mimochodem něco podobného platí i pro paní ministryni Černochořovou podepsanou česko-americkou obrannou dohodu. I když tam jde o dlouhodobý závazek "jenom" na deset let, ale i tak to dalece překračuje horizont do dvou dalších volebních období a funkčních období minimálně dvou dalších vlád, které přijdou po vás. Na uzavírání takovýchto závazků vy nemáte oprávnění. Nebyly součástí vašich volebních programů. Nebyly konzultovány s opozicí. Nebyly konzultovány s občany. A mimochodem na škodu by nebyla v obou případech ani konzultace s Ústavním soudem, jelikož se nepochybně jedná o výrazné omezení naší státní suverenity a mohou zde být i další kolize s českou ústavou. Za těchto okolností by o ničem takovém, jako je zásadní změna migrační a azylové politiky Evropské unie s rozsáhlými negativními dopady na Českou republiku, neměla dle našeho názoru oprávnění rozhodnout žádná česká vláda, nejenom ta vaše, bez předchozího vyjádření českých občanů formou všeobecného celostátního závazného referenda. Ale chápu, že pokud budou vládnout tyto vlády, žádné takové referendum přijato nikdy nebude, protože byste nemohli přijímat pokyny od různých zahraničních řekněme institucí, jako je Evropská unie, anebo i jiných velmocí. To znamená, tady přece není důvod, a to říkám za vaši vládu, aby rozhodovali o něčem lidé, když potřebujete rozhodnout vy a vaši partneři v Bruselu a ve Washingtonu.

Dámy a pánové, vláda Petra Fialy nemá absolutně žádné právo vystavit české občany rizikům přijímání ilegálních migrantů, jejichž negativní až brutální dopady dobře známe ze západní a jižní Evropy, ani prohlubovat drastický státní dluh trvalým placením výpalného za to, že k nám ilegální migranti z jiných států umístění nebudou. Prostě na to nemáme. Obrazně řečeno, nemáte právo na našich občanech a na naší zemi testovat pravdivost výroku legendárního italského básníka Danteho, který zní, že "cesta do ráje začíná v pekle". Pokud tato změna unijní migrační politiky bude přece jenom i vaším přičiněním definitivně schválena a uvedena do praxe, je to i jednoznačný důvod k okamžitému odchodu České republiky z Evropské unie. A k tomu potřebujeme zákon o referendu. Poslední dovětek k tomu migračnímu paktu je, že jestli bude SPD jednou ve vládě, a doufám, že za dva roky, za dva a půl roku bude součástí, bude mít vládní zodpovědnost, tak jednou z prvních věcí, kterou tato vláda udělá, bude odstoupení od tohoto migračního paktu.

Tak dál, protože dál bych, paní předsedající, chtěl ještě zařadit bod, který se jmenuje Diskuse o cenách energií, protože ceny energií jsou samozřejmě největším tahounem inflace a tato vláda místo toho, aby bojovala například s inflací, tak bojuje s důchodci, bere jim ty peníze, protože oni jsou chráněni zákonem, který je chrání proti inflaci. A tato vláda se rozhodla, že bude brát lidem peníze, protože by jim musela valorizovat důchody. Já myslím, že je to špatně. A pojďme si říct něco o cenách energií, protože ceny energií jsou hlavním tahounem inflace, a já jsem skeptický a obávám se, že ještě minimálně příští zimu budeme čelit poměrně vysoké inflaci, a pojďme si říct, co podle našeho názoru vláda, pojďme diskutovat, co podle našeho názoru vláda mohla udělat jinak, co se týče cen energií, a co neudělala.

Mám-li hovořit o vládní pomoci lidem zasaženým rostoucími cenami energií, musím začít od popsání příčin růstu těchto cen, s tím, že astronomický růst cen energetických komodit spojený se sérií krachů jejich dodavatelů a hlavně s jejich drtivě negativním dopadem na české občany, domácnosti a firmy považujeme v hnutí SPD za aktuálně jednoznačně nejvýraznější sociálně-ekonomický problém České republiky a občanů. Uvědomme si prosím, že růst cen energií je ta příčina. Vláda dává sociální dávky těm, kteří to neufinancují, vláda říká, že pomůže těm lidem, ale vláda řeší jenom důsledky. Je potřeba řešit příčinu a příčinou je samozřejmě inflace. A upozorňujeme na to už dlouho. Ale zpět k příčinám dramaticky rostoucích cen energií.

Prakticky všechny z nich jsou spojeny s naším členstvím v Evropské unii, respektive s některými jeho aspekty a s neochotou naší vlády se jí vzepřít, projevit aspoň trochu politické odvahy a bouchnout do stolu a říct – tudy cesta nevede, Evropská unie. Nikdo to nikdy neudělal, a jak jsme si před chvílí řekli, tak jediný z visehradské čtverky, pan ministr vnitra u nás, sklapl podpatky a řekl, že vlastně ten migrační pakt je v pořádku.

Patří sem především naše účast v jednotném energetickém trhu Evropské unie, naše participace na nesmyslném a spekulativním systému obchodování s takzvanými emisními povolenkami, konkrétně jde o evropský systém obchodování s emisemi ETS, a o souhlas předchozí i současné české vlády se šíleným plánem snižování emisí a likvidace tradičních energetických zdrojů zvaným Green Deal nebo chcete-li Zelená dohoda.

Současná situace vysokých cen elektřiny, plynu a energie má tedy několik zdrojů. Patří sem odstavování jaderných a uhelných energetických zdrojů bez ekvivalentní náhrady, protože větrné a fotovoltaické zdroje z povahy věci jejich plnohodnotnou náhradou nejsou ani náhodou. V určitých ročních klimatických obdobích navíc musí být jejich výkon do velké míry nahrazován plynovými elektrárnami, což vede k růstu spotřeby zemního plynu a dle zákona nabídky a poptávky také k výraznému růstu jeho ceny. Takže Německo začalo už před krizí na Ukrajině zavírat jaderné a uhelné elektrárny, tím vznikl nedostatek energie na trhu, a když máte něčeho nedostatek, tak prostě cena roste. A je úplně jedno, jestli je to energie, nebo jestli jsou to brambory. Prostě pokud je něčeho nedostatek, to znamená, že poptávka převyšuje nabídku, jednoduchý základní ekonomický zákon, cena roste.

Ve státech Evropské unie včetně České republiky je dalším zdrojem růstu cen energií astronomický růst ceny takzvaných emisních povolenek, které se staly kromě proklamovaného prostředku pro tlak na snižování emisí hlavně nástrojem pro investování a pro masivní finanční spekulace. Je to tak, emisní povolenky mají se životním prostředím už dnes pramálo společného, téměř nic. Jsou to cenné papíry, které si kupují americké seniorské fondy, penzijní fondy, které si kupují i další instituce, finanční instituce, aby zajistily svoje investice. A opět, tím, že tyto povolenky mají vést k vytlačování uhelných zdrojů produkce energií, stimulují růst spotřeby a ceny plynu, přičemž dalším problémem je zde to – růstem cen emisních povolenek se zvyšuje nejen cena elektřiny vyrobené z uhlí, ale také samozřejmě z plynu. Cena emisních povolenek v Evropské unii se nyní pohybuje, nebo pohybovala před nějakou dobu, pod hranicí 100 eur za tunu CO₂, přičemž dle prognóz Evropské unie se měla tato cena v roce 2025 pohybovat okolo 26 eur a v roce 2030 okolo 30 eur za tunu CO₂.

A já se ptám – kde udělali soudruzi v Bruselu chybu? Tím, že to likviduje české podniky, firmy, energeticky náročné provozy, prostě je to katastrofa. Probíhá deindustrializace Evropy, minimálně střední Evropy, a velké firmy, ty, které na to budou mít finanční prostředky, budou odcházet do zemí, kde energie budou daleko levnější, protože s drahými energiemi samozřejmě nebudou jejich výrobky konkurenceschopné na světovém trhu.

Mimochodem, od začátku loňského roku se jedná o zvýšení o více než 200 % a oproti roku 2020 jde už o čtyřnásobný nárůst cen emisních povolenek. K těmto vysokým cenám povolenek ovšem přispívá nejen zdražování plynu, ale také finanční spekulanti. Tyto povolenky jsou totiž volně obchodovatelné, což je naprostá nehoráznost s tragickými dopady, jak vidíme v přímém přenosu. Na tomhle se máme podílet? Vždyť jde o šílenou ideologickou regulaci

s nedozírnými následky! Emisní povolenky jsou jakými novodobými odpustky zeleného eurounijního náboženství, přičemž za jejich vysokou cenu má nejvyšší odpovědnost opět Evropská unie, která každoročně vydává těchto povolenek zcela záměrně méně a méně, a tím roste jejich cena.

Velký vliv na růst cen energetických komodit má i to, že v Evropské unii existuje velký tlak na přechod od dlouhodobých smluv pro nákup plynu k nákupu na takzvaném okamžitém trhu na plynové komoditní burze v Rotterdamu. To v případě přebytku plynu vede k jeho nižším cenám. Problém ovšem nastává v krizové době, kterou zažíváme nyní, a obávám se, že možná ještě zažít budeme. Zodpovědné vlády, například ta maďarská a srbská, to vyřešily po svém – uzavřely dlouhodobé, několikaleté kontrakty na dodávky plynu s ruskou společností Gazprom, a zajistily tak svým občanům několikanásobně nižší cenu této komodity, než tomu je a bude v případě občanů České republiky. A mohu naprosto jasně říct, že Maďarsko má nejnižší ceny energií z celé Evropy.

Odstavování jaderných a fosilních zdrojů a stále větší spoléhání se na takzvané obnovitelné větrné a fotovoltaické zdroje vede hlavně v zimním období k nedostatku dostupného výkonu a k ohrožení stability elektroenergetické sítě. Spotřeba elektřiny roste i s příchodem k vytápění pomocí elektřiny, například k tepelným čerpadlům, a rozvojem Evropskou unií i jejími zelenými plány podporované elektromobility. Zvyšuje se tak mimochodem i hrozba blackoutu, před čímž mnozí experti varují. Přechodem od uhlí a jádra k plynu se také docela paradoxně a v rozporu s proklamovanými cíli evropských pohlavářů významně zvyšuje závislost států Evropské unie na jeho dodávkách z Ruské federace. A také rostoucí ceny plynu a elektřiny mohou brzy vyústit k odchodu evropského průmyslu – to už jsem říkal – za nižšími cenami energií mimo Evropskou unií. A děje se to, probíhá deindustrializace.

Vysoké ceny energií tak pro evropské i české – o které nám jde především – obyvatelstvo mohou společně s odlivem tisíců pracovních míst vést k úpadku ekonomické a životní úrovně, a pravděpodobně tomu tak v budoucnu bude, což pak může rezultovat k ohrožení sociální a politické stability společnosti. A já říkám, probudme se, dokud je čas.

Co se týče konkrétní vládní pomoci lidem zasaženým rostoucími cenami energií, nestojí v podstatě za řeč žádná reálná, opravdová pomoc. Neexistuje. A co neexistuje vůbec, to je pomoc živnostníkům, podnikatelům a českým firmám zasaženým rostoucími cenami energií, což je naprosto neuvěřitelný, cynický a tristní postoj, zvláště víme-li, že pokud je odběr elektřiny či plynu veden v režimu takzvaného místa podnikání, nikoliv v režimu soukromého místa k bydlení, nejenže nelze využít ani hypotetickou a nedostatečnou možnost požádat o příspěvek na bydlení, ale hlavně to, že ceny energetických komodit jsou u těchto odběrných míst určených k podnikání mnohem vyšší než v nemovitostech určených k bydlení a jejich současný růst už je pro mnohé podnikatele likvidační a vede k zániku živností a firem.

Jediným opatřením, které tato vláda vydává za pomoc lidem, souvisejícím s růstem cen elektřiny a plynu, jsou určité kosmetické úpravy v nastavení příspěvku na bydlení. Poslankyně a poslanci hnutí SPD před nedávnem v Poslanecké sněmovně tento návrh podpořili, protože každá pomoc je v této situaci lepší než nic. To ovšem vůbec neznamená, že tyto změny považujeme za vhodnou, a už vůbec ne za komplexní, úplnou či konečnou formu pomoci občanům, rodinám a domácnostem postiženým stále rychleji rostoucími cenami energií, a tím i celkových nákladů na bydlení. Vláda ve svém návrhu postupovala onou příslovečnou cestou nejmenšího odporu, když občany, kterým enormně vzrostly náklady na bydlení, v podstatě poslala na úřad práce do fronty se žádostí o příspěvek na bydlení s tím, že možná půjde o žádost úspěšnou, ale v mnoha případech pravděpodobně nejspíš nikoli. Protože vláda sice navrhla mírné zvýšení příspěvku na bydlení formou zvýšení takzvaných normativních nákladů na bydlení, ale parametry pro nárok na něj, tedy poměr nákladů na bydlení k celkovým příjmům domácnosti, což by bylo opravdu podstatné a důležité, neupravila, tedy ani v tomto případě nesnížila vůbec. A já myslím, že všichni to v letošním roce cítíme. Sáhněte si na srdce, nebo

zvedněte ruku ti, kteří nemají zvýšené zálohy na energie při bydlení. Prostě zvýšily se i nájmy, zvýšily se ceny tepla, zvýšily se ceny energií. Všichni na to doplácíme.

Ztížený, ba až nemožný přístup k tomuto příspěvku tak mají pracující občané oproti těm nepracujícím, přičemž těmi nepracujícími nemám na mysli seniory a zdravotně postižené. Stejně tak velmi obtížný postup k tomuto příspěvku pak mají občané žijící ve vlastních nemovitostech, ve vlastních bytech či domech, zejména pak na venkově, ale i ti, kdo bydlí v družstevních bytech. Velkým problémem je zde i enormní administrativní náročnost vyřizování žádostí o příspěvek na bydlení, obsahová i časová, a také skutečnost, že dle odborné a zajímavé studie nedávno zveřejněné na serveru Seznam Zprávy mnoho osob, které by na tento příspěvek i měly právní nárok, o jeho existenci ani neví. Tato studie odhaduje, že se jedná až o dvě třetiny občanů s tímto nárokem, tedy zhruba o 300 000 osob, zejména pak o seniory. Ostatně potvrzují to i nejnovější data Úřadu práce České republiky, který příspěvek na bydlení administruje a který uvádí, že přijal od začátku roku do 4. února 17 000 nových žádostí o příspěvek na bydlení, zejména v souvislosti s růstem cen energií. Přičemž je jasné, že se tato neblahá situace týká spíše stovek tisíc našich občanů a domácností.

Co se týče zrovna našich seniorů, systémovým řešením namísto jejich odkazování na ponižující a složitou proceduru podstupování (?) žádostí o sociální dávky růstu cen nejen energií ve vztahu k této skupině našich spoluobčanů by bylo zavedení minimálního starobního důchodu zhruba ve výši aktuální minimální mzdy, což je dlouhodobý návrh hnutí SPD.

Je zcela evidentní, že primární odpovědnost za současné vysoké ceny energetických komodit má jednoznačně vláda České republiky. Vláda jakožto vrcholný státní orgán a vrcholná exekutivní instituce státu. Proto by tato vláda měla také okamžitě začít konat a činit konkrétní kroky směřující ke snížení cen energií těmi nástroji, které má k dispozici. Ostatně může se v tomto inspirovat v blízkém zahraničí, ve státech Visegrádské čtyřky, na Slovensku, v Polsku a v Maďarsku, které takové kroky v energetické oblasti ve prospěch svých občanů již dávno udělaly. Vláda by prostě měla převzít odpovědnost za výrobu, distribuci a cenovou politiku elektrické energie. Vláda by měla skrze Energetický regulační úřad okamžitě snížit regulované složky cen elektřiny a plynu, které tvoří zhruba polovinu celkové ceny těchto komodit pro spotřebitele, a nikoli je zvyšovat v rozporu s jakoukoli elementární logikou, jako se tomu u nás nedávno stalo.

Dále by vláda měla jednoduchým a jasným způsobem pomoci občanům a firmám, které jsou nyní růstem cen energií postiženy nejvíce. Například tak, že v plné výši uhradí doplatky na dodávky energií těm občanům, domácnostem a firmám, kteří o to požádají, jejichž dodavatelé energií v poslední době ze dne na den ukončili činnost, a tito občané a odběratelé tak museli za extrémně nevýhodných finančních podmínek přejít k takzvanému dodavateli poslední instance. Zániky a ukončení činnosti některých těchto dodavatelů energií, kterým stát v minulosti vydal licence a umožnil jim léta realizovat pohádkové zisky, a to, že tito dodavatelé nedodrželi platné smlouvy s občany a firmami je tedy vina a odpovědnost státu. Ten by měl napravit škody z toho plynoucí. A vynaložené prostředky pak třeba v rámci různých konkurzních řízení vymáhat na těchto nespolehlivých dodavatelích.

Na vysokých cenách energií v České republice se rovněž, a to je poměrně málo známé, podílí daň z elektřiny a daň ze zemního plynu, které zde byly zavedeny k 1. lednu 2008. A víte proč? Na základě podmínek členství České republiky v EU. Sazba daně z elektřiny pro rok 2022 činí 28,30 za jednu megawatthodinu a je součástí ceny služeb, podobně jako je tomu u daně z přidané hodnoty. Daň ze zemního plynu je povinná složka ceny této komodity. Jde o daň z plynu pro fyzické a právnické osoby, které jsou dodavateli nebo spotřebiteli zemního plynu; podle účelu, k jakému je plyn dodáván, je pak stanovena sazba této daně. Základem pro výpočet výše této daně je množství plynu v jedné megawatthodině takzvaného spalného tepla. Daň ze zemního plynu, kterou platí konečný spotřebitel, je nyní na úrovni 30,60 koruny za megawatthodinu. Daň ze zemního plynu se týká právnických a podnikajících fyzických osob,

čili jde o daně, které poměrně tvrdě a hlavně zbytečně zatěžují naše živnostníky a podnikatele a snižují jejich konkurenceschopnost. A jsou to daně nařízené nám Evropskou unií.

A nyní něco k těm zahraničním zkušenostem s řešením vysokých cen elektřiny a plynu. Slovenská vláda se dohodla s největším výrobcem elektřiny v zemi, společností Slovenské elektrárne, na dodávkách elektrické energie za ceny, které jsou výrazně nižší než ceny na trhu. Slovenské rodiny a domácnosti by takto měly na svých účtech za elektřinu v následujících třech letech ušetřit celkově zhruba miliardu eur, tedy v přepočtu něco okolo 25 miliard korun. Tomu říkám pomoc! Průměrná úspora domácnosti se bude pohybovat na úrovni 500 eur, tedy přes 12 000 korun.

Maďarská vláda zase zajistila tisícovkám malých podniků a firem přístup k levnější elektřině a současně se rozhodla stanovit na přechodnou dobu i strop cen pohonných hmot. Zatím to platí pro podniky s deseti a méně zaměstnanci. Orbánova vláda již předtím snížila ceny elektřiny a plynu pro domácnosti, a to nikoli poprvé. Již před několika lety Maďarsko ve snaze o zajištění levnější energie několik rozvodných společností zestátnilo a snížené ceny pro domácnosti od té doby zůstávají v platnosti. Maďarská vláda navíc od letošního února snížila ceny šesti základních potravin – mouky, cukru, slunečnicového oleje, mléka, vepřového a kuřecího masa – které musí celostátně klesnout na úroveň z poloviny loňského října, a zavedla cenový strop nejen na energie a paliva, ale i na sazby hypotečních úvěrů. Slyšíte dobře. Pomáhá lidem získat bydlení.

Polská vláda zase dočasně snížila DPH u pohonných hmot, a to o 15 procentních bodů, či u potravin, a to z 5 % na nulu. Zatím na půl roku. Polská vláda rovněž snížila na čtyři měsíce daň z energie. A hlavně Polsko jako jediné nesouhlasilo s dohodou Green Deal, vyjednálo si výjimku na výrobu energie z vlastních uhelných zdrojů. Nepřipojilo se k závazku dosažení takzvané uhlíkové neutrality do roku 2050 a ještě k tomu získalo příslib ohromných finančních subvencí z unijních fondů. Uhlí bude v budoucnu klíčové slovo. Uhlí bude v budoucnu klíčové slovo.

Doslova před pár dny pak představil chorvatský premiér Andrej Plenković balíček opatření, kterým hodlá přispět ke zmírnění dopadů zdražování energií. Hlavním bodem balíčku je výrazné snížení DPH na plyn a elektřinu. Nová opatření v celkové hodnotě téměř 15,5 miliardy korun jsou zaměřena plošně na všechny Chorvaty. Současně v Chorvatsku dochází i ke snížení DPH na 5 % na základní potraviny, například u masa, vajec, ovoce, zeleniny, másla, jedlých olejů a tuků.

Jak všem těmto hrozbám, které jsem popsal, můžeme čelit u nás doma? Především urychlenou výstavbou dalších jaderných bloků v Dukovanech a v Temelíně. Dukovany nebudou stačit. Vymění se dva za dva, kapacita zůstane stejná. Přičemž odstavování uhelných zdrojů by mělo být podmíněno až dokončením výstavby jejich odpovídající náhrady bez ohledu na Green Deal. Zájmy České republiky a jejich občanů musí být na prvním místě, stejně jako zájmy Maďarska o Maďary a Polska o Poláky.

V rámci Evropské unie musíme trvat na tom, že v situaci, kdy vysoké ceny elektřiny vznikají generálně mimo území České republiky, hlavně u našich německých sousedů, a vedou k ohrožení sociální a ekonomické stability velké části českých domácností, že u nás budeme prodávat českou elektřinu přímo českým občanům, nikoliv přes Lipskou burzu, takzvaným sociálním tarifem. Přebytky můžeme prodávat komukoliv za cokoliv, ale potřebujeme, aby od nás neodcházely firmy, aby se lidé v České republice měli dobře. Jde o obranu proti tomu, aby náš bohatý a ekonomicky silný soused, který si nezajistil dostatek energetických zdrojů, a dokonce sám uzavřel jaderné a uhelné elektrárny, přeplácel české občany a český průmysl při nákupu elektřiny vyrobené v České republice, protože mají jednu takové výplatu a mzdy.

Dalším důležitým bodem je opuštění systému obchodování s emisními povolenkami, protože vyjednání jeho smysluplné reformy je prakticky nemožné. Musíme konat, a to rychle. Vysokými cenami energetických komodit jsou ohroženy hlavně nízkopříjmové pracující

skupiny občanů a také náš průmysl, zejména ten energeticky náročný. Musíme se spoléhat výhradně sami na sebe, nikdo zvenčí nám nepomůže. Naopak nová německá vládní koalice chce v oblasti přechodu od uhlí a jádra k obnovitelným zdrojům a elektromobilitě ještě přitvrdit. Je tak velmi nepravděpodobné, že Evropská unie bude na nastávající situaci reagovat racionálně. Rozumná cesta je tedy, zdá se, jediná: rychlá obnova české energetické suverenity, soběstačnosti a bezpečnosti.

Tak to byly, paní předsedající, dva body, které jsem chtěl zařadit do programu, a děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji, mám je zaevidovány. My tedy přistoupíme k dalším přihláškám. Ale nejprve načtu omluvy, které v mezichase došly. Omlouvá se pan poslanec Jan Richter, a to od 18 hodin z pracovních důvodů. Dále bere zpět svou omluvu pan poslanec Jaroslav Bžoch a pan poslanec Petr Fifka. Ještě se omlouvá pan poslanec Milan Wenzl od 20 hodin ze zdravotních důvodů.

Po vypořádání tohoto přečtu pořadí přihlášek k návrhům na změnu pořadu. Nejprve paní poslankyně Pokorná Jermanová a poté páni poslanci Mašek, Kobza, Maříková, Zlínský, Vondráček, Šafránková, Pošarová, Štefanová, Oborná a Koten – dvě přihlášky, Kettner – dvě přihlášky, závěrečná přihláška pana poslance Radovana Vícha a ještě se hlásí pan poslanec Karel Sládeček. Takto pro představu o pořadí.

Nyní poprosím paní poslankyni Pokornou Jermanovou, aby přistoupila se svým návrhem na změnu pořadu. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jaroslava Pokorná Jermanová: Hezký večer, paní předsedající, pane ministře, vážené kolegyně, vážení kolegové. Už to začíná být tradicí, ale já opět před vás předstupuji s žádostí o zařazení nového bodu s názvem Prodej zámku Štířín. Ale nebudu opakovat to, co jsem tady již mnohokrát říkala, že je to nejudržovanější kulturní památka, že je na lukrativním místě, že je škoda se jí zbavovat. Chci vás požádat v tuto chvíli o zařazení tohoto bodu už s ohledem na to, že na rozpočtovém výboru i hlasy poslanců pětikoalice bylo schváleno usnesení, které vyzývá vládu, aby tento majetek, tuto kulturní památku, neprodávala. Totéž proběhlo i na kontrolním výboru, kde se o tom velmi diskutovalo.

Pokud tento bod zařadíme, myslím, že nemusíme o něm dlouho diskutovat, ale ráda bych tam načetla usnesení, o kterém by Sněmovna měla hlasovat, a to v tomto znění. "Poslanecká sněmovna vyzývá vládu, aby zajistila, že kulturní památka zámek Štířín zůstane v majetku státu. Za druhé, doporučuje vládě, aby převedla areál kulturní památky Zámek Štířín na jinou organizační složku státu, například Úřad vlády České republiky, Ministerstvo kultury, Národní památkový ústav, Kancelář Poslanecké sněmovny a podobně, a hledala ekonomické a kulturní využití tohoto jedinečného areálu. Za třetí, vyzývá ministra financí, aby požádal generální ředitelku Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, aby délku termínu pro nabídku areálu zámku Štířín státním institucím prodloužila do 30. 9. 2023."

Znovu apeluji na všechny poslance, kteří jsou v sále, popřípadě nás poslouchají a jsou na dnešní schůzi, aby podpořili zařazení tohoto nového bodu, protože doufám, že stejně jako já věří, že na tom rozpočet našeho státu není tak špatně, aby se musel zbavovat významných kulturních památek. Protože jinak se nemohu ubránit myšlence a otázce, co budeme prodávat příště. Karlštejn, Křivoklát, jakýkoliv jiný zámek či jinou hodnotnou památku?

Není to, že bych tady chtěla strašit, ale v minulých týdnech jsme zaznamenali všichni určitě i to, že se třeba prodává kulturní památka, a je to budova pošty, hlavní pošty v Jindřišské ulici. Já si myslím, že to jsou takové pamětihodnosti, které nemají být prodány. Ráda bych touto cestou apelovala na všechny, určitě jste to ve svých rodinách také slyšeli od vašich rodičů, prarodičů, že to, co jste nevybudovali, nemáte prodávat. A tady to platí dvojnásob.

Prosím tedy o podporu tohoto bodu, jeho zařazení jako prvního bodu dnešního jednání. Opakuji, že to může být velmi krátké. Alternativně za druhé jako první bod ve čtvrtek 29. 6. po písemných interpelacích. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Nyní přistoupíme k návrhu, který přednese pan poslanec Jiří Mašek. Přípraví se následně pan poslanec Jiří Kobza. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Mašek: Vážená paní předsedající, vážená paní ministryně, vážený pane ministře, kolegyně a kolegové, chtěl bych zařadit bod Informace vlády k plánu Ministerstva obrany a Ministerstva zdravotnictví České republiky přemístit skupinu letecké záchranné služby z letiště Plzeň-Líně do Klatov. Tato informace se dostala do odborné společnosti urgentní medicíny a vyvolala mezi odborníky na leteckou záchrannou službu výrazné obavy.

Navazuji v podstatě na bod, který tady jako první navrhoval pan předseda Babiš, a týká se právě letiště Líně a vlastně jeho dalšího osudu v souvislosti s výstavbou zmiňované gigafactory, anebo naopak s její nevýstavbou. Tady bychom potřebovali od vlády jasnou odpověď, protože ta výstavba zjevně je ještě v nedohlednu a proslýchá se, že by ta velká továrna měla skončit v úplně jiném státě. Přesto se dělají kroky, jako je tento, a to je přemístění posádky letecké záchranné služby.

Podotýkám – kdo má v hlavě trošku mapu Plzeňského kraje – že uvažované přemístění do Klatov znamená přemístění o 50 kilometrů jižněji pod Plzeň. Znamenalo by to zásadní zhoršení dostupnosti posádky letecké záchranné služby pro severní část Plzeňského kraje a v podstatě výpadek této služby pro kraj Karlovarský, který již dnes je leteckou záchrannou službou zajišťován problematicky.

Proto bych se chtěl paní ministryně zeptat, jestli je ta informace pravdivá. V případě, že je pravdivá, jestli nastane pouze v případě, že by odcházela gigafactory, a potom bych – nebo přišla gigafactory. A potom bych požadoval, a chtěla by to i Odborná společnost urgentní medicíny a předpokládám, že i zde nepřítomný pan ministr Válek, aby byla zachována dostupnost, to znamená, aby se uvažovalo o nějakém letišti blízko Plzně, co nejbližší Plzně.

Potom bych se chtěl zeptat, pokud ale ta informace – a ty informace také chodí a nejsou zatím verifikovány – vyplývá z toho, že Ministerstvo obrany uvažuje o tom, že by ze zajišťování letecké záchranné služby odešlo, a ještě v průběhu kontraktu, který v současné době je v celé České republice vlastně uzavřen se všemi provozovateli až do roku 2028. Potom by to byla opět závažná informace a znamenalo by to, že by musel Armádu České republiky vystřídat jiný provozovatel, nejspíš Policie České republiky, než by se sehnal náhradní provozovatel. Proto se chci zeptat, jestli tyto informace jsou pravdivé, nebo ne. Případně jestli jsou technického rázu, že nemáme techniku, nebo strategického rázu v důsledku jiného využití těch letců Armády České republiky – anebo jaký je eventuálně důvod?

Proto bych chtěl tento bod skutečně prodiskutovat, myslím si, že na to stačí poměrně krátká odpověď, a dovolil bych si tento bod zařadit, nebo navrhnout zařadit jako druhý bod dnešního jednání.

A jestli můžu, vyprovokovalo mě k tomu dnešní navrhování jednotlivých bodů. Paní předsedající, dovolil bych si zařadit ještě jeden krátký bod a ten by se jmenoval: Umí pan Rakušan počítat? Co je povinná solidarita v praxi? A tady to dneska odeznělo, protože povinná solidarita v praxi podle toho migračního paktu, který dle mého soudu a soudu mnoha jiných pan ministr podepsal bez mandátu vlády, bez mandátu Parlamentu a bez mandátu občanů České republiky, tak ta povinná solidarita v praxi znamená, buď přijmeš stanovený počet migrantů, takže můžeme se bavit o tom, jestli jsou to kvóty, nebo nejsou, ale je to stanovený počet, který se dělá podle HDP a lidnatosti toho konkrétního státu. A potom, když přijmeš, o. k., když

nepřijmeš, zaplatíš 20 000 eur, což tedy je v přepočtu zhruba 500 000 korun českých za jednoho migranta – ale pozor, každý rok! Takže tady hrozí v dalších letech vlastně efekt sněhové koule a nabalování té strašné částky. Na druhou stranu tentýž pan ministr se chlubí tím, jak zvládneme migraci, a mimo jiné zmínil migraci ukrajinských uprchlíků, tu legální migraci, tu řekněme solidární, se kterou nemáme problém. Ale současně na tuto migraci jde 1,3 miliardy eur, a to jednorázově, a to v přepočtu je směšných 2 300 korun na jednoho migranta. A jestli pan ministr po tom podpisu říká: nebál jsem se, šel jsem do toho prsama, konečně se našel někdo, kdo to dokázal... Tak ať se na mě nezlobí a ať tyhle věci vysvětlí.

Proto bych chtěl tento bod, zda pan ministr umí počítat a co to je vlastně povinná solidarita v praxi, jak vypadá na jednu a jak vypadá na druhou stranu, tak bych chtěl zařadit jako třetí bod dnešního programu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Pane poslanče, já se jenom ujistím: Umí pan ministr Rakušan počítat? je název toho bodu? Je to tak? A co je povinná solidarita v praxi?

Nyní tedy vystoupí další přihlášený, kterým je pan poslanec Jiří Kobza, následuje paní poslankyně Maříková. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, paní místopředsedkyně, pardon, paní předsedkyně, omlouvám se za přeroknutí. Čas už pokročil. Vážená paní ministryně, vážené dámy, vážení pánové, chtěl bych navrhnout tři body k programu dnešní schůze. Ten první navrhuji pod názvem Ohrožení svobody slova a svobody projevu v České republice. Rád bych ho zařadil jako první bod tohoto programu a vede mě k tomu následující vysvětlení.

Nedávno jsem měl tu čest vystoupit v Senátu na semináři Svoboda projevu a po projevu, který pořádala paní senátorka doktorka Daniela Kovářová a kterému senátní ústavně-právní výbor na poslední chvíli odebral záštitu, kterou jí předtím udělil. Důvodem byly nevyhovující kádrové profily jednotlivých panelistů, mezi které patřily mimo jiné poslankyně Nina Nováková, senátor Jiří Čunek, právník Ondřej Dostál, podnikatel Daniel Vávra a Vlastimil Veselý ze Společnosti pro obranu svobody projevu a publicista a vydavatel Michal Semín. Předseda senátního ústavně-právního výboru, pan senátor Tomáš Goláň, si skutečně vyžádal vypracování podrobných materiálů o politických a názorových profilech jednotlivých panelistů, tedy jakési jejich kádrové posudky, na jejichž základě se následně rozhodl o zrušení záštity pro seminář senátorky Kovářové.

Já si dovoluji krátce citovat ze svého kádrového posudku senátora Goláně. Jiří Kobza je český politik, poslanec za SPD, člen zahraničního výboru. Evropské hodnoty jej řadí mezi aktivní šířitele prokremelských dezinformačních narativů. – Takže jsem zodpovědný i za to, co jsem neřekl. – Dlouhodobě se staví do pozice proti Evropské unii, s čímž souvisí i jeho podpora přímé demokracie. Kobza podporuje referendum o vystoupení z EU, přičemž se odvolává na argument, že pokud se hlasovalo o vstupu do Evropské unie, lze hlasovat i o výstupu z Evropské unie. A stejně jako proti EU se vymezuje proti přijetí eura. Zpochybňuje svobodu slova v České televizi, přičemž tvrdí, že dochází k orwellizaci společnosti. Česká televize dle něj je v oblasti zpravodajství a publicistiky politicky a názorově nevyvážená a neobjektivní. Je proti vojenské podpoře Ukrajiny, ať již se jedná o dodávky zbraní, či jinou vojenskou pomoc, a vymezuje se proti LGBT+++ . – Jsem vinen.

Tato aktivita senátního ústavně-právního výboru, což je oficiální instituce státní zákonodárné moci, představuje ale flagrantní ohrožení a omezení svobody slova a svobody projevu, a to dokonce vůči jiným zákonodárcům reprezentujícím názory statisíců občanů. Co vše souvisí se svobodou slova a jakou roli v tom hraje exekutivní moc? Mediální manipulace s fakty, které se smí šířit a které je nutné zamlčet, aby byl ten správný, ideologicky korektní obraz jakkoliv pokroucené reality. Cenzura mediální i cenzura na sociálních sítích, jejich

vypínání či vypínání webů na pokyn Vojenského zpravodajství, což jsme tady měli. Boj režimu s dezinformacemi bez ohledu na to, jak pravdivé mohou být, a další a další věci, včetně omezování dosahu sítí sociálních, například takzvaný shadow ban na Facebooku. Dezinformační průmysl, takzvaný boj proti dezinformacím, který je financovaný z veřejných rozpočtů, velmi dobře živí řadu organizací, pseudoexpertů a pseudoodborníků. Jeden z nich, František Vrabel ze společnosti Semantic Visions, který od státu inkasuje miliony korun, nedávno prohlásil: Nejlepší dezinformace je ta, která je zcela pravdivá a její síla spočívá v přetočení narativu na konci této informace. Opravdu to nenapsal ani Orwell, ani Huxley.

A posuňme se dál. Předseda ODS, která měla nominálně vždycky v erbu svobodu slova, a předseda vlády Petr Fiala v rozhovoru pro Regionální Deníky poměrně nedávno pravil: My musíme chránit za každou cenu, a na tom záleží osobně i mně, svobodu slova, projevu, všechny atributy, které ke svobodné společnosti patří. Na druhé straně lidé mají právo na to, aby informace byly korigovány. – Tak si vyberte. My se soustředíme hlavně na pozitivní vyvracení dezinformací, ale neopustíme ani cestu nástrojů pro legální postih těch, kteří je šíří. To už si pamatuju ze sedmdesátých let. Z toho docela běhá mráz po zádech. Co to v překladu znamená? Máme zde svobodu slova, ale běda, když vyslovíte něco, co se nelíbí a nehodí se do krámu. V tom případě je vaše svoboda slova zcela omezena, protože jste dezinformátor a my s vámi zatočíme! Po bolševicku, chtělo by se říct slovy jedné filmové klasiky.

Prostě svoboda slova podle vlády platí jen pro jimi povolená slova. Svoboda projevu je fajn, ale co takhle svoboda po projevu? A to už se také děje. Samotná zpráva o extremismu Ministerstva vnitra, což samo o sobě je pochybný nástroj v demokratickém státě, neřkuli tehdy, je-li zneužíván k ostrakizaci politické a názorové opozice, přiznává, že v současné době za veřejné, verbálně projevené názory je trestně stíháno více než 70 osob, nehledě na četné profesní a existenční ostrakizace, šikany, a jak se říká česky, buzerace, což vidíme na aktuálním případě odstraňování děkana Miroslava Ševčíka z Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické za hranou zákona, morálky, etiky i akademických svobod pouze proto, že se ve svém volném čase zastal člověka napadeného policistou na povolené protivládní demonstraci. A to je něco dost děsivého.

Na závěr si dovolím odcitovat několik výstupů z velmi zajímavého nedávného průzkumu agentury SANEP – Svoboda projevu a nové formy cenzury. Tento průzkum byl proveden letos v únoru na vybrané skupině reprezentativního vzorku 3 256 dotázaných, přičemž celkově se tohoto průzkumu zúčastnilo v rámci panelu registrovaných uživatelů 27 862 dotázaných, takže jde skutečně o vypovídající obraz názorů veřejnosti.

Více než polovina Čechů se podle tohoto průzkumu bojí otevřeně vyjádřit své názory a má pocit, že se vrací cenzura. To je 33 let po listopadu 1989, který se nesl i ve znamení návratu k lidským právům a svobodám včetně svobody projevu, katastrofální a alarmující výsledek. Mezi nejčastější důvody strachu z otevřeného vyjadřování respondentů patří obava z výpovědi či diskriminace v práci, šikana na internetu a narušení vztahů s přáteli a s kolegy. Více než dvě třetiny dotázaných se domnívají, že nepravdivé informace šíří především vládní politici. Téměř 60 % zařadilo mezi šířitele dezinformací veřejnoprávní média. Dotazovaní občané se nejvíce bojí veřejně a otevřeně vyjadřovat k migraci, covidu, k otázkám pohlaví, genderu, LGBT+ a manželství. Kam jsme se to dostali po těch 33 letech? Lidé se bojí nejčastěji vyjadřovat k migraci a covidovým otázkám, jak už jsem řekl, a je častá obava právě o to, co se bude dít, když vyjádří svůj názor. Výsledky průzkumu rovněž naznačují rozpor mezi názorem veřejnosti a kroky, které podniká současná Fialova vláda v oblasti omezování svobody projevu a cenzury. A to samé platí i o eurounionijí jourovské cenzurní legislativě.

Průzkum současně průkazně vypovídá o tom, že svoboda projevu představuje pro českou společnost jeden z nejdůležitějších prvků demokracie, což je povzbudivé. Tři pětiny respondentů uvedly, že se již s nějakou formou cenzury setkaly. Jde povětšinou o blokování či mazání profilů, příspěvků a dalších služeb na sociálních sítích, omezování dosahu příspěvků a podobně – já osobně mám stejné zkušenosti – z čehož vyplývá, že takzvaná digitální cenzura

je opravdu velmi reálným problémem a že vedle stále drzejších státních, respektive vládních zásahů do svobody projevu zde existuje její silné omezování i ze strany privátních soukromých subjektů v čele s velkými digitálními platformami, které v naší zemi generují obrovské zisky – a mimochodem neodvádějí žádné daně.

Více než dvě třetiny občanů se tedy domnívají, že hlavním šířitelem dezinformací v naší zemi je vláda Petra Fialy. A je na tom mnoho pravdy, stačí si pustit předvolební i nedávné výroky vládních představitelů o tom například, že v žádném případě nikdy nezvýší daně.

Dámy a pánové, navrhuji zařadit tento bod pro jeho závažnost jako první bod programu této schůze.

Rád bych navrhl další bod na program, a to zařadit sněmovní tisk číslo 13, což je návrh skupiny poslanců SPD na úpravu zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku. Konkrétně se jedná o zákaz propagace a šíření nenávistných ideologií – nejenom hnutí, jak je tomu nyní, což je náš dluh směrem k odstranění nedostatků platné podoby a úpravy zákona, která neřeší otázku veřejného šíření ideologií propagujících nenávist ke skupinám osob na základě jejich rasy, pohlaví, víry, národnosti či jiných společných charakteristik. Je proto načase napravit tento nedostatek a do znění zákona doplnit za termín "hnutí" dvě slova – "anebo ideologií".

To je novela zákona, na kterou čekáme už čtvrtý rok. Nejde totiž ani zdaleka pouze o nyní známé nenávistné a nepřátelské ideologie, které již reálně existují, ale i o takové ideologie, které jsou méně známé, o kterých možná ještě prakticky nevíme, o ideologie, které k nám mohou být importovány v budoucnosti zvenčí, anebo o takové ideologie, které mohou teprve samy vzniknout, ať již se budou ukrývat pod nejrůznějšími sofistickovanými -ismy. Dejme proto naší policii, státnímu zastupitelství i soudům účinný nástroj k tomu, aby se mohli s šířiteli nenávistných ideologií vypořádat podle práva nejenom nyní, ale i v budoucnosti. Dejme takovým šířitelům nenávistných ideologií jasný signál, že zde u nás narazí na zákon a jako s takovými s nimi bude i jednáno podle tohoto zákona. Je to náš závazek vůči občanům v tomto ohledu, že budeme dbát na bezpečnost této země a jejich občanů. Protože pokud některá ideologie vyzývá k nenávisti, musíme se mít před ní na pozoru a musíme mít účinný zákon, který nám umožní včas se jí postavit. Zdaleka tedy nejde jen o selektivní postihování islámu, jak je nám občas podsouváno, jakkoliv islám mezi tyto nenávistné a nebezpečné ideologie můžeme zařadit. Patří mezi ně stejně jako třeba nacismus, jako další ideologie vyzývající k násilí a nenávisti k určitým skupinám osob. Islám totiž není pouze náboženství, jde o velmi komplexní ideologii, která řeší do nejmenších detailů i osobní život muslimů, jejich vztah k nevěřícím, k ženám a podobně a která obsahuje i metodiku expanze do nemuslimských zemí formou jejich následné islamizace.

Tato doktrína dobývání Západu se v poslední době označuje jako politický islám podle konceptu imáma Chomejního. Připomeňme zde jedno nařízení, které se táhne celým islámským učením – nepřizpůsobení se prostředí ani hostitelské zemi, neintegrování se, přesvědčení o nadřazenosti muslimů nad bezvěrci a jinověrci, takzvanými káfiry. Dále je zde i povinnost islamizace neislámských zemí, jejich ovládnutí s využitím všech nástrojů, prostředků a v jejich očích i všech slabostí demokracie. Je rozdíl mezi vzletnými a krásnými slovy některých takzvaných islamologů o přínosu islámu pro kulturu a Evropu a krutou realitou, kterou vidíme nejenom na Středním východě a v severní Africe, v islámských zemích rozervaných občanskými válkami, ale také v západní Evropě. Ta se nyní nachází v sevření bezvýchodné situace mezi brutálním násilím, terorem vyvolaným hromadnou ilegální islámskou migrací a politickou korektností. Poučme se z chyb našich sousedů a neochraňujme ty, kdo nás chtějí zničit.

Tento bod samozřejmě je v přímé souvislosti i s bodem o migrační smlouvě, o které se jednalo tady před chvílí. Všechno to na sebe navazuje. Nestojí přece tolik námahy podívat se, jak vypadá situace v zemích na západ od nás, kde islamisté poznenáhlu v určitých oblastech přebírají moc, kde vznikají muslimské enklávy pod nadvládou práva šaría, jeho vymahačů

a vykonavatelů, a tam, kam se původní obyvatelé obávají chodit. Vidíme zde toleranci mladistvých manželek, což je u nás charakterizováno jako otevřená pedofilie, dokonce mnohoženství, nemluvě o toleranci násilí na ženách, například v podobě manželského znásilňování nezletilých manželek. Takže otázkou je, jak dlouho a jak daleko chce ještě západní Evropa ustupovat a jestli má vůbec kam couvat. A má k tomu právo a souhlas svých občanů? Když jenom v Německu mají muslimské organizace 7 % v parlamentu?

Myslíte si, že zde v české kotlině jsme opravdu bezpečí? I my Češi přece máme i své oběti islámských teroristů. Byli to skuteční lidé, naši spoluobčané, měli své rodiny, životy a sny a zemřeli kvůli nenávislné ideologii islámu, a zaslouží si proto, abych vám přečetl jejich jména, aby věděli oni i jejich pozůstalí, že jsme na ně nezapomněli: Petr Kořán, zavražděn muslimským útočníkem 24. července 2005 v egyptském Šarm aš-Šajchu. Ivo Žďárek, diplomat a velvyslanec, zavražděn při teroristickém útoku islamistů v Islámábádu 20. září 2008. Pavel Hruža, zavražděn Islámským státem v Libyi, přesné datum není známo, bylo to v roce 2016. Nad'a Čižmarová, zavražděna islámským teroristou při útoku kamionem v Berlíně na vánočních trzích 19. prosince 2016. Lenka Cívínová, ubodána islámským teroristou 14. července 2017 v egyptské Hurghadě.

Tito Češi byli zavražděni islámskými fanatiky, kteří chtěli ve jménu ideologie zabít náhodné nevěřící. Zemřeli jenom proto, že byli na dovolené nebo někde po ruce, prostě ve špatný čas na špatném místě. Od 11. září 2001 bylo islámskými teroristy zabito více než 5 000 Američanů a Evropanů. Takže otázkou je, kolik dalších obětí islámských útočníků tu ještě budeme muset mít, aby omlouvači a propagátoři islámu se probudili a začali konečně chápat, o co se dá jednat. Cožpak ani smutný a krvavý příběh přeměny Libanonu, demokratické, otevřené a multikulturní krásné země, v krvavou lázeň občanské války nestačí? Kolik krve ještě musí protéct, aby se čeští zákonodárci probudili z noční můry politické korektnosti a začali chápat, že mají chránit své občany? Stačí na to tato dvě slova: anebo ideologií. Tento bod bych rád zařadil, pokud to bude možné, jako třetí bod programu dnešní schůze.

A dovolil bych si navrhnout zařazení čtvrtého bodu a to je sněmovní tisk číslo 16, což je návrh skupiny poslanců hnutí SPD na změnu zákona o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu. Tento návrh podávám již poněkolikáté, v minulém období i nyní, ale zatím se pořád na program jednání Sněmovny nedostal. Návrh obsahuje dva body. Za první navrhuje, aby mezi významné dny České republiky byl zařazen 15. březen jakožto Den památky obětí německé okupace českých zemí, a za druhé navrhuje změnit označení významného dne 18. června, a to ze stávajícího Den hrdinů druhého odboje na Den hrdinů odboje proti německé okupaci českých zemí.

Důvody, které nás k tomu vedou, jsou následující. 15. březen roku 1939 je počátkem nejtragičtější etapy moderních českých dějin. Český stát toho dne přišel o poslední zbytky jakékoliv státní suverenity, poté následovala jeho přímá vojenská německá okupace a šestileté období plošného cíleného teroru a vyvražďování obyvatelů českých zemí, dnešní České republiky, které mělo jednoznačně genocidní rysy a genocidní charakter. Podle výsledků bádání Vojenského ústředního archivu v Praze činí počet obětí německého nacistického režimu zhruba 343 000 osob v rámci celého někdejšího československého státu a Československa. Do toho počtu však nejsou zahrnuti lidé, kteří zemřeli po druhé světové válce na následky týrání, perzekucí, na následky věznění v koncentračních táborech a ve věznicích, na následky takzvaného totálního nasazení, vyčerpání, podvýživy a epidemií. Takže skutečný počet faktických obětí je ještě vyšší a nebude určitě daleko od jednoho milionu osob. Počet přímých obětí německé perzekuce v českých zemích pak činí minimálně 122 000 osob.

Za dobu existence takzvaného německého protektorátu bylo v naší zemi popraveno minimálně více než 8 000 občanů, zhruba 70 000 českých Židů zemřelo v koncentračních a vyhlazovacích táborech, další 3 500 osob zemřelo při nuceném nasazení na práce v tehdejším Německu. Oběťmi německého nacistického teroru se staly i celé vesnice, z nichž nejznámější pak jsou Lidice a Ležáky. A nanejvýš nutné je zdůraznit, že v domácím odboji zahynulo

100 000 Čechů, kteří se účastnili přímo odboje. Zahynuli tam nejenom odbojáři, ale i jejich rodiny.

Proto musí 15. březen být jednoznačně připomínán, a to nejenom jako památka těchto obětí, tím spíše, že zákon o státních svátcích již, a to je správné, zahrnuje mezi české významné dny 27. červen jako Den památky obětí komunistického režimu, a rovněž 21. srpen coby Památný den obětí invaze a následné okupace vojsky Varšavské smlouvy, kde byl počet obětí řádově nižší než v případě německé okupace. V tomto kontextu by v tomto zákoně i vzhledem k úctě k historické pravdě a hlavně s ohledem na úctu k obětem německé okupace českých zemí a k pozůstalým po nich měl zcela jistě tento den, 15. březen, jakožto Den památky obětí německé okupace českých zemí figurovat.

Dalším důvodem pro navrhovanou změnu je pak stále postupující a nepřijatelná snaha o přepisování dějin, zejména pak snaha o relativizaci viny za druhou světovou válku, snaha o relativizaci škod napáchaných německým režimem během této války i před ní od roku 1938 na české zemi a českých lidech. Ve veřejném prostoru rovněž probíhá jakási podivná kampaň snažící se nás a zejména naši mladou generaci přesvědčit o tom, že německá okupace českých zemí byla jen jakousi jednou z dějinných epizod, která náš stát postihla a která v podstatě nebyla ničím výjimečná.

Čeští občané, vojáci i civilisté prokázali tvář v tvář německé okupaci a německé moci mimořádné hrdinství a odvahu v zahraničí na válečných frontách v různých protinacistických armádách, ale hlavně v domácím odboji, kde byla situace zdaleka nejtěžší a nejnebezpečnější. A toto je důvodem pro druhou námi navrhovanou změnu, kterou je přejmenování významného dne 18. června ze Dne hrdinů druhého odboje na Den hrdinů odboje proti německé okupaci českých zemí. Pojem "druhý odboj" je v současné době již dosti neurčitý, neadresný, neutrální a také ve všeobecném povědomí stále méně známý, zejména co se týče mladších generací. A i zde v tomto případě platí argument o bezprecedentním nepoměru tohoto protiněmeckého protinacistického odboje ve vztahu k jiným historickým typům našich českých a československých odbojů. Tento odboj byl zásadně rozsáhlejší, silnější, početnější jak z hlediska jeho intenzity či počtu jeho aktérů a jeho obětí a také vzhledem k charakteru nepřítele, kterému čelil.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, prosím vás o podporu zařazení mých návrhů. Tento bod bych rád zařadil jako čtvrtý bod programu této schůze. Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za přednesené návrhy. Nyní tedy vystoupí paní poslankyně Maříková se svými návrhy na změnu pořadu schůze a následuje pan poslanec Zlínský. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Chtěla bych navrhnout nový bod s názvem Diskuse k odstoupení od Green Dealu a bylo by to za pevně zařazené body.

Čas od času nastane v historii okamžik, kdy se někdo pokusí lidem vnutit, co ve skutečnosti nechtějí. Obvykle se to zabalí do nějakých hezkých slov, předloží se to jako něco, co bude dokonalé, a po realizaci plánu nastane ráj na zemi. Nevyšlo to s nacismem, komunismem, tak se to zkusí s Green Dealem. Evropský parlament v rámci honby za snižováním emisí zakázal prodej nových automobilů se spalovacím motorem od roku 2035.

Premiér Petr Fiala ještě v roce 2021 tvrdil, že zákaz prodeje aut se spalovacím motorem je pro něj nepředstavitelný. Byl to premiér Fiala, který tvrdil, že zákaz prodeje aut se spalovacími motory by ohrozil existenčně řadu lidí, kteří u nás osobní automobil nepoužívají jako nějaký luxus nebo pro zábavu. Byl to premiér Petr Fiala, který řekl, že zákaz prodeje nových aut se spalovacím motorem je něco nepředstavitelného. Paradoxem je, že to bylo právě za předsednictví České republiky v Radě Evropské unie, kdy se toto odhlasovalo. Od roku 2035

by se už neměly prodávat benzinové, naftové ani hybridní vozy, zůstanou jen extrémně drahé elektromobily, pro které ale nemáme elektrinu, nemáme nabíječky, nemáme suroviny. Planeta za současného stavu technologií nemá dostatek surovin a energie k tomu, aby uhelné a plynové elektrárny a auta se spalovacími motory plně nahradily nové, bezemisní zdroje a dopravní prostředky.

Finská geologická služba vydala tisícistránkovou surovinovou studii, ze které vychází velmi varovný závěr: na Zemi není dost surovin, například vzácných kovů, k tomu, aby mohly být současné fosilní zdroje nahrazeny těmi obnovitelnými. Surovinově náročné baterie jsou přitom zcela zásadní nejen pro elektromobilitu, ale také pro bezemisní obnovitelné zdroje energie. Nemáme ani požární technologie. Nemáme recyklační technologii baterií z elektromobilů, ale už teď víme, že jednou je budeme likvidovat umět. A argument s tím, že akumulátory budou sloužit v úložišti elektriny, je lichý. Problém to jenom odsune. Bývá dobrým zvykem, že nejdříve se vyvine nějaká technologie a pak ji začínáme používat. Ne naopak.

Schválně si někdy pokecejte s nějakým zastáncem Green Dealu. Typicky je to student humanitního pseudooboru, který nadšeně tlačí své zelené myšlenky a používá často obraty, jako "to už tou dobou dávno bude vymyšlené" a podobně. Bohužel Evropská unie k problému přistupuje podobně a staví sama sebe do pozice někoho, kdo nadšeně vyskočí z letadla s tím, že cestou k zemi si padák nějak opatří.

Toto šílenství může připravit obrovské množství lidí o práci a uvést velkou část občanů do chudoby, protože si už tak nebudou moci dovolit auto a skokově porostou ceny elektrické energie a plynu. Celý Green Deal je nástroj, jak zotročit a ovládat lidi, a k tomu zelení šílenci využívají zelený útok na fosilní paliva a s ním spojený útok na emise CO₂. Tato vláda jde ruku v ruce s ekoteroristy, kteří lidem chtějí zničit životní úroveň, které se západní civilizaci podařilo dosáhnout. Když zástupci této vlády tvrdí, že nesouhlasí s rozhodnutím o zákazu prodeje nových aut se spalovacími motory, tak sprostě lžou. Co proto udělali? Bojkotují to snad? Bouchli v Bruselu do stolu a řekli ne? Nebo tohle my nepřipustíme? Ne, neudělali vůbec nic! Servilně k tomu přispívají právě třeba zdražením dálničních známek pro automobily se spalovacími motory.

Česká republika je na automobilovém průmyslu závislá. Český automobilový průmysl tvoří více než 20 % veškerého lokálně vyrobeného zboží. Přímo zaměstnává přes 120 000 lidí a ročně vyrobí více než 1,3 milionu vozů, to znamená, že každých 23 sekund se v zemi vyrobí nové auto. Celkově je na tomto odvětví závislých 35 % české ekonomiky. Tohle všechno chce Brusel společně s touto vládou zničit. Obhajují to pokrokem – ale když přišly na trh mobilní telefony, zakázaly vám snad pevné linky? Když přišly notebooky, tak zakázaly vám snad pevné stolní počítače? Když přišly počítače, zakázaly vám snad psací stroje v rámci pokroku? Pokud jsou elektrická auta tak strašně lepší, nenecháte lidi postupně na ně přejít, jak to v rámci pokroku bývá?

Základní premisa bruselského plánu Green Deal tvrdí, že evropské země musí přestat vypouštět oxid uhličitý, aby zabránily oteplování zemského klimatu. Jenže navzdory obrovským investicím unijních zemí světové emise tohoto plynu stále rostou. Jestli země Evropské unie přestanou vypouštět oxid uhličitý zítra, nebo v roce 2050, bude to mít na jeho celkové emise stejný vliv jako pokles spotřeby vody v Česku na množství vody v Indii, tedy nulový. Tenhle fakt ovšem vytrvale ignorují nejen zelení aktivisté, ale i valná většina vrcholných politiků zemí sdružených v Evropské unii, o Evropské komisi už raději ani nemluvě.

Tenhle nesmyslně postavený boj však zaplatíme my všichni, protože naše státy, stejně jako Evropská unie, to všechno financují na dluh, a když to není na dluh, tak to stejně musíme zaplatit. Česká republika by se měla vyvázat ze Zelené dohody, protože jinak nejenže lidé si nebudou moci dovolit koupit auto, ale jinak bude nadále pokračovat prudký nárůst cen elektrické energie či zemního plynu a jednou přijdou emisní povolenky pro domy i pro

jednotlivce. Začíná se mluvit o tom, že pokud nebude dům ekologický a úsporný, nebude ho jeho majitel moci v budoucnu prodat, a dokonce ani pronajmout, což je už docela významný zásah do práv majitelů. Vypadá to, že nakonec se tedy té totality přece jenom dočkáme. Nebude už hnědá nebo rudá, ale bude zelená. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Další vystoupí pan poslanec Zlínský se svým návrhem a připraví se pan poslanec Vondráček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vladimír Zlínský: Vážená paní předsedkyně, děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, já navrhuji nový bod programu, který se bude jmenovat Diskuse – pokles počtu narozených dětí v České republice. Já jsem k tomuto tématu už interpeloval pana ministra Válka. Už je to několik měsíců. Tehdy ještě nebyly známy údaje o počtu narozených dětí v prvním čtvrtletí tohoto roku, takže jsem tajně doufal, že ten pokles, který byl patrný v předchozích letech, v předchozích dvou letech, vlastně už nebude, ale bohužel dále pokračuje. Takže z toho důvodu navrhuji tento bod, protože mě to mimořádně zneklidňuje, protože porodnost v České republice nám poklesla za poslední dva roky o 21 %. Letos od ledna do března se v naší republice narodilo 22 000 dětí, loni za stejnou dobu 24 500 a před dvěma roky dokonce 27 800. Výrazně méně dětí začalo přicházet kupodivu náhle na přelomu roku 2021 a 2022 a projevovalo se to vlastně v lednu 2022, kde byl snad cirká 11% pokles.

Jaké mohou být příčiny? Já jsem interpeloval právě pana ministra Válka, protože jsem vyjádřil podezření, že příčinou by mohla být doba covidová a prostě i ty procesy, které probíhaly kolem covidu, a bylo mi odpovězeno ministrem zdravotnictví, tím dokumentem, který podepsal pan ministr, že Ministerstvo zdravotnictví porodnost v České republice nezachrání. Ta odpověď mě neuspokojila, tak prostě budu pokračovat i nadále v tomto tématu, protože ho považuji za mimořádně závažné, a pokusím se ho tady nějakým způsobem rozebrat.

Takže jaké mohou být příčiny? Já neříkám, že by to zrovna mělo být to nešťastné očkování, které se nám nabízí, ale je to jedna z možností. Samozřejmě možností je víc. Může to být nějaký přirozený stav, který souvisí s kolísáním počtu potenciálních rodiček. Může to být samozřejmě energetická krize, nebo válka na Ukrajině, následky prodělaného covidu, anebo ta příčina, o které se tedy nesmí ani moc mluvit, ale já si to tady dovoluji za tímto stolkem a zmíním to otevřeně, že by to bylo očkování genetickými vakcínami.

Co se týká té první možnosti, tak v letech 1993 až 1995 se narodilo o 20 % méně dětí než v předchozím srovnatelném období. Demografové to vysvětlovali tím, že prostě v té po revoluční době se otevřely dveře do světa a spousta možností, takže rodiny začaly odkládat rodičovství. Ono se to pak postupně restituovalo a upravilo se to na předchozí úroveň. V letech 2018 až 2020 stagnovala plodnost na úrovni 1,7 dítěte na jednu ženu, v roce 2021 nám skokově vzrostla – zázračně – na 1,83 a loni se snížila na 1,66. To je taková menší záhada, ale byla vysvětlena, protože předseda České statistické společnosti a matematik Olomoucké univerzity Ondřej Vencálek při detailnějším studiu čísel zjistil, že žen v reprodukčním věku, to znamená mezi 15 a 49 lety, u nás z roku 2020 na rok 2021 najednou zmizelo víc než 80 000. Tak asi nám je nikdo neunesl, nebo že by všechny odcestovaly tak náhle, nebo že by zemřely, to tak nebylo. Je to dáno tím, že v mezidobí mezi sčítáním lidu se vlastně počty rodiček pouze odhadují. Počty dětí jsou známy. A právě v tom roce 2021 bylo sčítání lidu a tam se pak přesně ukázalo, kolik těch rodiček, potenciálních rodiček mezi 15 a 49 lety, vlastně máme. A tím pádem samozřejmě tu plodnost neovlivňuje jenom počet narozených dětí, ale i počet rodiček, a pokud ten počet rodiček byl přestřelený, tak nám to číslo vlastně nevycházelo v předchozích letech a vlastně my jsme zjistili tu modifikaci správnou tím, jak se odečetlo těch 80 000.

Energetická krize vypukla o něco později, takže ta to nemohla být. Totéž se týká i války na Ukrajině.

Samozřejmě co se nabízí, je následek long covidu, protože už zjišťujeme, že long covid má patofyziologické vysvětlení, protože poškozují mozek, dochází k fúzi neuronu. Ale v podstatě ty studie, které by měly být provedeny, jaksi nejsou dostupné na toto téma, jakým způsobem long covid by mohl ovlivňovat porodnost nebo plodnost. Tak co se týká následků té vakcinace, tam by na to poukazovalo to, že to vlastně, ten pokles začal náhle právě za těch cirká devět měsíců po tom, co se začala masivně očkovat ta hlavní kohorta populace, která se podílí – těch žen a nakonec i mužů – která se podílí na tom, že jsou schopni zplodit děti, ale není to tak jednoduché. Musím to objektivně přiznat, že u nás je ten propad daleko prudší než v Rakousku, kde to činí za rok jenom 4,5 %, v Polsku 8 % a v Německu 7 %. Takže samozřejmě ono by se to dalo nějak vysvětlit, proč to tak je. Ale samozřejmě nebudu tady vytahovat nějaké teorie, které nejsou potvrzené, protože to není správné, ať tady fakt nešířím nějaké nepravdy.

Takže vážené kolegyně a kolegové, já bych vás chtěl požádat, abychom se jako odpovědní zvolení zástupci našich obyvatel začali vážně zabývat touto neradostnou situací namísto řešení takových marginálií, jako je přijetí zákona o manželství pro všechny a Istanbulské úmluvy, které s velkou pravděpodobností blížící se jistotě naši upadající porodnost nezvýší, ba právě naopak. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Dále vystoupí pan poslanec Vondráček a paní poslankyně Šafránková následuje. Pan poslanec Vondráček tady není, propadá mu pořadí, je zařazen na závěr. A následuje po paní poslankyni Šafránkové paní poslankyně Pošarová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji vám za slovo, vážená paní předsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych si dovolila předřadit dva body, které se tady pokouším předřadit již každou schůzi. A považuji je za velmi důležité z hlediska potřeby akutní pomoci dvěma sociálně nejohroženějším skupinám spoluobčanů.

Za prvé jde o bod 28, což je sněmovní tisk číslo 9, a jedná se o návrh zákona na změnu zákona o sociálních službách. Je to návrh, který jsem podala již v říjnu roku 2021, a jedná se o zvýšení příspěvku na péči zdravotně postiženým občanům závislým na péči jiných osob v prvním a druhém stupni závislosti. Tyto příspěvky se naposledy zvyšovaly před osmi lety, což je katastrofální číslo. A všichni si pamatujeme, jak vloni v prosinci zde ve Sněmovně vládní poslanci tím, že se nepřihlásili do svých hlasovacích zařízení, ačkoliv byli v sále přítomni, záměrně zablokovali možnost tento zákon řádně projednat v prvním čtení. Vláda navíc od letošního ledna změnou úhradové vyhlášky zvýšila ceny všech sociálních služeb pro tyto zdravotně postižené občany, což vede opět jen k dalšímu zhoršení dostupnosti těchto služeb pro tyto naše spoluobčany i ke zhoršení kvality jejich životů a zhoršování jejich zdravotního stavu. Víte například, kolik činí příspěvek na péči pro zdravotně postižené dospělé osoby v prvním stupni závislosti, tedy pro osoby, které nejsou schopny vykonávat až čtyři základní životní potřeby? Je to 880 korun za měsíc.

Já navrhuji tedy zařadit tento bod jako první bod dnešního jednání, případně v pátek 30. 6. jako první bod.

A dále si dovolím navrhnout předřazení bodu 76, což je sněmovní tisk 266, a jedná se o návrh zákona na změnu (zákon) o státní sociální podpoře. Je to návrh na zvýšení rodičovského příspěvku a na zavedení jeho každoroční automatické valorizace přímo do zákona. Rodiny s nejmenšími dětmi jsou jednou z nejohroženějších sociálních skupin našich občanů, což platí nyní o to více vzhledem k vysoké inflaci, která reálnou hodnotu rodičovského příspěvku sráží hluboko pod jeho úroveň z roku 2020, kdy byl naposledy zvyšován. Uvědomme si, že souhrnná inflace za těchto posledních 3,5 roku tvoří zhruba 30 %. A také to, že jestli bude aplikován do praxe takzvaný vládní úsporný konsolidační balíček, přijdou rodiny s nejmenšími

děťmi ročně až minimálně o dalších 42 000 korun, což je součet roční výše slevy na manželku či manžela v domácnosti a školkovného, které chce vláda výrazně omezit či zrušit. V posledních dnech slýcháme, že vláda mluví o zvýšení rodičovského příspěvku, ale bohužel opět v nedostatečné výši vzhledem k růstu inflace od jeho posledního zvýšení. Takže přednostní projednání našeho návrhu by i významně urychlilo legislativní proces v této věci, což je z hlediska rodin s dětmi i všech občanů velmi žádoucí.

Já jsem tento návrh za SPD na zvýšení rodičovského příspěvku předložila již více než před rokem, a právě vzhledem k růstu cen od roku 2020 jej navrhuji zvýšit v tuto chvíli o 100 000 korun, tedy na celkových 400 000. Tento návrh současně obsahuje i zakotvení každoroční valorizace rodičovského příspěvku dle vývoje inflace přímo do zákona. A také budu navrhopvat, aby se u čerpání tohoto příspěvku mohli s rodiči vystřídat i prarodiče dítěte, jestliže se rodiče vrátí dříve do práce.

Zcela nepřijatelný je pro nás deklarovaný vládní záměr zvýšit rodičovský příspěvek pouze rodičům dětí narozených po 1. lednu roku 2024. Tento selektivní a asociální přístup odmítáme. Nelze diskriminovat rodiny jen na základě data narození dítěte a vytvářet tak mezi nimi právní a ekonomickou nerovnost. Preferujeme, aby byl rodičovský příspěvek zvýšen všem rodičům, kteří pečují o dítě do čtyř let věku, přičemž minimální nepřekročitelnou hranicí je pro nás jeho zvýšení všem rodičům, kteří jej budou ke dni účinnosti jeho zvýšení pobírat.

Vláda chce rovněž zvýšení rodičovského příspěvku spojit se zkrácením maximální doby čerpání ze čtyř na tři roky. To je opět zcela nesmyslné opatření, zejména v době, kdy nejsou k dispozici dostatečné kapacity předškolních zařízení a kdy vláda navrhuje zrušit školkovné. To se nám ta Fialova vláda opravdu nepěkně vybarvila!

Prosím vás o podporu těchto návrhů. Děkuji. Ještě – tento bod navrhuji zařadit jako druhý bod dnešního jednání, případně v pátek 30. 6. jako druhý bod.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji, paní poslankyně. Vy ale poctivě vyplňujete tu přihlášku vždycky i s těmito údaji, což oceňuji, a je to tam uvedené, takže děkuji.

Paní poslankyně Pošarová a následuje paní poslankyně Štefanová. A i paní poslankyně to dobře vyplňuje.

Poslankyně Marie Pošarová: Děkuji za slovo. Vážené poslankyně, vážení poslanci, chtěla bych zařadit nový bod, a to Kompetentnost a nekompetentnost současné vlády, současných ministrů.

Co se týče ministra financí, plánované výdaje státu přesáhly bezprecedentní výši 2 bilionů korun. Do voleb šla vládní koalice s tím, že předchozí vláda zadlužila hluboko naši zemi, ale současná vláda je mnohem a mnohem horší. Dokonce bych řekla unikát v zadlužování. V České republice se ve čtvrtém čtvrtletí loňského roku meziročně zvýšilo zadlužení nejvíce ze všech zemí Evropské unie, a to o 2,1 procentního bodu na 44,1 % hrubého domácího produktu. Státní dluh pak vzrostl na rekordních více než 2,99 bilionu korun. V celé Evropské unii se naopak zadlužení o 4 procentní body snížilo a dosáhlo 84 % HDP. Hospodaření našeho státního rozpočtu skončilo na konci května deficitem ve výši 271,4 miliardy korun. Myslím si, že je načase nejen vyměnit pana Nekulu, ale i další ministry, a to i pana ministra Stanjuru. Budoucí ministr pan Mgr. Marek Výborný, poslanec za KDU-ČSL, který vystudoval teologii a historii na Univerzitě Palackého v Olomouci a od roku 2001 učil dějepis, společenské vědy a latinu na gymnáziu v Pardubicích, by měl vykonávat nyní ministra pro zemědělství. Kde jsou vaši odborníci? Nyní vysíláte občanům signál, že lidem nezbyvá nic jiného než se začít modlit. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní tedy vystoupí paní poslankyně Štefanová a následuje paní poslankyně Oborná. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Iveta Štefanová: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, ráda bych navrhla předřazení bodu na dnešní jednání, a to bodu číslo 24, respektive sněmovního tisku číslo 5, návrh zákona o zrušení soudních exekutorů, a to z jednoduchého důvodu. Přijetím exekučního řádu v roce 2001 došlo k rozšíření tehdy existujících druhů exekucí o další druh exekuce prováděný soudními exekutory podle exekučního řádu, tehdy koncipovaného jako zvláštní právní předpis ve vztahu k obecné procesní úpravě obsažené v občanském soudním řádu. Exekuční řád tedy delegoval část pravomoci soudu, a to výlučně tu, která je uplatňována po vydání soudního rozhodnutí. Zavedením institutu soudního exekutora bylo sledováno především zrychlení procesu vymáhání pohledávek, o nichž bylo příslušným subjektem pravomocně rozhodnuto. Soudní exekutor je tedy vlastně státem jmenovaná zmocněná osoba k výkonu exekuční činnosti. Cílem nově zakotvené regulace pak bylo za pomoci materiální zainteresovanosti soukromého subjektu vpustit do procesu výkonu rozhodnutí subjekt, který ve svém vlastním zájmu bude usilovat o co nejrychlejší vymožení rozhodnutí s co nejvyšší výnosností pro oprávněné subjekty. Motivací soudního exekutora ke zvýšenému výkonu je tak především jeho odměna.

Tou materiální zainteresovaností soudních exekutorů na výsledcích exekuce došlo nepochybně ke zvýšení efektivity vymáhání pohledávek, ovšem především na úkor postavení dlužníků. Exekuční řád samozřejmě předpokládal, že dostatečným prvkem dávajícím limity finanční motivaci exekutorů budou relativně podrobná procesní pravidla. Tento předpoklad se ovšem nenaplnil a exekutorské úřady se v mnoha případech staly takzvaným státem ve státě a jejich postup mnohdy ignoroval nejenom práva dlužníků, ale i oprávněné zájmy věřitelů. Stát přijetím této právní úpravy rezignoval na svou úlohu zajistit výkon rozhodnutí a selhal ve snaze zajistit efektivní výkon exekucí prostřednictvím soudních vykonavatelů, tedy státních úředníků. Výkon rozhodnutí zajišťovaný státním úředníkem přitom v té době bezproblémově fungoval i v jiných zemích.

Proto tímto návrhem navrhujeme vrácení exekucí zpět do rukou státu. Tento bod bych ráda zařadila jako bod číslo 1 na dnešní jednání. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za váš návrh. Nyní tedy paní poslankyně Oborná se svým návrhem a následuje pan poslanec Koten.

Poslankyně Monika Oborná: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Já už budu velmi stručná, nicméně považuji za důležité, aby to zde zaznělo. Já navrhuji nový bod na pořad schůze, a to pod názvem Zapojení českého průmyslu do výstavby nových jaderných zdrojů, a to z toho důvodu, že – jak už asi všichni víte – český průmysl má přirozeně a vlastně i logicky eminentní zájem účastnit se v maximálním možném rozsahu na strategicky důležitém projektu, na projektu, který ovlivní budoucnost naší země na další minimálně půl století. Celkové náklady na výstavbu nového jaderného bloku v Dukovanech se uvádějí v částce 160 miliard korun. Podle dat, která máme nyní k dispozici, se tuzemské podniky mohou podílet na výstavbě chystaného jaderného bloku až z 65 %. V takovém případě by se český hrubý domácí produkt mohl zvýšit až o 234 miliard korun a příjmy do veřejných rozpočtů až o 96 miliard korun. Český průmysl se může zapojit nejen do výstavby, ale také do servisních prací při jeho provozu. Desítky miliard ročně by se potenciálně vygenerovaly v návaznosti na exportní projekty na základě získaného know-how v oboru zkušeností a referencí z nových bloků a s tím související adekvátní daňové efekty pro státní rozpočet.

Považuji proto za zcela nezbytné a za zcela klíčové, aby dostavba jaderných bloků byla spojena s maximálním zapojením českého průmyslu. Bohužel, podle informací ČEZ ani vláda

směrem k potenciálním dodavatelům nedala žádný požadavek na procentní zapojení českých firem. Důsledkem je, že mezi potenciálními uchazeči o výstavbu a tuzemskými podniky vážne absolutně komunikace a ty jsou ohledně své možné účasti ve velké nejistotě. Myslím si, že je právě teď nejvyšší čas, aby ze strany vlády zaznělo jasné stanovisko k účasti českého průmyslu na výstavbě nových jaderných kapacit v České republice, a proto navrhuji tento bod zařadit jako první po pevně zařazených bodech. Děkuji vám za podporu a děkuji vám za vaši pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Také děkuji. Nyní je přihlášen pan poslanec Koten. Ten má dvě přihlášky, ale není tady přítomen, takže jeho přihlášky zařadím na závěr. Následuje pan poslanec Kettner, taktéž se dvěma přihláškami. Poté vystoupí pan poslanec Vích. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Kettner: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já navrhuji dva body jako první a druhý bod dnešního jednání. Slova, která budu říkat, tady nezazní poprvé a myslím si, že ani naposledy.

Jeden z bodů, který bych chtěl rozhodně zařadit, je revize nepovedené inkluze. Dnes se tomu říká společné vzdělávání a nějakým způsobem se to kamufluje, ale je to pořád ta stará inkluze. Když se zaměříme na úplný začátek celé téhle kauzy, tak my jsme tady měli speciální školství, kde vyučovali skuteční profesionálové, speciální pedagogové. Byl to naprosto funkční a perfektně promyšlený systém, díky němuž jsme se mohli pyšnit prakticky stoprocentní gramotností u vzdělatelných dětí, i u těch nejproblematictějších. Ten systém byl opravdu naprosto úžasný v tom, že umožňoval i těm dětem s největšími problémy zažít pocit úspěchu, zažít pocit vítězství, a to z toho, že v tom kolektivu, ve kterém pracoval, byl s dětmi a vrstevníky na stejné úrovni, takže měl nějakou šanci.

Pak nastala situace, kdy se tady objevila nějaká kauza, které se chytl vychytralý právník, který si na tom asi chtěl postavit kariéru nebo vydělat peníze, a na základě jakési neblahé zkušenosti určité omezené skupiny se vytvořil velikánský problém, že vlastně naše speciální školství je vlastně součástí nějakého systému, který diskriminuje určité skupiny dětí. Bohužel místo toho, aby Česká republika se proti tomu jasně a konkrétně vymezila a jasně a odborně vysvětlila náš systém speciálního školství, jakým způsobem to funguje, tak bohužel jsme srazili podpatky a chytili se toho aktivisté, kteří vymysleli tento z mého pedagogického pohledu se nebojím říct vzdělávací paskvil. Na té inkluzi totiž nemůže vydělat absolutně vůbec, ale vůbec nikdo. Nevydělají na tom zdravé děti bez problémů, nevydělají na tom učitelé, ale bohužel na tom nevydělají ani ty děti, které byly takzvaně inkludované, a to z důvodů, které jsem před chvílí zmínil. Je sice hezké, že je dáme do té třídy, ale děti v tomto směru jsou velice kruté a když tihle vrstevníci s tím postižením vyloženě nestíhají, maximálně čeho můžeme dosáhnout je určitá míra tolerance, ale ty děti opravdu ničeho dalšího nejsou schopny. To znamená, že ti asistenti pedagoga, kteří tam jsou, skutečně fungují jako nějakí dozorcí ve většině případů. Neříkám u těch menších forem postižení, ale to už ošetřené bylo.

Měli jsme tady takzvanou integraci a děti se specifickými vzdělávacími potřebami do běžných tříd naprosto běžně chodily, ale to byly děti, které stíhaly intelektem a měly skutečně jenom specifické vzdělávací potřeby v tom smyslu, že potřebovaly jiný, specifický přístup. A fungovalo to. I můj spolužák na vysoké škole byl velmi silný dyslektik a dysgrafik a vysokou školu v pohodě zvládl díky tomuto systému. A my jsme tady najednou chtěli vymyslet něco, co byla spíše utopie.

Další velký problém je, po kom chceme, aby tyto děti vzdělával. My to chceme po běžném pedagogovi. Ne po speciálním pedagogovi. To znamená, zase jsme naložili další práci a další problémy navíc těm kantorům, protože pokud svoji práci vykonávají zodpovědně, museli se tou problematikou do hloubky zabývat, museli si nastudovat materiály, které přísluší

speciálním pedagogům. Ale nikdy to nemůže být na takové úrovni, jako když tuto práci vykonává skutečně speciální pedagog, který to vystudoval.

Další věci jsou právě ti asistenti pedagoga. Já si dokážu představit asistenta pedagoga, absolventa střední pedagogické školy, který to vystuduje, bude mít základní znalosti o pedagogice, speciální pedagogice a všechno, co s tím souvisí, a takový asistent bude skutečně tomu pedagogovi ve třídě plnohodnotnou pomocí, spolupracovníkem a skutečným pedagogem. Nutno ovšem říct, že pokud budeme mít takovýto profesionální střední pedagogický kádr, tak ho musíme také lépe zaplatit než tak, jak jsou zaplacení běžní asistenti pedagoga dnes. Když se kouknete na výplatní pásky běžného asistenta pedagoga – samozřejmě většinou to vykonávají ženy, a pokud nemají muže, který vydělává dostatečné množství peněz, tak rozhodně by to tu asistentku neuživilo. A je to prostě, ten celý systém je špatně. Jak jsem říkal, tak ti asistenti potom ve většině případů, nebo nebudu až tak drastický, ve velké míře případů fungují spíš jako dozorce, který má za úkol buďto ochránit děti ve třídě před agresivním jedincem, nebo naopak toho jedince, který je velice submisivní vůči tomu agresivnímu třídnímu kolektivu, což za mě prostě není ideální řešení. Navíc se mluví o tom, že asistenti pedagoga stojí příliš mnoho peněz, že těch peněz se nedostává. To znamená, že i to, co se říkalo pedagogům, že peněz je dostatek a asistentů bude, kolik budou potřebovat, tak i tento slib nějakým způsobem začíná pokulhávat.

Já už jsem zaznamenal i v té odborné veřejnosti a i tady na půdě Sněmovny napříč politickými stranami náznak toho, že skutečně ta inkluze tak, jak byla prosazena, není dobrá a že by se měla nějakým způsobem minimálně upravit. Neustále slyšíme, že my, opozice, jsme populisté. Já v tomto směru populist a nebudu. Inkluze jako taková se dneska ze dne na den zrušit prostě nemůže. Proč se nemůže zrušit? Protože ty děti už tam jsou v průřezu od první až deváté třídy. To znamená, že my, pokud se rozhodneme v tomto směru to školství nějakým způsobem ozdravit a zachránit, tak pokud bychom začali teď, tak minimální doba trvání je osm let, což je přesně ta doba, než ty děti, které jsou v současné době v první třídě, než by vyšly a šly na střední školu. Pak bychom mohli najet teprve na nějaký smysluplný systém.

A nyní už jsem vyjmenoval vlastně všechny ty důvody, proč si myslím, že ten bod Revize nepovedené inkluze je docela důležitý, protože jak už zaznělo nejen z mých úst, ale i z úst současného ministra školství, že skutečně veškeré ty změny ve školství jsou běh na dlouhou trať, a pokud nechceme, abych ty změny s každými novými volbami se úplně překopávaly s tím, že to školství na to škaradě doplácí, tak ty veškeré změny by skutečně měly být prodiskutovány tak, aby zůstaly v platnosti bez ohledu na to, jakým způsobem se změní politické složení v Poslanecké sněmovně. Takže to je ten první bod – Revize nepovedené inkluze.

No a druhý bod, překvapivě u mě, se opět týká školství, a to je bod Soustavné porušování školského zákona. Já jsem s tímto bodem už několikrát vystupoval. Interpeloval jsem bývalého ministra školství, posílal jsem podnět i na Českou školní inspekci. Znova zopakuji, zákon v tomto směru, školský zákon, snad ani křišťálově srozumitelnější být nemůže. Tam je jasně psáno: propagace politických stran a hnutí a jejich programů je nepřijatelná. Tečka. Srozumitelněji už to napsat prostě nelze. Já samozřejmě dokážu být nějakým způsobem tolerantní v tom, že si dokážu představit, že do škol bude docházet například pan prezident České republiky, a to z toho důvodu, že je nyní přímo volený, je vlastně takzvaně nadstranický a je to nejvyšší ústavní činitel, když to řeknu, taková ta hlava pomazaná, našeho státu. Takže to si dokážu nějakým způsobem připustit, že ten by mohl do těch škol docházet. Druhá taková výjimka, kterou si dokážu představit, je ministr školství, což je celkem logické. Ministr školství, je to přesně jeho rezort, otvírá slavnostní zahájení školního roku a podobné oficiality, to znamená, pokud do škol dorazí ministr školství, nevidím v tom problém. Jakákoliv ale jiná aktivní politická osoba, známá a spojená s nějakou politickou stranou, kde je jasné, když vidím to jméno, automaticky si přiřadím nějakou politickou stranu, tak ve své podstatě ta propagace pro tu stranu už je pouhá přítomnost této osoby.

Proč já neustále na to apeluji? Protože jsem sám dlouholetý učitel. A já to tady neříkám proto, že bych jako chtěl nějakou výhodu, že bych do těch škol chtěl také. Já vím, že prostě je

nepřijatelné, abych já do té školy přišel prostě, protože jsem ta závadná strana, ta špatná strana. Ale proto já to neříkám. Já chci, aby ten zákon byl jednoznačně prosazován, padni komu padni. Prostě ne. Politika do škol nepatří.

Navrhnou takové jednoduché řešení. Pokud politici mají pocit, že mají potřebu té mladé generaci něco říci, není problém. Tak ať škola vyhlásí nějakou akci, setkání s tím daným poslancem nebo jakýmkoliv ústavním činitelem, mimo klasickou výuku, která je povinná, třeba ve tři hodiny odpoledne. Klidně to může být i na půdě školy, ale mimo tu povinnou docházku pro ty děti, kdy rodič se sám rozhodne, nebo i to dítě, jestli skutečně to chce slyšet, jestli skutečně chce diskutovat. Ale ne v rámci povinné školní docházky. Já to vidím skutečně jako zásadní problém, jako pravidelné porušování zákona, které se tady nějakým způsobem usídlilo jako běžně zavedená praxe. Za mě ale velice špatná praxe. A měli bychom se vrátit ke kořenům výkladu tohoto paragrafu, kdy skutečně propagace těch stran a hnutí a jejich programů je prostě nepřijatelná. A tečka a padni komu padni. A to by byl můj druhý bod toho programu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Nyní tedy přihlášený pan poslanec Radovan Vích a následuje pan poslanec Sládeček. Poprosím kolegyně a kolegy, kteří přicházejí, aby se ztišili, a vás o slovo. Prosím.

Poslanec Radovan Vích: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dobrý večer, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády. Já nebudu tak dlouhý jako můj předřečník. Navrhuji předřadit projednání bodu číslo 73, tedy sněmovního tisku 258, jako první bod dnešního pořadu schůze Poslanecké sněmovny po již pevně zařazených bodech.

Je s podivem, že pětikoalice nejen nepředkládá vlastní návrhy zákonů, které by byly užitečné českým občanům, ale navíc i blokuje opoziční návrhy zákonů, které by našim občanům mohly prospět. Je velká škoda, že sněmovní tisk číslo 258, tedy návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, nedostal možnost být projednán ani v prvním čtení. Když tento návrh věcně připomenu, jedná se o návrh změny základních pravidel pro výpočet důchodů, a to důchodů všech typů: starobních, invalidních i pozůstalostních podle zákona o důchodovém pojištění.

Důchod se skládá ze základní a procentní výměry. Základní výměra je pro všechny důchodce stejná a odpovídá 10 % průměrné mzdy, jak ji vyhláší Ministerstvo práce a sociálních věcí. Pro rok 2023 činí tato základní výměra 40 400 korun. K tomuto základu se pak připočítává procentuální výměra alias zásluhová složka. A ta je pro každého příjemce individuální a odvíjí se od jeho předchozí pracovní kariéry, její délky a výše příjmů, tedy pojistných odvodů. Tato procentuální výměra tvoří určující část důchodu.

Konstrukce výpočtu a stanovení výše důchodů dlouhodobě poškozují nízkopříjmové důchodce, a to starobní, invalidní i pozůstalostní, vdovy, vdovce, sirotky, a to zejména v momentu zákonné valorizace důchodů, která je založena na kombinaci zvýšení základní i procentuální složky důchodu, přičemž vyšší a rozhodující je opět navýšení procentuální složky. V současné situaci nebývalého růstu cen veškerých základních životních nákladů jsou nízkopříjmoví důchodci, především ti osaměle žijící, jednou z nejohroženějších sociálních skupin. Jsou skupinou, která se nachází v pásmu příjmové chudoby anebo jí hrozí pád do dluhových pastí a exekucí. Je tedy nezbytně nutné co nejrychleji důchody, zejména ty nejnižší, zvýšit.

Za nejvhodnější cestu proto považuji zvýšení základní výměry důchodů o 3 procentní body, to je z 10 % průměrné mzdy na 13 % průměrné mzdy, přesně jak to navrhuje sněmovní tisk 258. Je vidět, že vláda ani v právě předkládané kvazi důchodové reformě tuto záležitost neřeší. Základní složka by dnes podle našeho návrhu činila 5 205 korun, čili by se o 1 165 korun

zvedla penze každému důchodci. Kouzlem nechtěného je to prakticky stejná částka, kterou vláda sebrala z mimořádné valorizace u průměrného důchodu. Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Také děkuji za přednesený návrh. (Hluk v sále.) A následuje pan poslanec Sládeček a pan poslanec Vondráček, který ale stále není přítomen, i pan poslanec Koteň, ani toho tady nevidím, takže možná už se jedná o poslední změnu pořadu. Prosím o klid v sále a pana poslance prosím o jeho slovo. Prosím.

Poslanec Karel Sládeček: Děkuji. Milá paní předsedkyně, dámy a pánové, rád bych zde navrhl nový bod na program dnešní schůze, a to s názvem Dovolena pana ministra bakaláře Lipavského na Krymu. (Pobavení v sále.) Pan ministr Lipavský dne 24. 6. napsal na Twitter následující tweet. Cituji. "Koukám, že se moje letní dovolená na Krymu přibližuje." Jelikož pan ministr Lipavský je velmi zkušený a světově uznávaný diplomat a všechna jeho prohlášení mají neuvěřitelný ohlas ve světě, tak jsme uvažovali s některými kolegy, že mu zaplatíme dvouletý wellness pobyt na jeho vytouženém Krymu. Rádi bychom v tomto bodu projednali možný termín jeho odjezdu. Protože se jedná o mimořádně důležitý bod, navrhuji jeho zařazení jako první bod dnešní schůze. Děkuji. (Smích a potlesk v levé části sálu.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Také děkuji. Nyní tedy má možnost vystoupit se svým návrhem pan poslanec Radek Vondráček, přítomen ale není, ani pan poslanec Koteň, stále není přítomen – není. Ani jedna z jeho přihlášek tedy nebude využita a obě propadají. Byli to již poslední přihlášení, kteří se však nedostavili.

Já jenom načtu omluvy. V mezičase jsem přivolala kolegyně a kolegy z předsálí, protože budeme o jednotlivých návrzích na změnu pořadu schůze hlasovat. Omlouvají se poslanci: Kobza Jiří od 21 hodin a následně od 21.15 hodin z pracovních důvodů a pan poslanec Lochman Ondřej od 21 hodin do 22.30, taktéž z pracovních důvodů.

Nyní tedy ještě jednou přivolávám kolegyně a kolegy z předsálí. Hlásí se pan poslanec, předseda Jakob s přednostním právem. Prosím.

Poslanec Jan Jakob: Děkuji. Vážná paní předsedkyně, vzhledem k tomu, že ta diskuse byla poměrně dlouhá, padla řada návrhů, tak poprosím o dvě minuty přestávky na poradu klubu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Vyhlašuji tedy dvě minuty přestávky na poradu klubu TOP 09 do 21.16.

(Jednání přerušeno od 21.14 do 21.16 hodin.)

Je tedy 21.16, přestávka klubu TOP 09 tak vypršela a přistoupíme k hlasování o navržených změnách pořadu schůze. Nejprve návrhy z grémia. Pokud není námitek, tak můžeme hlasovat návrhy najednou, a pokud není námitek, tak protože tady zazněly na začátku schůze, tak je nebudu opakovat. Ptám se zejména, jestli je námitka na to, abych je opakovala. Není požadavek, abych je opakovala, ani z jedné strany. Vnímám samozřejmě zájem o odhlášení, proto vás všechny odhlašuji a prosím, abyste se opětovně přihlásili svými kartami.

Jakmile se počet přihlášených ustálí, budeme hlasovat, a to návrhy z grémia. Mám tady jednu faktickou poznámku pana poslance Sadovského, což vnímám asi jako překlíknutí, takže ji mažu. Počet přihlášených se ustálil.

Zahajuji hlasování o návrzích tak, jak se na nich shodlo grémium. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 3 dnešní schůze přihlášeno 158, pro 158, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní tedy budeme hlasovat jednotlivé návrhy tak, jak je přednesli poslankyně a poslanci.

Pan předseda Výborný navrhuje, aby bod číslo 103, tedy sněmovní tisk 462, vyslovení souhlasu s ratifikací Dohody mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými o spolupráci v oblasti obrany, byl projednán dnes jako první bod.

Zahajují hlasování o tomto návrhu na pevné zařazení bodu a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 4 přihlášeno 158 přítomných, pro 139, proti 15. Návrh byl přijat.

Dále pan předseda Výborný navrhuje, aby bod číslo 110, tedy sněmovní tisk 165, zákon o pobytu cizinců, byl projednán ve středu 28. 6. jako pátý bod, tedy po bodech, které jsme prohlasovali z grémia.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro pevné zařazení tohoto bodu? Kdo je proti?

V hlasování číslo 5 přihlášeno 158 přítomných, pro 90, proti 15. Návrh byl přijat.

Taktéž pan předseda Výborný navrhuje bod číslo 67, sněmovní tisk 241, novela občanského zákoníku, aby byl projednán ve čtvrtek 29. 6. po bodu písemné interpelace, tedy bodu 125.

Zahajují hlasování o pevném zařazení tohoto bodu. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 6 přihlášeno 158 přítomných, pro 139, proti 14. Návrh byl přijat.

Návrh pana předsedy Výborného, abychom bod číslo 79, tedy sněmovní tisk 276, novela Listiny základních práv a svobod, zařadili pevně na čtvrtek 29. 6. po předchozím bodu, který jsme teď hlasovali, tedy po bodu 67, tedy druhý bod po písemných interpelacích.

Zahajují hlasování o předloženém návrhu a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V dnešním hlasování číslo 7 je přihlášeno 158 přítomných, pro 154, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Návrh pana předsedy Výborného, aby bod číslo 121, sněmovní dokument 2675, zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prošetření kauz Kanceláře prezidenta republiky v letech 2013 až 2023, byl pevně zařazen, a to na čtvrtek 29. 6. jako třetí bod, tedy po bodu 79.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 8 přihlášeno 158 přítomných, pro 87, proti 64. Návrh byl přijat.

Dále pan předseda Výborný navrhuje, aby bod 115, sněmovní tisk 437, zákon o státním podniku, byl projednán v pátek 30. 6. jako třetí bod.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 9 přihlášeno 158 přítomných, pro 90, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Pan předseda Výborný rovněž navrhuje, aby bod 116, sněmovní tisk 444, o spotřebních daních, byl projednán v pátek 30. 6. jako čtvrtý bod.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 10 přihlášeno 158 přítomných, pro 90, proti 66. Návrh byl přijat.

Pan předseda Okamura navrhuje, abychom pevně zařadili bod číslo 27, sněmovní tisk 8, zákon o referendu, a to dnes jako první bod.

Zahajují hlasování o předloženém návrhu. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 11 přihlášeno 158 poslankyň a poslanců, pro 16, proti 89. Návrh nebyl přijat.

Pan předseda Okamura dále navrhuje, aby bod číslo 31, sněmovní tisk 12, tedy novela trestního zákoníku, byl projednán dnes jako druhý bod.

Zahajují hlasování o tomto navrženém pevném zařazení. Vnímám, dostaneme se k tomu. (Hlásí se poslanec Zlínský.) Kdo je proti?

V hlasování číslo 12 přihlášeno 158 přítomných, pro 13, proti 89. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Zlínský k hlasování, předpokládám.

Poslanec Vladimír Zlínský: Děkuji za slovo. Já jsem v tom předchozím hlasování hlasoval pro, a na sjetině mám proti. Nezpochybňuji hlasování.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Budeme tedy postupovat dále. Nyní je to návrh pana předsedy Okamury, abychom bod číslo 24, sněmovní tisk 5, zrušení soudních exekutorů, zařadili pevně jako třetí bod dnešního jednání.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro předložený návrh? Kdo je proti?

V hlasování číslo 13 přihlášeno 158 přítomných, pro 14, proti 87. Návrh nebyl přijat.

Poslední návrh pana předsedy Okamury byl, abychom pevně zařadili bod číslo 28, sněmovní tisk 9, tedy poslaneckou novelu zákona o sociálních službách, jako čtvrtý bod dnešního jednání.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 14 přihlášeno 158 přítomných, pro 68, proti 66. Návrh nebyl přijat.

Paní předsedkyně Schillerová navrhuje zařazení nového bodu, který se pokusím přečíst, kdyžtak mě opraví, protože předsedal myslím někdo jiný. Návrh k transparentnosti rozpočtové politiky České republiky. Tak snad je to v pořádku. (Poslankyně Schillerová z lavice: Návrat.) Návrat. Děkuji. Návrat k transparentnosti rozpočtové politiky České republiky. Takhle je přesný název. Musíme nejdříve hlasovat tedy o zařazení nového bodu.

Zahajují hlasování k zařazení tohoto bodu na pořad schůze. Ptám se, kdo je pro zařazení tohoto bodu? Kdo je proti?

V hlasování číslo 15 přihlášeno 158 přítomných, pro 67, proti 87. Návrh nebyl přijat.

Pan předseda Babiš navrhuje nový bod zachování letiště Líně pro armádu – gigafactory v Plzni. Budeme nejdříve hlasovat o zařazení nového bodu.

Zahajují hlasování o zařazení tohoto bodu na pořad schůze. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 16 přihlášeno 159 přítomných, pro 69, proti 87. Návrh byl zamítnut.

Pan předseda Babiš navrhuje další nový bod, a ten je pod názvem vystoupení Petra Fialy na Evropské radě ve věci nesouhlasu s migračním paktem. Doufám, že nekomolím název.

Zahajují hlasování o zařazení tohoto nového bodu na pořad schůze. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 17 přihlášeno 159 přítomných, pro 68, proti 89. Návrh byl zamítnut.

Pan předseda Babiš dále navrhuje nový bod s názvem potvrzení vlády, že nikdy nebude souhlasit se zrušením jednomyslnosti v Evropské unii.

Zahajují hlasování o zařazení tohoto nového bodu na pořad schůze. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 18 přihlášeno 159 přítomných, pro 68, proti 86. Návrh byl zamítnut.

Pan předseda Babiš navrhuje také nový bod s názvem Zrušení pozice České republiky k migračnímu paktu.

Zahajují hlasování o zařazení nového bodu na pořad schůze. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 19 přihlášeno 159 přítomných, pro 68, proti 88. Návrh nebyl přijat.

Další návrh přednesl pan předseda Radim Fiala, a to nový bod s názvem Návrh na odstoupení od migračního paktu Evropské unie, který schválil pan ministr vnitra.

Zahajují hlasování o zařazení nového bodu na pořad schůze. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 20 přihlášeno 159 přítomných, pro 68, proti 86. Návrh nebyl přijat.

Pan předseda Fiala dále navrhuje nový bod pod názvem Diskuse o cenách energií.

Zahajují hlasování o zařazení nového bodu na pořad schůze. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 21 přihlášeno 159 přítomných, pro 68, proti 71. Návrh nebyl přijat.

Paní poslankyně Pokorná Jermanová navrhuje nový bod pod názvem Prodej zámku Štířín.

Zahajují hlasování o zařazení nového bodu na pořad schůze. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 22 přihlášeno 159 přítomných, pro 69, proti 85. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Mašek navrhl nový bod s názvem Informace vlády k přemístění lékařské záchranné služby z letiště Líně do Klatov.

Zahajují hlasování o zařazení nového bodu na pořad schůze. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 23 přihlášeno 159 přítomných, pro 67, proti 86. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Mašek dále navrhuje nový bod s názvem: Umí pan ministr Rakušan počítat a co je povinná solidarita v praxi?

Zahajují hlasování o zařazení nového bodu na pořad schůze. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 24 přihlášeno 159 přítomných, pro 67, proti 89. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Kobza navrhuje nový bod s názvem Ohrožení svobody slova a demokracie v České republice.

Zahajují hlasování o zařazení nového bodu na pořad schůze. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 25 přihlášeno 159 přítomných, pro 66, proti 88. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Kobza dále navrhuje, aby bod číslo 32, sněmovní tisk 13, tedy trestní zákoník, byl projednán jako třetí bod dnešního jednání.

Zahajují hlasování. Kdo je pro pevné zařazení tohoto bodu? Kdo je proti?

V hlasování číslo 26 přihlášeno 159 přítomných, pro 65, proti 89. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Kobza dále navrhuje, aby bod číslo 35, tedy sněmovní tisk 16, o státních svátcích, byl projednán jako čtvrtý bod dnešního jednání.

Zahajují hlasování o pevném zařazení tohoto bodu. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 27 přihlášeno 159 přítomných, pro 65, proti 82. Návrh byl zamítnut.

Paní poslankyně Maříková navrhuje nový bod s názvem odstoupení od Green Dealu.

Zahajují hlasování o zařazení nového bodu na pořad schůze. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 28 přihlášeno 159 přítomných, pro 60, proti 85. Návrh byl zamítnut.

Pan poslanec Zlínský navrhuje nový bod pod názvem Pokles počtu narozených dětí v České republice.

Zahajují hlasování o zařazení nového bodu na pořad schůze. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 29 přihlášeno 159 přítomných, pro 66, proti 87. Návrh byl zamítnut.

Paní poslankyně Šafránková navrhuje pevné zařazení bodu číslo 28, sněmovní tisk 9, zákon o sociálních službách, a to v první variantě jako první bod dnešního jednání.

Zahajují hlasování o zařazení nového bodu na pořad schůze. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 30 přihlášeno 159 přítomných, pro 68, proti 68. Návrh byl zamítnut.

Další varianta od paní poslankyně u téhož tisku je návrh, aby se jednalo v pátek 30. 6. jako první bod našeho jednání.

Zahajují hlasování o pevném zařazení tohoto bodu. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 31 přihlášeno 159 přítomných, pro 68, proti 65. Návrh byl zamítnut.

Paní poslankyně Šafránková dále navrhuje, aby bod číslo 76, sněmovní tisk 266, o státní sociální podpoře, byl projednán jako druhý bod dnešního jednání.

Zahajují hlasování o tomto návrhu. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 32 přihlášeno 159 přítomných, pro 66, proti 70. Návrh byl zamítnut.

Taktéž paní poslankyně Šafránková navrhuje alternativně, abychom jednali o tomto bodu jako druhém bodu v pátek 30. 6. Opět se jedná o sněmovní tisk 266.

Zahajují hlasování o pevném zařazení tohoto bodu. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 33 přihlášeno 159 přítomných, pro 66, proti 73. Návrh byl zamítnut.

Paní poslankyně Pošarová navrhuje nový bod pod názvem Kompetentnost a nekompetentnost současných ministrů.

Zahajují hlasování o pevném zařazení nového bodu na pořad schůze. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 34 přihlášeno 160 přítomných, pro 65, proti 88. Návrh byl zamítnut.

Paní poslankyně Štefanová navrhuje, abychom bod číslo 24, sněmovní tisk 5, zákon o zrušení soudních exekutorů, projednali jako první dnešní bod.

Zahajují hlasování o tomto návrhu. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 35 přihlášeno 160 přítomných, pro 17, proti 87. Návrh byl zamítnut.

Paní poslankyně Oborná navrhuje nový bod, a to pod názvem Zapojení českého průmyslu do výstavby nových jaderných zdrojů.

Zahajují hlasování o tomto bodu. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 36 přihlášeno 160 přítomných, pro 67, proti 87. Návrh byl zamítnut.

Pan poslanec Kettner navrhuje nový bod pod názvem Revize nepovedené inkluze.

Zahajuji hlasování o zařazení nového bodu na pořad schůze. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 37 je přihlášeno 160 přítomných, pro 66, proti 78. Návrh byl zamítnut.

Pan poslanec Kettner dále navrhuje nový bod pod názvem Soustavné porušování školského zákona.

Zahajuji hlasování o zařazení tohoto bodu na pořad schůze. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 38 přihlášeno 160 přítomných, pro 65, proti 87. Návrh byl zamítnut.

Pan poslanec Vích navrhuje, abychom bod číslo 73, sněmovní tisk 258, o důchodovém pojištění, projednali jako první bod dnes po již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování o pevném zařazení tohoto bodu. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 39 přihlášeno 160 přítomných pro 65, proti 89. Návrh nebyl přijat.

A konečně pan poslanec Sládeček, poslední z přednesených návrhů, navrhuje zařazení nového bodu, a to pod názvem Dovolena pana ministra Bc. Lipavského na Krymu.

Zahajuji hlasování o zařazení tohoto bodu na pořad schůze. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 40 přihlášeno 160 přítomných, pro 65, proti 81. Návrh nebyl přijat.

Vypořádali jsme se se všemi navrženými změnami pořadu schůze, já se pro jistotu ujistím, jestli tomu tak skutečně je, protože těch návrhů bylo skutečně hodně. Mělo by tomu tak skutečně být.

Nyní tedy budeme hlasovat o celém návrhu pořadu 70. schůze Poslanecké sněmovny, jak byl písemně předložen a upraven schválenými pozměňovacími návrhy

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 41 přihlášeno 160 přítomných, pro 134, proti 14. Návrh byl přijat, pořad schůze byl tedy schválen.

Předám řízení schůze a budeme pokračovat v projednávání jednotlivých bodů.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené, paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, budeme pokračovat ve schváleném pořadu a jako první otevírám bod číslo

98.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými o spolupráci v oblasti obrany /sněmovní tisk 462/ – první čtení

Jenom pro pořádek říkám, že zde eviduji několik přednostních práv, ale na žádném z nich není uvedeno, že by to mělo být vystoupení před otevřením rozpravy, tedy přednostní práva dostanou slovo až poté, co bude otevřena rozprava. A já prosím, aby předložený návrh uvedla ministryně obrany Jana Černochová. Prosím, paní ministryně, ujměte se slova.

Ministryně obrany ČR Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené dámy, vážení pánové, předkládám vám k projednání návrh na vyslovení souhlasu s ratifikací Dohody

mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými o spolupráci v oblasti obrany, která byla podepsána ve Washingtonu dne 23. května 2023.

V době, kdy nedaleko našich hranic stále probíhá brutální ruská vojenská agrese, je v bezpečnostním zájmu České republiky prohloubit obrannou spolupráci se Spojenými státy americkými. Spojené státy jsou naším nejdůležitějším spojencem, který garantuje obranu naší země i celé Severoatlantické aliance. Proto Česká republika uvítala návrh Spojených států sjednat dohodu o spolupráci v oblasti obrany, běžně nazývanou jako DCA, která by upravila právní postavení příslušníků ozbrojených sil Spojených států na území České republiky.

Dohoda nedává ozbrojeným silám Spojených států amerických právo pobývat na území České republiky. Jejich pobyt musí vždy schválit vláda nebo Parlament České republiky podle článku 43 ústavy. Pokud bude pobyt amerických ozbrojených sil schválen podle článku 43 ústavy, právní postavení amerických vojáků se bude následně řídit dohodou. Konkrétní aktivity amerických ozbrojených sil během jejich pobytu na území České republiky budou vždy realizovány na základě domluvy mezi Českou republikou a Spojenými státy.

Vyjednávání textu dohody zahrnovalo čtyři kola jednání za účasti vyjednávacích týmů České republiky a Spojených států a řadu dalších dílčích jednání o specifických otázkách. Český vyjednávací tým byl složen z odborníků na jednotlivé tematické oblasti dohody z ministerstev obrany, zahraničních věcí, spravedlnosti, financí, vnitra a dopravy. Dílčí záležitosti byly dle potřeby projednávány také s experty dalších rezortů a úřadů.

Sjednání dohody umožní intenzivnější praktickou spolupráci mezi českými a americkými ozbrojenými silami, zejména v souvislosti se zajišťováním obrany východního křídla Severoatlantické aliance, logistickou podporou spojeneckých vojenských aktivit, posilováním vojenské infrastruktury, zvyšováním interoperability našich ozbrojených sil, vojenským vzděláváním a v neposlední řadě společným výcvikem a cvičením.

S ohledem na povahu závazků České republiky dosažených v dohodě je nutné, aby obě komory Parlamentu vyslovily v souladu s článkem 49 ústavy souhlas s její ratifikací, kterou pak provede prezident republiky. Dohoda bude prováděna primárně v gesci Ministerstva obrany, které bude jejím prováděcím orgánem a bude koordinovat jak spolupráci s americkou stranou, tak součinnost s ostatními ministerstvy a ústředními správními úřady, jejichž působnosti se dohoda dotýká.

Obdobné smlouvy mají Spojené státy americké sjednané s 24 členskými státy NATO. Všechny členské státy NATO na východní hranici takovou smlouvu již mají sjednanou. Estonsko, Lotyšsko, Litva, Polsko. Maďarsko už v roce 2019. – Pochybují, že by pan Tomio Okamura řekl o Viktoru Orbánovi, že se chová jako Biľak. – Rumunsko, Bulharsko, Norsko a naposledy i Slovensko, které smlouvu sjednalo na začátku roku 2022. Aktuálně Spojené státy americké jednájí ještě s Dánskem, Finskem a též se Švédskem, ačkoliv Švédsko, jak víme, ještě není členem NATO.

Dovolte mi zrekapitulovat pár milníků v tom harmonogramu při projednávání a sjednávání DCA:

1. dubna 2022 rezort Ministerstva obrany obdržel úvodní návrh DCA od americké strany. 25. května 2022 vláda usnesením č. 443/V schválila směrnici pro jednání o DCA. 9. a 10. června 2022 proběhlo první kolo negociačí o DCA za účasti obou vyjednávacích týmů v Praze. 16. srpna jsem informovala vládu o stavu negociace DCA. V září proběhlo druhé kolo negociačí za účasti obou vyjednávacích týmů opět v Praze. 27. října vláda schválila změnu směrnice projednání o DCA usnesením č. 902/V. 2. listopadu 2022 proběhla prezentace stavu vyjednávání DCA před poslanci a před senátory Parlamentu České republiky. Jednalo se konkrétně o poslance výboru pro obranu, výboru pro bezpečnost a zahraničního výboru. Byli to poslanci i senátoři, Senát má ten výbor jeden. – Myslím si, že tehdy za SPD se toho jednání účastnil pan kolega Kobza. – 3. a 4. listopadu proběhlo třetí kolo negociace DCA za účasti obou

vyjednávacích týmů v Praze. 5. ledna 2023 proběhlo čtvrté kolo negociace za účasti obou vyjednávacích týmů. 10. února se dojednaly všechny dosud sporné části textu DCA. 3. až 10. března probíhalo mezirezortní připomínkové řízení k návrhu na sjednání DCA. 10. března 2023 – projednávání výsledků mezirezortního připomínkového řízení a vypořádání připomínek za účasti zástupců předmětných rezortů. 12. dubna 2023 byla ukončena jazyková kontrola české a americké strany a z ní vyplývající úpravy toho textu, aby tedy se na tom obě strany shodly.

Ve stejný den, 12. dubna, jsem seznamovala poslance opozičních stran jak z poslaneckého klubu ANO, tak potom následně i kolegy z SPD, informovala jsem je o tom aktuálním, posledním textu DCA. Měli možnost a dostali nabídku, aby se konala další schůzka, kde budou přímo i zástupci jednotlivých rezortů, aby si i na tuto schůzku mohli přizvat svoje experty. K tomu došlo, proběhlo. Myslím si i jsem měla pocit z těch jednání s kolegy z opozice, jak s panem Víchem, tak zejména s kolegy z hnutí ANO – za velmi vstřícné připomínky ještě jednou děkuji paní předsedkyní Schillerové a jejím kolegům, panu předsedovi Babišovi – že opravdu měli velký zájem a velkou vůli se s těmi informacemi podrobněji seznamovat.

Po tomto jednání jsme dali návrh na vládu, konkrétně to bylo 26. dubna 2023, kdy vláda schválila návrh na sjednání DCA usnesením č. 294 ze dne 26. dubna 2023. V ten samý den, kdy schválila vláda tuto smlouvu, se ihned na stránkách Ministerstva obrany objevilo plné znění této smlouvy a bylo k dispozici každému, kdo si tu smlouvu chtěl přečíst.

Smlouva byla podepsána ve Washingtonu, D.C., 23. května a za českou stranu jsem ji podepisovala já, za americkou stranu ji podepisoval pan ministr obrany Austin. 2. června 2023 byl materiál doručen do obou komor Parlamentu a zaevidován jako sněmovní tisk 462 a senátní tisk 108. 20. června 2023 DCA projednal výbor pro zahraniční věci, obranu a bezpečnost Senátu a doporučil ji ke schválení.

Dámy a pánové, vzhledem k tomu, že tady víceméně těch osm hodin probíhala i diskuse, která se částečně i dotýkala některých věcí, které souvisí s touto smlouvou, tak mi dovoluje pár komentářů.

Zaznívalo tady slovo referendum. Není znám případ, kolegyně, kolegové, kdy by DCA bylo v některém z členských států NATO schvalováno referendem. Protože DCA nemají podobu smluv o vstupu do mezinárodní organizace nebo o závazku společné obrany, jsou ve státech schvalovány jako úplně běžné mezinárodní smlouvy o právním postavení příslušníků cizích ozbrojených sil. Ani v Maďarsku neměly referendum.

K tomu, co tady zaznívalo zejména od pana předsedy hnutí SPD Tomia Okamury. Víte, já jsem si dala tu práci a našla jsem si dva poměrně zajímavé tisky, ke kterým bych chtěla připoutat vaši pozornost. Je to jeden tisk z 9. července roku 2015, konkrétně se jedná o usnesení 835, a druhý tisk je z 29. září 2020 a to usnesení má číslo 1247. V obou těchto případech, kolegyně a kolegové, se jedná o návrh na prodloužení doby působení Britského vojenského poradního a výcvikového týmu v České republice na území České republiky. A k mému velkému překvapení po těch silných slovech Tomia Okamury, která tady zaznívala, a já jsem si to tady napsala přesně s citací, že "ne cizím základnám a vojákům na našem území" – tak možná si to pan Okamura nepamatuje, ale myslím si, že ten náš systém Poslanecké sněmovny asi zpochybnit nelze, hlasování zanášená do tohoto systému tam jsou i do dávné historie.

Takže když se podíváte na hlasování na 263. schůzi (správně: na hlasování 263 na 29. schůzi) z 9. července 2015, bylo to hlasování, které probíhalo v 19.09 a já jsem tehdy byla zpravodajka toho návrhu, tak si představte, že tehdy nezařazený poslanec – protože poté co vytuneloval Úsvit, tak se rozloučil s kolegy a stal se nezařazeným poslancem – tak pan Tomio Okamura hlasoval pro. Pan Tomio Okamura hlasoval pro pobyt – pobyt! – britských vojáků na území České republiky a vyslovil souhlas dokonce s prodloužením doby působení Britského vojenského poradního a výcvikového týmu v České republice na území České republiky

v počtu 30 osob s předpokládanou dobou pobytu – hádejte na kolik? Na pět let! Počínaje dnem 10. října 2015. Zároveň pan Tomio Okamura souhlasil s pobytem příslušníků ozbrojených sil členských států organizace Severoatlantické smlouvy, Evropské unie a států zúčastněných v programu Partnerství pro mír v počtu do 100 osob v jednotlivém kurzu na území České republiky za účelem jejich účasti ve výcvikových kurzech pořádaných Britským vojenským poradním a výcvikovým týmem v České republice od 10. října 2015.

Kromě pana Okamury pro to tehdy hlasovali i jeho nezařazení kolegové pan Karel Pražák, Milan Šarapatka z Úsvitu, pro toto usnesení hlasovala paní Jana Hnyková, Augustin Karel Andrle, Jaroslav Holík, Marek Černoch, Karel Fiedler, Martin Lang, Olga Havlová a Jiří Štětina.

Dovolte mi upoutat vaši pozornost ještě na to druhé usnesení, jak jsem říkala, usnesení číslo 1247, kde opět Poslanecká sněmovna projednávala návrh na prodloužení doby působení Britského vojenského poradního a výcvikového týmu v České republice na území České republiky, sněmovní tisk 782. A i v tomto případě Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas s prodloužením doby působení Britského vojenského poradního a výcvikového týmu v České republice na území České republiky v počtu do 30 osob s předpokládanou dobou pobytu pět let, počínaje dnem 10. října 2020. Tento tým má tedy mandát do roku 2025. Byla jsem zpravodajkou toho usnesení a myslím si, že si to pamatujeme poměrně přesně. No a jak už jsem vám tady říkala před chvílí, hádejte, kdo hlasoval pro pobyt britských vojáků, a nejenom britských vojáků? Protože v té dvojce jde o pobyt příslušníků ozbrojených sil členských států organizace Severoatlantické smlouvy a Evropské unie, států zúčastněných v programu Partnerství pro mír, republiky Kosovo – pane Foldyno, představte si, republiky Kosovo, a hlasoval pro to váš předseda – Jordánského hášimovského království a státu Libye za účelem jejich účasti ve výcvikových kurzech pořádaných Britským vojenským poradním a výcvikovým týmem v České republice s tím, že počet příslušníků ozbrojených sil těchto států vyslaných do výcvikových kurzů nepřesáhne v žádném okamžiku 100 osob v jednotlivém kurzu. Tohle jsou prosím fakta. Fakta dohledatelná, fakta, která vám můžu dát k dispozici.

A kdyby někoho z vás zajímalo, jak kdo o tomto návrhu hlasoval, tak já vám to za malou chvíli přečtu. SPD hlasovalo v počtu 15 poslanců, pro. Pro byl pan Jaroslav Dvořák, paní Monika Jarošová, pan Radek Rozvoral, pan Pavel Jelínek, paní Karla Maříková, paní Lucie Šafránková, pan Jiří Kobza, pan Tomio Okamura, pan Jaroslav Holík, pan Jiří Kohoutek, pan Zdeněk Podal, pan Radovan Vích, pan Jan Hrnčíř, pan Radek Koten a pan Miloslav Rozner. Ti všichni hlasovali pro.

Já se tedy ptám, kolegyně a kolegové, co ty čtyři hodiny jste nám tady vlastně chtěli říct? Chtěli jste nám říct to, že hnutí SPD, nebo Úsvit nebo jak jste se jmenovali, nepodpoří nikdy nějaký pobyt nějakých amerických vojáků? Pane Okamuro, prostřednictvím pana místopředsedy, jste vůči Američanům zaujatý? Že Britové vám nevadí a Američané vám vadí? Hraje tam roli nějaká historická souvislost toho, že vám to vadí? Víte, mně to přijde od vás přinejmenším pokrytecké – a já ještě jednou děkuji zástupcům ANO, vím, že mě budou grilovat, že se mě budou ptát na otázky – ale že vlastně vy ten čas využijete pro to, že tady jako kolovrátek opakujete věty o referendu a o tom, že hnutí SPD nikdy nebude souhlasit s pobytem žádných vojáků, a přitom ta historie nelže a je úplně evidentní, že vy jste pro to hlasovali, že jste pro to hlasovali dokonce v podobné sestavě, jako tady dneska sedíte.

Takže ještě jednou v závěru já děkuji všem kolegům, kolegyním, kteří vnímají tuto smlouvu jako smlouvu, která je třeba. Opravdu se ten vyjednávací tým snažil vyjednat maximum možného pro to, aby ta smlouva byla výhodná. Podařilo se nám tam prosadit věci, které skutečně v jiných smlouvách nejsou, a já za to těm lidem děkuji. A děkuji předem všem, kteří nebudou projednávání tohoto bodu obstruovat a kteří budou klást samozřejmě dotazy, na které jsem připravená odpovídat, ale nebudou z toho dělat tuhle komedii, co jste tady ty čtyři hodiny dělali vy, kolegové z SPD. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Nyní promluví zpravodaj pro první čtení Marek Ženíšek. Já eviduji faktické poznámky, ale vzhledem k tomu, že není otevřená rozprava, tak není možné se hlásit s faktickými poznámkami. Faktické poznámky slouží jako reakce na probíhající rozpravu, která není otevřená.

Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Marek Ženíšek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dovolím si shrnout to podstatné z vládního návrhu na vyslovení souhlasu s ratifikací Dohody České republiky a Spojených států amerických o spolupráci v oblasti obrany. Jak zde již zaznělo, dohoda je dvoustrannou mezinárodní smlouvou, jejímž účelem je upravit rozličné oblasti týkající se pobytu a plnění povinností příslušníků ozbrojených sil Spojených států amerických na území České republiky v případě, že by v České republice plnili nějaké úkoly. Smyslem a účelem vládního návrhu je připravit podmínky, zejména právní a technické, pro případné působení amerických vojáků v České republice. Jde primárně o takzvanou statusovou bilaterální mezinárodní smlouvu. Text samotné dohody schválila vláda České republiky 26. dubna 2023 a podpis smlouvy se uskutečnil 23. května tohoto roku.

Smlouva doplňuje mnohostrannou dohodu takzvanou NATO SOFA z roku 1951, k níž Česká republika přistoupila po vstupu do NATO, a platí tedy již téměř 23 let. Dohoda upravuje ty oblasti, kterým se NATO SOFA nevěnuje, a rovněž rozpracovává či upřesňuje řadu oblastí, které v NATO SOFA sice obsaženy jsou, ale nedostatečně podrobně, jednoznačně či srozumitelně.

NATO ve všech svých obranných plánech a koncepcích počítá s prominentní rolí amerických vojáků při společné obraně. A asi je dobré připomenout, že právě na přítomnosti amerických ozbrojených sil v Evropě je bezpečnost Aliance založena od samého počátku, a proto je tato smlouva důležitým předpokladem i pro posílení obranné spolupráce se Spojenými státy americkými.

Stojí také za to připomenout, že sama dohoda nehovoří o žádné konkrétní formě spolupráce mezi americkými a českými vojáky ani o žádné konkrétní americké vojenské přítomnosti. Dohoda sama o sobě neposkytuje americkým vojákům oprávnění pobývat na území České republiky, a jak již bylo zmíněno, jejich pobyt musí být vždy schválen v souladu s článkem 43 Ústavy České republiky. Stejně tak smlouva automaticky neumožňuje americkým silám ani americké straně výstavbu objektů v českých vojenských zařízeních a základnách, smlouva pouze upravuje, jak by taková situace vypadala, pokud by se na ní česká a americká strana domluvily, a následně v příloze A této smlouvy určuje zařízení a prostory, které by mohly být využívány v případě plnění úkolů na území České republiky, přičemž samotné uvedení místa v příloze smlouvy neznamená automaticky přístup pro ozbrojené síly Spojených států amerických. Konkrétní využití a jeho podmínky budou vždy na zvláštní domluvě mezi smluvními stranami, tedy Českou republikou a Spojenými státy.

Text dohody je velmi podrobný a ve 30 článcích upravuje zejména přístup a užívání dohodnutých zařízení a prostorů na území České republiky, jurisdikci nad příslušníky ozbrojených sil Spojených států amerických, osvobození od cel a daní či postavení dodavatelů nebo například logistickou podporu. Je nutné asi připomenout, že již dnes jsou některé české letecké základny, jako například Čáslav nebo Náměšť, deklarovány jako alianční letecké základny a na většině míst uvedených v příloze A této smlouvy tak již nyní probíhá spolupráce s cizími ozbrojenými silami. Jsou to též místa poskytování podpory aliančním silám. Co se týče trestní jurisdikce, tak základní pravidla týkající se trestní jurisdikce upravuje již zmíněná smlouva NATO SOFA. Tato dohoda tyto věci nijak radikálně nemění a pouze dovysvětluje, respektive zpřesňuje.

Na závěr si dovolím připomenout, že dohodu o spolupráci v obraně má v současné době v nějaké podobě 24 zemí NATO. Lze tak říct, že česká vláda skutečně oproti ostatním zemím

měla možnost porovnání a i důkladnější přípravy. Dále pak Dánsko a Finsko v současné době o této dohodě vyjednávají a stejně tak Švédsko, přestože není členem – zatím – Aliance. Česká republika je jediným členským státem NATO ve střední a východní Evropě, který dosud bilaterální dohodu o obranné spolupráci se Spojenými státy americkými nemá, a to přestože Česká republika hraje vzhledem ke své geografické poloze klíčovou roli pro přesuny spojeneckých jednotek, vybavení a materiálu po Evropě za účelem kolektivní obrany.

Dohoda vstoupí pro Českou republiku v platnost 30. dnem následujícím po výměně písemných oznámení mezi smluvními stranami, a to dnem pozdějšího oznámení, kterým se smluvní strany informují o tom, že každá z nich splnila své vnitrostátní postupy potřebné pro vstup smlouvy v platnost. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní tedy otevírám obecnou rozpravu, do které eviduji pět přihlášek s přednostním právem. Jako první vystoupí pan předseda Tomio Okamura, poté pan předseda Radim Fiala, poté paní předsedkyně Alena Schillerová a další. Pane předsedo Okamuro, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené kolegyně, vážení kolegové, máme tady před sebou ve Sněmovně bod, kterým je dohoda se Spojenými státy americkými o spolupráci v oblasti obrany, kterou vláda Petra Fialy z ODS schválila 26. dubna a následně ministryně obrany Černochová z ODS v USA podepsala, a nyní by tuto dohodu měla schválit Sněmovna.

Za hnutí SPD zdůrazním hned v úvodu, že SPD říká jasné ne! americkým vojákům a cizím základnám v České republice a budeme hlasovat proti této dohodě. A všiml jsem si, že SPD je jedinou stranou v parlamentu, která bude hlasovat proti, jelikož podle vyjádření předsedkyně poslaneckého klubu ANO Aleny Schillerové bude většina poslanců ANO hlasovat pro tuto dohodu. Takže SPD je jedinou stranou v parlamentu, která bude hlasovat proti, proti americkým základnám, proti cizím základnám v České republice. Hnutí SPD je tedy jedinou opoziční stranou, která je v této věci proti vládní koalici. A já hned na úvod bych dal návrh na zamítnutí této dohody mezi ČR a USA v prvním čtení, takže o mém návrhu by se hned tedy následně po té rozpravě hlasovalo.

Jsme přesvědčeni, že by měla vláda na tuto otázku vyhlásit referendum. Zákon o referendu z pera SPD, který takové referendum umožňuje, jsme již podali do Sněmovny a čeká tady na projednání. Fialova vládní pětikoalice nám tady ale referendum blokuje.

Smlouva s USA není smlouva o spolupráci, ale smlouva o budoucí vojenské přítomnosti USA v České republice, která umožňuje ozbrojeným silám USA používání 11 vojenských prostor a budov, a to na leteckých základnách Čáslav, Pardubice, Náměšť a Mošnov. Budou také moci používat armádní výcvikové prostory Hradiště, Libavá, Boletice, Březina a používat kasárna ve Vyškově, v Rančívově a ve Staré Boleslavi. Ve všech těchto lokalitách mohou USA stavět vlastní budovy, a to včetně prodejen potravin, otevřených stravovacích zařízení, bankovních služeb, společenských, vzdělávacích center a tak podobně

V případě schválení této smlouvy se tak budou moci na území České republiky volně pohybovat a operovat ozbrojené síly USA, a to včetně rodinných příslušníků. Dohodou Fialova vláda zvýhodnila americký vojenský personál na úroveň diplomatických misí. Tato dohoda zavádí volný režim příjezdů, odjezdů, přivážení jakýkoliv movitých věcí a skladování zbraní a střeliva do těchto prostor, a to bez možnosti kontrol ze strany České republiky. De facto se bude jednat o podobný princip, jaký je aplikován na teritoria ambasad. Tedy nemůžeme dovnitř, nevíme, kdo tam je, co tam je uskladněno, a nevíme, jaká se zde provádí činnost. Navíc k zabezpečení kázně a pořádku v případě protestů proti pobytu ozbrojených sil USA na území ČR je lze použít k nasazení i mimo těchto 11 lokalit kdekoli na území České republiky. Dohoda je dokonce uzavírána na 10 let, kdy se nedá vypovědět. Tato dohoda je jednostranně nevýhodná pro Českou republiku. Nedává obdobná práva českým vojákům, jejich rodinným

příslušníkům nebo dalším civilistům na území Spojených států amerických. Název celé dohody předpokládá obrannou spolupráci, ale obsah dohody směřuje k jednostranné, pro USA výhodné úpravě pobytu jejich vojsk na území České republiky po dobu nejméně 10 let. Dokonce ani počet příslušníků ozbrojených sil USA na českém území není nijak omezen.

Ministryně obrany opakovaně ujišťuje, že přítomnost ozbrojených sil USA podle této dohody bude podléhat schválení Parlamentem. Když se podívám do dohody samotné, nic o odkladu uplatnění té dohody tam nevidím. Dohoda vstupuje v platnost 30. dnem po výměně nót, že každá smluvní strana splnila své vnitrostátní postupy potřebné pro vstup této dohody v platnost. Tedy pak už platí automaticky vše, co je v ní napsáno. Žádný odklad. Je zde enormní riziko, že po ratifikaci vláda potichu umožní USA podle dohody postupovat a nic dalšího už Parlament ke schvalování nedostane. Maximálně dá formální souhlas vláda, nebo se bude rovnou postupovat podle dohody – automaticky i u ozbrojených sil USA, které zde již budou takzvaně na cvičení. Nestačí slovní ujišťování od ministryně paní Černochové nebo jiných členů pětikoalice. Je třeba napsat rovnou do té dohody, že se tím nedává možnost rovnou podle dohody postupovat, ale že před aplikací této dohody na teritorium České republiky bude třeba vyžádat souhlas obou komor Parlamentu.

Pro Českou republiku je také mimořádně nevýhodné, aby dohodu nebylo možné předložit žádnému soudu – ani vnitrostátnímu, ani mezinárodnímu. Tato pasáž by se měla změnit a hlavně je třeba změnit tu dobu sjednání z nevypověditelných 10 let na možnost výpovědi v horizontu měsíců, jinak tato dohoda zavazuje i několik dalších vlád, i těch, co přijdou po této vládě.

Je potřeba tuto dohodu vnímat i v souvislosti s vládou navrženou novelou ústavy, konkrétně čl. 43 ústavy, který se týká obrany našeho státu. Hnutí SPD podalo při projednávání ve Sněmovně návrh na zamítnutí a projednávání je nyní přerušeno v ústavně-právním výboru Sněmovny.

Připomenu, co je obsahem této vládou navržené novely ústavy. V současné době vláda rozhoduje o vyslání ozbrojených sil České republiky mimo území České republiky a o pobytu ozbrojených sil jiných států na území České republiky bez souhlasu Parlamentu nejdéle na dobu 60 dnů, jde-li o: a) plnění závazků z mezinárodních smluv o společné obraně proti napadení, b) účast na mírových operacích podle rozhodnutí mezinárodní organizace, jíž je Česká republika členem, a to se souhlasem přijímacího státu, a c) účast na záchranných pracích při živelních pohromách, průmyslových nebo ekologických haváriích. A nově chce vláda do ústavy vložit větu: jde-li o d) ochranu života a zdraví, ohrožení majetkových hodnot nebo bezpečnost České republiky. A právě je jasné, že do výkladu slov "ohrožení bezpečnosti" při pohledu na chování Fialovy vlády, že pod to lze schovat v podstatě úplně vše.

Vzhledem k tomu, že jde o dohodu, která omezí pravomoci českých orgánů dle čl. 10a ústavy, to znamená omezení jurisdikce, zrušení kontrasignace České republiky na rozkazu ke vstupu cizích vojsk, eliminace soudu při řešení sporů, tak zastávám názor, že by dohoda měla být schvalována nejlépe třemi pětinami hlasů poslanců, a nikoliv pouze nadpoloviční většinou.

V usnesení vlády České republiky ze dne 26. dubna 2023 dodnes není toto její rozhodnutí o ratifikaci obranné dohody s USA přijatelně a logicky zdůvodněno. Odůvodnění bylo delegováno na ministryni obrany Černochovou, která v takto zásadní otázce ale rozhodně nikdy nemůže zastupovat desetimilionovou republiku. A píše nám spousta rozhořčených občanů, že zde žádné cizí základy nechce. A já s nimi souhlasím. Zastávám tedy názor, že v souladu s Listinou základních práv a svobod a s Ústavou České republiky k Dohodě mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými o spolupráci v oblasti obrany by se měli vyjádřit svým hlasováním občané v celonárodním referendu podle příslušného zákona. Proto vás žádám o podporu našeho zákona o referendu při jeho projednávání ve Sněmovně.

Ministryně obrany Černochová z ODS tvrdí, že smlouva neklade žádné nároky USA na zákony v naší zemi. Pokud tu ovšem americké vojsko nechceme, pak je dohoda zbytečná. Je přece každému jasné, že smlouva je základem pro budoucí základny v naší republice a pro budoucí přítomnost amerických vojáků v naší republice. Ministryně Černochová dále tvrdí, že Parlament je pojistkou, která může zabránit vstupu a trvalé přítomnosti vojska USA na našem území – což je nesmysl, jelikož současná vládní většina prohlašuje bez mandátu občanů, bez souhlasu veřejnosti cokoliv, co se jí zlíbí. A znovu připomenu, že vládní koalice získala ve volbách pouze 43 % hlasů občanů, nikoliv většinu.

Parlament, a to Sněmovna i Senát, tedy nejsou žádnou pojistkou. Přesněji, jsou pojistkou pro vládu a Spojené státy, že si s naší zemí udělají, co se jim zlíbí, navzdory odporu většiny našich občanů. Tou skutečnou pojistkou je referendum, kterému ale vládní koalice brání. Pobyt cizích vojsk, navíc za podmínek, kdy se vymykají českým zákonům, a to prokazatelně, je obrovské omezení naší suverenity, které nemá právo odsouhlasit žádná vláda, žádný parlament bez souhlasu většiny občanů České republiky. Tahle země není, vážení kolegové, jen vaše. Je nás všech, všech občanů České republiky, a vy byste to měli respektovat a v prvé řadě požádat občany o jejich souhlas.

Závěrem budu čistě jednou větou reagovat na ty osobní útoky paní ministryně Černochové. Paní ministryně, já mám ženy rád a já opravdu na vaše útoky reagovat nebudu, protože jste žena, a já jsem samozřejmě nad věcí. Ale mí kolegové spolustraníci se ve faktických poznámkách vyjádří za mě. Takže já opravdu budu k ženám gentleman, do osobní roviny nesklouznu. Ano, politické – politický střet, politický programový střet, to je v pořádku, ale do osobní roviny, i kdybyste mi sebevíc nadávala, já jsem na to zvyklý. Ono totiž vždycky útočí ti, kterým klesá podpora. Ale já vás mám rád jako ženu a já jsem opravdu nad věcí a nenuťte mě do toho.

Děkuji za pozornost a přeji vám – i vám, paní ministryně – hezký večer.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Eviduji tři faktické poznámky – první pan poslanec Vích, poté pan poslanec Foldyna a poté paní ministryně Černochová. Prosím.

Poslanec Radovan Vích: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já budu reagovat na vystoupení paní ministryně Černochové. Já se musím zastat tím způsobem, jakým jste vystupovala proti předsedovi hnutí SPD Tomiu Okamurovi v otázce schválení pobytu Britského poradního a výcvikového týmu. Paní ministryně, přece nemyslíte vážně, že lze srovnávat pobyt 30 osob Britského poradního a výcvikového týmu, který byl schválen v rámci APC formátu, to znamená NATO, Evropská unie v rámci Partnerství pro mír – já bych chtěl zdůraznit Partnerství pro mír, které má 52 států. V tomhle formátu je 52 států v rámci Partnerství pro mír. A pro nás bylo důležité, a proto jsem taky doporučoval našemu poslaneckému klubu, abychom hlasovali pro ten Britský poradní a výcvikový tým, protože se jednalo o instruktory, jednalo se o výcvik a jednalo se o program v rámci Partnerství pro mír, a to přece v žádném případě nelze dávat na stejnou úroveň, jako je působení vojáků USA, respektive dohoda Česká republika a USA, s tím programem, pro který jsem doporučoval našemu poslaneckému klubu hlasovat. Tak jenom bych to chtěl dát na tu pravou úroveň. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní Jaroslav Foldyna. Prosím.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji za slovo. Já se prostřednictvím vás obracím na paní ministryni v jedné věci, protože pan Okamura o tom nemluvil, nicméně to, že nařkla předsedu SPD z jakéhosi podvodu, tunelování, tak to vlastně poškozují celou SPD – i nás, že jsme nějací... kteří k tomu mlčí. Já vás tedy vyzývám, paní ministryně, abyste doložila to, co jste tady řekla – že Tomio Okamura tuneloval Úsvit. V roce 2015 státní zástupce toto obvinění prošetřil

a odložil. Já vás žádám – vy jste to tady řekla, že to tak bylo, buďto jste dezinformátor a lhář, nebo nejste a jste schopna to doložit – abyste se tedy chopila mikrofonu, doložila to, že Tomio Okamura tuneloval Úsvit, řekla jste to tady, anebo se Tomiu Okamurovi a veřejnosti omluvte, že nejste dezinformátor.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. A nyní s faktickou poznámkou paní ministryně. Prosím.

Ministryně obrany ČR Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Já jsem tady citovala kolegy z Úsvitu, kteří takto komentovali to, co činil Tomio Okamura, když opouštěl Úsvit a stal se nezávislým poslancem.

K tomu, co tady říkal kolega Vích. To jsou dva typy mandátu. Jeden mandát byl na prodloužení doby působení Britského vojenského poradního a výcvikového týmu – tam, máte pravdu, to bylo 30 osob, ale pak tam byl právě pobyt příslušníků ozbrojených sil členských států Organizace Severoatlantické smlouvy a Evropské unie a to bylo 100 osob. Takže to jsou dva mandáty, pane kolego.

K tomu, co tady říkal pan Okamura. Možná si pan Okamura nevšiml, že k ústavě, k tomu čl. 43, je načtený pozměňovací návrh, který odkládá platnost, účinnost té změny ústavy do nového volebního období, do nové vlády, která tady vznikne po parlamentních volbách. Takže není žádná pravda, že by si tato vláda chtěla uzurpovat nějakou další pravomoc. Nic takového není pravda.

A možná by nebylo od věci, kdyby si třeba pan předseda SPD občas tu ústavu přečetl. DCA je běžnou dvoustrannou mezinárodní smlouvou podléhající podle ústavy souhlasu Parlamentu. Na základě čl. 10 ústavy má DCA přednost před zákonem, může tedy obsahovat odlišnou úpravu, než jaká je v zákoně, proto se schvaluje v Parlamentu. Ale vzhledem k tomu, že DCA je schvalována Parlamentem obdobně jako zákony a její úprava je na úrovni zákona, nemůže být v rozporu s Ústavou České republiky. Ten čl. 43 tam je a platí. Obsah DCA musí být v souladu s Ústavou České republiky a dalšími ústavními zákony, protože DCA není nadřazena Ústavě ČR... (Předsedající: Čas.) ani dalším ústavním zákonům. Je to nesmysl, co tady zaznělo.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Jaroslav Foldyna s faktickou poznámkou.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji za slovo. Já chápu, že paní ministryně je zřejmě rozrušená a neuvědomuje si, co tady vlastně řekla nebo neřekla. Tak já jí tady říkám, že ona neřekla, že někoho cituje! Ona prostě řekla, že Tomio Okamura tuneloval Úsvit! To je na stenozáznamu a můžeme se na to podívat. Čili jestliže to říkáte, tak to doložte, protože v této chvíli je to takové obvinění, které je dosti závažné. Vy jste prostě obvinila Tomia Okamuru, že tuneloval Úsvit, a neřekla jste, že někoho citujete. Já chápu, že projednáváme smlouvu o bratrské pomoci – pardon, o obranné spolupráci – a že v této chvíli můžete být trochu nervózní, ale pojďme se držet faktů. Vy jste řekla – Tomio Okamura tuneloval Úsvit. Nikoho jste necitovala.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Paní ministryně s faktickou poznámkou. Prosím.

Ministryně obrany ČR Jana Černochová: Pane kolego Foldyno, prostřednictvím pana místopředsedy, vy si tu dobu, kdy se tady v přímém přenosu bratrovražedně vraždili kolegové z Úsvitu, taky pamatujete. Také jste tady byl poslanec, byl jste poslancem za ČSSD. Všichni, co jsme tady seděli, jsme byli svědky tady neustálého obviňování jedné strany proti druhé straně,

včetně těchto silných slov. Ta tady zaznívala na tenhle ten mikrofon. Takže já jsem tady neřekla nic, co by v té době nebylo tady na půdě Poslanecké sněmovny diskutováno a řešeno a co by nějakým způsobem potom možná, jak vy jste říkal, bylo předmětem nějakého soudního sporu. Ale pan Okamura tady uráží každého. Urážel tady opakovaně paní předsedkyni Poslanecké sněmovny. Mě urážíte tady celý den a srovnáváte mě s Biřákem. Takže opravdu nechte na mně, jaké momenty z té historie pana Okamury já tady budu zmiňovat. Nechte to na mně! Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Jako další s přednostním právem je přihlášen pan poslanec Radim Fiala. Není, takže stahuji přihlášku. Jako další vystoupí paní předsedkyně Alena Schillerová, připraví se pan ministr Vít Rakušan, dále Karel Havlíček. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené dámy, vážení pánové, paní ministryně, já musím říct, že jsem naprosto fascinována. Já jsem fascinována, jakým způsobem jste přistoupili k takto závažnému tématu. A jakým způsobem jste rezignovali na komunikaci navenek, vůči lidem. A jak to vlastně celé odpovídá systému vašeho vládnutí, kdy nasadíte koňské klapky na oči, nekoukáte napravo, nekoukáte nalevo a prostě to uděláte.

Teď je to ale jiné, protože odpovědi nechce jenom opozice, ale hlavně veřejnost. Pro mě je to skutečně nepochopitelná záležitost. Já vám zasypané schránky na Facebooku, na Instagramu, mailové schránky. A sama jsem si kladla otázku, jak se to mohlo stát? Jiné události, které by si naopak zasloužily podle mého soudu zdrženlivost, komentujete ostošest. Někdy mám pocit, že soutěžíte – pan ministr zahraničí s paní ministryní obrany – kdo bude mít vtipnější tweet a získá větší počet srdíček. Tady se řeší plánování dovolené na Krymu, nakonec to tady také dneska zaznívalo, jako byste zapomněli, že jste především ministři vlády České republiky. Ale takto klíčové téma, které má bohužel velký potenciál vykopávat další a další příkopy ve společnosti, to naprosto za mě tedy trestuhodně promlčíte.

Když vládě vyčítáme chaotickou a zametenou komunikaci u daňového balíčku, energetické krize, sociální oblasti nebo když vládě vyčítáme lži při sestavování rozpočtu a porušování snad všech slibů, které jste lidem dali, nepovažuji nic z toho za tak společensky nebezpečné jako právě nekomunikace obranné smlouvy. Velká část našich občanů si pamatuje 21. srpen 1968. A pamatují si to samozřejmě i lidé, kteří mají obavy, že teď schvalujeme něco podobného, jen jsme otočili kormidlem na druhou stranu, to píší v těch emailech, v těch zprávách, které denně čtu. A vy jste měli přece celou tu dobu vysvětlovat, že ta obava naprosto není namístě, že opravdu tu neschvalujeme novodobý zvací dopis, jak tady zaznívalo. Že to je dokument, který nás do budoucna naopak bude chránit a kterým plníme naše závazky.

Neustále slyším, máte plná ústa, teď to myslím obecně na vládu, boje proti dezinformacím. Stále tu slyšíme něco o vlivu ruských dezinformací na diskusi ve veřejném prostoru. Máte tady váš slavný KRIT na Ministerstvu vnitra, sypete desítky milionů do vaší propagace, ale tady, tady jste jednoduše vyklidili prostor a dali prostor právě těm dezinformacím, proti kterým vaše slavná vláda vede ten velkolepý boj. To je ta vaše slavná strategická komunikace. A já to bohužel musím vyčítat i vám, paní ministryně. Myslím si, že v tomhle směru jste zklamala v tom nejdůležitějším, a to je zodpovídání se lidem a tím myslím občanům této republiky. Já mám totiž někdy pocit, že vás zajímají jen vaši voliči. Jako byste si neuvědomovali, že řídíte zemi, kde jsou různé skupiny lidí s různými politickými preferencemi. Ale být ministryní vlády České republiky znamená, že se snažíte být opravdu ministryní všech.

Všichni občané od vás teď měli jednoznačně slyšet, o čem tato smlouva je. Ale hlavně měli také slyšet, o čem tato smlouva není. Lidé se ptají, proč takovou smlouvu potřebujeme. Poslední týdny a měsíce nemělo dělat Ministerstvo obrany a paní ministryně nic jiného, nebo téměř nic jiného, než tyto věci vysvětlovat, opakovat, znovu vysvětlovat. Opravdu za mě nestačí

vyvěsit na web ministerstva 12 otázek a odpovědí a udělat jakýsi podcast. A sem tam dát nějaký rozhovor, kde bohužel někdy zaznívají, troufnu si říct, až urážky. Já nevěřím, že vám lidé nepíší stejně, jako píšou nám. A že nevíte, co toto téma ve společnosti způsobuje.

Já nejsem vojačka ani armádní specialista nebo analytička, já jsem právnička. A tu smlouvu jsem samozřejmě i s experty, i díky vám, to říkám tady otevřeně, důkladně studovala, že jste umožnila, abychom se setkali s experty a položili jim otázky. A samozřejmě já vím, a říkám to tady otevřeně, tato smlouva nepovede k výstavbě žádných vojenských základen. Na základě této smlouvy k nám nepřijdou žádná vojska cizí mocnosti. Je to potřeba říkat neustále dokola a opakovat to. Neustále. Pořád jako kolovrátek. Nestačí to jednou v nějakém diskusním pořadu. Pořád, pořád dokola. Využít veškerou komunikační strategii.

Naprosto jasně říkám, a tohle chci, aby zavnímali jak lidé, tak novináři, ale také vládní koalice, hnutí ANO nikdy nepodpoří žádný dokument, který povede k výstavbě cizích vojenských základen, ani nepodpoříme žádný dokument, který by vedl k přítomnosti cizích vojáků. Tak to prostě je a jinak to nikdy nebude a za to se mohu zaručit. Ale tato smlouva, kterou tady dnes v prvním čtení začínáme projednávat, nebo projednáváme, k ničemu takovému nevede. To je prostě fakt! Nebude ani základna v Mošnově, ani nikde jinde. Pokud se do té smlouvy začte jakýkoliv právník, tak zjistí, že je to pouze jakýsi rámeček, jakýsi, dovoluji mi říct, administrativní předpoklad, aby v případě ohrožení naší země a na žádost našeho Parlamentu mohla být efektivně vyžádána pomoc našich spojenců. Znovu říkám, v případě potřeby a ohrožení a hlavně po schválení Parlamentem. Já věřím, a většina z nás věří, že taková situace, kdy bychom museli požádat o pomoc, nikdy nenastane. Ale zároveň je pravda, a tu si musíme přiznat, že z tohoto pohledu tato smlouva bezpečnost České republiky posiluje.

Vláda vlastně tím, že tuto smlouvu minimálně komunikovala, tak tím zakryla mnohem větší problém, který je ohrožením bezpečnosti a je ohrožením naší suverenity, a to je samozřejmě ten šílený migrační pakt, který schválil Vít Rakušan. Ale to je jiný příběh. A já myslím, že Vít Rakušan ani neví, co způsobil. A měl by si to uvědomit alespoň premiér této země a na nejbližší Evropské radě změnit pozici České republiky a migrační pakt jasně odmítnout.

Protože pokud se tak nestane, nemá tu tato vláda co dělat, protože překročila ten největší mandát, a to je mandát, který vzešel z voleb. Protože jak strany koalice SPOLU, tak STAN ministra Rakušana tohle před volbami odmítaly a s tím je i lidí volili. Nechci tedy mluvit planě do větru, ale pokud by se jasně k tomu premiér nepostavil, mohlo by to vést až k vyvolání nedůvěry této vládě, které vyvolá hnutí ANO, to nemohu v tuto chvíli vyloučit.

Ale znova se vracím k této smlouvě. Tato smlouva skutečně je pro nás potřebná. A já říkám, že já osobně pro ni ruku zvednu. A mrzí mě ta špatná komunikace, která nás dovedla právě k těmto názorům některých lidí, kteří prostě ji potom vykládají jinak, než čím ve skutečnosti je. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní s faktickou poznámkou paní ministryně Černochové. Prosím.

Ministryně obrany ČR Jana Černochová: Já děkuji, paní předsedkyně, za ta slova. Určitě objevíme, že určitá skupina obyvatel nebude chtít poslouchat, co budeme říkat, byť jim to budeme říkat každý den stokrát. Ano, byly to podcasty, byly ty otázky, odpovědi, byly to tiskové zprávy, byly to desítky rozhovorů v rozhlase, v tištěných médiích, na serverech. Asi to je málo, já se s vámi o to, paní předsedkyně, nechci přít. Měla jsem pak ještě jinou možnost. My jsme nenavyšovali počet lidí na tiskovém. A mám dva náměstky, nemám tři náměstky. Mohli jsme si najmout agenturu, mohla jsem jít půl roku soutěžit a vysoutěžit a daňového poplatníka by to možná stálo dva miliony, tři miliony a ta komunikace by možná byla lepší. Každopádně my jsme zvolili tu cestu, že pokud to má být opravdu i důvěryhodné pro lidi, kteří

to slyšet chtějí, tak že to budeme komunikovat my, ne nějaká placená služba, agentura, a víceméně jsme si to všechno dělali v rámci rezortu a nikoho jsme si v rámci inzerce nenajímali, nikoho jsme neplatili.

Takže ano, já tuhle kritiku z vaší strany připouštím, že ta komunikace v některých ohledech mohla být masovější. Sama, když jsem třeba objížděla některé regiony, tak jsem tam s těmi lidmi hovořila a snažila jsem se jim to vysvětlit. Na druhou stranu si nejsem úplně jistá, jestli i k nim, kdyby neměli vůli ty informace chtít mít, tak jestli by se i k nim ty informace dostaly. Je to opravdu záležitost hlavně i třeba veřejnoprávních médií, ve kterých myslím, že poslední měsíc bylo těch rozhovorů na téma DCA několik. (Předsedající: Váš čas.) A nechodila jsem tam jenom já nebo pan náměstek, ale i kolegové z výboru. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní tedy eviduji přednostní právo pana ministra Rakušana a připraví se pan místopředseda Karel Havlíček. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Děkuju vám. Hezký večer, dámy a pánové. Vážený pane místopředsedo, díky za slovo. Kolegyně, kolegové, já se budu jenom velmi stručně držet faktů, ona tady většinou už velmi přesně se k tomu vyjádřila paní ministryně Černochová. Nebudu se vyjadřovat ani k jiným tématům, zůstanu u této smlouvy, pouze budu vycházet z toho, co říkala koneckonců i paní předsedkyně Schillerová, že opakování v té věci je každopádně matkou moudrosti a že si myslím, že strašit a vyvolávat strach u této smlouvy je prostě něčím, co opět přidává nějaká polínka té společenské nervozitě.

Za prvé. Jedná se o prezidentskou mezinárodní smlouvu. S touto prezidentskou mezinárodní smlouvou logicky musí vyslovit souhlas obě komory Parlamentu. Je namístě, aby ta smlouva byla řádně prodiskutována, to koneckonců děláme, dostáváme tomu i tak, že o této smlouvě diskutujeme do dlouhých nočních hodin, a ta diskuse určitě bude pokračovat i v horní komoře Parlamentu, i v dalších čteních. Jedná se o smlouvu spojeneckou, která vždycky ze své podstaty dává exkluzivitu nějakého vztahu a bezpečnost České republiky logicky ze své podstaty posiluje. Pokud se podíváme, jaké státy už takovou smlouvu mají – Polsko, Lotyšsko, Litva, Rumunsko, Bulharsko, Slovensko, dokonce i Maďarsko v roce 2017. A já nemám úplně pocit, že by někdo předložil důkaz toho, že byla od uzavření těchto smluv ve vyjmenovaných státech omezena jakýmkoliv způsobem jejich suverenity.

A dokonce se připojuji k tomu, co tady říkala paní předsedkyně Schillerová. Ano, tahle smlouva nedává žádný mandát k tomu, aby tady vznikaly nějaké základny, a sama o sobě neznamená, že na naše území k nějakému dočasnému pobytu mohou vstoupit cizí vojáci. Stále to zůstává v rukou Parlamentu České republiky, a to dle článku ústavy 43. Ten říká, že někdo... v případě samozřejmě takovém, že o tom bude opět rozhodovat Parlament, a je to dle ústavy, tak to je jediná možnost, aby došlo k takové situaci. Ne na základě této smlouvy. Je to rámec pro větší bezpečnost České republiky, je to posílení naší bezpečnosti. A myslím si, že opravdu strašení tím, že se tady něco pro naše občany zhoršuje, že se dostávají do nějakého stavu, kdy tady opět budou dočasně pobývat vojska nebo podobně, je prostě v téhle chvíli zbytečné.

Já schválně chci ten proslov mít co nejstručnější, jenom ze zopakování těchto nejdůležitějších fakt, a já naopak plně doufám, že bezpečnost České republiky se posílí. Já mám totiž občas pocit, že v samotné podstatě té diskuse, kterou my tady slyšíme, se zpochybňuje, kdo je tím naším spojencem, a to možná někde v hloubce celé té diskuse. A ano, my jako vládní koalice jednoznačně říkáme, že země Severoatlantické aliance jsou našimi spojenci, protože my jsme Severoatlantická aliance, a že samozřejmě Spojené státy americké jsou naším zásadním spojencem v tom globálně nebezpečném světě. Takže možná se někde pod těmi všemi slovy vede tahle zásadní diskuse. A prostě tuhle linii naše vláda určitě nikdy žádným způsobem zpochybňovat nebude. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní řádně přihlášený s přednostním právem pan místopředseda Karel Havlíček, připraví se pan ministr Jan Lipavský. Prosim, máte slovo.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, vážená paní ministryně, vláda se dostává do vlastní pasti. Ano, snaží se vysvětlit dohodu mezi Českou republikou a Spojenými státy a vůbec to nedopadá dobře. Proč? Protože lidé jsou vyděšeni a lidé vládě nevěří. Normální je přece to, že v rámci politického klání my například tady jako opozice vyhledáváme chyby, chyby koalice, snažíme se vás načapat u nějaké nepravdy. Jenomže ono je to dneska v té situaci, že zoufale hledáme, kde vaše vláda řekla nějakou pravdu. Takovou míru lži a takovou míru dezinformací, kterou šíří tato vláda, jsem tady nezažil za poslední desítky let.

Tato vláda lhala prakticky ve všem. Vzpomínáte si – nebudeme zvyšovat daně. Ne že se to říkalo v roce 2021, to bych snad možná ještě pochopil. Mimořádná situace, řeknete, že nastala. To se tvrdilo ještě v desátém měsíci roku 2022. Zvyšují se všechny daně. Nebudeme zvyšovat odvody živnostníkům. Tak to se prosím pěkně tvrdilo ústy ministra financí ještě v dubnu roku 2023. A zvyšují se. Nebude se zasahovat do letošní valorizace důchodů. Tak to se tvrdilo ústy ministra práce ještě v lednu roku 2023. Jak to dopadlo, všichni víme. Pár týdnů nato se vše změnilo. Nedopustíme konec aut na spalovací motory. Hlasovalo se pochopitelně pro. Nebudeme bojovat za rozšíření počtu emisních povolenek. Hlasovalo se pro. Snížení počtu emisních povolenek, čili růstu její ceny. A můžeme pokračovat dál. Nebudeme zastropovávat ceny energie. Je to z extremistického populistického tábora, pár dní nato se zastropovalo. A můžeme dál pokračovat – lži ohledně ruského plynu, taxonomie, Babišovy drahoty a tak dále.

Proč to říkám všechno v rámci kontextu té dohody? Tady nejde, paní ministryně, o chyby. Ty by asi každý pochopil. To se stane každé vládě notabene v tomto období. Tady jde o to, že tyto lži ti lidé prostě neodpustí. A ten výsměch, který je tím provázen, a mohl bych tady desetkrát ukazovat na to, co zde prováděl pan ministr Síkela, je to, co přivádí lidi do situace, že vás považují za nedůvěryhodnou vládu.

Tady nejde, paní ministryně, o chyby. Ty by asi každý pochopil. To se stane každé vládě, notabene v tomto období. Tady jde o to, že tyto lži ti lidé prostě neodpustí. A ten výsměch, který je tím provázen, a mohl bych tady desetkrát ukazovat na to, co zde prováděl pan ministr Síkela, je to, co přivádí lidi do situace, že vás považují za nedůvěryhodnou vládu. A do toho se ještě elitářsky nálepkuje, protože představitelé opozice se dávají na billboardy s Putinem, nazývají se proruskými politiky a ten, kdo nesouhlasí, tak je velmi často nazývá ruským švábem, trollem a tak dále. A nyní po nich chcete podporu.

Logicky, co je výsledkem? Této vládě dnes věří možná tak ještě jejich příbuzní, a to si ještě předtím musí zajít na jedno do restaurace. Závěry se vyhodnocují od lidí naprosto opačně, než jak je vláda prezentuje, a logicky se stáváte nedůvěryhodnou vládou. A to se samozřejmě projevuje i nyní, kdy z mého pohledu se docela poctivě snažíte vysvětlit tuto dohodu.

A teď samozřejmě logicky se očekává akt opozice. Mohli bychom si to vychutnávat, mohli bychom vás na tom lynčovat, mohli bychom říkat, jakým způsobem jste všechno udělali špatně. Ale my nehodláme v boji s touto vládou si brát jako rukojmí občany a jakýmsi způsobem ještě ohrožovat jejich bezpečnost. Protože co je podstatou té smlouvy? Je to opravdu formální smlouva. Pokud by Česká republika potřebovala pomoci, Sněmovna o to požádala, tak aby to vůbec bylo nějakým způsobem administrativně schůdné. Dohoda neposkytuje vojákům Spojených států oprávnění pobývat na území České republiky. Ano, ten pobyt, pokud by zde byl, tak musí být schválen přesně v souladu s čl. 43 ústavy. Je to úplně přesně tak jako doposud. Není tam žádná změna. To je třeba objektivně říct.

Opravdu, fakt to říkám zodpovědně, jsme všechno prostudovali v té smlouvě a garantuji, že bychom nikdy nepodpořili dokument, který by znamenal trvalou přítomnost cizích vojsk

nebo výstavbu základen, nemluvě o rozmístování jaderných zbraní. Jsou to dezinformace. A já garantuji po prostudování té smlouvy, že tomu tak není. Ještě jednou: Není tomu tak! Fakt je ten, že oproti současnému stavu se skutečně nic zásadního nemění, a je třeba důrazně říct, že to neohrožuje naši bezpečnost. Naopak, v určité situaci to může naši bezpečnost v budoucnu posílit.

A ještě mi dovolte jednu věc. Musíme si jasně vyjasnit, jestli chceme být v NATO, nebo nechceme být v NATO. Já jsem pevně přesvědčen, že drtivá většina gramotné veřejnosti si uvědomuje, že být v NATO je nesmírně důležité a že to je zásadní. Je to podobné, jako být například členem Evropské unie, byť to samozřejmě vůbec nedávám v tuto chvíli do souvztažnosti. Shodneme-li se na tom, že chceme být součástí NATO, potom je třeba si uvědomit, že naše účast v NATO není jenom o benefitech, není jenom o určitých výhodách, které nepochybně máme zájem čerpat v případě, že by nastala nějaká nepříznivá situace, ale je to i o elementárním prokázání určité spolehlivosti. Protože má-li NATO fungovat, tak je to o spolehlivosti všech členů NATO, kteří tam jsou. Bavíme se o tom, že jich tam je dneska 31. Jestliže 30 členů směřuje k tomu, a dokonce 24 už jasně prokázalo to, že dokážou být v této věci elementárně spolehliví, to znamená, nemají žádný fatální problém s tím přihlásit se k této smlouvě, a můžeme se bavit klidně o visegrádské skupině – Polsko, Slovensko, Maďarsko – tak si nedovedu představit, že naše země by měla být mimo tuto hru. Nebo to fakt chceme, abychom tedy byli jediní, kdo toto nepodepíše? Nebo jediní, kteří se proti tomu postaví? Dovedeme si představit situaci, že bychom někdy v budoucnu něco potřebovali a že bychom očekávali nějakou vstřícnost? Domníváte se, že by skutečně přišla ta vstřícnost? Jsem přesvědčen, že nikoliv.

Takže není to jenom o tom, že někde budeme stát s nataženou dlaní, ale měli bychom být zodpovědní a v určitých věcech také ukázat určitou míru spolehlivosti i z naší strany. Tím spíše, když v dané chvíli se nemění nic zásadního a je to víceméně pokračování toho, co tady jest. Čili nedochází k žádnému ohrožení bezpečnosti nebo suverenity. Ano, k ohrožení suverenity dochází v rámci toho migračního paktu, o tom diskutujme, za to zde vládu oprávněně lynčujeme, možná i vyvoláme hlasování o důvěře, respektive spíš nedůvěře této vládě, to všechno si dovedu představit, ale prosím pěkně, uvědomme si, že jsme v nějakém globálním prostředí a v tomto budme rozumní. Proto tuto smlouvu podpořím. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan ministr Jan Lipavský a poté pan poslanec Radim Fiala. Prosím, pane ministře.

Ministr zahraničních věcí ČR Jan Lipavský: Dobrý večer. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, máme jedenáct hodin večer a vlastně debata se teprve rozbíhá. V prvé řadě bych chtěl poděkovat hnutí ANO za ten konstruktivní postoj, který jste v této otázce zaujali. Myslím si, že to, co zaznělo, paní předsedkyně, z vašich úst, že v těch klíčových otázkách národní bezpečnosti a to, co děláme pro občany, bychom měli dojít k určitému pochopení, tak je podle mě naprosto v pořádku. Když jsme my byli v opozici, tak jsme také podporovali materiály, které nesla vaše vláda, když se například bavíme o mandátech pro Armádu České republiky, a myslím si, že to bylo úplně v pořádku. Samozřejmě naše vláda je připravena diskutovat o všech otázkách a myslím si, že toho prostoru tady máme vlastně víc než dost.

V době, kdy tady Tomio Okamura – který se tedy asi šel někam vyspat ze svého mnohahodinového předčítání materiálu naprosto nesouvisejícího s naší otázkou – tak jsem byl na debatě v Ústeckém kraji, na veřejné debatě v Lovosicích, a tam z 50 lidí se na tuto dohodu zeptal jeden. Ano, zazněl jiný názor, ale představovat si, že česká veřejnost nějak zásadně odmítá nebo nechápe, nebo že ani snad i tou strategickou komunikací nebylo vysvětleno, k čemu míříme jako vláda, když dojednáváme smlouvu o spolupráci v obranné oblasti s USA, tak si nemyslím, že ta kritika vlastně je úplně namístě.

Já totiž rozumím tomu, že i úplně běžný občan, který se o politiku zajímá povšechně a netvoří jeho celodenní náplň jako nás tady politiků v této Sněmovně, tak prostě rozumí tomu, že se Evropa dostala do nejzávažnější bezpečnostní krize od konce druhé světové války, a rozumí tomu, že ruská válka proti Ukrajině zcela zásadně proměňuje bezpečnost Evropy, to bezpečnostní prostředí. Možná pro to běžný občan nenajde takto sofistikovaná slova, ale zároveň rozumí tomu, že chce zabezpečit vlastní rodinu, že chce, aby jeho prosperita, aby způsob života, který máme zde v Česku, byl ochráněn. A samozřejmě naše vláda zcela logicky na tuto změnu bezpečnostního prostředí reaguje. Řekl bych, že včera bylo pozdě. Že se na dojednávání této dohody mělo pracovat daleko dřív. Ale to není otázka naší vlády. My jsme k tomu přistoupili okamžitě a vlastně ten vyjednávací tým na tom začal pracovat velmi intenzivně poté, co jsme jako vláda nastoupili.

Když přijmeme tu dohodu, tak tím naplníme i článek 3 Washingtonské smlouvy, smlouvy NATO o vzájemné výpomoci. Ta dohoda rozšíří naše klíčové partnerství a spolupráci se Spojenými státy právě v obranné a bezpečnostní spolupráci. Myslím si, že také je důležité, že prostě naplníme to, co jsme jako vláda slíbili občanům v programovém prohlášení a s čím tato vláda získala důvěru, tedy prosazování co nejtěsnější transatlantické vazby a rozvíjení blízkého vztahu s USA jak bilaterálně, tak v multilaterálních fórech.

Česko je při budování své bezpečnosti naprosto závislé na spojencích. Proto jsme v Evropské unii, proto jsme v NATO. Historie ukazuje, že pokud se na evropském kontinentu semele něco vážného bezpečnostně, tak to na nás má dopad, ať už se bavíme o první světové válce, o druhé světové válce, a jediné bezpečná Evropa znamená bezpečné Česko. A aby nás naši spojenci brali vážně, tak musíme naplňovat své závazky a musíme být vnímáni jako spolehlivý spojenec.

Myslím si, že tady paní ministryně, ta by o tom dokázala mluvit podle mě možná ještě déle než Tomio Okamura, o tom, kolik toho dělá na obraně a jaké všechny zakázky jsou teď v procesu a daří se je dotahovat, ale také musíme být připraveni poskytnout adekvátní podporu spojeneckým – a v tomto případě americkým – jednotkám, které by v případě krize nebo konfliktu posilovaly východní křídlo Aliance. A já tady opravdu dneska nebudu mluvit o tom, proč je Rusko pro českou a evropskou bezpečnost hrozba. Všechny členské státy NATO dneska na té východní hranici již mají dojednanou tuto dohodu. Zaznělo to, ale já myslím, že je dobré, aby to zaznělo znovu – Estonsko, Lotyšsko, Litva, Polsko, Maďarsko, Rumunsko, Bulharsko a předběhli nás i Slováci. Takže abych to uzavřel, ta dohoda vytváří právní rámec – to si myslím zaznělo také dneska – je to právní rámec pro rozšířené strategické partnerství mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými, které chceme rozvíjet jak v bezpečnostní a obranné spolupráci, tak ale třeba i v dalších oblastech.

Jinak si dovolím doplnit, že Ministerstvo zahraničních věcí samozřejmě bylo součástí toho týmu, který vedlo Ministerstvo obrany, a můžu opravdu odpovědně prohlásit, že ten vyjednaný text je v zahraničněpolitickém i bezpečnostním zájmu České republiky. Já tedy věřím, že proběhne bezproblémové, hladké projednávání a ratifikace této dohody, a samozřejmě jsme připraveni odpovídat na všechny otázky, které budou k tomu vznášeny. K tomu slouží politická diskuse, nikoliv k nekonečným monologům, které nikam nevedou. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji. Dobrý večer přeji, my jsme se vystřídali v řízení schůze. Poslední s přednostním právem je přihlášený pan poslanec Fiala. Pane poslanče, prosím – ano... a ještě mezitím faktická poznámka pana poslance Juchelky. Pane předsedo, jestli ještě dáte přednost faktické poznámce? Děkuji. Děkuji za pochopení. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Aleš Juchelka: Já taktéž děkuji. Mě vždycky tady fascinuje, když tady například pan ministr zahraničních věcí, který tady moc nevystupuje, začne najednou hovořit

o strategické komunikaci, říkat, že kritika toho, jak vláda komunikuje, není namístě. A já si myslím, že nemá pravdu. Místo aby to nějakým způsobem vysvětloval, a i když se o to třeba moc snaží, tak vždycky stejně svou strategickou komunikaci a své vysvětlování přebije svými infantilními tweety. (Smích v sále.) Bohužel, tak to je. A to, že tady pan ministr zahraničních věcí přečte něco, co mu připraví na jeho sekretariátu, tak to dokáže přečíst skutečně každý. Já bych od ministra zahraničních věcí místo té infantilnosti naopak očekával státníka, pane ministře. A to vy bohužel nejste.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Faktická poznámka. Děkuji za dodržení času. A teď už s přednostním právem pan poslanec Fiala.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji. Chtěl jsem říct něco podobného jako pan kolega Juchelka v tom smyslu, že přeju panu ministrovi zahraničních věcí pěknou dovolenou na Krymu, že mu určitě pomůžeme, aby si tu dovolenou užil. A pojďme už k našemu tématu.

Vážené kolegyně, kolegové, česko-americká dohoda o obranné spolupráci schválená vládou Petra Fialy je podepsána paní ministryní obrany Janou Černochovou. Není standardní dvoustrannou mezinárodní smlouvou, která je založena na rovnosti stran, tedy jejích účastníků a signatářů, ale smlouvou absolutně nerovnou, ve které je Česká republika stranou jednoznačně slabší, a dokonce řekl bych podřízenou. A to je pro nás, zastávce samostatného suverénního českého státu, neakceptovatelné. A nikdy bychom smlouvu takto až vazalského typu nepodepsali. Proto pro ni poslankyně a poslanci hnutí SPD nikdy nezvednou ruku. A nejde vůbec o to, že bychom nechtěli spolupracovat se Spojenými státy americkými nebo že bychom byli a priori protiameričtí. Vůbec ne. Ostatně téměř vždy, když se zde ve Sněmovně projednávají standardní bilaterální a oboustranně výhodné mezistátní smlouvy věcného charakteru, například o ochraně investic, o daních nebo o sociálním zabezpečení, včetně dvoustranných smluv mezi Českou republikou a Spojenými státy, tak hlasujeme pro. Ale to není případ této smlouvy.

Její zastánci a propagátoři nám navíc neříkají celou pravdu, respektive nevěrohodně maskují její hlavní a jediný účel, kterým je umožnit přítomnost armády Spojených států amerických na českém území a existenci amerických vojenských základen v České republice, a to bez ohledu na to, jestli půjde o využívání stávajících vojenských zařízení ve vlastnictví českého státu a české armády, anebo o zařízení nová, jejichž vybudování smlouva explicitně umožňuje.

Jak jsem již naznačil, vládní zastánci této dohody neustále opakují, že v ní nejde o umístění amerických vojáků v České republice. Nejlepším argumentem proti tomuto tvrzení je tuto smlouvu si důkladně přečíst a prostudovat. Ostatně i já se ve své argumentaci opírám také čistě pouze o text této smlouvy, nikoli o žádné její výklady a interpretace z druhé ruky. A tak mohu konstatovat, že sto procent obsahu této smlouvy kromě preambule se věnuje pouze až do nejmenších detailů nastavení faktických, právních, obchodních a jiných podmínek dlouhodobého pobytu amerických vojáků v České republice. A na základě podrobného studia této smlouvy zcela zodpovědně prohlašuji, že její název je – zřejmě i záměrně – zavádějící. Nejde o žádnou smlouvu o obranné spolupráci, to by zde byly například pasáže o povinnosti smluvních stran poskytnout si vzájemně vojenskou pomoc nebo klidně i pasáže o dodávkách vojenské techniky, sdílení vojenských informací a podobně, ale o tom zde není vůbec žádná zmínka. Proto se jedná výhradně na základě analýzy jejího obsahu, kterou může provést každý, kdo o to má zájem, o smlouvu o pobytu amerických vojsk v České republice. Nazývávejme věci pravými jmény a buďme k občanům upřímní.

Teď k té nerovnosti smluvních stran. Jde o jasnou nerovnost a jednosměrnost, nikoli o vzájemnou spolupráci a reciprocitu. Až dosud se postavení amerických vojáků, kteří jsou u nás přítomni například na vojenském cvičení, řídí smlouvou o statusu ozbrojených sil států

Severoatlantické aliance z roku 1951. Je to takzvaná smlouva NATO SOFA, která do velké míry vyvažuje a vyrovnává práva státu, který vojska do zahraničí vysílá, i státu, který je přijímá. To u smlouvy, kterou projednáváme, naprosto neplatí, protože Spojené státy zde získávají jednoznačně privilegované postavení. Ostatně to je hlavní důvod toho, proč Spojené státy tak tlačí na sjednávání takto pro ně výhodných bilaterálních vojenských dohod tohoto typu s různými státy vedle smlouvy NATO SOFA, která jim žádná speciální privilegia neposkytuje.

To, že je český stát slabší stranou ve smlouvě, kterou dnes začínáme projednávat, je o to horší a o to závažnější, že tato smlouva jako smlouva mezinárodní má přednost před standardními českými zákony, což v praxi znamená, že když bude náš český zákon v rozporu s touto smlouvou, bude se postupovat podle této smlouvy. Nevýhodnost v česko-americké smlouvě je skutečnost, že v ní taháme za pomyslný kratší konec provazu a že ztrácíme svou státní suverenitu, je velmi dobře vidět například na oblasti výkonu spravedlnosti a trestního práva dle této smlouvy.

Zmíněná smlouva NATO SOFA stanoví, že přednostně má právo stíhat trestný čin ten stát, na jehož území byl tento trestný čin spáchán, s výjimkou situace, kdy se takový čin odehrál mezi vojáky téhož státu. Na konkrétním příkladu to znamená, že pokud by dnes americký voják zavraždil na našem území našeho českého vojáka či civilistu, stíhaly by ho naše orgány. Pokud ovšem zavraždí jiného amerického vojáka, stíhají jej orgány americké. V této nové smlouvě se ovšem naše vláda dobrovolně zcela vzdává práva stíhat veškeré trestné činy amerických vojáků spáchané na území České republiky. Je to pravda. Když ovšem teoreticky náš voják kohokoliv zabije v USA, bude dál a bez pardonu stíhán a souzen místními orgány tam. Názornější příklad vzdání se státní suverenity a rovnosti postavení vůči smluvnímu partnerovi si lze představit jenom stěží. Nehledě na to, že tím česká vláda naprosto pošlapává práva případných obětí trestných činů spáchaných Američany na Čechách a práva pozůstalých po nich. Nejen v právní rovině, ale také v rovině morálky a etiky. Mimochodem i neslavná a potupná československo-sovětská smlouva o pobytu – znovu opakují: potupná – o pobytu sovětských vojsk u nás z roku 1968 uváděla, že trestné činy sovětských vojáků na československých občanech stíhají příslušné československé orgány. Ani československá vláda a komunistické vedení státu po srpnu roku 1968 se tohoto práva nevzdaly servilně a paušálně dopředu.

Zcela zásadní a nepřijatelné je i ustavení smlouvy o tom, že americká strana má právo volného vstupu vojenských letadel, vozidel i plavidel na naše území s možností tankování a přistávání bez možnosti kontroly z české strany. Smlouva nijak nerozlišuje nebojové lety a průjezdy, bojové akce vázané na kolektivní obranu pro napadení a útočné akce Spojených států amerických. Podrobně to rozebírá ve svých analýzách této smlouvy ústavní právník Zdeněk Koudelka. Uvádí zde známou analogii s hanebným bombardováním tehdejší Jugoslávie Spojenými státy v roce 1999. Pokud tato smlouva projde, můžou si to Spojené státy teoreticky zopakovat a jako základnu zneužít české území, se všemi veskrze negativními důsledky a dopady pro Českou republiku.

Vláda Petra Fialy se ve smlouvě rovněž dobrovolně vzdává práva na spolupodpis rozkazů o přesunu vojáků, který je v rámci pravidel nyní platné a funkční smlouvy NATO SOFA umožněn přijímajícímu státu, a zbavuje se tedy dopředu jakéhokoliv vlivu na to, kdo na našem území bude pobývat.

Tato smlouva je pak také naprosto neuvěřitelná v tom, že prostřednictvím přílohy A dává armádě Spojených států amerických neomezeně k dispozici letiště Čáslav, Náměšť a Pardubice, letiště a logistické centrum Mošnov, vojenské újezdy Hradiště, Libavá, Boletice, Březina a posádky Vyškov, Rančířov a Stará Boleslav, přičemž všechna tato zařízení poskytuje Česká republika Spojeným státům bez povinnosti platit nájemné či další náklady s jejich užíváním spojené. Nejen v době raketově rostoucího rozpočtu, deficitu a státního dluhu je to absolutní rezignace na povinnosti řádného hospodáře a správce státního majetku a veřejných financí. Je to plivnutí do tváře občanům, všem poctivým daňovým poplatníkům, kteří tento pětikoaliční mejdan financují. Je to, a to říkám ještě velmi jemně, pověstné chování carských důstojníků

zpitých pod obraz. Obrazně řečeno, státní rozpočet se vám hrouť, a vy si zapalujete doutníky pětistícovkami, a to ještě ne vlastními. Myslím, že vystřízlivění bude kruté, ale to bohužel pro nás všechny. A kromě toho jde i o to, že některé pozemky a zařízení, které chce vláda věnovat Američanům, jsou ve vlastnictví krajů a obcí, což je nepřijatelný zásah do práva na územní samosprávu garantovaného českou ústavou. Projednávaná dohoda je tady mezinárodní smlouvou nadřazenou české národní legislativě. Navíc jde o smlouvu, která je 10 let nevypověditelná – což je naprosto nestandardní, a ještě se k tomu vyjádřím detailněji – a případná výpověď smlouvy pak nabývá účinnosti až po dalším roce od jejího podání.

České republice tato dohoda ukládá rozsáhlé a nákladné povinnosti, Spojeným státům naopak neukládá povinnosti žádné, anebo jen minimální a spíše formální. Smlouva jasně předpokládá, a to je její základní obsah a také základní důvody jejího vzniku, že na českém území vzniknou prostory a zařízení, které budou pod výlučnou kontrolou amerických ozbrojených sil a kam nebude mít nikdo jiný přístup. Jak jsem již předeslal a jak píše někteří odborníci na mezinárodní politiku a mezinárodní vztahy, například profesor Drulák: Co jiného jsou vojenské prostory a vojenská zařízení, kde se nacházejí americké zbraně a americký vojenský materiál pod výlučnou kontrolou amerických ozbrojených sil, než americké vojenské základny? Jenom se tomuto slovu v této smlouvě vyhýbáme. To je rezignace na výkon státní svrchovanosti a nic jiného.

Jak už jsem uvedl, americká letadla, plavidla a vozidla budou moci na základě této smlouvy volně vstupovat do České republiky a pohybovat se po ní. Ohledně zbraní a dalšího amerického vojenského materiálu, který bude u nás umístován, existuje pro Američany jediná ze smlouvy vyplývající povinnost: dovoz takového materiálu má být předem ohlášen. Pouze ohlášen, nikoliv už kontrolován českou stranou.

Pokud tato smlouva vstoupí v platnost a účinnost, vzniká nám tu jakýsi stát ve státě, americká enkláva uvnitř České republiky, kde nebude platit české, ale americké právo a kam nebudou mít české bezpečnostní a justiční orgány žádný přístup. Jediné právo, které to bude Česká republika mít, je skutečnost, že to celé zaplatí. Jak se říká: no, nekupte to.

Smlouva ve své preambuli uvádí, že přítomnost ozbrojených sil Spojených států amerických přispívá k posilování bezpečnosti a stability České republiky a celého našeho regionu. Ale my z nedávných i současných zkušeností z různých míst světa dobře víme, že takováto jednoduchá rovnice neplatí a nefunguje. Velmi dobře vidíme, že americká vojenská přítomnost, ať už přímo v některé zemi, nebo jejich přítomnost v bezprostřední regionální blízkosti, například fatálně zhoršila bezpečnost Iráčanů či Afghánců.

Tato vojenská přítomnost také vede na jedné straně k přílišnému spoléhání se na všemocného spojence a na straně druhé může vést k zatažení příslušné země do vojenského konfliktu, a pravděpodobně povede, a podřívá naši státní svrchovanost a suverenitu. Nechtějme být vazaly. Buďme sebevědomým a suverénním národem a státem. Budujme vlastní obranyschopnost a vstupujeme do případných vojenských spojení jako rovný s rovným. A neuzavírejme pro Českou republiku a její občany zásadně nevýhodné smlouvy, byť nám jsou falešně předkládány jako jediná možná volba mezi Západem a Ruskem, mezi demokracií a diktaturou. Není to pravda.

Dle české ústavy je třípětinová, tedy takzvaná ústavní většina při schvalování mezinárodních smluv v Poslanecké sněmovně a v Senátu nutná tehdy, jestliže příslušná smlouva přenáší některé výlučné pravomoci a kompetence českých státních orgánů na mezinárodní organizaci. To tato vojenská dohoda v obsahové rovině naplňuje, protože jak jsem doložil, vzdáváme se v ní jako stát práva stíhat trestné činy, které spáchají vojáci Spojených států amerických na českém území, včetně případů, kdy jejich obětí bude český občan. Jde o zásah do naší trestní jurisdikce, a tudíž i do svrchovanosti našeho státu. Takže schválení této dohody by mělo z logiky věci podléhat nutnosti souhlasného hlasování třípětinové většiny poslanců a senátorů, včetně souhlasu alespoň části opozice.

Ano, můžete namítat, že ústava vyžaduje ještě splnění druhé podmínky – přenosu pravomoci našich státních orgánů na mezinárodní organizaci, ale nikoliv na cizí stát, jak se děje v případě této smlouvy. To je z formálního hlediska pravda. Ale dodávám k tomu dvě podstatné poznámky.

Za první, tvůrce české ústavy před 30 lety ani nenapadlo, že by Česká republika měla kdykoliv v budoucnu přenést bez použití zásady vzájemnosti část své suverenity, působnosti a svých kompetencí na jakýkoliv cizí stát. Maximálně se předpokládalo určité sdílení kompetencí s Evropskou unií, která tehdy vznikala transformací z Evropských společenství, pokud bychom se stali jejími členy.

A za druhé, ptám se, co je podstatnější? To, že se vzdáváme suverenity a části svých výlučných státních kompetencí, anebo typ a povaha subjektu, na který je přenášíme? Ve prospěch koho se jich vlastně vzdáváme? Dle mého názoru je jednoznačně důležitější onen přenos kompetencí, vzdání se části naší suverenity. A proto by měla být ke schválení této dohody nutná ústavní většina hlasů v obou parlamentních komorách. A jestliže tomu tak nebude, bylo by namístě, aby ústavnost procesu parlamentního schvalování této dohody na základě příslušné stížnosti posoudil Ústavní soud.

Zcela nepřijatelná je i překotná rychlost přípravy a podpisu smlouvy a to, že tento proces probíhal skrytě, v utajení, bez adekvátní odborné, zejména právní, a veřejné diskuse. Smlouva bývá někdy docela oprávněně označovaná za vazalskou ve smyslu podřízenosti a subalterního postavení České republiky vůči Spojeným státům, a to nejen v textu této dohody. Je to bezesporu pravda. Ovšem když půjdeme do důsledků, je to ještě horší. Vazalství jakožto středověká forma uspořádání společnosti neznamenovalo pro tehdejší vazaly pouze povinnosti, ale také výhody, například propůjčení půdy, hodnosti nebo úřadu od lenního pána. Vztah Spojených států amerických k České republice prizmatem textu této smlouvy ovšem připomíná spíše princip koloniální nadvlády, respektive podřízenosti.

Je také velice signifikantní a poměrně zvláštní, že tato smlouva, nazývaná smlouvou o obranné spolupráci, žádnou obranu České republiky vůbec neřeší. Ani obranu hranic, ani protivzdušnou obranu, ani obranu před teroristickými útoky, ani žádnou jinou standardní obranu před bezpečnostními či vojenskými hrozbami. I když, pardon, jedno ustanovení o obraně smlouva přece jenom obsahuje. Je to článek 6, kde se píše, že Česká republika přijme taková opatření, která jsou nezbytná k zajištění ochrany, zabezpečení a bezpečnosti ozbrojených sil Spojených států amerických. Takže ano, zčásti to obranná smlouva skutečně je, ovšem ve smyslu ochrany amerických vojsk českou stranou. Těch vojsk, jejichž přítomnost u nás může naopak určitá bezpečnostní rizika a nepříjemné incidenty vytvářet, jak máme možnost vidět ve státech, kde americká vojska dlouhodobě nebo i krátkodobě pobývají, například na Slovensku. Ostatně obecně to platí o veškeré přítomnosti cizích vojsk v jakékoliv zemi. Mám na mysli například opakované příklady znásilnění Japonek americkými vojáky sloužícími na základně na ostrově Okinawa, které vyvolaly rozsáhlé protesty místních obyvatel. Anebo případ stržení lanovky v italském Cavalese americkou stíhačkou ze základny Aviano. Tehdy šlo o brutální porušení předpisů a jasné zavinění ze strany amerického pilota, kvůli němuž zahynulo 20 nevinných lidí. A co následovalo? Američané odmítli posádku letadla vydat k trestnímu stíhání do Itálie, přestože mezi mrtvými převažovali Italové a čin se stal v Itálii. Příslušný soud proběhl ve Spojených státech a všechny členy posádky stíhačky, včetně pilota, osvobodil. Celý tento případ tehdy v Itálii oprávněně vzbudil pohoršení a poškodil italsko-americké vztahy. I k tomu může vést pobyt cizích vojsk v nějaké zemi, navíc pobyt zbytečný a plný privilegií pro příslušníky cizích vojsk. A já z tohoto místa otevřeně říkám, že nechci, aby kvůli pobytu cizích vojsk v naší zemi zemřel jeden jediný český občan, byť by šlo o důsledek nehody nebo nešťastné náhody. I proto nebudu pro tuto smlouvu hlasovat.

Česko-americká smlouva, jak jsem již zmínil, řeší a sáhodlouze popisuje pouze to, že na území České republiky budou rozmístěny americké ozbrojené síly, které nebudou podléhat našim zákonům, naší policii ani našim soudům. Síly, které budou naopak vybaveny právem

podnikat přiměřená opatření k obraně svěřených zařízení, tedy v překladu základen. Co je tím myšleno, se můžeme pouze domnívat a obávat se toho.

Celá léta nám je i touto vládou opakováno, že členství v NATO nám zaručuje zcela dostatečnou bezpečnost a ochranu. Proč se tedy narychlo podepisuje smlouva, jejímž jediným předmětem je pobyt amerických vojáků u nás? Znamená to snad, že už nám členství v NATO dostatek bezpečí nezaručuje? A pokud ne, proč podobné smlouvy nepodepisujeme s evropskými členskými státy NATO, které s námi sousedí?

Sociolog Jan Keller si v této souvislosti velmi oprávněně klade následující otázku: Pokud je tato smlouva uzavírána mezi dvěma rovnoprávními partnery, jak nám tvrdí současná vláda, proč v ní chybí ustanovení určující, které lokality a která zařízení v USA budou vyhrazeny pro pobyt českých vojáků, kteří budou podléhat pouze české jurisdikci a nebudou platit ve Spojených státech amerických vůbec žádné daně? Anebo smluvní partneři nejsou až tak rovnocenní? Jistěže nejsou. Smlouva o obranné spolupráci mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými podkopává naši státní svrchovanost a staví naši zemi do služebného postavení vůči Washingtonu, který si prostřednictvím této smlouvy zajišťuje prostor a podmínky pro dlouhodobou přítomnost svých vojsk na našem území. Ano, je třeba zdůraznit a zopakovat občanům, protože vláda to záměrně nedělá, ačkoliv je to její přirozená povinnost, že hlavním účelem projednávané dohody je nastavení podmínek pro ničím neomezené působení amerických ozbrojených sil, jejich rodin a dalších civilních složek armády a administrativy Spojených států amerických na území České republiky v určených zařízeních a prostorách. Je nutné si totiž uvědomit, že touto smlouvou předáváme část svého území, část svých kompetencí a pravomocí do rukou cizí velmoci, která tak zprostředkovaně dostane pod kontrolu bezpečnost a stabilitu celé naší země.

Vidinu této nevábné budoucnosti posiluje i novela ústavy, která zde v lednu prošla prvním čtením a která má nově umožnit české vládě, aby bez souhlasu Parlamentu rozhodovala o pobytu ozbrojených sil jiných států na území České republiky v délce do 60 dní, jde-li o blíže nespecifikovanou ochranu života a zdraví, ohrožení majetkových hodnot nebo bezpečnosti České republiky. To jsou značně gumové a vágní pojmy, pod které se vejde ledacos. Cizí vojska, pokud tato novela projde, zde tudíž můžeme mít slovy jedné reklamy "dříve, než si myslíte". A k tomu tuto smlouvu o jejich pobytu.

Současná vláda se občas v rozporu se skutečností vydává za jediného politického dědice a obránce polistopadového režimu – a legitimita tohoto režimu spočívala mimo jiné i v tom, že zajistil odchod cizích, tehdy sovětských, vojsk z našeho území – a zároveň činí vše pro to, abychom zde cizí vojska měli znovu zpět.

Smlouva, kterou zde projednáváme, je mnohem závažnější než někdejší smlouva o umístění amerického radaru v Brdech – která zaslouženě spadla pod stůl – i když ji vláda vydává za neškodnou technickou normu. Což je velmi nevěrohodné a potvrzuje to sama vláda svým chováním, když tuto smlouvu označuje za naprostou prioritu, bezmála za otázku života či smrti, a každého jejího věčného kritika za proruského kolaboranta.

Propagátoři smlouvy říkají, že tato smlouva neobsahuje nic o vojenských základnách. Ano, slovo základna se v ní neobjevuje, je nahrazeno, jak jsem uvedl v úvodu svého projevu, termíny "zařízení nebo prostory na území České republiky poskytnuté ozbrojeným silám Spojených států amerických". A jiný článek smlouvy explicitně říká, za jakým účelem se tato zařízení a prostory americkým ozbrojeným silám poskytují. Takže namátkou: pro účely výcviku, cvičení, manévrů, doplňování paliva do letadel, k přistávání, k dočasné údržbě vozidel, plavidel a letadel, k ubytování personálu, ke shromažďování, rozmisťování ozbrojených sil a materiálu. Čili za použití jednoho přísloví – když něco chodí jako kachna, kejhá jako kachna a vypadá to jako kachna, s největší pravděpodobností to i základna bude. A stejně tak když něco vypadá jako vojenská základna, na které se pohybují ozbrojení vojáci, vojenská vozidla a vojenská

letadla, tak to zřejmě opravdu bude vojenská základna, nikoliv skautský tábor. Takže jsou to standardní vojenské základny, i když jim tak nesmíme říkat.

Česká republika se touto smlouvou vzdává i vyžadování pasů a víz pro ozbrojené složky Spojených států amerických i pro civilní osoby, které s nimi přijedou. Čili naše orgány nebudou vědět, kdo k nám ze Spojených států přišel, kdo u nás pobývá a kdo tam případně zase odešel. Částečně je to tedy i smlouva o skutečně volném pohybu amerických občanů do České republiky a zpět.

Už jen třešničkou na prohníleném dortu této smlouvy je ustanovení, že ozbrojené složky Spojených států amerických u nás nebudou platit žádné daně, ani DPH, takže se jich, řečeno s mírnou nadsázkou, nebude týkat chystaný Stanjurův konsolidační balíček. Smlouva jde až do takových detailů, že pokud DPH nebude umět odečíst prodejce, stát ho americkým vojákům následně vrátí. Naprostou samozřejmostí je pak také jejich osvobození od placení cla.

Jak už jsem předeslal, tato navrhovaná česko-americká smlouva má být deset let nevypověditelná. Takto v uvozovkách výhodně ji pro nás paní ministryně a její podřízení vyjednali. Jde tedy o závazek, který časově velmi výrazně překračuje mandát současné vlády o více než dvě volební období v Poslanecké sněmovně a minimálně o více než dvě funkční období příštích vlád, politicky složených výrazně jinak, aspoň v to doufám, než je ta současná.

Vládní politici nám opakovaně říkají v případech, kdy jejich návrhy a opatření kritizujeme a snažíme se zabránit jejich schválení pro jejich zjevnou nekvalitu a škodlivost, ať si počkáme na to, až budeme ve vládě, až budeme mít parlamentní většinu, a pak ať je zrušíme, ale teď ať je necháme pracovat, že mají k příslušným změnám zákonů a k uzavírání příslušných smluv mandát od občanů z voleb. V tomto případě to absolutně neplatí. Žádná ze stran vládní koalice neměla ve volebním programu projekt uzavření česko-americké vojenské dohody o přítomnosti amerických vojsk v České republice. Žádná z těchto stran nesdělila občanům, že plánuje takto zásadním a nedůstojným způsobem omezit suverenitu České republiky. A hlavně tato smlouva nezavazuje jen současnou vládu. Pokud by tomu tak bylo, tak ji může příští vláda třeba s účastí hnutí SPD za dva roky v klidu vypovědět. Ale to text smlouvy znemožňuje, protože je formulována sice naštěstí ne na věčné časy, ale fakticky na minimálně jedenáct let bez možnosti dřívější výpovědi. Po dobu deseti let má být smlouva nevypověditelná a pak je zde ona jednorozhodná výpovědní lhůta. A takový závazek, který dalece přesahuje její věčný i časový mandát, nemá současná vláda právo na naší zemi a její občany v žádném případě uvalit. Mimochodem něco podobného platí i pro změnu migrační politiky Evropské unie, kterou nedávno předběžně odsouhlasil za podpory premiéra Fialy ministr vnitra Rakušan. Muselo by tomu předcházet vyjádření občanů v celostátním závazném referendu, protože jde o dalekosáhlé omezení české státní suverenity přinášející navíc významná bezpečnostní rizika.

A vy se, pane ministře zahraničí, divíte, že tady pan Okamura mluvil tři hodiny o celostátním referendu, protože vám evidentně není jasné, k čemu takové referendum má sloužit a jak nutně ho Česká republika potřebuje, aby právě v některých věcech přestalo rozhodovat pár vládních úředníků a mohli rozhodovat občané České republiky. Takovéto typy smluv mají být předmětem všelidového hlasování vždy a za všech okolností. Co už jiného, proboha? K tomu však současná slabá vláda, která nemá na prvním místě své existence a své agendy české národní zájmy, nemá odvahu – a já to chápu. Nehledě na to, že silná a hrdá vláda by takto pro Českou republiku ponižující smlouvu nikdy nepodepsala. Současná vláda ovšem není ani silná, ani hrdá, ani suverénní, ani česká. A svoji neschopnost a nekompetentnost v oblasti správy státu a katastrofální výsledky své činnosti v oblasti rozpočtové, hospodářské a sociální politiky se snaží zakrývat poklonkovaním Evropské unii a Spojeným státům americkým a překotným plněním jejich pokynů, dokud ještě obývá Strakovu akademii. Já doufám, že to už naštěstí nebude dlouho trvat. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Jan Skopec: Na vaše vystoupení jedna faktická poznámka, pan poslanec Hofmann. Než dorazí k pultíku, načtu tři omluvy. Omlouvá se pan poslanec Dvořák od 22.30 hodin ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Taťána Malá se omlouvá od 22 hodin bez udání důvodu a paní poslankyně Pošarová se omlouvá od 22.30 hodin bez udání důvodu.

Tak pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jan Hofmann: Dobrý večer. Já si dovolím jenom reakci. Zaznívá tady – vazalská smlouva, omezení suverenity. Já si dovolím přečíst odstavec ze strany 4: "potvrzující, že takováto spolupráce je založena na plném uznání suverenity obou stran, včetně územní suverenity, vzájemných závazků stran plynoucích z jiných mezinárodních dohod a účelů a principů Charty Organizace spojených národů a Severoatlantické smlouvy". Takže včetně územní suverenity a uznání suverenity obou stran.

Dovolím si reagovat. Vazalská smlouva. Maďarsko takovouto vazalskou smlouvu – které nám je dávano tady často za příklad – podepsalo v roce 2019. Byl to Viktor Orbán, který ji tam prosadil. Ten samý Viktor Orbán, který byl loni vašim hnutím SPD navržen na státní vyznamenání jako bojovník za svobodu. Je tedy Viktor Orbán ten, kdo, vašimi slovy, plive do tváře svým občanům, chová se carsky, podepsal prohnilý dort? Maďarsko má práva jako USA. Rumunsko tuto smlouvu podepsalo v roce 2005, to znamená, po deseti letech v roce 2015 tu smlouvu mohlo vypovědět, když je tak nevýhodná, je to vazalská smlouva, jak říkáte. Proč to neudělalo? Je to sedm let. Zřejmě proto, že to jsou myslící lidé. Bulharsko takovouto smlouvu podepsalo v roce 2006. také ji nevypovědělo do dneška. Celkem 24 zemí ji má.

Dovolím si jenom ještě doplnit. Předseda SPD tady říkal, že bude hlasovat, jeho slovy, proti základnám, nikoliv proti DCA, o které dneska jednáme. Díky. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji. Nyní se s přednostním právem hlásí paní ministryně Černochová.

Ministryně obrany ČR Jana Černochová: Děkuju, pane místopředsedo, já se pokusím odpovědět postupně na to, co tady zaznělo.

K – v uvozovkách – základnám. DCA říká, že po vzájemné dohodě a se souhlasem České republiky budou moci američtí vojáci působit v některých českých vojenských zařízeních a prostorech, jejich seznam je v DCA uvedený. Všechna zůstanou českými vojenskými zařízeními a prostorami, i když se s Američany domluvíme, že si v jejich rámci... Tak já nevím, jestli to zajímá pana Fialu, já reaguju, pane kolego, na vás, zajímá vás to? Chcete znát odpovědi? Děkuju.

Takže jejich seznam je v DCA uveden, všechna zůstanou českými vojenskými zařízeními a prostorami. I když se s Američany domluvíme, že si v jejich rámci zřídí například sklad náhradních dílů nebo nějaké komunikační centrum, tak se pořád bude jednat o vojenská zařízení Armády České republiky, která budou využívat čeští vojáci, respektive američtí vojáci je budou využívat společně s těmi českými.

Co se týče výstavby nových základů, tak úplný nesmysl. Právě proto je v té příloze ten seznam konkrétních existujících českých vojenských zařízení a prostorů, kde ke spolupráci s americkými vojáky může docházet. Nesmysl je to i ohledně toho, že DCA neobsahuje závazky o společné obraně. Samozřejmě že ne. To není účelem této smlouvy, od toho máme právě Severoatlantickou smlouvu. DCA je pouze jedním z nástrojů, jak Severoatlantickou smlouvu neboli washingtonskou úmluvu a závazek kolektivní obrany v praxi realizovat.

K té trestní jurisdikci. Přesně naopak, nesmysl. Je vždy a zcela na uvážení české strany, zda si ponechá jurisdikci nad americkým vojákem, který je podezřelý ze spáchání trestného

činu. Když jste zmiňoval tu lanovku, tak to je přesně ten případ, kdy by si Česká republika právě vyžádala tu jurisdikci a americká strana by ji musela dodržet. Kdyby nebyla DCA, tak by to tak nemuselo být.

Já vím, že vy jste to určitě komunikoval s panem doktorem Koudelkou, který i v tom veřejném prostoru debatoval o takzvané nevyváženosti té smlouvy. Také bych na to teda zareagovala. Česká DCA stejně jako všechny další obdobné dohody, které mají evropské země s Amerikou uzavřeny, je v tomto smyslu asymetrická. Ano, je. Je uzavírána s cílem usnadnit a zefektivnit působení amerických ozbrojených sil v Evropě. Důvodem je to, že američtí vojáci jsou pilířem společné obrany v rámci Severoatlantické aliance, tvoří páteř aliančních obranných plánů a samotná jejich přítomnost v Evropě má významný odstrašující potenciál. NATO jako takové je primárně určeno k obraně Evropy, nikoli Severní Ameriky. V jakémkoli scénáři kolektivní obrany pod hlavičkou NATO by dominantní roli sehrály právě americké ozbrojené síly, které v Evropě už působí nebo by byly do Evropy rychle vyslány za účelem posílení. Dominantní role amerických ozbrojených sil v kolektivní obraně Evropy je také hlavním faktorem, který činí členství v NATO tak atraktivním a kvůli němuž do Aliance od roku 1999 vstoupilo už 15 evropských zemí. Mimochodem v tom posledním období se jako nejlepší náborář osvědčil prezident Putin, protože po jeho invazi na Ukrajinu se rozhodly vstoupit do Severoatlantické aliance dvě země, které v minulosti členství odmítaly.

Za účelem posilování věrohodnosti alianční obrany je také důležité, aby američtí vojáci mohli v Evropě efektivně působit i ve spolupráci se spojeneckými, tedy i, pane kolego, českými vojáky, aby mohli cvičit, přesouvat se, připravovat se, činit odstrašující opatření a zajišťovat logistiku. Opačně to samozřejmě platit nemůže. Evropští vojáci sice občas v malých počtech v Americe cvičí, ale jejich nasazení k obraně Ameriky se nepředpokládá. Nebo si myslíte a vy byste byl pro, abychom tady hlasovali o vysílání českých vojáků do Spojených států, třeba na ochranu hranic? Vám se ta vaše otázka nezdá absurdní?

K tomu neplacení nájmu. Víte, mně to přijde opravdu od vás skoro až – já to slovo použiju – nechutné. Američtí daňoví poplatníci dotují obranu Evropy dlouhodobě, a víme to všichni, včetně České republiky, a pan předseda klubu SPD Fiala by je za to chtěl kasírovat?

K těm krajským a obecním pozemkům. Žádné krajské a obecní pozemky Američanům poskytovat samozřejmě nebudeme. DCA nic takového neříká, ani se k ničemu takovému nemůžeme zavázat. DCA pouze říká, že pokud by něco takového bylo potřeba, například pro parkování třeba vojenských vozidel v případě přesunu, tak česká strana zastoupená Ministerstvem obrany pomůže tomu, aby se obě strany dohodly. Nic víc, nic méně. DCA jako taková je jedním z nástrojů pro lepší realizaci Severoatlantické smlouvy.

A tady ještě k těm vízům možná bych doplnila, že víza amerických vojáků, to, co tady říkal pan kolega Fiala, je úplný nesmysl. Američtí vojáci nemusí mít pro vstup do České republiky víza už teď, to už dávno řeší právě ta NATO SOFA. A samozřejmě Česká republika bude mít vždycky přehled o amerických vojácích v České republice. Na tom se s USA vždycky domluvíme. Mají ID karty, budeme mít přehled o tom, kdo tady je, a americká strana bude neustále ty věci vzájemně konzultovat a budeme si vyměňovat informace.

K té asymetrii. Tady bych ještě zmínila, že asymetrický smluvní vztah a priori neznamená automatickou nevýhodnost takové smlouvy. Tak to prostě není a vy to tedy asi vnímat nechcete.

Možná ještě v úplném závěru bych jenom zmínila a připomněla – jste tady už docela dlouho také jako poslanec, i dlouhé období jste předseda klubu SPD a víte přece, o čem tady v této Poslanecké sněmovně buďto na plénu Sněmovny, anebo ve výběrech hlasujeme. Tak mi dovoluje jenom připomenout, že pravidelná cvičení Armády České republiky s cizími ozbrojenými silami na území České republiky, přelety, průjezdy přes území ČR se datují k roku 1994, kdy Česká republika přistoupila k aliančnímu programu Partnerství pro mír. A kdybych vám jenom vzala posledních pět let, ta čísla, tedy rok 2017 až rok 2022, tak za těchto pět let proběhlo cvičení s účastí jiných států celkem 218krát, z toho bylo 55 cvičení s účastí

ozbrojených sil Spojených států amerických. Celkový počet zahraničních účastníků cvičení za těch pět let je 15 000. V České republice cvičilo 15 000 vojáků – s vaším souhlasem. Vy jste to tady hlasovali stejně, jako jste hlasovali ty Brity.

Když už jsme teda u toho přistávání a přeletů, tak to číslo řeknu taky. Opět za to stejné období, za těch pět let, tady bylo celkem 2 400 přistání. Bylo tady 43 200 přeletů. Víte, kolik z toho bylo přeletů ozbrojených sil USA? 30 000. Průjezdy a pozemní přepravy ozbrojených sil jiných států v letech 2017 až 2022. Takže vlaky za pět let – 58, silniční přepravy 5 301, z toho silniční proudy 448, a bylo přepraveno celkem 40 000 osob a 12 000 techniky, což rozhodně není málo.

Takže my tady vlastně řešíme něco – prostě strašíte lidi nějakými skutečnostmi, které tady už dávno jsou. Můžete mi říct, kolik amerických základen, když teda Maďaři to schvalovali v roce 2019, kolik amerických základen vzniklo v Maďarsku? Nebo kolik jich vzniklo na Slovensku? Kolik jich vzniklo v Polsku? Možná ti Poláci si to přejí ze všech nejvíc, aby tam tu základnu měli, ale nejsem si vědoma toho, že by teď v poslední době tam nějaká vznikala.

A ještě v úplném závěru. Pane kolego, když si představíte mapu České republiky, víte, kde se nachází Bavorsko. Určitě to víte, stejně jako to vědí ostatní kolegové. Tak si představte, že hodinu – dvě hodiny z Prahy, hodinu od Rozvadova se nachází největší evropská americká základna Grafenwöhr v Bavorsku. Je tam zhruba 50 000 vojáků, některých civilních zaměstnanců. Tato největší evropská americká základna je hodinu cesty od našich hranic. Jak víme, jsme v Schengenu, je tady volný pohyb osob. A tato americká základna se prosím pěkně nachází na 240 kilometrech čtverečních. Můžete mi říct, jak vás vůbec mohlo napadnout, že by – když mají takovouhle základnu v Německu, a ne jednu, mají Ramstein, tu mají zase v Porýní-Falc – tak proč by si zrovna Američani vybírali Českou republiku, že by tady chtěli mít nějakou základnu, když ji mají hodinu od našich hranic? Absurdní!

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Dostáváme se do rozpravy. Faktická poznámka pana poslance Foldyna. Pane poslanče, vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuju. Mně vlastně paní ministryně odpověděla na tu otázku, když jsem si ji kladl, proč ti Američané tady chtějí být, co vlastně tady chtějí? Oni vlastně přicházejí chránit vás. Oni přicházejí vlastně zajišťovat bezpečnost a pořádek v zemi, kde vlády a ti, co vládou té zemi, ztrácí podporu veřejnosti a ztrácí podporu lidu. Tak už mi to je jasný! Teď mi to bylo objasněný! Vlastně přicházejí chránit stávající vládní garnituru, která samozřejmě si to chce zajistit ještě sama svým korespondenčním hlasováním, ale protože veřejnost a lidé už mají této vlády dost, tak najednou se objeví tady žádost o nějakou základnu. A není to pro nic za nic, protože tady je Ramstein a tady jsou vedle, vlastně oni přicházejí chránit vládu České republiky, která ztrácí půdu pod nohama. Asi to takhle tedy vypadá, když mi na to odpovídala teď paní ministryně svým projevem.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: S faktickou poznámkou se hlásí pan předseda Fiala, pak pan poslanec Hofmann a pan poslanec Vomáčka. Takové je pořadí faktických poznámek.

Poslanec Radim Fiala: Odpovím velmi stručně, paní ministryně. Já myslím, že je to jednoduché. Je to salámová metoda. Nebude se to nazývat základna. Jak jste správně řekla, v té příloze smlouvy, kterou má například Slovensko, jsou dvě místa, kde by se mělo vytvořit něco, čemu se nesmí říkat základna. Je to Sliač a Malacky a ti vojáci Spojených států amerických tam prostě jsou. Jsou! A u nás je v té příloze 11 míst, já jsem je tady vyjmenoval, a ti vojáci Spojených států amerických tady budou. A co se stane? Po určitých letech, až nás bude Česká televize každý večer informovat, jak jsou důležití pro naši bezpečnost, třeba po pěti sedmi letech se řekne, no tak když už tady vlastně jsou a jsou tak důležití a dobří a skvělí, tak bychom jim

měli umožnit jejich budovy, tu jejich základnu, už by tady měli mít i svoje zázemí, protože jsou pro nás strašně důležití, a tak to prostě bude, až si na ně zvykne. Já si pamatuju, jak to začínalo. Vlastně Spojené státy americké tady žádné vojáky ani nechtěly. Oni říkali, že s tím přišla česká strana, že je tady chce. Ale to je začátek té salámové metody, která se prostě pořád prodlužuje, a bude to dál a oni tady budou a už je odsud nikdo nikdy nedostane a bude to znamenat pouze posilování síly Spojených států amerických uvnitř evropských zemí, ať už je to Německo, Finsko, Česká republika, Slovensko, Maďarsko.

Paní ministryně, odpovězte mi prosím vás ještě na jednu věc. Slováci si vyjednali doložku k této smlouvě, doložku po obrovských demonstracích, které na Slovensku proti pobytu cizích vojsk proběhly, tak si vyjednali doložku...

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Čas, pane poslanče! Nyní v pořadí vystoupí s faktickou poznámkou pan poslanec Hofmann, připraví se pan poslanec Vomáčka.

Poslanec Jan Hofmann: Děkuji. Já jenom prostřednictvím předsedajícího. Pane Foldyno, vy říkáte, že Spojené státy tedy vstupují do zemí, kde jsou ty vlády slabé, tudíž v Maďarsku, když Viktor Orbán udělal 51 %, to je slabá vláda, myslíte? V Rumunsku, to je slabá vláda? Finsko, Dánsko, Švédsko, kde tedy jednají nyní, tak jsou slabé vlády? Jenom touhle logikou se na to podívejme.

Slovensko – proč má doložku? Protože ta jejich smlouva nebyla tak dobře napsaná, jako je ta naše, proto museli udělat tu doložku k tomu. Není stejná. Naše je originální a lepší, tak jak říká, prostřednictvím předsedajícího, paní předsedkyně Schillerová, a já za to děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Nyní vystoupí s faktickou poznámkou pan poslanec Vomáčka.

Poslanec Vít Vomáčka: Děkuju za slovo. Vážený pane předsedající, já také musím reagovat na kolegu Foldynu, vaším prostřednictvím. Sedím tady, poslouchám, slyším spoustu – čeho? – výroků, abych byl slušný, z levé strany spektra a nestačím se divit. Ale to, co tady teď řekl pan kolega Foldyna, prostřednictvím předsedajícího, že vlastně Američané sem přijdou, aby chránili pětikoalici, tak to je spíš tedy na Národní divadlo a na cenu Thálie, a nikoliv na Poslaneckou sněmovnu! Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Faktická poznámka – pan předseda Fiala ještě jednou se hlásí.

Poslanec Radim Fiala: Jsem rád, že jste to zvedl, protože to byla podle mě od kolegy Foldyny velká nadsázka, ale koneckonců může se to začít používat.

Ale já dokončím tu svou otázku na paní ministryni. Interpretační doložka. Slováci mají takzvanou interpretační doložku, že na jejich území nebudou základny a nebudou tam skladovány jaderné zbraně. Za prvé. Maďaři mají také doložku vyjednanou v tom, že pokud tam budou základny, a z té jejich smlouvy plyne, že tam mohou být základny, třeba se to nebude jmenovat základna, ale budou tam vojáci Spojených států amerických, že jim bude velet Maďar, aby věděli, co se tam děje. My nic takového nemáme. Nic takového nemáme. Ale všechny ty smlouvy v celé Evropě, paní ministryně, počítají s tím, že tam budou vojáci Spojených států amerických. A vy nám tady říkáte, že to tady nebude. Prostě jenom se to nebude jmenovat kachna. Kejhá to jako kachna, vypadá to jako kachna a jenom se to nebude jmenovat kachna. Ale bude to kachna. Díky.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Ještě je tam faktická poznámka pana poslance Foldyny, pak paní ministryně s přednostním právem. Pane poslanče, prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuju. Vy jste mi nahrál, pane kolego. Podívejte se, já to neberu jako nadsázku. V šedesátém osmém, když ztrácel komunistický Tálibán půdu pod nohama, tak sem Alois Indra, Kapek a Bil'ak také pozvali sovětské vojáky. Taky sem pozvali okupanty a říkalo se tomu bratrská pomoc. Také podepsali smlouvu. Byla to možná smlouva ještě propracovanější, než je tahle. Já si vůbec nemyslím, že ti Američani mají až takovou tužbu tady být. Ale vy a vaše politická garnitura ztrácí půdu pod nohama. Vy tady šlapete na kejhák důchodcům! Vy tady drancujete státní rozpočet. Vy přivedete zemi k bankrotu! A máte obavu. A proto jsem to řekl.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Nyní s přednostním právem paní ministryně.

Ministryně obrany ČR Jana Černochová: Nevím, jestli nám přísluší komentovat to, co si vyjednává jiná členská země. Nejsme slovenský parlament, jsme česká Poslanecká sněmovna a vyjednáváme smlouvu nebo ratifikujeme smlouvu tak, jak ji vyjednaly vyjednávací týmy. Jak jsem tady říkala, ty smlouvy jsou rozdílné. Slovensko například k rozšířeným notifikacím prosadilo i povinné konzultace, naopak Češi a Maďaři zase odkazují na respekt k mezinárodním právním závazkům, což se právě týká pokusu ovlivňovat přítomnost jaderných zbraní na svém území.

Pane kolego Fialo, prostřednictvím pana místopředsedy, Česko je přece vázané smlouvu o nešíření jaderných zbraní. Tak nás tady nestrašte jadernými hlavicemi. Já jsem část svého dětství prožila před články z Rudého práva, kde seděl Reagan na persingu. A prosím, nezkoušejte to tady znovu tou nějakou vaší rétorikou obnovit. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji pěkně. To bylo přednostní právo paní ministryně a vracíme se do obecné rozpravy. Hlásí se pan předseda Benda s procedurálním návrhem, jestli tomu dobře rozumím.

Poslanec Marek Benda: S přednostním právem, ale bude se týkat procedurálního návrhu.

Vážený pane místopředsedo, vážená paní ministryně, pane premiére, dámy a pánové, pokládám tuto smlouvu za natolik důležitou, že její projednávání po půlnoci pokládám za v podstatě nedůstojné, nedůstojné této Sněmovny. Proto navrhuji, abychom přerušili projednávání tohoto bodu do zítra do 15. hodiny, a tím pádem posléze přerušili projednávání dnešní schůze s tím, že zítra dopoledne by pokračovala třetí čtení, která jsou tam pevně zařazena, a v 15 hodin bychom pokračovali projednáváním tohoto bodu. Pokládám za férové, aby takto zásadní smlouva byla hlasována za denního světla. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji pěkně. To je procedurální návrh. Já jsem mezitím zagongoval. Ano, slyším žádost o odhlášení. Všechny vás odhlašuji a poprosím, abyste se svými identifikačními kartami přihlásili opětovně. Já hlasuji dneska s náhradní kartou číslo 20 – pro stenozáznam.

Počkáme, než se počet poslanců v sále ustálí... Počet poslanců se pomalu ustálil.

Já jenom zopakují, že budeme hlasovat o procedurálním návrhu, který přednesl pan poslanec Benda, a ten procedurální návrh zní, že tento bod bychom přerušili do zítřka do

15. hodiny. Tím bychom dneska přerušili schůzi a pokračovali bychom zítra v 9 hodin třetími čteními.

Myslím, že je všem jasné, o čem budeme hlasovat, a já si dovolím zahájit hlasování a ptám se, kdo je pro takový procedurální návrh, ať stiskne tlačítko a zdvihne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 42 bylo přihlášeno 136 poslanců, pro hlasovalo 119, proti 13. Procedurální návrh byl přijat a já konstatuji, že jsme tento bod přerušili do zítřka do 15 hodin.

Přerušuji tedy dnešní schůzi. Potkáme se zítra v 9 hodin, kdy budeme pokračovat v projednávání třetích čtení. Děkuju pěkně a přeju vám dobrou noc.

(Jednání skončilo 28. 6. v 0.02 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
28. června 2023
Přítomno: 181 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji druhý jednací den 70. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás zde srdečně vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, tak vás nejprve odhlásím. Všechny jsem vás nyní odhlásila a požádám vás, abyste se opětovně přihlásili svými registračními kartami, případně abyste mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní.

Dále sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: Jaroslav Bašta se omlouvá z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Jiří Carbol z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Lenka Dražilová z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Petr Gazdík do 11 hodin ze zdravotních důvodů, Šimon Heller od 14 hodin z pracovních důvodů, David Kasal z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Zdeněk Kettner od 11 hodin z rodinných důvodů, Jiří Kobza od 13 hodin z pracovních důvodů, Roman Kubíček od 17 hodin z pracovních důvodů, Jan Kuchař z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Jan Lacina z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Petr Liška z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Zdeňka Němečková Crkvenjaš z celého jednacího dne z rodinných důvodů, Eliška Olšáková do 16 hodin z pracovních důvodů, Jana Pastuchová z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Marie Pošarová z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty a Lucie Potůčková z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty. Dále se omlouvá Pavel Růžička od 9.45 hodin do 11.15 hodin ze zdravotních důvodů, Jiří Slavík od 12.15 hodin z osobních důvodů, Bohuslav Svoboda z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Julius Špičák z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Karel Tureček z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Helena Válková do 10 hodin z pracovních důvodů.

Z členů vlády se omlouvají Mikuláš Bek z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Martin Dvořák od 10.45 hodin z pracovních důvodů, Petr Hladík z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Helena Langšádlová od 9 do 10.30 hodin z pracovních důvodů, Zdeněk Nekula z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Jozef Síkela z celého jednacího dne z pracovních důvodů a Michal Šalomoun od 12 hodin z pracovních důvodů.

Ještě v mezičase došly omluvy pana poslance Jana Síly z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů a Davida Šimka od 14.30 hodin z pracovních důvodů. Z ministrů se dále omlouvá Jan Lipavský z celého jednacího dne z pracovních důvodů. Tak to by byly zatím došlé omluvy. A já vás nyní, kolegyně, kolegové, požádám o ztišení. Je tady opravdu značný hluk. Děkuji.

Dnešní jednání bychom měli zahájit pevně zařazenými body z bloku zákony třetí čtení. Zatím je zařazeno pořadí: nejprve bod 100, tisk 366, o provozu na pozemních komunikacích, a poté body 103, 101, 102, 106. Poté bychom případně pokračovali projednáváním bodů dle schváleného pořadu schůze. V 15 hodin bychom se poté věnovali bodu 98, který jsme včera do této doby přerušili.

A nyní je prostor pro přihlášky k případné změně pořadu schůze. Mám zde přihlášku pana předsedy Cogana – stahuje. A poté zde mám za ANO s přednostním právem pana předsedu Babiše ke změně pořadu 70. schůze. Prosím, pane předsedo, můžete se ujmout slova.

Poslanec Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Dobré ráno. Dnes ráno jsem se zúčastnil výboru pro evropské záležitosti, kde pan premiér obhajoval svůj mandát. Vystoupil jsem tam a požádal jsem ho o dvě věci. Za prvé, aby na Evropské radě zítra a v pátek požádal Evropskou komisi, aby nám zaplatila všechny náklady, které máme s tím, že jsme byli solidární a že jsme tady přijali více než 500 000 ukrajinských uprchlíků, aby konkrétně požádal Evropskou komisi, aby nám dala 1,7 miliardy eur, to znamená 40 miliard korun. Proč? Protože zkrátka od roku 2015 Evropská komise dala nebo darovala nebo přidělila například Řecku 3,4 miliardy eur, Itálii 1,1 miliardy eur a Německu 820 milionů eur a tak dále. A za druhé jsem požádal pana premiéra, aby změnil pozici České republiky z hlediska tohoto migračního paktu. Ale dospěl jsem k závěru, že je to marné. Pan premiér mi skutečně potvrdil, že po tom, co tato vláda tady je víc než rok a půl, vůbec nerozumí evropské problematice, vůbec nechápe, co se stalo, o co jde. A samozřejmě zopakoval ty nepravdy o migraci.

Včera tady paní ministryně Černochová – dnes tu není – mluvila: fakta, fakta. Tak já už nevím, jak zdokumentovat to, že pan premiér neustále lže. Neustále lže! Včera jsem to tady ukazoval. (Ukazuje podklad.) Tady je titulěk Deníku N – protibabišovsky založeného takovými podnikateli, kteří nesnášejí Babiše. A tady je titulěk: Pokud nebudeme přijímat uprchlíky, nemůžeme je vracet, říká Babiš. To má logiku. To pochopí i tady děti, co přišly. Solidarita nemůže být povinná. Podstata nového návrhu migrační politiky Evropské unie je nesmyslná. Ano, nesmyslná! Rámcová pozice – to je stále, co pan premiér opakuje, že údajně pozice této vlády, této hrozné vlády, je stejná. No není stejná! Já už nevím. Tady je rámcová pozice Hamáčka (ukazuje), kde se jasně říká, že Česká republika považuje ten návrh za problematický a rozporný s dlouhodobou pozicí České republiky. A pan premiér znovu opakuje ty lži. To je neuvěřitelné. Já vím, že je to vláda lží, že je to politika lží a že lhali o tom, že jsme na bankrot, a o inflaci a Green Dealu. A teď lžou o migraci, o tom, že údajně dělají to, co my jsme dělali. To je lež!

Já chápu, že tam mají tu agenturu... Sále stejná agentura, která pomáhala vytunelovat OKD a která dnes radí panu premiérovi a píšou ty nesmysly. Ale je neuvěřitelné a pan premiér má fantastický dar, že on je totálně splachovací. Normálně stále opakuje ty lži.

Pan premiér nechtěl chodit na tu Evropskou radu, on se tomu vyhýbal. To není prostředí solidární a přátelské, to jsou jenom kecy na tiskovkách. Tam se bojuje za zájmy. A pan premiér nebojuje za zájmy České republiky, protože jasně to řekl Morawiecki a Poláci. Ten migrační pakt, ten podvod, je ztráta svrchovanosti! A Polák říká: Nikdo nám nebude kecat do toho, kdo bude v Polsku žít!. A pan premiér teď od 1. 7. 2023 bude mít předsednictví vé čtyřky.

Že údajně v minulosti se nic neudělalo. Tak pane premiére, udělalo. Erdogan, s kterým mám já přátelské vztahy, a nestydím se za to, a taky jsem něco vybojoval pro Českou republiku, tak dostal 3 miliardy eur za to, že zadržuje miliony migrantů. Egypt – taky se to domluvilo. A my se stále neumíme pochopit s panem premiérem, protože on stále mluví o návratové politice, azylovém řízení. Jaká návratová politika? Tak si zajďte na ten Frontex, když tedy jste sem pozvali ty migranty, a potom je někdo naloží do letadla a mají někam odletět, tak ta země, kam letí, je musí přijmout. A to je velký problém. Takže je to nesmysl!

Takže v čem my se lišíme? No my se lišíme v tom, že ty lodě nesmějí vyplout. Nesmějí. Tak se prosím vás naučte, jak to udělala Austrálie. Austrálie měla podobný problém. A v momentě, kdy vrátili první loď s těmi ilegálními migranty... A znovu opakuji, je to kriminální čin! Morawiecki na tiskové konferenci v Bratislavě jasně řekl, nelze podporovat organizace, které se věnují pašování lidí. Neziskovky pašují lidi! Oni přijdou s tou lodí na hranici Libye, v moři, a tam čekají, až ti pašeráci ty lidi, kteří zaplatili tisíce eur za to, aby přišli do Evropy, kde podle poslední situace už není pro ně místo v Německu a ve Švédsku – to byly země, které zvaly. Teď toho litují. K tomu vám ještě něco řeknu tady. Takže co říká ten Morawiecki? Nelze podporovat ani teroristické organizace. Některé nevládní organizace byly takto označeny.

Takže jaké řešení, pane premiére? No já vám ho řeknu. Navrhněte na Evropské radě, že pošlete velkou loď na Lampedusu, naložte těch 1 500, nebo kolik tisíc migrantů tam je, a odvezte je domů. A tam se o ně postarejme. To je jediné řešení. To bude ten signál! Vy jste signalista, stále vysíláte signály, tak dejte ten signál. (Potlesk poslanců ANO.) Dejte ten signál, aby lidi věděli, že v Evropě pro ně není místo. A kdo je bude chtít, tak si je může pozvat. A ať přijdou, ale budou přesně dopředu vědět, kam jdou. Za prací! Za prací. Takže vy jste to vůbec nepochopil.

Já si pamatuju, jaký problém Německo mělo s těmi, kteří nedostali azyl, aby je dostali z Německa pryč. Protože zkrátka oni přicházejí ze zemí bez souhlasu těch zemí. A proč ta země potom by je měla vlastně si vzít nazpátek? Nemá to logiku? No nemá to logiku. No tak samozřejmě, o čem to je? A pan premiér dneska mluvil, že tedy budou mluvit s Tuniskem. Ano, my jsme tohle všechno řešili, my jsme si to i rozdělili. Sanchez a já jsme měli na starosti Maroko, Angela měla mít Alžír a Tunis. No co Tunis? No tak Tunis bude chtít peníze. Tak jak to chtěl Erdogan. Egypt fungoval. Libye? Musí se domluvit Francie s Itálií.

Takže pan premiér vůbec nechápe, co se děje, mluví o azylovém řízení. Jaké azylové řízení? Když sem nepřijdou, tak není žádný azyl. Jaký návrat? Když nepřijdou, není žádný návrat. Postarejme se o ty lidi tam, kde bydleli – v Sýrii. Vyřešte tu Sýrii už konečně! Je to krásná země. Marshallův plán, ať se všichni domů vrátí. Byla to fantastická země. Takže pan premiér je úplně mimo. To bylo jako neuvěřitelné a nemělo vůbec smysl se s ním dohadovat na tom výboru. Já jsem to nechtěl tam hrotit. Takže tohle všechno víme.

A vy normálně tady jenom manipulujete to, že my máme nějakou společnou pozici. Nemáme společnou pozici. Vy nemáte stejnou pozici jak Poláci. Nemáte, ano? A je to kriminální záležitost. Kriminální záležitost. A co je nejhorší? Vážení kolegové – a vážení občané hlavně. Víte, co se děje v Německu? Normálně ti Němci, a je o tom už tolik článků, mají strach dnes veřejně mluvit. Mají strach normálně. Po hospodách, bojí se říct svůj názor, protože tahle politika, která zničí tu Evropu, to je ideologie. To je ideologie, která má změnit Evropu, kde původní obyvatelé nebudou mít tady už místo na svůj způsob života. Takže myslíte si, že naše provládní média vás o tom budou informovat?

Tady mám článek. Focus, to je seriózní týdeník: "Sexual Delicte, Morde, Raub, die Wahrheit über Kriminalzuwander". Ano. Sexuální násilí, vraždy, loupení, loupeže. Tady je statistika, kdo to všechno dělá. Tak si už konečně uvědomte, co se děje ve Švédsku. Magdalena seděla vedle mě, byla pyšná, kolik vzali těch migrantů. No dneska nemůže policie chodit ve Stockholmu nebo v Malmö do některých zón, bojí se. Jsou tam ty bandy, kriminalita. Kriminalita. No.

Teď vám přečtu, co se děje v Německu. Protože co se tady stane? Já jsem to tady včera říkal. Německo má plno! Má plno. A už nechtějí brát. A tady je článek: Němce děsí válka klaunů... klanů, ne klaunů. (Opravuje se se smíchem.) Klany, sorry. (Pobavení v sále.) V Porúří si vyřizují účty blízkovýchodní gangy. Gengy, nebo gangy? Gengy, no tak fajn. Němečtí politici zjistili – představte si! – že jejich voliči se přestávají cítit v ulicích bezpečně. No dobrý den! Proč to AfD má 20 %? Proč? No protože dojeli na tu ilegální migraci. Wir schaffen das, ne Angelo? Nešafovala jsi to. Němci mají problém. V Porúří zuří válka přistěhovaleckých klanů. Na berlínských koupalištích se strhly brutální rvačky za účasti desítek imigrantských výrostků.

To vše není jen běžná pouliční kriminalita. Útočníci mají dlouhé nože i baseballové pátky, dřevěné latě s hřebíky i ruční granáty. Spolkový ministr spravedlnosti Marco Buschmann z liberální strany FDP proto vyzývá k tvrdšímu postupu. V rozhovoru pro Bild am Sonntag uvedl, že právní stát by měl ukázat, že už nemíní problém přehlížet jako dříve. Měl by začít tím, že bude zločineckým gangům nekompromisně zabavovat jejich stavovské symboly, tedy luxusní auta či drahé šperky. No to je zajímavé. Buschmann chce více policistů v ulicích a důslednější vyhošťování problematických migrantů. To se zatím nedaří. Obdobně se vyjádřila i spolková ministryně vnitra – no prosím – sociální demokratka Nancy Faeserová. Opoziční

křesťanské strany ale odmítly vládu v Berlíně podpořit. Deník Die Welt citoval z jejich vyjádření, podle kterého se vládní politici jen snaží vypustit kouřovou clonu, aby zakryli vlastní neschopnost potírat nelegální migraci a organizovaný zločin.

Ano, nelegální migrace přivádí organizovaný zločin. A necht' někdo neříká, že – občas, ano, se stane i u nás nějaká vražda. Ano, stane se, bohužel. Ale tahle migrace přináší větší kriminalitu. Je to zdokladováno, jsou tu statistiky. Do debaty přispěla i protisystémová strana Alternativa pro demokracii, AfD, jejíž šéf poslaneckého klubu Bernd Baumann upozornil, že mafiánské imigrační gangy už mají kolem čtvrt milionu rodinných příslušníků, tedy téměř tolik, kolik je k dispozici policistů. AfD za problémem vidí příliš otevřenou imigrační politiku, která umožnila nekontrolovatelné slučování rodin.

Podle deníku Frankfurter Allgemeine Zeitung je teď hlavní otevřeně pojmenovat problém, podívat se na to, co se vlastně stalo. Tedy vše začalo poblíž zhruba 75tisícového města Castrop-Rauxel jako rvačka dvou jedenáctiletých chlapců. Jenže postupně se přidávali dospělí. Výsledkem byly krvavé bitky v německých ulicích, kdy na jedné straně stáli členové tradičních kurdevských rodin z Libanonu, které uprchly do Německa v osmdesátých letech minulého století před občanskou válkou v Bejrútu, a na druhé straně barikády jsou jejich noví konkurenti, syrští Arabové, kteří rovněž uvítali možnost zapojit se do obchodu s drogami a dalších nelegálních aktivit. Obě skupiny cítí nevraživost už ze svých domovů. V Německu vše jen graduje. Počet nenávistných útoků v Německu se od počátku roku zdvojnásobil. Když zaútočila rozvášněná kohorta libanonských Kurdů na dva bary v Essenu, který je považován za baštu syrských přistěhovalců, zůstala jen nepředstavitelná spoušť a jeden pobodaný Arab ve vážném stavu. Stovky policistů vše jen obtížně zvládaly, mnozí obdrželi do obličeje dávku pepřovým sprejem. Na videích ze střetu se objevují výkřiky o rodinné cti, které mají násilí ospravedlnit, či vzkaz jistého rappera, že kdo vstoupí do našeho světa, je náš nepřítel. Dával tak okázale najevo, že některé části Essenu už Němcům nepatří. Určité skupiny lidí rozhodně odmítají náš systém hodnot – no dobré ráno! – komentoval pan essenský poslanec za FDP Ralf Fitzel. Němci dlouhodobě jen opatrně mluvili o tom, že ve skupině blízkovýchodních přistěhovalců se spojily určité faktory (?), které se vyvinuly v závažně kriminální struktury, jak to také zaznělo v německých médiích. Hloubily se tak archaické rodinné tradice a nedůvěra k německému státu. Mezi mladými imigranty rostl kult gangsterské slávy. Úřadům teď nezbyvá než nazvat věci pravými jmény, zaujmout asertivní přístup, aby získaly potřebný respekt. Tedy neustálé kontroly, razie, rozsáhlé operace a konfiskace majetku. Teprve to možná imigrantské gangy donutí, aby měly ke státu respekt.

Takže prosím vás, co se děje v Německu? Německo je plné. Ve Švédsku je to stejné. A tady náš pan premiér mluví o tom, o nějakém azylu, o nějaké návratové politice? Znovu opakují – a my jsme to takhle prosazovali. A dneska jsem se na tom výboru pro EU ptal pana premiéra, aby zjistil, kde skončilo těch 32 milionů eur, které V4 poslala na ten italský fond. To by mě strašně zajímalo, kde to skončilo, jestli to někdo neukradl. Třicet dva milionů eur. Za to jsme měli koupit čtyři lodě pro libyjskou stráž, aby bojovali proti těm gangsterům, proti pašerákům. To je organizovaný zločin, to není žádné, že by prchali před válkou. To jsou všechno mladí, ozbrojení, ilegální migranti, organizovaní, mají peníze, mají mobily, mají zbraně a jdou do Evropy. A tohle my chceme?

To, že v Karlových Varech na Nový rok ten migrant, co dostal azyl v Německu, pobodal, zaútočil na naše dvě ženy, dostal 22 let. Chvála bohu. Ano, tak to bylo v klidu. Ale já vám říkám, pane premiére, že všichni ti lidé, kteří se utopí Středozezemním mořem, a pokud se ještě někdy jednou stane, že takovýhle migrant zaútočí na naše lidi, tak budeme rvát a já budu první. A vy budete za to zodpovědný, i váš Rakušan. Můžete to změnit. Můžete to změnit, protože tohle je absolutní katastrofa pro Evropu. Je to o bezpečnosti. A Evropa má pomáhat těmto lidem mimo evropský kontinent. Mimo evropský kontinent.

Ano, pan premiér dneska říkal, že tedy je potřeba rozšířit Schengen. Jo, tak to udělejte. Měli jste to předsednictví, ne? Co tedy? Co jste udělali? Pan premiér stále říká, že my jsme

neudělali. No, my jsme udělali. My jsme nedovolili legislativu tohoto migračního paktu., Nedovolili. Nedovolili jsme legislativu. Ano? A samozřejmě vy jste je pozvali. To je pozvánka. Proč? Proč tolik lidí teď přichází? Takže pokud nevyšlete ten signál a nevrátíte ty lodě a nezamezíte tomu, aby ti lidé se vrátili, aby byl jasný signál: Evropa – je zavřeno, zůstaňte v Tunisu nebo kde chcete, vyřídíte si to v Libyi, v Tunisu. Udělejte si tam Ellis Island – to je ten ostrov, kde naši předkové šli do Ameriky, ale po pohovoru, po tom, co bylo jasné, že tam budou pracovat, po tom, co byli podrobni zdravotní prohlídce. Takže potom až šli. Není možné, aby někdo chodil do Evropy jen tak. A ne jen tak, že to organizují ti pašeráci.

Takže pane premiére, bohužel vy jste v tom absolutně dezorientovaný. A vy jste dneska mluvil o tom, že Polsko má nějakou pozici před volbami. Ano, Morawiecki řekl, že chce na to referendum. Já souhlasím. Tady Okamura včera mluvil o referendu strašně dlouho. Udělejme referendum, já s tím nemám problém, na toto, proč ne? Ale já myslím, že je tady jasné. A my jsme vždycky tvrdili, že Češi, nebo občané České republiky, mají rozhodovat o tom, tím že zvolí nějakou vládu, která zkrátka nedovolí, aby tady organizovali pašeráci a kriminálníci, kdo bude u nás žít.

No a samozřejmě pan Rakušan to zlehčuje, že tedy nás se to netýká. My jsme tu výjimku tedy neviděli. Tady vykládal strašně dlouho, že měl nějaký mandát, potom tvrdil, že je to stejný mandát, a tak dále. Všechno lži. Já jsem ten mandát četl. Ano, vy to manipulujete, protože vy berete z toho mandátu jenom to, že chceme tu ochranu na vnějších hranicích. Prosím vás, já jsem se tomu věnoval skutečně dlouho od roku 2015 až do roku 2021 a vždy jsem tu pozici odmítal.

Takže Evropa je plná. Včera jsem tady mluvil o tom, že všude se staví ploty. To je neuvěřitelné, 1 800 kilometrů plot" se postavilo. Řecký premiér vyhrál volby, řekl lidem – postavím plot 200 kilometrů, zvolili ho. Polák staví, Slovinec staví, Maďaři samozřejmě postavili, všichni staví ploty a zároveň říkají, tady je ta kvóta 30 000. Ona je to ta kvóta. To je kvóta. Oni říkají minimálně 30 000. Takže minulý rok přišlo 846 000, a jestli přijde milion, no tak jim je to asi jedno. Jim je to asi jedno. Takže je to absolutně nepřijatelné.

A znovu vás žádám, pane premiére, a znovu navrhuju ten bod, abyste změnil tu pozici. Stejnou věc udělal Chovanec na té Radě. Aceptoval kvótu. A my jsme to potom zvrátili a na úrovni premiérů tomu zamezili. V červnu 2018. No ale ten šílenec Timmermans se nevzdal a přišel s tímhle! A vy tvrdíte, že my jsme to nechtěli. Vždyť tady je to na papíře! Tady jsou ty pozice. Tak už přestaňte lhát, ano, a změňte to. Změňte to a přidejte se k polské pozici.

Morawiecki na té tiskovce v Bratislavě kritizoval, že nedostal nic. Nedostal žádnou pomoc. Dostal 100 eur na migranta. Já už jsem o tom včera tady mluvil. Kdybychom teď my řekli Evropě, vezměte si těch 500 000 Ukrajinců, a oni řeknou, že ne, tak my řekneme, tak nám dejte 238 miliard! A Stanjura má vyrovnaný rozpočet!

Je to samozřejmě blbost. (Potlesk vlevo.) Ale to je ten princip. My jsme za Ukrajince nedostali nic. Byli jsme solidární, a dobrovolně solidární. Evropská komise si samozřejmě dělá, co chce, ale na to tam máme premiéra, a měl předsednictví, aby to prosadil. Tak žádejte 40 miliard pro Českou republiku, které jste vydali na ukrajinské uprchlíky! A to jsou asi skuteční uprchlíci, protože přehali před válkou. Takže tam máte bojovat za naše zájmy a pan premiér je v tom ztracený.

Já skutečně žasnu nad tím, jak může mluvit o návratové politice. Jaká návratová politika? Tak jděte se zeptat na ten Frontex. Ty lidi, kteří nedostanou azyl – a já říkám, neměli by vůbec přijít – je potřeba posadit do letadla. Ale někdo musí dát ten slot (?). Nějaká země musí říct: já si je vezmu. A to nefunguje. To musí někdo vyjednávat. Já jsem tady mluvil, v Budapešti jsem mluvil, že my máme strašně moc politiků, ale žádné lídry. Kolik máme těch lídrů teď v Evropě, kteří jdou ven a mají nějaký respekt v zahraniční politice? Moc jich není.

Takže z hlediska bezpečnosti ten migrační pakt je absolutní katastrofa. Je to ohrožení naší bezpečnosti. A i když samozřejmě, protože jsme vzali ty Ukrajince a nedostali jsme nic. K nám oficiálně nikdo nepříjde. Ale oni příjdou neoficiálně. Příjdou. Oni chodí. Zatím chodí do Německa, ale Německo je plné. A co se stane potom, až bude úplně plné? Tak samozřejmě zůstanou u nás, to je úplně logické, ne? Nebo si to nikdo neuvědomuje? Nikdo nevidí, co se děje? Takže na jedné straně staví Evropa ploty, na druhé straně ti šílenci, kteří chtějí zničit Evropu – a je to ideologie, toto nemá nic společného s nějakou solidaritou. Nemá. Kdyby ta Evropa byla schopná, tak to zkrátka zorganizuje mimo Evropskou unii. Já už jsem o tom mluvil opakovaně.

Takže pan premiér stále vykládá o tom, jací jsou oni úžasní, skvělí a co tam všechno dosáhli. No vy jste nedosáhl vůbec nic, pane premiére. Předsednictví – totální katastrofa. EURO 7 – lhal jste o tom, že se nezastaví výroba aut se spalovacím motorem. Včera jsem o tom mluvil, o té gigafactory. O tom, že byste měl být nervózní z toho, že Volkswagen říká, že Škoda Auto bude dělat jenom motory, spalovací motory, a že jde do Ameriky ta gigafactory. Z toho byste měl být nervózní. Takže nic jste tam neprosadil. Lidí budou platit za emise na baráky, na auta, EURO 7.

A teď ta migrace. A to je největší horor! To, že Evropa Green Dealem ničí průmysl, že tady budou nezaměstnaní, že tady ani průmysl možná nebude, protože všichni půjdou do Ameriky, kde je levná energie, ano, to je výsledek toho, co se teď děje. A já říkám, že je to ideologie. A kdo reprezentuje tu ideologii u nás? No přece Piráti! Piráti. Piráti řídí tuhle vládu. ODS se nechá řídit Piráty. No, takže včera jsem dal ven tenhle plakát. (Ukazuje.) Já bych řekl, že jsem vědma normálně. Koukejte na to. (Smích vlevo.) Co se smějete? Tady je napsáno: nižší důchody. Nižší důchody. Vědma. (K ministru Síkelovi:) Tady přichází nový komisař. (Pobavení vlevo.) Nižší důchody, to jsem říkal v říjnu 2021 před volbami. Jasně. Zrušit auta, no to je ono, ne? Euro 7, emise na auta. Fabie bude tak drahá, že už si ji nikdo nekoupí. Zvýšit daně! No představte si, trestat úspěšné! Kdo má velký zisk, tak ho zdaníme. Tak se to naplnilo. Zdanit startupy. No tak podnikatelé... A uprchlíci, vítejte! Už jste zapoměli na Bartoše, jak jde v tom průvodu Antify 2016 – uprchlíci, vítejte? To je ono!

Já jsem založil hnutí proti korupci. Ale tahle filozofie, tahle ideologie reprezentovaná Piráty, kteří byli vychováni neziskovkami v zahraničí, aby zničily tu Evropu, aby zničily náš způsob života, tak to je to největší ohrožení. Takže tohle je – a tady je to napsané – tohle fakt nechci! Nechci. Uprchlíci, vítejte. Toto všechno. Teď jsme v červnu 2023, toto vyšlo říjen 2021. Tak si můžeme pouštět ta videa, emisní povolenky – pan ministr (Síkel) odchází. Mohli byste už konečně zprivatizovat ten ČEZ, abychom měli tu elektřinu za 1 500 korun za megawatt, jak to mají Slováci. (Potlesk vlevo.)

Takže to, co jsme říkali, se naplnilo. Samozřejmě lhali od počátku a to, že neplní program, to je jasné. Ona ještě i ta pozice je v rozporu s programem SPOLU, s programem PirSTANu. Úplně v rozporu.

Takže já znovu navrhuju, aby pan premiér změnil tu pozici, aby se přidal na stranu Polska. A jediné řešení je porazit ty pašeráky, kteří kasírují 6 miliard eur ročně za pašování všeho – ropy, nafty, cigaret a lidí. A lidí. Je to organizovaný zločin. A jediné řešení je, že je pošleme domů a že se tam o ně postaráme. Vždyť se postaráme. Pan premiér dneska mluvil na výboru, Afrika a tak dále. No tak jednejte. Zaříd'te to. A pokud někdo chce ty migranty kvůli tomu, aby pracovali, tak ať si je pozve, ale ať chodí normálně, dopředu, mám smlouvu, budu pracovat někde. A potom ať příjdou, já s tím problémem nemám. My tady máme Ukrajince. Já myslím, že Ukrajinci jsou pro nás z hlediska práce důležití. Ale to je taky samozřejmě problém, aby někdo zkontroloval, jestli všichni Ukrajinci, kteří jsou u nás, chtějí pracovat. Aby pracovali. To je taky problém. Tomu byste se měli taky věnovat. Aby tady nebyli jen tak, že si chodí pro dávky a mají zdravotnictví zdarma. Ano, ať pracují, ať jejich děti chodí do školy, a tak s tím není problém, a uvidíme, jak to všechno dopadne, když se to změní od 1. 7.

Takže ještě jednou: jediné řešení migrace je, že ty lodě nevyploujou. Takže pane premiére, navrhnete velkou loď na Lampedusu, ať ti lidi se vrátí domů, dejte jim nějaké peníze, ať se vrátí domů. Zaplatili pašerákům. Je to nepřijatelné. A je to obrovské nebezpečí pro Evropu. Obrovské. A my budeme sledovat, pane premiére, jak se k tomu budete chovat. Já vám držím palce, aby se něco nestalo u nás. Protože když to Německo bude plné, tak samozřejmě půjdou a přijdou i k nám. A já tady nechci gangy. Nechci! Ta kriminalita je velký problém. Za vás mimochodem ta kriminalita stoupá, za nás klesala. Takže všechno špatně. V Evropě jste nevyřídili pro Českou republiku vůbec nic. Vy vůbec nechápete, co je to svrchovaný stát. Vy nechápete, co jsou to české zájmy. Vy nechápete to, že v Evropě všichni bojují za své zájmy. Všichni. Že nám nikdo nic zdarma nedá. Takže já čekám, že vybojujete aspoň těch 40 miliard pro rozpočet, změníte pozici a řeknete, že pan Rakušan zkrátka to domluvil blbě! Protože to domluvil blbě. Já vám za to děkuji, pane premiére. (Potlesk vlevo.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Já se ještě potřebuji ujistit, jaký je přesný název toho bodu, který navrhuje, zda je to Změna pozice ČR k migračnímu paktu, jako to bylo včera. (Ano.) Dobře, děkuji.

Toto vystoupení s přednostním právem vyvolalo další přihlášky s přednostním právem. Já jenom s dovolením načtu došlé omluvy, aby bylo jasno, kdo se omlouvá: omlouvá se pan poslanec Martin Hájek od 14 hodin z pracovních důvodů, Jan Kubík do 9.30 hodin z pracovních důvodů, Karla Maříková od 12.45 hodin do 15 hodin z pracovních důvodů, Jana Mračková Vildumetzová od 15 hodin z rodinných důvodů a Monika Oborná od 14 hodin z osobních důvodů. To by byly v mezičase došlé omluvy.

A nyní s přednostním právem pan ministr Martin Kupka. Prosím.

Ministr dopravy ČR Martin Kupka: To je smutný příběh. Smutný příběh, co se stalo s Andrejem Babišem. Opustil úplně jakoukoliv odpovědnost vůči státu, rozhodl se pro rétoriku, která je už založena jenom na tónu nenávisti, vzbuzování nejtemnějších vášní a strašení. O množství lží, které jsme tu slyšeli, vůbec nemůže být řeč. Kdybych jenom zmínil Euro 7, tak to byla právě Česká republika a tato vláda, která tvoří hráz proti nesmyslným, nerealistickým návrhům. Ale to, co znamená skutečný, reálný boj s riziky, která si uvědomujeme, je důsledný postoj k zákonům, které v České republice platí, a to tato vláda v plném rozsahu garantuje.

Boj s pašeráky znamená důsledné potírání pašeráctví a nelegální migrace. A přesně to se odehrává a odehrávalo v minulém roce, když například přes slovensko-českou hranici přecházelo větší množství nelegálních migrantů. Ale, prostřednictvím paní předsedající, nevzbuzujte tyhle vášně ve společnosti! Je to krajně nebezpečná hra, která vůbec, ale vůbec neodpovídá elementární odpovědnosti opozice, která se má hlásit k tradici demokratických opozičních stran. Tohle jste dávno opustili.

Když jsem se díval na začátek vašeho projevu a tam nahoře seděly studentky a studenti, tak se vážně obávám o obraz, který si odnášejí z Poslanecké sněmovny. A dovolím si vás vyzvat: respektujte základní pravidla demokratického boje. Vzbuzováním těch nejtemnějších vášní, strašením účelovou citací ze zahraničního tisku se nikdo dobře do politiky nezapsal. A jestli se ANO vašimi ústy rozhodlo definitivně opustit elementární rovinu slušné politiky a bude se opravdu víc podobat nahnědlým hnutím než rozumné demokracii, tak... (Poslanci hnutí ANO tlučou do lavic.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Prosím o klid! Prosím, pan předseda předtím měl také možnost vystoupit v klidu.

Ministr dopravy ČR Martin Kupka: Děkuji vám, že i tímto způsobem dáváte za pravdu rozboru toho, co jsme tady před malou chvílí slyšeli. Věřím, že pokud si to načtete ze záznamu nebo ze stenozáznamu, tak vám bude jasné, že tady Andrej Babiš překračuje daleko hranice elementární slušné opoziční politiky. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: A nyní se z místa s přednostním právem hlásí pan předseda Babiš a já velmi apeluji... (Poslankyně Mračková Vildumetzová volá z pléna: Jaký bod navrhl pan ministr?) Ano, je to vystoupení s přednostním právem, takže upozorňuji, že nebyl navržen nový bod, nicméně myslím, že všichni rozumíme tomu, že nyní jde o vyjádření. (Poslanci volají z lavic.)

Prosím, pan předseda má nyní příležitost vystoupit. Já důrazně žádám Sněmovnu, zachovejme důstojný prostor pro vyjádření, nechejme každému prostor zareagovat, jako to předtím platilo. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Andrej Babiš: Pane ministře, vy jste šťastný člověk, protože vy máte na starosti rezort, který my jsme vám předali ve stavu, že máte 300 kilometrů dálnic a obchvatů připravených. A když jsme my převzali ten rezort, tak v roce 2014 bylo připravených 800 metrů. Takže já vám držím palce, abyste zrealizoval všechny ty naše projekty. Mimochodem, karlovarská dálnice, ty dva úseky, protože ona je přes tři kraje v Karlovarském kraji, tak ještě se tam nic neděje. A já jsem na ně tlačil, aby dálnice byla hotová 2026, teď je to 2027. Takže by bylo dobré, kdybyste se tomu věnoval.

Takže vy jste šťastný člověk v tom, že já, když jsem šel do politiky, vždycky jsem říkal, že chceme něco ukázat. Máte tam za 10 miliard nádraží. Vy je všude budete otvírat – to je naše dílo, hlavně i to nádraží v Teplicích by bylo dobré, a bude hlavní nádraží a toto všechno. Takže vy jste dostal rezort, kde v podstatě toho moc nemáte, a je potřeba, aby vám Stanjura dal ty peníze. Já nevím, proč si půjčujete 30 miliard na SFDI, když pan ministr Bek říká, že si půjčí 45 miliard a potom tam mu to vezmou. No já tomu vůbec nerozumím.

No zkrátka bylo by dobré, kdybyste udělal i nějaký PPP projekt. Praha–Tábor. To je taková dobrá trasa. My jsme udělali jediný PPP projekt, Havlíček, od revoluce, všichni o tom mluvili, takže ten se realizuje na Strakonicku, takže to by bylo fajn, abyste tohle udělal.

A vy samozřejmě skvěle mluvíte. Vy jste byl mluvčí, ne? Vy jste skvělý mluvčí, který se vypracoval až na ministra. Takže říkám – klobouk dolů. A hezky mluvíte, já tak nedokážu mluvit jako vy, to vám závidím. Ale já nevím, o čem jste tady mluvil. Vždyť já jsem citoval jenom ze zahraničního tisku. Nebo vy zpochybňujete Focus nebo tohle? A ty rozhovory, že Němci se bojí dneska říkat nahlas pravdu, že Němci se bojí říct, že Angela to podělala s tím "(wir) schaffen das!", že jsou tam ty gangy, že se lidi bojí jít ven. Tak co je na tom? Co jsme zhnědli? V čem jsme zhnědli? My jsme vůbec nezhnědli. Takže není to pravda. Hnutí ANO jasně říká, že jsme svrchovaný stát, že nám nikdo nemá do toho mluvit, kdo u nás bude žít, a že zkrátka my jsme ukázali, že jsme solidární.

My jsme podpořili vaši vládu ohledně ukrajinských uprchlíků, ale nikdy nepodpoříme ilegální migraci. A pan premiér to vůbec nepochopil, co se děje v Evropě. On vůbec nepochopil, že je to tvrdý deal, že tam každý bojuje za své zájmy. A já jsem rád, že dneska pan premiér potvrdil, že na rozdíl od Pirátů a STANu – vy máte toho zbytečného ministra, tam sedí na rohu – že nedovolíte, aby se změnila jednomyslnost. Že to je to místo, kde pan premiér může prosadit zájmy České republiky, a měl by teď žádat 40 miliard.

Když dostali Řekové 3,4 miliardy eur, proč my nedostaneme ty peníze? Vždyť ta Vě čtyřka se má spojit a má zkrátka za to bojovat. A víte, jak se to dělá? Ty dealy tam? No, že když máte tu pozici něco bloknout, tak teď řeknete: My, V4, my chceme tolik peněz. Tak když dostali ostatní, proč bychom nemohli dostat my? Takže já jsem nepochopil vaše vystoupení.

My jsme v tomhle konzistentní a zkrátka lidi si vyhodnotí, co jste říkali před volbami, co teď říkáte.

A já znovu opakuji, že jste zkrátka lidi podvedli, že neplníte váš program, vždyť když si to přečtete, co tam máte napsané... A ještě k tomu našemu billboardu v října 2021. Já tady mám vlastně... (Ukazuje materiál.) Vy jste od počátku nikdy nevyhodnotili programové prohlášení vlády. My vlastně ani nevíme, co ta vaše vláda chce. Vy jste měli nějaké sliby před volbami, po volbách jste udělali pětikoalici, samozřejmě jste vyhráli s antibabišem, jiný program nemáte, tak potom jste udělali programové prohlášení vlády, to jste neplnili, teď jste ho změnili, nikdy jste ho nevyhodnotili, no.

Takže já, když vyhodnotím ten billboard, tak důchody snížit – jste splnili. Auta zrušit – taky jste splnili. Startupy zdanit – splněno – navrhli jste zákon. Zvýšit daně – taky jste splnili. Trestat úspěšné splácení hypotéky penalizováním – taky splněno. A to nejlepší, co jste se nám smáli – uprchlíci, vítejte, ten Bartoš, Antifa – Bartoš byl v Antifě – Piráti jsou tady proto, aby zničili Evropu, to jsou ti aktivisti promigrantští, kteří vás řídí! Proč se necháte řídit těmi Piráty? (Zvýšeným hlasem.) Čtyři poslanci řídí celou vládu, vás vydírají, vy se jich bojíte? Já to nechápu. Takže to teď plníte taky. Uprchlíci, vítejte – tak to je ten program! Já nevím, o čem tady mluvíte.

My naše sliby plníme. Děkuji. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Já jen pro pořádek konstatuji, že ani nyní nezazněl žádný návrh bodu pořadu, aby bylo zřejmé.

S přednostním právem se hlásí pan ministr Kupka. Prosím.

Ministr dopravy ČR Martin Kupka: Já jsem pozorně znovu poslouchal, a aby zazněl návrh, tak si dovoluji navrhnout bod Šíření nenávisti, prokazatelných nesmyslů, lží z úst Andreje Babiše. (Potlesk části poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. A jelikož tímto už nemám nikoho přihlášeného, tak já zagonguji. Ještě se hlásí paní předsedkyně Schillerová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Já nejdu zpochybňovat to, že jste připustila přednostní práva bez bodu, protože to jsme si tady už vyjasňovali a řekli jsme si, že u přednostních práv platí určitá míra tolerance, takže samozřejmě vy jste to umožnila na obě strany, to je v pořádku.

Pan ministr Kupka navrhl bod, ať specifikuje, na který den a v kterou hodinu, kdy bude zařazen. Věřím, že ho zařadí dnes, a pojďme se bavit, my se toho nebojíme! (Potlesk poslanců ANO.) Kdybychom totiž byli tím hnutím, za které nás označujete, tak bychom nebyli připraveni přece podpořit většinově česko-americkou obrannou smlouvu. Děkuju. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Já jenom zkonstatuji, je právo navrhovatelů navrhnout, na kdy zařadit. Pan předseda Babiš předtím také nemá navrženo. (Hlásí se poslanec Vondráček.) Prosím, nemáte přednostní právo, nemohu vás připustit. Nemáte přednostní právo prosím. (Poslanec Vondráček hovoří mimo mikrofon.) Chcete-li dát námitku, to samozřejmě přednést můžete, jenom jsem se ujist'ovala, protože nemáte přednostní právo. Chcete-li námitku, můžete. Prosím.

Poslanec Radek Vondráček: Já vznáším námitku, protože samozřejmě přednostní právo musí být umožněno vždy. Ale jinak pro všechny platí, protože je to pokračování schůze, k pořadu schůze by každý měl být přihlášený půl hodinu po začátku. A pan ministr si to rozmyslel v 9.50, takže o takovém... A vy jste se nepřihlásil před 9.30, takže o tom bychom hlasovat neměli. Prostě to usnesení platí pro všechny, i pro přednostní práva, ale samozřejmě přednostní právo může vystoupit. Jde mi o dodržení usnesení Poslanecké sněmovny. Děkuju. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. To je samozřejmě procedurální návrh, který je třeba hlasovat bezprostředně. Takže to já zagonguji, přivolám kolegyně a kolegy z předsálí, aby se sem přiblížili. Jenom konstatuji, že se v mezičase přihlásil... V mezičase tedy specifikuji, že dal námitku proti řízení schůze pan poslanec Vondráček, což samozřejmě je něco, co se hlasuje bezprostředně. A nyní se přibližují poslankyně a poslanci do sálu a my rozhodneme hlasováním. Prosím o klid v sále. Byla předložena námitka, týká se předložení návrhu bodu panem ministrem Kupkou.

A ještě jednou. Kolegyně, kolegové došli do sálu. Byla předložena námitka. Ano, všechny odhlásím. Prosím, přihlaste se opět svými identifikačními kartami, všichni jste byli odhlášeni.

A ještě zopakují, o čem budeme hlasovat. Byla panem poslancem Vondráčkem přednesena námitka proti řízení schůze.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tuto námitku? Necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti této námitce?

Šlo o hlasování číslo 43, bylo přihlášeno 159 poslanců a poslankyň, pro 72, proti 86. Námitka byl zamítnuta. S tímto procedurálním návrhem jsme se tedy vypořádali.

Nyní můžeme přistoupit k návrhům na změnu pořadu schůze, tak jak byly předneseny. A já připomenu, že jako první přednesl návrh na změnu pořadu schůze pan předseda Andrej Babiš s názvem Změna pozice České republiky k migračnímu paktu. Takto jsem se ujist'ovala, že je.

Ještě načtu omluvu, protože to by mělo být zaznamenáno. Omlouvá se pan poslanec Pavel Klíma od 15 hodin z pracovních důvodů.

A nyní můžeme přistoupit k tomu hlasování o návrhu na zařazení nového bodu. Problém s hlasováním? Náhradní karta? Dobře. Ještě jenom necháme pana poslance, aby mohl vyjádřit svůj názor hlasováním, aby si zařídil náhradní kartu. Náhradní karta... ještě chvíličku posečkáme. S číslem, prosím. Pan poslanec Vomáčka hlasuje s náhradní kartou číslo 35, tak toto je zaznamenáno.

A já nyní dávám hlasovat o návrhu nového bodu, který přednesl pan předseda Andrej Babiš. Kdo je pro? Necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 44 bylo přihlášeno 162 hlasujících, pro 73, proti 86. Čili tento návrh nového bodu byl zamítnut.

A nyní se chce přihlásit pan ministr Kupka, což s přednostním právem může. Prosím.

Ministr dopravy ČR Martin Kupka: Akceptuji faktickou procedurální námitku pana poslance Vondráčka a ten bod, který jsem pojmenoval Šíření strachu, nenávisti a prokazatelných nesmyslů z úst Andreje Babiše načtu v patřičném procedurálním řádu tak, aby to odpovídalo řádu Sněmovny.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Čili stahujete, pane ministře? (Ano.) Navrhovatel stahuje, tímto to máme tedy vypořádáno, všechny návrhy na změnu schůze a můžeme přistoupit k prvnímu bodu dnešní schůze, což je bod číslo

100.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb.,
o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů
(zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů,
a další související zákony
/sněmovní tisk 366/ – třetí čtení**

Poprosím, u stolku zpravodajů už zaujal místo za navrhovatele pan ministr dopravy Martin Kupka, a taktéž ještě poprosím pana zpravodaje garančního výboru, což je pan poslanec Ondřej Lochman. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 366/3. Ten byl doručen dne 19. května 2023. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 366/4.

A já se nyní táži pana navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy? Předpokládám, že tomu tak je. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Martin Kupka: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, jde o významnou změnu v pravidlech silničního provozu, která míří k zajištění větší bezpečnosti na české silniční a dálniční síti. Míří k tomu, aby se opravdu podařilo zajistit podobu legislativy, která je jednodušší, která je přehledná, která zároveň kromě prvků represivních přináší i prvky preventivní. Která sází na to, že pokud se podaří normu dobře postavit, tak aby byla logická, aby byla srozumitelná, aby trestala vyššími tresty skutečně ty nejzávažnější přestupky, které mohou vyústit ve vážná zranění s trvalými následky, nebo dokonce ve smrt, že to jsou přesně kroky, které pak mohou vést i ke změně chování řidičů.

To, co ten návrh přináší, je zjednodušení bodového systému, kdy nově budou přestupky zařazeny pouze do tří kategorií oproti nynějším pěti. To znamená přestupky nejzávažnější – šestibodové, středně závažné – čtyřbodové, a potom dvoubodové přestupky. Bude tak jasné, že platí princip dvakrát a dost u těch přestupků nejzávažnějších. Dochází ke zvýšení sankcí, a to už v blokovém řízení na místě, tak také ve správním řízení. Je to odpověď na posun sankcí ve všech okolních státech a zároveň je to snaha, jak jsem zmiňoval, ukázat na to, že nejnebezpečnější přestupky musí v tomto směru opravdu stát trestat vážnějším způsobem. A naopak přinášíme u těch nejméně závažných, které nepředstavují žádné riziko, naopak snížení trestů. Tak podle mého soudu má postupovat stát, který si hledí toho, aby veřejnost takzvaně nevodil za ručičku, ale aby upozornil na skutečná vážná rizika a přizpůsobil tomu systém správního trestání. To je jeden ze základních principů, se kterým přicházíme.

Další z těch závažných principů je větší vymahatelnost práva. Dáváme mnohem větší důraz na to, trestat přestupky na místě. Víme i ze zkušeností ve světě, že postih přímo na místě v případě dopravních přestupků má největší efekt a nejméně dopadá právě na nedisciplinované řidiče a na řidiče, kteří se nechovají odpovědně.

Jde nám opravdu o to i s patřičným předstihem využít diskusi, která se k tomu zákonu vede, abychom upozornili jednak na nové věci, které přinášíme, jednak skutečně na rizika, ke kterým na českých silnicích dochází. Zároveň spolu s tím návrhem, který přináší celou řadu změn – ty základní principy jsem zmínil – přinášíme i několik významných zjednodušení z hlediska administrativy. Pokud dnes uspějeme, tak řidiči v České republice od 1. ledna příštího roku nebudou muset na území České republiky vozit s sebou řidičský průkaz a osvědčení o registraci vozidla. Je to další z významných kroků směrem k digitalizaci a směrem k přívětivějšímu státu.

Přinášíme další novinky, které například znamenají vytvoření sdílené zóny jako významného nového urbanistického prvku inspirovaného dobrou praxí a nejlepšími příklady ve světě, kdy se místa, kde se lidé pohybují s větší frekvencí, a to v různých módech dopravy od pěší přes cyklistickou, přes veřejnou až k individuální, tak aby se uspořádáním architektonickým, urbanistickým i základní oporou v zákoně dařilo vytvářet prostory, kde k sobě jednotlivé módy chovají co největší respekt a lidé se v tom provozu navzájem co nejvíce respektují.

Nebudu zmiňovat všechny pozměňovací návrhy, ale k několika z nich se přece jen ještě vyjádřím. Chci zmínit jako jeden z klíčových pozměňovacích návrhů také možnost poskytnutí a jednoduššího parkování pro poskytovatele terénních sociálních služeb. Jde o parkování s výjimkou, která by měla usnadnit právě pomoc těm, kteří jsou ve společnosti nejpotřebnější, a často právě poskytnutí té pomoci má celou řadu překážek i v oblasti samotného provozu.

Zmíním jednu z věcí, která se dostala do toho návrhu už v samotném předloženém materiálu, to je na jedné straně zmírnění trestů u špatného parkování tam, kde ale to auto nezpůsobuje žádné závažnější nebezpečí ani riziko, ani omezení provozu, a naopak zpřísnění sankce tam, kde špatné parkování může provoz ohrozit, zablokovat v případě měst a podobně.

Zmíním ještě konkrétní návrhy, které vzbudily následně poměrně strnou odezvu, a velmi nespravedlivou. Jedná se o možnost dojet na místo určené pro vykládání řidiči vozidel nákladní dopravy v dobách zákazu jízdy. Ten návrh sledoval jedno podstatné, aby řidiči, kteří mají nad sebou celou řadu velmi přísných pravidel, jejich čas řízení je zaznamenán v tachografu a jsou povinováni dodržovat jak denní přestávky v jízdě, tak týdenní, aby v okamžiku, kdy se doprava v Evropě komplikuje, tak aby mohli za rodinami zejména v pátek dojet prostě bez dalších nesnází. S ohledem na to, s jakými překážkami bojují, tak je to opatření, které by žádným způsobem dopravu v České republice nezkomplikovalo. Máme dost věcných důkazů, které mívají k tomu, že by se jednalo maximálně o stovky vozidel, a ve skutečnosti by to skutečně znamenalo jen zmírnění těch negativních dopadů dopravy na profesionální řidiče.

Zároveň, pokud se ta debata rozšířila i na to, zda tím návrhem nenahráváme dopravcům, nenahráváme větší nebezpečnosti na silnicích, tak chci jasně deklarovat, že spolu s policií dáváme dohromady dalších – nad těch současných 22 úseků zákazu předjíždění kamionů – dalších 30 úseků, kde tohle pravidlo bude platit pro zvýšení bezpečnosti. Zároveň garantuji, že v příštím roce bude fungovat na české dálniční síti celkem 13 rychloprůjezdnych vah, které zajistí respekt k základním pravidlům silničního provozu. Zároveň zmíním, že v konsolidačním balíčku je také načtena úprava, která k tomu významně přispěje, protože výnos ze sankcí za přetížené kamiony se pro obce a města s rozšířenou působností posouvá z 15 na 30 % jako jeden z klíčových prvků.

Zmíním ještě jeden pozměňovací návrh s tím, že vím, že také naráží na odpor u části veřejnosti a také v Poslanecké sněmovně. Byl ale veden snahou vytvořit podmínky zejména ve veřejné dopravě, abychom dokázali to, co patří mezi klíčové veřejné služby, udržet, a to je rozšíření možnosti řízení autobusů na krátkých vzdálenostech do 50 kilometrů řidiči už s věkem 18 a více let. S tím, že jsme diskutovali i toto opatření s dopravci, kteří říkají, že pro ně by to samozřejmě znamenalo velmi závažnou, velmi výraznou pomoc, ale zároveň by to bylo provázeno daleko náročnější profesní přípravou těch řidičů. Tohle je věc, kterou by logicky obstarali oni, protože nesou za kvalitu veřejné dopravy odpovědnost.

Závěrem chci jasně deklarovat, že podoba návrhu v těch základních principech by dnešním jednáním Sněmovny měla projít. Je to příspěvek k tomu, aby se Česká republika přiblížila praxi v ostatních státech. Je to výrazný krok k tomu, abychom nepřicházeli zbytečně o životy na silnicích. Je to významný příspěvek k větší bezpečnosti silničního provozu. Je průsečíkem odborné debaty na úrovni Rady vlády pro bezpečnost silničního provozu, je výsledkem debat s mnoha odborníky. Řada těch pozměňovacích návrhů přináší například i rozumnou reakci na podmínky v autoškolách a zjednodušení některých postupů právě

v případě autoškol. Například to, že nebudeme vyžadovat pětidenní odstup od neúspěšně provedené zkoušky řidiče.

Vnímáme jako klíčové to, že zákon má v tuto chvíli významnou odezvu i mediální, a už to, jakým způsobem se o tom zákoně debatuje, přináší do povědomí veřejnosti klíčové principy. Naše snaha je představit ten zákon v následujících měsících tak, aby skutečně i informace, které teď v tom čase k lidem doputují, tak samy o sobě budou mít významný efekt, významný účinek na chování řidičů na českých silnicích. Děkuji mnohokrát za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Já také děkuji. Nyní otevírám rozpravu, do které je zatím pět přihlášených ve třetím čtení. Nyní tedy jako první je přihlášena paní poslankyně Zuzana Ožanová. Dále se hlásí pan poslanec Stanislav Blaha. Paní poslankyně, ujměte se slova.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji, vážená paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěla bych začít právě jednou věcí, která se týká toho, co říkal pan ministr o přinášení novinky – sdílené zóny. Já jsem při jednání s panem ministrem říkala, že by bylo vhodné, aby se sdílené zóny omezily v tom smyslu, že by neměly být na silnicích. Protože když jsem viděla návrhy, které si představovali architekti, tak plánovali sdílené zóny na největších křižovatkách a podobně v domnění, že když se budou plést tramvaje, chodci, auta, cyklisté dohromady, že to povede k zlepšení bezpečnosti silničního provozu a vzájemné ohleduplnosti. Za mě je to problematické právě z důvodu toho, že tramvaje, chodci, prostě všechny druhy dopravy by neměly být spolu s jízdou tramvaje.

Všichni uvádějí příklad u Palladia tady v Praze. Ale tam máte jenom chodce a tramvaje, a i tak, když jezdím tou tramvají, případně jsem tam jako chodec, není to úplně přehledná a bezpečná situace. Když do toho přidáte ještě cyklisty a auta, tak by to bylo dosti nepřehledné. Jedna věc je, že tramvaj fakt nemá kam uhnout a má podstatně delší brzdnou dráhu než kterékoliv ostatní prostředky. Proto já tento návrh nepodpořím, byť moji kolegové ho podpoří. Je to čistě z technického hlediska, protože se nedomnívám, že by tramvaje měly být zahrnuty ve sdílených zónách.

K další věci. Nebudu až tak rozebírat návrhy, které jsem podala já, budu mluvit trochu obecněji. Většina lidí si neuvědomuje, že jízdám kolem je z pohledu zákona i koloběžka, i ta elektrokoloběžka. Proto říkají, my bychom některé návrhy podpořili, kdyby se týkaly i koloběžek. Kolegové, kolegyně, koloběžka je jízdání kolo pro účely zákona, i ta elektro.

Takže tolik k tomu, až budete posuzovat, zda budete hlasovat pro některé pozměňovací návrhy, či nikoliv.

Já jsem dala pozměňovací návrhy, které vyvolaly velmi bouřlivé reakce, a víte, co jsem z těch reakcí zjistila? Že cyklisté neznají pravidla silničního provozu a neznají současný zákon. Protože když jsem dala pozměňovací návrh, který vypouštěl a navracel předešlý stav týkající se užívání cyklostezek, tak já si dovolím přečíst současné znění. Všichni říkají, že přece oni nemusí jezdit na cyklostezkách, že mají právo jezdit, kde chtějí, kde se rozhodnou. Kolegové, kolegyně, není to pravda. Já bych to řekla, taky chodci mají používat chodník, nikdo jiný tam nesmí, a cyklisté cyklostezky.

Já si dovolím přečíst současné znění, aby cyklistická veřejnost věděla, že i když já ho chci mírně změnit, že stále mají povinnost po těch cyklostezkách jezdit. Je to § 57 odst. 1. Je-li zřízen jízdni pruh pro cyklisty, vyhrazený pruh pro cyklisty, stezka pro cyklisty nebo je-li na křižovatce s řízeným provozem zřízen pruh pro cyklisty a vymezený prostor pro cyklisty, je cyklista povinen jich užít v daném místě a směru, ledaže by tím mohla být ohrožena bezpečnost nebo plynulost provozu na pozemních komunikacích. – Já jsem chtěla pouze to slovíčko, s prominutím, "ledaže". Protože pokud by bylo nebezpečné jich užít, tak prostě samozřejmě

člověk, když tam je nějaká překážka nebo najednou mu tam jde kupa lidí po cyklostezce, která tam nemá jít, nemůže ji použít, tak samozřejmě ji použít nemůže a může jet jinde. Ale protože si to cyklisté vysvětlují tím způsobem, že můžou jezdit, kde chtějí, tak jsem to chtěla pouze navrátit v předešlý stav. Takže pro cyklistickou veřejnost stále neplatí, že nejste povinni používat cyklostezky. Jste povinni je používat. Pouze v omezených případech – ale bohužel vy se domníváte, že kdykoliv, kdy si usmyslíte – můžete jet jinde. Takže tolik k tomu, co jsem zjistila.

K neznalosti pravidel – ještě bych řekla, že nevím, jak vy, ale já když jdu po chodníku a na mě někdo s prominutím cinká, jako ať mu uhnou, že jdu po chodníku a on chce projet – ne! Cyklista ani ten, kdo řídí koloběžku, nemá na chodníku co dělat. Kolo na přechodu, dnes může tam jít chodec vedoucí jízdní kolo, ale ne že po přechodech pro chodce jezdí kola. Domnívám se, že tady by byla namísto spíše než represe větší osvěta ze strany Besipu a Ministerstva dopravy, protože ta neznalost předpisů zvláště u této skupiny je dosti značná a domnívá se, že každý, kdo upozorní na existující předpisy, je jejich nepřítel. Není to tak. Pravidla existují pro všechny. Anarchie z hlediska bezpečnosti silničního provozu nemá na komunikacích co dělat.

Teď půjdu k jednomu... Já bych byla ráda, kdybyste se zamysleli z mých pozměňovacích čtyř návrhů aspoň nad jedním, a to se týká přileb. Mně říkají všichni, nebo když mi píšou, tak říkají, že omezují jejich osobní svobodu. Já bych možná položila otázku: jste omezeni na osobní svobodě tím, že používáte v autě pásy? Já se domnívám, že ne, že to je bezpečnostní prvek. Ještě před několika lety nebylo povinné používání pásu. Pak dokonce, když se zavedl bodový systém, za pásy se udělovaly body. Mnoho řidičů, já jsem zažila ve své praxi, takzvaně dosáhli 12 bodů jenom na pásech, protože nebyli zvyklí je používat. Bral to někdo jako omezení osobní svobody, že i tento bezpečnostní prvek musíme používat? Berou motorkáři jako osobní omezení to, že mají mít povinně přilby? Ano, nechtějí se zabít, takže většina z nich i ví, proč ty přilby mají mít.

Další zajímavé bylo, jestli já mám, byť nejsem ministerstvo, nějaké statistiky a podobně. Takže já bych chtěla říct, že pokud někdo chce, tak hledá. A Centrum dopravního výzkumu udělalo výzkum v této otázce přileb. Já jsem si dovolila poslat všem členům podvýboru pro dopravu odkaz na tyto stránky. Výzkum se týkal toho, že se zkoumaly pitevní protokoly u zesnulých cyklistů, kteří na základě střetu prostě přišli o život. A zkoumal se vliv přileb – patologové to zkoumali, ne dopravní experti. A víte, co zjistili, kolegyně, kolegové? 37 % by přežilo, kdyby měli přilby. Domnívám se, že to je extrémně vysoké číslo. Stačilo, aby 37 % z těch zemřelých cyklistů mělo na hlavě přilbu, a žili by. K tomu došli patologové a studie Centra dopravního výzkumu. Potom se mě ptejte, proč takový návrh dávám.

Všichni, cyklistická veřejnost křičí, že jsem proti nim. Já jsem chtěla těmi svými pozměňovacími návrhy ukázat, že – ano, křičíte, 1,5 metru a podobně, ale ten nejdůležitější bezpečnostní prvek, jako je přilba, nikoho nezajímá a domnívají se, že je pouze omezuje na osobní svobodě. 37 % by přežilo, kdyby mělo přilbu. Tak jako jsme povinni používat pásy, domnívám se, že bychom měli mít povinnost užívat cyklistické přilby. Zeptejte se lékařů, kteří musí potom přijet k těm zraněným, případně je dovezou do nemocnice. Samozřejmě je přilba neochrání vždycky, při devastujících zraněních vnitřních orgánů a podobně, ale při těch běžných pádech je větší šance na přežití, aby ten člověk prostě nepřišel o život. Víte, to mě hodně na cyklistech překvapilo, že zrovna to jim vadí.

Chápu bikesharing, důvod. Ale myslím si, že ty životy jsou dost důležité. A pro mě bikesharing, máme rozvinutou síť hromadné dopravy – a promiňte mi, já budu tedy v rámci možností drsná: raději 40 cestujících v tramvaji než 40 cyklistů na cestě. Pro mě je to z hlediska bezpečnosti i přepravy opravdu lepší. Já sama využívám hromadnou dopravu, jezdím vlakem, jezdím tramvají, trolejbusem – pro mimopražské, trolejbusy existují – a vidím, co se děje. (Reakce z pléna.)

Prosím, aby nebyly komentovány nahlas mé výroky, protože to opravdu nedůstojné této Sněmovny. Prosím, aby paní předsedající zasáhla.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Já bych, paní poslankyně, samozřejmě zasáhla, nicméně teď je tady klid.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Ale já jsem slyšela nepřiměřené reakce na můj projev. Na rozdíl od vás.

Jo, ještě jeden, prosím vás, v mailech, které mi cyklistická rozhořčená veřejnost psala, byl ještě jeden argument, a to že mám zhubnout. Promiňte, fakt nevím, jak to s tím souvisí, ale řekla jsem si, že i tento argument, opravdu velmi důležitý, uvedu.

Nebudu se vyjadřovat ke svým dalším pozměňovacím návrhům, protože jsem si plně vědoma toho, že neprojdou touto Sněmovnou. Nicméně prosím vás, kolegové a kolegyně, o zamyšlení, zda je důležitější bikesharing, anebo těch 37 %, co mohli přežít. Domnívám se, že toto číslo stojí za zamyšlení. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Já děkuji, paní poslankyně. Objevily se dvě faktické poznámky. Jako první se s faktickou hlásí pan poslanec Vojtěch Munzar, poté se připraví pan poslanec Milan Brázdil a poté máme jedno přednostní právo. Vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, paní předsedající, dobrý den, kolegyně a kolegové. Já si vaším prostřednictvím dovoluji zareagovat na vystoupení paní kolegyně Ožanové. A možná i z vlastní zkušenosti, protože rád na kole jezdím. Samozřejmě mít helmu je pochopitelně bezpečnější, proto když člověk plánuje plánovitě vyjet na kole, tak většinou zodpovědný člověk ji má. Na druhou stranu jsou situace, a vy jste tady zmínila ta městská kola, která se dají využívat nejenom v Praze, nebo je, kdo jezdí na dovolenou, můžeme využívat v některých větších městech i v zahraničí. Tam prostě dopředu neplánujete, že to využijete, a tím vaším pozměňovacím návrhem bychom tu možnost omezili.

Ale třetí poznámka, která je pro mě daleko důležitější. My prostě, a já to říkám tady u mnoha zákonů, řeknu to i u toho vašeho projevu – my prostě zákony nemůžeme nahrazovat osobní odpovědností každého jednotlivce. Nemůžeme. Nemůžeme neustále regulacemi zpříšňovat a určovat lidem, jak mají žít. Já chápu, že tady upozorňujete a říkáte tady čísla té nebezpečnosti, na druhou stranu je to skutečně osobní odpovědností každého jednotlivce. A proto říkám sám za sebe, já když vyrazím s rodinou někde na kolo, helmu vždycky mám, když využiju městské kolo, tak ji také někdy nemám, protože ji s sebou zkrátka neustále nenosím v podpaží a nečekám, jestli se najednou rozhodnu využít to městské kolo. Pojďme vyvažovat v těch návrzích osobní odpovědnost jednotlivce a nechtějme ji nahrazovat neustále dalšími, přísnějšími regulacemi. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Já děkuji za dodržení času. A jako další vystoupí pan poslanec Milan Brázdil se svou faktickou. Prosím.

Poslanec Milan Brázdil: Děkuji za slovo. Já bych zas teď chtěl ba naopak podpořit helmu. Vy jste řekl, jedete na kolo, pane poslanče, prostřednictvím, že to je dobře, já taky rád jezdím na kole a hodně a přilba prostě, to je nedílná součást. Proč ti lidi umírají? Víte, když si podvrtnete nohu po pádu, máte nějaké krvácení do svalu, popřípadě si něco zlomíte z kostí, to je všechno spravitelné a neudělá to, že byste umřeli. Nicméně jakmile krvácíte do schránky lebny, kde v podstatě není kam ten hematom, aby uhnul, tak vy jste skoro, bych řekl, do hodiny

v bezvědomí, po hodině a půl přestáváte dýchat a vlastně jediná záchrana toho člověka je, že mu navrtají lebku a udělá se do ní díra a tou dírou se ten hematoma odsaje. A přitom toto nemuselo být. Stačilo, kdyby ten člověk... Z 90 % by pomohla ta helma, ta přilba. Jasně, tak přilbu, když jedete z bodu A do bodu B v Praze a vidíte to kolo, které si chcete půjčit, tak ji nenosíme, ale i existují helmy, přilby, které jsou takové, pamatujete, jak sportovci kdysi, když na kolech jezdili, měli takové jenom kožené. I toto může zachránit lidský život. Dobře, říkáte, nabouráváte se do osobních svobod. No jo, ale ten člověk teda v tom případě, když si to navodí, tak potom by si tu péči zdravotní měl zaplatit? To je jeho osobní svoboda, on se rozhodl udělat práci neurochirurgovi a záchrance a možná dalším lidem problémy.

Všechno končí, někde začíná, ale myslím, že bychom se mohli posunout v tom, že přilby jsou dneska sofistikované, lehké, příjemné, možná někomu nepasují, to je taky argument, já chci vypadat krásně. Jsem pro přilby. Je to dobrý prvek, který zachraňuje lidské životy.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Opět děkuji za dodržení času. A opět chce reagovat paní poslankyně Zuzana Ožanová, dále se připraví pan poslanec Martin Kolovratník. Prosím.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji vám, paní místopředsedkyně. Já budu na kolegu Munzara, vaším prostřednictvím, reagovat krátce, já už jsem to uvedla ve své řeči. Bezpečnostní pásy ve vozidle. To také není o osobní odpovědnosti, je to o povinnosti. Tato povinnost je v zákoně. Pro většinu z nás je běžné se pásat a je to povinnost ze zákona. Proč? Může být naše zodpovědnost, že vyletíme předním oknem nebo i bočním okýnkem v případě nárazu, že nás odstředivá síla vyrazí přes okno, u toho se zabijeme. To taky může být o naší odpovědnosti. Dále taky berte technickou způsobilost vozidel, v současné době už skoro ani nekoupíte vozidlo bez velkých bezpečnostních prvků. A proč? Proč by se nemohla vyrábět vozidla, která nemají tolik bezpečnostních prvků? Vždyť je to na osobní odpovědnosti vozidel? Tvary karosérií jsou vlastně v současnosti dělány tak, aby při případném střetu vozidla s chodcem došlo k co nejmenšímu následku na zdraví pro ty chodce a podobně. I to jsou bezpečnostní prvky, které se třeba projevují schvalováním technické způsobilosti vozidel. Ale nejlepší přirovnání jsou pásy, povinné pásy – jsou také v zákoně. Domnívám se, že tak jako jsou povinné pásy, měly by být povinné přilby. Opravdu pro mě je to číslo... Já vím, že se neshodneme. (Poslanec Munzar kýve z lavice nesouhlasně hlavou.) Já vím, že se neshodneme, ale 37 % je opravdu moc.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Opět děkuji za dodržení času. A se svou faktickou, se svou věcnou reakcí vystoupí pan poslanec Martin Kolovratník, připraví se pan poslanec Jiří Horák. Prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Dobrý den, děkuji za slovo. Já ty dvě minuty ani nevyužiju. Ale k těm přilbám povím, že paradoxně, nebo překvapivě, ale tady je mé vidění světa odlišné od té stranické příslušnosti a ten můj postoj bude stejný jako pana poslance Munzara. Se Zuzanou Ožanovou jsme si to už vysvětlili.

Je pravda, že ty statistiky jsou neúprosné, že ta čísla nejsou nijak veselá, dobrá nebo příjemná, ale asi tady opravdu platí, aspoň pro mě osobně, právě ta osobní odpovědnost každého z nás. A možná bych to přirovnal třeba k debatě v téhle Sněmovně v tomto období o té přípustnosti alkoholu u vodáků, kde jsme si také říkali: tak přece pokud někdo se něčeho dopouští, má nějaké konání nebo chování, ale ohrožuje pouze sám sebe, tak by ho stát neměl regulovat, vše mu nařizovat a hlídat ho. A možná i z nějakého praktického pohledu na ten běžný život na venkově, na vesnicích, starší paní, teta, babička, která si jede někde 100, 200 metrů do konzumu, do obchodu pro pečivo ráno, abychom ji nutili povinně mít helmu, tak si asi všichni dovedeme představit, že snad takhle lidem do toho života zasahovat nechceme.

A co asi bylo pro mě nejdůležitější v tom rozhodování, v tom pohledu na věc, byl i postoj těch cyklistických asociací, spolku AutoMat a dalších, tedy té cyklistické veřejnosti, která sama prosila, ať tohle do zákona nedáváme, že bychom tu mobilitu, tu cyklistiku lidem spíše zneprůjemnili a že bychom je možná i mohli z těch kol vyhnat, což si myslím, že by byla škoda. Takže ač stranický kolega Zuzky Ožanové, tady ten návrh já podporovat nebudu. A rozumím kolegům záchranářům, kteří ta zranění vidí, a věřím, že většina Sněmovny tedy zrovna v tomto případě bude proti. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji za dodržení času. A máme tam ještě faktickou pana zpravodaje jako poslední, který je posléze přihlášen s přednostním právem. Takže faktickou. Prosím.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji. Pěkné dopoledne, vážené kolegyně, vážená předsedající, vážení kolegové. Omezím to pouze na faktickou, abych toho tolik nezneužíval. Chtěl jsem jenom reagovat na to, že z hlediska těch sdílených zón my jsme to diskutovali v tom výboru, je tam souhlasné stanovisko garančního výboru a já mám za to, že když jsme se dívali na tu metodiku, která je připravená, je to tam vydiskutované a je tam také souhlasné stanovisko Policie České republiky, tak to může dobře fungovat. Já bych chtěl jenom upozornit na už dneska takový paradox, když se například v městech vytváří zóny, které jsou pěší nebo jsou to různé úpravy náměstí, tak často nemohou využít to nařízení, které by jim přesně sedělo. Takže třeba jedete na náměstí, máte tam značku obytné zóny. Pokud si všichni vzpomeneme, co je na obytné zóně, tak je tam nejspíše myšlen tatínek, který si hraje fotbal s chlapcem, což samozřejmě nesedí na náměstí. Tak už jenom na tomhle ukazujeme, že nám vlastně v té legislativě chybí částečná úprava, a ta sdílená zóna právě přináší jeden z návrhů, který to může řešit.

Pak bych chtěl ještě reagovat na to, že rozhodně nevyřešíme neznalost zákonů, k tomu opravdu zřizujeme například BESIP, který na tomto pracuje. A já souhlasím s paní poslankyní Ožanovou, prostřednictvím paní předsedající, že cyklisti by neměli být na chodnicích, nemají tam jezdit, dneska to už máme nařízené. A opravdu to tady nevyřešíme. Je potřeba tu osvětlu tady dál šířit a vysvětlovat to nekonečně, jak se mají cyklisti chovat, aby nedocházelo ke střetům s pěšími.

A poslední věc k těm přílbám. Já bych opravdu jenom chtěl říct, že my bychom byli po Finsku druhou zemí v EU, která by to zavedla. Byli bychom poměrně výjimkou. A já mám za to, že opravdu bychom zde neměli lidem nařizovat: vy byste tady měli mít přílbu. Koneckonců pásy v tom –

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Čas. Pane zpravodaji, zvolil jste faktickou...

Poslanec Ondřej Lochman: Tak možná se přihlásím ještě jednou, nevyšlo to.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Prosím. Děkuji za dodržení času. A máme tady tři omluvy, které v mezičase došly – pan poslanec Roman Bělouš od 15 hodin z pracovních důvodů se omlouvá, pan poslanec Jiří Hájek od 16 hodin taktéž z pracovních důvodů a paní poslankyně Ivana Mádlová od 15 do 18 hodin se omlouvá z pracovních důvodů.

A nyní vnímám, že tedy ještě chcete s jednou faktickou reagovat. Je to nestandardní, ale prosím.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji, já to jenom dokončím. Jenom jsem chtěl říci, já chápu tu obavu o cyklisty a o ty, kde dojde k úmrtím, bohužel, na těch kolech. Je to samozřejmě

37 z těch, kteří bohužel se stali obětí jízdy na kole nebo nešťastného pádu, tedy 37 opravdu jen z tohoto výčtu. Chtěl bych říct, že tady opravdu je to na odpovědnosti každého.

A to porovnání s těmi pásy v autě, ono to trochu belhá, protože když přijdete do auta, když chcete jet autem, tak ty pásy tam samozřejmě jsou. U toho kola prostě tu přilbu ne vždycky máte, obzvláště, a bylo to tu řečeno, u těch sdílených kol. A děkuji panu poslanci Kolovratníkovi, já už jsem to také dával jako příklad, prostě na těch vesnicích, když se přibližují lidé po kilometru, budeme tam někoho, kdo jede na té své skládačce kilometr do konzumu nebo pět set metrů, chtějí pokutovat za to, že nemá přilbu? Je to jeho odpovědnost a měl by se on starat o své zdraví. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. A tímto se vracíme k standardně přihlášeným. Je tam přihlášen pan poslanec Stanislav Blaha, připraví se posléze pan poslanec Antonín Tesařík a já předávám řízení schůze. Prosím, pan zpravodaj se vypořádá s tím, co chtěl říci již nyní. Takže prosím, ujměte se slova.

Poslanec Stanislav Blaha: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, rád bych se zde vyjádřil k několika pozměňovacím návrhům, které jsem ve druhém čtení po konzultaci s Ministerstvem dopravy načelil a které považuji za důležité, protože cílí na zlepšení dlouhodobých problémů, které v dopravě řešíme.

Celkem se jedná o devět pozměňovacích návrhů, včetně toho, abychom zrušili povinnost řidičů mít u sebe fyzicky řidičský průkaz již od ledna příštího roku, nikoliv v původním datu 1. července 2025. Nebudu předčítat obsah všech devíti, dovolím si ale uvést dva z nich, které v poslední době byly předmětem politických a mediálních debat.

Jedná se o pozměňovací návrh E7 a E8. První z nich, to znamená E7, má umožnit kamionům vyložení a návrat do místa firmy či domů. Musím razantně odmítnout, že by se jednalo o snahu dostat kamiony zpět na dálnice v neděli a o svátcích, jak někteří z poslanců návrh komentovali. Zdůrazňuji, že navrhovaná změna se týká pár promile všech kamionů, které u nás denně projedou. Řídit kamion u nás může 200 000 lidí. Českem každý den projede 50 000 kamionů. Velká část z nich využívá naše dálnice jako tranzit do okolních zemí. Na tyto řidiče se výjimka nevztahuje. Znovu připomínám, že se výjimka dotkne jen těch, kteří dojíždějí do místa vykládky nebo se z vykládky vrací do sídla firmy či domů za rodinou. Bavíme se tu o nižších stovkách kamionů z celkového počtu těch 50 000, jak jsem tady zmiňoval.

Řidiči kamionů v současnosti nesmí jet po dálnici a na silnici první třídy v neděli a o svátcích v době od 13 do 22 hodin, o letních prázdninách navíc ani v sobotu mezi 7 a 13 a v pátek mezi 17 a 21 hodinami. V praxi to často znamená, že čeští řidiči kamionů stojí v pátek večer třeba 20 kilometrů od svého domova a rodiny, ale nesmí k nim dojet. Místo toho tráví víkend na přeplněném parkovišti nebo čekají desítky hodin na hranicích a odpočívkách, které jsou u nás dlouhodobě přetížené. Když není místo na nich, kamiony doslova přetékají na výjezdy a sjezdy z dálnic nebo na každé trochu rozšířené místo podél silnic první, druhé, ale i třetí třídy. Tomu by schválení návrhů pomohlo. Alternativy mají nyní dvě a ta první je dokončení jízdy po silnicích druhé a třetí třídy. Přitom často projíždějí obcemi místo toho, aby jeli kratší úsek po dálnici. Tou druhou variantou, o kterou se samozřejmě všichni pokoušejí, je stihnout dojet do cíle, to znamená i za cenu riskování, stresu a samozřejmě to vede k ohrožení všech ostatních účastníků silničního provozu.

Proto chci řidičům umožnit výjimku, která by platila pouze za předpokladu, že řidič vyloží náklad v České republice a následně dojde do svého bydliště nebo sídla českého dopravce tak, aby mohli trávit například víkend s rodinou. V médiích rezonovala obava, že kamiony pojedou prázdné přes celou Českou republiku nebo že se výjimka bude hojně zneužívat. Dlouhé prázdné jízdy žádný dopravce při smyslech platit nebude, stejně jako nebude tolerovat pokusy o obcházení pravidel. Policie České republiky bude stejně jako doposud

kamiony na dálnicích kontrolovat. Místo vykládky i provozovna dopravce jsou jednoduše dohledatelné a opakované porušení může vyústit až k zákazu činnosti a to se nebude líbit jak samotnému řidiči, tak určitě ne ani jeho zaměstnavateli.

A co si od návrhu slibují, připomenou čtyřmi hlavními argumenty. Za prvé, řidič kamionu je v Česku nedostatkovou profesí. Chybí nám přes 25 000 řidičů, přitom z jejich těžké práce těžíme všichni. Bez kamionů by jednoduše nebylo v obchodech co nakupovat, zastavily by se stavby, protože by nebyl materiál, zastavily by se továrny, protože by nebylo z čeho vyrábět. Nepřicházely by včas naše zásilky, které jsme si objednali. Zkrátka a dobře, na řidiče kamionů se často díváme skrz prsty, přitom bez jejich práce by se náš svět zpomalil nebo úplně zastavil. Můžeme-li českým řidičům dopřát výjimku, která jim výrazně zlepší pracovní podmínky a zároveň se nedotkne většiny ostatních účastníků provozu, měli bychom o tom minimálně vést seriózní debatu. To, že tento návrh primárně cílí na podporu řidičů, potvrzuje fakt, že jej podpořili samotní řidiči přes Odborový svaz dopravců. Nerozumím proto výrokům některých poslanců, kteří tvrdí, že návrh míří proti zájmům samotných řidičů.

Za druhé, a to je stejně důležité, návrh částečně ulehčí odpočívám na silnicích, které jsou v Česku dlouhodobě přehlceny. Mnozí řidiči tak nevhodně parkují na dálnicích v odstavném pruhu, odpočívadlech, nebo dokonce na sjezdech ze silnice. Tento pozměňovací návrh nevyřeší problémovou situaci a nevyřeší problémovou situaci s odpočívkami úplně, ale pomůže jim to, dokud všechny plánované odpočívky na důležitých úsecích nedostavíme.

Za třetí, snížení počtu kamionů v obcích a na silnici druhé a třetí třídy, kam nebudou mít důvod zbytečně sjíždět, aby si našli cestu do cíle.

A konečně za čtvrté, bezpečnější provoz pro všechny, protože řidiči kamionů nepojedou v pátek jak o život, aby stihli návrat domů. A do toho chci zdůraznit to, co už tady řekl pan ministr, současně s tím Ministerstvo dopravy ve spolupráci s Policií České republiky připravuje dalších 30 úseků, kde bude kamionům zakázáno předjíždět, což taktéž povede ke zmírnění velmi negativního jevu. A pokud se bavím s řidiči na našich dálnicích, nejvíc si stěžují právě na nevhodné předjíždění kamionů.

Jak jsem již mnohokrát opakoval, nejedná se o samospásné řešení, ale současné situaci by to minimálně v těchto čtyřech oblastech významně pomohlo. Naším úkolem je primárně dostavět chybějící infrastrukturu, nové odpočívky, vysokorychlostní tratě a hledat způsoby, jak nákladní dopravu převést na koleje. Ale ruku na srdce, v tuto chvíli nám na tyto alternativy prostě chybí kapacita. Splácíme dluhy předchozích vlád, které do dopravy neinvestovaly tolik, kolik by bylo vhodné, a dědíme problémy, které musíme řešit nyní.

Druhým pozměňovacím návrhem – pod označením E8 – se navrhuje umožnit řídit autobusy linkové osobní dopravy na trase linky kratší než 50 kilometrů již od 18 let místo stávajících 21 let. Vychází z dobré praxe mnoha zemí Evropy a především reaguje na alarmující nedostatek řidičů autobusů, který může vyústit v to, že některá města a obce nebudou mít zajištěna stávající autobusová spojení. V současné době se s nedostatkem řidičů potýká drtivá většina provozovatelů městské hromadné dopravy a regionální dopravy napříč republikou, a má tak problém zajistit dopravní obslužnost na území daného města či obce. Aktuálně chybí zhruba 5 000 řidičů autobusů. To se projevuje jednak tím, že stávající řidiči bývají vytěžováni na maximum, jak umožňuje zákoník práce, ale i přesto je poměrně běžné, že slouží dvě dlouhé směny ihned po sobě, aby pokryli dopravci obslužnost, protože dopravce nemá na pokrytí všech linek koho poslat, například z důvodu onemocnění jednoho či dvou řidičů.

Současná právní úprava umožňuje získat řidičské oprávnění pro vozidla skupiny D nebo D+E ve 24 letech. Dřívější získ tohoto oprávnění je umožněn ve dvou výjimkách. Za prvé, od 23 let je možné řídit vozidla těchto skupin, pokud je řidič profesně způsobilý a absolvoval vstupní školení v základním rozsahu. Za druhé, řidičské oprávnění těchto skupin lze získat od 21 let, pokud je řidič profesně způsobilý a absolvoval vstupní školení v rozšířeném rozsahu. Pokud absolvoval vstupní školení pouze v základním rozsahu, tak může řídit pouze vozidla

linkové osobní dopravy na trase linky kratší než 50 kilometrů. Vedle toho řidičské oprávnění skupiny D1 nebo D1+E je možné získat standardně ve věku 21 let.

Předkládaný pozměňovací návrh navrhuje snížit hranici věku, do které je možné získat řidičské oprávnění skupiny D1, D1+E nebo D nebo D+E nad 18 let s tím, že od 18 let bude možné uvedená vozidla řídit jen v případě, že je řidič profesně způsobilý a absolvoval vstupní školení v rozšířeném rozsahu, to znamená 280 hodin, a to pouze půjde-li o vozidlo linkové osobní dopravy a trasa linky nepřevyšuje 50 kilometrů. Ostatním zůstávají stávající pravidla zachována.

Obavy z ohrožení bezpečnosti provozu, které jsem za poslední týden zaznamenal v hojném počtu, proto nejsou namístě. Za prvé výuka a výcvik, budou skutečně intenzivní a důkladné a konkrétně se jedná o období dvakrát delší než u starších řidičů. Za druhé řidiči budou jezdit nízkou průměrnou rychlostí, protože na trasách do 50 kilometrů se budou vesměs pohybovat v obcích. Tím klesá riziko dopravních nehod způsobené vysokou rychlostí. Klesá ale i tím, že řidič prochází profesionálním tréninkem, který tato rizika razantně snižuje. Nelze proto namítat, že řidič bude nebezpečný, protože mu je jen 18 let. Je to profesionál s profesionálním výcvikem.

Nehody profesionálních řidičů jsou statisticky daleko nižší než nehody běžných řidičů. Ze statistik poskytnutých Ministerstvem dopravy vyplývá, že řidiči autobusů mají pouze marginální podíl na zavinění závažných dopravních nehod, zhruba se jedná o 1 %. To platí i u nejmladší kategorie řidičů autobusů, tedy u jedenadvacetiletých. Mladší řidiči tudíž nebourají výrazně častěji než jejich starší kolegové. Lze očekávat, že tomu tak bude i při posunutí věkové hranice pro řízení autobusů na krátkých linkách na 18 let. Pokud se mladý řidič rozhodne pro kariéru řidiče a výcvik podstoupí, lze očekávat, že chápe zodpovědnost, která je s takovýmto zaměstnáním spojena. Kromě toho zaměstnavatel ve svém vlastním zájmu neposadí za volant autobusu nikoho, kdo by jen náznakem mohl znamenat riziko pro cestující, které bude přepravovat.

Dalším zjednodušením je, že bude jezdit po známé trase, kde je možné projet za dohledu instruktora, který jednak nováčka ohodnotí, jednak mu ukáže potenciálně problematická místa. Řidič se může u těchto linek věnovat plně řízení, protože většina cestujících a u MHD dokonce všichni se odbavují sami a neodvádějí pozornost řidiče. Mnoho autobusů MHD má navíc již dnes technologie, které mu při jízdě asistují a umožňují mu bezpečnější cestu, než kdyby řídil osobní automobil.

Řízení autobusů u linek do 50 kilometrů umožňuje legislativa Evropské unie a osvědčila se v několika zemích. Dobrou zkušenost s mladými řidiči autobusů hlásí Dánsko, Švédsko, Irsko nebo Německo. Věřím, že i Česká republika by z této změny profitovala a zároveň by tato změna prospěla k vyšší atraktivitě profese, kterou nutně potřebujeme pro zajištění spojení v regionech, zkvalitnění městské hromadné dopravy a k ulevení dopravě ve městech po celém Česku.

Závěrem bych rád dodal, že pracovní výkon profesionálních řidičů u nás regulují velmi striktní legislativní normy. Nedostatek řidičů působí, že dnes je naprosto běžné, že řidič autobusu nastupuje do práce ráno před šestou hodinou a končí večer kolem desáté hodiny. Sice má v průběhu dne částečné volno, ale to v době, kdy ostatní členové rodiny jsou v normální práci a ve škole. Tento nepříznivý režim odrazuje řidiče od práce a bývá důvodem odchodu i přesto, že celkový finanční příjem řidičů je u některých dopravců už velmi zajímavý. Stávající systém odrazuje i samozřejmě ženy řidičky, ale pochopitelně demotivující je také pro muže.

V tuto chvíli vám chci poděkovat za pozornost. Jsem si vědom reality a celkem očekávám, že ani jeden z těchto blíže komentovaných pozměňovacích návrhů dnes nezíská podporu Sněmovny. Toto je můj poslední pokus učinit něco pro to, abyste se před hlasováním zkusili zamyslet nad racionalitou těchto opatření. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášena paní poslankyně Ožanová. Připraví se pan poslanec Kolovratník.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji. Vážený pane předsedající, jenom k panu poslanci Blahovi. Já s ním soucítím, to jsme dva, kteří se domnívají, že naše pozměňovací návrhy neprojdou.

K důvodové zprávě. Ráda bych komentovala jednu věc a to je řízení autobusu od 18 let. A budu to komentovat zajímavě, přečtu jeden odstavec důvodové zprávy k zákonu z obecné části a týká se to zhodnocení platného právního stavu včetně zhodnocení současného stavu ve vztahu k zákazu diskriminace ve vztahu k rovnosti mužů a žen. Tak zní ten název odstavce, tak celé kapitoly. Cituji: Speciální pozornost by měla být věnována nejrizikovější skupině účastníků silničního provozu, kterou jsou podle statistik dopravních nehod mladí a začínající řidiči. Tito řidiči jsou rizikovou skupinou zejména z důvodu nedostatku řídičských zkušeností, přičemž faktorem, který vede k tomu, že jsou častými viníky závažných dopravních nehod, je skutečnost, že často přeceňují své schopnosti, nechovají se dostatečně zodpovědně a nedokážou odhadnout rizika plynoucí ze silničního provozu a adekvátně na ně reagovat.

Děkuji Ministerstvu dopravy a překvapivě s nimi plně souhlasím, s tímto odstavcem z důvodové zprávy. Děkuju, pane ministře. A to je důvod, proč nemohu podpořit návrh pana poslance Blahy u řízení opravdu autobusu od 18 let. Opravdu je to riziková skupina řidičů. Ministerstvo dopravy má výjimečně pravdu.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Další z přihlášených je pan poslanec Kolovratník.

Poslanec Martin Kolovratník: Jenom rychle povím k těm kamionům, když jsem poslouchal argumentaci pana kolegy Blahy. My jsme to probírali u nás na klubu, sešli jsme se také se zástupci Česmadu. A souhlasím s tím, že nedostatek řidičů v České republice je velký, že dopravní firmy trápí a že to je potřeba nějak řešit. Ale prosím, opravdu ne touhle cestou a ne cestou poslaneckého pozměňovacího návrhu. My jsme i takovou odpověď dali zástupcům sdružení, tedy Česmadu, že tohle určitě zkusíme odpracovat. A chci požádat pana předsedu dopravního podvýboru Lochmana, abychom se domluvili prostě na září, abychom si sedli tady ve Sněmovně, ať na podvýbor, nebo nějaký seminář uspořádáme, vezmeme tam Česmad, zástupce Ministerstva dopravy i Svazu měst a obcí a podíváme se, najdeme prostě cesty řešení, jak těm dopravcům pomoci. A táhne se to jak červená linka – infrastruktura, odpočívky a tak dále. To už jsme řešili v minulém volebním období a ta situace se pomalu zlepšuje. Ale souhlasím s tím, že ne rychle, že bychom jakoby zrychlit měli. Ale prosím, ne touto cestou.

A ono je to i reminiscence z médií. Když se novináři pana poslance Blahy ptali, kde má nějakou analýzu, nějaká čísla, tak on říkal, že žádnou nemá, že spolupracuje s Ministerstvem dopravy. Teď tady mluvil o nižších stovkách kamionů. A já tedy, přátelé, pro mě to je takový lex kamion, bych tohle nazval. Zkuste si představit to dopravní peklo, kdyby to tedy bylo ne letos, ale za rok v létě, až vyjede Německo na prázdniny, až se ty dálnice nejen tady v našem prostoru, ale i v okolí zahustí, a když zůstaneme tedy u nás, a najednou vy do toho pustíte nižší stovky kamionů, jak je ten pozměňovák napsaný, tak já se obávám, že jsou to potenciální taková skrytá zadní vrátka, že to může být mnohem víc než nižší stovky kamionů.

A trocha ironie na závěr poznámky. Pánové, nehrajte na nás prosím divadlo, že to psal pan poslanec a že tady má nějaké argumenty. Když se podívám do digitální stopy toho dokumentu, tak autorem je pan magistr Marek Šoustal z Ministerstva dopravy. Bylo to napsáno na Ministerstvu dopravy, ten pozměňovák. Tak to aspoň, pane poslance a pane ministře, přiznejte. Děkuji. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji za dodržení přesně časového limitu. Další přihlášený je pan poslanec Koten, poté pan poslanec Martin Kukla, pan ministr Kupka a pan poslanec Lochman.

Poslanec Radek Koten: Děkuji za slovo. Mě to trošičku zvedlo ze židle z jednoho prostého důvodu. Nebo ono těch důvodů je více, ale budu reagovat tedy na to snížení věkové hranice pro možnost řídit autobus, který tedy vozí lidi.

Dá se říci, že skupina A, nebo A1, A2 a tak dále, to jsou ty motorčky a je to od malých motocyklů s malým výkonem, nízkým, od 15 let, potom s vyšším výkonem od 16 let, poté od 18 let a ty nejsilnější motocykly mohou řídit lidé až od 24 let. Když to porovnáím s tím, že tedy na té motorce jede většinou ten řidič jenom sám, a když se tedy podívám do nějaké statistiky a zjistím, kolik těch lidí je mrtvých z toho důvodu, že tedy ještě nejsou vyzrálí na to, aby řídili tak silný stroj, tak v tomto porovnání potom na mě působí jako sci-fi, že řidič v 18 letech by měl psychicky na to, aby mohl řídit autobus, který je nepoměrně větší, a hlavně jaksi veze lidi. Neveze kamení na stavbu, neveze nic takového. A přitom třeba u nákladních automobilů, tam je také věková hranice 21 let pro skupinu C. Takže u toho autobusu mi to opravdu nedává smysl a tam bych s tou věkovou hranicí tedy dolů opravdu nešel, protože jenom při tom porovnání s těmi motocykly už to je přímo tristní.

Co se týká jízdy kamionů, tak já nevím, většina z vás asi jezdí po dálnici D1 nebo D10, D11 a po ostatních dálnicích, a ta situace, kdy jedete dejme tomu 130 v levém pruhu a vltne vám tam kamion s tím, že v podstatě současně vyhodí blinkr, ta je také celkem běžná. (Předsedající: Čas.) Tam bych to také nedoporučil.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Pan poslanec Kukla.

Poslanec Martin Kukla: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobré dopoledne, dámy a pánové. Musím také zareagovat, prostřednictvím pana předsedajícího, na kolegu a jeho pozměňovací návrhy. Když se podíváme na ten zákon, nebo na tu novelu, tak ta novela navazuje na práci našeho bývalého ministra dopravy Karla Havlíčka. Já jsem za to rád, že pan ministr Kupka, prostřednictvím pana předsedajícího, navázal na tu práci.

A hlavním cílem toho předloženého návrhu je zvýšení bezpečnosti silničního provozu a zefektivnění procesu postihu při porušení pravidel. Když se podíváme na ty dva pozměňovací návrhy, které říkají, že umožníme řidičům od 18 let řídit autobus, tak si právě nemyslím, že ten návrh zajistí zvýšení bezpečnosti. To samé i ten druhý pozměňovací návrh, který říká, abychom právě v době, kdy se vrací lidé z chalup, z dovolených a ten silniční provoz houstne, abychom tam pustili kamiony. Říkáte, že to jsou řádově stovky kamionů, ale on i jeden kamion, který jede po silnici třeba první třídy a nedá se předjet, tak udělá velkou neplechu. Tolik ode mě a děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Pan ministr Kupka.

Ministr dopravy ČR Martin Kupka: Jenom velmi stručná, věcná poznámka k míře rizik u začínajících řidičů. Jsme si vědomi toho, že statistika ukazuje, že až 11 % nehod způsobí viníci, právě začínající řidiči se zkušeností do dvou let, a přitom tato skupina představuje 3 %. Chci ale zároveň zdůraznit, že z hlediska profesionálních řidičů je to riziko zcela mizivé. Tady srovnáváme odlišné přístupy, odlišnou skupinu. V případě profesionálních řidičů jsou to lidé, kteří jsou vychováni právě k zátěži ať už v nákladních vozidlech, nebo v autobusech. Pokud například navštěvují dopravní střední školy, tak je jejich profesní přípravě věnována opravdu

bedlivá pozornost. To, kde nás nejvíce ohrožují právě začínající řidiči, jsou typicky discopříběhy, neodpovědné chování, ale to se naprosto neslučuje s tou kategorií profesionálních řidičů, kde prokazatelně je to riziko velmi malé. To jsou naopak řidiči, kteří se napříč těmi věkovými skupinami chovají v provozu odpovědně. A pokud můžeme sledovat statistiky, tak větší riziko představují naopak v tomto případě řidiči v té co do počtu nejbohatší věkové skupině od 45 do 60. let.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Pan zpravodaj Lochman a poté opět s faktickou pan Kolovratník.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji. Pokusím se také krátce. Kolega podal několik pozměňovacích návrhů, já s většinou souhlasím. U těch dvou jsme společnou řeč nenašli, ale diskutovali jsme to velmi dlouze.

Co se týká kamionů, já osobně mám za to, že ty diskuse – a velmi, protože jsem z města, kde se vyráběly kamiony, já jsem z Mnichova Hradiště, kde se vyráběly liazky, a velmi vnímám to řemeslo kamionáků a velmi vnímám, jak složitě je. Nicméně pokud je chceme nechat v neděli doma, tak potom bychom v neděli neměli mít tu výjimku. Je tam mnoho argumentů, proč si myslím, že to nyní není správné východisko, nicméně souhlasím s tím, že bychom měli diskutovat dál s dopravci i s asociací. Já jsem se... pan Kolovratník, prostřednictvím pana předsedajícího, zde mluvil o tom, abychom svolali podvýbor, diskutovali toto dále. Já už jsem mluvil se zástupci Česmadu, rádi se k tomu setkáme. Nicméně touto cestou to nevidím nyní jako vhodné. Chápu, že ta výjimka by třeba v sobotu mohla pomoci těm řidičům, nicméně například v neděli ne. Myslím si, že tento návrh by se měl dotáhnout, případně ho zcela upravit. Tady jsem společnou řeč nenašli.

Co se týká řidičů autobusů od 18 let, souhlasím s tím, že nyní je opravdu problém s počtem řidičů v autobusech. Myslím, že bychom to měli řešit... že jsou různé způsoby, jak to můžete vyřešit. Souhlasím s tím, že se můžeme bavit, jestli má dojít k nějakému snižování té hranice, nicméně my v danou chvíli máme na trolejbus věk 21 let, na vlak 20, na tramvaj 21. Autobusy bychom zmírnili na 18. Mně to přijde nesystematické, proto tento návrh nepodporuji. Současně je to samozřejmě otázka citlivosti té bezpečnosti, ale znovu je to věc, kterou můžeme prodiskutovat s kolegy na podvýboru pro dopravu. Pojdme se o tom bavit. (Předsedající: Čas.) V tuto chvíli ani jeden z těchto návrhů nemá moji podporu.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Pan poslanec Kolovratník, zatím poslední faktická.

Poslanec Martin Kolovratník: Já rychle k té D18. Reakce na pana ministra, a věčná, nijak neúčinná. To je přesně to, co jsem řekl v tom svém předchozím vystoupení. Pojdme se prosím, znovu to tady řeknu nahlas, domluvit na ten podvýbor pro dopravu s panem předsedou Lochmanem. Tohle si odpracujme a vydiskutujme, že to bude shoda nás poslanců napříč spektrem, může to být druhá návazná malá novela toho zákona, ale takhle prostě to není domyšlené. Když jsem se na to díval, když jsem o tom přemýšlel, tak si říkám, zeptám se lidí z praxe, z branže. Tak jsem oslovil zase jinou skupinu, Sdružení dopravních podniků, ne tedy ty dopravce krajské, ale ty městské dopravní podniky v České republice. A oni říkali jasně, my do toho poolu, do toho zásobníku řidičů potřebujeme, je jich prostě málo, ale my bychom takhle mladého kluka – byť platí, co říkal pan ministr, ze střední školy, už se tomu věnuje – a tak dále – my bychom ho prostě do toho autobusu, kde jsou za ním lidi, nepustili.

Tak co třeba se bavit – berte to, prosím, pracovně – o takzvaném C18, tedy nějakým způsobem jim ulevit nebo pustit je za kamiony nebo nákladní vozidla? Tím se vám vlastně uvolní nebo rozmělní to množství lidí, kteří za ten volant v těch dopravních podnicích sedají. Může být i jiná cesta. Jiný další názor od zástupců autoškol. Co to třeba provázat s tou

takzvanou, já se omlouvám se, že tady budu střílet tolik zkratk, ale sedmnáctkou? Říct si, kdo projde už od 17, budeme o tom mluvit ještě za chvíli, s tím mentorem bude řídit delší dobu, tak mu třeba dát tuhle šanci, a tím i zatraktivnit vlastně tu L17.

Takže určitě ty cesty jsou, na tom se shodneme, že bychom mohli nějaké řešení hledat, pomoci. Ale prosím – ne, já nechci být ironický, teď kde to... jestli to bylo psáno na ministerstvu nebo tady u pana poslance – ale prosím, nepouštějme se teď do takového dobrodružství. A zatím já jsem chválil, že pan ministr je takový konzervativní v té celkové přípravě toho zákona, tak držíme tu konzervativnost v té filozofii jako celku, odmítneme teď ty pozměňovací návrhy a veřejně si tady slibme, že v září na tom začneme pracovat. Děkuju.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Faktické poznámky byly vyčerpány, tak můžeme jít opět do rozpravy. A já bych poprosil pana poslance Kučera, který se prohodil a dohodl se, že si vymění vystoupení s panem poslancem Tesaříkem.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, dámy a pánové. Děkuji za slovo, pane předsedající. Dovolte mi, aby se krátce vyjádřil k této novele zákona a k části pozměňovacích návrhů.

Já jsem velmi rád, že Ministerstvo financí v této novele skutečně zachovalo takovou tu vyrovnanost a to, že ta novela je skutečně potřebná. To si myslím, že je velmi dobré, velmi správné a že dokázalo zejména Ministerstvo dopravy odolat takovým těm populistickým tlakům, které většinou jsou při přípravě tohoto zákona, jsou běžné, většinou je to snaha o takovou tu nepřiměřenou restrikc, po které je vždy voláno. Pokud se neobjeví v těle zákona, tak pak je často implementována pomocí pozměňovacích návrhů. To znamená zpřísnit, omezit, zvýšit pokuty a podobně. To je samozřejmě věc, o které se už tady dnes mnohokrát bavilo. A já skutečně se přikláním k tomu, že zejména člověk by měl být odpovědný sám za své chování, což se týká některých pozměňovacích návrhů, které se tady objevily. Já velmi oceňuji, že – protože k této novele jsme už diskutovali mnohokrát vlastně v těch předchozích dvou čteních, tak jenom bych připomenul, že je velmi významné a velmi správné, že se tato novela týká taky mladých řidičů, to znamená, ty řeknu řidičáky na zkoušku, případně řízení s mentorem a podobně, to znamená, že se věnujete skupině mladých.

Já bych se tady možná jenom krátce vyjádřil k některým pozměňovacím návrhům i vlastně pohledem našeho poslaneckého klubu TOP 09, které pozměňovací návrhy podpoříme a nepodpoříme. Ono to možná už vyplynulo z toho mého úvodu.

Nepodpoříme takové pozměňovací návrhy, které zavádějí nepřiměřenou restrikc. Myslím si, že to je cesta, která nevede k vyšší bezpečnosti silničního provozu, naopak jenom zvyšuje restrikc, omezení státu, kterých už dnes máme dost.

Nepodpoříme taky – v médiích se to nazývá anticyklistické zákony paní poslankyně Ožanové. Tak ty samozřejmě nepodpoříme taky. Už jsme udělali jeden krok v těch minulých novelách. Můžeme diskutovat o tom, jestli to jednotlivé nastavení je správné, či není, ale rozhodně ne touto cestou, to znamená cestou pozměňovacích návrhů. Přikláním se k tomu, že pokud někdo nosí cyklistickou přilbu, a věřím, že ji nosí všichni zodpovědní cyklisti, tak ji nosí, protože jsou zodpovědní, ne proto, že jim to nařizuje zákon. Stejně tak jako dnes drtivá většina lyžařů nosí cyklistickou (?) přilbu, dneska lyžaře s čepicí už téměř nevidíte, ačkoliv by to někdo někomu nařizoval. Tedy aspoň ne v České republice. Takže tam ty postoje jsou jasné.

Já bych možná ještě k té debatě o kamionech. Ta debata o kamionech je poměrně složitá, není jednoduchá, a skutečně ta záležitost není černá a bílá. To znamená, někdo chce kamiony na silnici, a někdo chce, někdo je nechce. Ta nákladní doprava, respektive debata nad řídiči nákladní dopravy je velmi složitá. Ta práce není jednoduchá. A skutečně, pokud chceme mít zboží, které bude na našich onlinech objednávané zboží nebo v hypermarketech, chceme mít včas a just in time a in time a podobně, tak skutečně ty kamiony nějakým způsobem jezdit musí.

Je na státu, aby tu dopravu a respektive ta pravidla nastavil tak, aby kamiony mohly jezdit plynule a na druhou stranu aby neomezovaly výrazně dopravu, respektive aby dokonce nebyly hrozbou, co se týká silničního provozu.

Jednotlivé pozměňovací návrhy, nebo ten pozměňovací návrh, který se týká úpravy jízdy kamionů, si zaslouží větší pozornost. Ta záležitost by měla být řešena trochu širěji, to znamená společně ještě s dalšími opatřeními, která zlepší a povedou k větší plynulosti jízdy kamionů na dálnicích. Tady už jsem tuším minule o tom hovořil, jedná se zejména o to dynamické řízení dopravy, telematiku, to znamená řízení jednotlivých pruhů na dálnici, kdy se bude omezovat rychlost, respektive svádět se do jednoho pruhu, případně dokonce i zastavovat jednotlivé pruhy na základě hustoty silničního provozu, respektive třeba počasí, anebo nějaké mimořádné situace, tak jak to je běžné u našich sousedů, například v Rakousku. Tohle je opatření, které by mělo jít ruku v ruce právě s tím rozvolněním některých podmínek, kterými se umožní třeba jízda kamionů, v tom případě se týká dojetí na místo a podobně.

Já se přikláním k tomu, a už to tady zmiňoval některý z mých předřečníků, že by tato novela se mohla objevit i v nějaké brzké době jako novela, která se bude přímo zaměřovat právě na nákladní kamionovou dopravu a právě by se na tuto problematiku podívala trochu podrobněji. Takže já se k tomu přikláním. A pokud taková iniciativa vznikne, tak se i rád do toho zapojím, protože ji považuji za správnou.

Potom už jenom na závěr krátce zmíním ony dneska tady mnohokrát diskutované autobusy. Já ten pohled považuju za správný, umožnit řídit i mladším řidičům autobusy. Pokud se chceme bavit o nastavení některých limitů a voláme po tom, že mladí řidiči nejsou schopni nebo nemají ty dovednosti k tomu, aby řídili autobusy nebo tento typ dopravy, tak v tom případě bychom se ruku v ruce měli podívat i na tu horní věkovou hranici, protože ta horní věková hranice by taky zasluhovala v tom případě revizi. Takže tady si myslím, že tenhle pozměňovací návrh si podporu zaslouží, i když chápu, že to rozložení v Poslanecké sněmovně tomu nemusí být úplně nakloněné.

Celkově tuto novelu silničního zákona hodnotím jako velmi povedenou a děkuju ministru financí, že k ní takto přistoupil. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. S faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Brázdil a poté pan poslanec Kott.

Poslanec Milan Brázdil: Děkuji za slovo. Tak teď jsme se dozvěděli, že TOP 09 prostřednictvím kolegy Kučery říká, že nepodpoří anticyklistické pozměňující návrhy kolegyně Ožanové. Říká, že je prostě potřeba, aby každý měl svou osobní zodpovědnost. Ale je potřeba taky, aby ti zodpovědní tu helmu si vzali. Tak víte co? Tak uděláme takový – mám na to pár minut, vteřinek.

Lidi, berte si ty helmy! Fakt to není nic náročného, stojí to pár korun. Helma vám zachrání život v případě pádu na hlavu. Dokonce nejenom helmu, vezměte si i rukavice. Až spadnete, dáte před sebe rukavice, nemáte je odřené. Berte si všechny možné dneska dostupné pomůcky, ochranné pomůcky, které vám pomůžou k tomu, aby až spadnete nebo i nějakým jiným způsobem prostě z toho kola se dostanete na zem, aby vám to pomohlo. Je to prý na vaší zodpovědnosti. Tak nedělají to média, nedělají to různé skupiny lidí. Vy mladí, vy byste mohli poslouchat. Na skateboardu si vezmete spoustu ochranných pomůcek a tam jezdíte malou rychlostí, ale na kolo jako byste nechtěli, zapomněli. A prý to tam nesmíme dát, protože to je vaše osobní zodpovědnost.

Zatímco že nejsou odpočívky, za to můžou předchozí vlády, řekl pan kolega Bláha. A proto uděláme výjimku pro vás. Vy chcete přece, kamionáči, večer být s rodinou, jít na pívko,

grilovat a máte kousek domů. To už není vaše osobní zodpovědnost. Tam se můžeme domluvit, my vám tu výjimku uděláme. Až tak my si tady žijeme.

Ještě jednou: Vy všichni, kteří sedáte na kolo, na koloběžku, pamatujte, že zítra je taky den a chcete na tomto světě zůstat a chcete být zdraví a chcete dělat radost sobě a i své rodině, že budete v pohodě. A v tom vám pomůže pár drobností. Tak jako na lyže když si vezmete helmu – (Předsedající: Čas, pane poslanče.) Tak to jsem chtěl říct. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Pan poslanec Kott, poté pan poslanec David Pražák.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych chtěl zareagovat, a nikterak ve zlém, na ctěného kolegu, předsedu zemědělského výboru Michala Kučeru, na pozměňovací návrh, který tam vložila paní Ožanová. Víte, ono účelové komunikace, kam vlastně spadají i lesní cesty – já vzhledem k tomu, že jsem z Vysočiny, a my jsme tam o ty lesy možná z 80 % přišli, probíhaly tam těžební práce, teď tam probíhá zalesňování a samozřejmě ochrana a bude tam probíhat ještě dlouhé školení těch stromků – tak ta technika, která se pohybuje po těch účelových komunikacích, je to o tom, co vy jste tady řekl. Je to o tom, že se ty dvě skupiny musí domluvit. Jestliže to je taková cesta, ta sváznice, kde v podstatě není možné vyhnout, tak tam není možné ani dodržování nějakých ochranných metrů. Takže ono to, co zde kolegyně předložila, bylo samozřejmě i na základě nějaké diskuse, která probíhala mezi námi a zástupci Sdružení vlastníků obecních lesů. Takže to není něco, co bychom si asi vycucali z prstu, ale skutečně to vzniklo na základě nějaké relevantní informace, kterou jsme měli možnost převzít.

A to, že ani v našem klubu není jednotný postoj k pozměňovacím návrhům kolegyně Ožanové, tak to je pravda, ale domnívám se, že to není úplně špatně. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Pan poslanec Pražák, poté paní poslankyně Berenika Peštová.

Poslanec David Pražák: Dobré dopoledne. Jenom krátce ještě k těm řidičům autobusů, od 18 let, návrh, který tam někde je a který já určitě nepodpořím. Já nezpochybňuji to, že řidičů hromadné dopravy je málo, to v žádném případě, ale ono je to možná hlavně i tím – a беру to z vlastní zkušenosti z regionu – že ti řidiči jsou za tu svoji odpovědnost, kterou mají, velmi málo ohodnoceni a prostě se jim nevyplatí v tom sektoru zůstat a jdou radši dělat něco jiného, i když řidičák na autobus mají. A je to i z regionu, kde firma má pobídku, je schopna čtyři měsíce platit základní mzdu tomu člověku, že bude doma a bude se připravovat na řidičské oprávnění, pak mu ho zaplatí a v lepším případě tam zůstane třeba těch pět let, ke kterým se zaváže, k tomu, že u nich bude, a po pěti letech stejně odejde. V tom horším případě odejdou ti absolventi řidičských průkazů ještě dříve, klidně doplatí nějakou tu smluvní pokutu, protože prostě v tom sektoru být nechtějí, protože jsou mizerně ohodnoceni. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Paní poslankyně Berenika Peštová, zatím poslední faktická.

Poslankyně Berenika Peštová: Děkuji za slovo, já bych jenom na svoje předřečníky. Všichni jsme určitě řidiči, takže řídíme. Já když jezdím po těch dvojkách a trojkách, tak upřímně řečeno, všichni tam porušujeme zákon. Nikdo z nás ten metr a půl není schopný dodržet. Tam se vejdou sotva dvě auta, kolikrát já musím zajíždět do rigolu, a to říkám na rovinu, a opravdu, když tam jedou cyklisté a já se snažím jim vyhnout, tak držím bezpečnou vzdálenost,

ale určitě to není metr a půl. Takže proto chápu ten pozměňovací návrh paní poslankyně Ožanové, že opravdu jsou silnice, kde se to nedá udržet. Nedá. Prostě všichni porušujeme bezpečnostní pravidla, protože nejsme schopni udržet metr a půl, ale udržujeme bezpečnou vzdálenost aspoň tak, abychom tomu cyklistovi nic neudělali. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Přihlásil se ještě pan poslanec Hájek.

Poslanec Jiří Hájek: Dobrý den, pane předsedo, děkuji za slovo. Kolegyně a kolegové, já bych rád reagoval tady na poslankyni Peštovou, vaším prostřednictvím. Já nevím, já když jedu na dvojce, na trojce a komunikace má třeba míň jak šest metrů a proti jede auto, kterému se musím vyhýbat, a jede cyklista, tak prostě se ho nesnažím předjet za každou cenu a neporušuju ten zákon. Prostě počkám, až to auto v protisměru přejede a cyklistu přejedu (Pobavení v sále.) pohodlně s odstupem jeden a půl metru. Takže pokud paní poslankyně tímto způsobem porušuje předpis, tak bych doporučil opravdu šlápnout na brzdu. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Paní poslankyně Ožanová, poté paní poslankyně Peštová. Jsme stále v režimu faktických poznámek.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji, vážený pane předsedající. Já musím reagovat na předřečníka. Jestli jste si všimli, já jsem se ve svém projevu zaměřila na něco, co považuji z hlediska bezpečnosti za extrémně důležité, na přílby, a více jsem se k tomu jeden a půl metru nevyjádřila. Nicméně teď musím zareagovat. Ta představa, že jsou všude komunikace široké šest metrů, je fakt dobrá. Ale tam, kde třeba jsem já, jsou místní komunikace široké tři a půl metru a tam se prostě nevyhnu s nikým a při jakémkoli předjetí bych vždycky porušila toto pravidlo. A já pravidla prostě neporušuju.

Prosím vás, já se vlastně vracím k diskusi, jaká tu byla v minulém volebním období. Tady kolega, mimochodem z ANO, Milan Pour, hovořil o výhybnách. Ty jsou na nově budovaných komunikacích, ale na těch starších nejsou. A to nejsou už ani účelovky. Opravdu jsou místní komunikace na horách a podobně, na odlehlejších částech, široké tři a půl metru, kde i vozidla se musí vyhýbat mimo komunikaci. A to není jenom o tom, že pár minut pojedou za někým, to jsou kilometry a kilometry. Ale tam je pravda, že to závisí na obou dvou, že to není jenom o řidiči motorového vozidla, je to i o tom řidiči jízdního kola.

Prosím vás, nedávno, když jsem jela po takové komunikaci, proti mně jeli cyklisté, jeli do kopce, tam jsem uhnula tak, že už jsem málem byla v příkopu, a zastavila jsem, aby oni mohli projet, aby nemuseli do toho kopce zastavovat. Ale bylo to tak, že byli pár centimetrů od zrcátka a jeli v protisměru. Tam jsme nebyli schopni vůbec bez vzájemné ohleduplnosti... A je jedno, co píše zákon, je to o tom, jak my se chováme a ta vzájemná ohleduplnost v tom zákoně je. Prosím vás, ne všechny komunikace jsou o šířce šest metrů.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Paní poslankyně Peštová, poté pan poslanec Hájek. Já jsem vám to omylem pustil už dřív, tak vám přidám deset sekund.

Poslankyně Berenika Peštová: Já děkuji za slovo, pane předsedající. Tak já teda se snažím toho cyklistu předjet. Já ho nepřejíždím, teda jako jo. To za prvé.

Takže fakt se snažím opravdu – a není to o tom, že jedu autem, proti mně jede auto, přede mnou je cyklista a já za každou cenu chci předjíždět. O tom se já přece vůbec nebavím. Já se bavím o tom, že na těch dvojkách a trojkách kolikrát šířka té vozovky, protože ty krajnice nejsou tak zpevněné, prostě jeden se může vyhnout, to většinou třeba bývá ten, který je do svahu, a druhý, který je ze svahu, se vyhnout nemůže, takže jedeme dvě auta, kdy já se snažím tomu

autu, které jede proti mně, vyhnout, aby nemuselo, respektive aby se mu něco nestalo. Ale já se bavím o situaci, že jedu já, přede mnou cyklista a já toho cyklistu předjíždím. Ne přejíždím. Jo? Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Pan poslanec Hájek.

Poslanec Jiří Hájek: Děkuji za slovo. Já jsem rád, že nikdo nikoho nepřejíždí, ale předjíždí. To je určitě pozitivní.

Paní poslankyni Bereniku bych rád upozornil, vaším prostřednictvím, že třída dvě určitě nemůže mít menší průjezdný profil než šest metrů. Takže pokud bychom se bavili, tak určitě pouze o komunikacích třetí třídy. No, a byť to nevypadá, tak já jsem býval velmi aktivní cyklista, jezdil jsem i v lese, po lesních cestách, a samozřejmě je pravda, pokud tam nejsou dva lidé, kteří se domluví, tak se v tom lese nevyhnete. Takže často jsem musel sesednout, nechat projet ten traktor, anebo traktor uhnul a já jsem projel.

Takže zase bavme se trochu soudně o tom, co je nutno dávat do zákona a co není. Pokud budeme brát ohledy v životě na sebe a tady ve Sněmovně, tak určitě věřím, že si toho všimnou i občané a budou nás následovat.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Pan poslanec Kukla, poté pan poslanec Vomáčka.

Poslanec Martin Kukla: Děkuji za slovo. Já budu reagovat na své předřečníky a chtěl bych se zeptat pana ministra – protože tady řešíme jeden a půl metru, samozřejmě to nikdo z nás asi nedokáže změřit za jízdy. V tuto chvíli platí jeden a půl metru a já bych se chtěl zeptat, zda v tuto chvíli máme nějakou statistiku či vyhodnocení, jak to řeší Policie České republiky. Zda vůbec padla nějaká pokuta za nedodržení toho jednoho a půl metru. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Pan poslanec Vomáčka.

Poslanec Vít Vomáčka: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já jsem se hlásil po vystoupení ctěné kolegyně Bereniky Peštové, prostřednictvím vaším, pane předsedající. Chtěl jsem uklidnit trochu vášně. A zároveň se přiznám, že jsem velmi šťastný, že nejsem cyklistou a že nevlastním bicykl a že nemusím řešit takovéto věci, které řešíte tady za tím pultíkem.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. A vzhledem k tomu, že byly vyčerpány všechny faktické poznámky, tak se můžeme pustit opět do rozpravy. A poprosím pana poslance Tesaříka.

Poslanec Antonín Tesařík: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, blíží se poledne, tak se budu snažit být ve svém vystoupení krátký.

V každém případě k té předchozí diskusi se přikláním také k tomu názoru, že je zapotřebí, aby byla větší ohleduplnost na našich silnicích. Takže chtěl bych jenom v krátkém vystoupení požádat o vaši podporu pozměňovacího návrhu uvedeného pod označením D1, který předkládám se skupinou sedmi poslanců. Týká se usnadnění parkování registrovaných poskytovatelů terénních sociálních služeb, kterým pozměňovací návrh dává možnost krátkodobého zaparkování v místech, kde je jinak zakázáno zastavení a stání vozidla. Nám všem je nepochybně zřejmé, jaký význam právě tyto terénní služby mají v době, kdy se daří naší moderní medicíně prodlužovat věk dožití spoluobčanů a mnoha z nich umožňují zvládnout

hendikep klienta spojený mnohdy se zdravotními komplikacemi v přirozeném prostředí jeho domova. A tady lze bez nadsázky říci, že právě pracovník terénní služby, to jsou prodloužené ruce i nohy nemohoucího člověka, a jsem velice rád, že tento návrh pomůže usnadnit jejich nelehkou službu. Zvláště velký význam má tento návrh pro hustě osídlené aglomerace, kde se tito zaměstnanci terénních sociálních služeb často potýkají s možností krátkodobého zaparkování a stání svého vozidla po dobu nezbytně nutnou k provedení úkonů péče.

Tady si dovoluji podotknout, že je to malý krůček vpřed pomoci těmto terénním službám, a já pevně věřím, že se někdy v budoucnu podaří nalézt shodu také s rozšířením možností i krátkodobého zaparkování na volných parkovacích místech, která jsou vyhrazena pro parkování osob ZTP, možnosti vjezdu do zákazu vjezdu tam, kde je dodatkovou tabulkou umožněn vjezd dopravní obsluhy, nebo případně v nezbytně nutných případech i do pěší zóny. Jde zároveň o to, že tento návrh směřuje k obdobnému řešení, které je již uplatňováno v případě poskytování služeb zdravotní péče návštěvní službou lékaře v místě bydliště pacienta, a také tam bude zapotřebí směřovat v budoucnu naši pozornost. Zdravotní péče v místě bydliště pacienta nebo služby sociálně-zdravotního pomezí jsou lidsky, odborně i ekonomicky výhodnější než v dražších lůžkových zařízeních.

Velmi tedy prosím o podporu tohoto návrhu a zároveň děkuji, pokud se takto rozhodnete.

Rád bych se také ještě krátce vyjádřil k dalšímu pozměňovacímu návrhu kolegy poslance Jana Bartoška, který jsem si osvojil při načtení ve druhém čtení a který budeme hlasovat pod označením D2. Tento návrh reaguje na skutečnost, že Hasičský záchranný sbor České republiky nemá na rozdíl od většiny ostatních bezpečnostních sborů v § 18 odst. 9 zákona o silničním provozu stanovenou možnost odchyly od nejvyšší dovolené rychlosti. Zatímco Policie, Generální inspekce bezpečnostních sborů, Celní správa a Vojenská policie takovou odchylku v zákoně pro účely plnění svých povinností pro případ zásahu v krizových situacích mají, hasiči nikoliv. Hasiči mohou v současné době překročit nejvyšší dovolenou rychlost jen v případě, že při plnění svých úkolů používají vozidlo s právem přednostní jízdy, tedy takové, které je vybaveno zvláštním výstražným světlem modré nebo modré a červené barvy. Z výše uvedených důvodů považujeme proto za nezbytné usnadnit jim jejich činnost například i tím, že jim rovněž zakotvíme výjimku z nejvyšší dovolené rychlosti v tom zmíněném § 18 odst. 9 zákona o silničním provozu. Samozřejmě zůstane nedotčen požadavek na povinnost řidiče dbát potřebné opatrnosti, aby nebyla ohrožena bezpečnost silničního provozu. To by mělo zůstat a nadále musí zůstat i tou nejvyšší prioritou.

Navrhovaná výjimka se nebude týkat všech vozidel hasičů. Konkrétní organizační části Hasičského záchranného sboru České republiky stanoví ministr vnitra, podobně jako tomu činí již nyní u útvarů Policie České republiky. Lze předpokládat, že primárně půjde o vozidla záchranného útvaru Hasičského záchranného sboru České republiky a tato vozidla budou vhodně označena nápisem Hasiči, což je zejména podmínkou Policie České republiky. Aby byl dodržen postup v rámci celého sboru, předpokládá se vydání generálním ředitelem ve formě interního aktu řízení závazného pro celý Hasičský záchranný sbor České republiky. Tedy jednotně u těchto vyčleněných vozidel stanovených ministrem vnitra bude vždy nejméně nápis Hasiči vhodně umístěn na služebních vozidle, například formou magnetického nápisu. Z důvodu dalšího projednávání legislativního procesu na úrovni třetího čtení v Poslanecké sněmovně HZS České republiky chce takto garantovat, že bude dodržen nejen zákonem navržený postup, tedy výjimka se bude týkat pouze stanovených organizačních částí sboru vymezených přímo ministrem vnitra, ale bude se jednat i o vozidla přímo označená nápisem Hasiči.

Vážené kolegyně a kolegové, tolik osvětlení tohoto pozměňovacího návrhu a děkuji za jeho případnou podporu. A protože jsme zanedlouho... nebo již přikročíme k hlasování – po vystoupeních o této novele – o pozměňovacích návrzích, tak si myslím, že poděkování není nikdy dost, a já osobně považuji tuto novelu za jeden z největších počinů za posledních dvacet let, kdy se komplexním a konzistentním způsobem řeší oblasti, které jsme tady dneska

zmiňovali. Takže já bych chtěl poděkovat ministrovi dopravy i zaměstnancům Ministerstva dopravy i všem odborníkům i kolegyním, kolegům, kteří se do tohoto procesu zapojili. Děkuji za vaši pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. A poprosil bych, máme zde jednu faktickou, pan poslanec Okleštěk.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, páni ministři, pozor, kolegyně, kolegové, jak tady zmínil kolega, "ač tak nevypadám, jezdil jsem na kole". Já, ač tak nevypadám, taky jsem jezdil na kole. Ale chci říct, že ač tak nevypadám, tak jsem také dělal do dopravy. A jsou zajímavé ty návrhy, které jsem tady slyšel, a musím se vyjádřit, nedá mi to, protože když se bavíme o 18 letech za volantem autobusu, ač ta trasa bude jenom 50 kilometrů, tak mnohdy už to není jenom městská doprava, ale je to i příměstská a bohužel je to nebezpečí.

Já jsem dělal šéfa dopravy v zemědělském podniku a měli jsme právě odliv našich pracovníků do těch klasických ČSAD. A oni tam chodili vždycky proto, že chtěli jezdit něco víc. Ale co dělali první? No, než se dostali na kamion, tak jezdili šterky, jezdili prostě v terénu, auto s vlekem, vozili na stavby a museli získat praxi. A ta praxe, ta je prostě neodmyslitelná součást. A v 18 letech když dostanete řidičák, tak tu praxi nemůžete mít, i kdybyste se pokrájeli. Maximálně od 17 s traktorem. Takže to není vůbec jednoduché a myslím si, že to je podcenění situace.

A co se týče toho druhého takového diskutovaného bodu, tak to je víkendová doprava. Mám plno známých, kteří mě kontaktují, právě z oblasti dopravy. Chtěli by tuto podporu. Ale podívejte se dnes na víkendové řidiče. Dneska jsou ty cesty plné i o víkendu a jsou to řidiči, kteří nejezdí tak pravidelně jak třeba my, a ti toho mají svým způsobem plné zuby, a teď ještě jim tam dáme kamiony. Vidím to jako velká téma na zvážení a obával bych se právě bezpečnosti silničního provozu, protože, jak všichni víme, tak i ten kamionák se vrací a je také unavený, když jede z dlouhé cesty, a ten sváteční řidič s tím může mít velký problém. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. A s faktickou paní poslankyně Mračková Vildumetzová.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, já bych jenom chtěla ještě uvést k tomu pozměňovacímu návrhu pana Stanislava Blahy ohledně výjimky, ohledně kamionů, tak bych chtěla ještě podotknout, že všichni jste to určitě zaregistrovali ve svých e-mailových schránkách, že vám přišlo nesouhlasné stanovisko Svazu měst a obcí České republiky, kde je jasně napsáno, že musíme hájit zájem obyvatel dotčených obcí. Takže aby i toto bylo bráno na zřetel. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Faktické poznámky byly vyčerpány, tak prosím zatím posledního přihlášeného do rozpravy a to je pan poslanec Martin Kolovratník.

Poslanec Martin Kolovratník: Tak když my jsme na našem klubu diskutovali tenhle zákon – tak snad nikoho neurazím, to lehce odlehčím – tak jsme si říkali, ta debata je těžší než manželství pro všechny a další. Je to asi pochopitelné. Každý z nás se v tom silničním provozu pohybuje, myslím, že ne devadesát, možná sto procent z nás v roli řidičů a i velká část v roli cyklistů. Takže já jsem na konec příjemně překvapen, kolegyně a kolegové, že jsme to tady zvládli v relativně rozumném času, a už ani to mé poslední vystoupení nebude nijak mimořádně

dlouhé. Ale pane ministře, budu tam mít ještě dvě věci, kde se na vás obrátím, a budu moc rád, když mi budete tady na mikrofon reagovat.

Za prvé. Povím v obecné rovině k tomu návrhu zákona jako takovému, že jako hnutí ANO ho podporujeme a podpoříme ten návrh zákona v tom finálním čtení. Tady připomínám, že změna bodového systému byla připravována za předchozí vlády v těch základních tezích. V současném volebním období Ministerstvo dopravy pod vedením Martina Kupky to dopracovalo, posunulo ty základní představy, jako je zjednodušení bodového systému na ty tři druhy bodů a tak dále, o kousek řeknu dál. Přidalo dvě nové věci, které považujeme za pozitivní, tu takzvanou L17 a řidičský průkaz na zkoušku, což má jistou vazbu na ty diskutované mladé řidiče autobusu, i toto podporujeme. U té L17 připomenu – já jsem zvažoval po diskusi s odborníky na bezpečnost silničního provozu i se zástupci autoškol, jestli po těch mentorech nechtít i řekněme nějaké minimální vzdělání pedagogické nebo projít určitým kurzem. Nakonec jsem byl na hospodářském výboru přesvědčen panem ministrem, že nechcete jít touto cestou, a souhlasím s tím. Něco lidem opět nařizovat, zdražovat, dávat jim nějaký povinný kurz... Tak tedy pokud nás teď sledují zástupci autoškol, vnímám, že už ty projekty, jako je Start Driving a podobně, fungují. Buďte v tom prosím aktivní a nabízejte tohle na té dobrovolné bázi.

Tady jen připomenu, že ďábel je skryt v detailu. Když jsme se dívali na statistiky, tak podobný institut v Německu, v Dánsku funguje, snížil nehodovost u těch mladých řidičů. Ale třeba ve Francii k tomu snížení nedošlo a bylo to právě řekněme jakýmsi příliš liberálním přístupem Francouzů k těm mentorům, k těm, kteří ty mladé řidiče učí, přenášejí na ně svoje návyky. Ale v tuto chvíli tak, jak je to nastaveno, z naší strany podpora.

Už se nebudu vracet k té tematice cyklistů. Tady já za sebe chci cyklistickou veřejnost uklidnit, nebo jí říci, že se shodují s postojem Ministerstva dopravy a koalice. Jsem proti těm pozměňovacím návrhům. A nebudu toto v klubu hnutí ANO doporučovat i proto, že je to institut, který funguje rok, něco přes rok. Podle mého názoru to prostředí na silnicích kultivuje, zlepšuje, přispívá té vzájemné ohleduplnosti obou skupin a není potřeba ho měnit.

Kamiony jsme diskutovali také. S omluvou vzkaz zástupcům Česmadu: ale takto, jak to je připravené, ve spolupráci poslanců a ministerstva to podpořit nemůžeme. A hlásím se veřejně k tomu, že se to pokusíme odpracovat hned po prázdninách. Tak.

A teď ty dvě zásadní věci, pane ministře, a to je na vás a budu moc rád, když mi budete reagovat.

Za prvé. Já jsem překvapen tím, že v tom návrhu vy jako Ministerstvo dopravy nakonec rezignujete, nebo nechcete, odmítáte tu exaktní definici, to je minimální podélné vzdálenosti. Z informací, které mám, jsem vyrozuměl, že původně to v tom návrhu bylo, že to ti odborníci z komunity bezpečnosti silničního provozu, že vám to doporučovali, že to tam připraveno bylo. A tady povím, v tom systému jsou dva pozměňovací návrhy... (V sále je hluk.) Jeden vašeho koaličního...

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Já bych poprosil, poprosil bych všechny v sále, aby... prosím ještě jednou, aby se ztišili, případně aby si vyřídili vše před sálem. Děkuji. (Takřka bez odezvy.)

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuju. Jeden vašeho koaličního kolegy pana poslance Exnera pod označením B4. On je tedy mírnější než ten můj. Navrhuje jednu vteřinu, a to pouze jako přestupek při rychlostech nad 80 kilometrů v hodině. To znamená...

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Já vás ještě jednou přeruším a poprosím kolegy, kolegyně, zejména v pravé části, je to teď celkem důležité, hovoří se o pozměňovacích návrzích. Děkuji.

Poslanec Martin Kolovratník: Tak děkuji moc za tu pozornost. Nechci zbytečně zvyšovat hlas, tak věřím, že ještě udržím pozornost ctěné Sněmovny.

Pan poslanec Exner – jedna vteřina nad rychlost 80 kilometrů v hodině jako přestupek. Já ve svém návrhu G6 jdu cestou slovenskou. Já jsem vlastně přepsal existující funkční slovenský zákon do toho českého. A vnímám to taky jako kompromis. Navrhuji to pouze na dálnicích. Pouze na dálnicích, abychom to tady vyzkoušeli u těch nejvyšších rychlostí. A vycházím z definice dvě vteřiny u většiny silničních vozidel, tři vteřiny u motorek a kamionů. A je to přesně kopie toho, co už na Slovensku funguje.

A ptám se, pane ministře, proč jste od toho ustoupili? Proč to nakonec nechcete? Možná jste zaznamenali, kolegyně, kolegové, v České televizi nedávno byla perfektní reportáž o tom, že dopravní policie tohle už umí měřit, má techniku, má drony, ale funguje to tak, že ty řidiče pak zastaví a řekne jim to: vy jste nedodrželi bezpečnou vzdálenost. Oni poděkují a jedou dál.

Takže já se ptám, proč to nezkusíme aspoň na těch dálnicích? Cítím za tím možná nějaké ideové vidění světa kolegů z ODS, že prostě chtějí být v tomto konzervativní, nechtějí lidem nařizovat. A jakkoliv s tím nesouhlasím, mohu to respektovat, může to být nějaký politický názor, pohled na svět, ale budu rád, když tohle pan ministr tady poví na mikrofon, proč tedy nechce jít tou cestou té exaktní definice minimální bezpečné vzdálenosti. A kde, připomínám, ani kolega Exner, ani já neobjevujeme Ameriku, nejdeme novou cestou, každý vycházíme z platné evropské legislativy, jenom každý v jiné, odlišné zemi. To je jedna otázka.

A druhá. Ono to tady hezky zaznělo, ta digitalizace. Nebudeme muset mít řidičáky, technické průkazy od 1. dubna. Opět, ministerstvo – co pan ministr nezmínil, já to řeknu za něj – navazuje na práci předchozí vlády v té digitalizaci. Portál občana, navázání těch agend do Portálu občana, jako je třeba výpis z bodového systému, výpis těch technických evidenčních kontrol, přehled vašich vozidel. To se rozjelo za minulé vlády. Je jasné, je dobře, že současná v tom pokračuje, a tohle podpoříme. Ale já tady mám tři otázky, které nikde nebyly zodpovězeny. (Hluk v sále trvá.)

Za první.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Já vás znovu přeruším a ještě jednou žádám kolegy, aby se ztišili.

Poslanec Martin Kolovratník: A to jsem si myslel, že ten bodový systém opravdu zajímá všechny, tak jsem se možná mylil.

K tomu, že nebudeme muset mít řidičák u sebe. Dopravní policie si tohle je schopna zkontrolovat dneska, je vybavená, má agendy, má techniku, kde se do těch registrů podívá. To znamená, předpokládám, že tam nebudou žádné náklady navíc, a ptám se Ministerstva dopravy, jestli tuhle novinku, která vypadá hezky, líbivě – a nebudu proti ní – jestli si spočítalo Ministerstvo dopravy? U dopravní policie o. k., ale co městské policie? Co celníci? Ti také mají právo chtít řidičský průkaz, chtít technický průkaz, chtít doklady. A pokud jim přijede řidič, který to u sebe nemá a odvolá se na ten nový zákon, budou schopni to kontrolovat? Nebudou se muset vybavit nějakou novou technikou? A pokud ano, jaké to pro ně budou náklady? Tohle prosím, jestli jste si spočítali.

Další otázka – cizinci. Bude to platit jen pro české řidiče a pro cizince ne? Opačně, naši řidiči v zahraničí. Tam asi ty řidičáky budeme muset mít? Takže jak máte tedy tohle vymyšlené ve vztahu k cizincům u nás? Přiletí Kanadčan, Američan, půjčí si na letišti v půjčovně vozidlo. Tak asi tuším, že bude muset mít ten svůj zahraniční řidičský průkaz. Ale jak s tímto pracujete nebo jak máte toto promyšlené?

Do třetice otázka k tomuto. Základní registry nejsou dokonalé, jsou tam chyby, nejsou naprosto čisté. Tohle je teď nový úkol pro vaše vládní kolegy, pro pana ministra Bartoše s jeho Digitální agenturou. A ptám se: Může dát Ministerstvo dopravy veřejně záruku, že ty registry budou v pořádku? Že zkrátka když policista bude kontrolovat někoho, kdo u sebe ty papíry nemá, že dohledá v registrech aktuální a pravdivé údaje, že tam nebude žádná chybovost? Budu rád, když pan ministr na tohle odpoví.

Poslední část mého vystoupení, úplně na závěr. To je, pane zpravodaji a pane předsedající, pro vás. Až přijdeme k té proceduře, tak já stahuji své dva pozměňovací návrhy. Je to pozměňovací návrh pod označením G5 a návrh pod označením G7.

U G5 jsem navrhoval ty takzvané odmítačky testu na alkohol a drogy. Já jsem navrhoval, aby byly považovány za trestný čin. Ten názor upravuji ze dvou důvodů. Za prvé proto, že ministerstvo zde jde cestou, že tam navrhuje velmi vysokou pokutu 75 000 korun. Myslím si, že jít cestou až toho trestného činu už je opravdu hodně. Takže nechci jít hlavou proti zdi a prosazovat návrh, který by nebyl přijat, a i po diskusi, po debatě s kolegy z ústavně-právního výboru není napsán do těch ideálních paragrafů v tom zákoně. Dalo by se s ním pracovat, ale jiným způsobem. Nechci tu debatu zatěžovat, proto G5 stahuji. Pane předsedající, pak u procedury budu prosit, protože tak musíme podle jednacího řádu, hlasovat o tom, že tento návrh bude stažen a nebude v proceduře.

Druhý návrh, který stahuji, je G7, kde jsem navrhoval v obecné rovině definovat, že vozidla musí být použita pouze k účelu, ke kterému jsou vyrobena. Mířil jsem proti driftování na vozovce, proti jízdě na zadních kolech na motorce a podobně. Po hlubší diskusi s právníky jsem také seznal, že tohle už v tom zákoně vlastně v obecné rovině v úvodních paragrafech definováno je. Jsou to ta ustanovení, kde nesmíme ohrozit ostatní účastníky provozu a tak dále. Takže nakonec jsem se rozhodl nezatěžovat tu debatu i tímto pozměňovacím návrhem a G7 také stahuji a prosím o hlasování, aby z té procedury byla vyňata.

Děkuji za pozornost a budu rád, když pan ministr mi dá odpovědi na mé otázky.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Ano, děkuji. Poté, až nás budete provádět hlasováním, tak mám poznamenáno, že o G5 a G7 budeme hlasovat.

V tuto chvíli byly vyčerpány všechny vaše návrhy na rozpravu. Nikdo další už se nehlásí. Tím tedy rozpravu končím. Táži se pana ministra, jestli má zájem vystoupit se závěrečným slovem? (Ano, ale nejdřív pan zpravodaj.) Nejdřív pan zpravodaj, v pořádku.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji, pane předsedající. Pouze závěrečné slovo ve finále projednávání tohoto tisku. Já bych chtěl shrnout to, že ač tu máme různé pře o jednotlivé pozměňovací návrhy, tak ten zákon jako celek považuji za velmi dobrý. Myslím si, že to pomůže k zpřehlednění celého toho systému, také k méně administrativě. Vyvažuje to, kde se zpřísní sankce, a to u těch opravdu závažných a nebezpečných přestupků a případně i potom trestných činů, ale i u těch momentů, kdy jeden ohrožuje druhého, velmi rázně. Současně u těch drobných naopak přistupuje k mírnějším sankcím. Velmi vítám to, že zde máme právě zaměření na mladé řidiče, například to, že budou moci jezdit s mentorem již od 17 let. Velmi také vítám, že se v zákoně objevuje například to, že u tramvaje, kterou zablokuje osobní auto, ten řidič bude mít větší postih. O těch jednotlivých pozměňovacích návrzích jsme již tady mluvili.

Potom se již vyjádřím pouze jako zpravodaj a za mě je to vše.

Nakonec bych chtěl velmi poděkovat jak kolegům z Ministerstva dopravy, tak všem kolegům z podvýboru pro dopravu a všem, kteří se o dopravu zajímají, za to, že jsme vedli racionální diskusi, za to, že jsme si vyměňovali argumenty, snažili se být co nejvíce féroví a že nakonec bude zákon, který bude pro bezpečnost občanů České republiky na silnicích lepší.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Pan ministr Kupka. (Silný hluk v sále.)

Ministr dopravy ČR Martin Kupka: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já se pokusím odpovědět na otázky, které položil Martin Kolovratník.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Já vás přeruším, pane ministře. Teď zase prosím levou stranu, kolegyně, kolegové. Díky.

Ministr dopravy ČR Martin Kupka: Proč jsme nezapojili pevné určení bezpečného odstupu přímo do zákona? To byla jedna z věcí, o které jsme skutečně diskutovali, jak to udělat. Rozhodli jsme se jít cestou, že upřednostníme prevenci a informovanost řidičské veřejnosti. Hned v návaznosti na tu diskusi už v loňském roce se začaly označovat úseky na české dálniční a silniční síti těmi šipkami, které informují řidiče o nutném bezpečném odstupu. Ten bezpečný odstup v současném zákoně ukotvený je. Je přitěžující okolností v okamžiku střetu, v okamžiku nehody.

Jsme přesvědčeni o tom, že na prvním místě v tomto směru má být domácí úkol pro vládu, pro český stát, informovat řidiče o tom, že opravdu něco takového je klíčovou podmínkou pro bezpečný pohyb po české dálniční síti. Zároveň v případě moderních vozidel už asistenční systémy jsou s to sledovat bezpečný odstup. Pevně doufám, že i ty kroky, které jsme začali podnikat, povedou k tomu, že veřejnost bude vědět víc o tom, jaká má být ona bezpečná vzdálenost. Ty kroky, které k tomu podnikáme, to mají opravdu jednoznačně přinést. Pak bude prostor třeba s odstupem dvou či tří let vyhodnotit, jestli ty prvky se opravdu setkávají s odezvou veřejnosti. Inspirujeme se v tomto směru v zahraničí, kde s označováním úseků, kde je možné zkontrolovat ten bezpečný odstup, se jako řidiči setkáváme mnohem běžněji. Pokud po tom vyhodnocení s odstupem dvou až tří let pak bude namísto zapojit ten bezpečný odstup do zákona a samozřejmě explicitně pokutovat jeho nedodržení, tak to má být opravdu až předmětem toho dalšího postupu, a ne teď zčistajasna s takovým krokem přijít. Na prvním místě je opravdu veřejnost v tomto směru dobře informovat a působit mnohem víc preventivně. (Silný hluk v sále, poslanci v plénu vedou hlasité diskuse.)

Ohledně té možnosti nemít u sebe řidičské oprávnění a nemít u sebe technický průkaz na území České republiky, to je okolnost, na které jsme se v rámci Poslanecké sněmovny shodli už při přijímání –

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Já vás opět přeruším. Teď se zase dívám na pravou stranu. Prosím opakovaně... Děkuji.

Ministr dopravy ČR Martin Kupka: – na které jsme se shodli už při přijímání digitální ústavy, tedy práva občana na digitální službu. Tam je pozměňovací návrh určený termín 1. 7. 2025. Tedy pořízení té techniky se stejně musí odehrát, a i po debatě s Policií České republiky i po debatě s několika obecními policiemi, které povětšinou už to vybavení mají, protože i dnes by se bez něho obtížně obešly, už dnes platí, že ta aktuální data jsou mnohem spíš v oněch registrech než na tom plastickém průkazu, protože tam do toho registru se zaznamenávají opravdu ta nejaktuálnější data, nejaktuálnější okolnosti.

Co se týče cizinců, tak to opatření míří na české řidiče na území České republiky. Ten cizinec by u sebe měl mít pochopitelně buďto mezinárodní řidičský průkaz, nebo příslušné oprávnění, které mu umožňuje na českém území řídit. Předpokládáme také, že si ho ten řidič v zahraničí na cestu do České republiky, tak jako si naši řidiči budou muset s ohledem na kontroly v zahraničí brát na cesty mimo Českou republiku všechny ty příslušné dokumenty.

Co se týče základních registrů, sledujeme časové výpadky. Nesmiřujeme se s tím. Je na Správě základních registrů, aby opravdu tohle fungovalo co nejlépe i pro tu budoucnost.

Tolik stručné odpovědi na vaše otázky k závěrečnému slovu. Já jsem opravdu přesvědčený o tom, že je to zákon, který může přispět k větší bezpečnosti silničního provozu. Jsem rád, že na základních principech panuje v Poslanecké sněmovně shoda. Jsem rád, že se podařilo přinést klíčové principy do legislativy, a v tomto směru pokládám za průlomové, že tady v mnoha vystoupeních zaznívá, že jako základní princip té novely platí, že sledujeme míru nebezpečnosti těch přestupků, a od toho se odvíjí i výše těch sankcí.

Vnímám jako důležité to, že věnujeme velkou pozornost vysvětlení principu toho zákona, že míříme k jednoduššímu bodovému systému, že zmenšujeme i sankční pásma, že v tomto směru se opravdu ta legislativa potkává s větší srozumitelností a s jednoznačným zjednodušením. Jsem rád, že ta norma s sebou nese i princip větší vymahatelnosti práva, že se v novele skrývá snaha co nejvíce přestupků mít možnost sankcionovat na místě, protože ten efekt se pak jednoznačně dostavit může s větším dopadem.

Vnímám jako důležité, že zákon přináší dvě důležité novinky se zaměřením na tu nejrizikovější část veřejnosti, přičemž jedna z těch novinek, možnost řídit vozidlo od 17 let pod dohledem mentora, nemá nové sankční opatření, ale míří opravdu k prevenci a přináší v rámci zákona i významnou výhodu a snaží se mířit k větší bezpečnosti tím, že ten prvek výchovy, prvek důrazu na předvídatelnost, ohleduplnost se v osobě provázejícího mentora do toho českého prostředí může promítnout a má promítnout stejně příznivě jako ve státech, kde to už zavedli. A konečně řidičák na zkoušku, který v případě, že řidič v prvních dvou letech od získání řidičského oprávnění spáchá závažný přestupek, nebo dokonce trestný čin, závažný přestupek hodnocený šesti body, musí se do tří měsíců podrobit dopravně psychologické přednášce a školení začínajícího řidiče.

Tohle jsou nové dva prvky, které míří k tomu, abychom více v rovině preventivní dalším rizikovým situacím předcházeli. Věřím, že tyhle principy předurčují zákon k tomu, aby nejenom uspěl v následujícím hlasování, ale aby měl skutečně pozitivní dopady v tom, jak se bude odvíjet nehodovost na české silniční síti, a ve výsledku přispěl k tomu, že obětí dopravních nehod bude méně a že bude ubývat i vážných zranění na českých silnicích. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane ministře. O slovo mě požádal ještě pan zpravodaj. S doplněním.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji vám, pane předsedající. V této části ještě musíme načíst legislativně technické úpravy, ke kterým se hlásím, a jsou dvě, konzultoval jsem je s legislativou. Jenom připomenu pro ty, kteří jsou možná novější tak jako já ve Sněmovně, že samozřejmě načteme legislativně technické úpravy. Pak o nich bude hlasováno. V případě, že následně ten pozměňovací návrh nebude schválen, tak ta legislativně technická úprava padá, protože je spojená s tímto návrhem.

Chtěl bych tedy načíst legislativně technickou úpravu dvou pozměňovacích návrhů tak, jak mi byly předloženy legislativou. Legislativně technická úprava k pozměňovacímu návrhu pana poslance Exnera, zde 2650, uvedenému pod písmenem B4, uvedený v tisku 366/3. A jde o to, že uvozovací věta k bodu B4 1.1 zní "V bodě 25 se na konci odstavce doplňuje věta". Odůvodnění – oprava nesprávně naformulované uvozovací věty. Takže toto je legislativně technická úprava.

Potom je zde ještě jedna legislativně technická úprava a ta se týká čl. 1 bodu 41 a za ním nově vkládaného bodu ve sněmovním tisku 366 v rámci třetího čtení Poslanecké sněmovny. Jedná se o poslanecký návrh poslance Antonína Tesaříka, a to v navrhovaném pozměňovacím návrhu Antonína Tesaříka. Je to tedy bod D1. V proceduře sněmovní dokument 2639 se v nově

navrhovaném znění čl. 1 bodu 43 (§ 67 odst. 1 zákona o silničním provozu) a za ním v nově navrhovaném vkládaném bodu (§ 67 odst. 5 zákona o silničním provozu) slovo "registrovaného" – to je to důležité – "registrovaného" vypouští.

K odůvodnění. Jedná se o technologickou úpravu v návaznosti na znění zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, které nepracuje s termínem registrovaný poskytovatel sociálních služeb. Jde tedy opravdu o technické legislativní úpravy, ke kterým se tedy nyní hlásím. A potom bych o nich navrhoval hlasovat společně.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Ano, děkuji. Můžete rovnou zůstat u pultíku, protože v tuto chvíli přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Já jsem předtím už zagongoval. A jenom podotýkám, že zde máme ještě dvě věci, respektive tři, a to je, že si musíme odhlasovat to, že budou staženy pozměňovávky G5 a G7, a máme zde ty dvě legislativně technické úpravy.

Takže poprosím pana zpravodaje, jestli by nás mohl provést procedurou hlasování.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji, pane předsedající. Já tedy ještě jako zpravodaj připomenu, že tento tisk byl projednáván 25. května 2023 na hospodářském výboru, který je garančním výborem a doporučuje Sněmovně Parlamentu hlasovat v třetím čtení o návrzích k návrhu zákona, a to právě v pořadí... A potom jsou legislativně technické úpravy.

Nicméně než přečtu usnesení, tedy navrženou proceduru, chtěl bych nechat hlasovat o návrhu pana Kolovratníka, a to je, že z procedury stahuje své body G5 a G7. Nechal bych o tom hlasovat společně, dohromady, pokud je pan Kolovratník pro. Souhlasí. Takže navrhuji hlasovat o tom, že pozměňovací návrh G5 a G7 pana poslance Kolovratníka bude stažen.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Ano. Stanovisko pana ministra? (Ministr: Souhlas. Zpravodaj: Také souhlas.) Ano. Děkuji.

V tuto chvíli tedy zahajují hlasování o stažení pozměňovacích návrhů G5 a G7. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 45, přihlášeno 176, pro bylo 170, proti nikdo. Přijato. Můžeme pokračovat.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji. Nyní bych tedy navrhl, že nejprve přečtu proceduru, o které bych potom nechal hlasovat, a to z toho důvodu, že ta procedura je poměrně složitá. Nejedná se o nic triviálního, je zde několik složitých bodů. Takže ji v klidu přečtu, potom bychom o ní hlasovali, to je můj návrh, a následně bych vás provedl hlasováním.

Tedy navržená procedura zní, že nejprve bychom hlasovali, hlasovali bychom v následujícím pořadí:

Nejprve návrhy legislativně technických úprav podle § 95 odst. 2 jednacního řádu přednesených ve třetím čtení. Takové, a to jsou ty dvě, ke kterým se hlásím.

Dále, za druhé, pozměňovací návrhy A1, A2 a A4 podle usnesení hospodářského výboru. Musím zde upozornit, že v případě neodhlasování je pozměňovací návrh E1 nehlasovatelný. A v případě odhlasování je potřeba tento pozměňovací návrh pana poslance Blahy E1 hlasovat, protože je spojen tematicky s pozměňovacími návrhy A1, A2, A4 – jde o sdílenou zónu.

Za třetí pozměňovací návrh A3. Jedná se také o usnesení hospodářského výboru. V případě odhlasování, musím upozornit i neodhlasování, je pozměňovací návrh H4 pana poslance Sládečka nehlasovatelný, protože pozměňovací návrhy A3 a A4 jsou shodné.

Za čtvrté pozměňovací návrh A5, což je také usnesení hospodářského výboru. Za páté pozměňovací návrh A6 a pozměňovací návrh A7. Oba jsou v usnesení hospodářského výboru.

Za sedmé pozměňovací návrh B1 pana poslance Exnera, za osmé pozměňovací návrh B2 pana poslance Exnera. Za deváté pozměňovací návrh B3 a potom za desáté pozměňovací návrh B4, oba poslance Exnera.

Za jedenácté pozměňovací návrh C4, to je paní poslankyně Ožanová. Musím zde upozornit, v případě odhlasování je pozměňovací návrh C1 paní poslankyně Ožanové nehlasovatelný a v případě neodhlasování je naopak potřebné hlasovat pozměňovací návrh C1 paní poslankyně Ožanové.

Za dvanácté pozměňovací návrh C2 a za třinácté pozměňovací návrh C3, oba paní poslankyně Ožanové.

Bod 14 je pozměňovací návrh D1, bod 15 pozměňovací návrh D2 pana poslance Tesaříka, respektive on se hlásil v druhém čtení za pana poslance Bartoška v případě bodu 15.

Body 16 až bod 23 jsou pozměňovací návrhy pana poslance Blahy, jedná se o pozměňovací návrhy E2, E3, E4, E5, E6, E7, E8 a E9.

Následovalo by hlasování o pozměňovacím návrhu F, to je bod číslo 24, pana poslance Kotena. Zde musím upozornit, že v případě jeho odhlasování jsou nehlasovatelné pozměňovací návrhy H5, H2 pana poslance Sládečka a v případě neodhlasování je potřeba naopak tyto pozměňovací H5 a H2 pana poslance Sládečka hlasovat.

Pozměňovací návrhy, které jsou další před námi, jsou pana poslance Kolovratníka. Jedná se o bod 25 až 31, a tedy pozměňovací návrhy G1, G2, G3, G4, G5, G6, G7. Jenom zde tedy upozorňuji, že pan poslanec stáhl poslanecký návrh G5 a G7, o čemž jsme již hlasovali a o tomto hlasovat nebudeme.

Již se blížíme do finále. Následují pozměňovací návrhy pana poslance Sládečka, je to bod 32 až 34 a jedná se o pozměňovací návrh H1, H3 a H6.

Za 35. – je to pozměňovací návrh I pana poslance Staňka. A na konci bychom hlasovali za 36. návrh zákona jako celek.

To je návrh procedury. A protože je to procedura složitá, tak bych navrhoval, abychom si ji odhlasovali, aby nedošlo k diskusím o tom, že to mělo být jinak.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Takže budeme hlasovat v tuto chvíli o proceduře, tak jak byla navržena panem zpravodajem.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, aby byla procedura tak, jak byla navržena? Kdo je proti?

Hlasování číslo 46, přihlášeno 175, pro bylo 171, proti nikdo. Přijato. Můžeme se pustit do práce.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji. Dle tedy schválené procedury bychom nejprve měli hlasovat o legislativně technických úpravách. Jsou to ty dvě legislativně technické úpravy, ke kterým jsem se před chvílí hlásil, a navrhuji tedy o nich hlasovat.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Ano, čili hlasujeme obě dvě naráz. (Poslanec Lochman souhlasí.) Děkuji.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování 47, přihlášeno 175, pro bylo 172, proti nikdo. Přijato.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji. Pokračujeme tedy bodem číslo 1. Bod číslo 1 jsou pozměňovací návrhy A1, A2 a A4 dohromady. Já to vždycky krátce popíšu jenom jednou větou, abychom všichni měli přehled. Jedná se tedy o návrh, který zavádí nový typ sdílené zóny. Ty tři návrhy spolu souvisí, proto je navrhujeme hlasovat společně.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Stanovisko zpravodaje? (Doporučující.)
A stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 48, přihlášeno 175, pro bylo 162, proti 1. Přijato. Můžeme pokračovat.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji. Protože tyto návrhy byly schváleny, tak je potřeba ještě hlasovat pozměňovací návrh pana poslance Blahy, a to je E1, protože souvisí právě se sdílenou zónou. Jedná se o... Chvilčku... Jedná se o to, že se navrhuje nově v nově zaváděné sdílené zóně možnost řešit přestupky obecní policií příkazem na místě.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Stanovisko zpravodaje? (Doporučující za garanční výbor.) Stanovisko navrhovatele? (Souhlas.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování 49, přihlášeno 175, pro 169, proti nikdo. Přijato. Můžeme pokračovat.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji. Následujícím návrhem je bod číslo 3 a to je pozměňovací návrh A3, krátce přečtu znění. Pozměňovacím návrhem se nově ruší zakotvovaná povinnost řidiče ohlásit Policii ČR, že vozidlo tvoří na dálnici překážku provozu, a to bez ohledu na to, zda je, či není sám schopen vozidlo z dálnice odstranit. Řidič nebude mít povinnost zavolat PČR, ale bude moci zvolit jiné řešení nastávající situace, například přímý kontakt s asistenční službou.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Stanovisko výboru? (Doporučující.) Stanovisko navrhovatele? (Neutrální.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování 50, přihlášeno 175, pro bylo 171, proti nikdo. Přijato.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji. Protože byl pozměňovací návrh A3 přijat, oznamuji pouze, že pozměňovací návrh H4 pana poslance Sládečka je nehlasovatelný.

Pokračujeme tedy bodem 5 a to je návrh A5. Zde se navrhuje, aby průkaz žadatele, který je vydán žadateli o řidičské oprávnění při zahájení výuky a výcviku, bylo možné vést i v elektronické podobě.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Stanovisko výboru? (Doporučující.) Stanovisko navrhovatele? (Souhlas.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování 51, přihlášeno 175, pro bylo 172, proti nikdo. Přijato.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji. Dalším bodem je tedy návrh A6. U návrhu A6 se navrhuje upustit od podmínky, dle které lze opakovanou zkoušku z odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel provést nejdříve za pět pracovních dnů dle konání zkoušky. A stanovisko výboru je zde doporučující.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Stanovisko navrhovatele? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 52, přihlášeno 175, pro bylo 170, proti nikdo. Přijato.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji. Nyní se tedy posouváme k pozměňovacímu návrhu A7. Zde se navrhuje opustit od podmínky, dle níž lze opakovanou zkoušku z profesní způsobilosti řidičů provést nejdříve za pět pracovních dnů, tedy podobná k profesní způsobilosti, a pět dní od dne konání neúspěšné zkoušky. Je to poslední návrh hospodářského výboru a stanovisko je doporučující.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Stanovisko navrhovatele? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování 53, přihlášeno 175, pro bylo 172 (z tabule proti nikdo). Přijato.

Pardon, já vás přeruším (Zpravodaj už chtěl hovořit). Mám zde poznámku, že nefunguje hlasovací zařízení paní ministryně Langšádlové, tak já bych poprosil podpůrný personál... (Úprava hlasovacího zařízení.) Tak já vás poprosím, jestli byste pokračoval.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji. Mám za to tedy, že návrhy hospodářského výboru máme vypořádané.

Nyní se přesouváme k pozměňovacím návrhům B. Jedná se o pozměňovací návrhy pana poslance Exnera. Tedy nejprve B1. Zde se navrhuje zrušit návrh udělit pokutu ve výši poloviny dolní hranice sazby pokuty, která by byla dle typu přestupku uložena na místě. Navrhuje se také zvýšit preventivní účinek navýšení konkrétních sazeb. Stanovisko výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Stanovisko navrhovatele? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 54 přihlášeno 175, pro bylo 5, proti 139. Zamítnuto.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji. Pokračujeme pozměňovacím návrhem B2. Jedná se o pana poslance Exnera. Jedná se o pozměňovací návrh – zkusím to zjednodušit – kde učitelé autoškol vlastně v momentě, kdy ztratí řidičské oprávnění, tak tam by teoreticky mohli vykonávat dál svoji profesi, tedy výuku, a pan poslanec navrhuje zefektivnění tohoto návrhu. Nicméně nedošlo tam k souhlasu s Ministerstvem dopravy a stanovisko výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Stanovisko navrhovatele? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 55 přihlášeno 175, pro bylo 5, proti 160. Zamítnuto.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji. Pozměňovací návrh B3. Zde pan poslanec Exner navrhuje pozměňovací návrh týkající se horní a spodní hranice pokut. Navrhuje se zanechat současnou horní hranice za přestupky z nejnižší kategorie 2 000, nově navrhováno je 1 500, a zároveň se zamezuje tomu, aby bylo možné řešit přestupek domluvou. Zavádí se tedy spodní hranice ve výši 500 korun. Stanovisko výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Stanovisko navrhovatele? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 56 přihlášeno 175, pro 2, proti 156. Zamítnuto.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji. Poslanecký pozměňovací návrh B4. Jedná se o zde již diskutovanou bezpečnou vzdálenost a navrhuje se zde ustanovit měřitelný počet bezpečné vzdálenosti mezi vozidly, a tedy umožnit vymahatelnost tohoto přestupku. Zjednodušeně, to je ta jedna sekunda – bezpečná vzdálenost. Výbor se k tomuto staví tak, že nedoporučuje.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Stanovisko navrhovatele? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování 57 přihlášeno 175, pro bylo 10, proti 134. Zamítnuto.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji. Tím jsme vyčerpali pozměňovací návrhy pana poslance Exnera. A nyní návrh C4 – a začínáme pozměňovací návrhy paní poslankyně Ožanové. Tedy návrh C4. Zde se jedná o to, že navrhuje úplně zrušit ustanovení o bezpečném odstupu 1,5 metru mezi autem a cyklistou.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Stanovisko výboru? (Bez stanoviska.) Bez stanoviska výbor. A pan ministr? Navrhovatel? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 58 přihlášeno 175, pro bylo 9, proti bylo 91. Zamítnuto.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji. Nyní paní poslankyně Ožanová a její návrh C1. Jde o totéž, tedy rušení bezpečného odstupu 1,5 metru, ale pouze na komunikacích účelových.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Stanovisko výboru? (Bez stanoviska.) A stanovisko navrhovatele? (Nesouhlas.) Děkuji.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 59 přihlášeno 175, pro bylo 14, proti 81. Zamítnuto.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji. Poslanecký návrh paní poslankyně Ožanové C2, která navrhuje, aby ochranná přilba na jízdním kole byla pro každou osobu povinná od 18 let...

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Poprosil bych, prosím v sále všechny o klid, ať dobře slyšíme! Ano?

Poslanec Ondřej Lochman: Takže ještě jednou. Paní poslankyně Ožanová – pozměňovací návrh C2 a jedná se o zavedení povinnosti pro cyklisty – ochranné přilby od 18 let.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: A stanovisko výboru? (Je opět bez stanoviska.) Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 60 přihlášeno 175, pro bylo 24, proti 69. Zamítnuto.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji. Poslední návrh paní poslankyně Ožanové C3. Zde se navrhuje zavést bez výjimky povinnost cyklistů užít pruh pro cyklisty, vyhrazený jízdní pruh pro cyklisty či stezku pro cyklisty. A stanovisko výboru je bez stanoviska.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Stanovisko navrhovatele? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 61 přihlášeno 175, pro bylo 22, proti 80. Zamítnuto.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji, pane předsedající. Nyní se posouváme k pozměňovacímu návrhu D1 pana poslance Tesaříka a jedná se o rozšíření speciálního označení vozidel o vozidlo poskytovatele terénních služeb, což znamená, že budou moci v naléhavých případech stát i na místech, kde v běžném případě je zákaz státní. Stanovisko je doporučující.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Stanovisko navrhovatele? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 62 přihlášeno 175, pro bylo 171, proti nikdo. Přijato.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji. Pozměňovací návrh D2, původně pana poslance Bartoška, ke kterému se přihlásil pan poslanec Tesařík, a jedná se o přidání výjimek do nejvyšší dovolené rychlosti organizační složky HZS. Výbor dává stanovisko nedoporučující.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Názor pana ministra? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování 63 přihlášeno 175, pro bylo 103, proti 21. Přijato.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji. Nyní se posouváme k pozměňovacímu návrhu E, a to pana poslance Blahy. Pozměňovací návrh E1 již byl hlasován, začínáme tedy pozměňovacím návrhem E2. Zde se jedná o to, že řidiči celní správy se nebudou muset podrobit dopravně psychologickému vyšetření dle zákona o silničním provozu. Stanovisko výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Je doporučující, jste říkal? (Ano.) Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování 64 přihlášeno 175, pro bylo 167, proti nikdo. Přijato.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji. Já jenom jsem zaslechl od kolegů, tam bych chtěl jenom dodat, že u toho minulého návrhu ta povinnost je už při nástupu toho řidiče. Proto se to vyjímá, protože se to dubluje.

Pozměňovací návrh E3 pana poslance Blahy. Zde se vypouští kompetence Ministerstva dopravy v podobě schvalování, provedení a používání dopravních značek, světelných a akustických signálů či dopravních zařízení. Dochází tímto k redukci administrativy. Stanovisko výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Stanovisko předkladatele? (Souhlas.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 65, přihlášeno 175, pro bylo 172, proti nikdo. Přijato.

Poslanec Ondřej Lochman: Následuje E4 – pozměňovací návrh pana poslance Blahy. Ruší se udělování výjimek z věku pro motoristické sportovce, dojde zde k redukci agendy vykonávané Ministerstvem dopravy. Nově bude věc řešit příslušná komise příslušného sportu. Stanovisko je doporučující.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Stanovisko navrhovatele? (Souhlas.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 66, přihlášeno 175, pro bylo 168, proti nikdo. Přijato.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji. Následuje E5 pana poslance Blahy. Zde je to pouze formální úprava, která reaguje na v mezidobí přijatou změnu zákona o silničním provozu. Stanovisko doporučující.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Stanovisko pana ministra? (Souhlas.) Děkuji.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 67, přihlášeno 175, pro bylo 170, proti nikdo. Přijato.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji. Pozměňovací návrh E6 pana poslance Blahy. Navrhuje se dřívější zrušení povinnosti – tedy již od 1. 1. 2024 – mít u sebe řidičský průkaz nebo technický průkaz a průkaz o profesní způsobilosti, k čemuž jinak dojde až 1. 7. 2025. Souhlasné stanovisko výboru.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 68, přihlášeno 174, pro 170, proti nikdo. Přijato.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji. Nyní jsme u pozměňovacího návrhu pana poslance Blahy E7. Zde se jedná o již zde dříve velmi diskutovaný zákaz jízdy vozidla v dané dny a v daném čase. Nově nebude platit pro jízdu do místa vykládky, je-li na území ČR, a navazující jízdy bez nákladu do místa bydliště řidiče nebo sídla nebo provozovny dopravce. Jde tedy o ty kamiony, o kterých jsme se tady bavili, jsou to ty výjimky. Stanovisko výboru zde bylo již dříve doporučující.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Jaké prosím? (Zpravodaj: Doporučující.) Doporučující. Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 69, přihlášeno 173, pro 28, proti 111. Zamítnuto. Můžeme pokračovat.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji. Pozměňovací návrh E8, který navrhuje především řídit linkové autobusy na trasách pod 50 kilometrů již od 18 let. Stanovisko výboru je – bez stanoviska.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 70, přihlášeno 174, pro bylo 42, proti 107. Zamítnuto.

Pan místopředseda Skopeček.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuju pěkně. K hlasování číslo 69 – byl jsem pro, na sjetině mám proti. Nicméně nezpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Hlasování se nezpochybňuje. Můžeme pokračovat, pane zpravodaji.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji. Nyní tedy pozměňovací návrh E9. Pozměňovacím návrhem pana poslance Blahy se navrhuje zjednodušení podmínek pro zakotvení speciálního procesu pro výměnu řidičského průkazu vydaného v zahraničí. Neodpovídá Vídeňské a Ženevské úmluvě. Zůstane zde tedy podmínka mít řidičský průkaz na stejnou skupinu vozidel. A to by zde asi stačilo. Stanovisko výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Stanovisko pana ministra? (Souhlasné.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 71, přihlášeno bylo 174, pro bylo 171, nikdo proti. Přijato.

Poslanec Ondřej Lochman: Tím jsme se vypořádali s pozměňovacími návrhy pana poslance Blahy. Nyní jsme v bodě 24, tedy jenom pro přehled, a je to pozměňovací návrh F pana poslance Kotena. Předkladatel navrhuje zrušit povinnost absolvovat dopravně psychologický pohovor, dále navrhuje odstranění přestupku v podobě překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci, odstranění rozšíření pravomoci příslušníků Policie ČR ve služebním stejnokroji obecně na policisty, odstraňuje možnost odejmout tabulku z poznávací značky nebo RZ vozidla a odstraňuje zákaz řešení přestupku domluvou, odstraňuje také kumulaci sankcí. Stanovisko výboru v tomto případě je nedoporučující.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 72, přihlášeno 174, pro bylo 17, proti bylo 143. Zamítnuto.

Paní místopředsedkyně.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Jenom prosím pro stenozáznam. U hlasování číslo 69 jsem byla proti, a na sjetině mám pro. Nezpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Nezpochybňuje se hlasování. Můžeme pokračovat. Pardon. Ještě je zde jedna žádost.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji. Také u hlasování číslo 69 jsem byl proti, a na sjetině mám, že jsem byl pro. Nezpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Rovněž se nezpochybňuje. Pane zpravodaji, můžeme pokračovat.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji. Nyní... Tedy pouze v proceduře jsme si odhlasovali, že v případě toho, že nebude odhlasován... Jenom chvíličku, tady je to složitější. Tak v případě neodhlasování hlasovat pozměňovací návrh H5 a H2, takže ty jsou hlasovatelné. Takže pokračujeme nyní pozměňovacími návrhy H5 a H2. Nyní tedy hlasování o bodu H5.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Nechci do toho vstupovat. Nemá tam být G6 teď a G7?

Poslanec Ondřej Lochman: Ne, ne, ne. Je to spojené. Takto to bylo v proceduře, kde jsme si odhlasovali, že pozměňovací návrh pana poslance Kotena, že v případě odhlasování jsou nehlasovatelné. (Předsedající: Rozumím, rozumím.) Naopak v případě neodhlasování máme hlasovat H5 a H2. Ony jsou spolu tematicky spojené.

Nejprve tedy pozměňovací návrh H5 pana poslance Sládečka. Zde se navrhuje zrušit zadržování řídičského průkazu v některých případech a dále se navrhuje zrušit ustanovení, ve kterém je porušena presumpce nevinu u těžké újmy na zdraví. Stanovisko je nedoporučující.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.) Děkuji.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 73, přihlášeno 172, pro bylo 13, proti 145. Zamítnuto.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji. Nyní tedy H2 pana poslance Sládečka, který navrhuje, že v případě důvodu pro zadržení řídičského průkazu, který nebude předložen, je možné prohlásit řídičský průkaz za zadržený a řidič jej musí odevzdat do pěti dnů na ORP příslušném ke spáchání přestupku v případě na ORP příslušném k vedení údajů o řidiči. Výbor se k tomuto staví proti, tedy nedoporučuje.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Stanovisko ministra? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 74, přihlášeno 172, pro bylo 17, proti 142. Zamítnuto.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji. Nyní pozměňovací návrhy pana poslance Kolovratníka, G1 začínáme. Jedná se o to, že záznam o zkoušce z praktické jízdy může být veden i v elektronické podobě. Výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 75, přihlášeno bylo 172, pro bylo 166, proti 1. Přijato.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji. Pozměňovací návrh pana poslance Kolovratníka G2. Zde se jedná o to, že držitelem profesního osvědčení pro vyučování předmětů může být z pohledu vzdělávání jakákoliv osoba s ukončeným středním vzděláním. Upozorňuji, že nyní je to omezeno na strojní a dopravní obory. Stanovisko výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 76, přihlášeno 172, pro bylo 165, proti 1. Přijato.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji. Poslanecký návrh pana poslance Kolovratníka. Jedná se o pozměňovací návrh G3. Zde jde o to, že zkušební komisař musí být při zkoušce ze znalosti ovládání a údržby vozidla držitelem platného průkazu komisaře v dané, tedy zkoušené, skupině vozidel. Stanovisko výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 77, přihlášeno bylo 172, pro 168, nikdo proti. Přijato.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji. Opět pan Kolovratník, G4. Pozměňovací návrh navrhuje zavést zákaz řízení u trojice přestupků. Jedná se o vjíždění na železniční přejezd přes zákaz, porušení zákazu předjíždění na plné či dvojitě čáře, a otáčení, couvání a jízda v protisměru na dálnici. Výbor dává nedoporučující stanovisko.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 78, přihlášeno 172, pro bylo 58, proti 85. Zamítnuto.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji. Původně jsme měli hlasovat G5, nicméně to bylo odhlasováno, že je staženo, tedy návrh G6. Jedná se o řešení bezpečné vzdálenosti, podobně jako u pana poslance Exnera. Zde se navrhuje vyjádřit vzdálenost jako vzdálenost dvou sekund, respektive tří sekund u těch nákladních vozů. Stanovisko výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 79, 172 bylo přihlášených, pro bylo 17, proti 83. Zamítnuto.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji. G7 bylo staženo panem Kolovratníkem a tím jsme se vypořádali s jeho pozměňovacími návrhy. Nyní tedy H1 pana poslance Sládečka, který se dotýká tematiky a předkládá, že v případě důvodů pro... Už jsme to hlasovali, nebo ne? Ne. ... že v případě důvodů pro zadržení řidičského průkazu, který nebude předložen, je možné prohlásit

řidičský průkaz za zadržený a řidič jej musí odevzdat do pěti dnů na ORP příslušném ke spáchání přestupku.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Stanovisko? (Zpravodaj: Bez stanoviska.) Bez stanoviska. Pan ministr? (Neutrální.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 80, přihlášeno 172, pro bylo 48, proti 78. Zamítnuto.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji. S H2 jsme se již vypořádali, takže nyní H3 pana poslance Sládečka. Navrhuje se zde zrušit ustanovení upřesňující aspekty bezpečné vzdálenosti. A stanovisko výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 81, přihlášeno bylo 171, pro bylo 16, proti 135. Zamítnuto.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji. S bodem H5 jsme se již vypořádali. Nyní tedy bod H6 pana poslance Sládečka. Navrhuje odstranit bod týkající se vazby pokut ukládaných za přestupky ve společném řízení s odůvodněním příliš vysokých pokut. Stanovisko výboru je zde nedoporučující.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Pardon, jaké? (Zpravodaj: Nedoporučující.) Pan ministr? (Nesouhlas.) Děkuji.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 82, 171 přihlášených, pro bylo 14, proti 138. Zamítnuto.

Poslanec Ondřej Lochman: Nyní vás můžu potěšit, jedná se o poslední pozměňovací návrh před hlasováním o zákonu jako celku. Jde o pozměňovací návrh pana poslance Staňka, původně Bureše, jestli se nepletu. Zde předkladatel navrhuje umožnit držitelům řidičského průkazu skupiny B starším 21 let řídit sněžné skútry. Je zde doporučující stanovisko výboru.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Stanovisko navrhovatele? (Souhlasné.) Děkuji.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 83, přihlášeno 171, pro 164, proti nikdo. Přijato.

Vzhledem k tomu, že jsme vyčerpali všechny pozměňovací návrhy, tak můžeme přistoupit k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 366, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 84, přihlášeno 169, pro bylo 163, proti nikdo. Přijato.

Konstatuji tedy, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas, a děkuji všem za spolupráci.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, než se pustíme do dalšího bodu, tak přečtu, že dnes s náhradní kartou číslo 23 bude hlasovat pan ministr Vít Rakušan.

A já otevírám další bod dnešního jednání a tím je bod

103.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 423/ – třetí čtení

Než dám slovo panu ministrovi, tak vás poprosím, kolegyně a kolegové, za předpokladu, že máte důležitá témata, která chcete projednávat, tak v zájmu toho, aby zde byl klid, tak prosím, aby diskuse probíhaly v předsáli.

A nyní poprosím pana navrhovatele, místopředsedu vlády a ministra práce a sociálních věcí Mariana Jurečku, a zpravodajku garančního výboru, poslankyni Marii Jílkovou. Prosím pana ministra, aby se ujal slova.

Místopředseda vlády, ministr práce a sociálních věcí ČR Marian Jurečka: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych alespoň stručně uvedl sněmovní tisk číslo 423, což je novela zákoníku práce ve třetím čtení. Já jsem samozřejmě tento návrh zákona tady uváděl, komentoval především v prvním čtení, pak i v druhém čtení, ale dovoluji si tady velmi stručnou, rychlou rekapitulaci.

Je to především transpoziční novela, kde dochází k transpozicím dvou směrnic, a to směrnice o transparentních a předvídatelných pracovních podmínkách v Evropské unii a také směrnice o rovnováze mezi pracovním a soukromým životem rodičů a pečujících osob. Musím říct, že samozřejmě kolem těchto směrnic a jejich parametrů byla velká debata jak na výborech, tak i na plénu Poslanecké sněmovny, právě i v prvním i druhém čtení. Já jsem samozřejmě vnímal... (Odmlka pro silný hluk v sále.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já poprosím kolegy zvláště v levé části sálu o zklidnění. Děkuji. Prosím.

Místopředseda vlády, ministr práce a sociálních věcí ČR Marian Jurečka: Já jsem samozřejmě vnímal mnoho podnětů, zároveň třeba i kritických vyjádření mnohých z vás, i vás, kteří jste opravdu z praxe, z různých oborů. Já si dovoluji jenom stručně říci, že pokud se podíváme na změny, které se týkají právě té transpozice, tak ta otázka rozvrhování pracovní doby je věc, u které prostě není moc možností, jakým způsobem tady upravovat tuto část transpoziční, kdy tady je prostě jasně daná evropská legislativa, která jasně říká, že zaměstnavatel zaměstnanci musí dát informace o tom, jakým způsobem bude jeho činnost v rámci dohody o provedení práce či DPČ, o provedení činnosti, vykonávaná. Musí tady být nějaký jasný rámec. Jsou tady definované i oblasti, které se týkají překážek v práci nebo i otázky práva na dovolenou, ke kterým samozřejmě bylo mnoho diskusí a u které... nebo u této oblasti je tady samozřejmě také i nějaká navrhovaná úprava v rámci pozměňovacích návrhů.

Pak se tady dotýkáme také úpravy řekněme nějakého režimu, který by mohl do budoucna přinést zjednodušení při vykazování nákladů u osob, které pracují na dálku, které pracují z domova. Tady jsou umožněné vlastně celkově tři režimy. Buď je dohoda, že mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem je tato práce vykonávána z domova, aniž by tady byla požadována náhrada, protože je to vnímáno jako ten benefit, který třeba šetří i náklady tomu

zaměstnanci. Nebo je tady možnost tedy vyúčtovat opravdu prokazované reálné náklady, které samozřejmě s sebou nesou určitou administrativní náročnost. Anebo je tady možnost ze zákona využít té základní minimální částky, která vlastně kvantifikuje ty náklady, které vznikají, pokud člověk pracuje z domova.

Pak jsou tady ještě nějaké další změny, které se týkají samozřejmě oblastí... například oblasti doručování, doručování písemností, otázka komunikace, která bude vedena elektronicky, tak abychom alespoň v nějaké minimalistické části řešili problematiku digitalizace a odpovídali úrovni 21. století.

Dovolte mi, abych se stručně teď ještě vyjádřil k těm třinácti pozměňovacím návrhům, které tady poslankyně a poslanci načetli, které byly myslím si všechny i diskutovány na jednotlivých výborech. Chci tady předeslat, že je tady dohoda, gentlemanská dohoda se sociálními partnery jak z řad zaměstnavatelů, tak i z řad odborů. My jsme se dohodli, že tento zákoník práce po zhruba pětiměsíčním vypořádávání mezirezortního připomínkového řízení je návrhem kompromisním, na kterém se našla shoda jak odborů, tak zaměstnavatelů, a my jako vláda a vládní koalice jsme ústy i pana premiéra na jednání tripartity řekli, že my tuto dohodu ctíme a respektujeme. Já chápu spoustu podnětů, které tady přišly. U některých chápu i velmi dobře, proč jsou podávány a načítány, ale tady jasně říkám za mne jako za gesčního ministra v této věci, já k žádnému z těchto pozměňovacích návrhů s ohledem na tuto gentlemanskou dohodu nemohu a nedám kladné stanovisko.

My jsme i poté, co byly všechny pozměňovací návrhy načteny, tak jsme měli jednání právě se sociálními partnery. Znovu jsme si prošli i otázku dopadů těchto pozměňovacích návrhů právě na transpozici těchto dvou směrnic. A musím říci, že u některých pozměňovacích návrhů je naprosto jednoznačné, že jsou v naprostém rozporu právě s povinností transponovat tyto dvě zmíněné směrnice, především tu směrnici o transparentních a předvídatelných pracovních podmínkách. Takže tady vysvětluji na úvod, proč nemohu dát někde kladné stanovisko, proč u některých pozměňovacích návrhů bude naprosto striktně a jasně nesouhlasné stanovisko – to bude v těch případech, kde opravdu je to neslučitelné s evropským právem. A my jsme v situaci, kdy musíme implementovat. Již bylo proti České republice zahájeno i řízení a to je nyní přerušeno, protože Evropská komise sleduje náš legislativní proces a čeká, jakým způsobem tu implementaci dokončíme. Takže je tady pořád šance, že se Česká republika vyhne případné sankci. Já chápu u některých pozměňovacích návrhů i nějakou řečněme dobrou vůli, která je vedena tím, aby pro tu praxi tady byly co nejmenší komplikace a podobně. Jenom chci říci, že pak si je nutné uvědomit, že pokud by takovéto úpravy byly přijaté, tak to samozřejmě ponese i negativní důsledky, včetně možných sankcí pro Českou republiku.

Takže tolik na vysvětlení k některým pozměňovacím návrhům a k tomu, jaké stanovisko já tedy budu jako gesční ministr k těmto návrhům dávat.

Dovolím si tady možná zmínit jednu věc, která se týká dopisu, který tady byl zaslán myslím všem poslankyním a poslancům ze strany především kolegů z odborů, a to z té oblasti zdravotnické. Já jsem poprosil své kolegy na MPSV, aby k tomuto dopisu, který vám šel, a k tomu apelu, aby tento pozměňovací návrh, který vlastně přednesl po určité debatě na úrovni zdravotního výboru můj kolega Vít Kaňkovský, tak já si dovolím k tomu přečíst stanovisko svého rezortu.

Dne 22. 6. 2023 rozeslaly Odborový svaz zdravotnictví a sociální péče České republiky a Lékařský odborový klub poslancům Poslanecké sněmovny dopis, který byl rovněž předán mně. Dopis obsahuje apel, aby nebyl podpořen pozměňovací návrh pana poslance Kaňkovského spočívající v opětovném zavedení další dohodnuté práce ve zdravotnictví, s odkazem na takzvanou gentlemanskou dohodu se sociálními partnery, o které jsem tady mluvil. Dopis obsahuje zejména následující argumenty:

Zdravotní péče je založena na enormní množství přesčasové práce. Pozměňovací návrh údajně znamená navýšení úvazku lékařů a zdravotníků na 1,45 úvazku, což má z těchto

zaměstnanců učinit nevolníky. Pozměňovací návrh je v rozporu s čl. 6 písm. b) směrnice o dalších aspektech pracovní doby, dle které mají členské státy zajistit, aby průměrná délka pracovní doby pro každé období sedmi dnů včetně přesčasů nepřekračovala 48 hodin. Pozměňovací návrh je v rozporu s čl. 22 odst. 1 písm. a) směrnice 2003/88/ES vyžadující, aby žádný zaměstnavatel nevyžadoval, aby pracovník pracoval déle než 48 hodin v období sedmi dnů bez předchozího souhlasu pracovníka. Další přesčasová práce ve zdravotnictví znamená zhoršení pracovních podmínek lékařů.

Pozměňovací návrh je v rozporu se směrnicí Work-life Balance a nárokem na pružné uspořádání práce. Využití čl. 22 směrnice 2003/88/ES vyžaduje předchozí vyjednání výjimky na úrovni orgánů EU.

K těmto podstatným argumentům, které v tomto dopise byly nám všem adresovány, bych chtěl uvést za MPSV následující. My k tomuto návrhu, a já to tady budu říkat, zaujíme neutrální stanovisko s ohledem na výsledek jednání výboru pro zdravotnictví a výboru pro sociální politiku, s ohledem na zavedení nároku na dovolenou takzvaných dohodářů. Opoziční i koaliční poslanci upozorňovali na riziko omezení dostupné lékařské péče. Další dohodnutá práce přesčas ve zdravotnictví je ryze dobrovolný – opakují dobrovolný – institut, který je zvýhodněn příplatkem za práci přesčas ve výši 25 % průměrného výdělku. Nedochozí k navýšení úvazku lékařů a zdravotníků. Žádný ze zaměstnanců s další prací přesčas nemusí souhlasit. Opatření by bylo zavedeno na dobu určitou pěti let, jež by mělo pokrýt dobu, než budou zajištěny další doplňující personální kapacity, poté dojde k derogaci.

Pozměňovací návrh zavádí další dohodnutou práci přesčas v totožných intencích, jako tomu bylo v letech 2008 až 2013. I tento institut nebyl ze strany orgánů EU podroben žádné kritice. Článek 6 písm. b) směrnice 2003/88/ES není předmětným pozměňovacím návrhem porušen, neboť čl. 22 téže směrnice, takzvaný opt-out, zakotvuje právě výjimku z citovaného čl. 6, kdy mimo jiné pravidlo maximálně 48 hodin práce týdně včetně přesčasů nemusí být dodrženo. Pozměňovací návrh obsahuje všechny předpoklady pro zavedení výjimky dle čl. 22 směrnice 2003/88/ES včetně odst. 1 písm. a), neboť je vyžadován předchozí souhlas pracovníka. Další povinné předpoklady, tedy vedení zvláštní evidence další přesčasové práce, zákaz jakýchkoli sankcí při odmítnutí práce přesčas a stanovení zvláštního dozoru ze strany orgánu SÚIP nad bezpečností práce včetně stanovení sankcí za nedodržení těchto podmínek. Využití čl. 22 směrnice 2003/88/ES nevyžaduje vyjednání předchozího souhlasu Komise, ale pouze aby Komise byla o využití čl. 22 vyrozuměna. Toto lze učinit i následně. Směrnice Work-life Balance není porušena, veškerá práva zaměstnanců vyplývající z této směrnice nejsou předmětným pozměňovacím návrhem dotčena a samotná směrnice Work-life Balance neobsahuje ustanovení o omezení pracovní doby ani práce přesčas.

Tolik ještě, myslím, že i docela podrobné, ale zároveň argumentačně myslím jasné vypořádání těchto řekněme kritických připomínek, které tady vzešly ze strany kolegů z odborů. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 423/6, který byl doručen dne 15. června 2023, a usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 423/7.

Otevírám rozpravu, do které evidují několik přihlášek. Jako první vystoupí pan poslanec Milan Brázdil, připraví se paní poslankyně Andrea Babišová a další. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Milan Brázdil: Děkuji za slovo. Víím, že jsme ve třetím čtení a tady bychom měli (mít) jenom legislativně technické, ale tak jenom lehce vás zdržím.

Při projednávání tohoto tisku, transpozice dvou směrnic Evropy, jsme žádali, abychom ji dostali na projednání zdravotního výboru. Nestalo se tak. Tak se to iniciativně vzalo na

zdravotní výbor a hodně dlouze jsme o tom diskutovali. Závěr z toho byl, tady pracovnice – už nevím, jak se jmenovala, paní magistra, která tam byla z Ministerstva práce a sociálních věcí – říkala: nic nemůžete, nic do toho nedávejte, nic nemůžete, protože to je transpozice a cokoli uděláte, tak to je prostě špatně. A tak jsme se tam rozešli. Tak potom proč to vlastně do toho právního řádu dáváme? My nemůžeme nic? Evropa bude všechno jen diktovat a my ji jen musíme poslechnout?

Tak tam vznikaly nápady, jak pomoci zdravotnictví, protože vy víte, že zdravotníci jedou především s tím, že mají hodně, hodně nadúvazků, a díky tomu vůbec máme dostupnou péči. Pak to dopadlo tak, že máme nějaké pozměňovací návrhy. Já bych teď upřel pozornost na jeden z nich. Proším, nejedná se o navýšení nějaké přesčasové práce, ale jedná se o to, že lidé, kteří chodí do práce a měli by možnost mít přestávku v té práci, by mohli sloužit 24hodinovou službu, směnu. K čemu to povede? To odůvodnění. Vy víte, že tady existuje zákoník práce, ale i služební zákon. Zatímco hasiči a policie mohou mít 24hodinovou službu, mají i osmihodinovou, mají dvanáctky, mají i 24hodinovou. A ta jejich práce je úplně stejná jako například práce dejme tomu lékaře na záchrance. Taky má možnost odpočinout si mezi výjezdy. A tam na rozdíl od zákoníku práce oni nemají možnost si říct já to chci nebo nechci, tam je jim to nařízeno. Ale já jsem chtěl, aby to byla jenom možnost těch profesí, které mají možnost mít přestávku v té práci, aby mohli sloužit 24 hodin.

Dámy a pánové, co se tím stane? Tady jsme před chvílí říkali, jak je důležité, aby kamionáči dojeli domů a byli s rodinou. Ale já chci úplně to samé – aby se zmenšilo množství cest do práce. Dvanáctka – domů, druhý den dvanáctka, cesta domů, práce, cesta z práce. Větší čas na to strávit život pohodlněji, ale přitom nenavýšit množství odpracovaných hodin. To by mělo všechno zůstat, to by zůstalo. Někdo argumentuje – ale přece nemůžete, to byste mohli také jako lékaři udělat chybu. Ale tam je ta podmínka, že tam musí být přestávka na odpočinek. A to tam je, to tam je možné, v určitých profesích je to možné.

Já vás tedy chci poprosit, vím, že na tom sociálním výboru jste dali zamítavé stanovisko, vím, že pan ministr říká: nemůžu nic dovolit. Ale já si nejsem jistý, jestli tohle nějaký soud řeší, že to se nesmí, když vlastně to možné je, samozřejmě v tom služebním zákoně, 24hodinová služba. Je to jenom možnost, musí s tím ten člověk souhlasit. Budou rádi souhlasit, budou víc s rodinou, bude míň spálené nafty, benzínu a přitom práce zůstane odpracovaná. Všechno bude tak jak doteď, kvalitní pohodové. Za mě, já vás chci poprosit, zkuste se zamyslet nad tím, jestli to je něco... To není žádné politikum. Každý, kdo by v takové práci mohl pracovat, tak se buď rozhodne ano, já to zvládnu, anebo to nezvládnu a nemůžu.

Takže vás chci ještě jednou o to poprosit, je to pozměňovací návrh J. Dal jsem ho na poslední chvíli a je to jenom to, aby se umožnilo těm, kdo chtějí, aby mohli podle zákoníku práce vykonávat tu svou práci více než 12hodinovou. Děkuji vám, že mě alespoň pár z vás poslouchalo, a zkuste se prosím zamyslet. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní vystoupí paní poslankyně Andrea Babišová a připraví se pan poslanec Miroslav Janulík. Proším.

Poslankyně Andrea Babišová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, Česká republika je fenoménem v práci pro dohodáře. Velké množství našich občanů si takto vypomáhá v tíživé finanční situaci a kromě svého základního zaměstnání pracuje na dohodu.

Velice mě těší, že pan ministr tady dneska obsáhle zdůvodnil pozměňovací návrh pana doktora Kaňkovského, který jsme probírali na výboru pro sociální záležitosti, protože si myslím, že tento pozměňovací návrh je velice důležitý pro to, aby u nás byla zachována kontinuita zdravotní péče pro občany České republiky vzhledem k tristnímu množství našich lékařů

a zdravotnického personálu. Tak jak dobře uvedl, je to práce dobrovolná, tuto práci nelze nařídit a zcela jistě tento pozměňovací návrh pana Víta Kaňkovského podpoříme.

Česká republika, tak jak už jsem řekla... máme plno občanů, kteří pracují na dohodu, ovšem velký problém vidím v tom, že z vyplacených 50 miliard korun, které byly vyplaceny za práci na dohodu, do systému za zdravotní a sociální pojištění byly odvedeny pouze 2 miliony korun. To je taky důvod, proč dochází k úpravě, proč dochází k úpravě práce na dohodu, proč dochází k úpravě home office, kdy nám velká covidová pandemie předvedla, že je třeba počítat s tím, že lze práci home office pořádat – v uvozovkách – ve velkém, a je třeba dát tomu nějakou správnou normu, správnou štábní kulturu a tak, aby byla pravidla, která jsou pro všechny.

Vím, že se v této chvíli nacházíme v třetím čtení a že se mohou podat pouze pozměňovací návrhy, které jsou legislativně technické nebo které se týkají technických chyb, gramatických chyb anebo také opravy účinnosti data návrhu zákona. Proto zde přicházím za poslance hnutí ANO, sociálního výboru, kdy chci přednést pozměňovací návrh, který navrhuje opravu data účinnosti tohoto návrhu, a to o jeden měsíc delší, než je nyní navrhovaný v této legislativní úpravě.

Odůvodnění. Vládní návrh zákona přináší rozsáhlé změny zákoníku práce. Podle předkladatele je s ohledem na potřebu rychlé transpozice směrnic do právního řádu České republiky nutné, aby zákon nabyl účinnosti již prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po jeho vyhlášení, tedy s výjimkou změn spočívajících v zavedení práva na dovolenou pro zaměstnance pracující na dohodu, který nabude účinnosti až k 1. lednu 2024. Můžeme pochopit snahu o rychlou transpozici, samozřejmě, protože čas nám běží a tato transpozice již měla proběhnout v srpnu loňského roku, ale nemůžeme také přehlížet, abychom poskytli dostatečnou dobu zaměstnavatelům i zaměstnancům, aby se řádně seznámili se změnami a mohli tyto plánované změny řádně uvést v život na svých pracovištích a ve svých firmách. Za zachování navrhované účinnosti by v krajním případě tyto subjekty mohly mít na seznámení s touto úpravou pouze několik kalendářních dnů a to nám zcela popírá smysl takzvané vacatio legis, která je důležitým předpokladem fungování právních systémů ve státech, kde se uplatňuje zásada, že neznalost zákona neomlouvá. Současně platí, že odložení transpozice o jeden jediný měsíc nebo jeho část již s ohledem na celkovou transpoziční lhůtu a délku jejího překročení nemůže představovat závažnější komplikace, neboli alespoň ne natolik závažnou, aby opodstatňovalo výrazný zásah do právní jistoty adresátů nové právní úpravy.

Pozměňovacím návrhem se proto navrhuje, aby účinnost zákona byla stanovena až k prvnímu dni druhého kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení zákona. S ohledem na to, že tento vládní návrh se nachází již ve třetím čtení, je pozměňovací návrh uplatňován na základě § 95 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, paní poslankyně. Nyní tedy vystoupí pan poslanec Miloslav Janulík a připraví se pan poslanec Pavel Svoboda. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miloslav Janulík: Děkuji za slovo, pane předsedající. My jsme našli nějaký kompromis, teď samozřejmě budu mluvit hlavně o uplatňování zákoníku práce ve zdravotnictví. Podívejte, už patřím v podstatě mezi seniory, ve zdravotnictví celý život. A ten začátek pro každého zdravotníka – a teď mluvím hlavně tedy o doktorech – byl takový, že kdysi za hluboké totality mi bylo řečeno, že to je řehole, a já jsem tedy záhy zjistil, že to řehole je, protože čas strávený v práci byl neskutečně dlouhý. A jenom pro vaši orientaci – mně se nikdy nestalo, že by mně to moji vrstevníci nebo dokonce i úplně blízcí... ti nejbližší, kteří jsou s vámi v jedné domácnosti, to pak pochopí, ale nikdo nechce tomu věřit, že takhle se dá pracovat, protože promiňte, ve vši úctě, každý ajznbobák má po noční dva dny volno. My jsme ten nárok vůbec neměli na volno.

A abyste měli představu, pracovní rok – a teď nebudu přesný – třeba rok 1988 měl 1 900 hodin, penzum pracovní doby běžné, 8,5hodinové, a já jsem třeba odpracoval 2 900. Čili nepracoval jsem rok, pracoval jsem 1,7 roku. Takže z toho by logicky vyplývalo, že jsem neměl mít dovolené 20 dnů, ale o 70 % víc, tedy 32 dnů. A že tedy jsem za 10 let odpracoval 17 let a za 20 34. Takže kdy jsem měl být v důchodu? Ale prostě kdysi mě můj otec, budiž mu země lehká, řekl, že pro zdravotníky neplatí ani zákon na ochranu zvířat. Což v podstatě jsem na vlastní kůži takto pocíťoval léta letoucí, a je to pravda. A všichni si na to zvykli. A ani my doktoři už to nejsme schopni dovidět, akceptovat, protože to je daň za to, že člověk dělá to, co dělá. Jenomže ta doba se změnila, pokročila. Pravda je, že když člověk tak strašně pracuje, tak se rychle, poměrně rychle naučí. Za čtyři roky se naučí to, co by se normálně učil třeba 10 let. Takže opravdu tu erudici získá.

Pravda je, že když je člověk mladý, tak se adaptuje, snáší to nespání a snáší ten stres a rozhodování o životech, třeba v mém oboru o dvou životech, protože tam je matka i dítě, v porodnictví. Nejvíce se rodí statisticky mezi půlnocí a šestou hodinou ranní. A tak dál. Za to všechno člověk platí, jak my jsme říkali, jizvami na myokardu a podobně. Ale společnost a i my všichni jsme to předpokládali a jistou dobu to vypadalo, že jsme dokonce něčí majetek, že někomu patříme, a nikdo se už nad tím nepozastavoval. A teď se ale změnila doba. Takto to fungovalo desítky let, navíc v době, kdy moji spolužáci vydělávali slušné peníze, já jsem pořád ještě studoval, nic jsem nevydělával, ale když jsem pak přišel do praxe, tak mně státní dal dvanáct stovek za měsíc a myslel si, že je to všechno v pohodě. A pak samozřejmě, když byla republika oplocená, tak my jsme jinou možnost neměli, nemohli jsme pracovat ani v jiném oboru, to absolutně bylo vyloučeno. Dneska je to tak, že ploty nejsou, lidi můžou odcházet, takže odcházejí, protože to, co my teď řešíme, na západ od našich hranic se řešilo už dávno. A tam to vyřešili tak, že ty doktory zaplatili doslova zlatem, zejména ty, co něco umí tedy samozřejmě. Takže kdo s takovýmto vypětím pracuje, tak si vydělá během několika let na naše poměry astronomické sumy, které mu zajišťují slušný život, takže se pak o nic jiného nestará než o svůj obor.

Ale teď se najednou... Já jsem si sliboval od našeho vstupu do EU, že se ten problém začne řešit. A on se neřešil. On se jenom odsunul. A vymyslel se, jak říkala tady kolegyně předřečnice Babišová, zruďný systém depépéček a podobných pépépéček a já nevím čeho... a samozřejmě pořád to dělá jenom jeden ten člověk jedněma rukama. A představte si, že existují kolegové, kteří jsou i mladší jak já, kteří třeba se podívají do té statistiky, mrknou na to, řeknou: No, já jsem za posledních 10 let odpracoval 17 let. Já jsem měl třeba 9 000 přesčasových hodin. Já znám takové lidi. Špičkoví doktoři, kteří dělají v menším špitále RCP, musí být na telefonu pořád. A když si vezmou dovolenou pět dnů, tak se ty výkony nedělají. Ale vy jako a my jako pacienti očekáváme, všichni čekají, že za každou vrbou sedí neurochirurg a čeká, až někdo spadne z kola, protože neměl přílbu. To je u nás naprosto běžné a ta očekávání jsou úplně bezbřehá. Ale ti doktoři jsou taky jenom lidi. Ti zdravotníci jsou jenom lidi.

A teď tedy najednou se stalo to, že – jenom to odcituji – 2014/112, směrnice EU zakázala tady ty přesčasy a zařadila zdravotnictví stejně tak jak dopravu třeba, dráhy. A co teď? My se pořád tváříme... už je to devět let. Pořád nic. Protože samozřejmě... pak, jak šel život, tak jsem se ocitl na manažerských postech a jako ředitel špitálu jsem musel zajistit ten chod, aby to splnilo ta společenská očekávání. A najednou prostě... Jenomže se tady objevila (Česká) lékařská komora a Lékařský odborový klub a tak, a najednou ti mladší, ti řekli no to ne, my takhle nechceme žít. Protože mladý doktor řekne to je super, o. k. – ale kdy já budu žít?

Mě se na to nikdo neptal. Já jsem to měl v podstatě jako trest odnětí svobody, jako čtyři pět let jsem neviděl dopoledne, jaký je život. A když jsem odcházel ze státní služby, tak mně propadlo asi 45 dnů nevybrané dovolené a nikoho to nezajímalo. Ani mně to nikdo nezaplatil myslím tehdy. Ale dneska je to přece jenom jinak. A co tedy budeme dělat? Protože teď samozřejmě jsme našli kompromis a o pět let to odsuneme. Tady ke kolegovi Kaňkovskému, vašim prostřednictvím. No to je jenom zase odsunutí toho problému, Vítku. Já vám prorokuji,

že dříve či později někdo podá – z těch mladých doktorů, a já bych se vůbec nedivil, kdyby podal žalobu nebo požádal soud předběžným opatřením o to, aby to prostě zatrl. Protože tady jsou směrnice a musí se to dodržovat.

A samozřejmě, mezi naší veřejností se říká, ty fakultky to nějak zvládnou, ty mají relativně hodně personálu. Jenomže my víme, že musí sloužit atestovaný doktor a tak dále a tak dále. Ten musí být v dosahu. A to celé splnit je v podstatě nadlidský úkol. To nejde. Kdyby se to mělo splnit, tak my vlastně jsme našli ten kompromis, protože to zdravotnictví by se zastavilo. To by nebylo splnitelné. Navíc, vezměte si, že ten systém se vyvíjel stovky let, proto fungují systémy jakýchsi vizí, tak jak za Marie Terezie, já nevím toho mnoho. Proto tady kolega pléduje, třeba říká 24hodinová služba. Vezměte si, když jste pacient, tak to má logiku. Protože každé onemocnění má svoji dynamiku. A jestli tam budete chodit na osm hodin, tak to osm hodin je na některé nemoci až tedy moc a některé zoufale málo. Vy nepostřehnete dynamiku té nemoci, vývoje toho onemocnění. Proto se to vyvinulo, že ti doktoři tam tvrdnou imrvére, jsou tam pořád. Protože já jsem sloužil pátek, sobota, neděle, ale samozřejmě ty pacienty jsem kontinuálně těch 72 hodin viděl. Odcházel jsem v pondělí odpoledne z práce. Čili ještě víc, skoro 100 hodin, 96 hodin jsem je viděl, jak se vyvíjí jejich zdravotní stav. A samozřejmě to má tu hlubokou medicínskou logiku.

Ale oprávněně by ten člověk očekával, že podle toho bude zaplacen. Což samozřejmě třeba, jak říkám, v tom Německu když si to pak ten doktor zkusí, který dělal tady a pracuje v Německu nebo ve Švýcarsku nebo v Rakousku, tak zjistí, že oni je opravdu platí jako velmi, velmi, velmi dobře. A kdyby nemuseli, tak to nedělají.

My jsme měli motivaci sloužit, abychom se něco naučili, a věděli jsme, že když jedu kolem a nejsem tam já, tak tam musí být někdo z mých kolegů. Prostě to je věčný oheň. Ale dneska není drive v těch generacích, že se ony touží něco naučit. Ony chtějí žít. Je to oprávněné, proč ne? A vezměte si, co se tam píše – 25 % příplatku. Tady se vedla debata, neřeknu, jak je to dlouho, na půdě zdravotního výboru, je to snad rok nebo co, řešil tady Středočeský kraj, že nemá pohotovosti, že to není schopný zajistit a tak. Že tam je požadavek, že ti doktoři by chtěli 600 korun na hodinu. A nějaká paní tam řekla, že to je nemorální – 600 korun na hodinu hrubého. Bavíme se o pohotovostech. V noci, pátky, svátky, Vánoce, silvestry. Zedník vám dneska řekne 1 000 korun! A není to v noci, ani v sobotu ani v neděli. A to není nemorální? Takže kolik bychom museli platit tedy těm doktorům, že v noci tam budou tvrdnout a čekat na to... Tady jsme se bavili o dopravě. Víte, jak to je tristní a zbytečný, sobota večer, celý operativní tým stojí u stolu, protože pán si nedal přilbu a těch piv bylo víc a spadne z kola a je to zbytečná práce. V podstatě je to zbytečná práce. Ale prostě musí tam být. A vy to všichni automaticky předpokládáte. Vůbec vás nenapadne, že by to tak nemohlo být. A vůbec vás nenapadne, že ten člověk stojí na nohách tři dny a – já jsem na to vlastní kůži zažil, že už jsem nevěděl, ani jak se jmenuju. Protože člověk se tak chronicky unaví, že pak už se... musíte se adaptovat. Ale teď se prostě láme doba. Kompromisem se to odsune o pět let, ale co se vyřeší? Nic se nevyřeší!

Mám obavu, že už ani ty peníze nebudou motivační. Protože ti lékaři, ti mladí, řeknou, že pro ně peníze nejsou motivací, že pro ně je motivací ten čas. A abychom to dokázali splnit, tak bychom jich potřebovali – teď neřeknu procentuálně, o kolik víc, ale minimálně o třetinu víc, abychom to byli schopni pokrýt. No a to nevezmeme, to se nevytřeše z rukávu, i kdyby nakrásně se do toho pustilo a tak dál. To trvá léta, léta, léta. Čili to řešení v podstatě já žádné nevidím. Žádné není. Ten odsun je pěkný, ale jak říkám, v momentě, kdy na to někde poukáže, a ten LOK to zcela jistě udělá, a prostě opře se do toho, tak já nevím, jak to řešit. Nebo samozřejmě dá se to nějak, ale už to nepůjde tady těmi fintami těch depépéček a podobných věcí a tak. Bude se muset prostě najít nějaké – v uvozovkách bych řekl neprovizorní řešení. Definitivní řešení, které prostě bude odpovídat 21. století, těm nálezům Evropské unie, která... Říkám, já jsem si to od toho sliboval už dávno a trvá to dlouho a k mému úžasu už je to tolik let, jsme členové v Unii, a pořád ne. My se samozřejmě setkáváme na různých sympoziích

a všude jinde po světě s kolegy ze zahraničí a z různých států, a pokud přijde debata na toto, tak tomu nikdo nechce věřit. Prostě my jsme to, jak říkala kolegyně Babišová, my jsme úplná rarita. Ta Česká republika je... Ještě ti Slováci, protože jsme měli společný stát, tam to bylo také tak. Ale nevím, pan ministr samozřejmě se snaží nějak o to, aby to fungovalo, ale já si myslím, že to není dobré řešení, že to je sice jakýsi kompromis. Ale zase mám pocit, že jsme s vaničkou vylili dítě, že jsme prostě to chtěli udělat, aby to fungovalo, ale zase jsme obětovali určitou profesní skupinu tomu, že ona to prostě bude dělat a bude mlčet. Protože co? Ale jak říkám, teď si představte, že se ozve jeden kolega a řekne: Já sem tedy za těch posledních deset let odpracovat sedmnáct, ani jste mi to nezaplatili, ani jste mě nenechali si vybrat tu dovolenou, ani jste mi to nezapočítali do důchodu.

A Vítek dobře ví, že takovýchto lidí není v této republice málo v našem oboru, respektive v té medicíně. Protože i tady – podívejte se do IKEMu, ty transplantační týmy, ty jsou na nohou pořád. Ale to nikomu nepřipadá divné. To, že někdo kope do balonu a bere desítky milionů, to je v pohodě, a špičkový chirurg že má podle sazebníku 350 korun na hodinu, to je všechno v pohodě a všichni si na to zvykli.

Takže já jenom upozorňuju, nechci vůbec hodnotit, já jenom upozorňuju, že problém nevyřešíme. Že ho odsunujeme, jenom ho posunujeme částečně, ale neřešíme ho. A i ten odsun může ve velmi krátké době zhavarovat. Asi už by se mělo pracovat nebo přemýšlet o tom, konkrétně v tom zdravotnictví, nevím to ostatní, jak bude fungovat zdravotnictví s tím, že bude dodržovat zákoník práce, že ho nebude obcházet. Protože každý ten manažer si je vědomý, že prostě jede po takovém ostří, že to je vlastně jenom otázka pohledu a výkladu. A kdo chce prostě psa bít, hůl si najde.

A i ten systém odměňování s tím samozřejmě úzce souvisí. Protože, to vám potvrdí dneska manažeri nebo ředitelé špitálů, on je docela problém najít primáře. Dneska my jsme byli... Já jsem samozřejmě, to byla vždycky moje meta, já jsem si říkal jé, já bych chtěl dělat primáře. Protože už to slovo samo. A samozřejmě pak jsem pochopil tu obrovskou zodpovědnost. A dneska právě každý řekne, já budu mít obrovskou odpovědnost, ale finančně si nepolepším tak dramaticky, aby to za to stálo, že člověk si ten život zničí. A pak – kolega by vám to tady potvrdil – v pátek ve tři hodiny všichni odejdou a zůstane tam ten primář. Protože vy to nemůžete nikomu nařídít. Ti řeknou ne, ne, vy jste mi tam sice napsal službu, ale já jsem tento týden už odpracoval, jednu jsem měl, mám odpracováno 60 hodin a já prostě odcházím, protože takto hovoří zákon. Někdo tam ale zůstat musí. A ten rozdíl samozřejmě, když se podíváme, protože nejsme mistři slepých uliček, není potřeba objevovat dávno objevené, podíváme se do Rakouska nebo do Německa, jak to funguje, a vidíme, že se člověk stane primářem, deset let primáruje, což samozřejmě znamená obrovské vypětí, zodpovědnost a tak dál, ale za těch deset let je královsky zaplacen. Královsky. Ne že má o trošku víc než ti ostatní. Ale kdyby prostě náhodou to odnesl infarktem, tak je do smrti zajištěný, včetně svých dětí.

A to si musíme prostě my rozhodnout, nebo tato společnost si musí rozhodnout, jak to tedy půjde dál. Jak jsem řekl, samozřejmě nejde to zjednodušovat, ale když si pustí ten doktor televizi a vidí, že tam někdo kope do balonu a bere ty desítky milionů, tak... je to těžké. Je to těžké.

A ještě samozřejmě ty řeči o tom, jak studujeme a pak odejdeme a že jsme to... Každý, kdo má dítě na vysoké škole, ví, že to je fikce, že studuje zadarmo. Nestuduje zadarmo. Samozřejmě neplatí školné, ale jinak je to nesmírně finančně náročné pro rodiče.

Takže zvažujte. Zvažujte, ale zatím říkám, nevidím žádné světlo na konci tunelu. Ono asi by to chtělo už mít nějakou představu toho řešení, protože to nebude zase – vašim prostřednictvím říkám kolegovi Kaňkovskému – nebude to trvat pět let. Vítku, to nevydrží pět let. Všichni jsme budoucí, bývalí, a jak tady sedíme, všichni jsme potenciální, s jistotou, pacienti. Takže budeme chtít, aby nás někdo ošetřoval. Jak to tak chodí, neštěstí nechodí po horách, ale po lidech. Když potom člověk musí vyhledat tu pomoc, tak pak už to neřeší. To my

víme, že ten pohled je vždycky potom jakoby zúžený a každý vidí sám sebe a míra tolerance je nulová.

Vidíte, že narůstá ve společnosti brutálně, že prostě motivace mladých lidí studovat náš obor prostě taky slábne. Ono to vypadá, kolik se tam hlásí lidí, ale prostě není to tak, jako to bývalo, a bude to asi čím dál horší. Protože to pořád neskýtá... Bohužel společenská prestiž jde ruku v ruce s odměňováním, no a když to odměňování za moc nestojí, tak ani ta prestiž za moc nestojí, že?

Tak to je asi tak všechno, co jsem chtěl říct. Nevím, jestli si to někdo poslechl, ale říkám, kladu vám na srdce, už pracujme na tom, myslíme na to, že ten prostor se prostě výrazně zužuje. A i když to tady teď schválíme – ono to samozřejmě nepochybně projde, vy si to prohlašujete a ani já nebudu proti tomu samozřejmě, protože já taky chci, aby to fungovalo. Ale říkám, ta oběť, my chceme po těch lidech takové oběti, které už ty další generace nejsou ochotné platit tak, jako jsme je platili my. Že jsme prostě žili tak, jak jsme žili. Samozřejmě když se člověk potom ohlédně zpátky, tak z toho profesního života si pamatují jenom stěny té nemocnice a ten bílý plášť. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Faktická poznámka pana poslance Brázdila. Připraví se pan poslanec Pavel Svoboda, řádně přihlášený do obecné rozpravy. Prosím.

Poslanec Milan Brázdil: Chtěl bych reagovat na ten průběh. Promiňte, že zdržuju lehce. Já bych se chtěl zeptat, pane ministře, myslíte si, nebo vy víte, že ta možnost čtyřadvacetihodinové směny, kdy je ta přestávka – tady se nejedná o navyšování penza těch hodin – to je něco, co ta směrnice zakazuje. Nejsem v tom odborník, ale vy to asi budete vědět. Čili toto nemůžeme, ani takovou věc, aby když už tedy makají a dost, aby mohli více zůstat s tou rodinou tím, že vlastně zkrátí, nebo ten čas věnovaný cestou do práce a z práce, že to pomůže té kvalitě života dneska. Když už to není nahrazené prachama, když už to není o tom, že tedy je to dobře zaplacené, tak někteří můžou zůstat v rodině, a možná to je ještě pro někoho lepší být doma a mít volno a strávit to nějak příjemně sportem a podobně.

Já samozřejmě nechci, abychom z toho měli jako stát problémy. Ale vím, že to tedy v tom služebním zákoně, tam to možné je. Na služební zákon nejsem odborník, ale můžou čtyřadvacítka. A my si to nemůžeme udělat? Za toto bychom platili tak moc peněz, že ti lidé by měli čtyřadvacetihodinovou službu – pokud samozřejmě tam musí být ta přestávka. Nemůže ten člověk – a ještě s tím musí souhlasit. Prosím, mohl byste...? Já vás nechci dohánět někde do úskalí, třeba to nevíte. Ale kdyby to někdo věděl, byl bych za to rád.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní řádně přihlášený pan poslanec... Ne, omlouvám se, pan ministr s faktickou poznámkou bude reagovat. Prosím.

Místopředseda vlády, ministr práce a sociálních věcí ČR Marian Jurečka: Já se pokusím ve faktické tady sdělit odpověď na pana poslance Brázdila, případně mu tady nechám k nahlédnutí přesné odůvodnění s těmi odkazy. Mohu tady ocitovat přímo stanovisko mých kolegů z té legislativně právní i věcné sekce.

Pozměňovací návrh je v přímém rozporu s požadavkem článku 3 směrnice 2003/88/ES, o některých aspektech úpravy pracovní doby, který upravuje denní odpočinek zaměstnanců a který se vztahuje na všechny pracovníky bez ohledu na právní formu výkonu závislé práce – to je důležité – tedy i na výkon práce v rámci dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr. Předmětný článek přitom stanoví – a teď je tady samozřejmě celý ten přípis toho, jak je to stanoveno. Takže bohužel ani v tomhle ohledu nemůžeme najít nějakou míru flexibility, abychom tomuto pozměňovacímu návrhu vyhověli.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní již řádně přihlášený pan poslanec Pavel Svoboda, připraví se paní poslankyně Vladimíra Lesenská. Prosím.

Poslanec Pavel Svoboda: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Pane ministře, dámy a pánové, dovoluji mi stručně zareagovat na úvodní slovo pana ministra a poprosit o podporu jednoho pozměňovacího návrhu. Rád bych se dotkl dohod o provedení práce a pro ně vlastně zmíněné právo na dovolenou.

Problém spočívá pro mě v tom, že to není právo, ale vlastně povinnost na tu dovolenou. Tak jako já nebo my všichni chápeme dohody o provedení práce – což nejsou dohody o pracovní činnosti, to je nějaký půlúvazek – ale DPP je omezeno 300 hodinami. Já to vnímám jednoznačně jako krátkodobou záležitost, časově ohraničenou a velmi často zejména nepravidelnou. Typicky šatnářka v divadle nebo uvaděčka. To je jedno, prostě jsou to nepravidelné činnosti. Rozhodně bych se tady nechtěl zastávat těch, kteří zneužívají systém a mají těch dohod pět nebo deset a neplatí sociální, zdravotní, vypadávají z toho systému. To není mým cílem. Jde mi skutečně o ty lidi, kteří mají jednu dohodu u jednoho zaměstnavatele a nezneužívají systém. Konkrétní příklad typicky v tom divadle. Pan ředitel Národního divadla Jan Burian mi osobně sdělil, že má takřka 700 dohodářů. Upřímně si řekněme, oni o ty dovolené nestojí. Jestliže důchodkyně nebo kdokoliv při škole jde dělat nějakou brigádu na DPP, nemá mít dovolenou. Jsem o tom bytostně přesvědčen, omlouvám se. Ty důsledky, které tato norma přinese, podle mě nebudou pozitivní.

Přestože jsem si vědom toho kompromisu u té dohody, že takto nelehký tisk, jako je zákoník práce, je nutno velmi dobře vydiskutovat a najít ten křehký kompromis, tak bych si vás dovolil požádat o podporu pozměňovacího návrhu B, který stanoví, že dovolené nebudou mít ti, kteří mají jenom jednu dohodu o provedení práce u jednoho zaměstnavatele. Jsem si pochopitelně vědom, že budou mít lidé z MPSV připomínky, že to není dobrá implementace směrnice, ale je namístě zdůraznit, že směrnice se mají implementovat i podle místních zvyklostí. To si myslím, že je naprosto zásadní. Samozřejmě respektuji a chápu, že pan ministr má sjednanou gentlemanskou dohodu. Přesto bych si ho a vás všechny dovolil požádat, abyste podpořili pozměňovací návrh B, a pana ministra si dovoluji tímto požádat, aby k tomuto návrhu zaujal alespoň neutrální stanovisko. Děkuji za pochopení.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Mám zde dvě faktické poznámky. První je pan poslanec Ondřej Babka, poté pan ministr Marian Jurečka. Prosím.

Poslanec Ondřej Babka: Dobrý den. Vážený pane (místo)předsedo, děkuji za slovo. Já bych se přidal v tomto ke kolegovi Svobodovi. A měl bych dotaz na pana ministra, jestli opravdu ten pozměňovací návrh B, který tedy pan kolega Svoboda vysvětlil, se týká dohod o provedení práce a povinnosti mít dovolenou. Já chápu, že to je implementace, ale jak tady bylo zmíněno, je to nějaká místní zvyklost tady u nás v České republice, a opravdu například pro ten kulturní sektor by ta čistá implementace, tak jak je v zákoníku práce nastavena, byla hrozbou pro ty sezónní práce, pro ty brigády. Myslím si, že ten pozměňovací návrh je logicky napsaný, nemělo by tam docházet k nějakému obcházení, pokud se to týká pouze jedné té dohody o provedení práce. Chtěl bych se zeptat, jestli opravdu podle vašeho názoru, pane ministře, tento pozměňovací návrh je v rozporu s tou navrhovanou implementací. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní pan ministr Marian Jurečka, připraví se pan poslanec Milan Brázdil s faktickou poznámkou. Prosím.

Místopředseda vlády, ministr práce a sociálních věcí ČR Marian Jurečka: Děkuji. Já tady musím s povzdechem říci, že bych si strašně přál umět některým námětům, které tady přicházejí, vyhovět. Nicméně tady je ta otázka implementace směrnice naprosto nekompromisní. To říkám jako člověk, který má do toho kulturního, hudebního světa velmi blízko, protože mezi muzikanty mám celou řadu svých osobních životních přátel a té problematice velmi dobře rozumím.

Já si ale dovolím pouze ocitovat: Z článku 7 směrnice o některých aspektech úpravy pracovní doby plyne pro členské státy EU povinnost zajistit, aby měl každý pracovník nárok na placenou dovolenou za kalendářní rok v trvání nejméně čtyř týdnů. Z pohledu práva EU je přitom irelevantní, zdali pracovník ve smyslu judikatury Soudního dvora Evropské unie pracuje podle národní legislativy na základě pracovní smlouvy v pracovním poměru, anebo pracuje na základě dohody o provedení práce či dohody o pracovní činnosti. Předmětná směrnice v tomto směru nepřipouští žádnou výjimku, včetně už tedy judikátu, který k té směrnici v této oblasti bohužel je. Takže my tady opravdu nemáme žádný manévrovací prostor.

Já si jenom dovolím podotknout, že podle vládního návrhu zákona právo na dovolenou nevznikne, pokud dohoda o provedení práce netrvala alespoň čtyři týdny a zaměstnanec na jejím základě neodpracoval alespoň 80 hodin. To je důležitá, ta druhá podmínka. Vládní návrh, který již výrazně limituje množství případů, kdy právo na dovolenou pro zaměstnance z dohody o provedení práce vznikne. Případy dohod o provedení práce trvající pár dnů či několik týdnů nebo DPP, kdy zaměstnanec v kalendářním roce pracuje jen příležitostně a v malém rozsahu.

Pak si tady dovolím ještě podotknout jednu věc. Samozřejmě není jenom ta varianta té dovolené, ale i dohoda možnost tuto dovolenou finančně kompenzovat.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane ministře, za dodržení času. Přeji hezké odpoledne, kolegyně, kolegové. Přebírám řízení schůze a budeme pokračovat další faktickou, ke které se přihlásil pan poslanec Brázdil. Prosím, máte slovo.

Poslanec Milan Brázdil: Děkuji. Musím být rychlý. Pane ministře, vy jste teď přesně citoval, já vám věřím, ale nicméně to je výklad právníků. Já mám teď před sebou celou tu směrnici a tam je kapitola 5 Odchylyky a výjimky, článek 17, a ty odchylyky jsou tam vyjmenované. A mezi ty odchylyky je tam napsáno – pod číslem 3 a bodem c) je, že v případě činnosti zahrnující nutnost nepřetržité služby – a pak je tam přímo vyjmenované v odstavci dalším, že se jedná právě o léčbu a péči, o poskytování ve zdravotnických zařízeních.

Tak ono je asi možné udělat výjimku, oni nám to dovolují, ta směrnice to přímo říká v tom článku 17 kapitola 5. Já nejsem právník, ale někdo to připravoval a on to asi nechce, a tady to přímo ta směrnice umožňuje. Tak jaká je vlastně tedy pravda? To je složité. Tady vlastně pravda, já nevím ani, kdo tu pravdu bude vykládat. My to chceme, někdo to chce, oni to umožňují, a nějaký právník nebo nějaký výklad říká, že ne. A my potom pro to zvedneme ruku a ani nevíme, jestli to je dobře, nebo špatně, protože nejsme tak v tom orientovaní. Prosím, to je přímo v té směrnici napsané, jsou ty odchylyky. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Další faktická, pan poslanec Pavel Svoboda. A připraví se pan ministr Jurečka.

Poslanec Pavel Svoboda: Já skutečně nechci zdržovat. Jenom stručně doplním, že bude-li dovolená začínat, řekněme, na 80 hodinách odpracované doby a DPP máte s limitem 300 hodin, navíc nám od příštího roku například díky konsolidačního balíčku vzniknou nové limity, které třeba ještě nejsou napsané, nebo já je aspoň neznám, od kterých se bude posouvat platba sociálního a zdravotního, tak prostě pro ten systém je to složitější a bohužel administrativně

náročnější. Mně skutečně jde o tu věc, nechci tady hrát žádný politický boj. Jde mi o to, aby to bylo prostě jednoduché, přehledné, aby to nestálo další úřednické síly navíc v tom provozu. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. A s faktickou se přihlásil také pan ministr. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády, ministr práce a sociálních věcí ČR Marian Jurečka: Děkuji. Já teď zareaguji v rychlosti na oba své předřečníky. Já jsem tady, když jsem zmiňoval tu reakci na dopis zástupců... jak paní předsedkyně Žitníkové, tak pana předsedy Engela, tak jsem vlastně i citoval přímo ty části, o které se opírá ta výjimka, která je vlastně promítnuta do pozměňovacího návrhu, který předkládal kolega Kaňkovský. A zároveň jsem zmiňoval i to, proč ten návrh, který tady navrhuje pan kolega, není možné, řekněme... a nevyhovuje té směrnicí. A to není, že by tady byla nějaká zlá vůle nebo neochota. Já jsem v tomhle ohledu člověk, který se snaží opravdu maximálně hledat cestu, jak nekomplikovat život a jak reagovat na potřeby té praxe. Ale prostě nad tím jsme strávili opravdu hodiny znovu jednání s Komisí, já jsem do toho zaangažoval i kolegy europoslance – to teď říkám na adresu pana kolegy poslance Svobody – když jsme znovu hledali cesty, jestli v té debatě je možné hledat nějaký posun ve výkladu, nějaké přizpůsobení ještě našim národním podmínkám. Ale někdy, když dojdete v některých momentech na to, že už vlastně máte i ten výklad, který dal Soudní dvůr Evropské unie, tak tam už vlastně není prostor pro to cokoliv variovat, tam už prostě ten prostor pro debatu není.

A řekněme si na rovinu, v České republice rozsah těch jednotlivých úvazků mimo standardní pracovní poměr je neobvyklý. Neobvyklý v ohledu... v tom, jakým způsobem se na to díváme v jiných státech. To, že u nás především dohody o provedení práce tím řetězením, tou výhodností nezatížení toho plného sociální odvodu, se staly opravdu velmi výhodným nástrojem, to vedlo k tomu obrovskému nárůstu. Ano, zvykli jsme si na to to využívat v tom rozměru, ve kterém to využíváme, ale nemyslím si, že je to takhle dlouhodobě správné a udržitelné.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. To byla poslední faktická poznámka a nyní do obecné rozpravy paní poslankyně Lesenská, připraví se pan poslanec Kaňkovský. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Vladimíra Lesenská: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, náš poslanecký klub SPD obecně podporuje rozumné úpravy zákoníku práce. Klíčové přitom pro nás je, aby se ochrana práv zaměstnanců těmito změnami nesnížila, ale pokud možno naopak posílila, aby byly tyto úpravy realistické, proveditelné, vymahatelné, ale aby z druhé strany také neúměrně finančně ani jinak nepostihly zaměstnavatele, zejména ty menší. A hlavně aby nepostihly klienty veřejných služeb, třeba naše pacienty v systému zdravotnictví, kterého se úpravy taky velmi výrazně týkají. Vítáme to, že se do zákona nastavují určitá pravidla pro takzvaný home office, který se stává zejména po koronavirové epidemii častějším typem podoby výkonu práce, a mnozí zaměstnavatelé home office nabízejí jako benefit, když hledají nové pracovníky.

Je pro nás velmi dobré i to, že se posílí práva osob pracujících na dohody o pracovní činnosti a na dohody o provedení práce. Například se nastavují pravidla pro čerpání dovolených a odpočinku právě pro tyto dohody. Ale zároveň musíme dbát i na to, aby tato opatření takřkajíc ze dne na den nezhorsila a neztížila personální zajištění některých oborů a provozů. A jsme zpátky u zdravotnictví a jeho problémů.

Proto i podpoříme pozměňovací návrh v tomto směru, ale nepovažujeme to za trvalé a dostatečné řešení. Jsme přesvědčeni, že musíme urychleně odstranit příčiny nedobrého stavu v této oblasti – nedostatek lékařů a zdravotnického personálu, ale i skutečnost, že se zaměstnávání na nepojištěné dohody stalo někde normou a náhradou standardního zaměstnání na pojištěný pracovní poměr. Zkrátka že ho zaměstnavatelé zneužívají. Práva takzvaných dohodářů v SPD hájíme kontinuálně. Například právě v koronavirové době jsme se zasazovali za jejich nárok na finanční kompenzace či na ošetřovné. A právě v této době se velmi velice ukázaly mezery sociálního systému a zákoník práce ve vztahu k nepojištěným dohodám i ve vztahu k důchodovému systému je nutné toto do budoucna komplexně dořešit.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, za hnutí SPD Lucka Šafránková k tomuto tisku podala pozměňovací návrh. Jedná se o to, že zákoník práce i v navrhovaném novelizovaném znění obsahuje ustanovení, které zaměstnavatelům zcela bez výjimek zakazuje zaměstnávat těhotné zaměstnankyně jakoukoliv práci přesčas. Považuji takto striktní úpravu za příliš přísnou a svazující. Přesčasová práce je pro mnohé z nich nejen vítaným zdrojem příjvodu, ale i často naprosto nutnou ekonomickou a sociální potřebou. Jedná se o nízkopříjmové zaměstnankyně, o matky samoživitelky, zkrátka o tyto osoby. Vlastně příjvdek pro ně je důležitý právě v současné době vysokých cen a inflace.

Pro mnoho těhotných zaměstnankyň je přesčasová práce i důležitým zdrojem vytváření úspor před odchodem na rodičovskou a mateřskou dovolenou, které mnohdy přinášejí právě pro rodiny dost výrazný propad příjvů. Nehledě na to, že zákaz přesčasové práce lze obcházet prací načerno, anebo jsme zpátky u nepojištěných pracovních dohod nebo dohod mimo pracovní poměr. Nevytvářejme tedy další zdroj pro mimozákonné jednání a upravme tuto věc tak, aby byla legální.

Navrhujeme tedy, aby zaměstnavatel nesměl těhotným zaměstnankyním práci přesčas nařídít, obdobně jako zaměstnankyním a zaměstnancům, kteří pečují o dítě mladší než jeden rok, což je také součástí zákoníku práce, ale aby ji naopak mohli vykonávat v případech, kdy se tak dobrovolně rozhodnou a dohodnou se zaměstnavatelem. Děkuji vám za podporu tohoto návrhu. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, paní poslankyně. Nyní s faktickou je přihlášen pan poslanec Brázdil. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Milan Brázdil: Promiňte, mně to nedá, já ještě musím vystoupit. Já jsem osobně mluvil s Milanem Kubkem, prezidentem České lékařské komory, a mluvil jsem po telefonu s Martinem Engelem, šéfem Lékařského odborového klubu. Jim vůbec nevadí ta čtyřadvacetihodinová služba, ba naopak. Ale co jim vadí, je navýšení té přesčasové práce. A je teda – aspoň cituji toho Martina Engela – ochoten dát okamžitě podnět někde k soudu a podobně. Ještě jednou: nevadí jim čtyřadvacetihodinová služba. Ta je v souladu s odborovou organizací, protože ty odbory vlastně pomůžou, aby lidi zůstali s rodinou, aby si mohli, když to jde, tu práci odsloužit naráz a ne po dvanáctkách. Já jsem vám to chtěl jenom říct, že toto prosím nelžu, mluvím pravdu, osobně jsem mluvil s Kubkem a po telefonu s Martinem Engelem. Tak nevím, s kým jednal pan ministr! S jakými odbory nebo s kým vůbec to projednával.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Do rozpravy je přihlášen... Pardon, ještě s faktickou pan ministr Jurečka.

Místopředseda vlády, ministr práce a sociálních věcí ČR Marian Jurečka: Jako jenom zareaguju, protože abychom si úplně přesně rozuměli, ta výjimka, o které mluvil tady pan kolega Brázdil, tak ta dneska v zákoníku práce je obsažena, tady je možné mít delší směny než 12 hodin, je možné mít dneska směnu v těch oblastech, které v té výjimce jsou definovány,

16 hodin, a do těch 24 hodin je nutno dopočítat ještě tu přestávku, která tam je nutná. Takže my tuhle možnost v českém právním řádu máme a samozřejmě je na zaměstnavatelích, jak s ní nakládají a jak ji využívají. Představa, že dáme 24 hodin souvislé práce bez nároku na odpočinek, tak toto možné není. Ale to, aby byla směna delší než 12 hodin, v tom případě, v tom součtu, to znamená 16 hodin, může tady být směna.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. A nyní do rozpravy je přihlášen pan poslanec Kaňkovský. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Vážená paní místopředsedkyně, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych se ve třetím čtení ještě také vyjádřil ke zde dneska již diskutovanému pozměňovacímu návrhu pod písmenem C. Týká se to té další dohodnuté práce přesčas pro zdravotnictví.

Já bych tady chtěl trochu opravit ctěného kolegu Brázdila. Mě velmi mrzí, a budu se o tom ještě zmiňovat, že lékařské odbory – a já si jich velmi vážím, jsem jejich členem mnoho, mnoho desítek let, nebo dvě desítky let určitě... Ten institut další dohodnuté práce přesčas nepřináší žádnou další práci pro ty lékaře. Tady se nenavýšuje žádný objem přesčasové práce, pouze se legalizuje. Teď z těch výzkumů, které jsou v posledních dnech mnohokrát v mnoha médiích zveřejňovány, byla to anketa mladých lékařů a některé další, tak skutečně z nich vyplývá, že objem přesčasové práce českých lékařů a dalších zdravotníků je opravdu enormní. Ale to všichni víme. A také všichni víme, a už to tady zaznělo od kolegy Janulíka, že to je problém 30 let v této zemi. A trošičku bychom se za to měli stydět všichni, kteří už tady nějakou dobu sedíme, že jsme to nedokázali vyřešit.

Ale mrzí mě na lékařské odbory, že tady šíří paniku a nepravdivou informaci, že ten institut další dohodnuté práce přesčas nám přinese pro lékaře nějakou další práci přesčas. Ne, oni budou sloužit tak jako doposud, akorát že už nebudou obcházet zákoník práce na hraně zákona podávanými dohodami o pracovní činnosti anebo nějakými dalšími, jak to tady nazval kolega Miloš Janulík, fintami. To znamená, my pouze dostáváme tu přesčasovou práci do legálního rámce. To znamená, neděsme tady ty lékaře, protože tak to prostě není a není to pravda.

Já bych chtěl jenom ještě zmínit s tímto pozměňovacím návrhem, správně to tady zaznělo, skutečně je to jenom dočasné opatření, musíme se velmi snažit, a já jsem o tom mluvil i s panem ministrem zdravotnictví – jestli nezačneme okamžitě velmi intenzivně jednat, aby se ta situace změnila, tak tady za pět let budou stát naši nástupci a budou řešit úplně ten samý problém.

A chtěl bych říci z praxe, pracuji s mladými lékaři a vím, že jejich situace dneska není moc dobrá, že oni skutečně mají pohled na svět trošičku jiný, to znamená, oni mají právo na soukromý život, oni mají právo na to, aby objem té přesčasové práce nebyl tak veliký jako v minulosti.

Kolega Janulík se tady zmiňoval o tom, co s tím můžeme dělat. Ano, musíme doplnit stavy zdravotnického personálu. To se bez nějaké lepší motivace k tomu vykonávat práci ve zdravotnictví neobejde. To znamená, budeme muset ty mzdy nastavit výše, bez toho se to neobejde. Stejně tak v té přesčasové práci. A tady chci říct, že institut té další dohodnuté práce přesčas je dohoda. Dohoda mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem. Tady je velká možnost pro odbory, protože těch 25 % přesčasů je sice dáno zákonem, nicméně zákon připouští další možnosti, jak ocenit tu přesčasovou práci formou odměn a podobně. To znamená, tady je pro odbory velká možnost, jak se realizovat.

A potom k těm dalším opatřením směrem do budoucna. Jsou to velmi obtížná politická témata. Potřebujeme zefektivnit péči a například v těch pohotovostních službách omezit její zneužívání, protože pokud my máme nastavený 24/7 365 dní v roce, že v podstatě děláme

neomezenou medicínu, nejsme schopni to personálně usloužit a musíme se rozhodnout, jestli to do budoucna budeme schopni, nebo nebudeme schopni. Je to politicky velmi obtížné.

A potom se můžeme samozřejmě bavit i o těch nástrojích, které mají některé státy na západ od nás. Ano, můžeme se usnést na tom, že uzákoníme smluvní platy, kde bude nějaký objem přesčasové práce přímo v té smlouvě. Ale neříkejme si, že tím ten problém úplně vyřešíme. Protože pořád musí dojít k tomu zefektivnění péče, protože jinak ten lékař tam stejně ty přesčasy bude mít, akorát to přikryjeme tím smluvním platem. To znamená, nějaké možnosti, jak k tomu dospět, máme, ale primárně musíme dostat více peněz do zdravotnictví ve smyslu i ocenění zdravotníků a musíme nějakým způsobem zefektivnit zdravotní péči. O moc víc těch možností nemáme.

Tedy ten navržený institut další dohodnuté práce přesčas je provizorní, dobrovolné opatření, nikoho nějakým způsobem nebude ruinit. A to říkám se vši odpovědností k svým kolegům, lékařům a lékařkám, kterých si velmi vážím. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Juchelka a připraví se pan poslanec Janulík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Aleš Juchelka: Já moc děkuji za slovo. My primárně podpoříme samozřejmě tu transpozici evropské směrnice, aby to šlo dál. Jenom si vždycky tak povzdechnu, protože to je vždycky jenom tady otázka těch zdravotníků, ale ty přesčasy se dějí i například v sociálních službách i v dalších odvětvích. A já se domnívám, že pokud to má být primárně – a pan kolega Kaňkovský, vaším prostřednictvím, to tady říkal, že to je vlastně nějaká dohoda napříč výborem pro sociální politiku, ale samozřejmě hlavně výborem pro zdravotnictví, tak mi tady skutečně chybí, protože se tady bavíme o tom, jak to řešit do budoucna, že tady máme pětileté přechodné období, aby nám k tomu něco více tady řekl pan ministr zdravotnictví Válek. A já se domnívám, že když tady máme takovýto velmi důležitý bod, který se, bych řekl, z drtivé většiny týká zdravotnictví víc než těch sociálních služeb, tak bych tady očekával, že nám tady třeba nějakou vizi předloží.

My jsme udělali usnesení na výboru pro sociální politiku i díky paní zpravodajce Marii Jílkové – tímto jí moc děkuji – které bohužel neprošlo, aby se připravil nějaký plán do konce roku, jakým způsobem právě tady u zdravotníků, ale třeba do budoucna i u sociálních služeb to řešit, nějak to konsolidovat a nějakým způsobem se k tomu postavit. Takže vedle pana ministra Jurečky – a říkám, že to znovu podpoříme – bych tady očekával, že se tady postaví pan ministr Válek a skutečně bude mít na to nějaký názor za Ministerstvo zdravotnictví.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nyní s faktickou je přihlášen pan poslanec Janulík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miloslav Janulík: Děkuji za slovo, paní předsedající. Ke kolegovi předřečníkovi. Samozřejmě jak se říká, každá liška chválí svůj ocas. Samozřejmě to, co platí pro zdravotnictví, platí pro všechny ostatní obory.

Ke kolegovi Kaňkovskému, vaším prostřednictvím. To byla výborná řeč, respektive já s tím vřele souhlasím. Ale do toho kontextu nezapadá to, že jste tady přednedávnm odmávali, že zdravotnictví vezmete 14 miliard! A to jsou ty prachy, které teď budou chybět! Kdybychom je měli, kdyby je ty pojišťovny do toho pustily, protože ony s nimi nic jiného nemohly dělat, tak ředitelé těch zdravotnických zařízení měli ty peníze k dispozici a mohlo se prostě vyjednávat úplně jinak a nemuseli jsme dneska ten problém řešit. Takže vy jste vyli s vaničkou dítě a teď říkáte, bude potřeba to řešit navýšením finančních prostředků. Ale proč jste je tedy přednedávnm brali? Snížili jste platbu za státní pojištění. Takže to je, bych řekl, v jakémsi

přímém rozporu a působí to kuriózně. Pak se nedivte, že Lékařský odborový klub se k tomu staví tak, jak se k tomu staví. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Pane poslanče, to byla poslední faktická poznámka. Nyní s přednostním právem pan předseda Benda. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní místopředsedkyně, vážený pane ministře, dámy a pánové, po nějaké konzultaci i s opozicí navrhuji, abychom dnes i třetí čtení projednávali i po 14. hodině do doprojednání tohoto bodu novely zákoníku práce. Myslím, že je škoda, abychom to přerušovali. Berte to prosím jako procedurální návrh.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano. To znamená, že bychom tedy hlasovali po 14. hodině do projednání tohoto tisku. Přivolám kolegy z předsálí a ještě načtu omluvy. Omlouvá se paní předsedkyně Pekarová Adamová od 12.45 do 14 hodin z pracovních důvodů, Adámková Věra od 12.15 do 14 – pracovní důvody, Berki Jan od 12.30 – pracovní důvody, Bernard Josef od 12.30 – pracovní důvody, Brož Lubomír od 12.45 do 13.30 a od 13.30 do 14 – zdravotní důvody, Dufek Aleš od 15 do 16 hodin z rodinných důvodů.

Já zatím přeruším čtení omluv. Mám zde žádost o odhlášení, pane předsedo, všechny vás tedy odhlásím a poprosím vás, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami.

A než se ustálí počet přihlášených, přečtu další omluvy. Omlouvá se Dufek Aleš od 15 do 16 hodin z rodinných důvodů, Dvořák Jaroslav – celý jednací den ze zdravotních důvodů, Jakub Janda od 15 do 17 hodin – z pracovních důvodů, Kohajda Michael – celý jednací den, pracovní důvody.

Myslím, že se počet přihlášených ustálil. Já tedy zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, který přednesl pan předseda Benda?

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 85 přihlášeno 155 poslanců a poslankyň, pro 151, proti nikdo. Návrh byl přijat. Budeme tedy jednat a hlasovat po 14. hodině do projednání tohoto sněmovního tisku.

Nyní ještě omluvy. Kohajda Michael se omlouvá po celý jednací den – pracovní důvody, Kott Josef od 16 do 18 hodin – pracovní důvody, Králíček Robert od 15 hodin – pracovní důvody, Kubík Jan od 13.30 do 15 – pracovní důvody, Malá Taťána od 15 hodin – bez udání důvodu, Mašek Jiří celý jednací den – pracovní důvody, Michálek Jakub od 10.45 do 12.30 a od 10.45 do 12.30, tady mám tedy dvakrát tuto omluvu – z osobních důvodů, Okamura Tomio do 10.30 – pracovní důvody, Richter Jan celý jednací den – pracovní důvody, Vojtko Viktor od 16 hodin – rodinné důvody.

A z členů vlády se omlouvá pan ministr Baxa od 12.45 do 13.30 z pracovních důvodů.

Vyčerpali jsme všechny přihlášené z rozpravy. Táži se, zda se ještě někdo do rozpravy hlásí? Není tomu tak, rozpravu tedy končím. Táži se, zda je zájem o závěrečná slova? Pan ministr jako navrhovatel? Nemá zájem. Paní zpravodajka? Také ne. Táži se, zda ještě pan poslanec jako zpravodaj hospodářského výboru má zájem o závěrečné slovo? Nemá. Pan poslanec Kaňkovský? Také nemá.

Nyní tedy přistoupíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím zpravodajku garančního výboru, aby nás seznámila s procedurou hlasování, poté přednášela jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělila stanovisko. Prosím, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Marie Jílková: Vážená paní předsedající, děkuji vám za slovo. Vážení kolegové, vážené kolegyně, dovoluji vám, abych vás seznámila s procedurou hlasování ve třetím čtení k zákoníku práce, tak jak ji schválil garanční výbor pro sociální politiku.

Návrh na zamítnutí zákona nebyl podán. Pod bodem 1 budeme hlasovat legislativně technické úpravy, případně úpravy podle § 95 jednacího řádu, které byly předneseny paní poslankyní Babišovou.

Poté budeme hlasovat pozměňovací návrh A1 a A2. To jsou pozměňovací návrhy hospodářského výboru.

Jako třetí by přišel na řadu pozměňovací návrh pod písmenem E pana poslance Berkiho.

Jako čtvrtý by měl být hlasován poslanecký návrh pod písmenem J pana poslance Brázdila.

Poté se v bodě 5 vrátíme k pozměňovacím návrhům hospodářského výboru pod písmeny A3 a A4.

Jako šesté budeme hlasovat pozměňovací návrhy F1 až F4, které, budou-li, přijaty, bude nehlasovatelný pozměňovací návrh A5 hospodářského výboru.

Pokud tyto pozměňovací návrhy nebudou přijaty, budeme hlasovat pozměňovací návrh A5 hospodářského výboru.

Jako osmý budeme hlasovat pozměňovací návrh pod písmenem B pana poslance Havla.

Poté pozměňovací návrh pod písmenem C pana poslance Kaňkovského.

Pozměňovací návrh D paní poslankyně Šafránkové.

Jako jedenáctý bod budeme hlasovat pozměňovací návrh F5 pana poslance Adamce.

Jako dvanáctý bychom hlasovali pozměňovací návrh pod písmenem G pana poslance Hájka.

Jako třináctý pozměňovací návrh pod písmenem H pana poslance Králíčka.

Čtrnáctý pod písmenem I poslankyně Jílkové.

A jako patnáctý bod bychom hlasovali o návrhu zákona jako o celku.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, paní zpravodajko. Dáme tedy hlasovat o návrhu této procedury a poprosím vás také o zklidnění. Děkuji.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh procedury, jak byl přednesen? Kdo je proti?

V hlasování číslo 86 přihlášeno 166 poslanců a poslankyň, pro 159, proti žádný. Návrh byl přijat.

A nyní bych vás prosila, abyste nás provedla hlasováním.

Poslankyně Marie Jílková: Jako první bychom tedy hlasovali změnu účinnosti, kterou přednesla paní poslankyně Babišová podle § 95, a to změnu účinnosti tak, že by tento zákon byl účinný prvním dnem druhého kalendářního měsíce. O měsíc se tedy odsouvá účinnost tohoto zákona.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Já zahajuji hlasování... (Námítky.) Pardon, pardon. Prohlašuji toto hlasování (číslo 87) za zmatečné. Prosím o stanoviska. Pan navrhovatel? (Nesouhlasné.) Paní zpravodajka? (Rovněž nesouhlasné.)

Ano. Nyní můžeme tedy dát hlasovat. Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 88 přihlášeno 166 poslanců a poslankyň, pro 71, proti 89. Návrh byl zamítnut. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Marie Jílková: Děkuji. Nyní bychom hlasovali dva pozměňovací návrhy hospodářského výboru pod písmeny A1 a A2. Tyto řeší problematiku plurality odborových organizací u zaměstnavatele a potřebu zavést mechanismus k odblokování patové situace při kolektivním vyjednávání. Stanovisko výboru bylo nedoporučující.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Stanovisko navrhovatele? (Nesouhlasné.)
Děkuji.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 89, přihlášeno 166 poslanců a poslankyň, pro 2, proti 117. Návrh byl zamítnut.

Prosím, paní zpravodajko, pokračujte. (Velký hluk v sále.) Prosím o ztišení. Děkuji.

Poslankyně Marie Jílková: Nyní hlasujeme pozměňovací návrh pod písmenem E pana poslance Berkiho, který je přednesen ve smyslu, že zachovává princip práce na zavolanou, tedy že se zaměstnavatel se zaměstnancem může dohodnout, že se pracovní doba vůbec nemusí rozvrhovat. Stanovisko garančního výboru je nedoporučující.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Pan navrhovatel? (Nesouhlasné.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 90, přihlášeno 166 poslanců a poslankyň, pro 5, proti 122. Návrh byl zamítnut. Prosím.

Poslankyně Marie Jílková: Nyní budeme hlasovat pozměňovací návrh pana poslance Brázdila pod písmenem J, který doplňuje pozměňovací návrh hospodářského výboru o to, že nejdelší možná směna bude 24 hodin za splnění podmínek stanovení přestávek v práci. Stanovisko garančního výboru je nedoporučující.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Stanovisko navrhovatele? (Nesouhlasné.)
Děkuji.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 91, přihlášeno 166 poslanců a poslankyň, pro 21, proti 92. Návrh byl zamítnut. Prosím, paní zpravodajko, pokračujte.

Poslankyně Marie Jílková: Pokračujeme pozměňovacími návrhy hospodářského výboru pod písmeny A3 a A4, které zavádějí předvídatelné a nepředvídatelné režimy práce a s tím související rozvržení pracovní doby. Stanovisko garančního výboru je nedoporučující.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Stanovisko navrhovatele? (Nesouhlasné.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 92, přihlášeno 167 poslanců a poslankyň, pro 9, proti 72. Návrh byl zamítnut. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Marie Jílková: Pozměňovací návrhy F1 až F4 poslance Adamce – tyto upravují problematiku nepřetržitého denního odpočinku a nepřetržitého odpočinku v týdnu v souladu s rozsudkem Soudního dvora Evropské unie. Zde je stanovisko výboru doporučující.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Stanovisko navrhovatele? (Neutrální.) Děkuji.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 93, přihlášeno 167 poslanců a poslankyň, pro 161, proti 3. Návrh byl přijat. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Marie Jílková: Jelikož jsme přijali tyto pozměňovací návrhy, pak se stal nehlasovatelným pozměňovací návrh A5, který tímto přeskočím, a dostáváme se k pozměňovacímu návrhu B pana poslance Havla, který zavádí výluky z práva na dovolenou pro zaměstnance konajícího práci na základě dohody o provedení práce pouze pro jednoho zaměstnavatele. Zde je stanovisko garančního výboru nedoporučující.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Stanovisko navrhovatele? (Nesouhlasné.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 94, přihlášeno 167 poslanců a poslankyň, pro 15, proti 104. Návrh byl zamítnut. Prosím.

Poslankyně Marie Jílková: Dostáváme se k pozměňovacímu návrhu pod písmenem C pana poslance Kaňkovského, kterým se opětovně zavádí institut další dohodnuté práce přesčas ve zdravotnictví. Stanovisko výboru je doporučující.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Stanovisko navrhovatele? (Neutrální.) Děkuji.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 95, přihlášeno 166 poslanců a poslankyň, pro 146, proti žádný. Návrh byl přijat. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Marie Jílková: Dostáváme se k pozměňovacímu návrhu pod písmenem D paní poslankyně Šafránkové, podle kterého by bylo možné dohodnout s těhotnou zaměstnankyní výkon práce přesčas. Stanovisko garančního výboru je nedoporučující.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Stanovisko navrhovatele? (Nesouhlasné.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 96, přihlášeno 167 poslanců a poslankyň, pro 13, proti 82. Návrh byl zamítnut.

Kolegové a kolegyně, poprosila bych vás o klid. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Marie Jílková: Další je pozměňovací návrh pod písmenem F5 poslance Adamce, kterým se napravuje nerovný přístup k odměňování státních zaměstnanců

a zaměstnanců v pracovním poměru za výkon funkce člena v řídicích nebo kontrolních orgánech právnických osob. Stanovisko garančního výboru je nedoporučující.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Stanovisko navrhovatele? (Neutrální.)

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 97, přihlášeno 168 poslanců a poslankyň, pro 123, proti 6. Návrh byl přijat. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Marie Jílková: Pozměňovací návrh pod písmenem G poslance Hájka upravuje zákon o státní službě a umožní účast v takzvaných přesoutěžovacích výběrových řízeních všem vedoucím služebním úřadům, kteří na svých služebních místech dlouhodobě působí, s výjimkou z předpokladu vzdělání. K tomuto pozměňovacímu návrhu přijal garanční výbor doporučující stanovisko.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Stanovisko navrhovatele? (Neutrální.) Děkuji.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 98, přihlášeno 168 poslanců a poslankyň, pro 106, proti 52. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslankyně Marie Jílková: Dostáváme se k pozměňovacímu návrhu pod písmenem H pana poslance Králíčka, který navrhuje vyloučení mzdového a platového výměru z okruhu kvalifikovaných forem doručování. Zde je nedoporučující stanovisko garančního výboru.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Stanovisko navrhovatele? (Nesouhlasné.) Děkuji.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 99, přihlášeno 168 poslanců a poslankyň, pro 75, proti 89. Návrh byl zamítnut. Prosím.

Poslankyně Marie Jílková: Posledním pozměňovacím návrhem pod písmenem I je můj pozměňovací návrh, kterým se za účelem zvýšení právní jistoty stran pracovněprávního vztahu navrhuje uvést pravidlo možnosti podávat opakovaně žádost o rodičovskou dovolenou do zákoníku práce. Stanovisko výboru je doporučující.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Stanovisko navrhovatele? (Neutrální.)

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 100, přihlášeno 168 poslanců a poslankyň, pro 107. Návrh byl přijat.

Táži se paní zpravodajky, zda bylo o všech návrzích hlasováno?

Poslankyně Marie Jílková: Vyčerpali jsme všechny pozměňovací návrhy.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano. Ještě zde máme k hlasování, prosím, paní poslankyně Ožanová.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji. Vážená paní předsedající. Já mám úplně k tomu hlasování o návrhu paní Babišové, že bychom ho asi měli zopakovat. Já jsem hlasovala správně, ale paní zpravodajka tady vyjadřovala nějaký názor. Já jsem se ptala kolegů, ale na výboru se to neprobíralo, protože ten návrh padl až na plénu. Takže tady se zpravodajka má vyjadřovat pouze za výbor a vyjadřovala svůj osobní názor. Tak bych doporučila hlasování o lhůtě zopakovat, protože předpokládám, že sama máte ráda, když je všechno v pořádku podle jednacího řádu.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, máte pravdu. Paní zpravodajka na můj dotaz – za což se tedy samozřejmě paní zpravodajce omlouvám, že jsem ji k tomu navedla – vyjádřila svůj názor, což neměla, protože tento návrh nebyl projednán ve výboru. Čili v tomto případě... Pan předseda.

Poslanec Marek Benda: Já se moc omlouvám paní kolegyni Ožanové, myslím, že ta námitka měla zaznít v tu chvíli a nemůžeme se vracet k hlasování 3, 4, 5 zpátky jenom kvůli tomu, že tam zazněla nějaká informace, která byla nepřesná. To si opravdu tady zavádíme nějaký precedent, který je zcela nemyslitelný. Já jsem tady pár vstával a protestoval proti tomu, aby zpravodaj vyjadřoval svůj osobní názor, ale je třeba to říct v tu chvíli a nemůže být na základě toho zpochybněno následné rozhodnutí této Sněmovny hlasováním.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Paní poslankyně Ožanová, omlouvám se, ale pokud dáváte návrh... Dáváte námitku? Námitka se dává v případě, že jste hlasovala nějak a na sjetině máte jiný výsledek. Nedávala jste námitku, dobře. (Poslankyně Ožanová žádá o vystoupení.) Nemáte ale přednostní právo.

Přátelé, prosím pěkně, já se omlouvám za tu chybu, která tedy vás mohla ovlivnit, ale je pravdou, že bychom se museli vracet ke všem hlasováním, zda tedy jste byli všichni ovlivnění... Zvažte, jestli je toto opravdu nutné.

Paní předsedkyně Schillerová. Prosím.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo. Tak já tady teď od svých kolegů, protože jsem poprvé poslankyní, získávám tady od nich zkušenosti, že se to stalo už v minulém volebním období, že dokonce byla pauza, kterou si vzal tady pan poslanec Bauer, a potom se vrátil x hlasování. Takže já myslím, pokud se cítí moje kolegyně, a těch kolegů je víc, tím ovlivněná, tak to jedno hlasování asi nás nezabije. Je 14 hodin 13 minut. Stejně jsme prostě natáhli. Souhlasili jsme s tím všichni. Já bych navrhovala, aby se to zopakovalo, aby se znova řeklo vlastně, že se jednalo o změnu účinnosti, z jakého důvodu a že to vlastně bylo načteno až nyní, tudíž tam nebyl názor výboru. Já si myslím, že to snad není nic proti ničemu. Všichni to kdysi udělali, tak jsem byla poučena. Tak to udělejme znovu.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Pan ministr Stanjura s přednostním právem.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Tak já myslím, že máme najít řešení. Řešení není tak, že si řekneme, něco zopakujeme. Podle mě řešení jednací řád předpokládá. Tím hlasováním jsme přijali usnesení, to usnesení může zpochybnit někdo, kdo hlasoval pro, když to zpochybní, je-li to zpochybněno, tak se opakuje hlasování. Fakt si nemyslím, že můžeme kdykoliv říct, tak se vrátíme a opakuje znovu. Podle mě takový institut v jednacím řádu je. Takže prosím někoho, kdo hlasoval pro a chce, aby se zopakovalo, aby zpochybnil hlasování. My to klidně podpoříme a budeme postupovat podle jednacího řádu, ale fakt nemůžeme jen tak si říct, budeme hlasovat znovu o tom samém. (Hlas z hloučku před řečníštěm.) Jo, takhle, nebylo to

přijato, tak to nejde, tak to nejde revokace, omlouvám se. Já jsem chtěl najít... Pak to musím prohlásit...

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Já bych to tedy s dovolením rozhodla následujícím způsobem. Prohlásila bych toto hlasování za zmatečné. Nevím bohužel to číslo, jestli někdo mi může poradit, které číslo... Ano, já vím, jaké to bylo hlasování, bylo to hlasování v pořadí jako první o legislativně technických úpravách, ale neznám číslo hlasování, takže jestli chvíli mi dáte strpení... (Šum v sále.) Mějte prosím chvíli strpení, zjišťujeme pořadí hlasování. (Následující asi dvě minuty se vyčkává na informaci o čísle sporného hlasování.) Tak moment. Máme tady od vás zatím dva návrhy, jeden je 88, pan ministr říká 85. Já bych počkala, až nám toto sdělí zaměstnanci organizačního výboru (správně odboru), abychom nehlasovali o něčem jiném. (Krátká pauza.)

Tak už jsme se shodli, že je to hlasování číslo 88. Já ho tedy prohlašuji za zmatečné a budeme toto hlasování opakovat.

Budeme tedy hlasovat. Ještě jednou opakuji, prohlásila jsem hlasování číslo 88 za zmatečné a budeme tedy toto hlasování opakovat.

Jedná se o legislativně technické úpravy, tak jak je navrhovala paní poslankyně Babišová. Ano, teď stanovisko navrhovatele? (Nesouhlasné.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 101, přihlášeno 167 poslanců a poslankyň, pro 65, proti 90. Návrh byl zamítnut.

Čili nyní můžeme tedy konstatovat, že o všech návrzích bylo hlasováno, a přikročíme k hlasování o celém návrhu jako celku.

Přednesu návrh usnesení. Mezitím přivolám kolegy z předsálí. "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, podle sněmovního tisku 423, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 102, přihlášeno 165 poslanců a poslankyň, pro 145, proti 1. Návrh byl přijat a já konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Ještě přečtu omluvy. Omlouvá se Maříková Karla od 12.45 do 13.45 z pracovních důvodů a Pavel Staněk od 15 hodin z rodinných důvodů. A paní poslankyně Maříková z pracovních důvodů.

Dle dohody, tedy po hlasování, přerušuji tuto schůzi do 15 hodin, kdy bude naše odpolední jednání pokračovat. Jen připomínám, že se dnes po ukončení dopoledního jednání sejde organizační výbor.

(Jednání přerušeno ve 14.22 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 15.00 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji odpolední jednání Poslanecké sněmovny. Nyní se budeme věnovat přerušnému bodu 98, sněmovní tisk 462, dohoda České republiky a USA v oblasti obrany, smlouva, první čtení.

Otevírám tedy přerušovaný bod, kterým je

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou
a Spojenými státy americkými o spolupráci v oblasti obrany
/sněmovní tisk 462/ – první čtení**

Projednávání tohoto bodu jsme přerušili na 70. schůzi Poslanecké sněmovny dne 27. června 2023. Prosím, aby místa u stolku zpravodajů zaujali ministryně obrany Jana Černochová, která tam již sedí, a také zpravodaj pro první čtení, poslanec Marek Ženíšek. Budeme pokračovat v přerušené obecné rozpravě, do které se přihlásili poslanci... Mám zde také jednu poznámku. Jednání bylo přerušeno po vystoupení poslance Marka Bendy s přednostním právem.

Nyní zde mám přihlášku pana poslance Karla Sládečka a prosím, aby se připravil pan poslanec Michal Zuna. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Karel Sládeček: Děkuji, vážená paní předsedající. Dámy a pánové, chtěl bych se vyjádřit k podepsané Dohodě mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými o spolupráci v oblasti obrany. Česká republika je od roku 1999 členem NATO a 24 let jsme žádnou podobnou smlouvu nepotřebovali. Občané České republiky mají negativní zkušenost s pobytem cizích vojsk na našem území, viz dočasný pobyt sovětských vojsk na území Československé socialistické republiky, který se protáhl na dlouhých 21 let. Hnutí SPD nechce na českém území žádné cizí vojáky, ani ruské, ani americké, ani čínské, ani indické, ani... (Hlas z pléna.) České ano, pane kolego. České ano.

O tak závažné otázce by měli rozhodovat všichni občané v celostátním referendu a ne vláda, která nezastupuje většinu voličů, jelikož milion hlasů propadlo. Chtěl bych dále připomenout, že smlouvu s USA neměla žádná strana pětikoalice ve svém volebním programu. Proč asi? Protože by se do Sněmovny nedostaly. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Zuna a připraví se pan poslanec Jan Hrnčíř. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Zuna: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dobrý den, dámy a pánové. Dovolte, abych se taky krátce vyjádřil k projednávanému tisku, k ratifikaci obranné dohody mezi Českou republikou a Spojenými státy. Jedná se o obrannou dohodu, která navazuje na dokument, který upravuje spolupráci mezi jednotlivými členskými zeměmi obranné aliance NATO, jehož součástí už jsme 23 let, respektive touto smlouvou vázáni, NATO SOFA, která samotná umožňuje i nastavení bilaterálních vztahů mezi jednotlivými zeměmi, což se právě děje. To, že se tak děje po tak dlouhé době, mě mrzí, nicméně jsem velmi rád, že už se tak konečně děje. Budeme 25. zemí, která tímto způsobem bilaterální smlouvu v rámci obranné aliance ratifikuje.

I přesto, že upravuje pouze některé parametry, jako je například plnění úkolů příslušníků ozbrojených sil Spojených států na území České republiky včetně těch jedenácti prostor a vojenských zařízení, tak je to smlouva, kterou Česká republika potřebuje, potřebuje ji z mnoha důvodů a právě proto, aby zajistila svou bezpečnost, svoji suverenitu, aby naplnila to, že je nedílnou součástí západního demokratického světa, tak aby se neopakovaly žádné historické události, tak aby Česká republika nebyla ohrožena děním, které můžeme sledovat na východ od nás, ať už se jedná o události z roku 2008 v Gruzii, 2014 na Krymu a východě Ukrajiny anebo z února 2022 v rámci prakticky celého území Ukrajiny.

Mám za to, že pokud bychom takovou smlouvu neratifikovali, Česká republika by mohla být ohrožena někdy v budoucnu, v nějakých hypotetických letech, například 2028 nebo 2032,

právě takovou ruskou agresí, která se děje dnes na Ukrajině. A je jedno, jestli by se jednalo v těchto letech o země v Pobaltí, v Polsku nebo v České republice. To znamená, já tuto smlouvu a tuto ratifikaci naprosto vítám a podporuji. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Hrnčír, a ještě než mu udělím slovo, přečtu omluvy. Omlouvá se Pekarová Adamová Markéta od 15 hodin z pracovních důvodů, Andrej Babiš od 15 hodin z pracovních důvodů, Fiala Radim od 15 hodin z osobních důvodů, Nacher Patrik od 15 hodin z rodinných důvodů.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Hrnčír: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, letos uplyne 55 let od chvíle, kdy do naší země na pozvání některých představitelů tehdy vládnoucí komunistické strany vstoupila vojska Varšavské smlouvy. Nikdy, opravdu nikdy bych si nepomyslel, že tato vláda, která ráda vystupuje jako demokratická, si právě z komunistické strany vezme příklad a pozve do naší země cizí vojska. Tentokrát se jedná o vojska USA. A přece se tak stalo. Ministryně obrany Jana Černochová podepsala smlouvu o obranné spolupráci s USA, která umožňuje pobyt amerických vojáků a vznik amerických základů na našem území. Rád bych ještě zdůraznil, že tato smlouva je pro naši republiku závazná a nelze ji deset let vypovědět. To je další obrovský průlom do suverenity naší země a samozřejmě i zásadní bezpečnostní riziko.

Rád bych vám nyní přiblížil některé otázky kolem této smlouvy.

Za prvé, smlouva byla schválena v úplné tichosti a za nezájmu médií. Na konci dubna tohoto roku se sešla vláda a schválila znění smlouvy, aniž by ovšem dopředu informovala o jejím projednávání. Rovněž to ticho v médiích bylo všeřikající. Jedná se o dokument, který se zcela zásadně dotkne životů lidí v naší zemi, avšak vláda i média mlčely.

Za druhé, americké základny budou plně v jurisdikci Spojených států amerických. Smlouva stanoví, že se Česko na žádost USA a za účelem plnění svého závazku ke vzájemné obraně výslovně vzdává přednostního práva na výkon trestní jurisdikce. Zároveň vláda navrhuje změnu ústavy, která by jí pak dovolila zcela bez dalších nyní potřebných kroků rozhodnout o pobytu cizích vojsk na našem území až na dobu 60 dnů s tím, že těch 60 dnů je možno opakovaně prodloužit. Poslanecká sněmovna i Senát by mohly celému procesu pouze přihlížet bez možnosti do něj jakkoli zasáhnout. To je absolutní nabezení demokratických principů tohoto státu. Touto změnou ústavy by byl také bez dalšího umožněn vznik amerických základů na našem území, opět bez potřeby schválení Parlamentem a opět bez možnosti tomu ze strany Poslanecké sněmovny a Senátu jakkoli zabránit. Již nyní se vymezují rozsáhlá území, která mají sloužit pro potřeby americké armády. Česká republika dobrovolně předává USA své pozemky, nad kterými dále nebude mít v podstatě žádnou kontrolu. Vojáci a zaměstnanci na základnách nebudou podléhat naší jurisdikci, a vláda se dokonce dobrovolně vzdává i daní, neboť tito lidé budou podléhat zvláštnímu režimu.

USA si tak na pozvání naší vlády zaberou tři vojenská letiště, rozsáhlé výcvikové prostory a další území, které budou nadále plně spadat pod americkou kontrolu prakticky bez možnosti vstupu českých občanů a bez možnosti Parlamentu do tohoto procesu, pokud projde změna ústavy, jakkoli zasáhnout.

Toto vše jsou hlavní důvody, proč je schválení obranné smlouvy mezi Českou republikou a USA a schválení změny ústavy nepřijatelné, a nebojím se říci, až vlastizrádné. Děkuji. Přeji hezký den.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. A s faktickou poznámkou pan poslanec Krejza. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Krejza: Paní předsedající, kolegové, kolegyně – moc nás tady sice není – já musím reagovat na neustálé ataky ze strany kolegů tady po mé levici. Srovnávat tuto dobrovolnou smlouvu, která vůbec nezakládá ničehož, co tady bylo řečeno mým předřečníkem, to znamená, nikomu nic neodvzdáváme, nezakládá to žádné právo na základnu a tak dále, a tak dále. Všechno musí být přece následně schváleno ještě Parlamentem. Slyšeli jste to tady několikrát. A srovnávat tuto smlouvu se zvacím dopisem z roku 1968 mi opravdu přijde nepatřičné a musím to rázně odmítnout. Doufám, že tato smlouva bude schválena, bude schválena brzy. Já chci patřit osobně, a mí kolegové určitě také, spíše do té západní části světa. A je to vlastně logické vyústění a pokračování našeho členství v NATO a smlouvy NATO SOFA, která mimochodem platí od roku – a teď 1951 myslím, že se nepletu příliš, prostě z padesátých let. A nevidím na tom nic zvláštního. Mimochodem, my budeme 24. země, která toto mít bude.

To samo o sobě samozřejmě není nic, co by nás zavazovalo k tomu ji přijmout. Ale kolegové, kolegyně, doufám, že se tak stane a smlouva bude přijata. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. Nyní vystoupí v rozpravě pan poslanec Radovan Vích a připraví se pan poslanec Zdeněk Kettner. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radovan Vích: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená paní ministryně, dovolte mi, abych i já vystoupil v rámci rozpravy se svým projevem. To podstatné tady řekli naši poslanci s přednostním právem, ať už náš předseda Tomio Okamura, anebo předseda poslaneckého klubu Radim Fiala. Nicméně přece jenom si dovolím na pár věcí poukázat.

Dohoda mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými o spolupráci v oblasti obrany skrývá řadu vážných rizik a je pro Českou republiku nevýhodná z několika důvodů, které dále vysvětlím.

Za prvé je ta dohoda nadbytečná pro běžné účely pobytu z důvodu cvičení, průjezdů, přejezdů, přeletů a průletů ozbrojených sil USA přes území České republiky. To už je dostatečně upraveno platnou dohodou NATO SOFA, ke které Česká republika přistoupila. Ta upravuje vztahy mezi členy NATO včetně jejich případného působení na území jiného členského státu NATO. Vláda také na jejím základě předkládá Sněmovně plán cvičení ozbrojených sil NATO jak na našem území, tak našich vojsk na území jiných členských států NATO, a také se ve Sněmovně pravidelně projednává plán účasti ozbrojených sil České republiky na zahraničních operacích, který se nyní předkládá jedenkrát za dva roky.

Obranná dohoda mezi Českou republikou a Spojenými státy představuje zvýhodnění jednoho státu NATO, kterým jsou Spojené státy americké, vůči dalším spojencům z NATO. Hlavní rozdíl je v tom, že dohoda NATO SOFA představuje oporu pro cvičení a krátkodobé pobyty, není projednávána obranná dohoda, naopak vytváří podmínky pro jasně dlouhodobý pobyt ozbrojených sil USA na území České republiky. Nic podobného ale nepředpokládá ohledně pobytu ozbrojených sil České republiky v USA. Není tedy reciproční. Je to tedy jednoznačně pouze jednostranně výhodná smlouva, neboli dohoda, a nikoliv pro Českou republiku. Občané České republiky budou na jejím základě nuceni strpět různá omezení, výhody jdou naopak za americkou smluvní stranou. To podrobně rozeberu dále.

Dohoda je také rámcová, což znamená, že jednotlivé podrobnosti budou upravovat další smlouvy a ujednání.

Za druhé. Dohoda znamená částečnou ztrátu kontroly nad územím České republiky. Příloha k obranné dohodě obsahuje seznam jedenácti dohodnutých zařízení a prostor, ve

kterých můžou Spojené státy působit. Byly tady vyjmenovány. A konečně je tam zřejmě hlavní předpokládané působiště ozbrojených sil USA v České republice, což je to logistické centrum v Mošnově, kde vlastně budou moci působit síly Armády ČR bez toho, aby tam současně působily nebo mohly působit ozbrojené síly USA, pokud se bavíme o vojenských výcvikových prostorech a letištích. Připomínám, že například na Libavě jsou už dislokované ozbrojené síly Ukrajiny v nemalém počtu až případných 4 000 osob za kalendářní rok v pěti turnusech po 800. Pro ozbrojené síly USA ale žádný početní limit není stanoven. Takže klidně to může být třeba 10 000, možná i víc. Dohoda to nijak neupravuje.

Za třetí. Řešme náklady spojené s pobytem vojsk Spojených států u nás. V článku 3 odst. 6 dohody se uvádí, že Česká republika poskytne veškerá dohodnutá zařízení a prostory bez nájemného či obdobných nákladů pro ozbrojené síly USA. Navíc se Česká republika zavazuje vyvinout úsilí k usnadnění pro ozbrojené síly USA a dodavatele USA přístupu a užívání soukromých pozemků a zařízení a veřejných pozemků a zařízení. V obou případech včetně silnic a letišť. Dohoda rovnou obsahuje zmocnění pro provádění stavební činnosti pro americkou stranu na českém území. V článku 3 odst. 7 až 12, a my všichni velmi dobře víme, jaký bývá problém sehnat pro jakoukoliv stavbu v České republice všechna povolení a jak dlouho to trvá, a zde najednou – cituji z odst. 8 – "český výkonný orgán podpoří úsilí ozbrojených sil USA obstaráním českých oprávnění a povolení potřebných pro takovou výstavbu". A je tam ještě jedno ošemetné ustanovení o tom, kdo ponese náklady na tu výstavbu, provoz a údržbu. V zásadě Spojené státy, tak to na první pohled vypadá, ale je tam také formulace – nebude-li vzájemně stanoveno jinak. Takže se může stát, že se o tom ani nedozvíme, alespoň ne v Parlamentu, anebo veřejnost se to nedozví a potichu budou tuhle výstavbu nebo údržbu platit naši daňoví poplatníci.

Za čtvrté. Je důležité se zabývat otázkou délky pobytu ozbrojených sil USA v České republice. Zjevně se očekává rozsáhlé a dlouhodobé působení ozbrojených sil USA v České republice, protože předmětem dohody je pobyt rodinných příslušníků, bezcelní režim, značná osvobození od daní a cel je pro ty rodinné příslušníky a takzvané dodavatele Spojených států, tedy další civilisty, kteří budou zajišťovat provoz dohodnutých zařízení a prostorů, ale budou podléhat výlučně jen vojenskému velení USA na území České republiky. Pokud je mi známo, tak v Maďarsku, tam si v dohodě potom vyjednali další ujednání, že velitelem cizí základny bude jejich občan. U nás v té dohodě zatím nic takového není a uvidíme, jakým způsobem to potom bude, pokud bude tato dohoda schválena, v dalších prováděcích dokumentech. To je podle mého názoru opravdu nebývalý rozsah zvýhodnění, která se dá přirovnat jen k dlouhodobému pobytu sovětských vojsk na území Československa.

A jak vidíme na Slovensku, které nedávno podepsalo obdobnou obrannou dohodu s USA, není to jen nějaká bezvýznamná dohoda. Prakticky hned po jejím podepsání došlo k umístění ozbrojených USA na Slovensku a k naplňování té obranné dohody, byť oni mají dohodu pouze na Sliač a Malacky. Už jsou tam i první konflikty mezi příslušníky ozbrojených sil a místními obyvateli. Vidíme, že slovenská vláda se je snaží ututlat, ale postupně se něco do médií dostává.

Za páté. Velmi významná jsou ustanovení ohledně právních sporů a trestního stíhání. U civilních sporů je to bezprecedentní oslabení práv českých občanů vůči ozbrojeným silám USA, jejich civilním spolupracovníkům a rodinným příslušníkům. Kromě diplomatů a okupačních sil takto výhodný status v historii Československa, následně České republiky, žádná skupina osob nedostala. Představme si, že osoby, na které se bude vztahovat toto zvýhodnění, budou na území České republiky volně vyjíždět s dokumenty jen od Spojených států, odjíždět, přivážet si s sebou, co uznají za vhodné, včetně zbraní, střeliva a podobně. Nebudou platit daně a cla českého státu jen s některými výjimkami typu dálničních známek, kde se tomu zřejmě nejde vyhnout, nebo třeba DPH u zboží v obchodech, ale zde zase bude výjimka osvobození od DPH pro služební účely, viz čl. 16. Budou moci fungovat vojenské prodejny potravin, otevřená stravovací zařízení nepodléhající inspekcím ze strany České republiky dle čl. 21. Případná celní prohlídka bude zrychlená, v řadě případů až v místě bydliště

takové osoby – dovážený či vyvážený osobní majetek. Tady si lze v praxi představit, že od nich spíš bude upuštěno, řada věcí se ale celní prohlídce vyhne.

Dohoda se také vyhýbá slovu základna. Místo toho užívá pojmy zařízení a prostory. Které má Česká republika poskytnout bezplatně.

Jako další problémová oblast je absence a odmítnutí interpretační doložky ze strany Ministerstva obrany. Tato doložka je součástí dohody na Slovensku, kde byla nakonec interpretační doložka přijata. Jejím obsahem bylo explicitně uvedeno, že dokumentem se nezřizují vojenské základny. Pokud to tedy Ministerstvo obrany odmítá, je jasné, že asi uvažuje jiným směrem.

Jsem také přesvědčen, že tak zásadní věc musí být projednána až na základě výsledků celostátního referenda. Představa, že v jedenácti lokalitách se v režii USA staví objekty, které budou mít charakter ambasad, tedy nemáme tam přístup, nevíme, kdo tam je, co je tam za materiál, jaká se tam provádí činnost, je pro mě nepřijatelná. Uzavření této dohody není ani obsahem programového prohlášení vlády.

Je potřeba také zmínit skutečnost, že existuje celá řada petic občanů České republiky proti zřízení vojenské základny USA na území České republiky. Například naše petice obsahuje následující text: "My níže podepsaní občané vyjadřujeme odmítavé stanovisko k záměru zřídit na území České republiky vojenskou základnu Spojených států. Zřízení cizí vojenské základny na našem území je zásadním zásahem do samostatnosti jakékoliv země. Nesouhlasíme s trvalou přítomností jakýchkoliv cizích vojsk na území České republiky a žádáme vládu České republiky, aby svévolně v této věci nerozhodovala a v této věci vypsal celostátní referendum." Jenom tato petice má k dnešnímu dni již tisíce podpisů a podobných petic je několik. Nejsem zároveň přesvědčen o tom, jakou dohoda má podporu veřejnosti. Ale jenom mně přišly desítky, stovky mailů, které žádají o její jasné odmítnutí. Vláda ji prostě občanům nevysvětluje a diskusi nepřipustila v průběhu schvalování.

Dalším problémem je oblast zajištění klidu a pořádku. Z dohody vyplývá, že pokud by došlo k nepokojům a narušení klidu a pořádku proti přítomnosti ozbrojených sil USA ve zmíněných jedenácti lokalitách, tak mohou být ozbrojené síly USA nasazeny k potlačení nepokojů, a to i mimo těchto jedenáct lokalit. To je také naprosto nepřijatelné.

Dohoda je uzavírána na deset let. Dá se sice vypovědět, ale až po těch deseti letech, a navíc výpovědní doba je celý jeden rok. Jedná se tedy o nepředstavitelný závazek i pro další vlády bez možnosti s tím pak něco udělat.

Na rozdíl od slovenské dohody o obraně nemá ta česká verze tak jasné ustanovení o každoročních konzultacích a vyhodnocování. Konzultace jsou v ní obsaženy jen u konkrétních problémů. Jedním z mála takových ustanovení je v čl. 7 odst. 5, kde je možnost české strany žádat odchod dodavatele USA, ale závazek USA je v tomto případě jen příslušným způsobem spolupracovat, nikoliv tedy automaticky vyhovět.

Co mne velmi zaráží, je ustanovení čl. 29 odst. 6 – cituji: "Spory a další záležitosti, které podléhají konzultacím podle této dohody, nebudou předkládány k urovnání žádnému vnitrostátnímu soudu, jakož ani mezinárodnímu soudu, tribunálu anebo podobnému orgánu, jakož ani žádné jiné třetí straně." Tohle je zcela nestandardní a hlavně pro Českou republiku jako slabší smluvní stranu nevýhodné ustanovení.

Co se týče právního hlediska, nyní je dohoda ve fázi, že je podepsaná oběma smluvními stranami a na její vstup v platnost se čeká. Je zarážející, že ministryně obrany odjela dohodu podepsat, aniž by byla ta dohoda dostatečně vnitrostátně prodiskutována. Dokonce byl jen krátce předtím, a nedostatečně, zveřejněn text té dohody, což je podle mě u dohody takového významu uzavírané na nejméně deset let zkrátka neuvěřitelné.

Když byla dohoda projednávána s námi, tak byl předán ze strany Ministerstva obrany z 38 stránek dohody jeden papír formátu A4, který z jedné strany uváděl, proč se smlouva uzavírá, z druhé strany bylo uvedeno, kdo se na dohodě podílel, a seznam kapitol. My jsme zástupcům Ministerstva obrany naopak předali celou řadu výhrad k té slovenské dohodě, která již byla na rozdíl od té české zveřejněna. Jsem přesvědčen o tom, že takto nejde seriózně postupovat a je potřeba obsah dohody vysvětlovat, a to zejména veřejnosti, nikoliv ji projednávat vládou bez zveřejnění a následně ji po schválení pouze zveřejnit na stránkách Ministerstva obrany.

Vstup dohody v platnost už záleží vlastně jen na Parlamentu a pak na Ministerstvu zahraničí, kdy nótou oznámí druhé straně, že všechny vnitrostátní postupy byly splněny. Třicátým dnem po výměně nót obou smluvních stran dohoda nabývá platnosti, podle českého právního řádu bychom řekli účinnosti. Pak už podle ní obě smluvní strany mohou ihned postupovat. Protože se jedná o prezidentský typ smlouvy, schvaluje ji i Parlament v Poslanecké sněmovně. Bude tedy předmětem dvou čtení. Premiér Petr Fiala veřejně uváděl, že dohoda půjde k podpisu prezidentu republiky.

Závěrem. Kdybych to měl stručně shrnout v několika heslech: Tato dohoda je pro Českou republiku nevýhodná, velice obtížně vypověditelná až po deseti letech a soudně nepřezkoumatelná. Navíc nestandardně omezuje jurisdikci České republiky vůči některým osobám na území České republiky. A konečně, nemá žádné množstevní omezení, tedy kolik vojáků, jejich rodinných příslušníků nebo dodavatelů z USA sem může přijet a co si s sebou budou moci přivést. Podobně ohledně zbraní a munice. Tuto dohodu nepotřebujeme, přinesla by víc negativ než užítku.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, v případě schválení této dohody se stáváme vazaly a zároveň dochází k omezení naší suverenity. Smlouva se mnoha jednoznačným slovům, jako třeba základna, vyhýbá a nahrazuje je slovy nejednoznačnými, jako třeba objekt. Pokud tedy americký voják spáchá trestný čin a způsobí škodu, bude se to s maximální pravděpodobností řešit ve Spojených státech podle jejich práva, i řešení majetkových škod. Objekty mohou upravovat, navázat tam cokoliv, ale my nemáme možnost je kontrolovat.

DCA dohoda je svou podstatou dohoda o bezplatném poskytnutí jedenácti prostorů Armády České republiky pro potřeby Armády Spojených států na deset let. Ratifikačnímu procesu by měla předcházet alespoň celospolečenská diskuse a také celostátní plebiscit. Tak tomu ale není.

Zvažte prosím, vážené poslankyně, vážení poslanci, všechny výhrady k této dohodě, které jsem ve svém vystoupení uvedl, a při hlasování prosím postupujte podle svého nejlepšího svědomí. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji vám, pane poslanče. Nyní dvě faktické poznámky. Nejprve pan poslanec Zuna, poté pan poslanec Žáček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Michal Zuna: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já chci zareagovat na předchozí výstup, ale víceméně i na ty výstupy, které tady zaznívaly v průběhu včerejšího dne, protože ono se tady nese jako linka to srovnání s přítomností okupačních vojsk v roce 1968 v porovnání s ratifikací této dohody. To je něco naprosto nepřijatelného a něco, co se naprosto nedá srovnávat. Jak můžete srovnávat přítomnost okupačních vojsk, která měla na svědomí 137 mrtvých občanů a více než 500 zraněných občanů Československa? To, co vlastně tady říkáte a co tady srovnáváte, je plivnutí do tváře všem pozůstalým těchto obětí. Víceméně okupantem byl Sovětský svaz, nástupnickou zemí je Rusko. Rusko my jsme označili tady jako teroristický režim. A i z tohoto důvodu je to něco naprosto nesrovnatelného. Rusko jako teroristický režim, země, která každých 6 až 15 let napadne nějakou zemi nebo v ní rozpoutá válku. Srovnávat přítomnost těchto vojsk s přítomností spojeneckých vojsk – a to ještě mluvíme o hypotetické

přítomnosti spojeneckých vojsk, která by nás před touto hrozbou chránila v rámci spojenectví, jehož součástí jsme prakticky 22, 23, let – je nemožné a je to nesrovnatelné.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nyní je k faktické přihlášen pan poslanec Žáček, poté pan poslanec Kolář. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Pavel Žáček: Děkuji za slovo. Já taky cítím potřebu se vyjádřit, aby se stokrát opakovaná lež nestala pravdou, k té údajné nevýhodnosti. Co je to za nevýhodnost, když my máme největšího partnera v NATO a upravujeme s ním podrobné podmínky průjezdu, přesunu jejich vojáků například mezi Německem a dalšími státy východního křídla? To si myslím – oni chtějí pomoci nám v rámci NATO. Oni jsou tou nejsilnější armádou, která je připravena zase se postavit na obranu Evropy, jako už tomu bylo v první a druhé světové válce. Čili ta nevýhodnost tady není. Není to tak, že my bychom vysílali svoje vojáky někam na jejich území nebo směrem opačným.

K těm základním. Jak již zde bylo x-krát řečeno, ale vím, že je to mantra SPD – nikde není řečeno, že se tady budou budovat americké základny. Ale znovu opakují, my jsme členským státem NATO, my jsme armádou NATO a i naše objekty jsou objekty NATO. Čili jsou i otevřené, a zde je to zase upraveno, spojeneckým vojákům, když to budeme potřebovat.

Nakonec vlastně to, že vám píšou e-maily jenom desítky nebo stovky občanů, je vlastně dobrá zpráva. To si myslím, že vůbec není nutné komentovat.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nyní pan poslanec Kolář s faktickou poznámkou, poté pan poslanec Vích. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Kolář: Mokrát děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Vaším prostřednictvím bych možná požádal kolegy z SPD, jestli by ukončili tu petici, o které tady bylo mluveno. Jestliže ta petice je proti výstavbě amerických základen, tak si myslím, že postrádá smyslu a je vlastně lživá. Ta smlouva není o výstavbě amerických základen v České republice.

Takže jestli ještě jednou mohu, vaším prostřednictvím, paní předsedající: milí kolegové z SPD, tu petici hodte do koše. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Pan poslanec Vích bude reagovat s faktickou poznámkou. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Radovan Vích: Děkuji za slovo, paní předsedající. Budu reagovat na vystoupení pana kolegy Žáčka a pana poslance Koláře. Já se potom ptám, na co vlastně tedy to NATO je, když tedy máme smlouvu NATO SOFA, víme, co je artikul 4, víme, co je článek 5, víme o tom, že tady existuje Host Nation Support, tak se potom ptám, na co vlastně tu dohodu děláme? Proč vlastně tu dohodu uzavíráme, když jsme součástí NATO? Prostě podle mě je ta smlouva, nebo dohoda, zbytečná, už jsem se tady k tomu vyjádřil, a je pro nás nevýhodná.

Co se týká pana poslance Koláře – naopak, my dále sbíráme ty podpisy pod tu petici a nevidím žádný důvod, abychom tu petici nějakým způsobem ukončili. Takže děkuji. To je z mé strany všechno.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. To byla zatím poslední faktická poznámka. Nyní s přednostním právem paní ministryně Černochová.

Ministryně obrany ČR Jana Černochová: Děkuju, paní místopředsedkyně. Jak jsem včera slíbila, vždycky v nějakých intervalech budu reagovat na své předřečníky.

Možná bych začala tím, co tady říkal pan kolega Hrnčíř. Nevím, jestli zrovna byl v sále, když jsem vystupovala včera, ale jak říkal, že jsme s nikým tu dohodu neprojednávali a že jsme v nějaké tajnosti dávali něco na vládu – není to pravda, pane kolego Hrnčíři, prostřednictvím paní místopředsedkyně. My jsme ještě před jednáním vlády informace o tom, co je obsahem té smlouvy, dávali i kolegům z opozice. Bylo jasné, kdy to na tu vládu jde, i jsem informovala prostřednictvím vašeho kolegy, pana poslance Vícha, že by to mělo jít na vládu v měsíci dubnu. Takže nic takového není pravda.

Pan kolega Hrnčíř zmiňoval i změnu ústavy, toho článku 43. Také jsem to tady včera říkala. Změna ústavy tady leží někde v nějakém druhém čtení, já sama jsem do toho načetla pozměňovací návrh, aby ta případná změna článku 43 platila až od nového volebního období, tedy aby se Sněmovna jako suverén, respektive Parlament jako suverén rozhodl, jestli chce nové vláde, která vzejde z řádných nebo mimořádných voleb, dát tuhle pravomoc. To je všechno. To přece je fér. My v tuhle chvíli nic neměníme, žádný článek 43. Ale to, že potřebujeme vysílat vojáky v případě, že bude unesen občan České republiky, do nějaké země, to je fakt, který je – a vy jako plukovník v záloze, pane kolego Víchu, určitě mi v tomhle dáte za pravdu.

Tedy když tedy navážu na to, co tady říkal pan kolega, pan poslanec Vích, že bychom tedy recipročně my měli poslat nějaké naše české vojáky do Spojených států amerických. Takový požadavek jsem zatím nezaznamenala a myslím si, že ho asi ani nezaznamenám, a přijde mi to tedy spíš humorné, než že by to bylo myšleno vážně.

To, že ta dohoda DCA neupravuje počty? To je přece v pořádku. Vždyť tady všichni opakujeme dokola, že žádný voják sem nikdy nepřijede, aniž by Parlament, obě komory Parlamentu schválily klasický mandát. Vždyť tady nejste týden. Vždyť jste tady už opakovaně ve volebním období, takže přece tyhle ty informace máte a i víte, jak často projednáváme mandáty na úrovni výborů. Projednáváme mandáty, jak ty vysílací, tak ty přijímací. Takže tady nikdy nebude počet a v žádné DCA není počet, protože když ta ústava je podobného charakteru, jako je naše ústava, tak o přijímání nebo vysílání vojáků rozhoduje Parlament. A je to tak zcela dobře a myslím si, že nikdy ani nebyla vůle na tomto něco měnit.

To, že pana kolegu Vícha překvapuje délka toho působení? No že vás nepřekvapilo, když jste tady hlasovali pro ty Brity? Že vás nepřekvapilo to, že tady hlasujete vlastně pro desetiletý pobyt u BMATTu ve Vyškově? To vás nepřekvapilo? To vás překvapuje teď? Že jste dvakrát po sobě zvedali jako SPD, nebo Úsvit a SPD, ruku, aby tady byl pobyt britských vojáků po dobu pěti let – jednou a následně v roce 2020 jste to zopakovali? A hlasoval jste pro to tehdy i vy, prostřednictvím paní předsedající. Takže vůbec ta vaše věta, že všichni tady z SPD říkáte, že jste proti jakémukoliv tady pobytu vojáků jakýchkoliv, tak to neplatí. Vždyť jste pro to hlasovali! Tak se nechovejte jako pokrytci anebo populisty. Že teď se vám to nehodí, tak teď budete tady říkat, že tedy zrovna Američany ne? Brity ano, Američany ne? Podívejte se na to hlasování. Vždyť jsem vám tady ta jména včera četla.

K tomu, co ještě tady říkal pan kolega Vích, že jsou tady nějaké slevy na daních. Jasně, vy jste, předpokládám, jako voják byl i v zahraničních strukturách a určitě i víte, pokud jste byl ve Spojených státech, že na základě vaší ID jste mohl v některých obchodech uplatňovat takzvaný military discount. Takže vy to uplatňovat v Americe můžete, ale Američané v Čechách to uplatňovat nemohou? Proč?

To, že nebudou platit za základny? To jsem taky zmiňovala včera. Já myslím, že ten příspěvek Spojených států do obranyschopnosti a bezpečnosti v Evropě je obrovský a bylo by nehorázné, abychom po nich my chtěli platit nějaké další finanční prostředky.

K tomu, co tady zaznělo, že jste údajně měli málo času na to se seznámit s tou smlouvou. Vláda tu smlouvu schvalovala 26. dubna 2023. V ten samý den, 26. dubna 2023, byla

zveřejněna na stránkách Ministerstva obrany včetně otázek a odpovědí. Smlouva se, pane kolego Víchu, prostřednictvím paní předsedající, podepisovala 23. května 2023, tedy téměř jeden měsíc po tom, co tu smlouvu jsme zveřejnili. Je to pro vás málo času na to se s tou smlouvou seznámit? Já si myslím, že tady v rámci nějakých čtení a projednávání zákonů toho času míváme mnohem méně. Tady jste měli luxusní čas téměř měsíc.

Dovolte mi ještě reagovat na to, co tady zaznělo včera od pana předsedy poslaneckého klubu Fialy a dneska to v nějaké jiné modifikaci vlastně zopakoval i kolega Vích. Včera tady zaznělo od pana předsedy SPD Fialy, předsedy klubu SPD Fialy, že i Maďarsko přijalo interpretační doložku k DCA. Moji kolegové oslovili své maďarské protějšky a závěr je takový, že to není pravda. Je to lež! K maďarské DCA z roku 2019 žádná interpretační doložka nevznikla. Proč nám tady lžete, kolegové?

Rovněž tvrzení pana Fialy, že si Maďaři vymínili, že velitelem americké základny v Maďarsku bude vždy maďarský důstojník. Vždyť to je legrační. Vy jste to tady řekl teď taky, a to jste plukovník v záloze! Proboha, to je samozřejmé, že to tak bude. Protože když to řeknu na naše poměry, tak pokud bychom se dohodli, že Američani budou třeba mít nějaký sklad v Čáslavi, tak samozřejmě že Čáslav bude i nadále základnou Armády České republiky a jejím velitelem bude příslušník Armády České republiky. Jak vás vůbec mohlo napadnout něco jiného? Proč to tady vlastně zdůrazňujete, že by to mělo být jinak? To by nikoho ani nenapadlo.

Potom jste ještě říkal něco k tomu Slovensku. Tak tady jen abychom si také ujasnili: česká DCA nemá nic o strategickém dialogu s USA jako ta slovenská, protože my už máme takový dialog založený mnoho let. Takže je zcela zbytečné, aby to bylo řešeno v té smlouvě.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Vaše vystoupení, paní ministryně, vyvolalo jednu faktickou poznámku pana poslance Vícha. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radovan Vích: Děkuji. Já budu reagovat na vaše vystoupení, paní ministryně. Máte nepřesné informace. Já jsem nikdy ve Spojených státech nebyl, nebyl jsem tam ani služebně a nebyl jsem tam ani soukromě, ani tam jet nikdy nechci. To tady říkám na rovinu. Takže to jenom že tady uvádíte nepřesné věci.

Druhá věc, že co se týká interpretační doložky, předseda poslaneckého klubu Radim Fiala tady neřekl nic o interpretační doložce ze strany Maďarska. On tady řekl, že v těch dalších prováděcích předpisech nebo dohodách je smluvní ujednání o tom, že velitelem té základny bude Maďar. To není nic společného s interpretační doložkou.

A třetí, já už jsem to tady říkal včera. Přece nás – jednak já v roce 2015 jsem tady nebyl. A říkal jsem tady jasně, že v roce 2020 jsme hlasovali pro BMATT, hlasovali jsme pro těch 30 lidí, kteří tady budou po dobu pěti let, ale zároveň že jsme brali v úvahu to, že to je na základě formátu NATO, Evropská unie, Partnerství pro mír, v kterém je 52 států, s tím, že se jedná o instruktory a školení. A s tím my jsme v principu problém neměli. Přece nemůžete srovnávat tohleto na stejnou úroveň jako dohodu DCA! Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Paní ministryně s přednostním právem bude reagovat. Prosím.

Ministryně obrany ČR Jana Černochová: Ne, já jenom chci reagovat na to, že vy jste hovořili o pobytu cizích vojáků. Vy jste tady nehovořil o DCA. Vy jste tady všichni jako jeden muž a některé ženy říkali, že SPD si nepřeje pobyt cizích vojáků. A já vám na to říkám, že vy jste pro něj hlasovali.

O té Americe. Pracoval jste ve strukturách, já přesně nevím, v jakých zemích jste se pohyboval, ale myslím si, že military discount není asi jenom výjimka ve Spojených státech pro vojáky, když se prokážou, že jsou tedy vojáky v rámci Severoatlantické aliance. Ale nevím tohle přesně, takže se s vámi o to nebudu přít.

Každopádně to Maďarsko tady pan kolega Fiala zmiňoval opravdu. Přehrajte si ten včerejší záznam, vezměte si steno. Zmiňoval Slovensko a zmiňoval Maďarsko.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Dalším přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Zlínský, připraví se pan poslanec Rudolf Salvetr. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vladimír Zlínský: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, vážené dámy, vážení pánové, já bych vás rád seznámil taky se svým postojem k Dohodě mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými o spolupráci v oblasti obrany.

Já se přiznám, že nejsem odborník na vojenskou problematiku, nicméně mě tato problematika vždy zajímala. Nejsem ani odborník na mezinárodní smlouvy, ale nicméně už to tady bylo zmíněno, asi jste si toho všichni všimli, že dostáváme spoustu mailů a lidi se nás ptají na mnoho otázek. A já jsem se pokusil udělat takovou kompilaci těch nejdůležitějších dotazů a pokusím se citací z těch smluv a svým pohledem na tu citaci těm lidem nějakým způsobem odpovědět, protože možná mnoho z nich to sleduje, tady to jednání. A samozřejmě budu čekat, že protistrana, tedy hlavně paní ministryně, na to bude reagovat a nějakým způsobem to vysvětlí těm lidem.

Smlouva má umožnit působení Armády Spojených států amerických na území České republiky za několika účely. Jeden z nich je zajištění bezpečnosti České republiky. Ve veřejných sdělovacích prostředcích bylo avizováno prostřednictvím ředitele BIS, který o tom mluvil na semináři Vnitřní bezpečnost a odolnost státu v naší Sněmovně, že je podle něj nutné rozlišovat mezi běžnou politickou debatou, která patří k demokracii, a dezinformačními útoky proruských aktérů, které směřují proti dohodě nebo lidem, kteří za ní stojí. Toto lze analyzovat i tak, že bude BIS pečlivě sledováno, kteří poslanci budou vystupovat proti smlouvě a jakým způsobem budou argumentovat. Z mého pohledu je to nepřijatelný nátlak BIS na poslance, kteří byli zvoleni jako zástupci nepřející si v současné době schválení – občanů, tedy – nepřející si v současné době schválení smlouvy z různých důvodů, aniž by kdokoliv měl cokoliv společného s Ruskou federací anebo byli jejími zástupci jakkoliv přímo ovlivňování.

Dále by mne zajímalo, kde končí běžná politická debata a kde začínají dezinformační útoky proruských aktérů. Žádný návod, tedy naštěstí, k tomuto rozlišení, ani precedens (?) jsem nenašel. A to mne vede k myšlence retroaktivity posuzování této problematiky, a tím k možné obavě mnoha poslanců z otevřeného vyjádření svého názoru z důvodu jejich možné dehonestace jako ruské páté kolony. Takže jsem zvědavý, do které tedy kategorie spadnu já.

Tak budu pokračovat. Vždy při jakýchkoliv sporech je třeba zhodnotit každý krok, který může vést k eskalaci tím, že oponent reaguje dalším krokem, kterým přebije krok svého soka, což může vést k nebezpečné a exponenciální eskalaci s ničivým až katastrofickým dopadem na obě strany. Možné a velmi pravděpodobné rozmístování jednotek americké armády blíže hranicím Ruské federace vytváří tlak na tento stát, který bude zajisté adekvátně reagovat, což povede k další eskalaci již tak velkého napětí nejenom v oblasti střední Evropy, ale i v celém euroasijském regionu a také ve světě.

Základní otázka, kterou si musíme položit, je také, jaké typy zbraňových systémů budou případně – já neříkám, že teď, ale případně dislokovány na území České republiky, aby se staly dostatečnou hrozbou pro Ruskou federaci. Nakolik tyto zbraně budou obranné, nakolik útočné, a to včetně jaderných zbraní a jejich nosičů. Je to jedna z těch obav, kterou mně občané posílají v těch mailech, tak proto to tady zmiňuji. Z toho vyplývá, že naše území se ocitne na seznamu

primárních vojenských cílů Ruské federace. A ptám se, jestli tato realita zlepší, nebo zhorší naši bezpečnost v budoucnu, pokud se tak stane?

Já bych tady zmínil jeden precedens, který se udál v roce 1983, asi už tušíte, kam směřuji, kdy v roce 1983, kdy dle tehdejších informací u nás byly dislokovány raketové nosiče jaderných zbraní středního doletu SS-20, podle výzkumů historiků to byly rakety SS-12, nikoliv SS-20, sovětské proveniencí jako reakce na rozmístění výkonnostně podobných střel Pershing v západní Evropě. Do dnešní doby ale není jasné, či byly na našem území dislokovány jaderné nálože do těchto střel. Nicméně pokud tyto nálože byly na našem území dislokovány, tak byly s velkou pravděpodobností uloženy v prostorech, které měla na našem území pod kontrolou sovětská vojska. Tato situace potom vedla k mimořádné eskalaci napětí ve střední Evropě, kterou vyřešila až dohoda mezi vrcholnými zástupci Spojených států amerických a Sovětského svazu koncem osmdesátých let minulého století.

A já tedy nyní bych se podíval na tu smlouvu, na ty konkrétní citace, jestli bude možné bez přímé kontroly veřejnosti rozmisťovat na našem území jakékoliv útočné zbraně včetně zbraní hromadného ničení.

Vezměme článek 4 – umístování obranného vybavení, zásob a materiálu. Při plném respektování suverenity a zákonů České republiky včetně jejích mezinárodních právních závazků mohou ozbrojené síly USA do dohodnutých zařízení a prostorů a do dalších míst podle vzájemné dohody přepravovat, umisťovat a tam skladovat – a je to pravda, je tady napsané obranné vybavení, to tu skutečně je, zásoby a materiál. Samozřejmě definice obranného vybavení jsem nenašel. Ozbrojené síly USA předem oznámí českému výkonnému orgánu typy, počty, rozvrhy dodávek takového umístovaného materiálu, který ozbrojené síly USA hodlají přepravit či umístit na území České republiky, jakož i dodavatele USA a české dodavatele, kteří takové dodávky provádějí. Strany či její výkonné orgány budou podle potřeby konzultovat a koordinovat činnosti podle tohoto článku.

Takže jestli jsem to dobře pochopil, zástupci nebo orgán Spojených států amerických pouze oznámí, co bude přemisťovat, našemu orgánu. Ozbrojené síly USA budou mít výlučnou kontrolu nad přístupem, užíváním a nakládáním s tímto umístěným materiálem a budou mít neomezené právo kdykoliv odvézt tento umístěný materiál z území České republiky.

Za třetí. Výkonné orgány stanoví postupy týkající se přístupu českých orgánů z mimořádných bezpečnostních či jiných důvodů do dohodnutých zařízení a prostorů nebo jejich částí, které byly určeny k výlučnému užívání ozbrojenými silami USA. – Jestli bych se to jako laik pokusil analyzovat, tak že musí se domluvit orgány odpovědné, což jsou Ministerstva obrany České republiky a Spojených států amerických, obě dvě se musí domluvit, jestli je to mimořádná situace a jestli tedy české orgány mohou vstoupit do dohodnutých zařízení a případně nějakou kontrolu tam provést. Tak to jediné, co jsem tam tedy, přiznávám se, takhle jsem to analyzoval, tak jediným tímto složitým způsobem mohou české orgány nějakým způsobem zkontrolovat, co vlastně na těch základnách je.

Článek 11. Pohyb letadel, plavidel, vozidel. Letadla, plavidla a vozidla provozovaná ozbrojenými silami USA nebo výlučně pro ně mohou volně vstupovat, pohybovat se na území České republiky a opouštět ho za podmínek respektování relevantních pravidel pro bezpečnost, ochranu a pohyb v oblasti letectví, vnitrozemské plavby a pozemní dopravy. Na palubu takových letadel, plavidel a vozidel nebude možné bez souhlasu Spojených států amerických vstupovat nebo je podrobovat prohlídce.

V každém případě veřejnost nebude informována o typu zbraní a munice Armády Spojených států amerických dislokovaných na území České republiky. Předpokládám, že to bude tajné. Otázka zní, jestli budou informovány naše zodpovědné orgány, kterým smlouva poskytuje velmi omezené možnosti kontroly při skladování ve zvláštních případech a nikoliv při převozu.

A teď další otázka, kterou mi velmi často občané zasílají. Občané se obávají, že vojenské síly Armády Spojených států amerických se mohou angažovat na našem území ve prospěch podporovaných politických nebo názorových sil. Pokoušel jsem se tam hledat něco, co by to potvrdovalo.

Článek 3 Přístup k dohodnutým zařízením, prostorům a jejich užívání. Bod 1. Při plném respektování suverenity České republiky jsou ozbrojené síly USA, dodavatelé USA, čeští dodavatelé, závislé osoby a další osoby podle vzájemné dohody oprávněny k nerušenému přístupu a užívání dohodnutých zařízení a prostorů pro účely... A teď těch účelů je tu mnoho a já vyberu tři, které mně připadají trochu, jako že by to mohlo být podezřelé: činnosti v oblasti bezpečnostní podpory a spolupráce – není blíže specifikováno; řešení krizových situací – já si myslím, že taková krizová situace mohou být i občanské nepokoje, ale třeba se mýlím. A pro takové účely, na kterých se strany nebo jejich výkonné orgány dohodnou. Tak to je hodně gumové, pod tím se může schovat cokoliv. Ale říkám, já rád si to nechám vysvětlit a vyvrátit, že ty mé obavy a obavy těch občanů jsou neopodstatněné.

No a teď jsou tady ty nešťastné základny Spojených států amerických. Jak tady opakovaně zaznělo, já to tady už moc nebudu omílat, ono to tady několikrát už padlo. Pokusím se přečíst ten článek, protože možná někteří jste to nečetli.

Článek 3 Přístup k dohodnutým zařízením, prostorům a jejich užívání. Je to bod 2. Strany budou dohodnutá zařízení a prostory užívat společně a budou k nim mít společný přístup, s výjimkou těch dohodnutých zařízení a prostorů nebo jejich částí, které byly výkonnými orgány specificky určeny k výlučnému přístupu a užívání ozbrojenými silami USA.

A teď, co to je, ta dohodnutá zařízení a prostory? Označují zařízení a prostory na území České republiky, jejichž soupis je obsažen v příloze A – a to už vám tady číst nebudu, to tady četl náš pan místopředseda – této dohody poskytnuté Českou republikou podle podmínek této dohody ozbrojeným silám USA, dodavatelům USA, českým dodavatelům, závislým osobám a dalším osobám podle vzájemné dohody. Za účelem podpory těchto činností a účelů opravňuje Česká republika ozbrojené síly USA, aby kontrolovaly vstup do dohodnutých zařízení a prostorů nebo jejich částí, které byly poskytnuty k výlučnému užívání ozbrojenými silami USA.

Bod 6. Česká republika poskytne veškerá dohodnutá zařízení a prostory bez nájemného či obdobných nákladů pro ozbrojené síly USA.

Takže z mého pohledu má pan premiér pravdu. Nebudou tu základny Spojených států amerických, ale dohodnutá zařízení a prostory. A kdo najde rozdíl kromě názvu, tak budu rád, pokud mě doplní. Já samozřejmě chápu, že ta dohodnutá zařízení budou obsazena vojsky Spojených států amerických někdy v budoucnu, ale vzhledem k té situaci bezpečnostní, která je, tak se dá očekávat, že se to stane. A pak z mého pohledu tedy, ať už to nazveme, jak chceme, dohodnutá zařízení nebo základny, prostě budou to prostory, kde budou umístěna americká vojska. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Reagovat bude s přednostním právem paní ministryně. Pardon, omlouvám se, paní ministryně, máme tady ještě faktické, tak musíte vyčkat. Děkuji za trpělivost. S faktickou poznámkou pan poslanec Horák, poté pan poslanec Žáček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Horák: Děkuji, paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, já bych taky krátce reagoval. Ona zaznívá nejenom dnes, ale i včera právě spousta dezinformací. A jak pan předřečník řekl, taky nám chodí maily a ty jsou právě, tam jsou reakce na ty dezinformace a ti občané se ptají na základny, na umístění vojáků, na raketovou obranu, na protiraketové systémy. A na to se ptají proto, protože to právě zaznívá i v této Sněmovně. Tady dva dny zaznívají

informace, že tady budou umístění vojáci, budou tady vznikat základny. A není to pravda. Takže ty dezinformace, ty právě vznikají tady a ti důvěřivější a citlivější lidé na ně reagují a toho se právě obávají. Samozřejmě že se jedná o smlouvu technickou, která upravuje jisté technické a právní specifikace, které v současné době již fungují.

A ještě k nějakým řekněme historickým otázkám. Srovnávání okupace v roce 1968, kdy tady jezdily cizí tanky, byli střílení naši lidé a zabíjení, s nějakou technickou smlouvou, kterou notabene podepsalo 24 států Severoatlantické aliance, to je přece – no buď je to naprostá neznalost historie, nebo je to skutečně učebnicová demagogie. Nebo to chcete říct, že v těch 24 státech, které podepsaly tuto smlouvu, tak tam jezdí americké tanky a zabíjejí tam lidi? To je přece takový nesmysl! Jak to můžete říkat? Ale člověk za rok a půl v této Sněmovně si opravdu na to strašení zvyká. To je, jak když jsme tady byli hodiny a noci v zimě a vykládalo se o pandemickém zákoně, že je to konec demokracie a totalita, diktatura. Kde to je? Kde jsou ty řeči? Je nějaká omluva? Zazní to? Nezazní? Takže je to strašení lidí. (Předsedající: Čas.) A myslím si, že to strašení lidí není fér. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Další faktická, pan poslanec Žáček, poté pan poslanec Zlínský. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Žáček: Děkuji za slovo. Já bych zareagoval, odpověděl na jednu otázku svého předřečníka. Samozřejmě vašim prostřednictvím. Protože my tady za tímto pulťkem jsme chráněni imunitou a máme indemnitu, tak sebevětší hloupost, sebevětší dezinformace, sebevětší nesmysl zde může zaznít. A co vám jediné hrozí, je, že veřejně budete označen za šířitele hlouposti, šířitele dezinformací a šířitele bludů, kterými se snažíte ovlivnit naši veřejnost. Nic víc. Takže znovu opakuji, imunita, indemnita bohužel opravňuje některé naše kolegy snad až na nějakou hranici vulgarity k tomu, aby zde říkali cokoliv. A my se s tím musíme samozřejmě nějakým způsobem demokraticky konfrontovat a vyvrátit to vzhledem k tomu, že přece jenom nějaký vliv na veřejnost máte. Byť vám píšou jenom desítky nebo stovky mailů.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. S další faktickou je přihlášen pan poslanec Zlínský, připraví se paní poslankyně Maříková. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vladimír Zlínský: Vážení kolegové, kolegyně, já samozřejmě chápu, že ta smlouva je jakási technikálie, která má umožnit pobyt amerických vojsk u nás. Já to chápu. Ale prostě mně se ty dikce, které tam jsou, nelíbí. Prostě pak až k tomu dojde, k tomu rozmístění, tak... a proto se ta smlouva vlastně přijímá, aby ta armáda tady byla. Ona se nepřijímá proto, aby tady nebyla. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. S faktickou zatím jako poslední paní poslankyně Karla Maříková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Já jsem vystupovat nechtěla, ani reagovat, ale chtěla jsem říct, že ti lidé, to není, že bychom my tuto informaci jako nějak pouštěli o základnách do toho prostoru mediálního, ale já jsem zaznamenala, že třeba i celá řada právníků se k tomu vyjadřovala, konkrétně třeba pan doktor Dostál, a upozorňoval v té smlouvě na články, že samozřejmě ty prostory a objekty, které americké straně poskytneme, že tam mohou být provedeny stavební úpravy a oni tam mohou skladovat zbraně. Takže na základě tohohle on pak umožňuje tu myšlenku, že by tam ty základny nebo něco takového mohlo vzniknout.

A co se týká té nedůvěry lidí a těch e-mailů. Nedivte se, vždyť váš pan premiér Petr Fiala už tolikrát lhal! Tak se proboha nedivte těm lidem, že už vám nevěří! Děkuji. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. To byla zatím poslední faktická poznámka. Nyní s přednostním právem paní ministryně Černochová.

Ministryně obrany ČR Jana Černochová: Děkuju. Já myslím, že i pan poslanec Zlínský si zaslouží odpovědi na otázky, které mi tady položil, takže omlouvám se, jestli tady zdržuju, ale prostě slíbila jsem, že budu reagovat, a reagovat chci. Budu reagovat vlastně od konce, možná tím, že vysvětlím, jak se DCA liší od smlouvy SOFA, která platí v rámci NATO, protože to je taky věc, která se touhle Sněmovnou z té vaší části nese. Tak dovolte mi, abych vám to ještě jednou vysvětlila.

Dohoda mezi členskými zeměmi NATO o statutu jejich ozbrojených sil, takzvaná NATO SOFA, podepsaná v roce 1951, je mnohostrannou mezinárodní smlouvou platící v České republice již téměř 23 let od našeho vstupu a upravuje právní postavení ozbrojených sil států NATO na území jiných členských států. Sama NATO SOFA předpokládá, že si členské státy mezi sebou mohou některé záležitosti podrobněji upravit, čímž ji de facto doplní. DCA upravuje i ty oblasti, kterým se NATO SOFA nevěnuje, právní postavení dodavatelů amerických ozbrojených sil, ochrana životního prostředí. Ačkoliv je NATO SOFA dobrým a již dlouhá léta platným základem pro obrannou spolupráci v rámci NATO, je pro obě strany výhodné nastavit si bilaterální obrannou spolupráci nad její rámec a podrobněji. Proto tedy teď bych doplnila, že NATO SOFA obsahuje v článku 2 – pane kolego, prostřednictvím paní místopředsedkyně – obecný zákaz činností neslučitelných s duchem dohody, zvláště politické činnosti v přijímajícím státě. To je odpověď na vaši otázku.

K tomu uloženému materiálu. Tady ta reciprocita funguje. Takže Armáda České republiky nemůže v zahraničí nechat svůj obranný materiál jen tak volně ložený, vždy musí nad tím materiálem mít neustálou kontrolu. Je to zákonná povinnost těch vojáků.

Tady bych ještě ráda doplnila ty vaše dotazy k těm zbraním hromadného ničení. Ne, DCA nepovede k rozmístění jakýkoli zbraní hromadného ničení na území České republiky. Rozmístění jaderných zbraní USA v Evropě je v souladu s jadernou politikou NATO dlouhodobě etablované již od té éry studené války a rozhodně se nepředpokládá, že by se na něm cokoli měnilo.

Nad rámec toho, co jsem vám teď říkala, bych vám ještě, pane kolego, doplnila, že Česko je vázané smlouvou o nešíření jaderných zbraní. Dále bych ještě řekla, že v současnosti, abyste tu informaci měli, mají Američané jaderné zbraně v rádech desítek kusů v Belgii, v Itálii, v Německu, v Nizozemsku, v Turecku. Tady ovšem jde o součást aliančního konceptu zvaného Nuclear sharing. Zbraně jsou rozmístěné se souhlasem – se souhlasem! – přijímajících států. Takže tady opravdu se něčeho takového ani vy, ani kolegové z SPD a hlavně ani občané České republiky nemusíme obávat.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Faktická poznámka bude následovat prostřednictvím pana poslance Balaše a poté se připraví pan poslanec Zlínský. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vladimír Balaš: Děkuji, paní předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já jsem se nechtěl hlásit původně, ale už mně to nedalo, když jsem poslouchal ty vaše některé připomínky, které se týkaly mezinárodní smlouvy a mezinárodního práva. Ale to pominu, protože tam byla celá řada dezinformací a naprostého nepochopení toho, jak to

mezinárodní právo funguje, včetně interpretace té smlouvy. Ale chci jenom říct, že v samotné preambuli navrhované smlouvy, kterou teď projednáváme, se píše, že – musím to tady najít – obě strany to chápou tak, že... "uznávajíce, že přítomnost ozbrojených sil USA na území České republiky podle této dohody je se souhlasem České republiky a s plným respektem k Ústavě České republiky a českému právu". Není tedy pravda, že si tady kdokoliv může dělat cokoli, zakládat, stavět, jak si vzpomene. Naopak je tady jasná povinnost respektovat právní řád země, na kterou ty ozbrojené síly budou umístěny. A v zásadě ta ustanovení v preambuli mají vlastně význam zejména interpretační. Takže v tomhle ohledu nemá smysl se bát toho, že by tady někdo dělal nepravosti. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. Poslední faktická prozatím, pan poslanec Zlínský. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vladimír Zlínský: Děkuji za slovo. Já jsem rád, co tady řekla paní ministryně ohledně těch jaderných zbraní, protože to je jedna z nejhorších věcí, které zneklidňují naši veřejnost.

A co se týká té kontroly, já jsem tady vznesl dotaz ohledně té kontroly, jestli skutečně je to tak, že ty naše možnosti kontroly, co ta americká armáda sem bude přivážet, jsou v podstatě významně omezené. Takže já jsem vás chtěl ještě požádat, jestli byste byla tak hodná a nějak blíže to specifikovala.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Vomáčka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Vomáčka: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Já bych teď využil toho, že jsem měl čas se podívat na Novinky.cz, a chtěl bych tady pana svého předřečníka Zlínského potěšit, protože vlastně i předseda druhé opoziční strany prohlásil – cituji – včera: "Žádné americké základny ani vojáci tu nebudou, zpražil Babiš Okamuru." To je titulek ze včerejších novin. Já jsem teda u toho nebyl. (Šum a poznámka zleva.) Já vím, že co bylo včera, třeba pro někoho už je předevcírem, ale tady to je teda citace, že i pan předseda řekl, že žádné základny ani američtí vojáci tady nebudou. Jedna věc.

Jestli tedy s prominutím někdo porovnává rok 1968 a pobyt ruských vojsk tady s tou smlouvou, doporučil bych, běžte se podívat do kina, ten film se jmenuje Muž, který stál v cestě. A tam je přesně popsáno – nebo není to popsáno, je tam hodně obrázků, tak by se to mnohým z vás mohlo líbit, a je tam přesně popis, jak to vypadalo, když jediný František Kriegel odmítl podepsat ten zvací dopis. A jestli to někdo chcete porovnávat s tím, jak se dneska demokraticky tady diskutuje, no tak to opravdu s tou naší demokracií začíná být něco špatně. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Paní ministryně Černochová s faktickou poznámkou. Prosím.

Ministryně obrany ČR Jana Černochová: Děkuju. Pan kolega mě požádal o odpověď, já mu odpovím. DCA umožní ozbrojeným silám Spojených států umisťovat a skladovat svůj obranný materiál na území České republiky a mít k němu přístup. Takové skladování však bude vždy předem oznámeno české straně a bude s ní koordinováno. To je ten běžný materiál, nebavíme se tady o těch zbraních hromadného ničení. Obranný materiál bude moci být umístěn pouze v dohodnutých zařízeních a prostorách, které jsou českými vojenskými prostory.

Podle DCA musí Spojené státy respektovat suverenitu a právní závazky České republiky, které se týkají též zákazu šíření zbraní hromadného ničení a dalších mezinárodně zakázaných

zbraní a prostředků. To už tady opakuji to, co jsem vám říkala v tom předešlém vystoupení. Pokud by byl opačný přístup ze strany USA, tak by to bylo porušení DCA a ohrozilo by to tedy vzájemné vztahy mezi Českou republikou a Spojenými státy, což rozhodně také není v zájmu americké strany. A strany si sjednaly, že se budou v této věci vzájemně informovat o svých závazcích a jejich provádění, a aby se předcházelo tedy zbytečným nedorozuměním. Takže opět odpovídám, že bez žádné kontroly se tady nic dít nebude.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, paní ministryně. Mám zde přihlášku k faktické poznámce. Ano, takže nejprve odbudeme faktickou poznámku. Prosím.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené poslankyně, vážení poslanci, co se týče smlouvy Česká republika – USA o cizích vojenských základnách a amerických vojácích v České republice, kterou podporuje Fialova vládní pětikoalice společně s hnutím ANO – a znovu zdůrazním, že je jediné SPD proti – tak Andrej Babiš, abych tady zareagoval na tu diskusi, včera ve Sněmovně říkal, že to je prý triviální smlouva a že se prý nic neděje a že v Rumunsku a v Bulharsku žádní američtí vojáci nejsou. Bohužel, Andrej Babiš neříká pravdu. A každý z vás si může teď kliknout do Googlu a i v mainstreamových médiích, což jsou třeba Novinky.cz a podobně, tak jednoduše si tam můžete najít, a vyjede vám spousta článků, kde je jasně napsáno, že američtí vojáci v těchto zemích jsou. Jsou tam americké vojenské základny – jak v Bulharsku, tak v Rumunsku – a američtí vojáci tam páchají kriminalitu. Je to i na českých mainstreamových serverech, například Novinky.cz několik článků. Takže Andrej Babiš neříkal pravdu tady a na základě této smlouvy, ona se malinko liší obsahově země od země, ale ty kontury, ty základní parametry jsou všude stejné, tak jsou americké základny v Rumunsku a v Bulharsku. Andrej Babiš neříká pravdu, není to triviální smlouva. Tato smlouva umožňuje pobyt amerických vojáků a americké základny v České republice. A SPD říká jasně ne cizím vojákům, ať jsou z východu, nebo ze západu, ne cizím vojákům v České republice, ne cizím základnám v České republice. A je to tak!

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Faktická poznámka, ke které se přihlásil pan poslanec Hayato Okamura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Hayato Okamura: Vážená paní ministryně, vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, chci se jenom ohradit na to, že SPD bez rozlišení hází do jednoho pytle zahraniční vojáky z kterékoliv země, jako by neexistoval rozdíl mezi kremelským Ruskem, které se právě v současnosti dopouští té strašlivé agrese proti samostatné Ukrajině, mezi Čínou a jejím nedemokratickým režimem, který ohromně buduje armádu, takže to vyvolává strach v širokém okolí v Indo-Pacifiku a Japonsko musí navyšovat svůj vojenský rozpočet a obranyschopnost, stejně jako další státy v této oblasti, aby této hrozbě nějakým způsobem vzdorovaly, a na druhé straně státy, které respektují individuální lidská práva, důstojnost každého člověka bez ohledu na náboženské přesvědčení, rasu, jazyk, kterým lidé hovoří. A my právě patříme, máme ten velký dar a to velké štěstí, do rodiny svobodných národů, tak je zcela přirozené při velikosti naší země, že vstupujeme do spojení s lidmi, kteří smýšlejí podobným způsobem, se společnostmi demokratickými a svobodnými, a je to tak zcela v pořádku. Jde o bezpečnost našich občanů. SPD to pořád opakuje jako takovou mantru. A právě tu bezpečnost je možné v současném širokém světě, tak složitým, zajistit jedinečně spojenectvím s ostatními demokratickými zeměmi. To je ten základ. A naše spojení s demokraciemi v čele se Spojenými státy americkými je v tomto smyslu naprosto přirozené a naprosto v pořádku. (Upozornění na čas.) Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji za dodržení času, pane poslanče. To byla poslední faktická poznámka a nyní je do obecné rozpravy přihlášen pan poslanec Rudolf Salvetr. Prosím. A připraví se pan poslanec Metnar. Prosím, máte slovo.

Poslanec Rudolf Salvetr: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážená paní ministryně, kolegyně, kolegové, dva dny tady poslouchám velmi podrobnou rozpravu ohledně obranné smlouvy mezi Českou republikou a Spojenými státy a vedle paragrafů, vedle možná ideologických frází si dovoluji k tomu přidat nějakou osobní zkušenost a pohled na věc.

V roce 1984 koncem léta jsem spolu se svými kolegy studenty, dějepisáři, zeměpisáři odjel na půlroční studijní pobyt do Volgogradu. Nebudu zastírat, logicky se nám nechtělo, ale nakonec se to ukázalo jako jeden z nejlepších půlroků, protože to, co vidíte na vlastní oči, už vám nikdo nesebere a získáte jistou zkušenost, což ve dvaceti letech není vůbec špatné.

První střet s realitou nastal na hranicích v Brestu. Zavřená kupé, zavřené průchody ve vagonech a vyndání věcí na půl roku. Příjezd do Volgogradu znamenal nafasování lístků na základní potraviny na měsíc, což nikdo z nás také neočekával, a o špiclování během studentských večírků snad mluvit nebudu. To, co bylo naprosto traumatizujícím zážitkem – jsme v roce 1984 – byl návrat stejně starých studentů, ruských studentů z Afghánistánu – bez rukou, bez nohou a totálně šediví někteří. Myslím si, že nám to do značné míry otevřelo oči, a jako student máte šanci buď sedět na koleji, být tam v té bublině 220 českých studentů, anebo se snažit pohybovat, co to šlo, někde po městě a také se bavit s normálními Rusy. Pravda, ne vždycky se nám podařilo dojet, kam jsme potřebovali, protože město bylo vojenské, bylo zavřené, tak vás někde vysadili. Ale s tím se vyrovnáte velmi snadno.

Běžný Rus je daleko odolnější než my, dokáže se vypořádat s nějakým nedostatkem, s nepohodlím, s chladem. To, kdy my brbláme, že neteče teplá voda, tak on počátkem listopadu neřeší. Ale pak je tam jedna jasná linie a to je, když dojde debata na válku a v našem případě i na rok 1968. Nikdy nepochopili a nebyli schopni přijmout myšlenku, že to pro nás žádná bratrská pomoc nebyla a že nás nepřijeli zachránit. V roce 2008 jsem měl možnost, čili po čtvrt století, se do Ruska vrátit do oblasti Jekatěrinburgu – a nezměnilo se vůbec nic. Naprosto stejně přátelští a rozdělili by se, ale naprosto neústupní ve věcech, o kterých jsem mluvil. V té době naše země žila americkým radarem v Brdech. Ten dotaz padl hned první den, co si o něm myslím a jak na něj nahlížím. Patřil jsem v rámci Zastupitelstva Plzeňského kraje k jeho podporovatelům. V tu chvíli zazněla jasná věta a distanc od nás: Silnaja Rossija vám něnužna. Pro starší překládat nemusím, mladší z kontextu pochopili také.

A to je přesně to, o co jde. Rusko se nikdy nesmířilo s tím, že ztratilo své satelity, že ztratilo svá zájmová území, že ztratilo země, které si rozhodují dneska samy, a jediné, na co slyší, je to, že proti nim stojí silný a pevný stát, silný partner.

V kontextu událostí, které se rok a půl odehrávají na Ukrajině, a v kontextu toho, co se odehrálo o minulém víkendu, už vůbec nerozumím, a řeknu proč, tomu, že se někteří poslanci z SPD zúčastnili včerejší demonstrace na Malostranském náměstí. Pro mne demonstrace minimálně s komunistickou rétorikou, tak jak jsme ji slyšeli i v době amerického radaru. Navíc v den, kdy jsme si připomínali výročí Milady Horákové. A už vůbec tomu nerozumím z toho důvodu, a já jsem tu informaci včera přijal s nadějí a s radostí, když pan předseda Okamura řekl, že tu žádné proruské zájmy nehájí.

A snad si dovoluji ještě jednu věc, paní předsedající, přes vás. Pane poslanče Foldyno, nevidím vás teď, ale před chvílí jste tu byl. My jsme přibližně stejně staří, dost staří na to, abychom si pamatovali alespoň v mlze rok 1968. A srovnání na té fotce Vasila Bil'aka s paní ministryní Černochovou považuji, mírně řečeno, za naprosto nepřijatelné. Myslím si, že každý soudný a trochu inteligentní člověk dobře ví, jaký je rozdíl mezi zvacím dopisem členů politbyra, komunistického politbyra, a smlouvou, kterou uzavírají dva svébytné a svéprávné státy.

Nebudu se tu zastávat paní ministryně ani říkat, že za ty dva dny musí mít nad sebou svatozář. Ona ji tam nemá. A zastávat se příliš nepotřebuje, ona má totiž jednu – nebo několik dobrých vlastností. Má potřebnou míru razance, tvrdosti a neústupnosti. A navíc jeden velký bonus. Tím bonusem pro ni je náčelník Generálního štábu generál Řehka. (Smích z lavic ANO.) Víím, že vás to potěšilo. Ale oni oba mají v jedné věci, minimálně v jedné věci, jasno. Nelakují současný svět narůžovo. Usilují o naplnění našich spojeneckých závazků tak, abychom byli tou pevnou a silnou součástí demokratického společenství. A mají minimálně za to moji plnou podporu. Děkuji vám za pozornost. (Velký potlesk z koaličních lavic.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. S faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Kubíček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, paní předsedající. Mám rád jasno a mám rád fakta. Byly tady zmíněny základny v Bulharsku a základny v Rumunsku. Tak jak to tedy bylo s těmi základnami? Bulharsko požádalo vlastní vládou a schválením parlamentu 28. 4. 2006 (2006?) o zřízení dvou leteckých základen pro ochranu před migrací a Blízkým východem, kde Condoleezza Riceová a předseda vlády tenkrát slavnostně otevřeli letiště a bylo to na žádost bulharské strany. Druhá bylo Rumunsko. Po anexi Krymu v roce 2016 požádalo o raketovou ochranu, takže zřídilo další základnu v roce 2016, kde byly rozmístěny dva systémy Patriot, které především chránily před útokem z Blízkého východu a s malou obavou přemístění a útoku Turecka na Rusko. V té době obojí bylo schváleno parlamentem, schváleno vládou a bylo to pozvání ze strany Rumunska a Bulharska. Tak jenom z faktických důvodů jsem měl pocit to říct. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Zatím posledním přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Metnar, poté s přednostním právem pan předseda Okamura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lubomír Metnar: Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, děkuji za slovo. Dovolte mi tedy se vyjádřit ke Smlouvě o spolupráci v oblasti obrany mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými. Česká republika je v rámci Severoatlantické aliance považována za spolehlivého partnera, a to nejen z hlediska českých příspěvků do zahraničních operací a misí, ale i z hlediska kvality ozbrojených sil a celého obranného sektoru. Severoatlantická aliance je ale především zárukou naší bezpečnosti a smlouvy s našimi aliančními partnery ji naopak do budoucna posilují.

Smlouvu o obranné spolupráci jsme samozřejmě důkladně rozebrali a nechali si zpracovat odborná stanoviska. Situaci jsme nepodcenili, ba naopak diskuse probíhala na více úrovních, tedy nejenom na samotném klubu hnutí ANO, ale i na úrovni odborníků a právníků. Nemůžeme říci, že je smlouva dokonalá, ale je důležitá. V rámci Severoatlantické aliance má takovouto smlouvu uzavřeno již 24 členských států, což tu zaznívá opakovaně.

Jako největší slabinu celého procesu tvorby a schvalování smlouvy o obranné spolupráci vnímám komunikaci rezortu obrany. Již před schválením této smlouvy vládou jsem považoval za samozřejmé, že vláda, v tomto případě rezort obrany, vysvětlí občanům, co konkrétně smlouva znamená, jaká práva a povinnosti pro nás z ní plynou, a podrobně vyloží jednotlivá ustanovení a zejména jejich aplikaci. Nestalo se tak a vláda dala volné pole působnosti pro dezinformační scénu. Je ale povinností vlády vyvracet spekulace, které se okolo smlouvy šíří. Rozhodně nepochybují důležitost této smlouvy, ba naopak, ale opravdu nemohu souhlasit s tím, že považujete za kvalitní komunikaci zveřejnění smlouvy na webových stránkách s obecnými poznámkami.

Na závěr mi dovoluete říci, hnutí ANO by v žádném případě nikdy nepodpořilo jakýkoliv dokument, který by znamenal přítomnost jakýchkoliv cizích vojsk na našem území nebo výstavbu cizích vojenských základen.

Na úplný závěr bych chtěl říci, že to, co ohrožuje suverenitu České republiky, není obranná smlouva, ale je to migrační pakt Evropské unie, jehož schválením došlo ke zrazení našich občanů. Děkuji za podporu. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan předseda Okamura. Než mu udělím slovo, přečtu omluvy. Omlouvá se Brož Lubomír od 14 do 14.15 ze zdravotních důvodů, Slavík Jiří bere zpět svou omluvu od 12.15.

Můžete hovořit. Máte slovo. Prosím.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy, vážení pánové, ještě jednou bych zopakoval stanovisko SPD k této dohodě se Spojenými státy americkými o spolupráci v oblasti obrany, kterou vláda Petra Fialy z ODS schválila a následně ji podepsala ministryně obrany Černochová z ODS. Hnutí SPD bude hlasovat jako jediná strana ve Sněmovně proti. Protože my říkáme jasné ne cizím vojákům a cizím základnám v České republice. Takže budeme jedinou opoziční stranou, která je v této věci proti vládní koalici.

Ještě připomenou, že jsem tady podal včera návrh na zamítnutí v prvním čtení, o kterém by se tedy teď hlasovalo. A v každém případě znovu zdůrazňuji, že jsme přesvědčeni o tom, že by Fialova vláda měla na toto téma vyhlásit referendum. Občané by měli rozhodnout o tom, zdali si přejí mít cizí základny tady na území České republiky, nebo ne. (Silný hluk v sále.)

Připomenul bych, že hnutí SPD už zákon o referendu, který umožňuje hlasovat o této otázce, nejenom o vystoupení z EU, ale o dalších otázkách –

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Omlouvám se, velmi se omlouvám, pane předsedo, že vás přerušuji. Poprosím o klid v sále, na obou stranách sálu. Ano, děkuji. Prosím, pokračujte.

Poslanec Tomio Okamura: Připomenou, že SPD již tady podalo do Sněmovny zákon o referendu, který umožňuje hlasovat o těchto otázkách, takže je to samozřejmě na Poslanecké sněmovně. Včera jste mi zamítli ten bod, aby se předřadil zákon o referendu, abychom umožnili občanům o tomto rozhodnout. Takže opět i v této věci je SPD v podstatě jedinou stranou v Parlamentu, která prosazuje demokracii a referendum.

Znova bych chtěl připomenout, že to není smlouva mezi Českou republikou a USA, ale je to v podstatě jednostranná smlouva o budoucí vojenské přítomnosti USA v České republice, která umožňuje ozbrojeným silám USA používání jedenácti prostor v České republice, kde se v podstatě můžou američtí vojáci volně pohybovat. Znovu zdůrazňuji, že z našeho pohledu je ta dohoda nevýhodná pro Českou republiku, znovu říkám, že i z toho pohledu, že nedává podobná práva českým vojákům ani našim příslušníkům nejenom ve Spojených státech a celá ta dohoda směřuje v podstatě jednostranně na jednu stranu. Znovu zdůrazním, že to ujišťování ministryně obrany Jany Černochové, že přítomnost ozbrojených sil USA bude podle této dohody podléhat schválení Parlamentem, tak to samozřejmě je těžko řekl bych nějakým způsobem přijatelné zdůvodnění.

My proto navrhuje to referendum, protože samozřejmě ve Sněmovně má Fialova vláda většinu, takže si to schválíte sami, opět o nás bez nás, a to platí doslova, protože znovu zdůrazním, že Fialova vláda získala ve volbách pouze 43 % hlasů občanů, protože milion hlasům propadl ve volbách. To znamená, tady není ani ten většinový mandát od občanů, takže

tento argument v podstatě nelze z mého pohledu aplikovat, proto my navrhuje, že by mělo na tuto otázku proběhnout referendum. Takže z našeho pohledu skutečně... my to musíme odmítnout, proto jsem taky navrhl návrh na zamítnutí.

Tady bych ještě jednou připomněl, že vláda ruku v ruce v podstatě navrhuje i tu změnu ústavy, kdy by v podstatě bez souhlasu Parlamentu mohli být vysíláni čeští vojáci, nebo čeští občané, do zahraničí a mohla by vláda tady pozvat cizí vojska do 60 dnů i z jiných důvodů, než které jsou dneska uvedeny, především je tam ten důvod ohrožení bezpečnosti, ochrany bezpečnosti, pod který se schová v podstatě v podání Fialovy vlády úplně všechno. Takže samozřejmě i ta změna ústavy, to SPD nepodporuje a myslíme si, že by to právě mělo procházet vždycky tím hlasováním v Parlamentu. V případě, že by se tady odsouhlasovali, stejně jako dosud, přestože by ta... v případě, že by se jednalo o ochranu, bezpečnost České republiky a podobně, tak si myslím, že bychom to rozhodně měli do těch 60 dnů projednávat v Parlamentu.

Takže to je stanovisko SPD. Znovu říkám, my říkáme jasné ne cizím vojákům a cizím základnám v České republice. A žádám vás tedy, aby se hlasovalo o našem návrhu na zamítnutí. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, přeji pěkné odpoledne. Pokračujeme v obecné rozpravě, přičemž přebírám řízení schůze. A s přednostním právem se hlásí pan zpravodaj. Prosím.

Poslanec Marek Ženíšek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já si na závěr dnešní debaty dovoluji navrhnout zkrácení lhůty na projednání ve výborech na 20 dnů, abychom se mohli k tomuto tisku v rámci dalšího čtení vrátit ještě v průběhu červencové schůze.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Váš návrh jsem si zaregistroval, dám o něm hlasovat. Ptám se, zda někdo další se ještě hlásí do obecné rozpravy? V tento moment žádnou přihlášku nevidím a z toho důvodu končím obecnou rozpravu. Chci se zeptat... paní ministryně, prosím, závěrečné slovo.

Ministryně obrany ČR Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych vám za tu debatu poděkovala. Jednali jsme dlouhé hodiny, snažila jsem se odpovídat na všechny otázky, které tady padly, snad jsem alespoň ty kolegy a kolegyně, kteří chtěli reakci, alespoň jsem jim snad osvětlila některé věci, které tady vznášeli jako obavu. Jako obavu, že se na ně obracejí občané České republiky s dotazy, jak že to vlastně bude.

Odnáším si z této debaty jednu věc. Ta debata není až tak o té smlouvě a o technikáliích, které tu smlouvu provázejí, ale ta debata tady je hodně ideologická. Protože jsou mezi námi kolegové, kteří mají jiný vztah ke Spojeným státům americkým i k naší obranyschopnosti, a já jim to nevyčítám, jsme demokratická Sněmovna, každý tady má zastoupení. A myslím si, že všichni se shodneme v tom, že tady zazněla i celá řada věcí, které je dobře, že tady kolegové z SPD vznesli, protože snad část veřejnosti uklidnily naše odpovědi a třeba těch otázek ve veřejném prostoru je méně.

Ještě jednou děkuji všem, vám, kteří jste připraveni tu dohodu podpořit. Ještě jednou děkuji za tu debatu a samozřejmě jsem připravena dál vést debatu na úrovni výborů, a tedy pokud platí ta dohoda, tak nad rámec zahraničního výboru si myslím, že určitě je zcela legitimní, že by tuto smlouvu měl diskutovat i výbor pro obranu. Takže ještě jednou – díky všem a budeme se tedy těšit na další čtení. Díky.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Ještě s přednostním právem se hlásí pan předseda Okamura.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, tady musím zareagovat na paní ministryni, protože nevím, co myslela tím "jiným vztahem ke Spojeným státům". Já jsem byl na veřejném seznamu podporovatelů Donalda Trumpa, na tom oficiálně jsem ho podpořil, na základě toho mě oficiálně navštívil člen volebního štábu Donalda Trumpa, rok a půl před úspěšnými volbami Donalda Trumpa si mě všimli. Objeli Marine Le Pen, objeli mě, objeli i další politiky, kteří v té době veřejně vyjádřili podporu... (Smích v sále.)

Tak mně tedy Donald Trump úplně k smíchu jako americký, úspěšný americký prezident nepřipadá, že by to bylo k smíchu. Já jsem rád, že jsem byl na tom oficiálním seznamu, a jsem rád, že jsem Donalda Trumpa před těmi jeho úspěšnými volbami, před těmi lety podpořil.

Takže nevím, o jakém vztahu ke Spojeným státům mluvíte. Já mám vztah kladný, ale to je přece úplně něco jiného. Ale jestli vy zastáváte nějakou kolektivní vinu, jestli všechny házíte do jednoho pytle, je to možné, ale já si myslím, že tenhle princip je špatně. A já myslím, že řadoví občané ve všech zemích světa nemůžou za to, co dělají ti kteří politici a jestli poštvávají někoho proti jednomu anebo druhému.

Takže co se týče mě, já opravdu nevím, o kom jste tady mluvila, a už tady včera padaly nějaké dezinformace na můj účet, ale já se za to nestydím, že jsem byl a jsem byl (?) na oficiálním seznamu veřejných podporovatelů Donalda Trumpa a že mě navštívili zástupci volebního štábu, dokonce tady ve Sněmovně byl, jako ve Sněmovně, obědvali jsme tady spolu, ukázal jsem mu i tady prostory Sněmovny před těmi lety. Takže nevím, o kom jste mluvila. Já vůbec nevím, o kom tedy mluvíte. Nebo snad Donald Trump není Američan?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Chci se zeptat pana zpravodaje, zda chcete ještě závěrečné slovo, pane poslanče? Není tomu tak. Děkuji.

Nyní tedy budeme hlasovat o jednotlivých návrzích. Eviduji žádost o odhlášení, já vás všechny odhlásím, požádám vás o opětovnou registraci.

Nejprve budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí, ten padl 27. 6. Pořadí (?) se ustálilo.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem na zamítnutí tohoto sněmovního tisku, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 103, přihlášeno je 152 poslankyň a poslanců, pro 16, proti 119. Tento návrh byl zamítnut.

Budeme tedy pokračovat. Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru a výboru pro obranu. Chci se zeptat, zda máte ještě nějaký jiný návrh k projednání? Nevidím. Pan poslanec Vondráček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radek Vondráček: Já v rámci té rozumnější části debaty jsem zaregistroval, že tam jsou samozřejmě právní otázky. S nikým jsem to nekonzultoval, ale kdyby někdo přišel z ministerstva a odpověděl nám na nějaké otázky v klidu na ústavně-právním výboru, tak si myslím, že by to bylo dobré. Takže navrhuji ještě ústavně-právní výbor.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Eviduji vaši žádost nebo váš návrh. Je zde ještě nějaký další návrh? Nevidím. Chci se zeptat pouze ohledně dalšího postupu – mohou dát hlasovat o všech třech výborech en bloc, anebo chcete hlasovat o jednotlivých výborech postupně? Postupně, dobře.

Nejprve tedy bych dal hlasovat o tom, že tento tisk dáme k projednání zahraničnímu výboru.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí se zahraničním výborem? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 104, přihlášeno je 152 poslankyň a poslanců, pro návrh 147, proti nikdo. S tímto návrhem byl vysloven souhlas.

Dále zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, aby to projednal výbor pro obranu? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 105, přihlášeno je 152 poslankyň a poslanců, pro návrh 147, proti nikdo. S tímto návrhem byl také vysloven souhlas.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, aby tento tisk byl projednán v ústavně-právním výboru? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 106, přihlášeno je 153 poslankyň a poslanců, pro návrh 67, proti 25. S tímto návrhem jsme nevyslovili souhlas.

Konstatuji, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru a výboru pro obranu.

Současně zazněl ještě jeden návrh a to je zkrácení lhůty na projednání ve výborech na 20 dnů.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zkrácení lhůty na 20 dnů? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 107, přihlášeno je 153 poslankyň a poslanců, pro 121, proti 15. Konstatuji, že jsme zkrátili lhůtu na projednání ve výborech na 20 dnů.

Tím jsme projednali všechny návrhy, které zazněly, a já končím projednávání tohoto bodu.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, děkuji vám a přerušuji jednání schůze do zítřejšího rána 9 hodin. Děkuji.

(Jednání skončilo v 16.42 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
29. června 2023
Přítomno: 168 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji třetí jednací den 70. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve vás odhlásím a poprosím vás, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: Babiš Andrej – celý jednací den, pracovní důvody, Balaš Vladimír – do 9.30, pracovní důvody, Bartošek Jan – celý jednací den, rodinné důvody, Bašta Jaroslav – celý jednací den, zdravotní důvody, Bělobrádek Pavel – celý jednací den, rodinné důvody, Carbol Jiří – celý jednací den, zdravotní důvody, Decroix Eva – celý jednací den, osobní důvody, Dvořák Jaroslav – celý jednací den, zdravotní důvody, Feranec Milan – celý jednací den, zdravotní důvody, Fialová Eva – od 12 hodin, zdravotní důvody, Foldyna Jaroslav – celý jednací den, pracovní důvody, Hájek Jiří – od 17 hodin, pracovní důvody, Havránek Jiří – celý jednací den, pracovní důvody, Heller Šimon – od 14 hodin, pracovní důvody, Horák Jiří – celý jednací den, rodinné důvody, Hrnčíř Jan – celý jednací den, rodinné důvody, Jáč Ivan – celý jednací den, pracovní důvody, Jílková Marie – celý jednací den, bez udání důvodu, Kasal David – celý jednací den, zdravotní důvody, Kettner Zdeněk – celý jednací den, rodinné důvody, Klíma Pavel – celý jednací den, pracovní důvody, Kolovratník Martin – celý jednací den, pracovní důvody, Koten Radek – od 9 hodin do 14.30, pracovní důvody, Králíček Robert – od 11 do 13 hodin, rodinné důvody, Kučera Michal – celý jednací den, pracovní důvody, Lacina Jan – celý jednací den, zdravotní důvody, Major Martin – celý jednací den, pracovní důvody, Maříková Karla – do 9.50, pracovní důvody, Mračková Vildumetzová Jana – od 14.30, zdravotní důvody, Okamura Tomio – od 9 do 10.30, pracovní důvody, Pastuchová Jana – celý jednací den, zahraniční cesta, Pošarová Marie – do 14 hodin, zahraniční cesta, Potůčková Lucie – celý jednací den, zahraniční cesta, Quittová Petra – celý jednací den, rodinné důvody, Ryba Drahoslav – celý jednací den, pracovní důvody, Staněk Pavel – celý jednací den, rodinné důvody, Stržínek Robert – od 13 do 15 hodin, pracovní důvody, Špičák Julius – celý jednací den, pracovní důvody, Tureček Karel – celý jednací den, zdravotní důvody, Válková Helena – do 11 hodin, pracovní důvody, Výborný Marek – celý jednací den, pracovní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: Fiala Petr – celý jednací den, zahraniční cesta, Baxa Martin – do 11 hodin, pracovní důvody, Bek Mikuláš – do 14.30, pracovní důvody, Blažek Pavel – celý jednací den, pracovní důvody, Černochová Jana – celý jednací den, pracovní důvody, Hladík Petr – do 15 hodin a od 18 hodin, pracovní důvody, Kupka Martin – do 14.30, pracovní důvody, Langšádlová Helena – od 9 do 11 hodin a od 17 hodin, pracovní důvody, Lipavský Jan – celý jednací den, zahraniční cesta, Nekula Zdeněk – celý jednací den, pracovní důvody, Šalomoun Michal – celý jednací den, pracovní důvody, a Válek Vlastimil – do 14.30 hodin, pracovní důvody.

Dále se ještě omlouvá Vrána Petr – celý jednací den, pracovní důvody.

Dnešní jednání zahájíme bodem 119, což jsou odpovědi členů vlády na písemné interpelace. Připomínám, že bezprostředně po projednání bodu 119 zahájíme projednávání bodu 62, sněmovní tisk 241, novela občanského zákoníku, první čtení. Dále se budeme věnovat bodu

74, sněmovní tisk 276, novela Listiny základních práv a svobod, první čtení, a bodu 115, sněmovní dokument 2675, zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prošetření kauz Kanceláře prezidenta republiky.

Upozorňuji, že nejpozději do 11 hodin je možno podat přihlášky k ústním interpelacím a poté proběhne jejich losování.

119.

Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Jako první zde máme písemnou interpelaci na ministryni obrany Janu Černochovou. Ta odpověděla na interpelaci poslance Martina Kolovratníka ve věci ukvapených závěrů raketového zásahu na území Polské republiky. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 364. Projednávání této odpovědi bylo přerušeno opakovaně, naposledy 15. června 2023, do přítomnosti ministryně obrany. Vzhledem k tomu, že paní ministryně je řádně omluvena, není tedy splněna podmínka k tomu, abychom pokračovali v projednávání této interpelace.

Další interpelací je písemná interpelace na ministra spravedlnosti Pavla Blažka. Ten odpověděl na interpelaci poslance Ivana Adamce ve věci činnosti některých orgánů činných v trestním řízení. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 418. Projednávání této odpovědi bylo přerušeno opakovaně, naposledy dne 15. června 2023, do přítomnosti ministra spravedlnosti. Pan ministr je dnes řádně omluven, čili není splněna podmínka pro to, abychom zahájili projednávání této přerušené interpelace, z důvodu nepřítomnosti pana ministra.

Budeme se tedy věnovat interpelaci další. Tou je opět interpelace na ministra spravedlnosti Pavla Blažka. Ten odpověděl na interpelaci poslance Ivana Adamce ve věci pokusu o zásah do ústavou garantovaného práva podávat interpelace na členy vlády. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 419. Projednávání této odpovědi bylo přerušeno opakovaně, naposledy dne 15. června 2023, do přítomnosti ministra spravedlnosti, tedy i nadále trvají důvody k přerušení této interpelace, protože pan ministr není přítomen a je řádně omluven.

Další interpelací je interpelace na předsedu vlády Petra Fialu, který odpověděl na interpelaci poslankyně Aleny Schillerové ve věci nedostatku antibiotik v České republice. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 427. Projednávání této interpelace bylo přerušeno v rozpravě dne 15. června 2023, kdy vypršel čas určený pro písemné interpelace. Já se tedy ptám, protože budeme pokračovat v přerušené rozpravě, zda paní předsedkyně Schillerová chce navrhnout nějaké usnesení?

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Navrhuji přerušit tuto interpelaci do přítomnosti pana premiéra. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, děkuji. Přivolám kolegy z předsálí.

Budeme tedy hlasovat o návrhu paní předsedkyně Aleny Schillerové, která navrhuje přerušit tuto interpelaci do přítomnosti pana premiéra.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 108, přihlášeno 79 poslanců a poslankyň, pro 64, proti 1. Návrh byl přijat, tuto interpelaci tedy přerušuji do přítomnosti pana premiéra.

Další písemnou interpelací je interpelace na prvního místopředsedu vlády a ministra vnitra Víta Rakušana, který odpověděl na interpelaci poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové

ve věci stravenkového paušálu příslušníků Policie České republiky a jejích civilních zaměstnanců. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 429. Projednávání této odpovědi bylo přerušeno dne 1. června 2023 do přítomnosti prvního místopředsedy vlády a ministra vnitra. Pan ministr je přítomen, budeme tedy pokračovat v přerušené rozpravě a já se táži, zda se někdo hlásí do rozpravy. Ano, je tomu tak, paní poslankyně Mračková Vildumetzová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, jsem ráda, že od 20. dubna, kdy jsem podala tuto písemnou interpelaci, a po přerušení těchto jednání zde v rámci zařazení bodu písemných interpelací, že dnes je tedy pan ministr vnitra přítomen a že snad budeme se moci vypořádat s touto písemnou interpelací, která se dotýká stravenkového paušálu příslušníků Police České republiky a jejích civilních zaměstnanců, o kterém jsme mluvili i teď v neděli s panem ministrem, kdy on moc dobře ví, a trénoval mě tam s tím, odkdy tento příspěvek mají policisté a civilní zaměstnanci – od 1. června roku 2021. Je velmi dobře, že dostávají tento příspěvek na stravování. Myslím si, že si ho všichni policisté i jejich civilní zaměstnanci zaslouží.

Bohužel problém je ten, že neměli finanční zdroje ani v roce 2022 za vlády a ministrování ministra vnitra Víta Rakušana a nemají finanční prostředky ani na rok 2023. V roce 2022 museli vynaložit ze svých rozpočtů 250 až 300 milionů a v letošním roce tam ty finanční prostředky také nejsou. A na to mi i pan ministr vnitra odpověděl, že si je toho vědom, že tam ty finanční prostředky nejsou, a že bude žádat navýšení o 300 milionů v rámci novely rozpočtu na rok 2023. Já jsem tedy na vládě ani v programu vlády zatím neviděla, že by se měl novelizovat rozpočet na tento rok. A píše tady zároveň v té odpovědi pan ministr, že v případě neposílení toho rozpočtu o těch 300 milionů existuje riziko, že dojde k ukončení vyplácení tohoto příspěvku na stravování a tím by mohl být ohrožen sociální smír. Chtěla bych ještě znovu zdůraznit, že dnes máme policistů v rámci bezpečnostních sborů okolo 40 000, byť to za ministrování Víta Rakušana velmi kleslo, dostali jsme se už pod tu hranici, a těch civilních zaměstnanců je zhruba 10 000.

Takže já bych byla ráda, aby pan ministr vnitra se tedy vyjádřil, jak to tedy s tímto příspěvkem na stravování bude. Samozřejmě v té písemné odpovědi jsem se dozvěděla, že došlo k navýšení z 39 na 41 korun, to je určitě chvályhodné. Co je méně chvályhodné, je, že si to dneska ta krajská ředitelství musí hradit ze svých rozpočtů do současné chvíle a samozřejmě v tu chvíli se omezují jiné věci, na které by mohly být ty finanční prostředky využity. Takže já jsem zvědavá, jakým způsobem bude reagovat pan ministr vnitra a kdy se tedy konečně toho navýšení dočkáme a kdy bude předložena tedy novela rozpočtu na rok 2023. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Pan ministr se hlásí do rozpravy? (Ano.) Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Děkuji, paní místopředsedkyně, za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já tady nebudu číst svoji odpověď na tu písemnou interpelaci, protože ona ji celkem věrně zrekapitulovala už paní poslankyně Vildumetzová. Možná jenom ta krátká rekapitulace pro nás všechny.

Vězeňská služba, celní správa i za toho minulého volebního období – to znamená za vlády hnutí ANO se sociální demokracií, podporováni byli Komunistickou stranou Čech a Moravy – měla stravenkový paušál jako součást svého rozpočtu. I v tom minulém volebním období. Policie České republiky a Hasičský záchranný sbor tento řádek státního rozpočtu za minulou vládu vůbec neměly. Stravenkový paušál jim dokonce nebyl ani ve všech krajích vyplácen. Poprvé se tento příspěvek po jednání s tehdejší ministryní financí paní Alenou Schillerovou objevil v rozpočtu Policie v červnu roku 2021. Volby byly v říjnu 2021. Takže po celé období

minulé vlády, až na ty poslední měsíce, policistkám, policistům, hasičkám a hasičům i civilním zaměstnancům nebyl stanoven stravovací příspěvek, pokud tak neučinila individuálně krajská ředitelství. Rozpočtové krytí na tento výdaj neexistovalo. To jenom poznámka, abychom neřikali a neinterpretovali tu situaci, že naše vláda něco nedělá, co ta vláda předtím dělala. Já se můžu jenom domnívat, proč byl vybrán ten červenový termín těsně před volbami. Ale byl vybrán, začalo se vyplácet.

Při přebírání úřadu a při tom, když jsem seděl se svým předchůdcem Janem Hamáčkem, dlužno říct, že předání úřadu proběhlo velmi solidně, seděli jsme spolu i podrobně nad rozpočtem ministerstva, tak jsem se pana kolegy tehdy ptal, kde je ten rozpočtový řádek na stravné, na stravovací příspěvek pro policisty a hasiče. Odpověď přibližně byla taková: no, není tam, ty peníze si musíš nějak sehnat, tak jsme to také dělali. Takže tady byl závazek, byl tady závazek, který neměl rozpočtový řádek. My v té chvíli jsme vypláceli nadále stravenkový paušál. A není úplně pravda, paní poslankyně, prostřednictvím paní předsedající, že to bylo pouze a jen ze zdrojů krajských ředitelství. Kdybychom šli dopodrobna, tak bylo během roku uvolněno cirká 100 milionů korun, které šly z rozpočtu takzvaného malého vnitra právě na tento účel.

V současné době, a to jste odpověděla za mě, v ne úplně jednoduché ekonomické situaci se děje následující – a to je to podstatné. Ten stravenkový paušál je vyplácen, všichni policisté, policistky, hasiči a hasičky v České republice tento stravenkový paušál dostávají, nikoliv že nedostávají, mají ho jako součást svých platů. Takže těm policistkám a policistům v České republice je celkem jedno, jakým způsobem je tento finanční obnos zajištěn. Ale samozřejmě, a tady vám dávám za pravdu, já osobně jsem pro systémové řešení. Myslím si, že tady má být rovnost mezi jednotlivými sbory. Nevím, proč by měl být rozdíl mezi celníkem, mezi příslušníkem Vězeňské služby a policistou a hasičem. Proto je s Ministerstvem financí skutečně vyjednáno, že částka 300 milionů korun ročně, která bude dostatečná jak pro policisty, tak pro hasiče, se rozpočtovým opatřením objeví v rozpočtu a zpětně tyto peníze, které do toho musela vydávat jednotlivá krajská ředitelství, jim tímto způsobem budou vykompenzována.

Chceme, aby od příštího roku to byl takzvaný – a teď mě opravte termínově, omlouvám se těm, kteří tomu rozumí lépe než já – aby to byl trvalý nárok do státního rozpočtu, abychom jednou provždy i pro ty další vlády tuto debatu o stravenkovém paušálu, to každoroční handrkování mezi Ministerstvem vnitra a Ministerstvem financí, jednoduše uzavřeli. Ale ten fakt, který... Ještě jednou opakuji, tento příspěvek je vyplácen. Je vyplácen. Jednání s Ministerstvem financí běží, ta nejsou samozřejmě z logiky věci za žádné vládní konstelace úplně jednoduchá, obzvlášť v této nejednoduché ekonomické situaci. Na druhou stranu vytvořit rovnost mezi jednotlivými ozbrojenými sbory, i co se týče stravovacího příspěvku, je z mého pohledu samozřejmě žádoucí. A je můj závazek po dohodě s vedením těchto sborů, že tento příspěvek tedy bude trvalým nárokem rozpočtu pro příští rok a ta suma se objeví i v rozpočtu letošního roku. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nejprve dáme příležitost vystoupit panu poslanci Langovi, který má faktickou poznámku. Poté pan poslanec Jiří Mašek a poté s přednostním právem paní předsedkyně Schillerová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Hubert Lang: Děkuju za slovu, paní předsedající. Ano, pane ministře, máte pravdu, že tedy nějakou formou ten příspěvek do jednotlivých sborů doputuje. Já jsem si teď dělal prověrku ve dvou krajích, kde jsem se dotazoval, jak je to se stravenkovým paušálem. Musíme si uvědomit, že vlastně ve své podstatě třeba v policii je 14 krajů, to znamená, je to 14 samostatných účetních jednotek. Každý ten kraj prostě má na to trošku jiný pohled, to znamená i třeba z toho objemu prostředků, které na to dává. Někdo dává více, někdo dává méně.

A když jste tady zmínil, že tedy když jste přebíral úřad tam, mluvil jste s panem Hamáčkem, já se tedy dotazuji, proč jste vlastně na to nezareagoval a už jste to nedal do toho rozpočtu 2023? Vy jste vlastně už mohl nárokovat do státního rozpočtu tady ten objem finančních prostředků, aby se to tedy sjednotilo. Ano, máme to u celníků, máme to u hasičů, máme to u policistů. Jestliže je to částka řádově 300 milionů korun, nevím, já tu částku neznám, takhle jsem ji slyšel od vás poprvé, tak vlastně udělejme to, abychom to narovnali, abychom opravdu nesahali do jiných částí rozpočtu toho každého krajského ředitelství, protože potom logicky ty peníze můžou chybět někde jinde. Ale dneska je situace taková, že ty proseky (?) jsou vypláceny nerovnoměrným způsobem, a opravdu třeba u policie je to čtrnáctkrát jinak. Je to asi špatně. To znamená, tady asi nebude z naší strany nějaký rozpor. Já se domnívám, že naše stínová ministryně vnitra pouze na to upozorňuje a vlastně se vás dotazuje, abychom to nějakým způsobem narovnali. Udělejme tedy řádek v rozpočtu Ministerstva vnitra na rok 2024, tam asi nebude rozpor, ale doplníme to i pro ten rok 2023. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Další faktická, pan poslanec Mašek. Vaše dvě minuty, pane poslanče. Prosím.

Poslanec Jiří Mašek: Vážená paní předsedající, vážený pane ministře, kolegyně a kolegové, ono se o těch 300 milionech mluví proto, že to je citlivá částka. Vždycky to stravné byla citlivá částka, ale v rozpočtu Ministerstva vnitra to zase tak velká částka není. Jsem rád, že jste, pane ministře, uvedl, že ten řádek se tam objevil v tom červnu 2021, i když jste zpochybnil proč. Jestli to nemělo náhodou souvislost s volbami. Ten názor vám nemůžu samozřejmě brát. Nicméně těch 300 milionů se vždycky najde. Jak jsem řekl, je to pro ty policisty velmi citlivé, takže to dokážeme.

Ale když jsem slyšel vaši tiskovku třeba k otázce České pošty, kde jste slíbil, že Česká pošta bude v roce 2025 na nule, čili už nebude generovat propad, ale na druhou stranu jste zase ve druhé větě řekl, že tam plánujete do roku 2026 posílat v celkové částce 4,5 miliardy, tak to taky není žádná nula. Čili je to kouzlení s číslovkami. Můžeme se tvářit, že to bude báječné. Ale vy sám jste také v pořadu OVM tuším uvedl, že potřebujete 8,9 miliardy, které vám chce kolega Stanjura seškrtnout v rozpočtu. A řekl jste tam i docela otevřeně, že bez té částky se neobejdete. Nedokázal jste tam specifikovat, na kolik si představujete, že by ta vaše úspora v rezortu mohla klesnout. Já si myslím, že ona nemůže klesnout téměř vůbec. A vy tady hrajete v tomto rezortu, do kterého docela vidím, podivnou hru, protože tam máte podstav 6 000 policistů, slibujete všem všechno, nebudou se snižovat počty policejních stanic, všechno bude lepší, pošta bude dokonalá, bude poskytovat služby, budou to kontaktní místa pro všechny občany, pro fyzický kontakt. Přitom jste ten kontakt omezil o 300 pošt škrtnutím perem, jedním rozhodnutím. (Předsedající: Čas.) Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji za dodržení času. Pan ministr bude reagovat s faktickou poznámkou. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Děkuji. Obdivuhodný tematický rozptyl během faktické poznámky, pane kolego, prostřednictvím paní předsedající. Já bych se pro dnešek rád držel tématu. To znamená, máme tady odpověď na interpelaci, která se týká stravovacího příspěvku.

No, ještě jednou. On ale vyplácen historicky nebyl. Víte to? Za vaší vlády, pane poslanče, prostřednictvím paní předsedající. Až od toho června 2021. Protože do té doby, nevím, jste se tím nějak nezabývali? Chápu, že to byl koaliční partner a podobně, nevím, jakým způsobem to bylo, ale za ten loňský rok prostě ten stravovací příspěvek, a jsem rád, že to pan kolega Lang tady řekl na mikrofon a uznal, prostě vyplácen byl. A byl vyplácen ve všech krajích v České

republike a byl vyplácen všem policistkám a policistům. A to ještě jednou zdůrazňuji. A vůbec neslibuji všem a všechno. Samozřejmě že budeme hledat úspory v rezortu, a to podstatné úspory. Je tady x věcí, které se mají řešit.

Třeba náklady na odposlechy v České republice stouply na 480 milionů korun ne kvůli tomu, že se více odposlouchává, ale kvůli tomu, jaký systém nastavil ČTÚ, jakým způsobem se proplácují. Myslím, že jsme se o tom i spolu bavili a byli jsme v tom zajedno. Tady to jednání s ČTÚ může znamenat, že třeba právě úsporu přesně na ten stravovací paušál, který tvoří 300 milionů ročně, najdeme. A to jednání ČTÚ po dohodě s šéfy všech sborů a služeb v České republice skutečně probíhat bude. To jsou možné úspory, a je jich celá řada, o kterých samozřejmě jednat budeme. A to, že to chceme jako trvalý nárok rozpočtu, ano, ta jednání nejsou jednoduchá, ale ty peníze jsme vždycky policii dokázali i zpětně dodat a to já považuji za nejdůležitější. Ale znovu je to ambicí, aby to bylo jako trvalý rádek rozpočtu. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Také děkuji, za dodržení času. Nyní s přednostním právem paní předsedkyně Schillerová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo. Já vám to, pane ministře, přesně řeknu, jak to bylo. Já u toho seděla, u těch jednání, vy ne. Tak u těch jednání za naší vlády, logicky jste u nich sedět nemohl. Takže já vám to vysvětlím. Tam nešlo o žádnou politiku, o žádné volby. Naopak jako ministryně financí jsem se o to velmi zajímala, o každý rezort. Já jsem chtěla mít přehled o tom, kam dáváme peníze. A když jsme navyšovali peníze pro Ministerstvo vnitra, tak jsem vždy chtěla rozumět tomu, kam ty peníze jdou. A ty peníze nemají mašličky. To znamená, těch 300 milionů tam vždy v tom rozpočtu bylo. To znamená, bylo, i když neměly konkrétní mašličku, tak se navyšovaly peníze na provoz a bylo možné je vzít.

Jenomže víte, na Ministerstvu vnitra byla taková zvláštní zvyklost, na kterou nemohl ani žádný ministr, tak si na to dávejte pozor, protože mně to trvalo dost dlouho, než jsem to rozklíčovala. – Já se tak k vám otáčím, abych nebyla nezdvořilá, abych nebyla otočená jenom zády.

Tam byla taková zvyklost, že – já to porovnáám s Ministerstvem financí. Já jsem řídila kapitolu Ministerstva financí, to je jedna kapitola a ta má pod sebou i ekonomicky – teď se bavíme o ekonomice – Finanční správu, Generální finanční ředitelství, protože to není samostatná kapitola, má pod sebou Celní správu, ÚZSVM, no a vyjedná se nějaký rozpočet, a já jako ministryně financí, jsme se samozřejmě s těmi součástmi té naší kapitoly dohodli, že v roce tom a tom budou hospodařit s touto částkou, a ta částka se jim přidělila. A přidělila se jim na začátku roku, hned jak byl schválen rozpočet. Na Ministerstvu vnitra to tak nebylo. Tam byla taková paní – já jsem její jméno radši už zapoměla, byla to tedy úřednice a já do úřednic nekopu, ale toto mě tedy nadzdvihlo, a mně trvalo velmi dlouho, než jsem na to přišla, že když se ty peníze pro tu kapitolu vyjednaly a já jsem potom, až jsem se do toho dostala prostě více, tak jsem jednala i s generálním ředitelem Hasičského záchranného sboru, jednala jsem s ředitelem generálním policie, protože jsem chtěla rozumět těm jejich potřebám. Jak provozním, tak investičním. A bavili jsme se samozřejmě i o tom příspěvku. A v tom rozpočtu vždy bylo dost peněz, aby na tyto stravenky se daly peníze, tak jak je dostali celníci, jak je měla Finanční správa, a byla schopna si to prostě v rámci toho rozpočtu, který jsme jim přidělili na ten rok, najít. Jenomže ta paní, co to tam řídila na tom ekonomickém úseku Ministerstva vnitra, ten rozpočet si nechávala celý pod sebou a přidělovala postupně. Takže ta policie to nedostala v tom lednu, aby věděla, mám tenhle balík. Ti hasiči to nedostali v tom lednu, až jsem na to začala dohlížet. Dohlížet jsem na to mohla jedině tak, že jsem se neustále ptala: Mají to přiděleno? Hospodaří s tou částkou jako celou? Takže se mi pak stalo, že byl tam dostatek peněz, který jsem třeba ještě i navyšovala jako ministryně financí, prostě po dohodě, po tom vyjednávání, a pak mně Honza Hamáček řekl: No my na konci roku nebudeme mít na benzin. Já řekla: Jak na benzin? Vždyť tam prostě šly tyto peníze, tyto peníze, tyto peníze. No jo, ale

ona na nich seděla, ta úřednice. A ona jim je přidělovala jednou za čtvrt roku podle sebe, prostě nechala si celou tu kapitolu pod sebou a dávala jim to tak jaksi s čepicí v ruce na přiděl. Takže to nebyla žádná politika. To nebyly žádné volby.

Nám záleželo vždycky na policistech. Nám záleželo na celnících. Nám záleželo na vojácích. A oni si dobře pamatují, kdo byl ve vládách, kdy se jim osvobodilo od daně z příjmu, osvobodily výsluhy. Oni si dobře pamatují, kdo, za kterých vlád se jim navyšovaly platy. Oni dobře vědí, za kterých vlád toto získali. Tak prosím, netahejte do toho politiku. Netahejte do toho marginálii 300 milionů korun, na které vždycky ta kapitola měla, jenomže tam bylo velmi podivné, velmi podivné hospodaření, proti kterému jsem nahlas brojila, a nahlas jsem neustále i na vládách vyzývala, aby věděli přesně hasiči, že v lednu mají takovouhle částku na celý rok. Aby to věděli policisté. Takže já věřím, že to rozklíčujete taky a že taky na tohle dohlédnete, aby se toto nedělo. Takže vždy bylo možné tuto částku vzít. To, že se tam dělo to, že tvrdili, že to dali někam jinam, a tvrdili, že na to nemají, to prostě byl problém těch konkrétních úředníků. Ani bych to nevyčítala žádnému ministrovi, předpokládám, že ani vám.

A ještě k té poznámce – budu se držet stravného. Ale pokud vám bude naordinován ten škrt, ten škrt, který vám zatím v tom prvním podivném plánu neplánu, naordinoval ministr financí, tak stravenky, to bude to minimum, které budete řešit.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. S faktickou poznámkou bude reagovat pan ministr Rakušan. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Děkuju, paní předsedkyně, za vysvětlení, prostřednictvím paní předsedající. No ale jedna poznámka. A teď se držme faktů. A tady doufám, že i ti, kteří do sboru vidí, mi dají za pravdu. Tak srovnejme realitu. Vy říkáte – záleželo, hlídali jsme, dohlíželi jsme, byl problém v systému. Já chápu, že tam seděl ministr z jiné strany. Já chápu, že z pozice ministryně financí nevidíte do toho, kam jdou jednotlivé peníze na jednotlivých rezortech v detailu. A vůbec bych to po vás nechtěl. Já jenom srovnávám fakta a realitu životů a výplatních pásek policistek, policistů, hasiček a hasičů za vlády před červnem 2021, tedy téměř celé volební období bez tří měsíců, a teď. Tehdy drtivá většina z nich stravovací příspěvek neměla proplacený. Neměla. Nevím proč, jestli na to Ministerstvo vnitra nedbalo, nevím. Já nehledám ty příčiny a také nejsem schopen je najít. Já jenom říkám, že za naší vlády nebyl jediný měsíc, jediný měsíc, kdy by policisté a hasiči nedostali proplacený stravovací příspěvek. Můžeme se bavit o technikáličích. A vy jste mně možná, prostřednictvím paní předsedající, i nahrála. Vy jste říkala ano, přece se vždycky v tak velkém rezortu těch 300 milionů najde. Přesně tak – vždycky se najde. Proto dostávají vyplacený příspěvek na stravování. Proto já neříkám, že by snad někdo neměl na benzin. Na benzin samozřejmě mají a na něj mít vždycky budou. Já pouze říkám – a tady jsem ve shodě s paní poslankyní – ano, pojďme tomu dát systém, aby ten řádek byl jasně definovaný, tak jako to u jiných sborů třeba bývá. Ale za nás stravovací příspěvek, na rozdíl od bývalé vlády, dostávají, a to každý měsíc.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji za dodržení času. S faktickou poznámkou paní předsedkyně Schillerová je přihlášená? (Nechce vystoupit. K pultíku jde poslankyně Mračková Vildumetzová.) Jdete s faktickou? Ne, tak musíme dát přednost... Vy jste zrušila, dobrá. Takže paní poslankyně Mračková Vildumetzová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Já tedy v rámci obecné rozpravy si dovolím reagovat na vystoupení pana Rakušana. V úvodu bych chtěla říct, že tady opět nemluví pravdu, až bych si dovolila říct, že tady opět lže. Protože on tady říká, že v roce 2022 byl stravenkový paušál vyplácen. Ano, pane ministře, ale sám jste tady přiznal, že ty finanční prostředky jste jim nedal prostřednictvím Ministerstva vnitra, že si to musela všechna ta krajská ředitelství

hradit ze svého rozpočtu. Přiznal jste tady, že z těch 300 milionů jste tam možná poslal 100 milionů. Takže ano, měli to hrazené, ale museli si to hradit ze svých rozpočtů. Z Ministerstva vnitra to v žádném případě nedostali.

Zároveň musím říct, že za vašeho vedení, za vašeho ministrování, došlo k tomu, že policisté od policie odcházejí. Nikdy teď za posledních pět šest let neodešlo tolik policistů od bezpečnostních sborů, jsme už na čísle 39 500. Tabulková místa jsou zhruba na 46 000. To znamená, že náborů se nám daří, ale řada policistů odchází. A je nutné vzít v úvahu, že věková struktura – skoro 60 % je vyšší věku padesáti let.

Musím říct, že já jsem vlastně tu odpověď nedostala. Já pořád chci vědět... Vy říkáte, že probíhá komunikace s Ministerstvem financí. No to je skvělé! Ale já bych chtěla vědět, kdy tady bude novela rozpočtu na rok 2023, kde uvidím v řádku, že 300 milionů dostanou policisté na stravování. Na to jste mi do současné chvíle neodpověděl. Říkáte, že pořád probíhá nějaká komunikace a že dochází k nějakému handrkování a že ti policisté to dostávají. Ano, znovu to opakuji, dostávají. Ale platí si to ze svého rozpočtu, protože ministr vnitra Vít Rakušan to nedokázal prosadit v rámci projednávání rozpočtu na rok 2023 a v té kapitole a v tom řádku to pro policisty neměl a neprosadil! A to je prostě fakt, který je. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Reagovat bude pan ministr Rakušan s faktickou poznámkou. Prosím, vaše dvě minuty.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Děkuju. Já se do těch dvou minut vejdu, abych nezdržoval diskusi a žádosti o další interpelace.

Mně to přijde ale opravdu licoměrné. Zástupkyně strany, kdy v tom minulém období to nebylo vypláceno, teď to je vypláceno, říká, že vlastně teď jako hledáme ten systém – který ale neexistoval ani historicky. Dobře, my ho hledáme. Já mám příslib od pana ministra Stanjury, že v rámci července, tam máme vládu ještě dvanáctého, tahle věc bude systémově vyřešena.

Pro mě ale je hlavní, že ten příspěvek dostávají. A je přece trochu legrační při rozpočtovém vědomí toho, jak to funguje, říkat, že krajská ředitelství mají nějaké vlastní peníze, rozpočty a podobně. No to je přece rozpočet policie! To je přece rozpočet vnitra! Jak to mentálně od sebe oddělujeme? Krajská ředitelství mají nějaké zvláštní peníze a to nejsou finanční prostředky Ministerstva vnitra? To není z rozpočtové kapitoly Ministerstva vnitra, to, co dostává policie a co dostávají jednotlivá krajská ředitelství? V jaké jsme úvaze? Copak krajská ředitelství dostávají něco přímo odněkud z Ministerstva financí s nějakým zvláštním rozpočtovým řádkem? To je přece rozpočet policie. A i tady paní kolegyně Schillerová řekla, je to tak velký rezort, že ty peníze se vždycky v rozpočtu policie najdou. Já říkám ano, je to tak velký rezort, že ty peníze se tam najdou za nás vždycky. My ty peníze vyplácíme každý měsíc, najdou se i do budoucnosti. Jenom to chceme systematizovat, aby ten přístup k finančním prostředkům byl transparentní a vyhnuli jsme se nějakým neustálým přesunům finančních prostředků. Ano, to chceme, to je naše společná ambice. Ale neoddělujme rozpočet krajských ředitelství od rozpočtu Ministerstva vnitra. Jedno a totéž to jest.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. S faktickou se přihlásila paní poslankyně Mračková Vildumetzová. Prosím.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za slovo. Tak pane ministře, znovu, co mi píšete v odpovědi na písemnou interpelaci. Pro následující období do konce roku 2023 aktuálně Ministerstvo vnitra ani Policie České republiky nedisponují potřebnými finančními zdroji na zajištění vyplacení příspěvku na stravování. Já po vás chci odpověď, kdy budou disponovat a kdy přinesete jako vláda novelu rozpočtu na rok 2023 a garanci, že v tomto návrhu

budou finanční prostředky na stravování policistů. Já si myslím, že to je strašně jednoduché, ale pořád jste mi na to neodpověděl.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Pan ministr bude reagovat s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Já především, paní poslankyně, dávám policistkám a policistům tu věcnou garanci, která je pro ně zásadní a důležitá, a to je to, že stravovací příspěvek bude vyplácen, je vyplácen a vždycky za této vlády vyplácen byl. To je první věc.

Druhá věc. Odpověděl jsem, jenom se musíme poslouchat. Říkal jsem, že během měsíce července, můžeme si to zkontrolovat, ten systém bude nastaven tak, abyste i vy byla spokojená.

Na druhou stranu to, co já jsem říkal v té své odpovědi, je prostě to ano, ano, 300 milionů korun navíc do rozpočtu znamená, že ta situace bude přehledná, jednodušší a ty peníze budou transparentně určeny na tento účel a nebudou se muset hledat jinde v rozpočtu policie tak, jak to činíme doteď. Ale to nikdo nepopírá, tady žádný rozpor není. Já pouze říkám, neoddělujme uměle rozpočty krajských ředitelství od rozpočtu vnitra. Prostě nic takového neexistuje. To je rozpočet Ministerstva vnitra a v tom jsme vždycky ty peníze na stravovací příspěvek našli. Ale jasná odpověď – v rámci července.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Dále je přihlášena s faktickou poznámkou paní poslankyně Mračková Vildumetzová, poté pan poslanec Lang.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji. Ještě reakce. Mně se strašně líbí, jak pan ministr vnitra se tady vymlouvá na to, že ten příspěvek byl tedy od června roku 2021. Já bych jenom chtěla říct – doufám, že víte, pane ministře, odkdy jste na Ministerstvu vnitra? Od prosince roku 2021. Tak je trošičku úsměvné, že se tady vymlouváte na to, že nemáte finanční prostředky na stravování pro policisty za rok 2022 a 2023, a svádíte to na úplně někoho jiného než na sebe, že jste neschopný si to prosadit v rozpočtu jak na rok 2022, tak 2023. Já pořád nechápu. Vy asi nevíte, že už jsme v roce 2023, že už bude červenec, a že jestli se tady bude schvalovat novela rozpočtu na rok 2023 – jestli se vůbec bude schvalovat – tak jak dlouho to bude trvat. Jestli to má nějaký proces, musí to jít do výboru a tak dále. Já pořád po vás chci odpověď, kdy to tady bude na půdě Poslanecké sněmovny, popřípadě kdy to bude na vládě, a chci po vás garanci, že vy tam v tom návrhu těch 300 milionů na to stravování budete mít. To jste mi do současné chvíle v rámci těch vašich vystoupení nedal.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nyní vystoupí s faktickou poznámkou pan poslanec Hubert Lang. Prosím, máte slovo.

Poslanec Hubert Lang: Děkuji, pane ministře. Já bych tady chtěl říci, že pakliže se dočkáme nějaké novelizace státního rozpočtu pro rok 2023 – tady to v podstatě pan ministr řekl – tak pakliže tam bude kapitola rozpočtu Ministerstva vnitra, která zahrne tedy tento finanční prostředek na to stravné, aby se to jakoby dofinancovalo zpětně od toho ledna, co dávají ti krajští ředitelé vlastně z nějaké své rozpočtové kapitoly, tak budeme jedině rádi. Jestliže se nastaví systém tak, aby se ta kolonka objevila od rozpočtu 2024, ač to bude přecházet do jiných vlád a podobně, bude to opět dobře, protože to bylo, jak říkám, třináctkrát nebo čtrnáctkrát jinak.

Samozřejmě, pane ministře, rozpočet jakoby není, ale každé krajské ředitelství má nějaký objem lidí, má nějaký objem budov, má nějaký objem vozidel, má nějaký objem dalších činností a jaksi je tam velká množina, to nerozporuji, těch finančních prostředků Ministerstva vnitra

a potom každý krajský ředitel dostane určitý budget peněz, nějaký objemový balíček, ze kterého financuje ty svoje priority. Bylo to v historii policie i jinak, ale dneska vlastně každé to krajské ředitelství je v podstatě částečně autonomní a krajský ředitel odpovídá za to, aby objem těch finančních prostředků na počet lidí lomeno počtem služeben, počtem aut, počtem dalších věcí dodržel. Když se potom stávalo to, že vlastně některý ten rozpočet byl napjatý – a byl napjatý mnohokrát v letech, kdy já jsem sloužil u policie – tak vlastně i ti krajští ředitelé byli hodnoceni, jestli to dodrží, nebo jestli to nedodrží.

My tady pouze jenom říkáme, že se obáváme toho, jestliže přijdou nějaká úsporná opatření, která se jistě dotknou i rezortu Ministerstva vnitra, aby jaksi první, v uvozovkách, obětí nebyl právě nějaký příspěvek pro policisty na stravu, protože už jsme to v minulosti i zažili. Jestliže vy budete zde na mikrofon a na kamery garantovat, že se to nestane, že od roku 2024 tam to rozpočtová kapitolka bude, tak jediné dobře. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji za dodržení času. K faktické je přihlášena paní poslankyně Mračková Vildumetzová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Já musím ještě zareagovat na to, co tady teď v tuto chvíli říkal můj kolega Hubert Lang. Ty informace, které dostáváme – já jsem tu odpověď také do současné chvíle nedostala – tak hovoří o tom, že by mělo dojít ke snížení počtu občanských zaměstnanců v rámci Policie České republiky. Dochází k tomu, že je to obrovsky negativně vnímáno, jakým způsobem to tedy bude řešeno v rámci Policie České republiky, protože ti zaměstnanci tam mají také důležitou úlohu. To znamená, že i toto bude velký problém, a nevím vůbec, do současné chvíle se k této věci vůbec ministr vnitra nevyjádřil. No a já nevím, jestli ještě pan ministr bude reagovat, já si počkám, ale zatím musím konstatovat, že jsem odpověď od něj neobdržela. Nevím, kdy tedy bude, jestli vůbec bude, novela rozpočtu na rok 2023 předložena. A určitě jsem nedostala odpověď a garanci na to, že tam finanční prostředky na to stravování budou.

Takže já si ještě počkám, popřípadě pak, paní místopředsedkyně, dám návrh na usnesení. Díky.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Pan ministr bude reagovat, řádně. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Děkuji, paní místopředsedkyně. Nevím, mám tady dost svědků, kteří snad vnímají a vnímali, že se pokouším od začátku odpovídat, reagovat. Já už jsem myslel opravdu, paní poslankyně, že teď reagovat nebudu, protože jsem měl pocit, že všechno důležité a podstatné řečeno bylo. Byl jsem k tomu vyzván, považoval bych za neslušné tuto výzvu ignorovat.

Tak ještě jednou. Během měsíce července – ještě jednou, když se posloucháme, třeba jste nedávala pozor předtím – tahle situace bude řešena na vládní úrovni. Ano? To je odpověď na tu konkrétní otázku.

Já úplně nevím, jak jinak na to odpovědět. Vy mně stále říkáte, prostřednictvím paní předsedající: vy jste mi neodpověděl, kdy to bude! Já tady podruhé, potřetí říkám, bude to v rámci července řešeno na vládní úrovni. Odpověď číslo jedna, snad už jsme se teď slyšeli, a je celkem jasná a řekl bych jednoznačná, ten červenec ten čas docela přesně definuje.

Potom druhá odpověď na vaši otázku, která se stále týká toho, jestli to bude propláceno. Ano, bude stejně jako doposavad, stejně jako v předchozích letech, stejně jako vždycky za mého ministrování – které vím, kdy začalo, v prosinci 2021.

A chtěl bych poděkovat panu poslanci Langovi, který, mám pocit, poslouchal ty odpovědi, tedy reagoval věcně na to, co jsem tady řekl. A to že ocení i do budoucna, pokud se to jako rozpočtový rádek objeví. A já říkám, to je ambice. To je ambice, kterou mám právě kvůli tomu, abychom předešli nějakým finančním přesunům v rámci roku, že z Ministerstva vnitra se nějaké peníze budou doposílat krajským ředitelstvím a podobně. Ten systém chceme, bylo by dobré, kdyby šel napříč vládami. Je to věc, která v sobě nemá až tak politický obsah jako takový. Je to zabezpečení a jistota policistům, hasičům v České republice, že to, na co mají dlouhodobě nárok ostatní sbory, na to budou mít nárok i oni. A ten stravovací příspěvek jim bude vyplácen, zdůrazňuji, stejně jako dnes, stejně jako loni, jenom s nějakým transparentnějším a předvídatelnějším systémem financování.

A já dokonce dávám paní poslankyni, paní předsedkyni Schillerové za pravdu, ano, skutečně v mnohých ohledech ten obrovský rezort Ministerstva vnitra měl nastaveny ty systémy financování a toku finančních prostředků velmi netransparentně. A proto my se snažíme i z pozice Ministerstva vnitra ty jednotlivé položky skutečně konkretizovat do maximálního detailu. A proto chceme, aby do tohoto detailu bylo i dáno, že jsou tady přesně alokované peníze na stravovací příspěvek, byť takový rezort, jako je Ministerstvo vnitra, je doteď našel a určitě i najde.

Já už asi teď opravdu nebudu reagovat, ať přijde jakákoliv poznámka. Počítám s tím, že načtete, paní kolegyně, nějaké usnesení, k tomu se vyjádříme hlasováním. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Vaše vystoupení, pane ministře, vyvolalo dvě faktické poznámky, nejprve paní poslankyně Mračková Vildumetzová, poté pan poslanec Mašek. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Tak pane ministře, vy tady říkáte, že to tedy v červenci budete projednávat na vládě. Já nevím, jakou mám garanci toho, co tady říkáte. Protože když tady dneska otevřel můj kolega Jirka Mašek transformaci České pošty, tak jste tady, v uvozovkách, trochu vylít jak čertík. Jaký... že se tady bavíme úplně o ničem jiném. Já bych vám jenom chtěla říct, že jsem vás v březnu prosila o to, abychom si k České poště sedli, abychom řešili uzavírání 300 poboček. A co jste mi napsal do esemesky? Že transformační projekt v období duben a červen bude konzultován taky se zástupci parlamentní opozice. A ejhle, včera se transformace České pošty schválila na vládě. V eKLEPu o tom není ani čárka, z opozice o tom nikdo nic neví! A to vám mám v tuto chvíli věřit, že to, co tady říkáte v rámci stravování, bude pravda?

Tak já nevím. Tak když tedy vy s opozicí prakticky nehovoříte, tak já nevím, jakou tu garanci mám. Já si myslím, že nemám vůbec žádnou, a proto bych si dovolila dát, že nesouhlasím s odpovědí na tuto interpelaci prostřednictvím ministra vnitra Víta Rakušana. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Jiří Mašek, poté pan ministr Rakušan a následovat bude pan poslanec Letocha. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Mašek: Děkuji. Vážený pane ministře, jsem rád, že jsme dospěli k tomu, že ten rádek tam vznikne. Ale skutečně je to z mého pohledu marginálie, to těch 300 milionů, o kterých jste říkal, že vznikl ten rádek v roce 2021, v červnu, pak tedy nějakým způsobem se tam ty peníze nedostaly a oba dva jsme se tady utvrdili, že ty peníze se vždycky najdou pro ty policisty na to stravné. Obvolal jsem si teď několik známých policistů, a jak říkal kolega Lang, tak různou formou 15 let zpátky prostě dostávají příspěvek na stravné, ať to byly stravenky, nebo to byl konkrétní příspěvek na stravné a podobně. Takže to je věc, která je řešitelná. Vy

sám jste tady inovativně řekl, že je možné to vzít třeba z těch odposlechů, které jsou předražené u ČTÚ za 480 milionů, a že si dovedete představit, že tím se zamázne stravné. Ale ono je to takové zamazávání jenom.

Ten podstatný problém, který jste tady řekl – a vy jste mě tady za něj i vyplínil, že jdu hrozně doširoka, ale ono to všechno spolu souvisí. Vy opravdu slibujete u pošty, že všechno bude zalité sluncem, že to bude dostupná služba, že i zekonomizujete, že bude na nule v roce 2025, a přitom tam lijete miliardy, nebo je tam plánujete. Prostě ono to tak nefunguje. Slibujete, že bude dostatek služeben, že bude dostatek policistů v ulicích, ale to regulérně s podtržením rozpočtu Ministerstva vnitra o 8,9 miliardy prostě nejde. Vy to dobře víte. A jsem zvědavý na vaši vyjednávací pozici, a co v tom chcete udělat. Protože to, co se chystá, by znamenalo, že řada těch služeb, které Ministerstvo vnitra zajišťuje, prostě zhavaruje. A řekněte to nahlas. Řekněte, co potřebujete, jaké finanční prostředky, anebo přiznejte, že se budou redukovat ty služby a budou se redukovat počty služeben a že uvidíme, co se ještě bude v rezortu Ministerstva vnitra dít v příštím období. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Pan ministr Rakušan bude reagovat s faktickou poznámkou. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Už úplně naposled. Já už jsem myslel, že se s paní kolegyní Vildumetzovou Mračkovou – nás furt zvou proti sobě do těch debat, je to logické, že už se známe dobře a že už dokáže trochu posoudit stupnici mých emocí a ví, kdy vylítnu jako čertík. Já jsem dneska mírný a hodný. (Pobavení.) To rozhodně nebylo, to rozhodně nebylo čertíkovské vylétnutí, tohle. Já jsem tady pouze řekl, že dnes budu odpovídat na interpelaci, tak jak je podána, to znamená na stravné a stravovací příspěvek. A nenechám se vyprovokovat k jiným typům diskusí, byť se o to teď snažíte. Odpověděl jsem na stravné, tak jak jsem uměl. Vidím, že vás to neuspokojilo. Vyjádříme svůj názor hlasováním, zda to bylo dostatečné, nebo nebylo. A samozřejmě já se budu výsledky hlasování řídit. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Pan poslanec Lang – pardon, nejprve pan poslanec Letocha s faktickou, poté pan poslanec Lang. Prosím.

Poslanec Petr Letocha: Vážený pane ministře, vážená paní předsedající, kolegové, kolegyně, já to tady nějakou dobu poslouchám a upřímně nerozumím tomu vývoji. Pochopil jsem, že jste nebyla, paní poslankyně, prostřednictvím paní předsedkyně, spokojená s odpovědí pana ministra, a tak jste podala tuto písemnou interpelaci, respektive dala jste na plénum Sněmovny. Pan ministr za mě tady několikrát odpověděl na to, na co jste se ptala, a vy jste vlastně v závěru, a proto jsem se přihlásil, řekla, že navrhuje to usnesení v podstatě ne proto, že by vám neodpověděl, ale protože nevěříte tomu, co vám odpověděl. A to je samozřejmě legitimní. Otázka je pak, proč se tedy vůbec ptáte, když i ta otázka, která vlastně od vás jde, někdo na ni odpoví, tak vy řeknete aha, tak děkuji vám za vaši odpověď, ale já tomu nevěřím.

Za mě je důležité, že policisté a obecně všichni ty stravenky proplácené mít budou. Zároveň vám pan ministr také odpověděl na to, kdy se to bude řešit na vládě. Tu garanci vám řekl nejenom pan ministr, ale zároveň paní předsedkyně Schillerová tady naznačila a řekla, že těch 300 milionů se v rozpočtu vždycky najde. Takže opravdu nerozumím tomu návrhu usnesení, nicméně je to vaše legitimní právo. Ale opravdu si nemyslím, že to, že nevěříte té odpovědi, znamená, že vám na tu otázku neodpověděl. Děkuji za váš čas.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Pan poslanec Lang stáhl svoji přihlášku k faktické poznámce. (Z lavic poslanců ANO: Hlasovat!) Děkuji za to, že mně radíte, jak mám postupovat. (Smích v sále.) Je jasné, že budeme hlasovat, ale nejprve, než takto

učiníme, pokud se již nikdo nehlásí do rozpravy, rozpravu končím a táži se paní poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové, zda navrhuje usnesení Poslanecké sněmovny k této odpovědi. (Už navrhla.)

Dobrá. To znamená, že navrhuje, aby Poslanecká sněmovna vyjádřila nesouhlas. Já jsem zaznamenala žádost o vaše odhlášení, všechny vás odhlásím a poprosím vás, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami. Zagonguji a přivolám kolegy z předsálí... Počet přihlášených se nám ustálil.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro toto usnesení, jak ho navrhla paní poslankyně Mračková Vildumetzová? Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 109, přihlášeno 91 poslanců a poslankyň, pro 50, proti 39. Návrh, respektive usnesení bylo přijato a podle § 112 odst. 5 jednací řádu Poslanecké sněmovny...

A mám tady ještě k hlasování? Pan poslanec Letocha.

Poslanec Petr Letocha: Omlouvám se, stalo se mi to poprvé v této Sněmovně a omlouvám se, nicméně stiskl jsem, že jsem proti, a nefungovalo mi hlasovací zařízení, zpochybňuji toto hlasování. Děkuji. (Nesouhlas poslanců ANO. Ozývá se: Takhle to nejde, pane poslanče!)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Panu poslanci, jak konstatoval, nefungovalo hlasovací zařízení. Ano? Je to tak? (Poslanec Letocha souhlasí.) A podle jednacího řádu, pokud nefunguje hlasovací zařízení, musí se hlasování opakovat.

Prosím, paní předsedkyně.

Poslankyně Alena Schillerová: Já si myslím, že by se to hlasovací zařízení mělo zkontrolovat, jestli tedy nefungovalo, nebo funguje... Máme určitě kamerový záznam, tak se to určitě ověří. Já panu poslanci nemám důvod nevěřit, ale takhle by se mělo postupovat. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Prosím pěkně, mám takový pocit, že pokud někdo konstatoval, že mu nefungovalo hlasovací zařízení, tak jsme to nenechali kontrolovat přes kamerový systém. Že se všem poslancům důvěřovalo, že se takto opravdu stalo. (Velký šum zleva.) Prosím pěkně, jestli máte nějaký problém, prostřednictvím těch, kteří mají přednostní právo, se můžete k tomuto vyjádřit.

Pan poslanec Letocha konstatoval, že mu nefungovalo hlasovací zařízení, to znamená, že se hlasování podle jednacího řádu musí opakovat. (Ťukání kartou do lavice.) Ano, zaznamenala jsem žádost o vaše odhlášení, proto vás všechny odhlásím a poprosím vás, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Než se ustálí počet hlasujících, přečtu omluvy. Omlouvá se pan poslanec Bělouš od 9 do 11.30 – pracovní důvody, pan poslanec Benešík Ondřej do 13 hodin – pracovní důvody, Vondrák Ivo od 14.30 – pracovní důvody, Výborný Marek celý jednací den – pracovní důvody. A z členů vlády pan ministr Jurečka do 12 hodin z pracovních důvodů.

Počet hlasujících se nám ustálil, budeme tedy opakovat hlasování o usnesení paní poslankyně Mračkové Vildumetzové, která navrhla vyslovit nesouhlasné stanovisko s odpovědí pana ministra... (Hlásí se poslanec Nacher.) Prosím, k hlasování? (Ne.) S procedurálním návrhem?

Poslanec Patrik Nacher: Já bych chtěl podat námitku na postup předsedající, tedy vás, protože zase to, co se teď tady odehrálo u takhle nevinného hlasování, je podle mě úplně mimo jednací řád. I kdyby to nakrásně bylo, jak říkal kolega Letocha, to se můžeme podívat na kamerové záznamy, což jste s tím začali vy, tak by to nezměnilo ten poměr, protože to bylo o čtyři hlasy. Takže vždycky se říká: nefungovalo, ale nezpochybňuju hlasování. Takhle to vždycky bylo. Kdyby to bylo o hlas, tak byste měl pravdu, pane kolego. Já tohleto považuju fakt za zneužití toho, kdy mezitím potom půlka sálu přijde.

Takže já mám návrh, jak jsem to řekl na začátku, námitku proti postupu předsedající.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, zaznamenala jsem vaši námitku. Prosím, pan předseda Benda.

Poslanec Marek Benda: Děkuji, já jenom reakce krátká na Patrika Nachera. Nezpochybňuji jeho právo podat námitku proti postupu předsedajícího. Ale prosím, fakt neříkejme, že je to vždycky, když je to o hlas. To přece není, pane kolego, prostřednictvím paní předsedající, to přece není pravda. Když někdo zkazí hlasování nebo hlasovací řízení funguje jinak, než byla jeho vůle, naprosto běžně zpochybňujeme, naprosto běžně povolujeme i opozici, i když má o 20 hlasů méně. Naprosto běžně to povolujeme. Na tohle si fakt nehrajme. A jestli pan poslanec říká, že mu hlasovací zařízení nefungovalo, já mu to věřím. Jestli najdete na záznamech, že pravdu nemluví, pak si běžte na mandátový výbor. Já mu to věřím, já jeho námitce vyhovím.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Nyní budeme hlasovat o návrhu pana... Pane poslanče Okleštku, vy se hlásíte k tomu hlasování? Nejsme v rozpravě a vy nemáte přednostní... Nebo k hlasování? Ano? Prosím.

Poslanec Ladislav Okleštek: Mě mrzí, že nemám přednostní právo, ale myslím si, že mě rádi vyslechnete. Já věřím taky panu kolegovi Letochovi, protože já nevěřím tomu, že by tady řekl něco, co není v souladu s jeho vůlí. Ale chtěl bych poprosit, aby informatika šla a dala panu Letochovi zařízení do pořádku, protože věřím, že to potřebuje, pokud nefunguje, tak je potřeba s ním něco udělat. A pokud na to nestačí informatika, tak alespoň předseda klubu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Pane poslanče, jenom upozorňuji, že takováto péče samozřejmě je chvályhodná, ale netýkalo se to bohužel hlasování. Nemáte přednostní právo. Takže budu toto tolerovat, ale propříště buďte si vědom toho, že můžete vystupovat pouze v okamžiku, kdy máte možnost vystupovat.

Prosím, pan předseda Michálek.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Prosím opravdu jenom fakticky. Mně se to taky stalo, že mi nefungovalo... (Smích poslanců ANO) Ne teď, ale v minulosti se mi to opravdu stalo, že to hlasovací zařízení občas vypadne a musí se pak člověk odhlásit a přihlásit. Tehdy taky tady byly náznaky, že jsem si to vymyslel. Paní poslankyně Vildumetzová potom za mnou přišla a omluvila se, že to viděla na kamerovém záznamu. Takže může se to stát každému, nedělejme z toho velkou vědu. Někdy to jde vyřešit tím, že se člověk odhlásí a přihlásí, někdy to potřebuje zásah informatiky.

Jenom jsem se chtěl tedy zastat paní předsedající, skutečně jednací řád stanoví jednoznačně v § 74 odst. 3, že dojde-li k poruše hlasovacího zařízení, musí se hlasování opakovat. Nelze-li poruchu neprodleně odstranit, rozhodne Sněmovna o jiném způsobu hlasování. Takže myslím si, že paní předsedající postupovala zcela korektně.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nyní bychom tedy... Prosím pěkně, hlásíte se mi s faktickými poznámkami. Nejsme v rozpravě, takže není možné, aby poslanci vystupovali s faktickými poznámkami, pouze ti, kteří mají přednostní právo.

Nyní tedy budeme hlasovat o návrhu pana poslance Nachera, který zpochybnil postup předsedající.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 110, přihlášeno 128 poslanců a poslankyň, pro 49, proti 70. Návrh byl zamítnut.

Nyní bychom tedy opakovali hlasování. Teď se tedy omlouvám, chvílku strpení. (Poslanec Benda mimo mikrofon.) Znova hlasovat. Ano. Ale v případě, že panu poslanci nefungovalo, nemusíme hlasovat o námitce, protože podle jednacího řádu se hlasování musí opakovat.

Budeme tedy znovu hlasovat o usnesení paní poslankyně Mračkové Vildumetzové.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 111, přihlášeno 130 poslanců a poslankyň, pro 59, proti 71. Návrh byl zamítnut. Končím projednávání této interpelace.

Nyní bychom přistoupili k další interpelaci a tou je písemná interpelace na ministryni obrany Janu Černochovou, která odpověděla na interpelaci poslance Pavla Růžičky ve věci nákupu pásových bojových vozidel pěchoty. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 448. Projednávání této odpovědi bylo přerušeno dne 1. června 2023 do přítomnosti ministryně obrany. Paní ministryně je řádně omluvena, tudíž důvody k přerušení této interpelace nadále trvají.

Následovat bude písemná interpelace na ministra kultury Martina Baxu, který odpověděl na interpelaci poslankyně Zuzany Ožanové ve věci zákona č. 20/1987 Sb., České národní banky (správně: rady), o státní památkové péči. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 452. Zahajuji rozpravu a táži se, zda se někdo do rozpravy hlásí? Ano, paní poslankyně Ožanová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji. Vážená paní předsedající, vzhledem k tomu, že tu není pan ministr, je řádně omluven a o jeho omluvě jsem byla i v dostatečném předstihu informována, požádala bych o přerušení této interpelace do přítomnosti pana ministra.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano. Děkuji. Hlásí se ještě někdo? Nehlásí. Nyní tedy budeme hlasovat o přerušení této interpelace do přítomnosti pana ministra Baxy. Přivolám kolegy z předsálí a budeme hlasovat. Zaznamenala jsem žádost o odhlášení. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými identifikačními kartami. Počkáme, než se ustálí počet přihlášených.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh na přerušení této interpelace? Kdo je proti?

Hlasování číslo 112, přihlášeno 100 poslanců a poslankyň, pro 98, proti žádný. Návrh byl přijat. Přerušuji tuto interpelaci do přítomnosti pana ministra Baxy.

První místopředseda vlády a ministr vnitra Vít Rakušan odpověděl na interpelaci poslankyně Zuzany Ožanové ve věci omezení poštovních služeb v Moravskoslezském kraji. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 453. Zahajuji rozpravu, do které se hlásí paní poslankyně Zuzana Ožanová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, kolegové, vážení páni ministři, já jsem cítila potřebu se vyjádřit k odpovědi na písemnou interpelaci. Možná řeknu, jak tato interpelace vznikala. Měli jsme zasedání, týkalo se České pošty. Jak jsem to poslouchala a jak jsem přitom zjistila, že nezískám informace na plénu, tak jsem v tu chvíli napsala tady v této místnosti interpelaci a podala jsem ji. Tolik k vzniku této interpelace.

Nyní k samotné interpelaci. Já jsem ji napsala jenom na jednu stranu A4 a rozdělila jsem ji do šesti bodů. Z důvodu přehlednosti budu hovořit vždycky k jednomu z těch bodů.

První z bodů, kdy jsem se ptala, tak byl... já si to dovolím ocitovat: V tisku byla zmíněna nějaká analýza, díky níž došlo k návrhu na uzavření poboček konkrétních pošt. Žádám o tuto analýzu. – Očekávala jsem odpověď, například není to předmětem interpelace, nebo cokoliv. Nenapadlo mě, že odpověď bude kousek nějaké metodiky, jak se něco dělá. Když už mi nebyla ta analýza poskytnuta ani mě nikdo nekontaktoval, řekl by, paní poslankyně, tohle v rámci interpelace nejde, ale rádi vám ji ukážeme, to bych přivítala. Nicméně místo závěru nějaké analýzy nějaká metodika, jak se něco dělá. Promiňte, to není odpověď. Pokud to máte v režimu tajné, takovouto analýzu, tak mi to sdělte, že to je v režimu tajné. Jenom upozorňuji, že z titulu poslance bych i tak se mohla na toto podívat. Takže to k prvnímu bodu. Tam nebyla odpověď vůbec žádná.

Dvojka. Já jsem vytýkala, že městskému obvodu Moravská Ostrava a Přívoz bylo sděleno, že ruší dvě pobočky, a v tisku se objevila informace, že se ruší pobočky tři. Zajímalo mě, zda je to běžné, zda nedošlo ke lhaní. Odpověď byla, že došlo k chybnému přiřazení samosprávného celku k poště a že to obdržel starosta Ostravy-Jihu. Víte, jaký je rozdíl mezi městským obvodem Moravská Ostrava a Přívoz a Ostrava-Jih? Moravská Ostrava a Přívoz, to je něco jako Praha 1, to je centrum Ostravy. Nesousedí s městským obvodem Ostrava-Jih. Ten je velkého sídlištního charakteru, má přes 100 000 obyvatel, 17 kilometrů čtverečných, nachází se někde jinde. Musím přiznat, že tato informace teoreticky může být pravdivá, nicméně sice pochybuji o její pravdivosti, ale nemohu ji vyvrátit. Tolik k bodu dvě.

Trojka. Ta trojka je velmi zajímavá. Dle nepotvrzených informací byli informováni o záměru rušení poboček pošt výhradně starostové, v jejichž obcích se pobočka nachází. Nebyli tak informováni starostové spádových obcí, to je obcí, v nichž pošta není a které využívají poštovních služeb v jiné obci. Proč nebyli informováni všichni starostové obcí zasažených případným rušením poboček? Já se domnívám, že to je právě i s ohledem na to, které politické uskupení pan ministr zastupuje, velmi zajímavý dotaz. Nicméně tady taky úplně nebylo odpovězeno podle mě dostačujícím způsobem. Bylo odpovězeno, že byla odeslána městským a obecním úřadům, pod které daná pobočka spadá, dále pak primátorům a hejtmanům jednotlivých krajů. Oblastem, ve kterých se pošta nenachází, informace zaslána nebyla. To znamená, malé obce, které mají někde jinde spádovou poštu, ve vedlejší obci, vůbec nebyly informovány o tom, že se pro jejich obyvatele něco změní. Takže ta informace je pravdivá, že ne všechny obce byly informovány o změnách, které se dotýkají jejich obyvatel. Takže svým způsobem musím uznat, že odpovězeno bylo. Ovšem sami si položme otázku, zda to bylo vhodné zvolit tento postup a neříct starostům obcí, že zrovna lidé z jejich obce už nebudou chodit na poštu do místa X, ale budou do místa Y. Je na zvážení, zda opravdu toto bylo dobře zvládnuto.

Bod čtyři. Dle tisku stotisícovému městskému obvodu Ostrava-Jihu zbudou dvě pošty. Chtěla bych znát váš názor, zda je jedna pobočka pošty dostatečná na 50 000 obyvatel. Sami tady jste při diskusi všichni říkali, kolik na kolik obyvatel, ale opravdu toto je bezprecedentní případ, 50 000 a jedna pošta. Bylo mi odpovězeno, že se využívá přepážkohodina a v městském obvodu Ostrava-Jih připadá na jednu přepážkohodinu 27 obyvatel bez věkového omezení, což odpovídá průměru v porovnání s ostatními městskými částmi – zde bych řekla, že nejsme v Praze, ale v Ostravě a my máme obvody, nikoliv městské části – na 10 000 obyvatel. Dvě pobočky tak budou pro městský obvod Ostrava-Jih dostačující.

Jedna pobočka na 50 000 obyvatel. Nicméně nebyla jsem jako někteří, četla jsem dál a asi za pár odstavců jsem se dozvěděla... tady říká pan ministr, že jedna pobočka na 50 000 obyvatel je dostačující, ale – cituji další odstavec, nevím, proč nebyly u sebe tyto informace: v rámci jednání mezi zástupcem České pošty a starostou městské části – opravdu, Ostrava má obvody! Zvláště ministerstvo, které má dohled nad výkonem přenesené působnosti... Prosím vás, nezaměňujte obvody a městské části. Aspoň na ministerstvu byste mohli znát názvosloví – starostou městské části, údajně, Ostrava-Jih, proběhlo 5. dubna 2023... se dokončuje shoda nad finální skladbou poboček v této městské části. Tak v jedné části odpovědi mám, že je to dostačující, a za několik odstavců, že přece jenom o tom se jedná. Já chápu, že odpověď byla připravena 25. dubna, že pravděpodobně došlo k nějaké změně, nicméně opravdu nepůsobí dost věrohodně, je-li takový rozpor v jednom jediném dokumentu.

Nyní k bodu pět, kdy já jsem se chtěla seznámit s kompletními podklady, které se týkají rušení poboček v Moravskoslezském kraji, minimálně předpokládám informace o bezbariérovosti a spádovosti. Takže mi bylo odpovězeno, že je všechno v pořádku, žádné podklady jsem nedostala, 75 % poboček je bezbariérových a 25 % je na tlačítko, to znamená 100 %. Ale ty kompletní podklady – zase, navazuje to na bod jedna, kdy v podstatě žádný kontakt s ministerstvem, chceme nějaké podklady, tak mi řekněte – nemáte, paní poslankyně, na to v rámci interpelací na nárok, je to tajné. Jestli je to tajné, vše, co se děje kolem České pošty, tak prosím.

Bod šest, poslední bod. Já jsem se ptala na třeba pro mě velmi důležitou z hlediska profesního otázku: Bude dle vás zaručeno v případě zrušení tolika poboček řádné doručování pro soudy a správní orgány? Jak ovlivní případné omezení otevíracích dob doručování dle trestního a správního řádu? Jak bude počítána fikce doručení v případě otevření poboček pouze dva dny v týdnu? Bylo mi řečeno, že se to nijak nedotýká doručování, doručování bude zajištěno. Já chápu tento názor, nicméně jedna z těch otázek bodu šest, jak bude počítána fikce doručení v případě otevření poboček pouze dva dny v týdnu, mi už opravdu zodpovězena nebyla. Připomínám, že přece jenom v tom dubnu tiskem probíhalo hodně informací a jedna ze zásadních byla – samozřejmě netýká se to obce, kde bydlím, protože vzhledem k velikosti Ostravy opravdu pět dnů v týdnu asi otevřeno bude, ale týká se to menších obcí, kde se uvádělo, že budou třeba otevřeny jenom dva dny v týdnu. A právě při doručování soudních obsílek a doručování správních orgánů toto považují za velmi nešťastné, protože přece jenom k tomu Česká pošta slouží – samozřejmě komerční věc, balíky, všechno, to opravdu nebudu řešit, ale doručování takto důležitých písemností je pro mě podstatné.

Takže já bych to shrnula. Nepovažuji tuto odpověď za dostačující. Snažila jsem se opravdu podrobně rozebrat, proč tomu tak není, a poprosila bych pana ministra o reakci. Já jsem ráda, že jsem se dneska ke slovu dostala a kolegové, kteří nemohli v předchozí interpelaci mluvit k České poště, nyní zjevně mohou.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Pan ministr se hlásí do rozpravy. A než mu udělím slovo, přečtu omluvu. Omlouvá se pan poslanec Josef Kott od 9.30 do 10 z pracovních důvodů. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážená paní poslankyně, já budu ve své odpovědi teď poměrně stručný. Moje posouzení této odpovědi je zcela jiné než vaše. Obracela jste se na mě, prostřednictvím tedy paní předsedající, jako na ministra vnitra. Důležitá informace, kterou já jsem uváděl, je, že konkrétní metodiku jako takovou nebude a nikdy nevytvářelo Ministerstvo vnitra jako takové, ale management České pošty. Česká pošta určovala kritéria. Česká pošta má k dispozici analytické materiály. A co já vám určitě nabízím – ano, a teď jste si o to řekla – je to, že vám určitě zprostředkuji, a to udělám velmi rád, jednání s patřičným manažerem či manažerkou v tomto případě České pošty, kde vám samozřejmě mohou být dány ty materiály, které

nepodléhají nějakému vnitřnímu režimu v rámci České pošty, k dispozici a určitě vám i některé detaily té metodiky vysvětlí. Ale já skutečně nebudu tím, kdo bude říkat, jaká konkrétní kritéria Česká pošta vybrala pro zrušení té které pobočky. Nemám důvod jim nevěřit, že asi skutečně v pěti případech, pokud si pamatuji správně, v tom hodnocení a v té třeba neznalosti nějaké lokální danosti skutečně došlo k nějakému pochybení. Nebyli jste jedinou poštou a skutečně při předložení validních argumentů od lokálních autorit došlo k přehodnocení rozhodnutí. Já mohu zjistit počet případů, v kterých to tak bylo, ale není důvod téhle argumentaci České pošty nevěřit.

Určitě vám patří i jedna omluva, a tady máte pravdu a to já zcela uznávám, úředníci Ministerstva vnitra, kteří připravovali odpověď, by skutečně neměli zaměňovat ostravské obvody za městské části, a jistě toto slyšeli a teď se červenají v koutku své kanceláře. Takže velká omluva za toto.

Nicméně na strukturu vašich otázek si myslím, že v této interpelaci bylo odpovězeno, a jak jste sama správně řekla, ta interpelace je z dubna a mezitím jednání s lokálními samosprávami, které měly nějaké dílčí výhrady k zavírání té či oné pobočky, došlo ve všech případech, 100 % případů, každé vedení města, kde došlo k rušení pobočky České pošty, bylo osloveno a vyzváno k jednání.

A ještě jedna poznámka. Samozřejmě byli informováni starostky, starostové, primátorky, primátoři, kde se ta pobočka České pošty rušila. Já bych rozuměl vaši výhradě k informování starostů, do jejichž spádové oblasti ta pošta patří, rozuměl bych té výhradě v případě, že by k tomu zavírání pošt docházelo druhý, třetí, čtvrtý, pátý den, ale tady je přece dostatečná časová prodleva mezi oznámením toho rozhodnutí a reálným zavíráním té pobočky, ke kterému ještě ani teď nedošlo, dojde k němu 1. 7. A já se domnívám, že ta možnost informování i starostů menších obcí tady skutečně byla naplněna, Česká pošta zveřejnila, inzerovala velmi podrobný seznam s vysvětlením a postupy i na svých webových stránkách. Takže tady opravdu velmi pochybuji, že by se tahle informace ke všem, kteří ji mají dostat, nedostala.

Já asi nebudu zdržovat ani další, kteří chtějí ještě interpelovat. Můj závěr – a určitě o tom rozhodneme hlasováním – je, že odpověď na tuto písemnou interpelaci, na položené otázky, byla dostatečná.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane ministře. S faktickou poznámkou vystoupí nyní paní poslankyně Zuzana Ožanová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji, paní předsedající. Já tedy řeknu, že já spokojena, pane ministře, nejsem. Chápu, že něco nemáte k dispozici. Tak jste to tam měli napsat! Nemám, nedám, ptejte se jinde. Ale takhle to opravdu v té vaší odpovědi není. Tam popisujete nějaké věci, které jste z něčeho vytrhli, zjevně musíte mít nějaké podklady k dispozici, jinak byste to tak nemohli napsat. Takže pokud nemáte, nedáte, tak bod jedna – nemáme k dispozici, ptejte se České pošty. Takovou odpověď bych prosím očekávala. Takže to opravdu není pro mě odpověď.

Co se týče – já trochu budu přeskakovat k tomu poslednímu týkajícímu se těch malých obcí. Já jsem tento dotaz slyšela od kolegyně, která opravdu se zabývala tím, že některé obce neobdržely žádné informace. To, že Pošta jednala se starosty – jednala, ale opravdu jestli vy to považujete za správné, já ne. Skutečně ta taktika, tady se shodneme na tom, že odpověď je samozřejmě odpovědí, to nemůžu rozporovat, nicméně zda to tak bylo správné, zvolit tento postup, že se vykašlu na ty malé obce, to se domnívám, že ne. Nicméně konstatuji, že odpovězeno v tomto bodě tři bylo.

Děkuju za to sjednání možné schůzky, takže já to přivítám, pane ministře, ale stále se domnívám, že nebylo odpovězeno na bod šest, jak bude počítána fikce doručení v případě otevření poboček například pouze dva dny v týdnu. Prosím, podívejte se do své odpovědi. To tam není. Skutečně pro mě je Česká pošta, já možná budu trochu jinak než kolegové,

samozřejmě doručujeme dopisy různé, ale to, co je docela... (Předsedající: Čas, paní poslankyně.) Jenom dokončím – podstatné pro fungování státu.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Další s faktickou poznámkou je přihlášena paní poslankyně Peštová a připraví se paní poslankyně Knechtová. Paní poslankyně, prosím.

Poslankyně Berenika Peštová: Děkuji za slovo. Já bych chtěla zareagovat na pana ministra, když říkal, že bylo jednáno. To musím potvrdit, že ano, že Pošta jednala s městy. Třeba říkám, my jsme statutární město, a šlo nám tam o jednu poštu, která je v současné době v nemocnici a je velice vyčíslená, a ze začátku bylo deklarováno, že to bude za symbolickou korunu. Pak ta jednání probíhala v takovém duchu, že bylo spíš vidět, že ta Pošta se domluvit nechce, protože pak za starý nábytek chtěla 200 000 korun, pak najednou ty částky šplhaly, šplhaly, až se vyšplhaly skoro na 1,2 milionu na jednu přepážku a tu osobu, která tam bude sedět, protože samozřejmě Pošta chtěla zaplatit nějaké licence, abychom byli v jejich systémech, a tak dále. Takže vlastně ze symbolické koruny to vyšplhalo úplně někam jinam a samozřejmě město na to přistoupit nemohlo, protože ten náklad byl značný. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji A nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Knechtová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Lenka Knechtová: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já bych chtěla hlavně upozornit u těch malých obcí, že tam vlastně dochází k tomu, že se ruší i to poštovní směrovací číslo. Takže vlastně ti starostové nebyli přizváni k žádnému jednání a víceméně se to dozvídali tak, jak ta informace přicházela z médií. A došlo vlastně třeba u nás konkrétně k tomu, že starosta oerpěčka potom ty obce sezval a začal to s nimi řešit a projednávat a ta situace se k občanům vlastně dostala až tímhle postupným způsobem, a mnozí si myslím, že dodneška nevědí, že od 1. července budou mít úplně jiné poštovní směrovací číslo. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. A další s faktickou poznámkou – paní poslankyně Ožanová. Prosím. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji, paní předsedající. Děkuji kolegyni Knechtové, že panu ministrovi toto řekla. Domnívám se, když k tomu došlo v Jihomoravském kraji, že k takovéto situaci došlo i ve více krajích České republiky. A skutečně ta interpelace nemá za účel jenom kritizovat, ale i navést k tomu, aby do budoucna k takovým situacím nedocházelo, abyste opravdu zvážili, jak komunikovat se starosty, jak komunikovat v takovém případě u takovýchto věcí, které se dotýkají mnoha obyvatel. Domnívám se, že byste mohl působit i na Českou poštu v tom smyslu, aby se chovala lépe, protože popis těch schůzek, které měli starostové opravdu s Českou poštou, je fakt tristní. To nebylo jednání. Přišlo: my vám to zrušíme, končíme, říkejte si, co chcete, bude to tak! Já se domnívám, že určitá míra slušnosti a ohleduplnosti byla namísto, minimálně vyslechnout, a prostě trochu méně arogantního chování vůči těm starostům. Právě že zrovna od vás bych očekávala, pane ministře, od STANu, vy jste zástupcem STANu, že vy budete apelovat na tu Českou poštu, že se jim to fakt nepovedlo, že se mohli chovat slušněji a lépe.

Já nevím, zda budu navrhopvat, zatím nenavrhují, že odpověď nebyla dostatečná. Pro mě fakt nebyla dostatečná. Ale domnívám se, že ani žádným hlasováním nezměním to, že prostě i příště nebude odpověď dostatečná, vykašlete se na to, nebylo to kompletní. Promiňte, opravdu ne. Nebudu nechávat o tom hlasovat. Ale tu schůzku s Českou poštou, to opravdu očekávám, a bylo by to dobré v době, kdy ještě nejsou parlamentní prázdniny. (Upozornění na čas.) Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. Já se omlouvám, pane ministře, ale před vámi jsou ještě dvě faktické poznámky. První paní poslankyně Mračková Vildumetzová, připraví se pan poslanec Haas a pak pan ministr. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji, paní místopředsedkyně, za slovo. Já se musím trošičku pousmát nad tím, co tady pan ministr vnitra říká, že metodiku o tom, jaké pobočky se budou zavírat, tak že měla v rukách Česká pošta. Tak položme si otázku – kdo stojí v čele rezortu Ministerstva vnitra? Je to ministr vnitra Vít Rakušan, pod nějž spadá Česká pošta, státní podnik. Takže pane ministře, vy tedy jste určitě nehovořil s Českou poštou, nekomunikoval jste s nimi, nevěděl jste vlastně vůbec, s čím Česká pošta přijde, jaká ta kritéria budou. Vy jste vlastně asi ani neviděl tu analýzu, která je tajná, podle které jsou ty pobočky. Pouze jste ministr vnitra za Starosty a nezávislé, který ty starosty hodil přes palubu. Protože já bych od vás očekávala, že byste jako ministr vnitra řekl České poště: Ano, něco jste předložili. Nejdřív to s těmi starosty vykomunikujte. Přijďte s výsledkem, jakým způsobem na to pohlíží ti starostové, jak je to v tom území, jaké jsou i argumenty těch starostů, a pak jste měl popřípadě k tomu kroku přistoupit. To jste v žádném případě neudělal, ale dal jste si do volebního programu, že v té první linii stojí starostové, že jsou důležitější než členové vlády, ale bohužel opak je pravdou. Takže pak se stávají ty věci v tom území, že se navrhly zavřít pošty, které nejenže měly třeba hodně poštovních transakcí, ale jsou bezbariérové, a další úskalí, která v žádném případě ta Česká pošta asi nevěděla!

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Další s faktickou poznámkou, pan poslanec Haas, a poté pan ministr Rakušan. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Karel Haas: Vážená paní předsedající, děkuju mnohokrát za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, mě k té faktické zdvihla ze sedačky slova ctěné předřečnice, prostřednictvím paní předsedající, naší kolegyně Ožanové. Myslím, že se vzájemně velmi respektujeme, vážím si jí velmi profesně i lidsky, ale lehce mě nadzdvihla slova o tom, že jednání managementu České pošty se starosty probíhala, a teď nemám stenozáznam, ale myslím, že tady zaznělo: pouze paušálně, arogantně, jednalo se pouze proto, aby se jednalo, bez jakékoliv snahy o reálný výsledek.

Tak já vám řeknu jeden stručný případ z našeho města. Aniž bych do toho jednání musel vstupovat – já jsem u nás na městě opoziční řadový zastupitel, do jednání mezi vedením statutárního města Pardubice a managementem České pošty, tím regionálním, jsem vůbec vstupovat nemusel. Tu informaci jsem si získal jenom jako zastupitel a u nás ve městě Pardubice. Vzhledem k tomu, že primátor statutárního města Pardubice za hnutí ANO přinesl relevantní argumenty k výměně poboček České pošty oproti návrhu navrženému managementem, tak bez jakýchkoliv problémů se statutární město Pardubice dohodlo s managementem České pošty na změně toho seznamu.

Samozřejmě nemáme také radost ze snižování (počtu) poboček. To je jiná věc. Ale a priori tady jenom chci vystoupit proti tomu, že by ta jednání byla v uvozovkách naoko, že by byla arogantní, že se těmi jednáními nedalo docílit výsledků. U nás v Pardubicích jsme docílili výsledku, že se změnil seznam poboček České pošty určených k rušení, tak aby byla zvolena pobočka, která vyhovuje Zastupitelstvu města Pardubic, vedení statutárního města Pardubice. Děkuju mnohokrát.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji, za dodržení času. Nyní je na řadě s faktickou poznámkou pan ministr Rakušan. Připraví se paní poslankyně Ožanová, paní poslankyně Peštová a pan poslanec Bělíca. Pane ministře, prosím.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Děkuju. Já jsem chtěl udělat radost panu poslanci Králíčkovi, že se dostane také na jeho interpelaci, tak už jsem se pokoušel nereagovat. Vidím jeho nervozitu, zda se to stihne, nebo ne, tak slibuji, že je to naposled.

Za první. Prosím – že nekomunikuji, a slyšel jsem to v několika poznámkách tady, já si myslím, když jsem se díval na účast na interpelacích, já jsem jedním z nejčastěji odpovídajících ministrů, vůbec ze všech. Na interpelace chodím, opozici na parlamentní půdě odpovídám a za tím si stojím. Takže tuto výhradu bych prosím považoval opravdu za nefér! A to je statisticky doložitelné.

Za další. Jsem moc rád, to, co řekl pan kolega Haas. Skutečně ta jednání formální nebyla. Pokud máte z konkrétního jednání pocit, že bylo arogantní, že bylo formální, že bylo neefektivní, prosím, dejte mi tyto informace, dejte mi kontakt na daného starostu, dejte mi kontakt na dané vedení města, já se budu zajímat u managementu České pošty, kdo to jednání vedl. Ale obecně mám naopak feedback i od starostek a starostů, kteří vůbec vládě nefandí a byli proti zavírání té konkrétní pobočky, že ta jednání byla smysluplná, management Pošty si udělal na starosty a starostky čas, do těch regionů přijal a mnohokrát to vedlo k dobrému výsledku.

A to, co říkala paní kolegyně Vildumetzová. Já skutečně nikdy nebudu – a to je váš řeckně stínový pohled na věc – tím, kdo bude vstupovat do věcí, do kterých vstupovat nemá. Politické rozhodnutí – politické rozhodnutí – za kterým si stojíme, a mělo se to udělat dávno, je zrušení 300 poboček. V současné 2 900 poboček, stále nejhustší síť v Evropské unii. V roce 2015 se navrhovalo 1 200 poboček. Ale já nikdy nebudu vstupovat do odborné metodiky, která pošta má nebo nemá být zavřena. To politik dělat nemá. To je odborné rozhodnutí.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Nyní je na řadě paní poslankyně Ožanová s faktickou poznámkou a připraví se paní poslankyně Peštová. Prosím.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji, paní předsedající. Pane ministře, já jsem nemyslela interpelace. Já jsem myslela tehdy, když byla ta schůze České pošty. Měla jsem tento dojem. Takže tady jsme se nepochopili. Protože opravdu chápu vaše rozhořčení, protože odpovídáte, ale nicméně tento dojem jsem měla při projednávání bodu Česká pošta, abychom si to vysvětlili.

Ke kolegovi Haasovi prostřednictvím vás, paní předsedající, i k vám, pane ministře. Víte, já jsem také nezasahovala do žádných rozhovorů, protože to je věc těch starostů, oni jsou samostatní, to prostě dělat nebudu. Nicméně informace, které mi oni sdělili, byly takové, jaké jsem přednesla. A není to o tom, že bych já nějakým způsobem zasahovala. Opravdu to jednání mohlo být, a přiznejme si to, na území České republiky různé. Nicméně pokud si pamatují i z předchozích debat u České pošty, nebyla jsem jediná, kdo vlastně informoval o určitém způsobu jednání se starosty. Ale ti starostové, kteří mě informovali, měli tento postoj. Opravdu jsem nezasahovala. To jenom abychom si vysvětlili. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. Nyní je na řadě paní poslankyně Peštová a připraví se pan poslanec Bělíca. Paní poslankyně, prosím.

Poslankyně Berenika Peštová: Já děkuju za slovo. Já bych chtěla potvrdit slova pana ministra, že je jeden z mála ministrů, kteří sem chodí na interpelace. Většinou když vidím, kolik jich je omluvených, tak ty interpelace raději ani nedávám.

Ale chtěla jsem zareagovat na pana kolegu Haase. Já jsem neříkala, nebo respektive možná řekla moje předřečnice, něco o té aroganci. Já jsem spíš řekla o tom, že tam nebyla snaha

se domluvit. Jednání byla vedena tak, že Pošta neměla zájem. Takhle aspoň já ty informace mám od našeho primátora, že oni se chtěli domluvit z naší strany a tu poštu chtěli získat, ale jak postupně se ta cena vyklepávala nahoru a taková ta spíš nevole z druhé strany, že prostě není zájem, a končilo to u nějakých milion dvě stě, a oni řekli, nezlobte se na mě, ale za jednoho člověka u jedné přepážky milion dvě stě za rok my prostě nedáme, to už je pro nás opravdu neúnosné, protože přepážky tam byly dvě. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. Nyní je na řadě pan poslanec Bělíca s poslední faktickou poznámkou. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Josef Bělíca: Děkuji, paní předsedající. Dobrý den, dámy a pánové. Já bych se k tomu už nevyjadřoval, protože k tomu už toho padlo hodně a všechno v podstatě zaznělo, ale k reakci mě motivoval pan kolega Haas.

Pane kolego, já jsem na tom jednání byl. Já zásadně odmítám, že by se ti lidé, kteří se mnou o těch poštách jednali, chovali arogantně. V žádném případě. Co já od začátku vyčítám celému tomu procesu, a možná, kdybyste poslouchal moje vystoupení předtím, tak by k tomuhle ani nemuselo dojít, je to, že ta jednání probíhala až ex post, až potom, co ta rozhodnutí padla. Padla natvrdo. Já rozumím tomu, že tam je nějaká legislativní nutnost, že to má nějaké parametry, ale k tomu vysvětlování prostě mělo dojít před nějakou dobou. Ta jednání padla až po tom rozhodnutí.

To, že se v Pardubicích podařilo něco vyjednat a u nás ne, tak jestli jste dobře poslouchal celý ten proces, tak to bylo o tom, že ta Česká pošta ustupovala pouze v případě, že na těch parametrech se našla nějaká chyba. To znamená, že třeba to nebyly tři kilometry, a tak dál. Navíc ty informace, protože my to s primátory konzultujeme, jsme dostávali každý jiné. Já si myslím, že zásadní problém byl i v nedostatečné komunikaci směrem k Poště Partner Plus a k Poště Partner obecně.

Problém, který u nás třeba vyvstává, je to, že nám prostě od příštího týdne připadá na jednu pobočku 23 500 lidí. A pane kolego, to není úplně snadná záležitost, není triviální. Na těch poštách prostě budou fronty. A to, že obec, která má 2 500 lidí, má prostě nárok z legislativy na úplně malou pobočku někde, je také problém, protože většina těch lidí do těch statutárních měst potom dojíždí za prací nebo s dětmi za kroužky. Takže to je tak. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji za dodržení času. Nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Mračková Vildumetzová. Paní poslankyně, prosím.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za slovo. Reakce na pana ministra vnitra, který tady vlastně říká, že všechno rozhodovala a připravovala Česká pošta, on akorát přinesl na vládu, že se zruší těch 300 poboček, a že v žádném případě do toho politicky nevstupoval. Tak pane ministře, já vám přečtu z facebooku z Libereckého kraje: Dobrá zpráva. Pošta ve Vratislavicích se rušit nebude. Naše rychlá reakce a společná iniciativa spolu s hejtmanem z Libereckého kraje, Martin Půta a senátor Michal Canov, mají za následek, že pošta ve Vratislavicích se rušit nebude.

Tak co se stalo? Takže Vratislavicím přišlo datovou schránkou, že se u nich pošta rušit nebude, a hejtman za STAN a senátor za STAN asi někam šli, a najednou se tam pošta nezrušila a zrušila se někde jinde.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan ministr. Pane ministře, prosím.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Já nevím, kam hejtman šel nebo nešel, ani kam šel nebo nešel senátor, ale tady v téhle chvíli stejně jako v případě zmíněné Ostravy se jednalo chybu. A tu chybu vám tady dokonce jsem schopen vysvětlit, protože jsem tady ten argument čekal. A to, že se chyba stala i u našich lidí, je mi to líto, stala. Vratislavice jsou městskou částí a v městských samostatných částech se pobočky nerušily. Ta vratislavická pošta byla vypočítána jako jedna z libereckých pošt a byla na ni uplatňována kritéria mimo kritérií té městské části jako takové. Ano, byla to jedna z těch asi pěti – já tady statistiky nemám – doložitelných chyb v tom původním seznamu. Aby to bylo jasné, tak vám mohu ukázat, že těch chyb skutečně bylo asi pět. A ty chyby, paní poslankyně, prostřednictvím paní předsedající, se stávaly napříč politickým spektrem a napříč toho, kdo v daném městě starostuje, nestarostuje nebo dělá hejtmana. Takže tuto poznámku jsem, doufám, legitimně vyvrátil. Mohu vám ji doložit i fakty a jasným argumentem od České pošty. Ani v tomto případě jsem do ničeho takového nezasahoval.

Všechna města, všechny obce, které upozornily na to, že mohlo dojít k chybě, byly vyslyšeny. Buď jim ta chyba jako taková byla vyvrácena a byla jim vysvětlena metodika, anebo bylo přiznáno, že k té chybě došlo. Ano, a Vratislavice spadají právě do této množiny. Není asi lehké žít v paranoii, věci mívají občas jednoduchá vysvětlení.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji, pane ministře. Zeptám se, zda ještě někdo má zájem vystoupit v rozpravě v rámci této interpelace? Nikoho nevidím, rozpravu tedy končím. Zeptám se paní poslankyně, zda platí, že nenačítá žádné usnesení? (Ano.)

Takže končím i projednávání tohoto bodu a dostáváme se k další interpelaci, kterou je interpelace na pana ministra kultury Martina Baxu. Pan ministr kultury Martin Baxa odpověděl na interpelaci paní poslankyně Jaroslavy Pokorné Jermanové ve věci plánovaných investic v oblasti kultury. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 469.

Zahajuji rozpravu a vidím přihlášenou paní poslankyni Pokornou Jermanovou. Paní poslankyně, prosím.

Poslankyně Jaroslava Pokorná Jermanová: Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, já toto téma považuji za velmi důležité, ale vzhledem k tomu, že tady pan ministr Baxa není přítomen, tak bych chtěla požádat Sněmovnu o přerušení této interpelace do doby jeho přítomnosti. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. To znamená přerušit písemnou interpelaci do doby přítomnosti člena vlády. Já zagonguji pro kolegy z předsálí, abychom požadavek paní poslankyně mohli dát hlasovat.

Pro příchozí kolegy: hlasujeme přerušení této písemné interpelace do přítomnosti pana ministra Baxy.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 113, přihlášeno 118 poslankyň a poslanců, pro 78, proti 1. Návrh byl přijat. Takže tuto interpelaci jsme přerušili do přítomnosti pana ministra kultury Martina Baxy.

Nyní si dovolím načíst omluvy. Omlouvá se paní předsedkyně Pekarová Adamová od 9 hodin do 11 hodin z osobních důvodů, pan poslanec Hájek Jiří bere zpět svou omluvu od 17 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Hájek Jiří dále pak od 14.30 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Hendrych Igor do 18 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Stržínek Robert od 15 hodin z pracovních důvodů.

Nyní máme na řadě interpelaci na pana místopředsedu vlády pro digitalizaci a ministra pro místní rozvoj Ivana Bartoše. Místopředseda vlády pro digitalizaci a ministr pro místní rozvoj Ivan Bartoš odpověděl na interpelaci poslance Roberta Králíčka ve věci velkoobjemových datových zpráv. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 471.

Zahajuji rozpravu. Ano, hlásí se pan poslanec Juchelka. Prosím.

Poslanec Aleš Juchelka: Dobrý den, moc děkuji. Paní předsedající, chtěl bych požádat Sněmovnu o přerušení tady tohoto bodu do přítomnosti pana ministra. Děkuji. (Ministr Bartoš ale sedí ve vládní lavici.)

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Pan ministr je zde přítomen, ale bohužel tady není přítomen pan poslanec Králíček. Tím pádem tato interpelace propadá. (Pobavení v sále.) Takže omlouvám se, taková jsou pravidla. Pokud není přítomen pan poslanec, který interpeloval, tak interpelace propadá. (Pobavení, smích, potlesk v pravé části sálu.)

Dostáváme se tedy k další interpelaci, kterou je interpelace na pana ministra školství, mládeže a tělovýchovy pana Mikuláše Beka. Ministr školství, mládeže a tělovýchovy Mikuláš Bek odpověděl na interpelaci poslance Aleše Juchelky ve věci ohrožení vzdělávání dětí v ústavní péči v důsledku navrhovaných legislativních změn. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 478.

A já zahajuji rozpravu, do které vidím přihlášeného pana poslance Juchelku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Aleš Juchelka: Tentokrát zachráním sebe a ne pana poslance Králíčka. Navrhuji, aby projednávání tohoto bodu bylo přerušeno právě do přítomnosti – a doufám, že tady nikde není – pana ministra Mikuláše Beka. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Ano, děkuji. Zagonguji pro kolegy z předsálí, protože padl návrh na přerušení této písemné interpelace do přítomnosti pana ministra Beka. Ještě jednou zagonguji, ale myslím, že už jsme tady v dostatečném počtu.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro přerušení této interpelace do přítomnosti pana ministra Beka? Kdo je proti?

Hlasování číslo 114, přihlášeno 120 poslankyň a poslanců, pro 76, proti 1. Návrh byl přijat. Takže tuto interpelaci jsme taktéž přerušili do přítomnosti pana ministra.

Nyní otevírám poslední písemnou interpelaci, předloženou na pana předsedu vlády Petra Fialu. Předseda vlády Petr Fiala odpověděl na interpelaci poslance Karla Havlíčka ve věci nákupu pásových bojových vozidel pěchoty. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 479.

Zahajuji rozpravu a vidím přihlášeného pana místopředsedu Havlíčka. Prosím.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Ano. Vážená paní předsedající, vzhledem k tomu, že se jedná o závažnou věc, a to o účast tuzemského průmyslu na zakázce ve výši 60 miliard korun, a s ohledem na nepřítomnost pana premiéra žádám o přerušení tohoto bodu do přítomnosti pana premiéra. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. A opět gonguji na kolegy do předsálí, abychom i toto odhlasovali, to znamená přerušení projednávání písemné interpelace

do přítomnosti předsedy vlády Petra Fialy. Ještě jednou zagonguji, ale myslím, že již mohu zahájit hlasování.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 115, přihlášeno 120 poslanců a poslankyň, pro 79, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že jsme pro dnešní den vyčerpali projednávání všech písemných interpelací.

Nyní tedy bude pokračování a věnovali bychom se pevně zařazeným bodům, což je bod 62, sněmovní tisk 241, novela občanského zákoníku v prvním čtení; bod 74, sněmovní tisk 276, novela Listiny základních práv a svobod, první čtení; bod 115, sněmovní dokument 2675, zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prošetření kauz Kanceláře prezidenta republiky. Poté bychom případně pokračovali dalšími body dle schváleného pořadu schůze. Připomínám, že odpoledne se budeme věnovat bodu 120, což jsou ústní interpelace. Nebudou-li projednány body 62 a 74, v jejich projednávání budeme pokračovat po skončení ústních interpelací.

Táží se, zda má někdo zájem vystoupit ke schválenému pořadu 70. schůze? Nikoho nevidím.

Otevírám tedy bod číslo 62, kterým je

62.

**Návrh poslanců Josefa Bernarda, Markéty Pekarové Adamové, Olgy Richterové, Martina Baxy a Jany Pastuchové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 241/ – první čtení**

Projednávání tohoto bodu jsme opětovně přerušili v obecné rozpravě v pátek 2. června 2023 na 65. schůzi Poslanecké sněmovny.

Připomínám, že stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 241/1. Prosím, aby místa u stolku zaujali za navrhovatele pan poslanec Josef Bernard a zpravodaj pro první čtení, poslanec Aleš Dufek.

Nyní tedy budeme pokračovat v přerušené rozpravě. Připomínám jenom, že v pátek 2. 6. bylo přerušeno vystoupení paní poslankyně Niny Novákové. S faktickou poznámkou byli dále přihlášeny paní poslankyně Helena Válková a Jana Pastuchová. Mám zde zájem o vystoupení s přednostním právem paní místopředsedkyně Olgy Richterové, takže požádám paní místopředsedkyni o slovo. Prosím.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, jen velice stručně. My jsme za Piráty svoje podpůrné stanovisko již sdělili. Ostatně od roku 2018 tuto normu podporujeme a přejeme si, aby byla dnes projednána. Jenom k jedné faktické věci, která zde zazněla v těch minulých debatách. Tak bych si dovolila zdůraznit, že kdo chce se například seznámit se stanoviskem (Odborné) společnosti praktických dětských lékařů, jde o odbornou společnost České lékařské komory, tak v ní najde vlastně vyjádření nebo oporu v tom stanovisku, které je v rozporu s některými věcmi, co tady zazněly.

Takže dovoluji mi přitáhnout vaši pozornost k tomu, že Odborná společnost praktických dětských lékařů České lékařské komory se vyjádřila oficiálním stanoviskem, které začíná slovy: "Otázka výchovy dětí stejnopohlavními páry se zdá být složitá, ale dle našeho názoru je především nutné, aby dítě vyrůstalo v milující rodině, kde má oporu v dospělém, kde má svoje pevné zázemí, pocit jistoty a bezpečí." A potom v závěru, co se týká rodičovských práv, tak se

k tomu také vyjadřují, že vzhledem k tomu, co vidí ve svých ordinacích, tak "pokud tedy zní otázka, zda se stavíme za možnost adopce, tak odpovídáme ano".

Já jsem to sem chtěla fakticky přinést pro ty, kteří uvažujete o stanoviscích různých skupin společnosti, abyste si mohli jednoduše dohledat i toto stanovisko této odborné společnosti. A přeji nám všem, aby dál probíhalo dnešní jednání v důstojném duchu, abychom se neuchylovali k nějakým věcem, které nejsou pravda, ale pouze domněnky. A současně s tím, že tak jako já jsem zastánkyně toho, aby bylo možné manželství pro stejnopohlavní páry, tak věřím, že se nám podaří s respektem přistupovat i k tomu, když někdo má samozřejmě názor opačný. Jen prosím, zachovejme i respekt k faktům, k tomu, co jsou skutečnosti, a k tomu, že řada odborných společností či studií má takováto stanoviska. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. Nyní tedy pokračujeme v přerušené obecné rozpravě, do které je řádně přihlášen pan poslanec Dufek. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Aleš Dufek: Já kvituji, že vystoupení paní Richterové bylo takové rychlé, stručné, logické, racionální, takže chtěl bych v tomhle modu pokračovat.

Asi nepřekvapím, když v podstatě hned na začátku řeknu, jako zpravodaj tohoto tisku navrhuji jeho zamítnutí, a pokud by jakýmsi způsobem tato věc neprošla, tak navrhuji i případné vrácení předkladatelům k přepracování návrhu.

Proč to dělám? A znovu říkám, zůstávám u jednoho argumentu. Navrhované znění o tom, že manželství je svazek dvou lidí, za této situace, která je v naší společnosti, dává skutečně poměrně oprávněnou obavu, že do nějakých pěti, deseti let nastane zmatek. Zmatek v naší společnosti, že v podstatě všichni budou nějakým způsobem chtít manželství, možná i skupiny více osob, možná i jakoby nějaké... Já nechci nějakým způsobem už teď jako úplně dávat nějaké další případy. To znamená, zachovejme tady tenhle základ našeho právního systému. Tisíce let, tisíce let trvá manželství jako svazek muže a ženy. Bylo to tak za otrokářské společnosti, bylo to tak za feudalismu, bylo to tak v minulých stoletích, bylo to tak za komunismu i nacismu, byť byly různé systémy, které vymýšlely na začátku i různé experimenty. Ale v konečné fázi stejně i tyhle zrušné systémy zjistily, že jestli ta společnost má fungovat, tak tou základní buňkou musí být rodina založená na manželství, na vztahu mezi mužem a ženou. Toť vše.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Další s přihláškou – pardon, vaše vystoupení vyvolalo faktické poznámky. To znamená nejprve pan poslanec Nacher, připraví se paní poslankyně Válková a poté paní poslankyně Urbanová. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já reaguji na předchozí vystoupení místopředsedkyně Olgy Richterové, kterou tady nevidím, protože ona mluvila o tom, abychom – jo, tady je, pardon, omlouvám se – abychom tady řešili fakta, abychom kultivovaně debatovali. A já bych tady připomněl vystoupení pana poslance Exnera, který v zásadě, a můžu vám tady najít tu citaci ze stenozáznamu, řekl, že ten, kdo to nepodporuje, tenhle návrh, tak jede na ruský narativ. Jinými slovy všechny poslance hodil a generalizoval do jednoho balíku: kdo nesouhlasí s tímhle, tak jede nějakou ruskou propagandu. A to za mě prostě není ta debata, po které vy tady voláte. A to tady zaznělo. A jestli to pan poslanec... My jsme měli nějaký kulatý stůl, on řekl, že to takhle neřekl, já jsem tam citoval přesně ta jeho slova, to si můžete najít ve stenozáznamu. To přece není, tohleto, věcná debata, že buďte "pro", nebo "pro", v zásadě. Protože kdo je proti, tak chytnete nálepku, že jede ruskou propagandu.

Některé kolegyně kroutí hlavou, ale je to tak. Tak začněte prosím u toho, abyste tu druhou polovinu, ke které já tedy patřím taky, nenálepkovali, protože máme právo mít jiný názor.

A pojďme tady věcně argumentovat. Někdo argumentuje průzkumy, to je podle mě jako falešná argumentace, někdo něčím jiným. Pan kolega Dufek teď nějakou historií. To je v pořádku. Pojďme si tohleto vyměňovat. Ale my taky neříkáme, jaké narativy vy tady šíříte, vy, kteří jste "pro". Tak já bych poprosil jenom, když už tedy voláme po té kultivované debatě, aby se začalo, aby to začali, aby to dělali všichni.

A stále čekám na to, jestli se pan Exner tedy všem těm, kteří nesouhlasí s touthle normou a dostali tuhle nálepku, jestli se omluví, nebo ne.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Další s faktickou poznámkou je paní poslankyně Válková a připraví se paní poslankyně Urbanová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, paní místopředsedkyně. Milé kolegyně, milí kolegové, takže to je jedna ku jedné. Všichni jsme si řekli, co bychom tady neradi slyšeli a jak bychom se neměli napadat. Tak myslím, že už se k tomu nemusíme vracet, protože já jsem pochopila, že opravdu se člověk má vyjadřovat věcně a nemá nikoho nikam házet, do žádného pytle. Myslím, že to tady už bylo několikrát zopakováno, tak to stačí.

K tomu vlastnímu vyjádření pana poslance Dufka, vaším prostřednictvím, chci říci jenom tolik, že máme, a to jsme si opakovaně taky řekli, napříč politickým spektrem odlišné názory, a myslím si, že obstruovat v této věci – a to řeklo jak hnutí ANO opakovaně ústy paní poslankyně Pastuchové, která tady není přítomna – nemá smysl. Pusťme tu normu do druhého čtení a tam si můžeme každý v rámci svých pozměňovacích návrhů uplatnit svoje přesvědčení, svůj názor na optimální regulaci a podobně. Ale říkat tady příklady z historie? No, jsme v 21. století.

Takže já, pane poslanče Dufku, tomu opravdu nerozumím, vaším prostřednictvím, paní místopředsedkyně, proč bychom se měli vracet do Římské říše nebo jiných společností, které měly kodexy, které 21. století už logickým způsobem nějak upravuje, mění a přizpůsobuje naší době.

Takže já tohle vnímám jako trošku takové strašení, ale беру to kolegiálně, člověk někdy se k těm emocionálním průměrům také uchýlí. Takže já to nekritizuji, ale říkám, buďme racionální, jsme v 21. století. (Předsedající: Čas, paní poslankyně.) Pusťme tu normu do druhého čtení.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Nyní je na řadě paní poslankyně Urbanová s faktickou poznámkou a přihlášen dál je pan poslanec Kubíček. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Barbora Urbanová: Dobré dopoledne, kolegyně, kolegové. K tomu argumentu, co bude za těch pět let, kdo si bude co přát. Tak já mám tady takovou výzvu. Pokud by někoho z vás napadlo stát za tím, že bychom to manželství rozšířili třeba na více lidí, nechtě se tady k tomu přihlásí a zjistíme, kolik takových lidí tady je. Já si myslím, že to nebude vůbec nikdo. Tím pádem toto asi nehrozí za těch pět let, byť tady možná budeme v jiné sestavě. Takže prosím, neargumentujme falešně, protože to bychom mohli dělat úplně u všeho. Když schválíme, že cyklisté budou mít povinně helmy, co přijde dál? Příště schválíme, že budou mít povinně vesty a tak dále. Myslím si, že to opravdu sem do té debaty nepatří. Moc děkuju.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. Nyní je na řadě pan poslanec Kubíček a připraví se pan poslanec Dufek. Prosím.

Poslanec Roman Kubíček: Tak děkuji za slovo. No, paní poslankyně to teď rozsvítila. To je přesně to, co se nemělo stát. My se tady máme zabývat technicistně normou o tom, jestli rozšíříme pravomoce homosexuálních párů v rámci dědění, práva na informace a tak dále a tak dále, a k tomu má každý poslanec právo argumentovat, jak chce, to si nedovolím mu to zakázat, to tak prostě jako je. A myslím si, že bychom měli se oprostít od těch maličností – manželství, partnerství a tak dále. Pojďme vyřešit tu technicitu té normy. O tom, zda budou mít právo se sezdat, zda budou mít právo na informace, zda budou mít právo na dědické řízení, zda budou mít právo na informace z nemocnice a tak dále. A až toto vyřešíme, tak se pojďme bavit o těch malichernostech. A je to přesně obráceně. My se tady bavíme o těch malichernostech a ty podstaty, které potřebují, neřešíme. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Dufek a připraví se paní poslankyně Ochodnická. Prosím.

Poslanec Aleš Dufek: Já už nevím, jak mám být racionální. Všem se omlouvám, kterých jsem se dotkl, že jsem dal nějaký historický argument. To znamená, zůstává mi jeden argument. Prosím vás, já mám právo navrhnout zamítnutí toho návrhu či jeho vrácení na přepracování, protože se mi nechce ve druhém diskutovat o tom, jestli tohle je papír (ukazuje), a někdo jiný mi bude tvrdit, že to je dřevěná deska. Rozumíte? To manželství je vztahem mezi mužem a ženou a máme to tak v zákoně. A proč já bych měl vést diskusi o tom, že to je jinak? Protože moje přesvědčení, můj názor je v tomhle neměnný. Tak proč já bych měl tady trávit stovky, tisíce hodin o tom, že mi někdo řekne podívejte se, to je deska dřevěná?

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Nyní paní poslankyně Ochodnická, připraví se paní poslankyně Šebelová, všechno faktické poznámky. Paní poslankyně, prosím.

Poslankyně Martina Ochodnická: Děkuji, paní předsedající. Kolegyně, kolegové, já bych chtěla jenom zareagovat na to, co bude za těch pět let. Já díky vám všem jsem měla příležitost před čtrnácti dny absolvovat zahraniční cestu do Kanady, kde se na výboru pro sociální politiku se jedna moje kolegyně – která tu není... ano, je, Lenka Dražilová – zeptala kolegů z poslanecké sněmovny kanadské na to, co se stalo reálně, co se změnilo a co považují za pozitivní a negativní v souvislosti – interpretuji, doufám, správně – v souvislosti s manželství pro všechny, které v Kanadě bylo schváleno v roce 2003. A kolegyně a kolegové z kanadského parlamentu na nás v podstatě zůstali koukat, a vlastně dovolím si interpretovat, vůbec nepochopili, na co se ptáme. Protože pokud něco existuje dvacet let, tak už to není tématem. Nikdo nepřemýšlí nad tím, co se stalo špatně a co se stalo dobře. A myslím si a dovolím si tvrdit, že to takhle funguje v každém parlamentu, v každé společnosti a v každém státě. A byla jsem moc ráda, že jsem i díky vám měla příležitost právě tohle slyšet a zažít, protože to byla další část mých otevřených očí a jsem za to velmi vděčná.

Tak si dovolím tady říci, vážený pane kolego Dufku, prostřednictvím paní předsedající, že se nestane vůbec nic.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Další s faktickou poznámkou, paní poslankyně Šebelová, a připraví se paní poslankyně Peštová. Paní poslankyně, prosím.

Poslankyně Michaela Šebelová: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já bych chtěla zareagovat na pana zpravodaje Dufka, prostřednictvím paní předsedající, a odpovědět mu, proč

bychom o tom tu diskusi měli vést. Protože se to týká každého z nás, když vezmeme naše užší rodiny nebo širší rodiny. Když přijmeme premisu, že homosexuálních občanů jsou 4 %, a když si představíme, že každá naše širší rodina má třeba 25 členů, což můžou být naši bratřenci, tak statisticky vychází, že v každé takové rodině jeden takový člověk žije. Takže právě proto. I když si někteří myslíme, že to není možné, že nám se to nemůže stát, přece nám by se to nestalo... Děje se to, je to úplně normální, nemůžeme to ovlivnit. A když o tom tu diskusi povedeme a budeme ochotni se bavit, a já vás prosím, posuňme to do druhého čtení a bavme se o tom, jestli umíme najít v rámci této Sněmovny shodu, tak vlastně můžeme pomoci spoustě lidí, kteří v těch rodinách žijí, aby se cítili sebevědomí, aby se cítili dobře, aby se cítili přijatí touto společností, aby se necítili odtlačovaní, že někdo zpochybňuje jejich práva. Protože práva, lidská práva jsou opravdu jenom jedna. A za mě je to opravdu diskuse o lidských právech a je to diskuse o tom, aby měli všichni možnost volby.

Samozřejmě že ne všichni budou chtít do toho manželství vstoupit. A my jsme i připraveni v rámci diskuse v rámci druhého čtení diskutovat o tom, že možná pro někoho je ten název manželství tak nepřekonatelnou metou, že... pojďme najít jiný důstojný název. A já tady za sebe říkám na mikrofon, že také bych klidně možná raději byla celoživotní, životní partnerkou než manželkou. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji za dodržení času. Nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Peštová a připraví se pan poslanec Heller. Paní poslankyně, prosím.

Poslankyně Berenika Peštová: Já jsem si musela napsat jméno... Děkuji za slovo, paní předsedající. Já bych chtěla zareagovat na paní poslankyni Ochodnickou. Já bych tady moc tu Kanadu nevytahovala. Moje dcera před třemi lety byla v deváté třídě a studovala v Kanadě. Před třemi lety, když jsme si spolu volaly, tak mi vysvětlovala, že se v Kanadě zvedl takový fenomén, že máme tři pohlaví. Nebo respektive máme muže, ženu a "to". Před třemi lety. Já říkám, to než k nám dojde. A už je to tady! Takže mi nemáme "to", my máme ještě sedmdesát nebo kolik pohlaví. Já už jsem se v tom ztratila, já se omlouvám. Pro mě jsou jenom dvě pohlaví. Muž a žena. Tamto jsou možná nějaké pocity, nebo ten člověk se nějak cítí.

Takže říkám, já bych tady neukazovala, kdo v jaké zemi co máme, my řešíme problém tady. Rozumím, to, co řekl tady můj předřečník, pan Aleš Dufek, prostřednictvím paní předsedající, že má s tím problémem, protože já mám taky problém s tím názvem. Já mám problém s tím názvem, ale nemám problém s tím vnitřkem. Já si myslím, že tady Poslanecká sněmovna je rozdělená na dvě půlky. Jedna půlka říká, mám problém s názvem, tudíž ano, musí se vyřešit název. Protože zřejmě tady asi tu shodu nenajdeme a asi je nás většina, která má problém s tím (důrazně) manželstvím pro všechno. Bude se to jmenovat, mně je to jedno, přátelství, partnerství, partnerství lásky, já s tím nemám problém. S tím absolutně nemám problém.

Myslím si, že kde se tady Sněmovna bude štěpit, to jsou ty děti. To bude další velký problém. Ale určitě shodu najdeme všichni v tom, že chceme, aby po sobě dědili, aby měli přístup na svoje informace, aby měli vdovský důchod, který máme my. Tak rozumím tomu, žijí spolu. To jsou věci, myslím, že na tomto najdeme napříč shodu. Tady asi se hádat nebudeme a nebude tady nic, co by nás štěpilo.

Takže jediné dva problémy, které tady jsou, a ty vidím a identifikovala jsem je, je název a pak jsou to ty děti. To jsou dva problémy. (Předsedající: Čas, paní poslankyně.) A to, co říkal... Já se ještě přihlásím.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Nyní je na řadě pan poslanec Heller a připraví se pan poslanec Novák. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Šimon Heller: Děkuji. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já budu jen krátce reagovat na kolegyni Šebelovou, potažmo na kolegu Dufka. Tady bylo rozebíráno počet procent a podobně. On to tady opakovaně Aleš Dufek, kolega Aleš Dufek, to tady opakovaně řekl. Já jsem z Jihočeského kraje, to je mimochodem zemědělský kraj, prostě u nás na jihu Čech je hovězí hovězí, kuřecí je kuřecí. Všechno má svoje názvy. Pro mě manželství vždycky zůstane svazkem mezi mužem a ženou. Tak to prostě pro mě je.

A ta debata, která se tady vedla a kterou tady kolegyně Peštová otevřela ve smyslu narovnání řady práv. Máme tady návrh kolegy z KDU-ČSL Jirky Navrátila, který přichází – a je tam spolupodepsáno, a teď nechci jmenovat, kdo všechno – přesně tenhle návrh řeší ty konkrétní věci, které tady teď padly z hlediska dědického práva a dalších. O tom jsem připraven maximálně diskutovat. Ale manželství pro mě zůstane svazek mezi mužem a ženou. Tak to prostě mám a tak to budu mít.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Nyní je na řadě pan poslanec Novák a připraví se pan poslanec Hayato Okamura.

Poslanec Marek Novák: Moc děkuji za slovo. Já bych to chtěl spíš uklidnit. Protože my jsme už před čtyřmi lety vlastně měli možnost se domluvit, ale bylo nám řečeno všechno, nebo nic. Přesně jak říkala kolegyně Peštová a kolega Patrik Nacher, my se opravdu chceme domluvit, jsme pro ta práva, jsme pro to nalézt tu cestu a jsme tomu otevřeni. My nikomu nechceme bránit v právech. Ale na druhou stranu i pro mě je naprosto nepřekonatelné zneužít a využít ten název manželství. Pro mě manželství je a vždycky bylo svazkem mezi mužem a ženou. Umožněme práva, ale prosím, nesahejme do tradic. Právě naopak, těch našich tradic se musíme držet, ať tady nejsme právě jako v té Kanadě. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. Nyní je na řadě pan poslanec Hayato Okamura. Připraví se pan poslanec Kašník. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Hayato Okamura: Vážení páni ministři, vážená paní předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, já velice oceňuji ten smířlivý tón hned od začátku dnešní debaty o velmi zásadním tématu manželství. Já sám, jak víte, jako člověk křesťansky založený, spíš tradiční člověk, který má zkušenost z více než 31 let života v manželství se svou manželkou Ludmilou, se kterou jsme vychovali pět dětí, tak jsem přesvědčený, že institut manželství ze své podstaty je svazkem muže a ženy a toto nelze měnit. Snad bych dodal ze své zkušenosti, že ho pokládám i za výsostný prostor pro kvalitní výchovu dětí, dalších generací. Rodiče, děti, samozřejmě i prarodiče tady hrají velkou roli a nesahal bych na tento institut. Myslím také na příklad pro děti, pro našeho vnuka, na svět, prostředí, ve kterém se bude pohybovat, na to, co děti budou vnímat, co uvidí právě v letech dospívání, kdy se nějakým způsobem formuje jejich identita.

Zároveň naprosto souhlasím s tím, že je třeba upravit partnerství osob homosexuální orientace. Je to pro mě jako pro křesťana naprosto v pořádku, a proto taky vítám ten návrh Jiřího Navrátila z klubu KDU-ČSL, který je jistě širokou nabídkou napříč celým politickým spektrem, ať už pro kolegyně a kolegy z opozice, nebo kolegyně a kolegy z koalice. Takže se přimlouvám za to, abychom racionálně, s určitým morálním základem, s respektem k názoru dvou velkých skupin naší společnosti tuto otázku řešili klidným způsobem a věcně. Děkuji vám. (Silný hluk v sále.)

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji a dovolím si požádat o ztišení. Rozumím, že samozřejmě je co diskutovat, ale prosím o ztišení, aby měl prostor pan poslanec Kašník, který je teď na řadě. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Kašník: Děkuji, vážená paní předsedající. Kolegové, kolegyně, já už několikrát den poslouchám tuhle diskusi a strašně moc jsem o tom přemýšlel. Jsem člověk, který je 33 let šťastně ženatý, avšak mám ve svém okruhu řadu přátel, kteří jsou orientováni homosexuálně. Nejsou to horší lidé než my, hluboce si jich vážím, jsou vzdělaní, ctí naši společnost a její pravidla.

Já to tady poslouchám a mám obavu, že se tady řeší dvě věci. Jedna věc, aby to za každou cenu bylo to manželství. Druhá věc – a tam si myslím, že se může najít průchod názorů v této Sněmovně, a to je i můj názor – homosexuální, stejnopohlavní, páry, vždy podpořím jejich práva, aby byly srovnány s tradičním manželstvím muže a ženy. Ale bojím se, a vyzývám tuhle Sněmovnu, abychom se nezasekli na tom slovu manželství. Pojďme se opravdu bavit o těch právech, zprůchodněme tento bod a ti, o kterých jednáme, se dočkají stejných práv, po kterých volají. Musím říct, že ti moji známí opravdu ve velké většině nelpí na názvu manželství. A mám pocit, že to blokuje toto jednání. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Nyní je na řadě pan poslanec Zuna, připraví se paní poslankyně Šebelová. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Michal Zuna: Děkuji za slovo, paní předsedající. Chci navázat na předchozí výstupy, jak pana kolegy Nováka, tak i dalších. Oni mají pravdu, nebo máte pravdu, pojďme to posunout dál. Já si myslím, že ten dnešní den začal úplně zbytečně zaměřením se na konkrétní detaily, zaměřením se na název toho, jak ten jednotlivý svazek potom bude vypadat. Je tady celá řada důležitějších aspektů, důležitějších bodů toho návrhu novely nového občanského zákoníku, ať už to jsou majetková práva, ať už to jsou rodinná práva. Od toho máme druhé čtení, abychom se o těch detailech bavili podrobně, více do hloubky, a není důvodem, abychom dnešní jednání tímto zasekali a zbytečně se na tom vyčerpali. Proto bych moc rád apeloval na všechny, abychom pokračovali v té konstruktivní a věcné debatě tak, jako začala v tom posledním jednacím dnu, kdy tento bod byl otevřen, a dokončili projednání prvního čtení a o těch detailech se bavili v dalším druhém čtení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Nyní je na řadě paní poslankyně Šebelová. (Silný hluk v sále. Poslanci hlasitě diskutují.) Chtěla bych požádat všechny diskutující hloučky, ať už nalevo, nebo napravo, aby si své rozhovory přesunuly do předsálí. Moc děkuji.

Paní poslankyně, prosím.

Poslankyně Michaela Šebelová: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Já bych tady chtěla ocenit slova Hayata Okamury o tom, prostřednictvím vás, že podporuje vlastně narovnání práv homosexuálních osob. Ale chtěla bych vyjádřit svůj názor, proč bych moc prosila, abychom to v rámci druhého čtení dělali na bázi občanského zákoníku, a proč já osobně nesouhlasím s návrhem pana Jiřího Navrátila, jehož si jinak velmi vážím, a vážím si i toho, že lidovci chtějí o tomto tématu hovořit. Ale pojďme se o tom prosím bavit v rámci druhého čtení. Opravdu nebazírujme na tom názvu, bavme se o těch právech, ale řešme to na bázi občanského zákoníku. Jsme jedni lidé, nemáme tedy žádné jiné občany druhé kategorie. My potřebujeme zvláštní zákony pro učitele, lékaře, technické pracovníky, ale pokud jsme všichni lidé, tak prostě naše práva jsou upravena občanským zákoníkem, a o to vás moc prosím, pojďme diskutovat

o těch změnách, pojďme se bavit o těch technických detailech v druhém čtení, ale narovnejme ta práva v rámci občanského zákoníku. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Munzar, připraví se pan poslanec Juchelka. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dobrý den, kolegyně a kolegové. Já si dovoluji zareagovat na svého ctěného kolegu pana poslance Zunu, vaším prostřednictvím, který tady řekl: neřešte ten název, protože to je detail. No, on to totiž detail není. Já jsem tady vystupoval už jednou s velmi dlouhým projevem. Nemám rád vystupovat jenom s jedním argumentem, který může být otočen, proto jsem tady vysvětloval svůj postoj v docela dlouhém projevu. Nicméně já jsem v tom projevu řekl, že to je diskuse o principu a ten název je vyjádřením toho principu. Myslím si, že my nemáme problém upravit nějaká individuální práva, která komplikují každodenní život stejnopohlavním párům. V minulém období to ze strany iniciativy Manželství je fér bylo jednoznačně odmítnuto.

My se bavíme o tom principu, že z mého pohledu manželství není technicko-právní úpravou soužití dvou osob, aby se jim spolu lépe žilo, i když k tomu svazku vede ušlechtilý cit, jako je láska. Pro mě ten princip manželství je daleko hlubší. Manželství historicky je institut, kde společnost předpokládá, že zabezpečí přirozené pokračování společnosti. Proto historicky mu byla dána některá navíc práva, navíc výhody. A proto ta diskuse o dětech je velmi zásadní. Já určitě ten svůj komplexní pohled nedokážu říct ve zbývajících 20 sekundách. Odkazuji vás na ten stenoprotokol, protože myslím, že jsem tam vysvětlil svůj postoj velmi dobře. Ale prosím, nezužujme manželství jenom na technicko-právní úpravu soužití dvou osob. Ten princip je skutečně hlubší a ta debata má být hlubší. (Předsedající: Čas, pane poslanče.) Protože jinak jdeme pouze po povrchu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. Nyní je na řadě pan poslanec Juchelka a připraví se pan poslanec Zuna. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Aleš Juchelka: Já moc děkuji. Tak můj názor je dlouhodobě známý. Já budu jenom ve faktické, dám návrh na jedno usnesení. Nicméně ještě předtím bych chtěl říct, že to, co by tady plulo ve druhém čtení do Sněmovny, tak by se týkalo stovky, stovky různých zákonů, a domnívám se, že to není v silách žádného poslaneckého návrhu. Že bychom měli chtít po vládě, aby naopak ona, pokud chce připravit nějaký takovýto obsáhlejší návrh, to znamená narovnání těchto práv, aby byl připraven vládní návrh zákona a ne poslanecký.

Proto navrhuji usnesení, které bych chtěl zařadit za hlasování o zamítnutí a návrh na vrácení navrhovatelí, tady v tomto znění: "Poslanecká sněmovna přerušuje a odročuje projednávání tohoto návrhu do doby doplnění zákona a/či důvodové zprávy o vymezení rozsahu dopadů na celý právní řád České republiky." Je to velmi důležité, obzvláště pokud chcete ve druhém čtení načítat nějaký širší pozměňovací návrh, který, jak říkám, se bude dotýkat stovek různých právních norem. Není to v silách poslance. Vidíme to například, kdy včera zamítla i s podobnými důvody vláda můj návrh zákona na peněžitou pomoc v mateřství, na úpravu v mateřském příspěvku. A domnívám se, že vláda by mohla postupovat i takto, pokud by například tady některý poslanecký návrh byl ve druhém čtení načten. Krom toho, jak vidíte, tak ani u vládní koalice se neshodnou na tom pozměňovacím návrhu, který přijal, nebo který zpracoval pan poslanec Navrátil.

Takže v tuto chvíli já navrhuji tady toto usnesení. A prosím Sněmovnu, aby ho, pokud tento návrh zákona projde do druhého čtení – o čemž doufám, že ne, protože budu navrhovat, nebo už bylo navrženo jeho zamítnutí a já budu pro to hlasovat – aby podpořila toto usnesení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji, pane poslanče. Vy můžete dát návrh na zamítnutí nebo návrh k přepracování. Takže mám si zapsat oba dva tyto návrhy? Toto je doplňkové usnesení, ale to nelze hlasovat, aniž bychom dali návrh na vrácení nebo k přepracování. Takže oba dva tyto návrhy? (Ano.) Dobře, děkuji.

Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Zuna. Prosím.

Poslanec Michal Zuna: Děkuji za slovo a ještě navážu na předchozí výstupy pana kolegy Munzara a ještě opět se vrátím i k panu Novákovi. Já jsem reagoval v tom smyslu právě tak, jak to tady pojmenoval pan Novák, tu situaci před čtyřmi lety, že tady byla možnost to schválit a bylo to v té rovině všechno, nebo nic. A já jsem se vracel k tomu, že dnes v takové situaci ale rozhodně nejsme. Že dnes jsme v situaci, kdy projednáváme novelu nového občanského zákoníku, projednáváme ty jednotlivé kategorie. A mně je naprosto jasné, že název není detail. Je naprosto jasné, že pro někoho je důležité, aby ten název byl stejný pro všechny. Já jsem toho zastánce, já podporuji, aby bylo manželství pro všechny. A také mi je jasné, že pro někoho je to k. o. kritérium. Že je ochoten podpořit stejná práva pro všechny, ale z nějakého důvodu, které tady zaznívají, se mu nelíbí ten název manželství.

Takže neříkám, že to je detail, ale je to detail – nebo je to jiná situace, než která byla před čtyřmi lety ve smyslu všechno, nebo nic. A proto říkám, pojďme to dnes posunout, abychom se o těch, a neřeknu tedy pojem detail, ale o těch jednotlivých parametrech bavili ve druhém čtení.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Nyní se vracíme k rozpravě. S přednostním právem je přihlášena paní předsedkyně Markéta Pekarová Adamová. Paní předsedkyně, prosím.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já se pokusím jenom velice stručně vyjádřit, proč podporuji právě a jsem spolupředkladatelkou této novely a proč zrovna občanského zákoníku, protože tam si myslím, že je dost často ukryt právě ten zásadní rozdíl. A vrátím se trochu k tomu – protože to není poprvé, co tady tento tisk projednáváme, respektive první volební období, kdy se mu věnujeme – vrátím se k tomu, jak se vyvíjel třeba i můj postoj. Může to být pro někoho třeba zajímavé a inspirace.

Já jsem kdysi dávno nebyla podporovatelem, abychom změnili občanský zákoník, abychom uzákonili manželství i pro stejnopohlavní páry, protože jsem se domnívala, že máme v současné době registrované partnerství a že to je funkční konstrukt, který není potřeba měnit. Nicméně jsem hovořila s lidmi, kterých se to opravdu týká. Kterí nemají tak jako já možnost vstoupit v sňatek před oltářem, ať už na úřadě, nebo v kostele, ale kteří právě přijdou jenom si vyměnit doklady a registrovat se. A vlastně jsem si uvědomila, že je to podobné asi takovým aktům, které děláme my ostatní, když si jdeme registrovat automobil například. Přijde mi to vůči těmto našim spoluobčanům zkrátka nedůstojné. Přijde mi, že z nich děláme občany jiné kategorie. A přitom povinnosti mají v mnoha ohledech, nebo ve všech ohledech ostatních stejné. Musí platit stejně daně jako heterosexuální lidé nebo páry, musí všechny ostatní věci řešit stejně jako my. Ale tuto jedinou jim vyčleňujeme, máme na ně speciální zákon.

Mně to přijde nedůstojné. Myslím si, že pokud se snažíme vžít do druhých a pokud se snažíme na to nahlédnout jejich pohledem, jejich očima, zkusíme si, jak se říká v jakémsi přísloví, projít jejich botama, tak vlastně nám tohle musí připadat nedůstojné. Protože to jinak ani pojímat podle mě nejde. Proto jsem se v minulých letech stala nejenom aktivní podporovatelkou této změny, ale nakonec i spolupředkladatelkou občanského zákoníku a této změny v něm.

Závěrem chci jenom podotknout na základě té debaty, která tady dnes začala probíhat, že možná ne všichni zaznamenali, že my jako předkladatelé jsme připraveni diskutovat o těch jednotlivých parametrech. Že nelpíme na tom, že se nedá dohodnout nějaká varianta kompromisní. To se může týkat jak tedy práv rodičovských, tak se to může týkat názvu. Samozřejmě nebudeme zastírat, že pro nás by bylo ideální, kdyby to prošlo v té podobě, v jaké jsme to předložili. To asi nikdo nebudeme si lhát. Ale zároveň jsme naprosto otevření té debatě. A zároveň, jak vidíte, další bod, který následuje po projednávání tohoto bodu, Listina základních práv a svobod a změna, která naopak ukotvuje manželství, tak je tady dohoda i na tom, že bude projednán i tento tisk, který je pro mnohé zas naopak tím, co by byli rádi, aby prošlo dál.

Proto vás chci požádat o to, abyste, byť třeba nebudete potom následně v třetím čtení hlasovat pro tento zákon, nebránili jeho projednávání v dalších kolech. Abychom si tu diskusi mohli skutečně ve výborech a v druhém čtení mezi nimi, mezi jednotlivými čteními odpracovat. My podpoříme i prodloužení lhůt na to, aby na to bylo opravdu více času. Aby to nebylo tak, že se budeme cítit pod nějakým časovým presem a tlakem. Takže myslím si, že i ten důstojný průběh debaty, za který děkuji a který oceňuji, ukazuje, že tady je vůle. A já věřím, že je na obou stranách, když to takhle budu dělit na dvě strany. Myslím si, že je vidět, že se liší ty názory i v některých klubech, je to přirozené. Ale prostě je důležité, abychom měli možnost tu diskusi dále vést, a proto myslím, že je fér ten zákon propustit dál, byť to nepředurčuje jeho finální úspěch.

Za mě je tenhle důvod pro mě tím nejdůležitějším, proč jsem se stala podporovatelkou manželství, jak se říká, pro všechny, ale spíš pro stejnopohlavní páry. Protože zkrátka chci, abychom se v této věci posunuli, aby nešlo jenom o registraci a aby šlo o zrovnoprávnění. Ale může se stát, že nakonec tomu nebudeme říkat manželství, to z té debaty může vyplynout. To tady občas vnímám, že jsou největší výhrady, v těch předchozích příspěvcích, to tak zaznívalo nejčastěji, což se ale dá vyřešit. Jsme tomu otevření. Tak to prosím pojďme pustit dál a řešit to. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. Mám zde tři faktické poznámky. První pan poslanec Okamura Hayato, připraví se paní poslankyně Peštová a následně pan poslanec Haas. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Hayato Okamura: Vážení páni ministři, vážená paní předsedkyně, milé kolegyně, milí kolegové, velice oceňuji ten klidný a věcný tón, ve kterém probíhá tahle velmi důležitá debata. Vážím si paní předsedkyně Markéty Pekarové Adamové, prostřednictvím paní řídící schůze, ale přece jenom bych k tomu, co před chvílí řekla, něco dodal, nebo poznamenal.

Ano, jsou tady práva určité skupiny lidí, můžeme o nich diskutovat, o přání části z nich, protože víme, že ne každý, kdo žije v homosexuálním svazku, touží po tom manželství nebo po tom názvu manželství. Ale prosím vás, jedná se o důležitou věc, je to institut manželství, který souvisí úzce s institutem rodiny, souvisí úzce s výchovou dětí, vnuků, budoucích generací. Nezapomínejme stejně tak na velmi důležitá práva právě dětí, vnuků, těch, kteří žijí v tom manželství jako svazku muže a ženy a autenticky si váží tohoto svazku právě v této podobě. Ne všechno, co tady bylo dlouhou dobu, je špatné. Ne všechno je třeba za každou cenu inovovat a nahradit něčím novým. To, že je něco nové, že to část jiných států přijala, to automaticky neznamená, že ta věc je správná.

Takže jenom nabádám k takové větší opatrnosti v argumentaci a především v přemýšlení, abychom byli racionální. Děkuji moc za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. Nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Peštová, připraví se pan poslanec Haas. Paní poslankyně, prosím.

Poslankyně Berenika Peštová: Já děkuji za slovo. Já bych jenom dopověděla to, kde jsem předtím skončila.

Nejsem si jistá, že v té podobě, jak je to sem předloženo, to znamená manželství pro všechny, a to tady dávám za pravdu panu poslanci Dufkovi, který to tady řekl jednoznačně. Prostě tady se bavíme o tom manželství pro všechny. Ale je pravda, že tady bylo řečeno mým předřečníkem, že je připravená novela, kterou připravil pan poslanec Navrátil, prostřednictvím paní předsedající, plus další poslanci, která toto řeší. Protože jestliže máme tady manželství pro všechny, a říkám, tím, že jsem tu legislativu osm let dělala, tak my tady máme manželství pro všechny. A je tu ta legislativa. A ve své podstatě pouze upravuje to, že se něco rozšiřuje. Teď je to manželství a rozšíří se to o manželství pro všechny a ve své podstatě se nic neděje, jenom tím názvem. Takže to, co by následovalo v tom druhém čtení, já si nedovedu představit, do všech kterých zákonů by to muselo zasáhnout, ať je to občan... Říkám, nevím to penzum těch zákonů, které by se muselo otevřít. Takže už ve své podstatě ty pozměňovací návrhy, které vy říkáte, by přebilo to, co tady je předkládáno. Takže si myslím, že podstatně legislativně čistší by bylo, kdyby se vzal ten pozměňovací... nebo ta novela zákona nebo jak to máte nazvané, ta vaše, prostřednictvím paní předsedající, a byla předložena místo této. Protože, s tím já musím souhlasit, protože ve své podstatě, jak tady řekl správně pan poslanec, papír je papír a není to dřevo. A o tom tady ta diskuse je, myslím tím po té legislativní stránce. Já chápu obsah, co vy chcete, ale toto legislativně není dobře.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Nyní je na řadě pan poslanec Haas a připraví se pan poslanec Juchelka. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Karel Haas: Děkuji mnohokrát za slovo, vážená paní předsedající. Já jsem své věcné argumenty, své osobní, sdělil už minule, tak s nimi opravdu nebudu zdržovat. Ale v návaznosti na vystoupení paní předsedkyně Pekarové Adamové, vaším prostřednictvím, která tady velmi vstřícně nabízí kompromis, tak mám v zásadě dotaz k zastáncům a zastávkyním a byl bych rád, kdybychom si ho zodpověděli, pro mě bude úplně klíčový pro to mé rozhodování, až dojdeme k hlasování o jednotlivých návrzích ve třetím čtení. Jestli je ten kompromis, a teď se ptám opravdu vážně, korektně, férově, jestli ten kompromis je opravdu míněn vážně?

Proč se ptám? Já jsem zaznamenal včera velký rozhovor kolegyně Bány Urbanové pro iRozhlas. A já si vážím srdcařů, kteří táhnou nějakou skupinu, takže беру opravdu třeba kolegyni Urbanovou jako srdcařku řekněme té skupiny zastánců manželství pro všechny. A z toho rozhovoru, snad ho dobře interpretuju, pro mě vyplynulo: ústupek od názvu manželství je špatně, ústupek ke kompromisu předloženému Jiřím Navrátilem je špatně a novela ústavy je taky špatně, byť ty body dva pro mě souvisí. A pro mě kompromis musí být o tom, že se potkají někde na průsečíku argumenty dvou stran a obě dvě názorové strany nějakého problému, který je řešen, ustoupí.

Tak jenom se chci zeptat – a kladu to tak obecně k té skupině zastánců návrhu manželství pro všechny – kde zhruba, jestli můžete třeba vystoupit s podobnou faktickou, jako se zcela otevřeně ptám já, kde zhruba – a chápu, že nejste homogenní skupina, že jste skupina velmi silných individualit. Ale jestli můžete aspoň naznačit, kde třeba leží ty kompromisy, které pro vás jsou přijatelné, a kompromisy, které pro vás přijatelné nejsou? A já to budu zcela respektovat. Děkuju moc.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji za dodržení času. Nyní je na řadě pan poslanec Juchelka a připraví se paní předsedkyně Pekarová Adamová. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Aleš Juchelka: Děkuji moc. Já budu reagovat nejen na pana poslance Haase v tuto chvíli, ale i na svou ctěnou kolegyni paní poslankyni Peštovou, poněvadž všechny tady tyto věci skutečně můžeme vyřešit tím, že v tuto chvíli já tedy – poněvadž jsem byl na to upozorněn legislativou a i paní místopředsedkyní Sněmovny – dám procedurální návrh na hlasování o tomto usnesení: Poslanecká sněmovna přerušuje a odročuje projednání tohoto návrhu do doby doplnění zákona a/či důvodové zprávy o vymezení rozsahu dopadu na celý právní řád České republiky. – A abychom věděli, do kterých zákonů to bude samozřejmě zasahovat a bude to projednáváno. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: To je procedurální návrh, o kterém budeme hlasovat hned. Já zagonguji pro kolegy z předsálí a zopakuji, že procedurální návrh pana poslance Juchelky je přerušit bod a jeho odročení do doplnění všech souvisejících věcí a všech zákonů, které se toho dotýkají. Říkám to správně, pane poslanče Juchelko? Snad to interpretuji správně. (Hlásí se poslanec Jakob.) Ano, s protinávrhem. Prosím.

Poslanec Jan Jakob: Děkuju. Vážené dámy, vážení pánové, jak z té diskuse vyplývá, tak ta problematika je velmi složitá. Já rozumím návrhu kolegy Juchelky, nicméně nemůžu souhlasit s takovýmhle přerušením, protože to má smysl podle jednacího řádu vrátit k přepracování, nedávat takovýto procedurální návrh. Abychom si v tom udělali jasno, zdali tahle procedura má smysl v tuto chvíli, tak si dovolím dát protinávrh, abychom přerušili na pět minut. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Návrh pana předsedy Jakoba je přerušit bod na pět minut. Vnímám zájem o odhlášení, takže jsem vás všechny odhlásila, prosím, abyste se přihlásili znovu svými identifikačními kartami.

Nejprve tedy budeme hlasovat o protinávrhu pana předsedy Jakoba na přerušení tohoto bodu na pět minut. Já už jsem gongovala i v průběhu všech vystoupení, takže si myslím, že to je dostatečné.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh pana předsedy Jakoba na přerušení na pět minut? Kdo je proti?

Hlasování 116, přihlášeno 126 poslanců a poslankyň, pro 8, proti 62. Návrh nebyl přijat.

Nyní tedy budeme hlasovat procedurální návrh pana poslance Juchelky o přerušení tohoto bodu a odročení tohoto bodu do doplnění všech souvisejících zákonů, souvisejících s tímto návrhem.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 117, přihlášeno 128 poslanců a poslankyň, pro 44, proti 51. Návrh nebyl přijat.

Pokračujeme tedy ve faktických poznámkách. Teď ji má paní předsedkyně Pekarová Adamová. Paní předsedkyně, prosím.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Odpovím několika předřečníkům. Nejdříve, vaším prostřednictvím, panu poslanci Haasovi. Samozřejmě ani my nemáme úplně stoprocentní jedolitou shodu a každý má tu hranici, která je pro něj nepřekročitelná, lehce jinde. A právě z toho důvodu jsem už před několika měsíci i ustavila takovou pracovní skupinu, ve které každá strana koalice, tedy teď je to opravdu vládní koalice, protože ani mezi námi nepanuje shoda, má své zástupce, a hovoříme o tom, jaká je ta naše řečnická představa, jaké jsou ty možnosti dohody, kde jsou styčné plochy, když to tak řeknu.

A samozřejmě komunikujeme i se zástupkyní hnutí ANO paní Pastuchovou, která je spolupředkladatelkou tohoto zákona, tak abychom našli tady tuto shodu i s hnutím ANO. Protože víme, že postoj SPD je jednotný a tam tedy chápeme, že ta dohoda možná není. To je fakt, který teď nastává. (Velký hluk v sále.)

Já mohu říci, že se většina kloní k tomu, aspoň jak to vnímám, abychom skutečně vedli i rozpravu ohledně názvu, to ano. A tam si myslím, že je tedy jednoznačný prostor pro to se dohodnout. Takže to je za mě určitý příslib, který možná může rozhodnout –

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Paní předsedkyně, strašně se omlouvám. Já vám samozřejmě vám nastavím ten čas. Ale požádám Sněmovnu o klid! Je to velmi nedůstojné! Paní předsedkyně tady překřikuje celou Poslaneckou sněmovnu. Prosím o klid.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Je to tedy prostor pro dohodu, která samozřejmě i díky tomu, že bychom prodloužili lhůty, a to jsme deklarovali, o 60 dní, tak v tu chvíli bude na ni dostatečný prostor před samotným druhým čtením. A další aspekt, který se s tím váže, je surogátní mateřství, rodičovská práva a tak dál, všechno se dá v tomhle řešit.

Jenom stručná reakce na předřečníky, kteří se bojí toho, co je možné, není možné. Jako z hlediska právě, jak navrhuje pan Juchelka, jak navrhuje paní Peštová, vaším prostřednictvím, opět to je součástí debaty a jsme schopni na to odpovědět v rámci jednání před druhým čtením na výborech a podobně. Budeme mít tato stanoviska, která budete chtít, připravená natolik kvalitně, abyste neměli jediných pochyb. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. Nyní je na řadě pan poslanec Zuna. Všechno faktické poznámky. Připraví se paní poslankyně Urbanová. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Michal Zuna: Děkuji za slovo, paní předsedající. Chtěl jsem zareagovat na výstup paní poslankyně Peštové, která tady zmínila, že řešení práv stejnopohlavních párů by bylo legislativně správně řešit v zákonu o registrovaném partnerství. Chtěl jsem zareagovat, že já si toto nemyslím. Já jsem přesvědčen o tom, že partnerské vztahy, stejně tak jako řeší manželství, tak veškeré partnerské vztahy by měl řešit nový občanský zákoník, a proto i vlastně projednáváme dneska novelu nového občanského zákoníku. Zákon o registrovaném partnerství vnímám jako nevhodný zákon, svým způsobem i jako přežitek. A myslím si, že většina z nás se tady shoduje na tom, že registrovat lidi je nežádoucí. Registrujeme auta, registrujeme zvířata na výstavě a podobně, ale rozhodně bychom neměli registrovat lidi. Proto nesouhlasím s postojem, že legislativně správně je řešit sňatky stejnopohlavních párů v zákonu o registrovaném partnerství. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji, za dodržení času. Další s faktickou poznámkou je přihlášena paní poslankyně Urbanová. Připraví se pan poslanec Mašek. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Barbora Urbanová: Pane kolego, jenom vysvětlím ten rozhovor, který byl se mnou veden na rozhlasu, který měl titulky, že pro mě, když se to nebude jmenovat manželství, tak je to stále diskriminace. Já jsem v tom rozhovoru řekla jenom to, co si myslím, ale popisovala jsem tam přesně ty věci, o kterých si myslím, že se můžeme dál bavit. A stejně jako pro některé mé kolegy jsou věci, které by nepodpořili nikdy, typu adopce pro děti a tak dále, tak pro mě tam určitě bude ten moment, kdy já si řeknu – je to pro mě ještě přijatelné i třeba ve vztahu k tomu názvu, nebo ne? Ale ten prostor na tohle promyšlení bych chtěla v rámci druhého

čtení stejně jako ti, kteří třeba nechtějí dojít až do toho plného zrovnoprávnění, jak jej chápu já. Takže nebojte se, ten prostor tam je i za mě, ale já o tom také budu chtít přemýšlet. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Nyní je na řadě pan poslanec Mašek a připraví se paní poslankyně Válková. Všechno faktické poznámky. Pana poslance Maška ovšem nevidím. Nyní prosím paní poslankyni Válkovou a připraví se paní poslankyně Ochodnická. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Válková: Milá paní místopředsedkyně, milé kolegyně, milí kolegové, jsem ráda, že se vracíme trošku k těm právním aspektům, že tady diskutujeme o tom, jaká novelizace je ta vhodná. A tady jenom chci zdůraznit, že právě proto, že jde o tak důležitý institut, je nutné, aby byl upraven občanským zákoníkem. Také je manželství v občanském zákoníku, takže tady jsme na správné cestě. To je první statement.

A druhý. Vidím tady pana kolegu Nachera? Nevidím, vaším prostřednictvím. Ale přesto prozradím, protože každý z nás má nějaký vývoj za sebou, v prvním volebním období jsem byla zastánkyně tradičních řekneme postupů. Hodně jsem o tom přemýšlela, ale určitě bych tady takhle nevystupovala jako dnes. V druhém volebním období jsem měla možnost i potom být zmocněnkyní vlády pro lidská práva, seznámit se více s touto problematikou, nastudovat si různé věci a řekla jsem si, tady jde cesta tímto směrem. Ale v souvislosti s přípravou novelizace jsme i zkoušeli s panem poslancem Nacherem – a už přichází, což je dobře, byť teď mě asi moc nevnímá, vaším prostřednictvím, paní místopředsedkyně – zda by to manželství, ten název bylo možné nějak změnit. A my jsme na to nepřišli. My jsme za půl roku nepřišli na vhodný ekvivalent. Nejsme tedy jazykovědci. Ale pak, když se vrátím ke kořenům celého problému, tak já jsem dospěla za sebe k názoru, že nejde ani tak moc o ten název, že jde o přístup k tomu institutu, který si každý z nás vykládá jinak. Čili my to nespasíme názvem. My to opravdu budeme muset hlasovat. (Předsedající: Čas, paní poslankyně.) Dřív nebo později.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Nyní je na řadě paní poslankyně Ochodnická. Připraví se paní poslankyně Zajíčková. Prosím.

Poslankyně Martina Ochodnická: Děkuji, paní místopředsedkyně. Ráda bych zareagovala na své kolegy, kolegu Haase a kolegu Munzara, vaším prostřednictvím. Moc si vážím toho, pane kolego Haasi, že jste ten dotaz položil, protože je fěr. A je fěr vám na to odpovědět. A sama za sebe teď mluvím, ráda odpovím, protože samozřejmě sémanticky to slovo manželství můžeme vnímat každý jinak. Já na rozdíl od kolegy Munzara ho vnímám jako symbol. A je potřeba si říci, že je-li něco symbolem, tak to každý cítíme úplně jinak. Pokud je manželství pro někoho symbolem, já to respektuji, já to tak nemám. A proto jsem moc ráda, že právě ta pracovní skupina, kterou vede paní předsedkyně, existuje. Existuje dlouho a vedou se na ní debaty nikoliv ideologické, nikoliv symbolické, vedou se v ní debaty konkrétní, nad konkrétními návrhy, nad konkrétními kompromisy a bariérami každého z nás, za kluby, podotýkám, kam jsme ochotni postoupit.

Já sama za sebe říkám, že tím, že pro mě manželství není symbol, se dokážu vžít do toho, že pro někoho je, a velmi to respektuji, proto třeba zrovna to slovo jsem ochotná, a říkám to tady na kamery a říkám to tu před vámi, opustit za cenu toho, že vyřešíme, že dnes již reálně existují děti ve stejnopohlavních párech, jejichž práva jim ubíráme a jsou diskriminováni oproti mým dětem, které žijí v heterosexuálním manželství. A to je pro mě třeba to zásadní, stěžejní, o čem celá ta novela pro mě symbolicky, ale i lidsky je. A to jsem tady chtěla zdůraznit. Takže ano, manželství na rozdíl od kolegy Munzara vnímám v té rovině symbolu sémanticky, a pro mě symbolem není. Pro mě je naprosto zásadní to, aby děti žijící ve stejnopohlavních párech měly stejná práva jako moje děti. Tak to jen k tomu.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Nyní je na řadě paní poslankyně Zajíčková a připraví se pan poslanec Okamura Hayato. Paní poslankyně, prosím.

Poslankyně Renáta Zajíčková: Já také krátce zareaguji na své předřečnice, a to konkrétně na paní místopředsedkyni Poslanecké sněmovny Markétu Pekarovou, prostřednictvím vás, a i na paní poslankyni Ochodnickou, také prostřednictvím vás. Já jsem též členkou té pracovní skupiny. Potvrzuji, že se tam opravdu bavíme o těch tématech ve velmi širokém poměru, řešíme jak název, řešíme tak i obsah té změny, mluvíme o tom, zdali udělat změnu a propsat ji do občanského zákoníku, nebo zda ji udělat prostřednictvím zákona o registrovaném partnerství.

Musím říct, že na poslední schůzce došlo k významnému posunu, kdy právě kolegové přišli s možností nelpět na názvu "manželství", což my jsme přivítali. Vnímám to jako velmi vstřícné gesto, a proto i já souhlasím s tím, aby ta změna se propsala do občanského zákoníku, ne pouze do zákona o registrovaném partnerství. Myslím si, že shoda je na tom, že musíme narovnat veškerá práva ve vztahu k majetku, k informacím, ke zdravotním informacím a podobně, ano, pro nás – možná konzervativce – je důležité zachovat název "manželství", protože ho vnímáme jako svazek muže a ženy. Svazek žena – žena, muž – muž vnímáme jako jiný svazek, byť by měl samozřejmě mít zachovaná veškerá práva, tak jako mají manželé. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji za dodržení času. Nyní je na řadě pan poslanec Okamura Hayato a připraví se pan poslanec Kubíček. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Hayato Okamura: Vážení pánové, ministři, vážená paní předsedající, vážené a milé kolegyně, vážení a milí kolegové, já si velmi vážím kolegy Michala Zuny, prostřednictvím paní předsedající, jenom chci opravit jednu asi věcnou chybu, kterou možná udělal nevědomky, jak věřím, že v tom návrhu Jirky Navrátila z našeho klubu právě stojí i oprava toho názvu, že se vypouští slovo "registrované", ale zůstává neutrální, řekl bych důstojný název, pojem "partnerství". Tak jenom na to chci poukázat. Návrh Jiřího Navrátila je už dobře propracovaný, jsou tam ošetřené nejrůznější aspekty partnerství osob homosexuálních v takovémto svazku. To znamená, kdybychom o něm debatovali, případně nakonec došli i k nějaké shodě a odhlasovali ho, tak by to urychlilo řešení této otázky a koneckonců by to pomohlo i těm, o které jde, a zároveň bychom respektovali i tu nemalou část naší společnosti, našich spoluobčanů, kterým je právě drahý ten institut manželství výhradně jako svazku muže a ženy, jako prostor pro výchovu dětí, vnuků, budoucí generací. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. Nyní je na řadě pan poslanec Kubíček a připraví se pan poslanec Dufek. Prosím.

Poslanec Roman Kubíček: Paní předsedající, děkuji za slovo. Já se velmi omlouvám a budu vystupovat ve faktické poznámce naposledy, protože ven to musí vypadat, že jsme to zacyklili schválně a uplácali jsme se v mnoha faktických poznámkách a nedává to velký smysl. Já zopakuji tři zásadní premisy, které je třeba vyřešit.

První, práva a povinnosti manželství, svazek, dědění, nahlížení. Tak bych řekl, že asi je nějaká shoda, která nemá velkou problematiku, a nelišíme se.

Pak máme druhý bod, který se jmenuje adopce a manželství. Tam už ta shoda vůbec není. Tam se bude muset nějakým způsobem hledat nějaký kompromis.

A pak je třetí bod, který se jmenuje – samotný název – a ten samotný název, tam asi dojdeme k nějakému kompromisu, protože jsem si tady vyslechl, že to pro někoho není ta kruciólní překážka. Nicméně budeme-li pokračovat v nekonečném přílivu faktických poznámek, tak se nikam nedostaneme. To říkám zcela zodpovědně a tady slibuji, že faktickou poznámkou se již nepřihlásím. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Nyní je na řadě pan poslanec Dufek a připraví se pan poslanec Juchelka s faktickými poznámkami. Prosím.

Poslanec Aleš Dufek: Jenomže ono to tak je. Ten návrh je takový, že v podstatě vyvolává další a další faktické poznámky. Ono je hrozně jednoduché dávat nějaké mediální výstupy, protože ono to mediálně vypadá hrozně jednoduše, tady všechny tyto věci, ale když to jenom otevřeme při prvním čtení, tak si všimněte toho zmatku, zmatku, který vypukl. Já jsem si myslel, že taky dneska ve dvě hodiny jdeme domů, a my jsme se nedostali přes faktické poznámky a máme před sebou ještě osm přihlášených lidí.

A pokud jsem dobře pochopil, tak posledních třicet minut – tedy dobře, že manželství tedy ne, ale myslím, že jedna z předřečnic řekla, že... ale jde jí o to, aby mohly děti vyrůstat u stejnopohlavních párů. A kde ty děti ty stejnopohlavní páry vezmou? A budeme o tom zase diskutovat – kde vezmou stejnopohlavní páry ty děti? Pro jejich práva? Rozumíte?

Takže je to velmi zmatečné, je to velmi nedomyšlené, je to velmi nepropracované. Já osobně si jménem klubu KDU-ČSL beru dvacet minut přestávku na poradu našeho klubu. A prosím ostatní, aby fakt zvážili – hlavně předkladatelé – další postup, abychom se nedostali do těch zmatků třeba v těch druhých čteních nebo pak následně.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Na základě požadavku předsedy klubu KDU vyhlášu dvacetiminutovou přestávku do 12.25 hodin.

(Jednání přerušeno ve 12.05 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 12.25 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Je 12.25. Dobré poledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Vystřídali jsme se v řízení schůze. Zdravím vás a budeme pokračovat v přerušném bodě. V tuhle chvíli jsme ve faktických poznámkách a jako první s faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Juchelka. Pane poslanče, vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Aleš Juchelka: Děkuji moc, pane předsedající. My jsme tady skončili naposledy tou faktickou přestřelkou u toho kompromisu. A mě vždycky strašně baví, když se bavíme o nějakém kompromisu, když tady například v minulém volebním období bylo to, že jsme sloučili rozpravu u toho ústavního znění manželství jako svazku muže a ženy a toho občanského zákoníku. Co se v tuto chvíli stalo? Když jsme to navrhovali, tak to bylo zamítnuto, místo abychom šli tedy cestou nějakého kompromisu, nějakou aspoň vstřícností v tom, že bychom sloučili ty dvě rozpravy dohromady.

Paní poslankyně Ochodnická – která tady v tuto chvíli není – říká, že v té skupině se řeší ty praktické věci, ne ty ideové, hodnotové, principiální. Ale právě o tom všem je tady tento zákon – o hodnotách, o principech, o tom, jaký má každý z nás ten ideový pohled na věc.

A co se týká těch práv dětí, tak já samozřejmě jsem velmi rád, pokud se ta práva dětí naopak právě porušovat nebudou a pokud, jak paní Ochodnická říká, že jim jde o ta práva dětí, aby se neporušovala, tak já jsem jedině pro a říkám, že budu hlasovat všemi deseti pro právě, když nebudeme porušovat práva těch, kteří jsou nejzranitelnější, a to jsou právě děti, které mají

i podle listiny práv dítěte (Úmluvy o právech dítěte?) nárok na to znát svou maminku a znát svého tatínka. To je to prvotní.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji, pane poslanče. Další s faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Navrátil.

Než se dostaví k řečnickému pultíku, načtu omluvy. Omlouvá se paní poslankyně Adámková Věra od 11.45 hodin do 13 hodin z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Bělou Roman od 11.30 do 12 hodin z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Fridrich Stanislav od 18 hodin z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Kobza Jiří od 13 hodin z rodinných důvodů. A z členů vlády se omlouvá ministr Dvořák Martin od 11 hodin a od 12 do 13 z pracovních důvodů.

Pane poslanče, nyní vaše faktická poznámka.

Poslanec Jiří Navrátil: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já jsem rád, že tady paní předsedkyně Pekarová zmínila, že vznikla pracovní skupina – ano, i já jsem jejím členem, tak jak to říkala ctihodná kolegyně Zajíčková – a že jsme se tam na něčem posunuli. Ale uvědomme si, že kdyby ta pracovní skupina vznikla ještě před podáním onoho návrhu, mohl být podán už ve znění té shody a všichni jsme tady nemuseli trávit hodiny času nad tím, jestli poslat něco do druhého čtení. Na něčem, čem je shoda, není shoda, co jsme schopni upravit, nebo nejsme schopni upravit. Já to říkám do budoucna. Pojdme raději zřídit více pracovních skupin, které se shodnou na znění, které může touto Sněmovnou projít, a nebudeme trávit tady tolik času. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Další s faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Munzar.

Poslanec Vojtěch Munzar: Já chci zareagovat na paní poslankyni Ochodnickou, vaším prostřednictvím, na tu diskusi, která probíhala před přestávkou. Ona tady mluvila o adopcích dětí. Já se přiznám, a říkal jsem to tady v tom svém dlouhém vystoupení, mám určitý problém – a určitě jsem nemluvil, pane předsedající, minutu a půl. Já jsem teprve teď začal mluvit s faktickou poznámkou. (Časomíra ukazuje 0:27.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Já to napravím. Přidám vám minutu. Prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Ten problém je, že z mého pohledu to nejlepší prostředí pro děti je to, když mohou ve svém životě, ve svém dospívání potkávat obě role – jak muže, tak ženy. A my bychom – a já to vnímám tak, že pokud bychom nenastavili k tomu žádné mantinely a prohlašovali bychom ten dnešní návrh, tak bychom plánovitě vytvořili prostředí, kde by proto pro ty děti jeden z těch vzorů chování nebyl. To je první poznámka.

A druhá poznámka. Ono každé dítě má svého biologického rodiče. My tady příběhy – mnohdy já slyším, že se začínají říkat někde od prostředka, neříkají se od začátku. A my někomu poskytneme právo, ale zároveň mám obavu, a vnímám to jako riziko, že můžeme vzít právo tomu dítěti na svého biologického rodiče. A proto bych byl velmi opatrný při této diskusi. Já chápu všechny ty příběhy a chápu, že se může někdy stát, že ani tradiční manželství, může se stát spousta věcí, kdy bude chybět jedna z těch rolí, kdy jsou nějaké problémy a podobně, ale nelíbí se mi, že bychom opravdu plánovitě vytvořili prostředí my rozhodnutím dopředu pro děti, že nebudou mít oba dva vzorce chování. To by se mi nelíbilo. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Nyní se s přednostním právem hlásí pan místopředseda Skopeček. Proto jsme se vystřídali při řízení schůze. Prosím, ujměte se slova.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuju pěkně, paní místopředsedkyně, za vstřícnost. Vážené kolegyně, kolegové, já vás nebudu dlouho zdržovat. Nicméně bych rád vyjádřil svůj názor na danou věc, hlavní princip toho, proč budu hlasovat... nebo proč budu zastávat postoj, jaký budu zastávat.

Na úvod řeknu, že jsem zastáncem manželství jako výhradně svazku muže a ženy a má to podle mého názoru zůstat i nadále. Manželství je jistá výsada a privilegium, v tom souhlasím i s těmi, kteří předkládají návrh, který má manželství otevřít nebo rozšířit na další stejnopohlavní páry, nicméně já jsem přesvědčen, že ta výsada, to privilegium, pro manželství mělo a má své důsledky a důvody a že i to, že je to privilegium, znamená i to, že ty páry nesou jistou regulaci a omezení, když do toho svazku vstoupí.

Jak to privilegium, tak ta regulace nebo do jisté míry omezení svobody má své důvody. Dříve církve, dnes více stát toto privilegium poskytuje nikoliv výhradně a pouze proto, aby stvrdilo jakýkoliv cit dvou lidí, kteří do manželství vstupují. Manželství tu není proto, aby stvrzovalo lásku jakéhokoliv páru. Ta je bezesporu nutným a hlavním předpokladem pro to, aby manželství a rodina byla úspěšná, nicméně tím hlavním důvodem, proč to manželství je regulováno, proč je výsadou, je to, že je to přirozené, optimální místo pro založení rodiny, výchovu dětí, a tedy i přežití a pokračování společnosti. A to prostě mohou zajistit jenom páry, kde na jedné straně je muž a na straně druhé žena. Tak to prostě biologicky je a nejde to jakkoliv změnit.

Jak říkám, stát nereguluje a neomezuje svobodu muže a ženy kvůli jejich citu a kvůli jejich lásce, ale kvůli tomu, aby bránil rychlému spontánnímu rozpadu rodin, které by dostaly do problémů zejména děti, ale i další členy rodiny. Jinak jsem totiž přesvědčen, že státu není nic do toho, kdo s kým a jakým způsobem žije, kdo jakého partnera či partnerku si k soužití vybírá. A podle mě ani nám by nemělo být nic do toho, kdo a s kým žije, koho si vybral jako svého životního druha. Já dokonce nevyklučuju to, že mezi partnery, myslím teď v tuto chvíli mezi stejnopohlavními partnery, může existovat dokonce i silnější cit, silnější láska než u řady heterosexuálních partnerů, kteří vstupují dnes do manželství. Ale znovu chci zopakovat, že manželství tu není jenom kvůli potvrzení lásky, je tu kvůli vytvoření stabilního a bezpečného přirozeného prostoru pro narození a výchovu dětí. Proto si také myslím, že adopce dětí by měla být umožněna výhradně muži a ženě a neměla by být rozšířena či jakkoliv v tomto smyslu ředěna.

Nicméně rád podpořím změnu legislativy, která usnadní život dnešním párům, které žijí v registrovaném partnerství v tomto smyslu, a doufám, že jsem to i ve svém příspěvku naznačil. Mně je jedno, kdo jak a s kým žije, a myslím si, že stát by měl do spontánních lidských vztahů zasahovat co nejméně, respektive vytvářet taková pravidla, která lidi, partnery, ať už má partnerství jakoukoliv podobu, omezuje a komplikuje jim život co nejméně. Proto takové věci jako informace o zdravotním stavu partnera, otázky dědických vztahů, to jsou věci, o kterých já jsem schopen připustit diskusi, a rád budu hledat takovou podobu těchto změn, která dnešním stejnopohlavním párům žijícím v registrovaném partnerství co nejvíce usnadní život.

Jenom řeknu na závěr, že projednáváme věc velmi vážnou. Není to věc, která je parametrem, tak jako rozhodujeme o celé řadě zákonů, kdy měníme parametry hospodářské politiky, regulace nejrůznějších oblastí hospodářského života, alespoň to, co třeba zajímá mě jako ekonoma, co lze velmi snadno a rychle opravit nějakými dalšími novelami v co nejkratším čase. Já bych byl velmi rád, abychom zejména u tohoto tématu si uvědomili to, že jistě máme v tuto chvíli svěřenou moc měnit zákony v České republice a že v tuhle chvíli nebudeme měnit nějaký bezvýznamný parametr, ale saháme na instituci, která má neskonale dlouhou tradici, neskonale dlouhou historii, která bezesporu přesahuje nejenom mandát této Sněmovny, ale přesahuje zdaleka

i životy nás všech. Myslím si, že v takových chvílích a v takových bodech bychom měli o to více tu naši moc měnit zákony a zasahovat do historických institutů, měli bychom tu moc brát velmi vážně, měli bychom ji využívat ve velmi omezených případech, měli bychom brát v úvahu i argumenty a důvody, proč se naši předci rozhodli pro jistou podobu tohoto institutu, a ta naše pýcha rozumu by měla být v tomhle případě velmi snížena a měli bychom o tom rozhodovat v kontextu té historie, kterou institut manželství má.

Stejně tak bych rád poprosil, jakkoliv respektuji názor kolegů, kteří mají opačný názor, abychom debatu vedli – já ji tady dnes poslouchám poměrně pozorně – až do konce velmi kultivovaně, abychom nepoužívali nefér argumenty. Pro mě tím nefér argumentem a nefér termínem už je samotný termín manželství pro všechny. Podle mého názoru je to zavádějící spojení. Podle mého názoru je to manipulativní spojení, protože, jak jsem říkal, manželství je privilegium a tímto návrhem zákona chcete pouze to privilegium rozšířit na další privilegovanou skupinu, ale to neznamená, že to bude manželství pro všechny. Stejně tak prosím, abychom se nenálepkovali tím, kdo jaké máme zahraničněpolitické názory či zahraničněpolitické ukotvení. Rozhodujeme o tom v České republice, rozhodujeme o manželství pro české občany a vůbec to nemá nic do toho, jaký máme názor na zakotvení České republiky mezi západními demokraciemi nebo jaký názor máme na stávající Rusko. Velmi bych si přál, abychom tyto věci do té debaty netahali, aby ta debata probíhala férově, abychom pokud možno dospěli k výsledku, který nebude divokým hlasováním, ale který bude schopna přijmout i většina společnosti, bude s tím sžita – a teď tou většinou společnosti nemyslím nejruznější průzkumy veřejného mínění, které na toto téma v různé době vznikají.

Rozhodujeme o zásadním, fatálním, možná nejdůležitějším tématu tohoto volebního období. Rozhodujeme o hodnotovém tématu, a proto všechny, i ty, kteří jsou zastánci té změny, prosím, aby k tomu přistupovali opravdu s úctou k té tradici a skutečně popřemýšleli, jestli jakákoliv radikálnější změna má smysl a má důvod měnit osvědčené, staletými osvědčené instituce. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji panu místopředsedovi. Jako další je přihlášen pan poslanec Jan Síla a připraví se posléze paní poslankyně Pavla Golasowská. Pane poslanče, ujměte se slova.

Poslanec Jan Síla: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo... (hledí do téměř prázdných vládních lavic), pane ministře, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji, abych vám nějak vyjádřil nebo vysvětlil svoje vlastní postavení, které reprezentuje názor SPD, a to je názor na manželství pro všechny. Domnívám se, že současná novela tohoto zákona není úplně jenom o tom posuzování manželství, názvu manželství a jednotlivých jako bodů nebo drobností, jak bylo tady několikrát v diskusi poznamenáno, ale chtěl bych pojmout ten svůj referát skutečně komplexně, protože jsem se snažil proniknout do té problematiky. Já sám jsem 45 let ženatý, vychoval jsem několik dětí a tak dál, čili mě se to jako přímo nedotýká. Nedotýká se to ani mých příbuzných. Ale to znamená, budu se snažit vás seznámit s názorem, který jsem si udělal po prostudování spousty materiálů.

A sice začal bych tak. V roce 2006 byl schválen zákon č. 115 o registrovaném partnerství osob stejného pohlaví. V roce 2018 předložen byl v Parlamentu návrh novely občanského zákoníku rozšiřující manželství rovněž na svazky osob stejného pohlaví. Parlament o něm nerozhodl. Od června 2022 nyní leží tady u nás ve Sněmovně zase sněmovní tisk č. 241, který má umožnit uzavírat stejnopohlavní manželství a změnu registrovaného partnerství na manželství. To je důležité. Zákon č. 115/2006 Sb. svým § 13 odst. 2 zcela vyloučil osvojení dítěte registrovaným partnerem bez ohledu na další okolnosti. A já se domnívám, že celý problém a meritum problému, který tady všichni probíráme, a je kolem něho tolik řečí, je, že opakovaně ke schválení je předkládána tato novela proto, že osvojení a výchova naší další

generace v homosexuálních prostředích, v takzvaných homoparentálních rodinách, je vlastně hlavní příčinou toho všeho.

Proč si to myslím? Ústavní soud 14. června 2016 zrušil § 13 odst. 2 zákona č. 115/2006 Sb. zcela vylučující osvojení dítěte registrovaným partnerem. Velmi dobře si pamatuji, já jsem to viděl sám na obrazovkách, jak protagonista LGBT komunity v České republice herec Hromada před přijetím zákona o registrovaném partnerství na přímý dotaz redaktorky České televize lživě vyjádřil, že tato komunita nikdy nebude usilovat o osvojení a výchovu dětí. Mimo jiné to byl šéf poradců ministryně pro lidská práva Džamily Stehlíkové a poradce ministra Michaela Kocába. Po zrušení dotyčného § 13 odst. 2 zákona č. 115 přiznal, že byl tento paragraf záměrně zapracován do zákona pouze jako obezlička pro zklidnění zásadních odpůrců zákona. Věděl totiž, že po přijetí bude muset v budoucnu Ústavní soud tento paragraf zrušit. Totiž tehdy platný zákon o rodině umožňoval nebo umožňuje ještě osvojení dítěte nebo pěstounskou péči o ně jak manželským párům, tak například homosexuálním jednotlivcům za podmínky, že poskytují vhodné výchovné prostředí. Tento jednoznačný rozpor v zákonech Ústavní soud vyřešil zrušením výše zmíněného paragrafu v zákonu o registrovaném partnerství. Čili cílem bylo registrované partnerství osob stejného pohlaví postavit na roveň manželství, které umožňuje osvojení dětí homosexuálním jednotlivcům. Aby bylo tohoto cíle dosaženo, musí ještě zákonitě proběhnout legalizace stejnopohlavního manželství.

Návrh novely občanského zákoníku rozšiřující manželství také na svazky osob stejného pohlaví byl neúspěšně předložen již za dva roky po zrušení § 13 odst. 2 Ústavním soudem, to znamená v roce 2018. Od června 2022 tady leží ta novela, nebo sněmovní tisk č. 241 opět. Když se nad tím zamyslíme, nad jednotlivými termíny, zjistíme, že se vlastně jenom jedná o posouvání Overtonova okna. Overtonovo okno odráží dobový názor veřejnosti. Zastánci zájmů ležících mimo Overtonovo okno se snaží přesvědčit a manipulovat veřejnost tak, aby se okno posunulo jejich směrem. Názory veřejnosti se tak postupně v čase posouvají od nemyslitelného na radikální, přijatelné, rozumné, populární a nakonec uzákoněné. V rámci posunu Overtonova okna se dlouhodobě snaží čtyřprocentní menšina přenést na většinovou populaci zátěž své biologické anomálie.

Paragraf 655 občanského zákoníku říká, že manželství je trvalý svazek muže a ženy vzniklý způsobem, který stanoví tento zákon, a tak dále. Podle ustanovení § 800 téhož zákona stále ještě platí bod 1: osvojitelé se mohou stát manželé nebo jeden z manželů. Dříve se říkávalo: za vším hledej ženu. Já říkám: hledej cestu peněz.

Prosazením takzvaného manželství pro všechny bude zrušena poslední legislativní překážka masivnímu rozvoji výnosného byznysu privátních center asistované reprodukce, což jsou lékařské postupy a metody, při kterých dochází k manipulaci se zárodečnými buňkami nebo přímo s embryi. Současná česká legislativa umožňuje, aby se z České republiky stala velmoc pro poskytování umělého oplodnění cizincům. V Česku funguje několik i speciálních agentur, které toto zařizují. Už v roce 2019 útočili detektivové na tehdejší vládu k regulaci obchodu s dětmi, do kterého se zapojily úřady a zdravotnická zařízení v Praze. I u nás probíhají takzvané obchody s dětmi, protože singles nabízí náhradní mateřství i s výběrem pohlaví. Asistovaná reprodukce je... Vteřinku... (Zkoumá svoje papírové materiály.) Já jsem tam totiž udělal ještě vložený jeden odstavec, velmi důležitý, který měl vysvětlovat, proč asi nebyla v tom roce 2019 iniciována žádná zákonná úprava takzvaného surogátního mateřství. Nicméně to musím přeskočit, protože bychom se dostali do těžkých diskusí a debat, které by možná velmi prodloužily tady tuto debatu.

Asistovaná reprodukce by se měla stát záchranou pro bezdětná manželství, ale také se z ní stal výnosný byznys, který může mít nedozírné negativní následky pro budoucnost lidské populace. Pokud na to budete mít, tak si v blízké budoucnosti koupíte dítě jako domácího mazlíčka podle svých požadavků, blond klučinu s výškou 190 centimetrů a třeba s IQ 180. No a většina těch, co na to mít nebudou, se stane podřadnou rasou, jejichž IQ bude dále řízeno neúprosnou Gaussovou křivkou.

Proti tomuto trendu však byl předložen návrh novely Listiny základních práv a svobod, který je tady dnes taky na projednávání. Je to sněmovní tisk 276, jehož cílem je doplnit ochranu rodiny na úrovni ústavního pořádku, zakotvenou čl. 32 hlavy 4 Listiny základních práv a svobod, o ochranu jednoho ze základních stavebních prvků úplné biologické rodiny, jímž je manželství muže a ženy.

Zmínil bych se jenom, jak je to u sousedů. Manželství je pod zvláštní ochranou dle čl. 6 německého Grundgesetz, ústavní ochranu manželství jakožto svazku muže a ženy poskytuje čl. 18 polské ústavy, čl. 41 slovenské ústavy. Obdobná ustanovení jsou přítomna též v ústavních pořádcích Chorvatska, Lotyšska, Litvy a jiných.

Chtěl bych zde zmínit, že rodina představuje základní jednotku společnosti a nezastupitelný prvek triády člověk–rodina–společnost. Rodina nenahraditelně a v podstatě výlučně plní několik funkcí takového významu, že bez ní není život lidské společnosti jako celku možný. Jsou to funkce reprodukční, socializační, sociálně-ekonomická, regenerační a podpůrná. Je posláním státu, aby rodině poskytoval ochranu, napomáhal jí v nesnázích a přitom zejména všestranně podporoval dosažení takové její podoby, která odpovídá osvědčenému a zažitému ideálu funkční rodiny.

Již tisíc let je v našem civilizačním okruhu ukotveno manželství jako svazek jednoho muže a jedné ženy, kolem nějž vzniká rodina a který je prostředím, v němž jsou plozeny a vychovávány děti, vedle toho také zajišťovány případné potřeby stárnoucích rodičů. Tato zcela mimořádná tradice je navzdory některým tendencím posledních několika málo let hluboce společensky i právně prověřena a zakořeněna. Manželství poskytuje základ pro stabilní sociální prostředí, v němž se mohou děti zdravě rozvíjet v úspěšnou další generaci. Jedině manželství muže a ženy má potenciál naplnit všechny hlavní funkce rodiny, přivést na svět další generaci a vychovat ji v nenahraditelném a vzájemně nezastupitelném mateřském a otcovském vzoru, a to v prostředí poskytujícím alespoň nějaké záruky stability a dlouhodobosti. Jakákoliv jiná forma rodinného soužití tento potenciál v takové míře již ze své podstaty mít nemůže.

Ústavní ochrana manželství by měla zajišťovat také ochranu pojmu manželství, a to výlučně jakožto svazku jednoho muže a jedné ženy. I tento aspekt je mimořádně důležitý, neboť zabraňuje jiným legislativním či výkladovým experimentům s formami manželství a dalším posunem do Overtonova okna, okna naší veřejnosti.

Empirické výzkumy ukazují, že děti nejlépe prospívají v péči svých sezdaných biologických rodičů. Na toto téma bylo publikováno mnoho pozitivních, ale i negativních studií. Všechny studie vždy napadají oponentní názor ze špatné metodiky malého souboru a tak dál. Je neoddiskutovatelným faktem, že děti vyrůstající v jiných formách rodinného uspořádání, například v prostředí, kde chybí otec nebo matka, jsou znevýhodněny v celé řadě oblastí týkajících se například zdraví, konzumace alkoholu, drog, kriminality, vzdělání, mezigenerační chudoby a podobně. Společenskovědní výzkum ukazuje na zásadní rozměr pohlavně diferencovaného rodičovství coby předpokladu optimálního dětského vývoje a socializace. Děti, které jsou vychovávány svými biologickými sezdanými rodiči, v průměru dosahují lepších fyzických, kognitivních a emočních výsledků než děti vychovávané v jiných podmínkách.

Ve Spojených státech, které jsou protagonisty tady této problematiky, řešení této problematiky, bylo zpracováno mnoho různých studií se závěrem: děti lesbických a gay rodičů nejsou znevýhodněny v nějakém významném ohledu ve vztahu k dětem heterosexuálních rodičů. Domácí prostředí poskytované lesbickými a gay rodiči je stejné jako to poskytnuté heterosexuálními rodiči s ohledem k podpoře a umožnění psychosociálního rozvoje dětí. Proti tomu stojí studie doktorky Trace Hanson z roku 2008, která publikovala, že děti vychované gay a lesbickými páry se asi sedmkrát častěji identifikovaly jako ne-heterosexuální.

V roce 2012 provedl Mark Regnerus retrospektivní studii s rozsáhlým souborem populace ve Spojených státech. Výzkumu se zúčastnilo nebo ten soubor tvořilo přes 3 000 dospělých osob ve věku 18 až 39 let, u nichž se zkoumaly četné kvalitativní ukazatele jejich

dosavadního života v závislosti na způsobu jejich výchovy. Tyto osoby byly zařazeny do osmi skupin podle prostředí, ve kterém vyrůstaly a byly vychovávány. Já to nebudu tady říkat, jako – řeknu pouze nějaký výsledek tady této studie. (V sále je hlučno.)

Nyní na veřejné podpoře je 10 % dětí pocházejících z normální biologické rodiny, 38 % z lesbické rodiny nebo vztahu a 23 % z gay vztahu. Nezaměstnaní jsou z normální biologické rodiny – 8 %, lesbický vztah – 28 %, gay vztah – 20 %. Identifikuje se jako výlučný heterosexuál – byla jedna otázka. Normální biologická rodina – 90 %, lesbický vztah – 61 %, gay vztah – 71 %. Žije stejnopohlavně, to znamená gay nebo lesbicky: u normální biologické rodiny je to 13 %, u lesbického vztahu 40 % a gay vztahu 25 %... (Otáčí k předsedajícímu.)

Místopředseda PSP Jan Skopec: Ano, pane poslanče, rozumím vám. Poprosím kolegy a kolegyně, aby se ztišili ve svých debatách. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Poslanec Jan Síla: Zajímavý je tady ukazatel – uvažoval nedávno o sebevraždě – byla taky otázka. Z normálních biologických rodin to bylo 5 %, z lesbických vztahů 12 % a z gay vztahů 24 %.

Databáze, se kterou pracoval Regnerus, není dlouhodobou studií, a tím nemůže vysvětlit kauzalitu mezi statistickými výsledky a typy rodin. Regnerus uzavírá svoji studii slovy: nejsou udržitelná dosavadní tvrzení odborníků o tom, že mezi potomky vyrůstajícími v homoparentálních rodinách a potomky z biologických rodin s otcem a matkou nejsou podstatné rozdíly.

Sociolog David Popenoe z Rutgers university cituje: Pohlavně diferencované rodičovství je důležité pro lidský vývoj a role otců ve výchově dětí je jedinečná a nenahraditelná. Výchovný styl otců se liší od mateřského, což by mohlo být vysvětlením pro zjištění mnoha empirických studií, které zdůrazňují velkou roli otcovského vlivu v prevenci kriminality u dospívajících chlapců nebo adolescentního těhotenství u dívek. Potenciál biologické reprodukce odráží biologickou realitu. A tuto podmínku splňuje pouze pár mužů a žen. Důvod vyčlenění jiných forem soužití z institutu manželství je skutečnost, že institut manželství odráží především zájem dětí, protože bylo prokázáno, že trvalé soužití mužů a žen je v průměru nejlepším prostředím pro řádnou výchovu a péči o děti. Stát by neměl preferovat uspokojování tužeb homosexuálních partnerů pro falešné prosazování humanity naoktrojované Evropskou unií, ale primárně prosazovat zájmy dětí a ne emocionální vztah dvou dospělých osob, ať homo- či heterosexuálních.

Uvědomují si předkladatelé tohoto návrhu například, že se případně dítě rozhodnutím nějaké přidělovací komise nebude moci bránit? Pokud se dostane do péče dvou pedofilů, tak další problém nastane ve školce a pak ve škole, kde se stane objektem posměchu a šikany. Také pokud bude dítě vychováno v gay vztahu stylem, že je normální, když muž má anální sex s mužem, tak je do budoucna cosi špatné. (V sále je trvalý hluk.)

Česká společnost je velmi tolerantní a jsem za to velmi rád. Perzekvovat někoho za jeho životní či politické názory... (Obrací se k předsedajícímu.)

Místopředseda PSP Jan Skopec: Tak, pane poslanče, já poprosím o ztišení, abyste mohl pokračovat.

Poslanec Jan Síla: Perzekvovat někoho za jeho životní či politické názory, náboženské cítění nebo sexuální orientaci odmítáme. Západní tolerantní způsob nahlížení na člověka je z mého pohledu jediné správné, ale nesmí být zneužíván. Vzhledem k současné snaze o destrukci uznávané definice rodiny je nutné se snažit zvrátit tento vývojový trend a vrátit se k rodině složené z mámy, táty a jejich biologických potomků.

Osobně podporuji úpravu občanského zákoníku tak, aby byla narovnána práva homosexuálních a heterosexuálních párů, mimo adopce dětí a zavádějíciho názvu jejich vztahu jako manželství. Tradiční rodinu z tohoto pohledu nepovažuji za anachronismus, ale naopak za základní podmínku pro reparaci aktuálně probíhající morální a fyzické devastace naší společnosti.

Na závěr bych chtěl říct, že navrhuji zamítnutí tohoto tisku v prvním čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuju. Takže se připojujete už k návrhu, který přednesl pan poslanec Zdeněk Kettner, pan poslanec Dufek a pan poslanec Juchelka, tak si doplním ještě i vás. A na vaše vystoupení jsou tu dvě faktické poznámky, s první vystoupí pan poslanec Kohajda a připraví se paní poslankyně Malá. Než kolega dorazí k pultíku, tak načtu omluvu. Pan poslanec Nacher Patrik se omlouvá od 14.30 hodin z pracovních důvodů.

Pane poslanče, prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Michael Kohajda: Dámy a pánové, pane předsedající, děkuji za slovo. Já jsem se nechtěl zapojovat do této debaty, ale pakliže tady pan kolega Síla, vaším prostřednictvím, říká, že přidělovací komise přidělí při adopci dítě dvěma pedofilům, tak si myslím, že je to opravdu už za hranou, tohleto! To už nemá s racionální diskusí nic společného. A navíc to tedy dosti zpochybňuje práci státních orgánů. Určitě při posuzování podmínek adopce – a já teď nebudu říkat, jestli je stejnopohlavním párům, což není možné, víme – tak přece každá komise racionálně zvažuje objektivně všechny skutečnosti. Tohle si myslím, že je úplně mimo, úplně za hranou. A myslím si, že by to vyžadovalo omluvu. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Nyní vystoupí paní poslankyně Malá.

Poslankyně Taťána Malá: Děkuji za slovo, pane předsedající. Pane poslanče, prostřednictvím pana předsedajícího, tohle byla opravdu síla!

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Tak pan poslanec Síla. (Pobavení a smích v sále.) Uvidíme, jestli to bude síla. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Jan Síla: Děkuji za slovo. Já si uvědomuji, že jsem očekával, že kolem toho bude velká diskuse. Ale nicméně vás musím upozornit na to, že Praha se stala vlastně střediskem a takovým, jak oni to říkají, teď je to moderní, centrem prodeje dětí do zahraničí ve spolupráci s ukrajinským pracovištěm, jedním jako, takzvané asistované reprodukce, a nechci tady jmenovat nikoho. A tyto děti, které odcestovaly z naší republiky, nikdo neví, kde skončily. Nikdo nezná, kdo si je vlastně koupil. Mimochodem za jedno takové dítě se platilo 60 000 eur. Nikdo vůbec neví, kde tyto děti skončily. Detektivové to zjišťují a shání informace po celém světě. Podařilo se jim dohledat spoustu, nebo většinu těchto dětí, které třeba byly od nás z té Prahy transportovány do zahraničí. Já nevím, možná se opakuji, znáte asi tu celou aféru nebo ten případ, to se jmenovalo Španěl. Ta aféra se jmenovala Španěl podle prvního takzvaného otce, který si tu byl koupit dítě. To mě vede k tomu, že žádný z nich, z nás v České republice nevíme, co jsou to za lidi, co si tady jezdí kupovat ty děti. Proto jsem použil toho možná expresivního názoru, nebo výrazu, dva pedofilové, na jedné straně. Ale na druhé straně nechci tím napadat v žádném případě naše zákonodárství nebo naši úpravu zákonnou, která má osvojení, adopce a tak dál, má v zákoně upravené tak, že k tomu by nemělo dojít u nás, u našich. Ale jestliže se jednou – (Předsedající: Čas, pane poslanče. Vaše faktická poznámka vypršela.) Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Nyní vystoupí paní poslankyně Ochodnická, připraví se pan poslanec Juchelka. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Martina Ochodnická: Děkuji, pane místopředsedo. Já jenom velkou, rychlou, krátkou reakci na pana poslance Sílu, vaším prostřednictvím. Přišla mi zpráva od jedné ženy, které si velmi vážím, a ráda bych ji tady přečetla. Já se opravdu modlím, abych jednou neměla dítě, které tohle bude muset řešit. Ne proto, že bych ho neměla ráda, ne proto, že by mi bylo něco méně, ale aby tohle nikdy nemuselo poslouchat. Nikdy.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Pan poslanec Juchelka, připraví se paní poslankyně Malá.

Poslanec Aleš Juchelka: Já mockrát děkuji. Já bych chtěl jenom v rámci férové debaty na pana poslance Sílu, vaším prostřednictvím. Spousta gayů a leseb, které ke mně chodí do kanceláře a lobbují za manželství pro všechny, nechce surogátní mateřství. Je proti tomu a je proti tomu, aby surogátní mateřství bylo. A chtějí také, aby bylo uzákoněno, aby nějaký zákon v České republice fungoval. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji. Nyní faktická poznámka paní poslankyně Malé a bude následovat faktická poznámka paní poslankyně Válkové. Prosím.

Poslankyně Taťána Malá: Tak já jsem velmi ráda, že pan poslanec Síla tady citoval informace, které načerpal z kulatého stolu, který jsme pořádaly s paní profesorkou Válkovou na téma náhradního mateřství. A myslím si, že právě to je ten důvod, proč je potřeba náhradní mateřství v České republice upravit, aby se s dětmi nemohlo obchodovat. Ale na druhou stranu nemůžete vylít s vaničkou i dítě a neumožnit neplodným párům mít děti. My jsme se opravdu tady už asi zbláznili.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Tak děkuji. A nyní vystoupí paní poslankyně Válková.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Odbíháme trošku od tématu, byť s tím některé obavy úzce souvisí, myslím s institutem náhradního mateřství. Tak pro uklidnění chci říct, že tady určitě, protože když jsme slyšeli, že Ministerstvo spravedlnosti někdy na jaře připraví věcný záměr úpravy náhradního mateřství, tak na tom kulatém stole, který proběhl 22. června, čili minulý týden, jsme se s tím nespokojili. Takže vznikne pracovní skupina, ta bude paralelně pracovat jak na definici náhradního mateřství, nad tím jsme se napříč politickým spektrem všichni, a také přítomní na tom kulatém stole odborníci, shodli, že současná šedá zóna, která využívá až zneužívá absence toho pojmu náhradní mateřství, který by byl definován v občanském zákoníku, potřebuje co nejrychleji tu definici vygenerovat a současně nastavíme ty zdravotní parametry tak – já bych to trošku upřesnila, že bude to samozřejmě dostupné těm neplodným párům, které prokážou, že využily všechny jiné cesty, které by mohly vést ke zplodění dítěte. A tohle je vlastně pro ně takové – (Předsedající: Čas, paní poslankyně.) – v trestním právu se říká i ultima ratio, prostředek nejzazší, a pokud se to doloží, tak samozřejmě – (Předsedající: Čas.) Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Já děkuji za dodržení času. A nyní se vracíme do obecné rozpravy a vystoupí paní poslankyně Golasowská Pavla.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych se já také vyjádřila k návrhu, který tady diskutujeme. Můj projev nebude emotivní, bude spíš věcný, neboť bych tady chtěla představit argumenty, proč nejsem pro manželství pro všechny.

Jak už tady zaznělo, i ten název je zavádějící, protože to není manželství pro všechny, ale je tady návrh, aby z manželství jako svazek muže a ženy bylo doplněno také o manželství pro homosexuální páry. Takže od propagátorů návrhu umožňujícího manželství osob stejného pohlaví sdružených v iniciativě Jsme fér, slyšíme řadu argumentů... (Odminka kvůli hluku.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Ano, paní poslankyně, i vám se budu snažit vytvořit prostor a poprosím kolegy a kolegyně, aby se ztišili. Děkuju.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji. Slyšíme řadu argumentů, proč by mělo být takzvané manželství pro všechny. Buďme tedy fér a podívejme se na tyto argumenty také pohledem z druhé strany, a to pohledem rodinného práva.

Mezi jeden z argumentů patří, že homosexuálové jsou diskriminováni tím, že nesmějí uzavřít manželství. Tento argument je nepravdivý. Manželství je čistě právní institut definovaný jako trvalý svazek muže a ženy, uzavřený zákonem stanoveným způsobem při splnění zákonem stanovených podmínek.

Homosexuálové smějí uzavírat manželství za úplně stejných podmínek jako kdokoliv jiný. Z hlediska práva jsou si tedy všichni zcela rovni. Každý muž může uzavřít manželství se ženou a každá žena může uzavřít manželství s mužem, a to bez ohledu na sexuální orientaci kteréhokoliv ze snoubenců. Nikdo při uzavření manželství nezjišťuje sexuální preference snoubenců. Homosexuálním osobám v uzavření manželství zákon nijak nebrání a mají v tomto ohledu zcela rovná práva jako osoby heterosexuální či jakékoliv jiné sexuální orientace. Ostatně existují homosexuální osoby, které manželství uzavřely a v manželství se i staly rodiči dětí.

To, co příznivci manželství pro stejnopohlavní páry požadují, ve skutečnosti není umožnění manželství homosexuálů. Ve skutečnosti požadují změnit definici pojmu manželství, která je založena na tom, že primárním účelem manželství odjakživa bylo a je plození a výchova dětí. Logicky tak manželství vychází ze základního biologického faktu, že rodiči dítěte mohou být pouze muž a žena. Požadavek na změnu zákonné definice manželství na svazek dvou osob libovolného pohlaví, tedy nikoliv nutně jednoho muže a jedné ženy, ve skutečnosti znamená, že manželství v budoucnosti již nemá být tím, čím je dnes, tedy svazkem muže a ženy, nýbrž svazkem jakýchkoliv dvou lidí bez ohledu na jejich pohlaví.

Argument druhý. Homosexuálové chtějí žít s milovanou osobou a toto právo je jim upřeno. Láska je jen jedna. Právo žít s jakýmkoliv počtem milovaných osob bez ohledu na jejich pohlaví v naší společnosti není nikomu upřeno a každý necht' si jej realizuje, jak je mu libo. Nemá to nic společného s manželstvím. Láska není základem ani předpokladem manželství. Existence citové náklonnosti mezi snoubenci není předpokladem uzavření manželství a nikdo ji u snoubenců při uzavírání manželství nezjišťuje ani neověřuje.

Manželství je formálně právní institut vytvářející právní rámec zajišťující dva nejzákladnější předpoklady pro založení rodiny a řádnou výchovu dětí. Těmito předpoklady jsou úplná rodina, tedy oba rodiče, matka a otec, a ekonomická základna rodiny, u nás v podobě společného jmění manželů, pokud se manželé nedohodnou jinak. Primárním účelem manželství je totiž založení rodiny a řádná výchova dětí a manželství je svazkem muže a ženy právě proto, že jen muž a žena mohou spolu zplodit dítě. Jen žena může být matkou dítěte a jen muž může být otcem dítěte.

Třetí argument. Tady je otázka, proč by stejnopohlavní páry nemohly uzavírat manželství, když některé manželské dvojice také nemohou nebo nechťejí mít děti, a přesto manželství uzavřít mohou? Zatímco dvojice muž a žena může alespoň teoreticky zplodit dítě vždy a předem to nelze zcela vyloučit, u stejnopohlavních párů naopak předem s jistotou víme, že děti nikdy zplodit nemohou. Není tedy důvod, proč by právní institut manželství, který byl vytvořen a má sloužit primárně pro plození a následnou výchovu dětí, měl zahrnovat dvojice osob, u nichž je předem naprosto jisté, že společně žádné dítě zplodit nemohou, a tedy ani nezplodí.

Otázka u argumentu číslo čtyři. Proč bychom měli chránit manželství muže a ženy, když polovina manželství se rozvádí a mnoho heterosexuálních rodičů špatně zachází se svými dětmi? Manželství jako svazek muže a ženy a jeho zákonný obsah představují stále nejlepší právní rámec poskytující nejlepší předpoklady pro stabilní rodinné prostředí a řádnou výchovu dětí. Přestože v posledních desetiletích pokračuje eroze manželství, dosud nikdo lepší model nevymyslel. Skutečnost, že se polovina manželství rozvádí a někteří rodiče nepečují řádně o své děti, není důvodem pro to, abychom rezignovali na ochranu manželství. Také to neznamená, že by snad soužití nesezdaných dvojic, ať již muže a ženy, nebo stejnopohlavních párů, bylo stabilnější, trvalejší a obecně vytvářelo pro výchovu dětí lepší podmínky než soužití manželské. Pokud považujeme vysokou rozvodovost a špatnou péči o děti za negativní jevy, rozhodně k jejich řešení nijak nemůže přispět změna definice manželství zcela popírající jeho dosavadní význam.

Další argument říká, že děti vychovávané stejnopohlavními páry v současnosti mají mnohem horší právní postavení než děti heterosexuálních párů. Tento argument je nepravdivý. Dítě může zplodit pouze dvojice muž a žena, nikoliv dvě ženy nebo dva muži. Zásadně tedy každé dítě má biologickou matku a biologického otce, čemuž zpravidla odpovídá i právní rodičovství. Matkou dítěte je žena, která dítě porodila. Pokud je matka vdaná, je za otce dítěte považován její manžel. Pokud matka dítěte není vdaná, je zřejmé, že i její dítě má nějakého otce, který může své otcovství právně založit například prohlášením před matričním úřadem.

Děti vychovávané homosexuálními páry se nemohou vynořit z jakéhosi vakua. Jejich početí nebylo možné bez účasti muže a ženy, ať již bylo početí třeba v uvozovkách technicky dosaženo jakýmkoliv způsobem. I tyto děti tedy mají matku, která je porodila, a musí též existovat muž, který může být právně považován za otce dítěte. Všechny děti mají tedy naprosto stejné výchozí právní postavení. Buď mají právně dva rodiče, matku a otce, nebo mají jen matku v případech, kdy matka svému dítěti takzvaně nezajistila právní otcovství tím, že je buď vdaná, a tedy za otce dítěte je považován její manžel, nebo prohlášením otce před matričním úřadem nebo jiným zákonem předvídaným způsobem. Právní postavení dětí fakticky vyrůstajících v rodině stejnopohlavních partnerů je tedy úplně stejné jako například právní postavení dítěte, které bylo po rozvodu rodičů svěřeno do péče matky, která navázala další partnerský vztah, a dítě je v budoucnu fakticky vychováváno společně s novým partnerem matky. Otcem dítěte je však i nadále dřívější manžel matky, který má zachována veškerá rodičovská práva i povinnosti ke svému dítěti. Nový partner matky žádná rodičovská práva k dítěti nemá, ačkoliv dítě s ním žije ve společné domácnosti a on se na výchově dítěte též podílí.

Pokud se v soužití dvou žen vyskytlo dítě bez otce nebo v soužití dvou mužů dítě bez matky, zpravidla to znamená, že tomuto dítěti bylo jedním z jeho rodičů upřeno jeho základní právo mít a znát druhého ze svých rodičů. Tady bych chtěla zdůraznit, že stojím na straně dětí a hájím jejich právo na to znát, kdo je jejich máma a táta.

Další argument říká, že umožnění manželství stejnopohlavních párů nijak neohrožuje manželství muže a ženy. Umožnění manželství stejnopohlavních párů ve skutečnosti znamená, a je tak koncipována i navrhovaná právní úprava, že je zásadním způsobem změněna samotná definice manželství, která je po tisíciletí neměnná v tom smyslu, že jde vždy o trvalý svazek muže a ženy. Po takovéto zásadní změně by tedy manželství již nikdy nebylo svazkem muže a ženy právě proto, že jsou muž a žena, ale svazkem dvou lidí. Tato změněná definice by

samozřejmě dopadla na úplně všechna manželství, existující i budoucí. Manželství mezi mužem a ženou by již napříště nebylo manželstvím mezi mužem a ženou jako předpokládaným otcem a matkou společných dětí, ale manželstvím dvou lidí.

Jde o totální destrukci dosavadního pojmu manželství a jeho naprosté odtržení od jeho základního účelu spočívajícího v založení rodiny ve smyslu zplození společných dětí a jejich výchovy. Pokud k této zásadní změně definice manželství přistoupíme a odkloníme se od její dosavadní podstaty, že jen muž a žena mohou být otcem a matkou společných dětí, můžeme se pak zcela legitimně ptát, proč by měl být počet osob vstupujících do manželství omezen na dva jedince. Manželská dvojice muž a žena je totiž dvojicí právě proto, že jen taková dvojice může tvořit i dvojici rodičovskou. Pokud však někdo tvrdí, že účelem manželství není a nemá být plození dětí, ale jen soužití milujících se osob, je nesmyslné setrvávat na požadavku omezení počtu osob žijících v manželství. Copak neexistují trojice nebo i větší skupiny lidí, které se milují a chtějí spolu sdílet svůj život? Láska je přece jen jedna a je stejná pro všechny.

A posledním argumentem, který říká, že zahraniční právní řády umožňují manželství stejnopohlavních dvojic. Už to tady bylo v debatě předtím zmiňováno, jak je to v zahraničí. Takže zahraniční právní řády umožňují leccos. Některé státy v USA umožňují dvojici mužů objednat si takzvanou výrobu dítěte, dítě si koupit a zlegalizovat rodičovství ke koupenému dítěti. Jedné ženě zaplatí za dodání vajíčka, další žena slouží jako inkubátor za poplatek. Jiné státy nic takového neumožňují a považovaly by to za nelegální obchodování s dětmi. Některé státy umožňují potraty v podstatě neomezeně, jiné je zakazují téměř ve všech případech, včetně znásilnění. Některé státy umožňují považovat právně za ženu osobu s penisem a varlaty a za muže osobu s vaječníky a dělohou.

Nic z toho přece není argumentem pro to, že by Česká republika měla svůj právní řád přizpůsobovat právnímu řádu jiných států. Bylo by to absurdní už jenom proto, že každá země má svůj vlastní právní řád vyhovující jejím vlastním podmínkám, vycházející též z jejich vlastních tradic, kultury a způsobu života, a tyto právní řády se od sebe liší, a nikdo tedy nemůže říci, který je ten nejlepší, z něhož bychom snad měli opisovat.

Vážené kolegyně a kolegové, za mě je manželství svazkem muže a ženy. Rodina je máma, táta a děti, plus samozřejmě širší rodina a další příbuzní. Rodičovství je o rolích, které jsou pro děti jedinečné. A já na straně dětí budu stát vždy.

A nyní bych ještě, už se blížím k závěru, ale ráda bych ještě přečetla k tomuto tématu dopis a vyjádření Národního centra pro rodinu: "Navržená právní úprava představuje průlomový zásah do vůle zákonodárce tím, že oslabuje dosavadní uznání významu biologického rodičovství při založení rodiny jako jednoho z účelů manželství a právo dítěte vyrůstat se svými biologickými rodiči. V článku 12 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv má pouze muž a žena právo uzavřít manželství a založit rodinu. Předložený návrh plně nerespektuje také článek 7 Úmluvy o právech dítěte, podle něhož má dítě mít právo, pokud je to možné, znát své rodiče a být v jejich péči. Navrženou úpravu nelze zdůvodnit ani výroky Evropského soudu pro lidská práva, který se opakovaně vyslovil v tom smyslu, že není nutné otevírat možnost uzavřít manželství homosexuálním párům, pokud jsou práva těchto párů dostatečně zajištěna. Příznivci navržené právní úpravy uvádí, že jde o vytvoření prostředí jistoty pro děti žijící v homosexuálních svazcích. Neodpovídají ale na zásadní otázku, jak bude naplněn účel manželství, totiž rození dětí, v případech, že jeden z rodičů nepřivede do manželského svazku homosexuálů dítě z předchozího heterosexuálního svazku. Zkušenost ukazuje, že se tyto děti v převážné míře do homosexuálního svazku dostávají jako děti, jejichž druhý biologicky rodič stojí zcela mimo výchovu dítěte, protože je velmi často z pohledu homosexuálně orientovaného biologického rodiče nežádoucí, aby byl dítěti znám. Přijetím návrhu, který umožní manželství i stejnopohlavním párům, dojde k znevýhodnění biologického rodičovství proti sociálnímu rodičovství.

Často je argumentováno tím, že existuje manželství stejnopohlavních párů i v jiných zemích. Nezmiňuje se ale to, že tyto státy mají v porovnání s Českou republikou upraveno dárcovství spermatu a že jejich země nepatří k zemím, jako Česká republika, kde by se v takové míře rodily děti náhradním matkám. V těchto zemích se děti mnohem snáz mohou dozvědět, kdo jsou oba jejich biologičtí rodiče.

Podle našeho názoru neohrožuje rozšíření institutu manželství na osoby stejného pohlaví takzvanou tradiční rodinu, ale vážně znevýhodňuje děti narozené do homoparentálních rodin a staví je do životních situací, jejichž dosah se dá stěží dopředu odhadnout."

Tolik dopis Národního centra pro rodinu. A já jenom na závěr řeknu to, co už jsem říkala na začátku, že já pro tento návrh na manželství pro homosexuální páry ruku nezvednu, protože si myslím, že manželství je svazkem muže a ženy a tak to má zůstat. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji, paní poslankyně. Vaše vystoupení vyvolalo faktickou poznámku pana poslance Síly. Připraví se paní poslankyně Bělohávková.

Poslanec Jan Síla: Děkuji za slovo. Nebudu dlouho zdržovat, já jsem se chtěl jenom vymezit proti dezinterpretaci paní poslankyně Malé, vaší prostřednictvím, o mém vyjádření o pedofilech. Já jsem uvažoval, nebo jsem řekl, že může se stát, že dva pedofilové skutečně si nechají odnosit dítě, porodit dítě zahraniční matkou u nás třeba a vyvézt si to dítě někde do zahraničí. A to je fakt! Tomu my, naše legislativa nemůže zabránit, protože na to nemá nástroje. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuju za dodržení času. A nyní se vracíme do rozpravy a vystoupí paní poslankyně Bělohávková a připraví se paní poslankyně Bačíková.

Poslankyně Romana Bělohávková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane předsedo, pane ministře, dámy a pánové, zdravím všechny statečné, kteří jsou ještě v tomto sále, a zdravím i mládež, která nás nebývale pozorně sleduje, a jsem ráda, že jsou tady.

Doufám, že jste si všimli mých šatů, protože jsem si je nevzala náhodou. Jsou v nich barvy duhy a mám k tomu dva důvody.

Ten první je ten, že jsem v nedávné době ve své ordinaci dostala krásný obrázek od pětileté Sofinky. Bylo tam jaro, sluníčko, kytky a byla tam taky nádherná duha. A maminka se mi za ten obrázek začala omlouvat. A já se přiznám, že jsem nejdříve nechápala, proč se mi omlouvá, a pak jsem pochopila, když mi řekla: "No víte, ona teď duha není pro všechny." – A tak já tady chci říct, že duha je pro všechny. A zvláště je pro ty pětileté děti, které ji milují a které ji rády malují.

Ten druhý důvod, proč mám na sobě tyhle šaty, je ten, že mně opravdu záleží na tom, aby se život lidem vydařil. Snažím se tomu pomáhat jako lékařka, snažím se tomu pomáhat jako radní našeho okresního města a opravdu upřímně tomu chci pomáhat i jako poslankyně této Sněmovny. Proto si dovoluji, prostřednictvím pana předsedajícího, poděkovat tomu, kdo tady teď je – teď jsem chtěla říct, že není (s úsměvem) – a to je náš poslanec Jiří Navrátil, protože on opravdu dal spoustu času a energie tomu, aby byl vypracován návrh zákona o partnerství, kterým, doufáme, se podaří nahradit dnes již překonaný a myslím si, že ne úplně povedený zákon o registrovaném partnerství z roku 2006. Já si té jeho iniciativy opravdu velice vážím. On ví, že jsem jeho návrh podepsala, ale že jsem si ho předtím třikrát přečetla, a protože jsem pouze MUDr., a nikoliv JUDr., tak se přiznám, že jsem si nechala udělat i vyjádření právníka, protože opravdu si myslím, že je třeba narovnat práva homosexuálních svazků, a naprosto s tím souzním, je třeba narovnat právo majetkové, právo dědické, právo na informace, právo na vdovský důchod. A toto všechno v tomto návrhu zákona o partnerství je. Ale to, co tam není, a to,

co já jsem opravdu hledala i pod čarou, aby nebylo, tak není tam právo na adopci dětí. A ten svazek je nazýván partnerstvím, nikoliv manželstvím. Takže opravdu jsem ráda, že všechna tato práva naprosto reálně budou napravena a narovnána, ale na druhou stranu že nejdeme za červenou linií, za kterou nikdo z nás – nebo doufám, že nikdo z nás – v klubu KDU-ČSL nechce jít, a to je právo na adopci dětí.

Já bych také ráda poděkovala, prostřednictvím pana předsedajícího, paní profesorce Válkové a paní poslankyní Malé za výborně uspořádaný kulatý stůl k tematice surogátního neboli náhradního mateřství, který byl minulý týden a kde byla vlastně nahlížena problematika náhradního mateřství optikou dítěte. A já jako pediatr vždycky tu dětskou optiku velice vnímám a velice mi na ní záleží. Na tom kulatém stole se vyjadřovala spousta velice kvalitních řečníků a odborníků a jedna z těch věcí, která mě mile překvapila a potěšila, byla ta, že z renomovaných právnických úst tam zaznělo, že neexistuje právo na dítě, že opravdu to bylo řešeno na úrovni Evropského soudu a právo na dítě, bylo řečeno, že neexistuje. Pro mě je v tom velká jistota a jsem opravdu za to ráda, protože to, že někdo má právo na dítě, jsem slyšela již poslední dobou několikrát.

Další, co mě poslední dobou nikoliv potěšilo, ale překvapilo, byla jedna statistika. Já se k ní hned dostanu, ale mám pocit a myslím si, že to je realita, nejenom můj pocit, že celá LGBT+ komunita se nyní trošičku nechává nasvítit reflektory a staví se do pozice nějaké znevýhodněné skupiny, obětí nějakého rasismu a podobně. Já si myslím, že tito lidé nejsou ani VIP osoby a ani to nejsou osoby hodné nějakého zvláštního zřetele. Ty osoby hodné zvláštního zřetele jsou děti a jsou to také těhotné ženy a jsem ráda, že i v našem právním systému je toto zakotveno.

Ale teď k té statistice. Expertka na extremismus na Fakultě biomedicínského inženýrství paní Barbora Vegrachtová v nedávné době uvedla na ČT 24 statistiku za rok 2022 ohledně trestných činů s rasistickým podtextem. Těch trestných činů za ten rok 2022 bylo 58. Někdo si řekne jenom, někdo si řekne tolik, ale to nechám stranou. Ale ona tam i měla rozklíčováno, proti komu tyto trestné činy s rasistickým podtextem byly vedeny. V 25 případech to bylo proti Židům, ve 20 případech to bylo proti Romům a pouze ve 13 případech to bylo proti členům LGBT+ komunity. A mě to upřímně překvapilo. Nevím, jestli i vás, ale mě opravdu ano, protože i já jsem začínala podléhat tomu mediálnímu tlaku, že opravdu homosexuálové jsou znevýhodňovanou, opomíjenou, napadanou skupinou. Ale toto byla opravdu data, která říkal člověk v úplně jiné souvislosti, nemám důvod jim nevěřit, a navíc musím říci, že jsem si je ověřovala i z druhé strany.

Také mě překvapila s tím související anketa, kterou provedl Seznam Zprávy v únoru tohoto roku. Té ankety se zúčastnilo víc jak 10 000 respondentů. Samozřejmě byla to jenom jedna z anket na Seznamu. A oni se ptali těchto respondentů, jestli mají být sexuální menšiny zařazeny mezi chráněné skupiny. A zde 7,3 % respondentů odpovědělo, že ano, ale celých 92,7 % jednoznačně odpovědělo, že ne. Takže i toto pro mě je důkazem a potvrzením toho, že opravdu ten mediální obraz, který tito lidé kolem sebe vytvářejí, není reálný a není pravdivý.

Já jsem již při svých minulých vystoupeních zde odmítala to, aby byla dána možnost adoptovat děti páry stejného pohlaví, protože ten vzor mateřství i otcovství je nenahraditelný. Ale já sama jsem jenom docela obyčejná lékařka z hor. Dokonce někteří, kteří nemají úplně rádi naši krásnou Českomoravskou vysočinu, tak říkají, že jsme z opičích hor. Ale mám zde pro vás vyjádření pana profesora doktora Johna Nolanda (Jerryho Nolana?) z Bristolské univerzity. A tak když slova jedné obyčejné dětské lékařky berete s rezervou anebo se jim usmíváte, tak možná tato slova na tak lehkou váhu brát nebudete.

Pan profesor Noland (?) řekl: "Rodičovství homosexuálních párů je obrovským a riskantním sociálním experimentem, jehož výsledky se začnou projevovat plně až po další generaci." A to je opravdu vážné prohlášení a je třeba ho mít na paměti.

A protože jsem příběhem začala, tak si dovolím příběhem také skončit. Opravdu mi velice vadí a trápí mě relativizace hodnot, na kterých je postavena naše evropská civilizace. A tím příběhem je jeden docela obyčejný... (Odminka pro velký hluk v sále.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Ano, paní poslankyně, rozumím. Poprosím zase kolegyně a kolegy, aby se zklidnili a mohla jste pokračovat v méně hlučném prostředí. Děkuju, kolegové.

Poslankyně Romana Bělohávková: Je to příběh jednoho devítiletého chlapce a jeho babičky. Tenhle klouček přišel ze školy a brečel. Babička z toho byla překvapená, protože jinak je to takový veselý klouček. A tak se ho ptala, Pepíku, co se stalo? A Pepík říká, babi, jsem já kluk? A babička říká, Pepíku, to víš, že jseš kluk! A babi, jseš si jistá? A babička říká, no, Pepíku, jsem si jistá – jako kluk ses narodil, jako kluka jsme tě pokřtili a jako kluka tě teď oblékáme a chodíš do školy. A Pepík říkal, víš, babi, ale paní učitelka říkala, že jsou kluci, kteří jsou vlastně holky, a holky, kteří jsou vlastně kluci. A babi, jseš si opravdu jistá, že já jsem kluk?

Víte co? To je přece špatně! Jako můžeme mást hlavy dospělým lidem, kteří mají svoje názory a kteří si mohou informace ověřovat. Ale pro mě to, že paní učitelka ve třetí třídě takhle zpochybňuje dětem jejich identitu, je naprosto nepřijatelné, trestuhodné. A moc doufám, že se nedožijeme toho, že to bude standardní přístup na našich školách.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Vaše vystoupení vyvolal jednu faktickou poznámku pana poslance Berkiho.

Poslanec Jan Berki: Pane místopředsedo, milé kolegyně, milí kolegové, vaším prostřednictvím si dovolím poslankyni, kolegyni, ubezpečit o dvou věcech. A prosím, ubezpečuju o tom i celou společnost. Já jako gay rozhodně nikomu neberu duhu. Prosím, užívejte si ji, kdo chcete, jak chcete!

A ještě upozorním na jednu věc. Opravdu jako gay netoužím po tom být v této společnosti VIP kvůli své orientaci. Ubezpečuju vás, že dokonce ani netoužím po žádném mimořádném zacházení. Jediné, co chci, je být plnohodnotným členem této společnosti!

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Pan poslanec Balaš nyní vystoupí s faktickou poznámkou. Než tak učiní, načtu jednu omluvu. Omlouvá se pan poslanec Nacher Patrik od 13.30 do 14.30. A nyní faktická poznámka. Prosím.

Poslanec Vladimír Balaš: Děkuji, pane předsedající. Vaším prostřednictvím bych se jenom rád zeptal paní poslankyně, jestli to je ta Katie Noland, která podporu manželství stejnopohlavních přirovnala k podpoře ISIS? Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Další s faktickou poznámkou je paní poslankyně Bělohávková. Prosím.

Poslankyně Romana Bělohávková: Musím říct, že o tomto nevím. Já umím říkat, že i nevím. Takže opravdu nedokážu se k tomuto vyjádřit. Zkrátka nevím o tomto.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Vracíme se do rozpravy. Nyní vystoupí paní poslankyně Bačíková Jana. Jenom upozorním, že budeme jednat do 14 hodin, kdy přeručíme.

Ve 14.30 budou pokračovat ústní interpelace a následně, jak se zdá, tak neprojednáme tento bod ani bod 74, tak oba budou pokračovat od 18 hodin.

Paní poslankyně, prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Bačíková: Děkuji. Vážený předsedající, ministři, dámy a pánové, chci se s vámi podělit o své obavy ohledně rozšíření instituce manželství na všechny lidi bez ohledu na jejich sexuální orientaci. I když respektuji práva každého jednotlivce a jeho právo na lásku a oddanost, musíme si položit otázku, jaký dopad by měla tato změna na naši společnost jako celek a zda je nutná opravdu v takovém rozsahu.

Tradiční manželství jakožto instituce má své kořeny v tisícileté historii a kultuře a po generace je vnímáno a zakotveno jako svazek muže a ženy. Manželství je a bylo utvářeno zásadami a hodnotami, které zohledňovaly zájmy rodiny, společnosti a její budoucnosti. Pro manželství byly stanoveny určité normy a povinnosti, které měly poskytovat stabilitu a ochranu pro páry a případné potomstvo. Ostatně potomstvo a podpora byla jedním z cílů ochrany institutu rodiny a také klíčovým zájmem státu a společnosti. Pokud když ale hovoříme o rozšíření manželství na všechny, zvažme dopad na tyto tradiční hodnoty. Sňatky pro všechny by mohly vyvolat otázky ohledně ztráty identity, manželství a jeho zvláštního postavení v naší kultuře. Navíc zavádění nových norem manželství by mohlo mít vliv na stabilitu tradičních manželských svazků a rodin.

Dalším neopomenutelným bodem, který je třeba zvážit, je samozřejmě otázka rodičovství a výchovy dětí. V tradičních manželstvích byla biologická rodičovská pouta jasná a jednoznačná. S rozšířením manželství na všechny by se však mohla otevřít debata o právech a zájmech dětí a o jejich vztahu k biologickým rodičům.

Nevyhýbejme se těmito otázkám, neberme je na lehkou váhu. Je důležité pečlivě zvážit dopad našich rozhodnutí na celou společnost a na budoucnost našich rodin a dětí.

Chápu však, že není optimální, že dnes registrované partnerství neumožňuje získat některá práva, která jsou velmi praktická pro společné soužití, a bylo by opravdu fér, aby tato práva mohli využívat. Jedná se například o společná jmění, společná nájemní práva a tak podobně. K tomu ale není potřeba rozměšňovat pojem manželství, ale postačí úprava aktuálně nedostatečných práv registrovaných partnerů. Věřím, že tak dojde k širšímu společenskému konsenzu.

Nakonec chci zdůraznit, že vyjadřování nás, kteří máme vůči sňatkům pro všechny výhrady, neznamena nenávist nebo diskriminaci. Může to být spíše výraz obavy o zachování tradic a hodnot, které jsou nám drahé. Je důležité, abychom byli schopni otevřeně diskutovat o těchto otázkách a hledat kompromisy, které budou respektovat potřeby a hodnoty všech členů naší společnosti. Teď vám chci poděkovat za pozornost, že jste mi umožnili vyjádřit své obavy, a necht' máme všichni na srdci blaho při hledání spravedlivé a vyvážené rovnováhy ve vztahu k manželství a rodině. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji, paní poslankyně. Nyní vystoupí v pořadí paní poslankyně Nováková. Než tak učiní, načtu dvě omluvy. Paní poslankyně Opltová Michaela se omlouvá do 15 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Svoboda Pavel od 17 hodin do 19 hodin z pracovních důvodů. Mám tu jedno zrušení omluvy, a to paní poslankyně Pošarové.

A jenom ještě upozorním, že hlasuji s náhradní kartou číslo 20.

Paní poslankyně, prosím, máte prostor.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, vážené kolegyně, vážení kolegové, debatujeme tady o tom již dlouho a je to správné, ačkoliv mnozí si myslí, že toto téma nemuselo být vnášeno do společnosti právě teď, že tu společnost možná rozděluje na základě úplně jiných půdorysů, než nás rozdělují nebo spojují obavy z velmi důležitých věcí.

Zkrátka tím chci říct, že ta zpětná vazba není jenom o tom schvalte manželství pro všechny, anebo neschvalujte v žádném případě, ale dostáváme i zpětnou vazbu o tom, že je to naprosto nevhodně načasované, takováto důležitá záležitost. Já nepatřím k těm, kteří usilovali o to, aby to bylo zařazeno na program schůze, ale říkám jen, že i tento pohled existuje.

Zkusme si teď říct, co tady dosud padlo nebo které jsou takové ty krucióální pojmy, o kterých debata je. Říkáme, že se bavíme o manželství, a někteří z nás se velmi intenzivně domnívají, nebo domnívali a dnes byli ujištěni o tom, že jsme se mylili, a to že záleží právě na tom pojmu. Byla tady řeč o symbolice a někteří z nás prostě mají obavy, že jde právě o to, aby se ten pojem manželství – a teď nechci říkat, že tady je staletí. Prostě na dvojici, která je schopna se rozmnožovat, je postavena rodina a je pak postavena společnost a na ní na základě dohody je postaven stát. To je naprosto logické.

A teď to přejmenování. V tomto smyslu si myslím, že manželství je úplně podobné, jako když řekneme, že rodiče došli k tomu, že je pro jejich děti výhodné, aby chodily do školy. A my jsme to – protože prostě je nedokážou posunout ve všech oblastech lidského vědění tak daleko, aby byl využit potenciál těch dětí – my jsme to institucionalizovali a máme teď instituci "škola", a dokonce by byl trestán ten, kdo by tuto instituci nějakou formou, jsme v tom velmi benevolentní, ale nějakou formou nenaplnil. Je to přesně ono, že společnost v nějakém ohledu... tedy v praxi dochází k tomu, že některé instituce je třeba obzvlášť chránit.

A teď my jsme slyšeli, že tedy nebude tolik na tom záležet, že by mohl být nějaký jiný název pro uzákonění a oficiální jaksi legitimizaci stálosti partnerského vztahu homosexuálních párů. Já pořád ještě v sobě mám trochu skepse, protože se domnívám, že ti, kteří tady teď tlumočí zájem na tom, aby došlo ke schválení manželství, takzvaně manželství pro všechny nebo manželství pro homosexuální páry, tak se domnívám, že z řad jejich fanoušků budou kritizováni. Uvidíme, co v průběhu týdnů a měsíců, pakliže o tom budeme dál mluvit, co v průběhu týdnů a měsíců se stane. Já si prostě nejsem jista, jestli nejde právě o to, aby se tento pojem naplnil novým obsahem.

Potom se tady bavíme o tom, že láska je jedna, někteří tady bavili se o duze. Láska je jedna snad jedině u Boha, ale láska není jedna. Je tolik typů lásek, kolik je typů vztahů mezi lidmi. A v tomto smyslu mi tedy dovoluňte, abych se podívala na ten pojem duha trochu jinak.

Pro mě duha je a vždycky byla symbolem rozkrytosti všech možných variant světla. To světlo v zásadě je bílé, to, co vidíme, je bílé a ta duha je rozkrytost. A stejně tak ty lásky, které jsou mezi lidmi navzájem, různých generací a pohlaví, ty lásky jsou různé. Ale jen jedna, a na tom se asi shodneme, nebo věřím, že se shodneme – jen jeden typ lásky zakládá přirozenou možnost, aby vznikla nová generace. Bavím se o přirozené možnosti. A teď bych řekla, o tom jsme se ještě jaksi nebavili – jen lidé opačného pohlaví, čili vztah, láskyplný vztah lidí opačného pohlaví dává možnost, aby bez jakéhokoliv omezení ze strany jakékoli instituce mohl být předán život. A dokonce bohužel i u těch heterosexuálních párů – čili může být láska mezi dvěma lidmi opačného pohlaví a my bohužel konstatujeme, že ani tady to není automatické. A tady už my, kteří jsme tedy hodně svobodomyšlní a řekněme se domníváme, že stát by měl co nejméně ingerovat do vztahu lidí a do pokračování lidského rodu, tak tady už je jasné ale, že to je nějak, vždycky nějak regulováno, i to, že chceme pomoci páru, heterosexuálnímu páru, v němž ta žena nemůže otěhotnět. Ale už je tam nějaká regulace.

Čili já chci upozornit na to, že u homosexuálních párů, které by případně – a teď, dámy a pánové, není pravda, tak jak se to tady většinou prezentuje, že cílem soužití homosexuálních párů je vychovávat děti. Někteří chtějí vychovávat děti, někteří touží po dětech a chtějí je vychovávat, ale někteří ne. Každý z nás, kdo zná nějaký homosexuální pár, který žije ve

stabilním vztahu, vám bude vyjmenovávat homosexuální páry, které řeknou ne, my nechceme, my prostě víme, že jsme muž a muž a žena a žena, a je to způsob soužití, který nemusí mít ani puzení k tomu vychovávat děti.

My už bohužel, a na to doplácí naše demografická křivka, my už bohužel se setkáváme i s tím, že i heterosexuální páry, které nemají zdravotní omezení, tak... tak trochu bych řekla ze zahleděnosti samy do sebe buď odkládají to, že by měly děti, a pak je mít nemohou, anebo je mít nechtějí, protože říkají, že je dítě ruší. A to jsou právě ty příklady, které děsí některé z nás, protože samozřejmě to sledujeme – a jistě mi dají za pravdu všichni, kteří promýšlejí problematiku surrogátního mateřství... a nebudu už dál odbíhat, ale to jsou přesně ty případy, že si nenechám kazit postavu nebo se bojím porodu nebo něco takového, tak si dítě pořídím nějak jinak. Ale toto není – to teď odbíhám od merita věci, i když je naprosto jasné, že budeme-li řešit úpravu oficiálních vztahů homosexuálních párů, musíme tam také řešit problematiku těch homosexuálních párů, které touží po dítěti a které to dítě vychovávat chtějí.

Řekněme tedy, že naším úkolem jako legislativců je, abychom co nejméně do toho mluvili každému člověku a co nejméně regulovali vztahy. Naším úkolem jako legislativců je zajistit těm homosexuálním párům, které jsou odhodlány žít spolu ve věrnosti po celý život, určité jistoty a klid. A tyto jistoty přináší... ono tady je pořád skloňováno jméno ctěného kolegy poslance Jiřího Navrátila, ale já bych chtěla zdůraznit, že samozřejmě je to z tvůrčí dílny klubu KDU-ČSL, a je to proto, že klub KDU-ČSL chtěl přinést nějakou možnost, která by skutečnou možností byla.

A teď, proč já patřím k těm, kteří budou hlasovat proti pokračování do dalšího čtení toho takzvaného návrhu zákona manželství pro všechny, nebo změny občanského zákoníku: Protože vím, kolik práce je potřeba na tom odpracovat. Čili na tom, co bylo již odpracováno, a to, co je návrh zákona, který byl již vložen do systému a který prostě nepřišel na lepší variantu a zatím pracuje s pojmem partnerství, nikoliv registrované partnerství, tak já jenom stručný výčet.

Jedná se o změnu zákona o registrovaném partnerství, o změnu zákona o matrikách, jménu a příjmení, o změnu občanského zákoníku, o změnu občanského soudního řádu, o změnu zákona o zvláštních řízeních soudních –

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Paní poslankyně, je mi to velmi líto, ale je 14. hodina. Do té doby jsme se domluvili, že prodloužíme jednání, nicméně teď jsem nucen...

Poslankyně Nina Nováková: Jsem odsouzena – to už je podruhé, pane předsedající! Ale respektuji to. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Nemůžu dělat nic jiného. Musím vás přerušit a přerušit jednání naší schůze do 14.30, kdy budeme pokračovat ústními interpelacemi. A k tomuto bodu a k bodu číslo 74 se vrátíme v 18 hodin. Takže vám přeji dobrou chuť během obědové přestávky a ve 14.30 na interpelace.

(Jednání přerušeno ve 14.01 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, přeji vám všem pěkné odpoledne. Zahajujeme ústní interpelace, které jsou určeny nejprve předsedovi vlády České republiky a poté ostatním členům vlády.

120. Ústní interpelace

Dnes bylo za účasti ověřovatele vylosováno pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace nejprve na předsedu vlády Petra Fialu či na vládu České republiky a poté na ostatní členy vlády. Seznamy poslanců podle vylosovaného pořadí vám byly rozdány na lavice.

Upozorňuji interpelující poslance i interpelované členy vlády, že ihned po ukončení interpelací na omluveného předsedu vlády budou následovat interpelace na členy vlády.

Ještě načtu omluvy, které v mezicase došly. Omlouvá se pan poslanec David Pražák od 14 hodin z pracovních důvodů a dále pan ministr Vlastimil Válek od 14.30 hodin z pracovních důvodů. Nyní dám slovo paní poslankyni Marii Pošarové, která byla vylosována na prvním místě, aby přednesla ústní interpelaci na omluveného předsedu vlády. Prosím.

Poslankyně Marie Pošarová: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážený nepřítomný pane premiére, já bych se vás chtěla zeptat ohledně kapacity internátů. Bohužel studenti, kteří se hlásili na vysoké či střední školy, se nedostali z kapacitních důvodů na internáty. Bohužel co jsem zjišťovala, internáty jsou obsazeny ukrajinskými migranty, uprchlíky. Já bych se chtěla zeptat, když od 1. července dostávají příspěvky přímo oni, jestli by šlo udělat, aby si oni našli své privátní byty a neblokovali místa našim studentům či zahraničním studentům, a co pro to uděláte. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji za dodržení času. Pan předseda vlády je omluven, odpoví v souladu s jednacím řádem do třiceti dnů písemně. S další interpelací byl vylosován pan poslanec Ladislav Okleštěk. Poté se připraví pan poslanec Radek Koteň. Prosím.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážený pane premiére, bohužel nepřítomný – milý Petře, přeji vám k vašemu svátku všechno nejlepší, také všem Petřům, kteří jsou přítomni v Poslanecké sněmovně, ale třeba i u televizních obrazovek. Chtěl jsem interpelovat ve věci DPH u palivového dříví, ale protože jako premiér plníte velice důležité povinnosti, já si tento bod nechám, až budete přítomen, abychom mohli podiskutovat, jakým způsobem budeme nadále žebračit lidi z venkova, lidi, kteří mají s energetickou krizí největší problém. Zkusím toto téma zatím předjednat s vaším kolegou Stanjurou, na kterého mám připravenou interpelaci právě v následujícím čase.

Děkuji vám za to, že mi určitě zareagujete a že příště se uvidíme. Pěkný den všem.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Opět jen zkonstatuji, že předseda vlády je omluven. Odpověď přijde písemně do 30 dnů.

Nyní prosím pan poslanec Radek Koteň, připraví se pan poslanec Marek Novák. Ujměte se slova.

Poslanec Radek Koteň: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane premiére, vzhledem k tomu, že jste někde na zahraniční cestě, doufám, že využijete tuto zahraniční cestu k tomu, abyste jakýmsi způsobem mohl napravit to, co podepsal pan Rakušan jako ministr vnitra. Jedná se tedy o ten novelizovaný takzvaný migrační pakt a o povinnou solidaritu. Podle OSN je připraveno zhruba 5 miliard Afričanů k tomu, aby vyrazili směrem na Evropu, takže doufám, že chápete, že v tomto počtu není možné do Evropy, která není nafukovací, tento počet, který sem budou statečně dovážet neziskové organizace, které platí Evropská unie, takže nejsme schopni absorbovat.

Právě proto doufám, že jako premiér této republiky budete schopen souhlas ministra Rakušana převést na nesouhlas, protože je zcela evidentní, že státy Evropské unie takový příval nelegálních migrantů ze třetího světa nemůžou zvládnout.

Děkuji za odpověď a doufám, že se vám to podaří, nebo že budete mít vůli, aby se to podařilo.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Také vám děkuji za dodržení času. Konstatuji, že odpověď od omluveného předsedy vlády přijde písemně v souladu s jednacím řádem.

Nyní vystoupí pan poslanec Marek Novák, připraví se paní poslankyně Lenka Knechtová. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Pane premiére, vláda vaší pětikoalice v tomto období bojuje se schodkem veřejných financí, nedaří se vám naplnit parametry vámi sestaveného státního rozpočtu. Připravovaný úsporný balíček míří pouze na občany tohoto státu, a ne na vámi řízené instituce. Nově nastavené zdroje, jako je windfall tax, nejsou naplněny, a tak sbíráte maximum dividend ze státních organizací ne na další rozvoj a investice, ale na provoz.

V této souvislosti se jeví jako nepochopitelný fakt, že vaše vládní většina v Poslanecké sněmovně brání projednání novely zákona o platebním styku v oblasti práva na bankovní účet pro podnikatele. Ten by prostřednictvím podnikajících firem mohl přinést naprosto reálné příjmy do systému sociálního zabezpečení a odvodu daní, zejména v oblasti takzvaných FinTech společností. Tyto podnikají v oblasti, kde budou zatíženy tvrdým a důsledným dozorem České národní banky a také následnou certifikací. Nečinnost vaší vlády a bránění ve svobodném podnikání odvede tyto subjekty a jejich daňové příjmy jinam. Na tomto stanovisku není shoda pouze mezi zainteresovanými subjekty, ale právě také tady v Poslanecké sněmovně na úrovni podvýboru pro ICT, telekomunikace a digitální ekonomiku, a to napříč politickým spektrem.

Pane premiére, jaké kroky podniknete k tomu, aby se tato vláda chovala jako řádný hospodář, rozvíjela technologie a postupy v oblasti finančních technologií 21. století? A v jakém časovém rámci, tedy kdy, takové kroky konečně podniknete? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Také děkuji. Opět konstatuji, že omluvený předseda vlády odpoví v souladu s jednacím řádem písemně do 30 dnů. Nyní vystoupí paní poslankyně Lenka Knechtová, poté paní poslankyně Monika Oborná. Ujměte se slova, prosím.

Poslankyně Lenka Knechtová: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Vážený pane premiére, kolegyně, kolegové, vláda si půjčuje 140 miliard, přitom říká, že je potřeba šetřit. Šetření ve veřejné správě je vyžadováno i u úřadů a institucí, které není reálné digitalizovat, jejich rozpočty jsou v řádu milionů korun a počet zaměstnanců je malý. Pokud vykazují neobsazená místa, je to také proto, že na tyto pozice mohou přijímat pouze odborníky, kteří mají vysoce specializované předpoklady, například právníky, specialisty z oblasti IT, a těch je na trhu práce nedostatek. Zkrátka balancujeme na hraně a situace je v návaznosti na rozpočet 2024 neudržitelná.

Tímto jsme se zabývali i na rozpočtovém výboru Poslanecké sněmovny, ale bohužel, pan ministr financí na výbor nechodí. Z toho důvodu si dovoluji s tímto problémem seznámit i vás a požádat vás, abyste věnoval financování malých kapitol státního rozpočtu více pozornosti a seznámil se s touto problematikou. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Já vám děkuji za dodržení času. Odpověď přijde v souladu s jednacím řádem písemně. Nyní vystoupí paní poslankyně Monika Oborná. Prosím.

Poslankyně Monika Oborná: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Kolegyně, kolegové, vážený, bohužel nepřítomný pane premiére, mě velmi mrzí, že ani dnes se nedočkám odpovědi, protože jsem se snažila tento bod zařadit na program jednání Poslanecké sněmovny, ale to se nepovedlo. Dnes se odpovědi také nedočkám, tak snad přijde alespoň písemně.

Pane premiére, tendr na Dukovany běží a vaše vláda mlčí. A mlčí k účasti českých firem na výstavbě nových jaderných zdrojů. Pár čísel, která považuji za důležitá: náklady na výstavbu nového jaderného bloku v Dukovanech se v současné době odhadují na 160 miliard korun. Podle studie víme, že české firmy se mohou zapojit až z 65 %. Český hrubý domácí produkt by mohl se zvýšit až o 234 miliard korun a příjmy do veřejných rozpočtů až o 96 miliard. Na daních z příjmu by stát vybral dalších 1,66 miliardy korun ročně a na sociálním a zdravotním pojištění až 6,18 miliardy korun za rok. Já si myslím, že tato čísla opravdu nejsou zanedbatelná, a proto považuji za velmi žádoucí a klíčové, aby se český průmysl do výstavby jaderných bloků zapojil v maximálně možné míře. Na straně státu, respektive MPO, však žádnou aktivitu v tomto směru nevidím. ČEZ ani vláda směrem k potenciálním dodavatelům nedala žádný požadavek na procentní zapojení českých firem. Já jsem se zúčastnila semináře hospodářského výboru, kde byly zastoupeny české firmy v rámci českého průmyslu, které se shodly na tom, že potenciální dodavatelé s nimi téměř nekomunikují, pokud ano, tak pouze velmi formálně nebo je spíše taková marketingová komunikace. (Předsedající: Čas.) Považuji to za velkou škodu.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji a současně konstatuji, že odpověď přijde v souladu s jednacím řádem písemně. (Výkřiky z pléna poukazující na to, že ve vládních lavicích není ani jeden ministr.)

Nyní vystoupí pan poslanec Radek Vondráček a připraví se pan poslanec Josef Kott. Prosím, ujměte se slova.

Poslanec Radek Vondráček: Paní místopředsedkyně, děkuji za slovo. Využiji část své interpelace na to, abych poukázal na to, že tu není ani jeden ministr. Ani jeden! Je to zvláštní místo jednacího řádu, protože kdyby to tak dělali furt a všichni, tak v uvozovkách vypnou interpelace, interpelace, které jsou upraveny v Ústavě České republiky. Je to základní nástroj, jak mohou opoziční poslanci oslovit a vyžadovat odpověď od členů vlády, to znamená, nelze tady aplikovat to usnesení, že se musí přerušit jednání Sněmovny, ale myslím si, že to je opravdu raritní a že to snad opravdu může být součástí interpelace, kterou teď přednáším na pana premiéra. Pane předsedo vlády, už konečně zajistěte, aby tady chodili ministři na interpelace, a prosím, v rámci této interpelace mi odpovězte, co pro to uděláte, co jste pro to udělal a jak zařídíte, aby sem chodili ministři na věc, která je upravena v Ústavě České republiky a v jednacím řádu Poslanecké sněmovny.

A v tom úplně zbylém krátkém čase mám už tedy jenom prostor pronést kousek své interpelace, která měla být na téma zneužívání politického vlivu při rozdělování dotačních prostředků a prostředků z veřejných zdrojů pro neziskové organizace. Zajímá mě zejména dotace 563 milionů pro neziskovou organizaci, zkráceně se to myslím označuje SYRI, která vyprodukovala například v letošním roce z rozpočtu, který se předpokládá 160 milionů, snad jeden článek a jeden nějaký seminář, v loňském roce měli 75 milionů rozpočet a vyprodukovali snad jenom 20 článků. (Předsedající: Čas.) Bohužel jsem neměl možnost přednést celou interpelaci. Udělal jsem to, co jsem mohl.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Na to, co bylo předneseno, bude odpovězeno písemně v souladu s jednacím řádem. Já i vyřídím ten apel dál.

Nyní pan poslanec Josef Kott, připraví se paní poslankyně Lucie Šafránková. Prosím.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážený pane premiére, vaše vláda má v programovém prohlášení podporu digitalizace v České republice jako takové a pan náměstek ministra zemědělství mluví o tom, že je to jedna z významných priorit pro nadcházející období i nového pana ministra. Jde o digitalizaci, chytré zemědělství, precizní zemědělství, Zemědělství 4.0 a v návaznosti poté na směrnici o udržitelnosti. Vzhledem k tomu, že nejenom v zemědělství chybí, ale lze předpokládat, že i v dalším období bude ubývat pracovní síla, je digitalizace dle mého názoru skutečně velice důležitá.

Domnívám se, že tato záležitost přesahuje kompetence Ministerstva zemědělství, a protože je to provázáno na Ministerstvo financí a Ministerstvo průmyslu a obchodu, proto se s touto otázkou obracím na vás, pane premiére. První otázka zní: Vy jste, pane premiére, připraven koordinovat čerpání zdrojů z Evropské unie pro výše uvedená ministerstva? A druhá otázka: Jste připraven podpořit navýšení rozpočtu Ministerstva zemědělství z národních zdrojů, a to vzhledem k tomu, že rozpočet Ministerstva zemědělství je v letošním roce významně, ale významně podfinancován, a dle dostupných informací ani příští rok nepočítá pan ministr financí Stanjura s významnou změnou? Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji vám za dodržení času, a než přijde další vystupující, načtu omluvy. V mezičase se omlouvají pan poslanec Oldřich Černý od 14.30 do 18 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Vít Kaňkovský od 14.30 hodin z pracovních důvodů, Jana Krutáková od 15 do 18 hodin z pracovních důvodů a Miroslav Zborovský od 14.30 do 18 hodin z pracovních důvodů.

A nyní prosím, paní poslankyně, ujměte se slova.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji vám za slovo. Vážený nepřítomný pane premiére, vaše vláda se v poslední době opravdu nepěkně vybarvila. V programovém prohlášení i jinde neustále hovoříte o tom, že budete dělat prorodinnou politiku, ale opak je pravdou. Ve vašem konsolidačním balíčku chcete rodinám s nejmenšími dětmi odebrat daňovou slevu na náklady na pobyt dítěte ve školce, tedy takzvané školkovné, a omezit slevu na manželku či manžela pečující o děti v domácnosti. Rodiny s dětmi do tří let věku to připraví ročně nyní minimálně o 17 300 korun, rodiny s dítětem nebo dětmi ve věku čtyř až sedmi let dokonce o 42 000 korun ročně a to je zásadní zásah do příjmů těchto rodin. Proč jdete touto cestou, když navíc dle posledních dat rapidně klesá porodnost, což je jednoznačně negativní trend?

Pane premiére, rok a půl jste nebyli schopni předložit návrh na zvýšení rodičovského příspěvku a včera jste jej představili, ale pouze ve velmi nízké částce, naprosto neodpovídající růstu míry inflace od jeho posledního zvýšení na počátku roku 2020, a navíc jen pro nově narozené děti od roku 2024. To je podle vás spravedlnost a prorodinná politika v podání vaší vlády? Jaký je váš osobní postoj k tomuto tématu? Proč pracujícím rodinám s malými dětmi takhle berete?

A co lidé se zdravotním postižením? Proč jim pořád odmítáte pomoci, například mým návrhem na zvýšení příspěvku na péči, který se nezvyšoval už sedm let a je mimořádně nízký?

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji za dodržení času. Nyní vystoupí paní poslankyně Karla Maříková, připraví se Tomáš Kohoutek. Prosím.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážený pane nepřítomný premiére, vy jste se ve svém programovém prohlášení zavázali, že budete chránit životní prostředí, přírodní zdroje, krajinu, přírodu, biodiverzitu a klima a budou to klíčové priority vlády, která je bude prosazovat v úzké spolupráci mezi ministerstvy životního prostředí, zemědělství, průmyslu a obchodu, dopravy a místního rozvoje a po konzultaci se sociálními partnery. Státní podnik Lesy České republiky pokácel stromy z dob Marie Terezie bez povolení a proti vůli vědců i místních. K vykácení několika hektarů lesa došlo v evropsky významné lokalitě východní Krušnohoří. Mluvčí Lesů České republiky v médiích potvrdila, že v oblasti Litvínova a Telnice skutečně došlo k nelegální těžbě dřeva. Šlo přitom o mimořádně zachovalé, přes dvě stě let staré buky, které tvořily původní druhovou skladbu lesa. Těžba zasáhla nejen unikátní starý les, ale také místní biotop zvláště chráněných živočichů. Lesy České republiky si sice v prosinci 2020 zažádaly o možnosti kácení, ale nečekaly ani na povolení od úřadů. Mě by zajímalo, kdo ponese ve státním podniku Lesy České republiky za toto jednání odpovědnost a jak je možné, že státní podnik nedodržuje zákony? A pane premiére, připraví vaše vláda opatření, která zamezí ničení lesů? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Také děkuji za dodržení času. Opět odpověď přijde v souladu s jednacím řádem písemně. A nyní vystoupí pan poslanec Tomáš Kohoutek, poté Martin Kukla. Prosím.

Poslanec Tomáš Kohoutek: Děkuji. Vážený pane premiére, jsem z nádherného města na Labi, města Děčín, které je nejseverněji položené okresní město v České republice. V celé své historii bylo spjato s řekou Labe. Splavnost řeky Labe a tím i její využitelnost k přepravě se zvyšujícím se suchem a dalšími klimatickými změnami rapidně klesá, kdy v posledních letech je Labe v úseku od střekovských zdymadel ke státní hranici splavné maximálně tři až čtyři měsíce v roce. Řešení k celoroční splavnosti se jmenuje plavební stupeň Děčín. Tento plavební stupeň Děčín nemá být postavený a lokalizovaný přímo v Děčíně, ale až několik kilometrů pod Děčínem v oblasti Dolního Žlebu.

Proč mi záleží na rozvoji lodní dopravy na Labi? Odpověď je jednoduchá. Tím, že řeka Labe je díky neexistenci plavebního stupně od střekovských zdymadel v průměru splavná tři, maximálně čtyři měsíce v roce, blíží se zcela jistě zánik českého lodního průmyslu, na který jsou navázány na Děčínsku stovky, možná až tisíce pracovních míst. Rozvoj lodní dopravy díky plavebnímu stupni Děčín by nejen pro Děčínsko přivedl nová pracovní místa, a to nejen v oblasti rejdářství, ale i v oblasti turistického ruchu v samotném městě, kdy při zvýšení hladiny řeky a její celoroční udržitelnosti by mohl být v městě Děčín vybudován nádherný přístav s marínou pro osobní lodě. Zároveň by významně podpořil místního výrobce velkoobjemových tlakových nádob, které již dnes dodává do celého světa. Bohužel však není výjimkou, že tyto velkoobjemové tlakové nádoby čekají na dodávku svým zákazníkům – často i půl roku – na zvýšení hladiny řeky, neboť neexistuje jiný způsob dopravy než lodní cestou. Zajímá mě tedy, zda vy osobně jako premiér vlády České republiky, ale i celá vláda podporujete výstavbu plavebního stupně Děčín a jaké kroky jste za téměř jeden a půl roku vašeho mandátu podnikli k jeho úspěšné realizaci. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Také děkuji. Opět konstatuji, že odpověď bude zaslána písemně v souladu s jednacím řádem do 30 dnů.

Nyní vystoupí pan poslanec Martin Kukla, a poněvadž byla stažena následující vylosovaná interpelace, bude mít i tu interpelaci následující. Prosím.

Poslanec Martin Kukla: Děkuji za slovo. Vážený, opět nepřítomný pane premiére, dívám se do programového prohlášení vaší vlády a nestačím se divit. Je to jako krásný sen, ale

realita je úplně opačná, nehledě na to, že programové prohlášení jste raději po roce přepracovali, protože jste tomu asi sami nevěřili. Děláte si z nás srandu? Děláte si srandu z lidí v České republice, z obcí a krajů? Teď vám přečtu citaci z vašeho programového prohlášení. V kapitole regionální a místní rozvoj, cituji: "Udržíme stávající financování obcí a změníme rozpočtové určení krajů na základě shody Asociace krajů a navýšíme celkovou alokaci." Když se podívám do historie, tak se navyšovalo pouze za vlády Andreje Babiše. Rozpočtové určení daně se od 1. 1. 2021 pro obce zvedlo z podílu 23,58 na 25,84 a pro kraje se toto směrné číslo zvedlo z 8,92 na 9,78. Minulá vláda byla pro obce a kraje velmi štedrá a bylo to díky EET, kontrolnímu hlášení a již zmiňovanému zvyšování směrného čísla.

A co děláte vy? Já jsem se podíval do konsolidačního balíčku, ale vy jste při představování jaksi utajili, že se chystáte rozpočtové určení daně pro obce a kraje snížit. Když se podívám na ta čísla, tak ze současných 25,84 pro obce plánujete na rok 2024 snížit na 25,72 a na rok 2025 dokonce na 24,47 %. (Čas.) Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Pane poslanče, to byla ta první interpelace, a poprosím vás, přistupte ke své druhé vylosované interpelaci. Prosím.

Poslanec Martin Kukla: Děkuju za slovo. Vážený, opět nepřítomný pane premiére, nevím, jestli není zbytečné tady interpelovat, nejste tady vy, není tady ani nikdo z vlády, když se za sebe podívám, je nás tady pár poslanců, ale i tak přednesu svůj dotaz.

Opět se podívám do programového prohlášení vlády, co slibujete lidem, a porovnám to se skutečností, co se tady v Poslanecké sněmovně za poslední dva roky událo. Zrušili jste EET a přišli jste o desítky miliard korun do státního rozpočtu. Navýšili jste si počet politických náměstků, navýšili jste si počet ministrů, udělali jste dvojí zdanění a takzvaná windfall tax, kterou jste naplánovali 100 miliard v letošním roce do daňových příjmů, nyní se už odhaduje někde kolem 30 až 40 miliard, a to kdoví jestli. Zastropovali jste energie, ale nemyslím si, že by to lidem nějak pomohlo. Přidali jste si sami sobě a návrh bývalého premiéra Andreje Babiše na zmrazení platů jste poslali k vodě. Snížili jste valorizaci důchodů, rušíte pobočky pošt a finančních úřadů. A co dál? Nejsou léky, převážně antibiotika. Trvá to už velice dlouho. No, díky bohu, že nepokračuje covid, protože nevím, jak byste ho vy zvládli.

Další věc – když se podíváte, co chystáte. Začínáte diskutovat navýšení daní, zrušení podpory stavebního spoření, navýšení odvodů pro živnostníky, navýšení daně z nemovitostí, snížení již zmíněného rozpočtového určení daně pro obce a kraje. Ale hlavně že tu máte Deštník proti drahotě, kterým lidem pomáhá. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji a opět konstatuji, že vám bude odpovězeno písemně v souladu s jednacím řádem do 30 dnů.

Nyní vystoupí paní poslankyně Lenka Knechtová a poté se připraví paní poslankyně Monika Oborná. Prosím.

Poslankyně Lenka Knechtová: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, vážený pane premiére, členové církvi a náboženských obcí v týdnu vyzvali k odvolání organizace Aliance pro rodinu ze struktur státu. K tomu připojili petici, kterou za pouhý den podepsalo přes devět tisíc lidí. Podle vyzyvatelů organizace mimo jiné šíří morální paniku a davovou hysterii. Pozorujeme, že se snaží dosáhnout cílů, které jsou proti náboženským hodnotám, stojí ve výzvě. Pane premiére, jaké je skutečné zapojení organizace Aliance pro rodinu do státních struktur a do státních orgánů? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji za dodržení času. Opět bude odpovězeno v souladu s jednacím řádem písemně.

Nyní vystoupí paní poslankyně Monika Oborná. Prosím.

Poslankyně Monika Oborná: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, vládní plán na vyšší poplatky za předčasné splacení hypotéky je podle ministra Zbyňka Stanjury vyvážený. Ona vyváženost má spočívat v tom, že pokud dnes klient za předčasné splacení hypotéky zaplatí administrativní poplatek maximálně 1 000 korun, nově by hradil až 2 % ze zbývajících nesplacených částek úvěru. Bez jakýchkoliv pochyb je tato novela výhodná, ale výhodná pro banky a nevýhodná pro klienty. O nějaké vyváženosti tedy nemůže být vůbec řeč. Zásadní změnu vláda navrhuje mimochodem v rámci změn penzijního spoření, a to v době, kdy je o hypotéky menší zájem a lidem se díky vámi nezvládnuté inflaci zvedají náklady.

Pane premiére, jste si vědom toho, že návrhem na zpoplatnění předčasného splacení hypoték snižujete konkurenci mezi bankami na hypotečním trhu, hypotéky tím dál zdražujete lidem a podporujete další již tak vysoké zisky bank? Chtěla bych se vás zeptat, co vás a vaši vládu k tak nemravnému návrhu vede? Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Opět bude v souladu s jednacím řádem odpovězeno písemně do 30 dnů.

Nyní vystoupí pan poslanec Radek Koteň, který byl vylosován s další interpelací. Prosím.

Poslanec Radek Koteň: Děkuji, paní předsedající. No, tak velká losovačka jak v Karlových Varech to není, ale dobře, jsem za to rád. Každopádně pana premiéra nepřítomného bych velice rád interpeloval ohledně obrovsky vysokých cenových stropů na energie. Osobně si myslím, že je čas na přehodnocení těchto stropů, protože ceny energie v celé Evropě nebo cenové stropy nebo ty reálné ceny jsou daleko nižší než v České republice. Například v Německu to bylo zhruba 3,50 korun za kilowatthodinu, na Slovensku to je 1,50 korun za kilowatthodinu.

Vzhledem k tomu, že jsme ve výrobě elektřiny naprosto soběstační, naopak energii ještě vyvážíme, tak mi skutečně zůstává tajemstvím, proč vaše vláda stanovila tu cenu energie tak vysoko, na 6,50 za kilowatthodinu, a budí to ve mně pocit jakési kartelové dohody, takže bych byl velmi rád, kdybyste mi na to odpověděl. A byl bych velmi rád, kdyby vaše vláda se tímto problémem zabývala, protože ne nadarmo mi píše občané této republiky, že za vaší vlády to je Fialova dražota. Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Opět v souladu s jednacím řádem bude odpovězeno do 30 dnů písemně.

A já před další interpelací načtu ještě omluvu, která došla v mezičase. Omlouvá se pan ministr Martin Kupka od 14.30 hodin z pracovních důvodů.

A nyní přistoupíme k interpelaci paní poslankyně Moniky Oborné, poté se připraví opět pan poslanec Radek Koteň. Jde to rychle. Prosím.

Poslankyně Monika Oborná: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo vlády, dnes už poslední moje interpelace. Obracím se na vás s dotazem ohledně zrušení daňového osvobození volnočasových benefitů. Tyto benefity jsou v České republice poskytovány více než 3 milionům zaměstnanců a mají prokazatelný pozitivní vliv na jejich psychické i fyzické zdraví. Zrušením daňového osvobození volnočasových benefitů dojde k tomu, že většina zaměstnavatelů přestane tyto benefity dále poskytovat, a to bez náhrady, jak již někteří předem

avizovali. V konečném důsledku tak může dojít i k tomu, že tento krok do státní kasy nepřinese vůbec žádné peníze. Negativní dopad může být i na děti. Zaměstnanci často využívají volnočasových benefitů k zaplacení různých kroužků nebo táborů právě pro své děti. Podle Svazu průmyslu a dopravy lidé s benefity nakupují kroužky a tábory 4,5krát častěji než lidé, kteří žádné benefity nemají. Myslím si, že stát by měl naopak usilovat o to, aby byla podpora volnočasových benefitů zvyšována, protože poskytování takových benefitů může předcházet různým onemocněním, jako jsou například obezita nebo deprese. Rovněž poskytování těchto benefitů má pozitivní vliv i na již zmíněné děti, jejichž rodiče často nemají jinou možnost, jak jim kroužky a tábory zajistit než právě pomocí těchto benefitů.

Proto mám na vás následující dvě otázky. Za prvé, jak probíhají jednání v otázce volnočasových benefitů? A za druhé, jestli má vláda nějaký plán na podporu a motivaci zaměstnavatelů, aby i po zrušení daňového osvobození poskytovali volnočasové benefity svým zaměstnancům. Děkuji vám za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji pěkně za dodržení času. Opět odpověď přijde v souladu s jednacím řádem do 30 dnů písemně. Nyní vystoupí pan poslanec Radek Koten a následně pan poslanec Martin Kukla. Prosím.

Poslanec Radek Koten: Děkuji ještě jednou za slovo. Moje poslední interpelace na pana premiéra se bude týkat takzvaného ozdravného balíčku, nebo jak se tomu dá říct. Ale já bych řekl, že v mnoha případech to bude působit kontraproduktivně, tedy proti cíli vybrat víc peněz. Proč to říkám? No, protože některé daně se zvyšují nad běžnou úroveň, která je běžná v Německu a v dalších okolních státech v Evropské unii, a v případě, že ta daň je vyšší než 100 % na některé komodity nebo spotřební daň, tak se dá říci, že vybraná daň bude nula, a místo toho, co se vybere, a samozřejmě se to buď přesune do šedé ekonomiky, anebo se to bude zdaňovat v jiném státě Evropské unie, ale už rozhodně ne v České republice.

Zajímalo by mě, jestli tedy vaše vláda, nebo ministr financí nějakým způsobem o tom přemýšlel, protože zvýšení nepřímých i přímých daní je natolik vysoké, že skutečně to povede ve svém výsledku k odlivu finančních prostředků z České republiky anebo do šedé zóny a výsledek hospodaření státu bude ještě daleko horší, nebo výběr daní bude ještě daleko horší, minus bude daleko vyšší. Myslím si, že ekonomové, kteří vám radí, buď tomu nerozumí, anebo je tady ještě jedna možnost, že je neposloucháte.

Takže odpověď na tuto otázku by mě opravdu velmi zajímala, zda si myslíte, že ty peníze skutečně vyberete, anebo zda je nevyberete. Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji i za dodržení času a opět, odpověď přijde v souladu s jednacím řádem do 30 dnů písemně.

Nyní pan poslanec Martin Kukla, čímž uzavřeme blok interpelací na předsedu vlády. Prosím.

Poslanec Martin Kukla: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený – opět nepřítomný – pane premiére. Můj poslední dotaz opět směřuje k programovému prohlášení vaší vlády, a to konkrétně k podpoře vlastníků lesa za zvládnutí kůrovcové kalamity. Víte, když přišla první vlna kůrovcové kalamity na Vysočinu, tak jsme jako kraj pomáhali vlastníků lesa, pomáhal i stát. Bylo to za vlády Andreje Babiše, a když vám řeknu pár čísel, z krajských peněz na Vysočinu šlo na podporu zvládnutí kůrovcové kalamity stovky milionů korun. Ze státní kasy šlo v roce 2017 a 2018 na Vysočinu nějakých 565 milionů korun a za rok 2019 a 2020 to bylo zhruba 3 000 žádostí a objem byl ve výši 1,2 miliardy.

A teď, jak to děláte vy. Vy jste 3. 2. 2022 jako Ministerstvo zemědělství zveřejnili výzvu k podávání ohlášení a žádostí o finanční příspěvek na podporu adaptaci lesních ekosystémů na klimatickou změnu. Zajímavé na tom je, že osvěta na tuto dotační politiku byla téměř nulová. Každý, kdo podal žádost do systému, byť jenom o jeden den déle, už byl krácen. Vyplácení příspěvku a nové žádosti na letošní rok jste slibovali, že budou probíhat od 1. 3. do 31. 5. 2023. A jaká je skutečnost? Několikrát jsem dotazoval Ministerstvo zemědělství a vždy mi bylo sděleno, že se to o měsíc posouvá. Dodneška nebyly příspěvky za rok 2022 vyplaceny (Předsedající: Čas.), ani žádosti na rok 2023 přijaty.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Rozumím, děkuji. Bude odpovězeno do 30 dnů písemně na to, co zaznělo.

Nyní upozorňuji Poslaneckou sněmovnu, že byly vyčerpány veškeré přihlášky na předsedu vlády, a nyní tedy budou následovat ústní interpelace na ostatní členy vlády.

A ještě vzhledem k tomu, že paní poslankyně Romana Fischerová, která byla vylosována na prvním místě, vzala zpět svou interpelaci na ministra spravedlnosti Pavla Blažka, tak nyní dám slovo panu poslanci Janu Sílovi, jenž byl vylosován jako druhý, aby přednesl ústní interpelaci na ministra průmyslu a obchodu Jozefa Síkelu. Ovšem pan poslanec Jan Síla není přítomen v sále, čili interpelace propadá.

A my přistoupíme k interpelaci následující, s níž byla vylosována paní poslankyně Jana Hanzlíková. Opět konstatuji, že není přítomna v sále, takže se dostáváme k interpelaci pana poslance Tomáše Kohoutka. Prosím.

Poslanec Tomáš Kohoutek: Děkuji. Vážený nepřítomný pane ministře dopravy, pocházím z města Děčín, které je bytostně spjato s plavbou a samozřejmě s řekou Labe, a rád bych znal váš názor jako ministra dopravy na rozvoj vodní dopravy, která je samozřejmě podmíněna výstavbou jezu na Labi, respektive plavebního stupně Děčín. Rád bych tedy věděl, jaké kroky za více než rok a půl vašeho působení na Ministerstvu dopravy Ministerstvo dopravy podniklo a zda vy osobně rozvoj vodní dopravy, a tím i výstavbu plavebního stupně Děčín, podporujete. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji pěkně za přednesení interpelace. Odpověď bude zaslána písemně v souladu s jednacím řádem do 30 dnů.

Nyní přistoupíme k interpelaci pana poslance Romana Kubíčka, následně se připraví pan poslanec Hubert Lang. Prosím, ujměte se slova.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, paní předsedající. Pane ministře, bude to velmi krátké. My už jsme se tady seznamovali s povzdechy starostů, především ve středních Čechách i v hlavním městě Praha, a týká se to nedostatečné kapacity základních škol.

Ti starostové na nějakou demografickou křivku reagovali, nicméně, jak asi víte, stavební řízení a podobné věci se jim velmi protáhly, a vzhledem k určité krizi, která tady byla, došlo k navýšení cen stavebních prací. Když to řeknu tak nějak na příkladě, tak škola, která stála 150 milionů, je dneska za 240 milionů.

Já jsem interpeloval i vašeho před-, jak bych to řekl, předministra a ten nějakým způsobem říkal, že se bude snažit nalézt nějaké prostředky tak, aby pomohly starostům k rozšíření určitých dotačních programů tak, aby došlo k navýšení základních kapacit škol. Ten problém se pak dostává i do té roviny, že někteří starostové dostávají nabídky ze škol vzdálených třeba 80 kilometrů od té obce. Tak bych se vás chtěl zeptat, jestli s tímto počítáte, jestli jste si tohoto problému vědom a zda ho budete řešit. Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji pěkně. Nyní vystoupí pan ministr školství Mikuláš Bek, prosím.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Mikuláš Bek: Vážená paní místopředsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, děkuji za tu otázku. Situace je skutečně vážná. Myslím, že jsme v posledních měsících svědky opravdu velmi obtížné situace, pokud jde o kapacity jak středních škol, tak základních škol, zejména ve velkých městech a kolem nich. Přitom ty dvě věci spolu nemají úplně společného jmenovatele.

U středních škol je spíš problém mezi nesouladem nabídky a poptávky, kdy celková kapacita škol je dostatečná v zásadě ve všech regionech České republiky. V případě základních a mateřských škol je situace očividně horší. Já myslím, že všichni dobře víme, že v zásadě současný stav vzhledem k tomu, jak dlouho se budují ty školy, má kořeny v celé poslední dekádě a prostě souvisí s mírou aktivity či neaktivity celé řady aktérů jak na straně zřizovatelů, tak na straně státu. Prostě tak to je.

Já se od svého nástupu snažím pro ten problém najít nějaké řešení, které osobně samozřejmě v současné poměrně složité rozpočtové situaci vidím ve využívání evropských prostředků, mimo jiné z té zvažované půjčky od Evropské unie, kde bychom byli s to zřizovatelům nabídnout mix dotací a dlouhodobých výhodných úvěrů. Obávám se, že doba čistě dotační se chýlí ke konci a i vzhledem k budoucímu nastavení evropských fondů nás čeká poměrně brzy přechod na větší využívání finančních nástrojů. Z tohoto důvodu také vláda zvažuje kapitálové navýšení Národní rozvojové banky, která by v celém systému měla hrát významnou roli jako instituce, která v jiných zemích plní vlastně tuhle funkci podpory veřejného sektoru.

Myslím si, že tady opravdu je situace vážná, zejména tam, kde musí rodiče vozit prvňáčky desítky kilometrů. Já vím, že se to děje nejenom kolem Prahy, ale také kolem Brna. Věřte mi, že tomu věnuji velkou pozornost, ale je jasné, že současný stav veřejných financí zároveň úplně neusnadňuje, když budu upřímný, rychlé řešení problému, protože chybějící prostředky jsou poměrně masivní.

Ministerstvo školství provádělo analýzu potřeby těch kapacit v souvislosti s vývojem demografie a migračních trendů a já se obávám, že Česká republika bude muset v následujících letech vynakládat desítky miliard na dobudování školní infrastruktury, zejména v oblastech, kde došlo v důsledku migrace k posunům ještě vůči demografii, která samozřejmě v tuto chvíli už spíš zatěžuje střední školy. Ale migrační trendy kolem velkých měst už indikují budoucí obtížnou situaci také kolem některých dalších krajských měst.

Takže věřte mi, že tomu věnuji maximální pozornost. Doufám, že naše jednání s Evropskou komisí bude úspěšné. Dnes proběhlo další kolo vyjednávání na pracovní úrovni a zatím ta kapitola, která by byla určena na podporu infrastruktury školství, nachází porozumění na straně Evropské komise. Samozřejmě je otázkou, jak se nám podaří nastavit mix dotací a dlouhodobých úvěrů tak, aby to bylo z pohledu zřizovatelů únosné, a samozřejmě velká debata bude o podmínkách splatnosti úvěrů.

Česká republika by si v tomhle případě půjčovala s poměrně výhodným evropským úrokem. V prvních deseti letech by splácela jenom úroky a pak dalších dvacet let po 5 % jistinu. Ale samozřejmě, je to dluh, zvyšuje to dysbalanci veřejných financí. Ale myslím si, že nám nezbyvá než tu situaci prostě začít rychle řešit všemi možnými prostředky, včetně národních a evropských.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji a vnímám zájem o doplňující otázku, prosím.

Poslanec Roman Kubíček: To bude velmi stručné. Já jsem jednal se starosty, kteří na tuto situaci byly připraveni. To nejsou starostové, které by neměli obecní peníze. Tam došlo k nesouladu vývoje cen na trhu stavebních prací, kde oni se dostali do situace, že ta obec jim to neumožňuje.

Druhá věc, já to vnímám velmi palčivě. My víme, že dálkové dojíždění ubírá vlastně žákům čas ke studiu, a my potřebujeme, aby ti žáci byli kvalitní, aby přinášeli přidanou hodnotu na trhu práce. Tak si myslím, že to je opravdu záležitost, na kterou se je třeba podívat a podpořit je možná i nějakou výzvou, kterou můžete těm starostům vy osobně vyslat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Pan ministr má zájem ještě zareagovat, prosím.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Mikuláš Bek: Jen velmi krátce. Jsem si vědom toho, že k řešení toho problému je potřeba lepší spolupráce státu a zřizovatelů. Já jenom potřebuji mít jasnější horizont využití evropských prostředků, abych mohl starostům skutečně nabídnout řešení věci, a ne jenom slibovat. Takže udělám to, jakmile budu mít trochu jasněji v té věci.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Než přistoupíme k další interpelaci, načtu omluvu pana ministra Mariana Jurečky, který se od 15.06 hodin omlouvá z pracovních důvodů.

Nyní je prostor pro pana poslance Huberta Langa, prosím.

Poslanec Hubert Lang: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážím si toho, že pan ministr je zde přítomný na moji interpelaci. Pane ministře, od 1. července dochází v souvislosti s vámi schváleným lexem Ukrajina k výrazné změně a týká se rozdělení ukrajinských běženců nebo migrantů na nezranitelné a zranitelné osoby. Zranitelné osoby jsou tedy děti do 18 let, studenti do 26 let, osoby pečující o děti do 6 let, těhotné ženy, osoby starší 65 let, osoby se zdravotním postižením anebo případně osoby pečující o osoby se zdravotním postižením. Tam se nic nemění z hlediska jejich ubytování a poskytování dávek ze strany státu. To znamená, jestliže jsou někde ubytováni, budou ubytováni dále.

Já bych se chtěl zde zaměřit na osoby takzvaně nezranitelné, které pobývaly v takzvaném nouzovém ubytování. To jsou lidé, kteří již překročili délku ochrany 150 dnů, nyní nespádají do skupiny zranitelných osob a stát jim přestane od července proplácet nouzové ubytování. Mám tady materiál Ministerstva práce a sociálních věcí, který hovoří, že to může být velkým problémem, a pravděpodobně to bude problémem.

Vyčísluje se, že těchto osob takzvaně nezranitelných by mohlo být mezi 30 až 50 tisíci. Vzhledem k nedostatku bytových kapacit, kdy tito lidé vlastně ve své podstatě tím, že přijdou o svoje dávky, se mohou stát takovými jakoby vnitřními migranty po České republice, pakliže tedy nezvolí tu variantu, že by odjeli zpět na Ukrajinu, což by bylo zvláštní, protože do té doby, dokud měli dávky, pobývali na území České republiky, a náhle, když o to přijdou, což jsou vesměs muži, tak odjedou.

Ptám se: Je Ministerstvo vnitra připraveno na to, že může docházet k této vnitřní migraci? Ti lidé i podle neziskových organizací budou migrovat do velkých měst, můžou tam být nějaké přetlaky. To znamená, může to být opět někde na těch nádražích a podobné věci.

Já jsem z Plzeňského kraje a podle počtu obyvatel na naše statutární město, kde jsme třetí nejzatíženější příjmové místo, tak na 169 688 obyvatel máme 4,75 % Ukrajinců, to znamená, na teritoriu města Plzně je 34 309 osob.

Dám ještě potom doplňující otázku. Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Nyní bude prostor pro reakci pana ministra vnitra a prvního místopředsedy vlády Víta Rakušana. Prosím, ujměte se slova.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Vážený pane poslanče, kolegyně, kolegové, jenom krátké shrnutí. Lex Ukrajina V – a to prosím není alibismus, jenom konstatování faktů – z dílny MPSV, kde zařazení do evidence zranitelných osob posuzuje v téhle chvíli už také ne Ministerstvo vnitra, ale Ministerstvo práce a sociálních věcí podle kritérií, která tady asi opakovat nebudu, možná jsem je ještě u vás neslyšel, možná jsem jenom špatně poslouchal – osoby pečující o osoby se zdravotním postižením, osoby se zdravotním postižením a podobně. (Poslanec Lang oponuje, že o nich mluvil.) Je to možné, to se teď opravdu nehádám.

Co se týká obecného přístupu, tak i tady v Poslanecké sněmovně napříč politickým spektrem – teď se nebavím o opozici a koalici – byla poptávka po tom, aby se zpřísnila pravidla pro Ukrajince pro vyplácení dávek. Byly tady legitimní poznámky o tom, že se má zavést registr vozidel. Dokonce opozice říkala, že jsme ho zavedli příliš pozdě, že to příliš trvalo. A byly tady – a to jsem si vyhledával dokonce jako přípravu na vaši interpelaci, je to ve stenozáznamech mnohých kolegů z vašeho hnutí i z SPD – výzvy k tomu, aby Ukrajinci už nepobírali tak vysoké dávky, a pokud chtějí někde bydlet, ať si ubytování jako takové platí sami a už nejsou po překročení těch 150 krizových dnů odkázáni na pomoc státu.

My jsme přijali ten pohled na věc a MPSV přišlo s návrhem zákona, který definuje zranitelnost – zranitelné osoby každopádně mají nárok i nadále na to, aby za ně stát ubytování proplácel, a ostatním osobám všemi informačními kanály, které máme k dispozici, a tady už Ministerstvo vnitra dalo velkou součinnost, jsme do ukrajinské komunity vysílali informaci o tom, včetně využití různých facebookových skupin a podobně, že se situace od 1. 7. mění, že jsou tady nastavena nová pravidla. Ti lidé byli vyzýváni poměrně dlouhou dobu k tomu, aby si opatřili ubytování, případně aby počítali s tím, že ubytování si budou muset platit.

Ještě jedna poznámka k tomu: není to tak, že v těch státních zařízeních – to znamená v těch, kde pobývají doteď ti, kteří budou označeni za zranitelné, budou tam moci pobývat dále – že v těch státních zařízeních by od toho 1. 7. ti lidé už nemohli pobývat. Ale samozřejmě budou si muset za to ubytování i v těch státních zařízeních, pokud nespádají do kategorie zranitelnosti, platit.

A já chci říci, že samozřejmě po 1. 7. se nedají vyloučit nějaké problémy s náběhem tohoto zákona, ale obecně si myslím, že je to trend správný. A pokud se podíváte na Polsko, které nám tady také bylo mnohokrát dáváno za příklad, Poláci přitvrdili asi tak trojnásobně než Česká republika. Poláci v podstatě ukrajinským migrantům, kteří tam pobývají delší dobu, říkají: Vy už nemůžete být odkázáni na státní pomoc a musíte si výrazně v té své životní situaci pomoci sami.

Nesdílím názor, který mimochodem už je také překonaný – protože zpráva, kterou máte v ruce, je asi měsíc, měsíc a půl stará, a také probíhala terénní šetření mezi ukrajinskými uprchlíky – nesdílím, že to bude mnoho desítek tisíc lidí. Já si myslím, že do reálného problému se nedostane více než 5 až 10 tisíc lidí, a pro ty samozřejmě se chystají opatření nějakého rychlého nouzového ubytování, ale rychlého nouzového ubytování v tom smyslu, aby bylo skutečně rychlé a nouzové, ti lidé nezůstali pouze spát někde na ulici a nebyli jenom někde před nádražím a podobně. My chceme, aby ti lidé se opravdu o sebe začali starat, co se ubytování

týče, sami, a logicky to povede k tomu, že z některých regionů, kde je ubytování drahé, se budou přesouvat i do regionů, kde pro ně bude cenově dostupnější. Mimochodem na to upozorňovalo hlavní město Praha dlouhou dobu, ať se ti lidé přesouvají i do levnějších regionů. K tomu určitě dojde.

Co jsme jako Ministerstvo vnitra udělali v bezpečnostní oblasti, to vás určitě zajímá. Jsou aktivována krajská asistenční centra pomoci Ukrajině, která budou otevřena celý víkend. O víkendu už nebývají otevřena, budou otevřena oba dva víkendové dny po 1. 7. V každém krajském městě bude rovněž otevřeno pracoviště Úřadu práce a při krajských asistenčních centrech i úřadech práce bude asistovat pořádková (služba) Policie České republiky.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji a s doplňující otázkou pan poslanec Hubert Lang. Prosím.

Poslanec Hubert Lang: Děkuji, pane ministře. Samozřejmě dvě minuty, jedna minuta, je to strašně krátký úsek. Vycházím z článku, který jsem měl z 23. 6., takže to není tak dlouho, kde neziskové organizace hovoří o tom, že může dojít k nějaké masivní bytové nouzi a blablabla, takže předpokládají, že může dojít k nějaké situaci. Je tam ten údaj 30 až 50 tisíc. Pakliže by to bylo pouze 10 tisíc, bude to jediné dobře. Samozřejmě kvituji jakékoliv zpřísnění, protože tady se vlastně ukazuje i na tom, že jsme možná byli více vstřícní, než jsme museli, protože tady ten materiál také hovoří, že spousta Ukrajinců poté, co se stanou těmi, kteří nebudou dále zabezpečováni, odjedou zpátky na Ukrajinu – to je takový tady zajímavý údaj.

A dále bych vám chtěl ještě říci jeden takový postřeh z praxe, že vlastně mezi těmi osobami, s tím, kteří budou dále, ty zranitelné osoby, jsou osoby se zdravotním postižením, já jsem to tady četl, případně osoby pečující o osoby se zdravotním postižením, a nemáme vůbec žádné informace (Předsedající: Čas!), jak vypadá nějaký průkaz osoby se zdravotním postižením (Předsedající: Čas!) a mohou být falza. (Předsedající: Čas, prosím!) Odborná praxe na to začíná poukazovat.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Ano, je to jasné, vím, že to je krátké. Musím měřit všem stejně. Pan ministr zareaguje, prosím.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Děkuji. Víím, že času je málo, a kdybychom na tu diskusi měli čas, tak to určitě rozvedeme, protože tady je to trochu zkratkovité, protože vy na jednu stranu také říkáte, a tady se shodneme, že nějaké dílčí zpřísnění určitě namísto je v téhle chvíli, a to dílčí zpřísnění logicky povede k situaci, kdy ti lidé budou zvažovat, zda mají dostatek finančních prostředků na to, aby byli schopni v České republice si zabezpečit ubytování sami. Samozřejmě že u některých lidí taková úvaha může vést i k tomu, zda v téhle chvíli je pro ně výhodnější, nejvýhodnější se vrátit na Ukrajinu, ale samozřejmě ta výhodnost se nepočítá jenom finančně. V té výhodnosti je samozřejmě strach, v té výhodnosti je samozřejmě započítáno to, jestli jejich děti tady chodí do školy, jestli už tady mají nějaké sociální vazby. A prostě ať si říkáme, co si říkáme, ta země ve válce je! Stokrát si můžeme říci, že Kyjev a západní Ukrajina nějak zásadně nebezpečné nejsou, ale my nemůžeme z pozice České republiky rozlišovat mezi jednotlivými částmi Ukrajiny – prostě ta země jako taková je teď obětí nějakého agresivního útoku, ty útoky doteď vidáme samozřejmě i v Kyjevě, v hlavním městě, měli jsme i případy útoku na civilní cíle, jako je pizzerie, zrovna tento týden, takže ta válka tam prostě objektivně je a existuje a ti lidé určitě budou zvažovat, budou zvažovat případnou existenční nouzi tady se strachem z toho, se do té země vrátit. Já jim to dilema určitě nezávidím, ale ano, pokud se na to chvíli díváme bezemočně a statisticky, určitě toto opatření povede i k tomu, že někteří lidé se na tu Ukrajinu vrátí.

Co se dokazování zdravotního postižení týče, to je spíše otázka na pana kolegu Jurečku. Zeptám se ho, jakým způsobem oni pracují, s jakou databází. Ano, já říkám, tady úplně detailní představu nemám.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji, děkuji pěkně.

Přistoupíme k další interpelaci, kterou přednese pan poslanec Karel Rais, následně bude na řadě paní poslankyně Lenka Dražilová. Prosím.

Poslanec Karel Rais: Děkuji, vážená paní místopředsedkyně, vážený pane ministře, kolegové a kolegyně, v tomto sále dost často slyšíme o zvyšování platů zejména středoškolských pedagogů a učitelů základních škol. Byl taky prosazen zákon, který zajišťuje učitelům, ale nikoliv neučitelům, čili nikoliv provozním pracovníkům, nárůst asi 130 % ročně. Domnívám se však, že současně se zvyšováním platů by nás taky mělo paralelně zajímat zvýšení kvality výuky základního a středního školství a zcela samostatnou kapitolou je kvalita vysokoškolského studia.

O kvalitě základních a středních škol, o tom je poměrně hodně informací – kvalitní, velmi kvalitní publikace, každoroční materiál České školní inspekce, závěry hodnocení PISA a podobně. Ovšem trochu mně vadí, že něco podobného v podstatě nemáme, abychom mohli srovnat jednotlivé instituce vysokých škol, že něco podobného není a každá univerzita si to v podstatě dělá sama.

Můj dotaz nebo moje dotazy se týkají, jestli Ministerstvo školství hodlá měřit a sledovat kvalitu vysokých škol, jaký bude mít dopad případná nekvalita na finanční prostředky, které instituce dostávají od státu? Vyjma samozřejmě koeficientu ekonomické náročnosti, který dlouhodobě tu kvalitu nějak odráží, a jestli uvažuje vedení ministerstva, jak odlišit dobrého učitele od špatného.

Jsem si vědom určitého zjednodušení vzhledem k času, ale třeba jednu z těch možných cest vidím právě v možných úpravách vysokoškolského zákona, viz třeba Británie, kterou, tu situaci, známe relativně velmi dobře, kde systém zajišťování kvality je poměrně hodně propracován. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji a nyní prostor pro pana ministra školství, prosím.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Mikuláš Bek: Vážená paní místopředsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, děkuji za tu otázku. Vlastně je to naše tradiční společné téma s panem profesorem Raisem, neboť léta jsme navštěvovali mezinárodní fóra o kvalitě vysokého školství a také občas konference o hodnocení kvality vysokých škol pořádané v národním kontextu, a já sdílím starost o tohle téma.

My dokážeme samozřejmě relativně dobře hodnotit vědecký výkon našich institucí a ta metodika se dále kultivuje – a ta nám dává určitý základ pro pohled na vysoké školy, ale pravdou je, že pokud jde o hodnocení výuky, pedagogické činnosti, tam jsme na mnohem tenčím ledě, a myslím si, že obecně se hledají obtížnější nástroje, které by nebyly vystaveny vysoké míře subjektivity, nebyly by pouze průzkumy veřejného mínění, ale byly by postaveny na nějaký pevnější základ.

Já si nicméně myslím, že se v této věci v poslední době přece jenom dějí určité posuny, byť nenaplňují úplně představu o jakémsi objektivizovaném hodnocení těch škol, ale péče o kvalitu výuky se na vysokých školách, zejména od přijetí novely vysokoškolského zákona v roce 2016, přece jenom dostala na části škol více do popředí v souvislosti s institucionální

akreditací, a samozřejmě záleží hodně na nastavení jednotlivých vysokých škol, jak dobře dokážou zhodnotit ve vnitřních procesech hodnocení i kvalitu pedagogické práce.

Já se osobně domnívám, že je důležité, abychom znovu otevřeli debatu o zákonném zakotvení péče o kvalitu na vysokých školách. Již jsem pověřil předsedu Národního akreditačního úřadu Roberta Plagu koordinací přípravy věcného záměru – zatím ve velmi pracovní verzi zákona – který by se podobně jako třeba v Rakousku věnoval speciálně kvalitě ve vysokém školství, protože v řadě zemí je speciální zákon, který upravuje tuto problematiku. Během léta budeme na tom věcném záměru dále pracovat. Budu rád, když k tomu budeme otevírat diskusi i na parlamentní půdě. Zatím nejsem pevně rozhodnut o tom, že je to nezbytný krok, ale zdá se mi rozumný, rozumné je minimálně zahájit tu debatu a na stole je několik otázek. Je to fungování Národního akreditačního úřadu, míra, s jakou se může věnovat také evaluaci výuky, třeba na místě na jednotlivých univerzitách. Jde samozřejmě o kapacity i personální, které se účastní hodnocení kvality, ale myslím si, že tady je namístě zvýšené úsilí – přece jenom postavit hodnocení kvality vysokých škol na pevnější základ, i novelou buď stávajícího zákona, nebo přijetím zvláštního zákona, jak je to v některých zemích.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji a vnímám zájem o doplňující dotaz. Prosím.

Poslanec Karel Rais: Spíš než dotaz to bude apel, protože sdílím podobný názor, že když je tady novela vysokoškolského zákona, nebo když tady bude někdy na podzim snad, tak že bychom se mohli tady tímto zabývat. Je otázka, když vezmeme ty vzory ze Západu, myslím tím třeba konkrétně Británii, kterou znám velmi dobře, v podstatě vlastně jde o zakotvení nějaké organizační jednotky, která je součástí rektorátu, která tohleto hodnotí. Tím směrem jsem toto směřoval. Na druhou stranu je samozřejmě možné, že výzkum, který kdysi před x lety končil vznikem NAÚ, že by se mohlo diskutovat dál, jestli úloha NAÚ bude na úrovni centra, anebo půjde dolů, ale jde o to, aby hodnocení kvality proběhlo úplně dolů.

Čili toto bych považoval za důležité. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji, už není zájem o další reakci.

Přistoupíme k další interpelaci, kterou přednese paní poslankyně Lenka Dražilová.

Poslankyně Lenka Dražilová: Moje interpelace je na téma Dotační titul pro osobní asistenci.

Vážený pane ministře, já bych chtěla na úvod poděkovat za to, že ministerstvo konečně vyhlásilo aspoň nějaký mimořádný dotační titul pro rok 2023, který ale řeší jen malou výšeč sociálních služeb, a to terénní sociální služby osobní asistence. Opravdu si toho cením, protože jako člověk, který se sociálnímu tématu věnuje dlouhodobě, vím moc dobře, v jak těžké situaci jsou ti, kteří se starají o lidi s nejtěžším postižením. Já s vámi dokonce i souhlasím, že je to krok k individualizovanému systému, který tolik potřebujeme. Podle odhadů ministerstva se může jednat až o 1 800 osob, u kterých je zavedena služba osobní asistence. A co ti ostatní?

Do skupiny B dotačního titulu měla být zařazena i pečovatelská služba. Jsme znovu u toho, že tyto služby jsou velmi podobné, a v novele zákona by je bylo dobré už konečně sloučit, jak po tom volá většina krajů. V pečovatelských službách už jsou zastoupeni klienti, kteří potřebují péči víc než 80 hodin. Jako příklad uvedu Jihomoravský kraj, kde máme registrovaných 16 osobních asistencí v rozsahu 200 úvazků v přímé péči a 49 transformovaných pečovatelských služeb v rozsahu 790 úvazků v přímé péči. Mě velice mrzí – a je to patrné z komunikace na sociálních sítích – že jste se nechal inspirovat lidmi z obecně prospěšné společnosti Asistence a panem Krásou z Národní rady osob se zdravotním

postižením. Aby bylo jasno, já jim to nevyčítám, svoji práci dělají skvěle. Chápu, že platí, kdo se stará, ten má. Nicméně v případě ministerstva bych očekávala, že bude mít dost expertů, kteří budou schopni korigovat nátlak určitých skupin, aby se nevytvářely dvě, nebo dokonce více skupin zdravotně postižených.

Chtěla bych proto vysvětlit, proč se upřednostňují pouze klienti v jednom druhu služeb a v pečovatelské službě budou muset klienti (Předsedající: Čas.) i nadále plně hradit vyšší počet hodin (Předsedající: Čas.) z vlastních zdrojů.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Bude odpovězeno v souladu s jednacím řádem písemně.

Nyní přistoupíme k interpelaci paní poslankyně Maříkové. Prosím.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážený pane ministře, vláda, ve které jste ministrem, měla ve svém programovém prohlášení, že bude chránit životní prostředí, přírodní zdroje krajiny, přírody, biodiverzitu a klima bude klíčovou prioritou vlády, která bude prosazována v úzké spolupráci mezi ministerstvy životního prostředí, zemědělství, průmyslu a obchodu, dopravy a místního rozvoje a po konzultaci se sociálními partnery.

Státní podnik Lesy České republiky pokácel stromy z dob Marie Terezie bez povolení a proti vůli vědců a místních. K vykácení několika hektarů lesa došlo v evropsky významné lokalitě východní Krušnohoří. Mluvčí Lesů České republiky v médiích potvrdila, že v oblasti Litvínova a Telnice skutečně došlo k nelegální těžbě dřeva. Šlo přitom o mimořádně zachovalé, přes dvě stě let staré buky, které tvořily původní druhovou skladbu lesa. Těžba zasáhla nejen unikátní starý les, ale také místní biotop zvláště chráněných živočichů. Lesy České republiky si sice v prosinci 2020 zažádaly o možnost kácení, ale nečekaly na povolení od úřadů.

Nový ministr zemědělství se ještě své funkce nechopil, pan premiér tady také ne, tak se obracím na vás: Jak je možné, že státní podnik nedodržuje zákony, a jakým způsobem spolu vůbec komunikuje Ministerstvo zemědělství, pod které Lesy České republiky spadají, a Ministerstvo životního prostředí? A pane premiére, budete iniciovat vládě opatření, která zamezí ničení lesů? Děkuji. Tedy pane ministře, pardon.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji a nyní vystoupí pan ministr životního prostředí Petr Hladík. Prosím, ujměte se slova.

Ministr životního prostředí ČR Petr Hladík: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, krásné dobré odpoledne. Samozřejmě, problematika starých lesů je záležitost, kterou se Ministerstvo životního prostředí ve spolupráci s Ministerstvem zemědělství intenzivně zabývá. Mohu podotknout jak naši komunikaci na pracovní úrovni, tak velké jednání za účasti Vojenských lesů, Lesů České republiky, které se uskutečnilo 21. 6. letošního roku. Je rozhodně naším zájmem chránit rozsah biodiverzity a zajistit řešení oblasti například starých bučin. Samozřejmě ta lokalita, o které se zmiňujete, já to považuju za velmi nešťastnou záležitost, hovořil jsem o tom také tento týden s paní starostkou Litvínova a samozřejmě tuto záležitost komunikujeme i mezi našimi rezorty jako takovými. V této oblasti aktuálně probíhá mapování a příprava vyhlášení Chráněné krajinné oblasti Krušné hory. Kompetentním úřadem k povolování, respektive vyjadřování se je v oblasti EVL Krajský úřad Ústeckého kraje, respektive na území národní přírodní rezervace je to potom Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Vnímám zájem o doplňující otázku či o reakci. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Pane ministře, ono už to ty stromy nespasí, ony tam znovu nebudou. Mě by zajímalo, jestli budete z pozice ministra životního prostředí, který by měl přírodu chránit, iniciovat potrestání kompetentní osoby, která toto dovolila.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji a pan ministr životního prostředí.

Ministr životního prostředí ČR Petr Hladík: Paní poslankyně, vy víte stejně jako já, že je to záležitost managementu Lesů České republiky. Pokud došlo k pochybení a ke kácení lesních porostů bez příslušných povolení, pak se jedná o rozpor se zákony České republiky a předpokládám, že management příslušného státního podniku z toho vyvodí důsledky. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Také děkuji, i za dodržení času.

Přistupujeme nyní k další interpelaci, kterou přednese pan poslanec Richard Brabec, a následně se připraví paní poslankyně Jana Berkovcová. Prosím.

Poslanec Richard Brabec: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, vážení členové vlády, pane ministře, vlastně kouzlem nechtěného jsme další interpelací ve stejném regionu, jako je moje milá kolegyně Maříková, a já jsem se chtěl zeptat, a budu velmi stručný, jaký je teď momentálně jak časový, tak věcný harmonogram případných přípravných dalších kroků ohledně CHKO Krušné hory, protože poslední informace v médiích proběhla tuším někde v dubnu, kdy proběhlo jednání zástupců Ministerstva životního prostředí a Agentury ochrany přírody a krajiny, myslím v Ústeckém kraji, ale vím, že probíhala nějaká jednání i v Karlovarském kraji, a mě by zajímalo, protože to samozřejmě je věc zcela zásadní pro region, byla by to jedna z největších chráněných krajinných oblastí, a je jasné, že to v tom regionu vyvolává určité emoce, ať už kladné, nebo záporné, určité obavy nebo naděje, jak tedy vypadá z pohledu Ministerstva životního prostředí další postup v případě případného vzniku nové CHKO Krušné hory? Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji a opět pan ministr životního prostředí. Prosím.

Ministr životního prostředí ČR Petr Hladík: Vážená paní předsedající, vážený pane poslanče, dámy a pánové, děkuji za tu otázku. Aktuální situace je taková, že jsem jmenoval zmocněnce pro vznik Chráněné krajinné oblasti Krušné hory. Byly zpracované mapové podklady nebo detailní mapové podklady včetně návrhu zonace. Ta byla představena oběma dvěma krajským reprezentacím, jak Ústeckého, tak Karlovarského kraje. Na základě shody s oběma dvěma hejtmany teď v rámci léta – dejme tomu červenec, srpen, září – budou probíhat konkrétní návštěvy v jednotlivých lokalitách s jednotlivými starosty, vždy za účasti Agentury ochrany přírody a krajiny a zástupců kraje. Budou diskutovány jednotlivé parametry, hranice, zonace, management a tak dále a tak dále, a na základě všech jednání samozřejmě potom proces jako takový bude pokračovat. Já teď úplně nedokážu odhadnout časový rozsah jako takový. Máte pravdu, že by se jednalo možná o největší chráněnou krajinnou oblast na území České republiky. Já jsem tam už byl několikrát v tomto území a musím říct, že reakce především v Karlovarském kraji je absolutně pozitivní. V Ústeckém kraji jsme to už probírali taky s celou

řadou samospráv a musím říct, že třeba po mé návštěvě tento týden v Litvínově, tak musím říct, že právě ty hodnoty, které by vyhlášení CHKO přineslo, jsou v tom území také vítány. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Vnímám zájem o doplňující otázku či o reakci. Prosím.

Poslanec Richard Brabec: Děkuji. Ona to bude spíše poznámka k tomu částečně vysvětlující – jako i samozřejmě zástupce toho kraje nebo člověka, který v tom kraji bydlí – jsou tam, ale já tomu rozumím, protože jsem se s tím setkal ve své ministerské pozici samozřejmě také, v těch úvahách jsou tam obavy, zda a do jaké míry to může případně bránit nějakému průmyslovému rozvoji toho regionu, především se to týká třeba těžby lithia a případně příchodu dalších nějakých větších investorů, a tam je myslím, a vy jste to řekl, největší úkol z hlediska návštěvy nejenom kraje jako takového nebo krajského úřadu, ale právě dotčených obcí, dotčených starostů, případně primátorů, a projednání s nimi, protože tohleto je asi něco, co nepochybně je tou řekněme druhou odvrácenou stranou obavy, že tedy tam přibude nějaká nová potenciální překážka pro příchod nových investorů.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Pan ministr životního prostředí ještě. Prosím.

Ministr životního prostředí ČR Petr Hladík: Myslím si, že to má dvě roviny a obě dvě jsou, si myslím, velmi pozitivní, jenom je potřeba je vysvětlit. První rovina je opravdu území, řekněme horní patra Krušných hor s rozsáhlým bezlesím, bezlesím jako takovým, je velmi silně vnímána těmi lidmi jako hodnota, která by se neměla zastavovat nebo neměla rozšiřovat, a to si myslím, že je jedna z pozitivních věcí, která v těch územích je vnímána. Druhá záležitost, a tady jasně říkám, že hodnota Krušných hor je v potězební krajině a v rostlinném a živočišném společenství navázána na tu potězební krajinu jako takovou, to znamená přímo při vzniku CHKO bude naopak tím, co budeme chránit, je potězební krajina jako taková, to znamená, přímo v parametrech CHKO bude vypsáno, že je počítáno s další těžbou na tomto území, protože když se podíváme na to, jaká společenství vznikla na výsypkách, na hlušině, na propadlých starých důlních dolech a tak dále a tak dále, tak to je vlastně to nejcennější z těch území jako takových. To znamená, tady jasně říkám, že je počítáno s těžbou lithia a případně dalších nerostných surovin, samozřejmě podléhajícím standardní české legislativě, to znamená posouzení vlivu na životní prostředí a tak dále a tak dále. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji vám. Nyní přistoupíme k interpelaci paní poslankyně Jany Berkovcové, následně se připraví paní poslankyně Pavla Golasowská. Prosím.

Poslankyně Jana Berkovcová: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, obracím se na vás ve věci objasnění financování a směřování Národního institutu pro výzkum socioekonomických dopadů nemocí a systémových rizik, takzvaného SYRI. Celkem 563 milionů korun z veřejných prostředků se má rozdělit sociologům, politologům a dalším vědeckým pracovníkům ze tří univerzit, jejichž úkolem je prozkoumat, zhodnotit, navrhnout postupy pro případ budoucích krizových situací, jako je pandemie, válka, klimatické změny. Proč toto podporuje právě Ministerstvo školství, a ne třeba Ministerstvo zdravotnictví? I nedávný kulatý stůl SYRI se věnoval telemedicině, očkování a kvalitě života pacientů.

V názvu institutu jsou uvedeny nemoci, ale zveřejněné materiály SYRI se vztahují hlavně k válce na Ukrajině, k genderovým otázkám, médiím, radikalizaci společnosti, dezinformacím, či boji proti populismu. Institut má přispět k budování společenských či obranných mechanismů

a formování veřejné politiky. Má tedy SYRI produkovat ty správné názory a říkat nám, co si máme myslet? Jsem si vědoma toho, že je potřeba podporovat společenskovední obory. Ale takto? Opravdu je efektivní takovéto projekty v době ekonomické krize financovat? V době, kdy nám chybí ve školství finanční prostředky? Skutečně si myslíte, pane ministře, že taková instituce je potřebná, byť je virtuální? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji za dodržení času. A nyní pan ministr školství.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Mikuláš Bek: Vážená paní místopředsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, institut SYRI založila vláda hnutí ANO. Všechna nastavení pocházejí z doby, kdy o věci rozhodovala vaše vláda. Bylo vlastně rozhodnuto 13. září v roce 2021 v souvislosti se schválením plánu obnovy. Celý ten institut je dítětem vaší vlády. Vy jste se rozhodli, že zřídíte tento institut v reakci na pandemickou krizi. Já mohu jenom říci, že naše vláda zdědila tento institut jako dítě, které vzniklo z té situace po covidu, kdy se vláda rozhodla podpořit výzkum v některých oblastech, které souvisejí s krizemi. Ten institut se jmenuje Institut pro výzkum socioekonomických dopadů nemocí a systémových rizik, takže jeho veškeré výzkumné agendy byly nastaveny při jeho vzniku a jsou součástí Národního plánu obnovy schváleného minulou vládou. Naše vláda v tomto nemá žádný manévrovací prostor, aby změnila jeho zaměření, a v případě nesplnění milníků utrpí státní rozpočet rozsáhlé škody. Takže to je výsledek rozhodování, na který jsme my neměli žádný vliv.

Na druhé straně musím říci, že jsem měl příležitost se seznámit s některými výstupy toho ústavu, například směrem k integraci ukrajinských dětí v našich školách, a tam se domnívám, že ten výzkum přináší relevantní údaje, které umožňují možná lépe zacílit podporu státu, tak já vůbec tu instituci nezpochybnuji, jenom říkám: naše vláda přišla k hotovému, všechna nastavení, způsob řízení té instituce jsou dílem předchozího rozhodování a já mohu jenom apelovat na kolegy na univerzitách, které dnes řídí tu činnost, aby využili těch prostředků maximálně efektivně. Ale teď není žádný prostor pro revizi těch rozhodnutí, protože vyplývají ze závazků České republiky vůči Evropské komisi, které jsou zakotveny v rozhodnutí o Národním plánu obnovy. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Je zájem o doplňující dotaz? Ano, prosím.

Poslankyně Jana Berkovcová: Teď samozřejmě nemohu takto narychlo potvrdit nebo si ověřit, nakolik předchozí vláda nastavovala fungování tohoto institutu, zda vůbec – to se samozřejmě ale dá ověřit, zvláštní je ale, že to financování bylo nastaveno až od roku 2022 do roku 2025, tedy po dobu fungování vaší vlády, a evidentně z různých výstupů je patrné, že to fungování SYRI je velmi provládání.

V materiálech se objevují i formulace, že výsledek prezidentských voleb byl výhrou jedné z bitev proti populismu a že osoby jako Andrej Babiš by vůbec neměly v politice figurovat, takže toto jsou jedny z výstupů fungujícího SYRI institutu. Nevím, co si vy od výstupů slibujete, jestli mají příjemci vůbec nějaké závazné výstupy, zatím to vypadá, že jenom píšou články a pořádají kulaté stoly za více jak půl miliardy korun. Jenom za loňský rok vyprodukovali třicet dva textů a asi dvě konference (Předsedající: Čas.), takže mně to nepříjde jako účelně vynaložené (Předsedající: Čas, prosím.) prostředky.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: A opět prostor pro reakci, prosím.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Mikuláš Bek: A tak jste jim to nastavili vy.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Nyní přistoupíme k další interpelaci, kterou bude přednášet paní poslankyně Pavla Golasowská, dále se připraví pan poslanec Lubomír Wenzl. Prosim, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážený pane ministře, mám tady dotaz ohledně nového systému zálohování obalů, kdy jste přišli s tím, že plast, který je aktuálně pro obce tím, z čeho mají v rámci odpadového hospodářství obce peníze, teď bude vybírán mimo odpadový systém, a obce by tímto tedy měly o tento příjem přijít, a mě se ptají starostové, kdo obcím tenhle výpadek finančních prostředků vynahradí. A ptám se vás: Co jim mám odpovědět? A taky jak zajistíte, aby za odpad, jako jsou například reklamní letáky, platili právě ti, co ho vyrábí, a nedopláceli na něj právě obce i občané? Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Nyní odpoví pan ministr životního prostředí Petr Hladík. Prosim.

Ministr životního prostředí ČR Petr Hladík: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, děkuji moc za ten dotaz jako takový. Ten systém tak, jak jsme ho představili, a tak, jak ho teď diskutujeme na pracovní skupině, kde je velmi široká pracovní skupina všech aktérů, včetně Svazu měst a obcí, Svazu místních samospráv, samozřejmě všech zástupců, včetně obchodů a tak dále, vychází ze tří důležitých principů, proč to děláme.

První a zásadní princip je littering, to znamená, aby se nám dál nepovalovaly petky a plechovky různě po škarpách a v lesích. Druhý důležitý důvod je, že máme splnit 90, aspoň 90 % vysbírání materiálu – recyklovaného materiálu – do roku 2029 a my dneska sice plníme nějaký 75, 77 %, ale těch 15 % navíc je tím současným systémem dost složitě dosažitelné. A třetí zásadní důvod je, my dneska z těch PETů, které obce prodávají, děláme mikiny, koberečky do auta a tak dále, a my chceme ze staré láhve mít novou láhev.

A teď k tomu, k té otázce zapojení obcí. My jsme velmi pečlivě poslouchali, co obce potřebují a chtějí, proto na rozdíl od Slovenska jsme ten systém navrhli, že by povinně byla zapojena každá prodejna a benzinka nad 50 metrů a obec a menší obchody by se mohly zapojit dobrovolně, protože obec stále bude mít starost s tím, když nevrátím tu petku nebo plechovku a zůstane v černé nebo ve žluté popelnici, 15 % z nevybraných záloh by dostaly obce, což by aktuálně zhruba odpovídalo částce příjmů všech obcí v České republice za prodej PETu jako takového.

A druhá věc, a vy jste to také zmínila, že dneska jsou tam černí pasažéři v odpadovém hospodářství, například letáky tvoří zhruba 35 % procent obsahu modrých popelnic, takže my chceme tyto černé pasažéry také zpoplatnit. Pokud bude méně letáků z obchodních řetězců, budu nejméně ministrem na světě a tady tímhle chceme také toho dosáhnout.

A třetí záležitost, která také bude v tomto legislativním návrhu obsažena: tam, kde je vozen odpad na optické dotřídovací linky, což například v Ostravě už je, nedává smysl ten popelnicový smog, tolik popelnic. Můžeme do jedné popelnice dávat PET, můžeme dávat plasty, můžeme dávat papír, můžeme dávat oblečení, můžeme dávat kovy, můžeme dávat hliník – všechno do jednoho, protože tato optická dotřídovací linka to dotřídí. Tím snížíme cenu svozu, tím snížíme nároky na systém jako takový. Podle našich propočtů po zavedení zálohování obce průměrně získají na příjmech o 65 korun na obyvatele více, než tomu je doposavad. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Je zájem o doplňující dotaz? Je tomu tak. Prosím.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji, pane ministře, za odpověď, a pokud to tak bude, doufám, že i obce a starostové budou spokojeni.

A ještě když jsme u zálohování obalů, tak já jsem se chtěla zeptat doplňující otázkou, protože jsem slyšela, že je chystáte nebo připravujete také zálohování vinných láhví, tak jsem se chtěla zeptat, jak to máte vymyšleno a co je na tom pravdy? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji a opět pan ministr.

Ministr životního prostředí ČR Petr Hladík: Díky moc za doplňující dotaz. To není záležitost, kterou bychom teď legislativně připravovali, to znamená, určitě se to v tom návrhu neobjeví, ale ano, dává smysl se bavit o vícocestných obalech na nápoje – není to jenom víno, můžou to být samozřejmě různé džusy a tak dále – které dneska jsou v distribuční síti, vybíráme je a z toho starého skla děláme sklo nové, ale víme, že třeba u pivních láhví, dneska život pivní láhve zhruba pět až deset let a otočí se zhruba dvacetkrát.

To znamená, ano, klademe si i ty otázky, nicméně takovýhle návrh nepřipravujeme, ale i ve spolupráci s panem poslancem Smetanou na podzim chceme udělat nějaký seminář, kulatý stůl, a začít diskutovat s tímto segmentem nápojových obalů, které dnes se nezalohují, jestli by nedávalo řekněme ekonomický i environmentální smysl třeba s nějakou formou jako takovou přijít. Ale znovu opakují, teď to na stole není, v návrhu zálohování PETu a plechovek to nebude, ale samozřejmě jdeme principem cirkularity, principem využití materiálů tak jenom, jak to bude možné, to znamená, bavíme se o celé řadě záležitostí v oblasti cirkularity – a samozřejmě vícocestné obaly jsou jedním z nich. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji i za dodržení času, nyní přistoupíme k interpelaci pana poslance Lubomíra Wenzla a připraví se pan poslanec David Štolpa. Ujměte se slova já předávám řízení schůze. Prosím.

Poslanec Lubomír Wenzl: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážený pane nepřítomný ministře zdravotnictví, 14. června letošního roku vláda projednala úpravy zákona o léčivech, kdy mimo jiné výrobci a distributoři by měli nově povinnost vytvářet a držet dvou- nebo jednoměsíční zásobu léčiv a tu v případě potřeby uvolnit do distribuce. Zjednodušený argument Ministerstva zdravotnictví je, že příčiny výpadku jsou na straně výrobců. K tomu je třeba ale uvést, že výrobci ani distributoři nemají v moci ovlivnit všechny příčiny nedostupnosti léků. Výpadky způsobují kombinace různých faktorů, mnohdy přesahujících hranice jedné země. Příčiny výpadku léčiv lze nalézt napříč celým dodavatelsko-distribučním řetězcem od dodavatelů účinných látek přes výrobce, distributory a lékárny. Příčinou výpadku mohou být i nepředvídatelné důvody, jako například přírodní katastrofy, nedostatek surovin či epidemie.

Jedním z doporučení Hospodářské komory je hledat řešení na evropské úrovni. V rámci přípravy této novely neuvažuje nebo neuvažovalo Ministerstvo zdravotnictví jako o jednom z opatření, jak předejít nebo minimalizovat nedostatek potřebných léků, větší zapojení státu? Z dosud zveřejněného nejsem přesvědčen, že zmíněnou novelou dojde ke zvýšení dostupnosti léčiv pro pacienty.

V této souvislosti se ptám, pane ministře, a prosím o odpověď na otázky: Za prvé, bude ministerstvo při této novele brát v potaz doporučení Hospodářské komory ohledně hledání řešení na evropské úrovni? Otázka druhá, proč ministerstvo neuvažuje nebo neuvažovalo při přípravě novely využít Správy státních hmotných rezerv pro uložení některých skupin léků,

keré by bylo možné v případě potřeby rychle uvolnit pro potřebné? Děkuji vám, pane ministře, za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Přeju hezké odpoledne. Děkuji, pane poslanče. Pan ministr je řádně omluven, to znamená v souladu s jednacím řádem vám bude písemně odpovězeno do 30 dnů.

Další na řadě s ústní interpelací je pan poslanec Štolpa. Pane poslanče, prosím.

Poslanec David Štolpa: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, v médiích jsem v posledních dnech zachytil další z nápadů vaší vlády, který jde opět proti zájmům občanů a naopak jistě potěší majitele bank v České republice. Vláda totiž schválila novelu zákona o spotřebitelském úvěru, kvůli které by nově ti, kteří by chtěli splatit hypotéku v době fixace, mohli hradit až 2 % ze zbývající nesplacené částky. Doposud je to přitom pouze 1 000 korun administrativní poplatek. Pokud by byla zavedena tato změna, tak by došlo ke zvýšení a lidé by byli nuceni platit desetitisíce až statisíce.

Ve veřejném prostoru se také objevují názory, že je tato novela úlitbou za uvalení windfall tax a daně z nadměrného zisku bankám. Docela to tak i vypadá. Absurdnost tohoto opatření spočívá v tom, že penalizuje snahu splatit dluh. Jak je tato novela prospěšná bankám, to tak nějak všichni tušíme, ale vy nejste ministrem bank. Prosím tedy o vyjádření, jak a v čem konkrétně toto opatření pomůže lidem, držitelům hypoték? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Já také děkuji a interpeloval jste pana ministra Stanjuru, který je připraven s odpovědí. Pane ministře, prosím.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Bez ironie, děkuji za tuto otázku, že mám prostor to vysvětlit. Nejprve se vraťme do minulého volebního období, kdy vy jste byli ve vládě, my jsme byli v opozici. Máme všichni k dispozici všechny pozměňovací návrhy a tisky, které se nestačily projednat, takže obdobný legislativní návrh, který schválila vláda, byl připraven za minulé vlády. Nedostal se do druhého čtení z důvodu konce volebního období jako mnoho jiných tisků. Tak zkuste se v hnutí ANO nejdřív podívat na – byl to sněmovní tisk 993, první pozměňovací návrh, který dal váš poslanec, který říká, že strop budou 3 % z nesplacené částky jistiny, a k tomu dal pozměňující návrh jiný váš poslanec, který navrhl 1,5 %. Tak jenom abychom začali, že to není výmysl této vládní koalice, že se o tom debatuje roky. Ty sněmovní dokumenty mají číslo 8659, to jsou ta 3 %, a 8737 – 1,5 %.

A teď mi dovolu popsat stávající stav. My máme hájit spotřebitele, ale všechny – všechny, kteří si berou hypotéky, nejenom ty, kteří v době fixace se rozhodnou, že chtějí předčasně splatit. V okamžiku, kdy zachováme stávající stav, se ty náklady rozprostřou mezi všechny klienty hypoték. Takže když se bavíme o ochraně spotřebitelů, tak se bavíme o ochraně všech spotřebitelů. Když říkám, že ve vašich návrzích byly 3 a 1,5 %, v jednom z těch pozměňováků byl i maximální strop v korunách, ten návrh, který je v této chvíli ve Sněmovně, jsou 2 %. To je parametrická debata, na kterou já jsem připraven, abychom si řekli, co je rozumné a co není. Ta 2 % jsou maximum a dělala by to Česká národní banka. Je to vlastně rozdíl mezi ušlým úrokem za tu splacenou jistinu a tím, když ty peníze se vrátí, za kolik by to umístili na trh, to znamená, rozdíl v úrokové míře maximálně 2 %. Klidně pokud v debatě dojdeme společně k tomu, že to má být ještě zastropováno kromě procentem i absolutní částkou, proč ne.

Ta věc není nijak český výmysl. Podobné principy mají, a dovolu mi, abych vám to přičetl, Španělsko, Německo, Nizozemsko, Finsko, Dánsko, Irsko, Švédsko. Ta praxe u nás, že to je jenom za ten administrativní poplatek, je v Evropě spíše ojedinělá. Současně ten návrh rozšiřuje ze zákona situace, kdy máte nárok, zákonný nárok na bezplatné splacení, předčasně

splacení v době fixace. Dneska je to tak, že jsou vlastně dvě životní situace – v okamžiku, kdy vám nebo vašemu partnerovi se podstatně zhorší zdravotní stav, dojde k invaliditě, případně že partner zemře, máte na to nárok. Samozřejmě v době refixace, ale o tom se nebavíme, potom máte nárok také. A současně platí, že v kterýkoliv rok můžete vlastně bezplatně splatit 25 % původní jistiny – ne zbytku, původní jistiny, takže v nejhorsím případě bez jakýchkoliv omezení ve čtyřech letech splatíte celou hypotéku. O tom se bavíme. A v okamžiku, kdy necháme pouze ten administrativní poplatek, se obáváme něčeho, čemu se říká úvěrová turistika. Nakonec jsme my ve Sněmovně museli řešit podobný problém u životního pojištění v minulém volebním období a našli jsme nějaké legislativní řešení, které omezilo tuto úvěrovou turistiku.

Takže já myslím, že ta debata není černobílá, že skutečně musíme mít na paměti všechny klienty. My tam nově zavádíme dvě nové životní situace: vypořádání společného jmění manželů při rozvodu – velmi často se musí stát, že nemovitost, která je ve společném jmění manželů v tomto okamžiku musí být prodána, tak v tomto případě je to také bezplatně nově navrženo – a v okamžiku prodeje, pokud jste dva roky vlastníkem té nemovitosti. Takže škála možností, jak platit vlastně jenom administrativní poplatek, je poměrně široká a my ji ještě zvyšujeme.

Na druhé straně ušlé náklady, když to necháme, jak to je, banky rozprostřou mezi všechny klienty. Tak se bavme, jestli máme v zákoně myslet na obě dvě ty skupiny a vyvážit ty nástroje, nebo myslet na tu menší, protože to je menší skupina těch, kteří předčasně splácejí hypotéku. Teď nemyslím ty životní situace, myslím ty, kteří si vyhodnotí, že jsou schopni dostat lepší úrokovou míru v jiné bance, která tento produkt poskytuje. Takže to není žádný výmysl této vlády. Podívejte se, říkám, do těch tisků, debatuje se o tom několik let. Problém, který je, je, že to je v zákoně popsáno poměrně nejasně... (Předsedající: Čas, pane poslanče.) Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. Omlouvám se, ale u ústních interpelací je pevně stanoven čas. Zeptám se pana poslance, zda má zájem o doplňující otázku. Ano, prosím.

Poslanec David Štolpa: Děkuji za slovo. Já se domnívám, že v minulém volebním období byla absolutně jiná situace, než v jaké jsme teď. Teď jsme v podstatě v době, kdy před námi stojí projednávání daňového balíčku, který extrémně zatíží domácnosti včetně těch, kteří mají hypotéky, a vy jim prakticky tímto znemožníte nebo spíše zdražíte možnost předčasného splacení, pokud by o něj měli zájem. A mám pocit, že jste mně dostatečně neodpověděl na to, v čem je ten přínos pro občany.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Pan ministr má zájem o odpověď. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Za prvé jsem popsal dvě nové životní situace, kdy ze zákona je na to nárok, to je zlepšení pro všechny. A snažil se vám vysvětlit, že ti klienti se dají rozdělit do dvou skupin – ti, kteří nepřístupují k předčasnému splácení z mnoha důvodů – teď tu nemusíme spekulovat, proč ano a proč ne – a ti, kteří to chtějí udělat, a těch je menšina. Tvrdím, že musíme mít při svém rozhodování na mysli obě dvě ty skupiny. Ty náklady někdo zaplatí. Přiměřené náklady, které kontroluje regulátor, i podle tohoto návrhu, Česká národní banka, a buď je zaplatí úplně všichni, nebo jenom ti, kteří se rozhodnou refixovat před ukončením té doby. Protože co jinak hrozí? Může se stát, že budou fixace na extrémně krátkou dobu anebo obecné zdražení úrokových měr, protože ty náklady se rozprsknou mezi všechny.

Podle mě je to legitimní debata, není jiná situace. A když už vytahujete daňové zákony, které s tím nesouvisí, tak si vzpomeňme, kdo navrhoval zrušit daňovou výjimku na hypotéky v minulém volebním období a čí pozměňovací návrh – bylo to ODS – abychom ji zachovali, když jsme to snížili. Takže to je daňová podpora těm, kteří platí hypotéku, a vy jste navrhovali,

když jste byli ve vládě, tuto daňovou výjimku buď zrušit, nebo ještě více omezit. Ale tohle není debata o daních, je to debata o tom, kdo ty náklady zaplatí, jestli všichni, nebo část. Ta debata je legitimní, my připravíme zahraniční vzory pro ty, kteří mají zájem. Určitě to není návrh bank.

Jinými slovy, vy říkáte, že v minulém volebním období to psaly banky pro vaše poslance. Já si to nemyslím, ale pokud přijmete tu logiku, tak v logice každý, který v tomto něco navrhne, je zlobbovaný bankami. Tak zkuste, pokud je to pravda, ověřte si to ve svém klubu. Já myslím, že to tak není. Není to ani teď.

A o těch parametrech je to legitimní debata. Já říkám, já jsem připraven debatovat i o tom, že kromě těch procent bude strop i v korunách, ale zase, to musím říct, to jsou ty větší hypotéky. (Předsedající upozorňuje na čas.)

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Nyní je na řadě interpelace pana poslance Kotta na pana ministra Výborného. Pana poslance zde ale nevidím, jeho interpelace tedy propadá.

Na řadě je paní poslankyně Malá, která interpeluje pana ministra Stanjuru. Připraví se pan poslanec Novák. Prosím.

Poslankyně Tat'ána Malá: Děkuju za slovo, paní předsedající. Dobré odpoledne, kolegyně, kolegové. Já bych ráda využila tohoto prostoru pro interpelaci na pana ministra Stanjuru. Ráda bych ho požádala o vysvětlení jeho neúčasti na středeční tiskové konferenci vlády k daňovému balíčku a zvýšení rodičovského příspěvku. Mě by zajímalo, jak je možné, že ministr financí na takto zásadní tiskové konferenci nebyl, a to pozor, ještě z důvodu účasti na shakespearovských slavnostech na Pražském hradě. Já si pokládám otázku, jak je to možné, že právě ministr, který je zodpovědný za danou problematiku, upřednostní účast na slavnostech před takto důležitou tiskovkou, a to v době ekonomické krize.

Tuto otázku si nepokládám jenom já, ale také občané České republiky, a určitě by chtěli znát vaši odpověď. Je sice hezké a samozřejmě je to správné, že jste byl na bodech, které se týkaly Ministerstva financí, na vládě, ale myslím si, že byste, pane ministře, měl mít především zájem na tom, abyste svá stanoviska a předkládané body osobně vysvětlil všem občanům České republiky, a to právě na tiskové konferenci, která k tomu byla určena.

Mě by zajímalo, jestli nemáte pocit, že byste tam měl být osobně, měl byste to osobně zvládnout a přímo prezentovat svá stanoviska právě občanům České republiky, protože jste to byli přece vy, kdo slibovali před volbami lepší a jasnější komunikaci. Je to tak. Pokud by se něco takového totiž stalo za vlády premiéra Andreje Babiše, tak byste to byl nejenom vy, ale celá tehdejší opozice, kteří by křičeli a nenechali by na nás niť suchou. Děkuji za vysvětlení.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Pan ministr je připraven s odpovědí. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Samozřejmě odpovím, ale název interpelace je daňový balíček, tak jenom abychom si řekli, jak se ty otázky... Já se fakt nebudu zpovídat, páni poslanci, opravdu ne.

Já jsem byl řádně omluven u pana premiéra. To je ten, který organizuje a vybírá členy vlády, kteří jdou na tiskovou konferenci. Tečka. Za druhé, ozdravný balíček prošel ve znění, které jsme připravili -nátého května. Vy sami jste ironizovali, jak to bylo dlouhé, že to bylo příliš detailní. Za třetí, ten správný okamžik nastane v Poslanecké sněmovně, až to začneme projednávat. To si myslím, kdo chce psa bít, ten si hůl najde. Nemám víc, co bych k tomu dodal.

Z vaší interpelace se daňového balíčku netýkalo vůbec nic, přestože jste tu interpelaci nazvala Daňový balíček. Mně to nevadí. To je všechno, co bych k tomu řekl.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Má zájem paní poslankyně o doplňující otázku? Není tomu tak.

Nyní je tedy na řadě pan poslanec Novák, který také interpeluje pana ministra Stanjuru. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Marek Novák: Děkuji za slovo. Pane ministře, fungování vašeho rezortu v poslední době bohužel připomíná úklid vysavačem. Vámi připravený rozpočet na tento rok nefunguje ani na straně příjmů, ani výdajů. Připravovaný daňový balíček, včera projednaný vaší vládou, reálně útočí na úspory našich občanů, ne na stále větší nároky na provoz státu. Ministerstva nechtějí a neumějí šetřit a vy bohužel asi nemáte koaliční sílu na to, abyste mohl fungovat jako řádný hospodář.

Nově nastavené zdroje, jako je windfall tax, nejsou naplněny, a tak sbíráte maximum dividend ze státních organizací ne na další rozvoj a investice, ale na provoz státu. Naprosto lavinovitě stahujete maximální dividendy ze státem řízených institucí, abyste doslova láтали díry v rozpočtu, které jste vytvořili, a to bez ohledu na to, že tyto podniky budou potřebovat prostředky na další rozvoj a investice. Kde prosím vezmete jako řádný hospodář chybějící prostředky na rozvoj těchto firem? Jak víte, že příští roky budou pro tyto firmy stejně příznivé?

Přitom, jak už jsem dnes sděloval panu premiérovi, vaše vládní většina v Poslanecké sněmovně brání projednání novely zákona o platebním styku v oblasti práva na bankovní účet pro podnikatele. Ten by prostřednictvím podnikajících firem mohl přinést naprosto reálné příjmy do systému sociálního zabezpečení a také odvodů daní, zejména v oblastech, kterým se vaše vláda alespoň proklamativně chce tak intenzivně věnovat, tedy v nových technologiích a inovacích.

Pane ministře financí, jaké kroky prosím navrhnete, aby se Ministerstvo financí chovalo jako řádný hospodář, podporovalo rozvoj a inovace v oblasti finančních technologií 21. století, a především firem, které v něm podnikají, a zároveň nepoškozovalo svým prozatím hokynářským způsobem podnikatelské prostředí? Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. Prosím pana ministra. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Je škoda, že pan poslanec má špatné informace. Za prvé, každý měsíc reportujeme plnění státního rozpočtu. Podívejte se na straně výdajů, zda procento výdajů je vyšší, než je rozpočtované. Není, tak jak můžete říct, že to neodpovídá rozpočtu? Na straně příjmů celou dobu říkám, že některé příjmy nejsou kontinuální, nejsou měsíční na rozdíl od některých výdajů. To je pravda. Takže počkejme na příští pondělí, kdy bude reportován jako každý měsíc, první pracovní den, výsledky za první pololetí. Já jsem se domluvil, že 18. července na rozpočtovém výboru přineseme kvalifikovaný odhad příjmů do konce roku, protože po šesti měsících se to dá už lépe odhadnout. Budeme mít kompletní data daně z příjmů právnických osob, budeme mít přehled, kolik bude windfall tax. Uvidíme. Řekli jsme v posledním materiálu, který jsme předkládali, bylo v materiálu 44 miliard, když jsme předkládali zákon, který umožnil stanovit maximální výkupní cenu, odvody z vyrobené megawatthodiny. To jsme 18. července schopni. Pak se bavme o tom, jestli jsme to trefili, nebo netrefili.

Obecně platí, vzpomeňme si na debatu v září – a já nechci vytahovat z vašich vystoupení ty katastrofické scénáře před zimou – ale pokud chceme být objektivní, na přelomu srpna a září

byla cena vyrobené megawatthodiny i 1 000 eur. Všechny výpočty, které byly známy v srpnu a v září, kdy rozpočet šel sem, pracovaly s kvalifikovaným odhadem, že cena letos bude 350 eur za megawatthodinu. Naštěstí není. Tak já si nemyslím, že by si měl někdo stěžovat. Díky tomu odvod z vyrobené megawatthodiny, protože jsou levnější, není tak vysoký, ale současně platí, že nejsou tak vysoké kompenzace.

Na druhé straně jsme rozhodli, a nebyli jsme kritizováni z opozice, že budeme platit 15 měsíců, respektive 16 měsíců, obnovitelné zdroje, které se platily celou dobu 495 korun za spotřebu megawatthodiny pro domácnost krát 1,21 % DPH, 600 korun, a to je v rámci těch kompenzací.

Dividendy – jestli narážíte na to, že jsem dal protinávrh na vyplacení 100 % čistého zisku, za vaší vlády to bylo víc než 100 %. Minulý rok jsem tady několikrát slyšel vystoupení pana poslance Babiše, který doporučoval, abychom vyplatili nerozdělený zisk. Tak platí, že má jít pro nerozdělený zisk, který je mnohem vyšší než 100 % zisku za loňský rok, nebo neplatí? Já nevím, já si myslím, že nemůžeme chtít obojí. Kritizovat, že nevyplatíme víc, a když vyplatíme méně, kritizovat, že jsme vyplatili hodně. Samozřejmě to můžete kritizovat, ale nedává mi to logiku. Rozdíl byl 20 % čistého zisku. My jsme loni upravili instrukce, které byly za vaší vlády, které říkaly až 100 %, my jsme dali 80 letos díky tomu, že platíme POZE, platíme kompenzace, zlepšili jsme podmínky pro příspěvek na bydlení, to všechno stojí desítky a desítky miliard ze státního rozpočtu.

Mimochodem, v těch výdajích je to také, v prvním pololetí bude mnohem větší částka na kompenzace než v druhém pololetí díky nízkým cenám. Tak já doporučuji všem, aby silná slova na hodnocení rozpočtu nechali na skutečná čísla. Pak si v lednu můžeme říct, kdo byl blíže realitě. A vzpomeňme si, o kolik nedopadly rozpočty za vaší vlády. Prostě to se stane, ta čísla jsou obrovská. Jenom říkám, že 1 % výdajů je 22,3 miliardy. Ty výdaje odhadujete tři měsíce před zahájením roku, tak zkuste každý z nás si v září letošního roku odhadnout výdaje své firmy, své instituce, své rodiny na příští rok, ale když se pak netrefíte o 1 %, zda to budete považovat za úspěch nebo neúspěch, když se trefíte na 99 %. V tom obrovském objemu ale to 1 % je 22,3 miliardy. To je objektivní fakt a měli bychom vzít v tom hodnocení to v potaz.

My jsme k žádným jiným mimořádným dividendám nepřistoupili, není to pravda, a říkám, vyplatili jsme 100 % čistého zisku, neboli valná hromada schválila náš návrh, ale máme tam většinu, což nijak nevybočuje z praxe za minulých vlád, a je to méně, než doporučoval pan poslanec Babiš. Takže nic jsme neohrozili, jsem si tím jist. Ano, dostaneme do státního rozpočtu asi o 10 miliard víc, které použijeme na kompenzaci vysokých cen energií, protože ani stropy některým domácnostem nestačí a ty si chodí pro příspěvek na bydlení legitimně podle našich zákonů. Na tom jsme se podle mě i shodli v rámci širší koalice, než byla vládní koalice, když jsme o tom hlasovali v Poslanecké sněmovně.

Co se týče kryptoměn, tam je problém, banky mají strach z operačního hlediska. My jsme to byli jako předsednická země, kteří jsme prosadili a dojednali první evropskou směrnici, a mají oprávněné obavy z toho, že tam mohou být peníze z trestné činnosti, terorismu a podobně. Říkají to všechny banky, nejenom v České republice.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Čas, pane ministře. Děkuji. Má zájem pan poslanec o doplňující otázku? Ano, prosím.

Poslanec Marek Novák: Jsem rád, že jsem v posledních 15 sekundách se dozvěděl aspoň, čeho se banky bojí. Dokážu pochopit, že se banky něčeho bojí. Nicméně v případě, že firmy splní všechna kritéria, zákonná kritéria k tomu, aby mohly podnikat v České republice, aby se mohly podílet na rozvoji – to nejsou jenom obchodníci, ale to jsou i ajťáci, kteří vyvíjejí systémy, kterým ty banky brání, a to je ten problém. Tak dobře, proč na jednu stranu umožním

podnikat a na druhou stranu se slepě dívám, jak banky podnikání brání a tlačí ty podnikatele do zahraničí? To se vám líbí?

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Má pan ministr zájem o odpověď? Ano. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Ne, já myslím, že to je důležitá debata, ale není žádný zákonný nárok vést podnikatelské účty v kryptoměně. To není žádné omezování podnikání, není to nijak upraveno. My se budeme snažit implementovat směrnici, kterou jsme dojednali, abychom poprvé měli v legislativě něco, co bude nějakým způsobem fungovat. Tam ty banky se bojí toho, že i zahraniční banky odmítnou kooperovat s našimi bankami, které to otevřou. To není jenom obava z toho, co by dělali klienti v České republice. (Poslanec Novák, sedící proti řečnickému pultíku, se usmívá.) No, můžeme se tomu usmívat, je to fakt, není to problém pouze České republiky a ty problémy nejsou malé. Ale zeptejte se například policejního prezidenta a těch, kteří to mají na starosti, jak potenciálně velké problémy v této oblasti vznikají. Proto potřebujeme nějakou evropskou regulaci. A zopakuji: my jsme to dojednali, mám tam šikovné lidi, určitě když se jde na to oddělení, které máme pro FinTech, které jsme nově zřídili, když se s nimi potkáte, tak poznáte, že jsou to lidé, kteří tomu fandí. Říkám, musím potvrdit, že tomu fandí, že tomu rozumí, mají mou podporu a přijdeme s návrhem implementace. V tom se vůbec nelišíme a opravdu je to důležitá debata.

Dneska se tváří vlastně celá Evropa, že to neexistuje, a je to mimo dohled státu a jejich regulátorů, a o není dobrá situace pro nikoho. Ale nejsme v tom nijak výjimeční. Kdyby to bylo tak, že ostatní členské země to mají a my bráníme zakládat podnikatelům účty v kryptoměnách, tak máte naprostou pravdu. Ale tak to není a je obava i z toho, že zahraniční banky prostě nebudou přijímat platby z České republiky, pokud tady povedeme v kryptoměnách účty.

To je všechno, co k tomu říct. Podle mě máme stejný zájem, já v tom nevidím vůbec politický spor koalice versus opozice, spíš i v této oblasti udělat dobrý zákonný rámec, abychom využili pozitiva nových technologií a nezaplatili jenom za negativa, protože nikdy to není jenom jedna stránka mince. I když v tomto případě to mince není.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Čas, pane ministře, děkuji.

Nyní je na řadě pan poslanec Zlínský, který interpeluje pana ministra Rakušana, a připraví se pan poslanec Okleštěk. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vladimír Zlínský: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, vážený pane ministře, na Radě ministrů vnitra Evropské unie dne 8. 6. 2023 jste schválili návrhy dvou nařízení tvořících součást nového paktu o migraci a azylu. Při obhajobě vašeho postoje na schůzi Parlamentu 14. 6. 2023 jste nastínil, jakým způsobem tento systém bude fungovat. Bohužel, vaše vysvětlení nebylo aspoň dle mého názoru dostatečně podrobné a přesvědčivé. Nezmínil jste, že členské státy Evropské unie, které budou nést povinnou solidaritu, budou platit finanční částku nebo pomoc v místě potřeby každý rok za všechny jimi odmítnuté migranty kumulativně, to znamená za dané období i předchozí období, tedy tato částka bude narůstat každý rok o předem nejasnou finanční částku a může velmi pravděpodobně narůst do astronomických, mnohamiliardových hodnot v dohledné budoucnosti. Tímto by došlo k vytvoření trvale rostoucího finančního závazku našeho státu s možným velkým dopadem na rozpočet, který budou sestavovat budoucí vlády. To povede k finančnímu tlaku trvale přijmout migranty, kteří nám budou přiděleni v celém rozsahu nebo v kombinovaném režimu, tedy že se budeme podílet jak finančně, tak pomoci v místě potřeby a částečně i trvalým přijímáním migrantů.

Já bych se vás chtěl, pane ministře, zeptat, jestli s tímto tvrzením souhlasíte. Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. Pan ministr je již připraven. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Pane poslanče, já asi tady budu odpovídat poměrně jednoduše a stručně na vaši interpelaci. Ona bude jedna tematicky podobná následovat ještě v konci dnešních interpelací. Já jsem tady zcela jasně říkal, že to, co mimochodem v tom originálním textu, když se do něj podíváte, do toho anglického textu, tak tam ani nenajdete žádné slovo "povinná" solidarita. Tam najdete "solidarita" a ta solidarita jako taková je definována několika způsoby. Jsou státy v Evropské unii, jsou státy, které si vyberou a dobrovolně si vyberou relokace. Takové státy jsou a takové státy najdeme i teď, dokonce i v našem sousedství. Česká republika relokační kvóty, povinné relokační kvóty vždycky odmítala. Byla to společná pozice všech parlamentních stran napříč několika volebními obdobími a povinné relokační kvóty, že by České republice byl dán nějaký počet uprchlíků, které musí přijmout na své území, tento migrační azylový pakt neobsahuje. Druhou možností solidarity je solidarita finanční, to znamená, spolupodílení se na odpovědnosti a na tom obrovském migračním tlaku, který přichází na jižní státy. Říkejme tomu, že je to solidarita definovaná, solidarita jasně určená, solidarita pevně zakotvená, ale stále solidarita flexibilní, to znamená ta, kterou si jednotlivý členský stát vybírá. A třetí možnost, a tady bych vás chtěl ocenit, pane poslanče, prostřednictvím předsedající, protože jste jmenoval velmi solidně i tu třetí, a to je technická podpora, to jsou logistické služby, to je poskytnutí personálních kapacit a podobně. Ano, objevuje se tady věta: Ale s tím musí daný stát, kterému máme takovou službu poskytnout, souhlasit. No, já si neumím představit situaci, kdy bychom nějakému státu poskytovali služby, které on nechce, takže logicky s tím státem se dohadujeme o tom, jaké logistické, jaké personální, jaké technické kapacity my mu poskytneme tak, aby to pro ten stát bylo potřebné a výhodné.

To je myslím zcela srozumitelný kontext, který tady je, a je na státu, kterou z těch forem solidarity si vybere. To je prostě celkem jasně definováno a myslím si, že jsem tady od samého začátku nic jiného neříkal.

A ta suma jako taková, ano, finanční, tam byla definovaná na 20 000 eur, to je pravda. Ale zároveň se nebude platit, a to v tom paktu také najdete, přímo té členské zemi, ale do jakéhosi fondu solidarity.

A když už se bavíme o solidaritě, z takového fondu solidarity Česká republika devatenáct let svého členství v Evropské unii také finanční prostředky dostávala. Ano, nebyl to migrační fond solidarity, byl to infrastrukturální fond solidarity. Těžili jsme z toho, že ostatní státy přispívaly do společného evropského rozpočtu a u nás se za to budovaly třeba školy, školky, silnice, nejrůznější rozvojové projekty. A to je prostě ten základ, který tady je, definovaná forma solidarity mezi jednotlivými státy. Ale znovu – nejsou tam povinné relokační kvóty, které by vám dávaly nějakou sumu. Já si myslím, že mluvím stále stejně jako na minulé schůzi, kterou jste svolali, kterou my jsme přijali a odsouhlasili jsme program. Ten argument se nikam dál neposouvá.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Zeptám se pana poslance, zda má zájem o doplňující dotaz? Je tomu tak. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vladimír Zlínský: Děkuji za odpověď, pane ministře. Já bych se chtěl zeptat tedy na to, pokud budeme poskytovat pomoc v místě potřeby, já jsem to pochopil tak, že tam bude existovat nějaký mechanismus, nějaký vzorec, na základě kterého nám bude vypočítáno,

jakým způsobem, jakou hodnotou, finanční částkou budeme přispívat, i když budeme pomáhat v místě potřeby. A mně šlo o to, že vlastně tím, jak se to bude platit každý rok za každého odmítnutého migranta, který k nám by měl přijít podle nějakého toho výpočtu, tak jakým způsobem tedy, jestli se to nebude sečítat, a to sečtení nebude pro náš rozpočet do několika let prostě smrtící. Děkuji za odpověď, na to jsem se chtěl zeptat.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji a pan ministr je připraven s doplňkovou odpovědí. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Tak logicky, ten pakt obecně obsahuje nějaká čísla, odhaduje – nějaký odhad – 30 000 migrantů. To číslo tam je v tom migračním paktu a je zároveň dáno. Tady bych chtěl ještě jednou, pane poslanče, upozornit na to, až ten pakt a jestli ten pakt bude platit: on v téhle chvíli dokonce ani mnohé technicistní detaily dořešené nemá, a to na těch 150 stránkách něco objevíte, něco neobjevíte, protože vstupuje do jednání takzvaného dialogu, to znamená Komise, Rada a Evropský parlament a tam také musí být projednán. Ale to číslo bude, anebo by bylo, v případě schválení stanovováno na každý jednotlivý rok jednání na návrh Komise a po projednání Radou ministrů. To znamená, že nám nikdo nějaké číslo bez toho, aby Česká republika nebo kterýkoliv jiný členský stát měl, či neměl možnost ovlivnit, diktovat nebude. A nikdo nám nebude říkat, přijměte takový počet migrantů na svoje území. Ta situace se prostě nestane, protože ten stát si vybírá, vybírá si flexibilně tu formu solidarity.

A mimochodem tohle je rámcová pozice, kterou tady v té další interpelaci moc rád ocituji, protože chápu, že se blíží proceduře, tohle je rámcová pozice české vlády z roku 2020. Teď budu pouze nepřesně citovat, teď budu parafrázovat, potom ocituji přesně. Ta pozice zněla, že jsou akceptovatelné i flexibilní formy povinné solidarity, to je v rámcové pozici vlády z roku 2020. Nic se nezměnilo, nic se neposunulo.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Nyní je na řadě pan poslanec Okleštěk, který interpeluje pana ministra Stanjuru. A připraví se pan poslanec Janulík. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Děkuji za slovo, paní předsedající. Pane ministře, máme stále nepotvrzené zprávy, že onen již nechvalně slavný daňový balíček současné vlády obsahuje ve změně zákona o DPH taky přeřazení palivového dřeva, dřevěných briket a pelet ze základní sazby do horní sazby DPH. Pro mě je to silně nepochopitelné. Pokud to uděláte, vezmete těm nejchudším na venkově i to poslední finančně dostupné palivo, co ještě lidi mají. Jedna briketa je vlastně jeden kubík ruského zemního plynu, který díky naší české výrobě do Česka nepřiteče, a teď nás bude ničit nezodpovědná vláda. Kde jsou řeči z loňské energetické krize, kdy se všichni bili v prsa, že musí a budou podporovat domácí ekologická, obnovitelná a cenově dostupná paliva, abychom nebyli závislí na fosilních z Ruska a z jiných nestabilních zemí, které nás tím chtějí vydírat?

I když jste za rok 2022 nezdanili ani banky přes 100 miliard, ani velkou energetiku taky přes 100 miliard, ani petrochemii skoro 60 miliard, tak začnete v roce 2023 zvyšovat daně lidem a firmám ve všem, kde ještě – včetně domácích energií – abyste nasbírali aspoň něco do velké díry ve státním rozpočtu. To považuji za velký úpadek. Každá země stojí a padá na ceně svých základních energií, elektřině a vytápění. Prakticky všechny rozumné země Evropy mají paliva ze dřeva trvale ve snížené sazbě DPH. Především v České republice... (Čas, pane poslanče.)

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Tak prosím pana ministra Stanjuru.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Pominu ta adjektiva, nechvalně známá a hodnotová, tak začnu od konce. Od roku 2030 nebude moct mít žádná země sníženou sazbu DPH na dřevo, tak neříkejme, jak ve většině zemí to tu mají. Za druhé, cílem je – té operace DPH – zjednodušit systém na dvě sazby. Základní paliva, uhlí, elektřina, plyn mají sazbu 21 %. Ano, dřevo má dneska 15 %. Nám přijde správné i spravedlivé vůči občanům, kteří používají některé z těch základních paliv, aby byla stejná sazba. To znamená uhlí, plyn, elektřina, nyní i dřevo, budou mít stejnou sazbu na zvýšenou o 6 % proti stávajícím stavu. A můžeme kalkulovat ne teď, ale můžeme kalkulovat, jaký je dopad na rodinu, která topí tím dřevem, pokud tam bude to 6% zvýšení DPH.

Mně přijde poměrně odvážné, jak říkáte, jak máme schodky veřejných rozpočtů. My jsme zdělili rozvrácené veřejné finance a snižujeme ty schodky, ne zvyšujeme. A vy nám dáváte úlohu, která je nesplnitelná. A kdyby vám takhle napsal žák na základní škole, jako že to má vypočítat, tak mají všichni pětku. Vy nám říkáte: Nezvyšujte příjmy. Legitimní politický názor, nic proti tomu. Na druhé straně nám u každého zákona říkáte: Zvyšujte výdaje. To je opět legitimní politický názor a nic proti tomu. Ale vy to spojíte: Nezvyšujte příjmy, zvyšujte výdaje a u toho snižte deficit. A to fakt matematicky nejde.

Takže já rozumím tomu, když některá z politických stran říká: Nechte příjmy, zrušte výdaje a my jsme si vědomi, že začne deficit. Legitimní. Nebo některá jiná politická strana řekne: Nezvyšujte výdaje, zvyšujte příjmy, snížíte deficit. Taky legitimní. Nebo naopak: Nechte příjmy, snižte výdaje, tím snížíte deficit nebo kombinace. Ale to, co po nás vy chcete, se nedá uskutečnit. Ne proto, že neposloucháme opozici, tak si to sám odpovězte. Příjmy nezvyšujte, výdaje zvyšujte. Můžu ukázat jeden vedle druhého pozměňovacích návrhů, které k zákonům, které je třeba – i mandatorní výdaje, které podáváte, říkám, to já všechno respektuji, ale současně po nás nemůžete chtít – nebo můžete, chcete, ale nemá to logiku – abychom snížili deficit, to prostě není možné. Tak se bavme o tom, jestli vaše hnutí chce snižovat deficity. Pokud ano, tak máme jenom dva nástroje: zvyšovat příjmy nebo snižovat výdaje nebo kombinace. Když zafixujeme příjmy a zvýšíme výdaje, deficit nikdy nesnížíme.

A poslední příklad, který můžu uvést – nemusím vyčerpát pět minut – a to už se stalo, to už neudělá s tím žádná vláda nic. Loni, říká se tomu obsluha státního dluhu, za úroky jsme dali 50 miliard, letos dáme 70, příští rok 90 a v roce 2025 102, a to už se stalo. S tím neudělá nikdo nic. Dluhopisy jsou vydané, je to jenom spočtené. Za čtyři roky na té jediné položce zvýšíme výdaje o 52 miliard, za které si nekoupíme vůbec nic. Nemusíme se přít, jestli to dáme do sociální oblasti, zdravotnictví, školství, armády, bezpečnosti, nedáme to nic. Takže 1. ledna 2025 rozpočet je minus 102 miliard. Ještě nic nepřišlo, nic jsme nevydali, dáme jenom úroky, které ten rok zaplatíme, minus 102. Letos to bylo minus 70, loni minus 50.

Přesto se nám daří deficity snižovat. A není to jednoduché, sami vidíte, jaké platíte politické náklady, my jsme si toho vědomi. Jsme si vědomi, že to není populární, ale jsme přesvědčeni, že to prostě udělat musíme.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující dotaz. Prosím.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Děkuji za slovo. Možná by nebyli tak nepopulární, kdybyste s opozicí více mluvili. Nicméně já vám vůbec neříkám, že máte snižovat příjmy nebo změnit výdaje. Já po vás chci, abyste dodrželi jedinou věc, vybrali to, co jste deklarovali, a abyste nezvyšovali depéháčko na palivové dřevo. To, že v roce 2030 k něčemu dojde, to je fajn, ale těch sedm let ti lidé se můžou z toho smotat. Dnes je ten průšvih, dnes je ta energetická krize, dneska venkov má ty drahá paliva, nebo ta drahá paliva, ať mluvím správně česky, ten má ty problémy. Já vám přečtu tady: Rakousko má 13% DPH, Lotyšsko 12, Francie 10, Itálie

10, Švýcarsko 8, Německo 7, Belgie 6, Česko 15, ale po této úpravě Česko 21. Čeští výrobci energetické dřevě v uvozovkách (Předsedající: Čas, pane poslanče.) na palivové peletky a podobně vyváží pak do Rakouska. Vždyť my si protirečíme.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Pan ministr má zájem. Ano, prosím.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Já vám možná dám jenom řečnickou otázku, ale já jsem už vyzval v tom prvním vystoupení, dejme čísla, kolik to znamená, těch 6 % DPH, pro domácnost. To je přece legitimní debata, to není nic, to není žádný spor vláda versus opozice. Tak si řekněme, víme, kolik je průměrná spotřeba domácnosti, když topí elektřinou, jo? Víme, kolik je to plynem, víme, jaké jsou ceny. Já nemám tu osobní zkušenost, takže nevím, kolik dneska dám, pokud používám palivové dřevě za rok. Víím, že z toho DPH je 15 %, takže můžeme si říct, jestli těch 6 % jsou částky stokoruny, tisícikoruny, desetitisíce, to já skutečně nevím. Nabízím tu debatu, abychom zjistili, jaký je potenciální dopad, abychom věděli.

Ale současně platí – a to je hrozně důležité: daňová politika, já jsem o tom přesvědčený, nemá být předmětem sociální politiky. Daně mají být jednoduché, přehledné, pokud možno nízké a sociální aspekty máme řešit v sociálním systému, protože sazba DPH, ta je jednoduchá, ta platí pro všechny, pro ty, kteří mají nejnižší příjmy, ale i pro ty, kteří mají nejvyšší příjmy. Tak já se snažím v rámci koalice k debatě s vámi, se vás budu snažit přesvědčit, řešme tyhle ty příklady nízkopříjmových sociálním systémem, a ne daňovou sazbou, která dopadne logicky, a jinak to nejde, na všechny. Takovou debatu nabízím. Pokud dostanu konkrétní čísla, budu jenom rád a můžeme pak stanovovat příjmy, respektive výdaje domácnosti, pokud topí elektřinou, plynem, v tomto případě uhlím, případně palivovým dřevem. Myslím si, že to je správné, protože se máme starat o všechny typy domácností, co se týče třeba daňového systému.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Nyní je na řadě pan poslanec Janulík, který interpeluje pana ministra Válka, a připraví se pan poslanec Smetana. Prosím.

Poslanec Miloslav Janulík: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážený nepřítomný pane ministře, já jsem nazval svoji interpelaci Přítomnost rodičů v nemocnici, mám tedy samozřejmě na mysli to, co rezonuje v poslední době... (Před pulťkem hovoří hlouček poslanců.)

Pánové, běžte si to říct někam na chodbu, prosím vás. Paní předsedající...

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Ano, ano, vnímám to. Kolegové, kolegové, prosím, abyste nerušili tady těsně před pulťkem.

Poslanec Miloslav Janulík: Obrali jste mě o 15 vteřin. (Se smíchem.)

Takže to rezonuje, protože prostě samozřejmě je právem rodičů, aby byli se svým dítětem, které je hospitalizováno, je to ve formě (nesrozumitelné) metodického pokynu, což samozřejmě ministr řídí přímo řízené nemocnice. Pro ostatní zdravotnická zařízení, která jsou zřízena podle zákona č. 160/1992 Sb., tam je situace jiná. Tam metodický pokyn není samozřejmě nijak závazný, ale ministr ví, jako lékař si jistě uvědomujete, že to je v podstatě technicky nepřilíš dobře realizovatelné, nebo někde je to úplně nemožné realizovat nejenom technicky, ale třeba i z důvodů, že máte těch dětí, představme si, víc hospitalizovaných, když tam všechny budou mít rodiče, teď je to problém, některý rodič chce, některý nechce. Teď to dítě třeba taky nemusí chtít. Některé rodiče spolu nemluví, někteří spolu zase mluví až moc, a tak dál a tak dál. Čili je to zatíženo obrovským množstvím problémů.

Mně jde spíš o to, jak se ředitelé těch zdravotnických zařízení, o co se mají opřít v případě, že opravdu to nejsou schopni z provozních a technických důvodů těm mnohdy velmi agresivním aktivistickým rodičům splnit, a oni se toho dožadují jako svého na jedné straně práva. Čili tady zase bych řekl, něco předběhlo možnosti, které vlastně máme, protože mnohdy by to znamenalo, že se ten chod snad úplně zastaví. A víme o tom, máme ty případy, kdy rodiče chtějí být při operaci (Předsedající: Čas, pane poslanče.) a natáčet si to. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. Pan ministr Válek je řádně omluven a i vám bude v souladu s jednacím řádem odeslána písemně odpověď do 30 dnů.

Nyní je na řadě pan poslanec Smetana, který interpeluje pana ministra Hladíka, a připraví se pan poslanec Lang. Prosím.

Poslanec Karel Smetana: Hezké odpoledne. Vážený pane ministře, včera jste představili spolu se stavebními spořitelny jejich nové fungování, které má být zaměřeno na pomoc občanům s projekty s dotacemi na energetické úspory. Já tento nápad kvituji, moc se mi líbí, ale zajímají mě konkrétní aspekty tohoto programu nebo tohoto produktu. Zajímá mě komu, anebo kdo na ten produkt dosáhne, co vše půjde pořídit a kdy se můžeme těšit na spuštění tohoto produktu.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Pan ministr je připraven, požádám ho tedy o odpověď. Prosím, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Petr Hladík: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, moc díky za ten dotaz jako takový. To, co je naprosto zásadní, Nová zelená úsporám se teď na dva měsíce jenom vypínají žádosti, ale nemění se, od září se budou znova podávat všechny žádosti, a to i za období teď dozadu od někdy září 2021 je uznatelnost. Nová zelená úsporám funguje velmi dobře, ten projekt, na zateplování, výměnu fotovoltaiky, instalaci obnovitelných zdrojů energie, ale dosáhnou na ni spíše lidé, kteří jsou majetnější, mají naspořeno několik set tisíc korun, protože to opatření zrealizují, pak dostanou dotaci zpátky. A my jsme chtěli umožnit, aby na takovou dotaci, na takovou úsporu, úsporu vynaložených energií, pořízení fotovoltaiky, tepelného čerpadla, dosáhli i lidé, kteří mají nemovitost, jsou schopni splácet, mohou si půjčit nějaké statisíce korun, ale nemají teď naspořeno třeba půl milionu, aby to mohli zrealizovat, takže proto ta spolupráce se spořitelny. Dohoda je mezi Ministerstvem životního prostředí, Ministerstvem financí a Asociací stavebních spořitelen, to znamená, týká se to všech pěti stavebních spořitelen a fungovat by to mělo od ledna příštího roku, a to takovým způsobem, že každý občan může přijít na pobočku, těch poboček je 1 400 na území České republiky, fakticky v každém městě v České republice, tam získá zdarma veškeré informace o dotačních možnostech a o spolupráci se stavební spořitelnou, to znamená i o tom, jaký objem financí by daný vlastník té nemovitosti mohl získat ve spolupráci se stavební spořitelnou, a je na něm, jestli si zažádá sám a bude mít dál tu elektronickou komunikaci, ale musí si to předfinancovat sám, anebo využije toho produktu ve spolupráci stavební spořitelna – Státní fond životního prostředí. Ta výhoda je jednoduchá. Udělá opatření třeba za 600 000 korun, dostane je od stavební spořitelny hned, jakmile je zrealizuje, stavební spořitelna dostane tu část od Státního fondu za dotaci a daný člověk splácí jenom tu část samozřejmě, kterou si půjčil jako takovou.

To, co je důležité, je to na všechna opatření, která jsou v Nové zelené úsporám, to znamená, může to být na zateplení, fotovoltaiku, pořízení tepelného čerpadla v kombinaci některých takovýchto opatření jako takovýchto. Hlavní cíl, který sledujeme, je zvýšit reálně procento renovací v České republice. My dneska renovuje tempem zhruba 1,2 %, to znamená, kdybychom to přepočítali, průměrný český dům je renovován jednou za osmdesát let. Odborníci

nám doporučují, že by to mělo být jednou za generaci, zhruba jednou za třicet let. To znamená, že by to procento renovací mělo být zhruba někde mezi 3–3,3 %.

Musím říct, že jsme ve velkém kontaktu s asociací minerálních vat, s asociací výplní otvorů. Všichni čeští výrobci hlásí, že na vlnu renovací jsou připraveni. To znamená, lidé mají šanci zateplit, vyměnit třeba okna prostřednictvím českých výrobků jako takových. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. Zeptám se pana poslance, zda nemá zájem o doplňující dotaz?

Nyní je tedy na řadě pan poslanec Lang a připraví se pan poslanec Brabec. Prosím.

Poslanec Hubert Lang: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vláda dne 8. března 2023 schválila priority humanitárních programů MEDEVAC a Pomoc na místě, Pomoc na místě v celkové výši 150 milionů korun za rok a MEDEVAC ve výši 60 milionů korun za rok. Cílem programu je vysílání českých lékařských týmů do problémových oblastí, poskytování finančních a materiálních darů na rozvoj zdravotnické infrastruktury, přímou pomoc uprchlíkům, ochrana hranic i boj proti nelegální migraci. Dary putují do zemí s velkými uprchlickými populacemi a zemí, které čelí značným migračním tlakům. Jsem rád, pane ministře, že navazujete na rámcovou pozici vlády Andreje Babiše a že v těchto programech pokračujete.

Dále bych citoval: "Jsme jednou z neaktivnějších zemí, důsledně pomáháme těm nejpotřebnějším zemím, které mají s migrací největší problémy. Díky našim programům pomoci každý rok v zahraničí podporujeme bezpečnost, zlepšujeme životní prostředí, podmínky i lékařskou péči. Konkrétní pomoc lidem v nouzi přímo v jejich regionech má smysl." Je to přímo vaše citace. Za to vás chválím a za to vám tleskám.

Hned pokládám otázku: Pane ministře, není toto přesně to, co by měla Česká republika dělat v souvislosti s migrací? Neměli bychom pomáhat přesně, jak jsem vás tady citoval, v místě vzniku migrace, to znamená ty programy MEDEVAC, Pomoc na místě? Není to přesně ono? To je otázka první. Jak bude tento program dále pokračovat, budete ho dále rozvíjet?

Druhá otázka je: Ptám se, pane ministře, proč jste se na Radě ministrů vnitra nezdržel toho 8. června, proč jste naboural Vísehrad, proč jste se nezdržel spolu se Slovenskem? Mohli jsme o tom diskutovat, mohli jsme to podrobit nějaké kritice. Sám říkáte, neustále tady opakujete, že to teprve půjde do Rady, půjde to teprve do Evropského parlamentu a může z toho vyjít ještě úplně něco jiného. Takové ty informace máme, že z toho vyjde něco ještě podstatně horšího. Vy už jste nás tady dopředu svým podpisem uvrhl do něčeho, čemuž já říkám ostudný vízový migrační pakt.

Takže poprosil bych o odpověď na tyto dvě otázky a potom ještě položím otázku doplňující.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. Pan ministr je přítomen. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Děkuji. Já s tím samozřejmě souhlasím a v první části jste i vy sám naznačil, pane poslanče, že máme absolutně shodu. MEDEVAC a Pomoc na místě jsou skvělé programy.

Já bych jenom tady chtěl připomenout, my nenavazujeme na vládu Andreje Babiše, pokračujeme v tom také, ale program MEDEVAC existuje od roku 1993. Je to výstavní klenot České republiky. Zaplaťpánbůh za to, že v České republice doposavad vládly jenom takové vlády, které se byly všechny napříč politickým spektrem schopny shodnout na tom, že program

MEDEVAC je důležitý. Program MEDEVAC je realizován v Ghaně, Rwandě, Senegalu, Zambii, na Blízkém východě, v Iráku, Jordánsku, Libanonu. Jeho hlavním účelem je pomoc uprchlíkům mimo země Evropské unie, podpora azylových migračních hraničních systémů států pod velkými migračními tlaky, prevence nelegální migrace a obchodování s lidmi. To je přesně to, co jako Evropa musíme masivně dělat, a já se s vámi shoduji. My musíme masivně pomáhat v těch zemích, odkud migrace přichází. Jsem pyšný na to, že to Česká republika dělá, že díky tomu máme skvělou pověst, že díky tomu, o čem jsem se přesvědčil v Africe, umíme otevřít dveře našemu byznysu, protože tam ta pomoc a pověst České republiky je dlouhodobě v tomhle ohledu vynikající. To je to, co bych chtěl zachovat. Proto i v těch požadavcích, které samozřejmě nejsou dojednány, na rozpočet na příští rok bychom chtěli opět mít 210 milionů korun. Ale znovu říkám, to je předběžný požadavek do rozpočtu.

Odpověď na vaši otázku: rozpočet jako takový odsouhlasený samozřejmě není. To je jeden pilíř – pomoc na místě, zabránit tomu tím, že pomáháme, aby se ti lidé vůbec na cestu vydali. To je skvělé, to Česká republika dělá.

Za druhé, Česká republika musí aktivně pracovat na společné migrační politice Evropské unie. Pokud si přečtete ten azylový a migrační pakt – předpokládám, že vy jste to udělal – ten se tak na třiceti stránkách zabývá principem solidarity a na těch zbylých sto dvaceti se zabývá zpřísněním hraničních procedur, lepšími návraty do zemí původu, zpřísněním azylových podmínek pro azylanty ve třetích zemích, to znamená v těch zemích, kam oni dorazí. To je přece přesně to, na čem se jako Česká republika ve společné migrační politice podílet musíme: zpřísnění procedur, lepší registrace, lepší návraty, aby ti lidé po hraniční proceduře vlastně vůbec nedostali statut azylanta, což všechno v tom migračním paktu obsaženo je.

Pokud boj proti migraci, boj s migrací nebo práce v rámci migrační politiky nebude mít dva pilíře – jeden ten, že pomáháme v zemi původu, a druhý ten, že lépe chráníme naše hranice – a ano, jsme vzájemně v Evropě solidární k těm zemím, které dennodenně vytahují tonoucí z moře, a pokud my jim nebudeme nějakým způsobem pomáhat, tak to nebude fungovat, protože ještě nějakou dobu bude trvat, než pomoc na místě bude tak účinná, aby žádné migrační proudy do Evropy neproudily.

Pokud se podíváme na klimatické změny a podobně, prostě predikce toho, kolik důvodů lidé budou mít opustit svoji zemi v chudší části světa, no, tak ty důvody prostě neubývají. Pokud si myslíte, že tím, že budeme mít MEDEVAC a Pomoc na místě, zcela zastavíme migrační proudy – nezastavíme a musíme umět Evropu chránit. To azylový a migrační pakt dělá lépe než kterýkoliv společný migrační dokument dělal.

Já vám odpovídám i na tuhle otázku, proč jsem pro to hlasoval, protože u toho chci být. Chci, aby Evropa měla aktivní členy, abychom se my jako Česká republika podíleli na sebevědomé migrační politice Evropské unie, která se zakládá na dobré kontrole vnější hranice, dobré registraci, kvalitních návratech a aby se také Evropská unie uměla v téhle chvíli chovat solidárně ke státům, které jsou nejvytíženější a pod největším migračním tlakem. To je prostě něco, za co se Česká republika snad nemůže stydět.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující otázku, prosím.

Poslanec Hubert Lang: Děkuji. Já opět použiji vaši citaci: "Česká republika je v oblasti migrace dlouhodobě solidární se zasaženými členskými státy a poskytuje jim finanční a technickou podporu." Podepisuji. "Jako nejefektivnější pomoc se nám osvědčilo pomáhat tam, kde se s problémy skutečně potýkají. V konečném důsledku tímto způsobem snižujeme migrační tlak do Evropy." Pane ministře, tleskám vám. Je to možná divné, ale pochválil jsem vás už dneska dvakrát. Dvě výborné citace.

Ale prosím vás, proč jste se k tomu přidal teď? Tam je to meritum věci. Proč jste nenechal proběhnout diskusi v Evropském parlamentu? Něco by z toho vypadlo a my bychom potom mohli na to nějakým způsobem reagovat. Proč jste podkopl Vě čtyřku jako celek, Vě čtyřku, kde jsou velcí Poláci, Slováci, Maďari a my? Máme i nějakou poměrně velkou blokační sílu. To, že to je jen v nějaké podmnožině – dneska to vypadlo z Rady premiérů, na které jsme chtěli, aby to tam pan premiér vrátil – to je druhá věc. Vy jste prostě podškrubl Vě čtyřku. Vy jste se vyjádřil pro úplně zbytečně, úplně předčasně. My se přece tady vůbec nerozcházíme v těchto principech. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Prosím pana ministra.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Co to je podkopnout Vě čtyřku? Já se ptám, jestli bychom nepodkopli ty státy, které jsou pod silným migračním tlakem, a Česká republika jim nepomáhá. Mimochodem, Slovensko se zdrželo, pane poslanče, hlasování a nevím, jestli jste slyšel citaci pana slovenského ministra přímo z té Rady – je to také dostupné – protože mají vládu úřednickou, která se necítí být v téhle chvíli dostatečně silná v tom, aby přijímala rozhodnutí ano nebo ne. To byla citace pana slovenského ministra.

Ted' se ptáte na Poláky. Já nevím, proč polský zástupce se neúčastnil toho celodenního vyjednávání, kterého já jsem se účastnil. Účastnil se ranní části a potom na jednání s ostatními členskými státy ani s Komisí jsem ho neviděl. V té chvíli já jsem chtěl definovanou výjimku pro Českou republiku. Kdyby toto nebylo akceptováno, tak by Česká republika v téhle chvíli nemohla mít tu pozici, kterou má nyní. To byla věta, kterou jsem řekl jasně.

Nicméně Česká republika obvyklým klasickým pragmatickým evropským vyjednáváním dosáhla, že její pozice v době zasažení ukrajinskou migrační krizí byla jedinečně posílena. Dosáhli jsme toho, že tam nejsou povinné relokační kvóty, a dosáhli jsme toho, že Česká republika se rozhoduje podle toho, jak je to pro ni pragmaticky výhodné, a Česká republika se rozhoduje i zároveň podle toho, jaké má být její postavení v Evropě. A my jsme zodpovědným státem, který neodmítá v žádném evropském ohledu solidaritu.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času.

Nyní je na pan poslanec Brabec, který interpeluje pana ministra Hladíka, a připraví se pan poslanec Kubíček. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Richard Brabec: Děkuju za slovo, vážená paní předsedající kolegyně, kolegové, vážení členové vlády, pane ministře, ještě jednou zdravím, ta druhá interpelace se bude týkat tématu, o kterém jsme taky už spolu bavili, myslím, že ne jednou, a bude se týkat pokračování projektu, který já považuju za velmi zdařilý, myslím, že úspěšný, a koneckonců dokazují to i čísla reálného zájmu, tedy pokračování kotlíkových dotací. Vím, že dneska už ten program pokračuje v různých modifikacích, ale mně jde o zcela konkrétní věc, a to je, zda a za jakých podmínek by bylo možné pokračovat ve výměně kotlů 3. emisní třídy, protože já si myslím, že ta 1., 2. emisní třída, tam se povedlo významnou část těch kotlů stáhnout z reálného provozu, ale jsem přesvědčen vzhledem k tomu, že ta 3. emisní třída stále ještě obnáší možná 150 000, možná dokonce více kotlů, které jsou reálně v provozu – nevím, jestli všechny budou reálně v provozu, ale hodně z nich je – a samozřejmě jsou to kotle, které taky z pohledu ekologických i ekonomických parametrů zaostávají. A já jsem přesvědčen, že pokud by stát prostřednictvím Ministerstva životního prostředí přistoupil k podobné akci ve velkém, jako byla 1., 2. emisní třída, tak bychom pomohli jak lidem, tak ovzduší, protože je zřejmé, že ti lidé budou pravděpodobně pokračovat, dokud to půjde, pokud to bude reálné, legální v těch kotlích topit. Ale kdyby byla nějaká motivace, tak myslím, že by to své rozhodnutí mohli přehodnotit, a byl by to zajímavý efekt jak řekneme pro obyvatele, tak pro životní prostředí. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji a nyní požádám pana ministra. Pane ministře, prosím.

Ministr životního prostředí ČR Petr Hladík: Vážená paní předsedající, vážený pane poslanče, je to tak, my máme teď vlastně vypsanou zřejmě poslední vlnu kotlíkových dotací, je tam alokováno 1,4 miliardy korun. Všechny kraje vypíší do konce června, což je zítra, takže poslední bude Zlínský a Jihomoravský kraj. Nicméně tam si myslím, že uspějeme a uspíváme velmi dobře. Co se týká 3. emisní třídy, počítám s tím, že bychom v roce příštím rozjeli podporu výměny kotlů 3. emisní třídy. Asi to už nebude pod tím labellem kotlíkové dotace, ale myslím si, že velmi hezky se nám rozjela ta takzvaná lightka – Nová zelená úsporám Light, takže spíše to bude v tomto duchu. A tak jak už jsem zmínil i v pořadu, shodou okolností jsme tam byli společně, tak já počítám, že kromě kotle na tuhá paliva nebo na biomasu jako takovou, tepelných čerpadel, bychom do tohoto programu chtěli zpátky zařadit kondenzační plynové kotle. Samozřejmě to podléhá notifikaci a tak dále, už některé kroky k tomuto děláme. I z toho důvodu úplně neumím specifikovat to přesné časové rozmezí, ale počítám, že by se to rozjelo v příštím roce. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. Má pan poslanec zájem o doplňující otázku? Je tomu tak. Prosím.

Poslanec Richard Brabec: A v návaznosti na to, co jste právě řekl, jenom abych si byl úplně jistý, Nová zelená úsporám Light samozřejmě je pro nějakou cílovou skupinu, řekněme těch sociálně relativně slabších s nějakými nižšími příjmy – seniorů, matek, otců samozivitelů a tak dále. To znamená, nebyl by to rámec a otázka na konci této věty, nebyl by to rámec pro všechny tak jako 1. a 2. emisní třída, ale tedy jenom pro tuhle skupinu, anebo pro všechny? Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Prosím, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Petr Hladík: Počítám, že by to byl rámec pro všechny, nicméně samozřejmě trochu rozdělen s tou mírou podpory, to znamená v rámci NZÚ Light zaměřeno na seniory, na lidi s nižším příjmem, vyšší míra podpory, v té standardní Nové zelené úsporám také výměna kotlů 3. emisní třídy, ale řekněme v stávající podobě, to znamená s dotací na zdroj biomasový a tepelné čerpadlo jako takové. Upřímně mně vlastně dává smysl rehabilitovat a podpořit třeba plynové zdroje směrem k těm obyvatelům s nižšími příjmy. U těch řekněme standardně nebo příjmových obyvatel by ta podpora asi byla spíše symbolického charakteru. Takže jenom takhle jsem to chtěl rozdělit, ale počítáme, že to bude pro všechny obyvatele. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji a nyní je na řadě pan poslanec Kubíček, který interpeluje paní ministryni Černochovou, a připraví se pan poslanec Janulík. Prosím.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já svoji interpelaci nepodám, protože bych byl rád, kdyby tady paní ministryně byla osobně, a odpověď ve formě nějakého dopisu mně nepříjde úplně vhodná. Týká se to vlastně i včerejší komunikace o smlouvě USA – Česká republika a komunikace ve vztahu k členům Poslanecké sněmovny a veřejnosti, takže nebudu požadovat písemnou odpověď. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji, takže jste ji stáhl.

Další tedy je na řadě pan poslanec Janulík, kterého ovšem v sále nevidím, takže jeho interpelace propadá.

Nyní je na řadě paní poslankyně Maříková, která interpeluje pana ministra Válka, a připraví se pan poslanec Lang. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážený pane nepřítomný ministře, Česko zasáhl nový fenomén elektronických cigaret neboli také novodobých hraček pro děti. Na jedné straně těmto výrobkům fandím, mohou opravdu pomoci kuřákům přestat kouřit, ale na stranu druhou, nemůže se jednat o zábavu pro děti. Vidíme to všude kolem sebe, u škol, v parcích: děti sedí na lavičce, v ruce drží barevnou tužku, ze které v krátkých intervalech potahují. Není to cítit, chutná to sladce a snadno to schovají do penálu mezi barevné fixy.

Vysokou popularitu těchto výrobků mezi dětmi potvrdil i nedávný průzkum Státního zdravotního ústavu o užívání tabáku v České republice, který ukazuje více jak dvojnásobný nárůst uživatelů v mladší věkové kategorii. Proč tomu tak je? Děti rádi experimentují, to známe všichni i ze svých dětských let, ale zatímco z nás většina po prvních zkušenostech s cigaretou odpadla, protože kouřit startky bez filtru opravdu nebyla nijaká lahůdka, u elektronických cigaret je to jiné. Nevím, do jaké míry s tím máte zkušenost, ale ono je to opravdu dobré, navíc když dáte příchut', jako je cukrová vata nebo gumové medvídky. To je pak, jako byste se hned vrátil do dětství. Mám trochu dějá vu, obdobné problémy jsme řešili již nekonečně dlouho u nikotinových sáčků, které díky díře v legislativě bylo možno legálně donedávna prodávat i dětem. Mezitím, nežli jsme se shodli, že je to asi špatně, se děti vesele staly závislými na nikotinu.

Můžeme se proto poučit a být v tomto případně trochu rychlejší? Můžeme nějak ochránit naše děti a nečekat opět, až nás Evropská unie spasí? Protože tyto cigarety sice neobsahují nikotin, ale nažhavená elektronická spirála může vylučovat těžké kovy, jako je kobalt, nikl anebo olovo. Ty se pak usazují v našem organismu a poškozují ho. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Pan ministr Válek je řádně omluven, i vám tedy bude v souladu s jednacím řádem zaslána písemná odpověď do 30 dnů.

Nyní je na řadě pan poslanec Lang, který v podstatě má všechny čtyři poslední přihlášené interpelace. Nejprve tedy na pana ministra Rakušana a poslední interpelace na pana ministra Dvořáka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Hubert Lang: Děkuju, paní předsedající. Netušil jsem, že na mě vyjdou takhle čtyři za sebou, nerozumím systému losování, protože už asi potřetí jsem úplně na konci, takže kdybych si sázel euromiliony, tak je ze mě boháč a nemusím sedět tady ve Sněmovně.

Já, pane ministře, mám na vás dotaz, který se vám samozřejmě asi nebude líbit, a týká se mužů v České republice s vízem dočasně ochrany. Já jsem poslanec za Plzeňský kraj. Jsme třetí nejvíce zasaženou oblastí v České republice, přijali jsme největší množství ukrajinských běženců do Plzně a okolí. Jenom pro vaši ilustraci: statutární město Plzeň má 160 688 obyvatel, z toho, když jsem to spočítal, podle statistik OAMPu v současné době u nás pobývá 34 309 Ukrajinců, což je 4,94 % populace Plzně, Plzeň-sever, Plzeň-jih, Plzeň-město. Mám tady přesné statistiky a celkem těch mužů, kteří začínají být pomaličku problémoví, máme v Plzeňském kraji 15 553 na přechodné pobyty, na trvalé pobyty, kteří tady byli i dříve, když Ukrajina ještě byla klasickou třetí zemí. Než vypukla válka, tak jsme v celém Plzeňském kraji

měli 4 324 mužů, nyní jich tady máme víc jak 15 000. Prosím vás, zcela jistě nejsou všichni invalidé, zcela jistě všichni nejsou muži, kteří mají tři a více dětí.

Vůbec nerozumím tomu, jak jste tady posledně říkal, že když oni už, jak se vyvážou, jak si zabojují někde na frontě, tak jsou potom propuštěni a potom přijíždí k nám se jakoby zrekreovat. Na 150 dnů dostanou humanitární dávky. Já tomu úplně nevěřím, vycvičený, vyškolený voják – prostě armáda si ho tam nechá. Všichni víme, že dneska klasický muž nemůže mezi 18. a 60. rokem překročit legálně ukrajinsko-slovenskou, ukrajinsko-polskou hranici, to šlo v počátku, kdy byl velký zmatek. Dneska nám všichni chodí bokem, dávají za to 500 dolarů převaděčům a náhle se objeví na území České republiky.

Nerozumím opravdu tomu, proč jsou víza dočasné ochrany udělována někde na KACPU i v dnešní době mužům, kteří jsou mezi věkem 18 a 60 let, když tady vlastně legálně oni vůbec být nemůžou. (Předsedající: Čas, pane poslanče.) To je můj dotaz. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Požádám tedy pana ministra. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Děkuju. Tady má přípravu pan kolega (Na řečnickém pultu.), já mu to takhle posunu kousíček. Děkuju. On tady ještě dlouho bude, já tomu rozumím, že jste si to tady připravil. (S úsměvem.)

Je to situace, že mám mnoho interpelací dneska, mnoho za sebou, a ještě mě paní kolegyně před chvílkou dohnala k tomu, že jsem zahanbeně schoval svoji elektronickou cigaretu do kapsy. Ale pojďme teď věcně.

Já jsem se připravil, pane kolego, na vaši interpelaci taky statisticky. Takže nejdřív statistika v Plzeňském kraji k 25. 6. je zaevidováno 7 524 mužů s udělenou dočasnou ochranou v rozmezí mezi 18 a 64 lety. Celkový počet osob s dočasnou ochranou ve vašem kraji k tomuto datu je 28 250 osob. A vy se mě ptáte na něco, co maximálně můžeme otevřít jako diskusi pro futura na evropské úrovni, ale jinak se mě ptáte na něco, co je prostě dáno přece pravidly toho, jakým způsobem a komu je poskytována dočasná ochrana.

A tady mně dovolte říci, že pro ty, co přicestují po 24. 2. 2022, tedy po začátku války, mají nárok na dočasnou ochranu, není v evropské legislativě dočasné ochrany žádná výjimka na muže. Jediné, co my můžeme dělat a jakou my máme možnost, a to je prostě pravidlo, které platí všude v EU, nejenom v České republice, je prokazovat, pokud tady tito muži už byli před 24. 2., mají stará víza a podobně. Tito lidé, muži, kteří tady byli před 24. 2., nemají nárok na dočasnou ochranu, nedostávají zde tedy nic, to znamená, žádnou dávkovou politiku vyplývající z institutu dočasné ochrany. A pokud tady byli předtím, my je nemůžeme poslat, byť jim skončilo vízum v době válečného stavu, zpět na Ukrajinu. Tedy lidé, kteří tady byli před 24. 2. 2022 na stará víza, dostávají takzvané strpění, to vy znáte dobře, protože jste z oboru, a takových strpění je v České republice vydáno kolem 8 000. Ale my nemáme, skutečně nemáme jako Česká republika žádný legální instrument k tomu, abychom neposkytovali dočasnou ochranu komukoliv, kdo přijde z Ukrajiny po 24. 2. Jedinou možnost, kterou máme, a teď chci, abychom se dobře pochopili, je vyjednávat na evropské úrovni, zda nějakým způsobem pro budoucí období, protože už to přece jenom budou dva roky po začátku války, až bude končit ta prodloužená dočasná ochrana, ten instrument nastavit, předefinovat jinak. Ale my teď vycházíme z platných pravidel, která tady jsou. My jiné možnosti nemáme.

Vy sám jste z oboru, prosím, řekněte mi tedy, aniž bych měl právo se vás na cokoliv během interpelací ptát, je to pouze a jen na vaši ochotě, zda mně odpovíte, nebo neodpovíte, ale řekněte mi tedy, jaký legální instrument na to, neudělit komukoliv, kdo přijde do České republiky z Ukrajiny po 24. 2., má Česká republika? My samozřejmě na těch krajských asistenčních centrech se pokoušíme v rámci možností, které máme, za součinnosti s cizineckou

policii a podobně, prověřovat, jestli ten člověk neměl na území České republiky pobyt ještě před začátkem války, anebo prověřujeme v jednotném registračním systému, zda ten člověk nebyl registrovaný v jiné zemi. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Je tomu tak. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Hubert Lang: Děkuju. Tady se, pane ministře, prostě neshodneme. I když je lex Ukrajina, tak já jsem tady řekl, že pakliže to bylo po tom 24. únoru, kdy byl zmatek, kdy jsme prostě nebyli připraveni na ty migrační tlaky, měli jsme celou migrační politiku postavenou na 30 000 osob za rok a přišlo sem půl milionu lidí do České republiky, kdy jsme byli velice solidární, v tom počátku ano. Přijímal, kdo měl ruce a nohy, vznikaly KACPU a za to je i poděkování jednak municipalitám, i vládě a všem ostatním. Ale já dneska tvrdím, že na Ukrajině je branná povinnost mezi 18. a 60. rokem věku. Ukrajinská pohraniční stráž nepustí oficiálně přes hraniční přechod žádného muže, to znamená, ten muž přechází vnější hranici schengenského prostoru nelegálně. Jestliže někdo přechází vnější hranici schengenského prostoru nelegálně, nemůže být příjemcem ani lex Ukrajina, prosím vás, a to se zjišťuje, protože se zjišťuje, jestli má nějaká přechodová razítka a podobně. Jsou tam ty výjimky, jak jsem říkal, muži invalidé, muži, kteří mají víc jak tři děti a podobně, jsou to nějaké prostě humanitární důvody. Takto to je, pane ministře, věřte mi.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji a pan ministr má zájem o odpověď. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Mám. Ale pane poslanče, já bych vám rád věřil, ale prostě tady se neshodneme ve výkladu. Pojd'me si tedy o tom popovídat – a rád tak učiním – za přítomnosti právníků legislativců, kteří vám vysvětlí institut dočasné ochrany. Pojd'te se v rámci toho s vaším bývalým kolegou panem Majerem nebo s kýmkoliv jiným z cizinecké policie o tomto pobavit, že my nemáme možnost, pokud někdo prokazatelně přichází z Ukrajiny na KACPU, mu neudělit dočasnou ochranu. Ten člověk prostě je pod institutem dočasné ochrany, dokud tento institut nebude pozměněn, což může být pozměněn rozhodnutím, nevím, Komise? Rady ministrů? Ale ten instrument je definován v evropské legislativě, je definován od roku 2001. A pojd'me se tedy bavit o tom – a to je legitimní diskuse – pane poslanče, ještě prosím vydržte chvílku s pozorností (Poslanec Lang odcházel směrem od řečnického pultu.), pojd'me se bavit, jestli prodlužovat a za jakých okolností prodlužovat dočasnou ochranu, pokud válečný konflikt na Ukrajině ještě bude. Tahle debata se vede jak na evropské úrovni, tak ji pojd'me vést tady. To je úplně normální a dobrá diskuse, jestli to překlopit do nějakého jiného režimu, který by nám umožňoval více. Ale věřte vy mně, dočasná ochrana nám to neumožňuje. Co bychom s tím člověkem udělali? Nedali jsme mu nic? Dali jsme mu strpění? Poslali bychom ho do země, kde je válka? Na základě jakého právního titulu? Já jsem nějakého pocitu, ten pocit můžeme mít stejný, můžeme si říkat: Je to dezertér, nemá tady co dělat. (Poslanec Lang by odpověděl, ale ukazuje, že už nemůže.) Já vám odpovím i v další interpelaci. Budeme dělat, že jsme si toho nevšimli. Možností máte hodně, ještě jich máte asi osm. (S úsměvem.) Řekněte mi ten právní titul, prosím.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Tak ale pánové, čas pro tuto interpelaci vypršel, a já samozřejmě otevírám prostor pro tu další interpelaci, kterou má pan poslanec Lang opět na pana ministra Rakušana. Prosím.

Poslanec Hubert Lang: Děkuji. Já prostě, protože se nedostaneme do běžné diskuse, a říkal jste, že jste nám tady milostivě schválili diskusi na pár hodin, ještě musel být upravený obsah, aby to vůbec prošlo, abychom se nedostali vůbec do toho faktického střetu, protože jsme se tady mohli klidně hádat půl dne, já bych to byl schopný s vámi absolvovat, i co bych dělal s těmi Ukrajinci, kteří se tady objeví nelegálně, protože na to existuje v rámci cizineckého zákona instrument, který se nazývá zákaz pobytu.

Ale pane ministře, další interpelace se týká hraniční kontroly mezi Českou republikou a Slovenskou republikou. Začíná to probublávat opět z policejních sborů, že pro vaše zvýšení možná i PR – berte to trochu v uvozovkách – že s tím, jak stoupá opět migrační krize, tak že se připravuje – a útvary už se na to mají pomalu připravovat – znovuzavedení kontrol mezi Českou republikou a Slovenskou republikou.

Nemá to nic společného s migračním paktem EU, s vízákama, jak jsme se tady bavili, to je úplně, to jsou hrušky a švestky. Já se tady bavím o klasických cizincích, nelegálních migrantech, kteří překračují naše státní hranice, procházejí přes území České republiky, hlavně Syřané v největší míře, a pokračují dále na západ.

Já jsem vás tady interpeloval několikrát, když jsem říkal, jestli by nestálo za úvahu vrátit opět institut cizinecké policie jako celorepublikového útvaru. Narážím na to na bezpečnostním výboru, ale současný policejní prezident není tomu nakloněn. Já se domnívám, že než tam opět vynakládat velké finanční prostředky, které nás stály víc jak 300 milionů korun, by bylo dobré opět zřídit cizineckou policii jako útvar s celorepublikovou působností, posílit útvary právě na Moravě, na česko-slovenské státní hranici. Většinou je opravdu lepší, když tam máte člověka s místní a věcnou znalostí než nějakého policistu dopravní služby například ze Sokolova, který tam prostě jede na nějakou služební cestu, nemá tam kde spát, nemá tam kde jíst, vlastně neví, kde je.

Takže se vás ptám, pane ministře, připravuje se nějaký takový institut ve vaší režii? Dával jste nějaké pokyny do policie, aby se to případně připravilo? Neříkám, že třeba přes léto, protože to je určitě nepopulární i vzhledem k výši vašich preferencí hnutí STAN, a chtěl bych se zeptat, jestli opravdu jste neuvažovali o tom, tu cizineckou policii jako celorepublikový útvar. Děkuji. Dám doplňující otázku.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. Pan ministr jde s odpovědí. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Mě vždycky taková ta péče o to, co tady je... No, já si pamatuju, myslím, že to byl pan kolega Mašek, který říkal, že jste mně doporučili tehdy, pamatujete si, jak se to říkali do médií: My jsme panu ministroví na bezpečnostním výboru dlouho už doporučovali kontroly na slovensko-českých hranicích zavést a on nás potom poslechl. Já vás prostě vždycky poslechnu. A v tom, co má nějaký dobrý výsledek a jednoznačný efekt, to obvykle bývá tak, že vy jste mně to poradili. Na to už jsem si také trochu zvykl. Nicméně teď mně to neradíte, jak tak slyším, a to je pro mě důvod, abych to neplánoval zavést. To je krajní instrument, který budeme zavádět ve chvíli, kdy ta čísla budou vyjadřovat nějaký zásadní nárůst. Statistická data: k 28. 6. zjištěno při tranzitní nelegální migraci 798 osob, což představuje pokles o 6 % oproti stejnému období loňského roku, v porovnání s druhou polovinou loňského roku, kdy bylo zachyceno 20 947 migrantů, se pak jedná ještě o mnohem výraznější pokles. V letošním květnu 221 osob, v červnu 230 osob k 28. 6. Tam mohlo v meziročním meziměsíčním srovnání dojít k určitému nárůstu, nicméně ty hodnoty jsou stále ještě pod varovnou úroveň z loňského roku.

Další pozitivní zpráva je, a to jistě od svých kolegů víte, že readmisní dohody se slovenskou stranou fungují mnohem lépe, než to fungovalo v loňském roce, kdy problém evidentně tady existoval a interpretace readmisní dohody byla na obou stranách hranice

poměrně odlišná. My jsme v kontaktu s novým slovenským ministrem vnitra. Dnes s ním můj náměstek na Slovensku přímo jednal. Jsme v kontaktu s německou ministryní vnitra Nancy Faeser a sledujeme veškeré migrační toky ve střední Evropě. A já tady zcela otevřeně říkám a na tomhle výroku nic nezměním: zatím nic takového nepřipravujeme, zatím policie situaci vyhodnocuje a zatím – i podle doporučení Policie České republiky, ano, i kvůli všem okolnostem, které jste zmínil, organizační těžkosti a podobně – ta situace neodpovídá tomu, aby takové opatření na slovensko-české hranici bylo zavedeno. Stejně jako nám německá strana říká, německá ministryně na jednání v Petrovicích přímo na hranicích, kde jsme na společné služebně spolu byli, tak ona říkala: Ano, ta čísla zatím nejsou taková, aby německá strana uvažovala o zavedení těchto opatření na česko-německé hranici, což je určitě pozitivní zpráva. A úplně totéž říkám já. Na přímou otázku, nevím, kde to bylo, v nějakém z pořadů, asi v nedělních Otázkách Václava Moravce myslím, jsem řekl: Nutíte mě do headlinového výroku, že Česká republika něco takového chystá. Já se do něj donutit nenechám a říkám pouze větu, že kdyby situace měla gradovat, kdyby se nedej bože zhoršila spolupráce se slovenskou stranou, která je teď na velmi dobré úrovni, tak bychom samozřejmě mysleli primárně na bezpečnost občanů České republiky, stejně jako v loňském roce. A pouze jsem řekl, že česká strana je připravena zabezpečit bezpečí našich obyvatel i tímto krajním řešením, pokud by k tomu situace nazrála. A tady jasně dodávám na mikrofon a do éteru, že ta situace k tomu jednoznačně nenazrála.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku. Prosím.

Poslanec Hubert Lang: Děkuji, pane ministře. Tady často používáte, že se musíme poslouchat, tak já bych byl rád, abyste mě taky poslouchal. Já mám tady zprávu o migraci za první čtvrtletí roku 2023 ze strany Ministerstva vnitra, takže žádné pokoutní informace od mých bývalých kolegů, ale prostě úplně legální materiál. Od 1. 1. do 31. 3. 2023 bylo zjištěno celkem 2 658 osob při nelegální migraci, což je v porovnání se čtvrtletím roku 2022 o 35 % nárůst. Takže když se bavíme o statistikách, je tam 35% nárůst, který je setrvalý, a to jsme byli v prvním čtvrtletí, když moře bylo rozbouřené a není tam tak jakoby čisto, kdy teprve migranti začínají běhat. Já budu jedině rád, když zachováme Schengen, vždycky volný pohyb osob pro mě byl důležitý, byť to pro mě byla srdcová záležitost, kdy jsme zrušili státní hranice, kde jsem léta pracoval, ale respektuji to a je to výborná věc. Ale my se tady neposloucháme, protože já tady říkám, že kdybyste posílil ty útvary na česko-slovenské hranici, my jsme tam v podstatě vysypali 300 milionů korun, krátkodobě jsme vyřešili nějakou situaci (Předsedající: Čas, pane poslanče.) a zmizely ty peníze, a dneska je tam budeme dávat znovu!

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Zatím je tam nedáváme. Ale ono se opravdu ukazuje, že se neposloucháme. Vy máte statistiku, a já jsem vás poslouchal bedlivě, za první čtvrtletí roku 2022, a já vám teď říkám statistiku ke 28. 6. letošního roku – ke 28. 6. – při tranzitní nelegální migraci celkem 790 osob zadrženo, což představuje pokles o 6 % proti stejnému období loňského roku. Bavíme se o datu 28. 6. Je to materiál, který mi zpracovala kolegyně, nebudu tady jmenovat asi. (Reakce interpelujícího.) Ano, ano, já jenom, že vycházíme z jiného data, a já mám aktuálnější, já mám ke 28. 6., což je to nejnovější, co teď můžeme mít. Takže říkám, že ta reakce vychází z aktuálních dat a nic takového v současné době nechystáme.

A znovu, je přece zcela legitimní a myslím si, že jste o tom vedl i poměrně odbornou diskusi s panem policejním prezidentem, že on se nedomnívá, že nastavení celorepublikového útvaru s celorepublikovou působností cizinecké policie jako takové by v téhle chvíli něco policii přineslo, a myslím si, že policie jako taková to zvládla velmi dobře. Cizinecká policie

mimočodem dostala i v rámci ankety Policista roku ocenění zvláštní ocenění jako útvar, který se maximálně podílel na bezpečnosti obyvatel České republiky. Funguje dobře, funguje kvalitně a funguje kvalitně a dobře i v tomto režimu.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. A v tomto tandemu, pánové, máte před sebou poslední interpelaci, takže prosím pana poslance Langa. Prosím.

Poslanec Hubert Lang: Děkuji, paní místopředsedkyně, tak poslední. Jedná se vlastně o ten azylový migrační pakt. Probíhá o tom obrovská diskuse, sleduji to v televizi, jak pan ministr s naší stínovou paní ministryní, různí politici se utkávají, tady pan ministr pro evropské záležitosti taky velice výborně v neděli o tom hovořil. Všichni plédují za pana ministra vnitra. Všichni se prostě ptáme. My jenom jako opozice jsme byli překvapeni, co se to stalo, co se to objevilo, že se pan ministr vrátil z jednání ministrů vnitra z Lucemburku toho osmého, a náhle jsme tady byli podepsaní pod něčím, na co my jsme všichni koukali. Neprošlo to bezpečnostní komunitou, neprošlo to bezpečnostním výborem, neprošlo to vůbec žádným jednáním pléna Sněmovny. Takhle to říkám, úplně takhle pro lidi lidově, nastalo velké zděšení, protože se ukázalo, že ani na našem výjezdním zasedání, které jste měli předtím, než jste tam odjel, ve své podstatě jste tam pouze informoval, pak to tam bylo jaksi doplněno. Ale vy se pořád odkazujete na rámcovou pozici, kterou schválil Jan Hamáček, ministr vnitra, 20. 10. 2020. A to je ta věc, to je ta rámcová pozice, já ji tady před sebou mám, tu rámcovou pozici. (Ukazuje papír.) Já jsem si ji kompletně nastudoval, je to poměrně odborný text, který... opravdu se tam bavíme o nějakých, můžeme tam licitovat o určitých nuancích.

Já v těch dvou minutách nemám prakticky šanci vám nějakým způsobem moc do toho dávat nějaké faktické věci, ale to, co vy říkáte, že ČR sice může souhlasit s povinným flexibilním solidárním mechanismem, to je jenom jedna věta, ale na té straně 5 se pokračuje dál, kdy ta rámcová pozice říká: "Lze shrnout, že tento návrh v bodě pro ČR považuje za velice problematický a rozporuplný s dlouhodobou pozicí ČR. ČR bude proto během projednávání usilovat o odstranění" – odstranění – "povinnosti podílet se redistribuci osob, ať už formou relokací, či dle odpovědnosti stanovené při sponzorovaném návratu. V rámci vyjednávání je rovněž třeba zaměřit se na silnější pozici." Pak je tady dopad například do státního rozpočtu, kdy se říká: "Bude to mít negativní dopad do státního rozpočtu, pakliže budeme přijímat –" (Předsedající: Čas, pane poslanče.) – budeme platit za ty azylanty.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Požádám pana ministra. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Pane poslanče, já v některých tématech chápu frustraci opozice, že neměla možnost diskutovat, ptát se, tady ovšem ne, protože v tomto případě i na můj návrh program mimořádné schůze schválen byl, byli jsme řádně přihlášení do diskuse a spustil se tady rej faktických připomínek, kdy já sám jsem vyzýval kolegy z vaší strany, chodil jsem tady za nimi soukromě a žádal jsem je, ať vypneme režim faktických připomínek, dvouminutového rychlého hulákání, a spustíme normální rozpravu. Normální rozpravu, kde vy budete mít možnost vystoupit, vaši kolegové a kde já nebudu muset reagovat. I s přednostním právem jsem musel reagovat tak, že jsem si bral dvě minuty, abych na ty všechny, co tady hovořili, stihl nějakým způsobem reagovat. Ale tady jenom chci říct, že program té schůze byl odsouhlasen, ani tady neplatí argument toho, že by to snad bylo 25 minut, jak často říkáte u schůze o České poště. Tady ta debata v dohodnutém časovém limitu, dopředu dohodnutém časovém limitu běžela. Běžela, pokud se nepletu, čtyři hodiny a myslím, že jsme ještě o půl hodiny přetáhli to, o čem jsme se původně bavili. Takže tady ta diskuse samozřejmě umožněna byla, znovu říkám, i koalice hlasovala pro schválení programu schůze v tomto případě.

A já teď... jenom pár pojmů: mandát. Mandát na úrovni ministrů je schvalován pro konkrétní jednání. Mandát na úrovni Evropské rady schvaluje vládní výbor pro Evropskou unii. Vládní výbor pro Evropskou unii mandát pro ministra vnitra na toto jednání projednal a schválil. Byl to vládní výbor pro Evropskou unii – schváleno.

Dále, co jsou to instrukce? Instrukce jsou schvalovány pro konkrétní jednání na úrovni velvyslanců, na úrovni delegátů. Instrukce může být schválena až už pracovním výborem pro Evropskou unii, anebo třeba i výborem.

Rámcová pozice, celistvé vypracování pozice České republiky vůči probírané problematice. Například rámcová pozice České republiky k Istanbulské smlouvě se nezměnila od roku 2016. Jde napříč obdobími. Rámcová pozice České republiky k migračnímu azylovému paktu se nezměnila od roku 2020. Tu konkrétní větu, kterou vy tam čtete, pane poslanče, ta ale odpovídá materiálu, který byl projednáván na Radě ministrů – nevím, jestli v Bruselu, nebo v Lucemburku – právě v roce 2020, to znamená, kdy ještě se hovořilo o relokačních kvótách jako takových. Ale obecná rámcová pozice České republiky uznávající to, co je tam definováno, byť váš pan předseda mně tady říkal: Nikdy tam nic takového nebylo, v té vládě, to bych nikdy nedopustil – no, dopustil, v té rámcové pozici vlády z roku 2020, a vy jste to citoval, já jsem vám za to vděčný, jste objektivnější – bylo, že česká vláda přijímá princip povinné flexibilní solidarity, to tam prostě je, a odmítá – a teď zjednodušuji, protože ten čas už mně také běží – povinné relokační kvóty určující pro jednotlivé státy zodpovědnost přijmout nějaký konkrétní počet migrantů.

Tedy rámcová pozice zůstala stejná, a ryze formálně, pokud rámcová pozice zůstává stejná, tak o tom jedná vládní výbor pro evropské záležitosti, ten to projednal a ten projednal mandát. Takže ten mandát byl zcela podle všech platných regulí dán a k tomu mandátu se takzvanou tichou procedurou mohly vyjadřovat všechny ostatní relevantní instituce. Pokud by měl výbor pro evropské záležitosti v Poslanecké sněmovně pocit, že mandát neodpovídá rámcové pozici České republiky, měl právo kdokoliv z toho výboru, jakýkoliv z jeho členů měl právo požádat o projednání v parlamentním výboru pro evropské záležitosti. Žádný z členů tohoto výboru tak neučinil.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji. Je zájem o doplňující dotaz, prosím.

Poslanec Hubert Lang: Děkuji. Pane ministře, ono se to vyvíjí v čase. Napřed jste tam jel, měl jste souhlas vlády, potom najednou se zjistilo, že tedy ho nemáte, pravděpodobně, tak se objevila rámcová pozice. Vy jste vycházel z rámcové pozice obecné, od pana Hamáčka, tu jste zmiňoval, nyní už říkáte, že ta pozice ministra Hamáčka byla jenom nějaká úzce specializovaná, na nějaké jeho jednání, ale to já jsem nikdy od vás nezaslechl, a teď už říkáte, že rámcová pozice je obecná, která se vůbec nezměnila, proto vy na ni jenom navazujete.

Já vám rozumím, proč to říkáte – vy jste se prostě dostal do pasti nějakých vyjádření a vy jste opravdu udělal šílenou věc. Vy jste nás uvrhl jako Českou republiku do věci, kam jsme se my, celá léta jsme se tomu bránili, odborná veřejnost je z toho zděšená, vy jste možná na to pyšný, vy jste na to možná hrdý, ale je to strašná věc.

Já tady doporučuji jednu věc. Vzhledem k tomu, že jsme měli tu schůzi, kde jsme se nedostali přes faktické a přes další věci vůbec do projednávání, vy jste první místopředseda vlády, vaší silou, vašich poslanců, můžeme se k tomu vrátit, uděláme si další schůzi, klidně mimořádnou, kde zrovna takhle zásadní věc můžeme znovu rozebrat, a bylo by opravdu dobré ne formou faktických (Předsedající: Čas, pane poslanče.) a dvouminutových si to tady opravdu rozebrat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Pane poslanče, žádná past. Já vám tady říkám, jaký je postup, a prosím, opravte něco, jestli je v tom něco chybné, v tom, co říkám. Existuje rámcová pozice České republiky. Rámcová pozice České republiky se od roku 2020 nezměnila, proto výbor, vládní výbor pro evropské záležitosti, jak je zvykem, dává mandát ministrovi na jednání Rady ministrů pro jeho vyjednávání. Ten mandát mně výbor pro evropské záležitosti dal. A vůbec neříkám nic jiného, od začátku říkám, že jsem informoval vládu o tom, jakým způsobem budu na základě mandátu, který mně dal vládní výbor pro evropské záležitosti, reprezentovat zájmy České republiky. (Poslanec Lang během řeči ministra přichází k pultíku a bere si z něj materiály.) A já jsem zájmy České republiky...

(Směřem k poslanci Langovi.) To je, myslím, moje, se nepletu. (Poslanec Lang materiály vrací ministrovi.) Ale tak nevadí, já vám to klidně dám. Tam je mnohé vysvětleno, pane poslanče... (Smích v sále.) Možná bychom si to nemuseli říkat, ale klidně vám to dám.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Běží vám čas, pánové.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Ne, to nevadí, možná by to bylo i edukativní (Listuje materiály.), tady jsou ty pojmy a postupy.

Takže znovu. Rámcová pozice, vládní výbor pro evropské záležitosti a moje informace na vládě, projednáno v rámci jednání na Radě ministrů. Stále říkáte, že jsem něco podepsal, tak tady možná jenom edukativně – nic se nepodepisuje, žádné dokumenty se nepodepisují, tam se pouze určuje pozice země, a dokonce se ani nehlasuje pro, ale pouze se říká, kdo je proti nebo se zdržel hlasování. To je procedura, jak fakticky probíhá. A já jsem neměl důvod ve chvíli, když nalezneme po letech shodu na základní společné evropské migrační politice, být proti.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji za dodržení času. Tím jsme vyčerpali interpelace na pana ministra Rakušana a máme před sebou poslední interpelaci pana poslance Langa (Poslanec Lang se vrací k pultíku a hledá materiály. Smích v sále. Ministr Rakušan ukazuje z materiály: Tohle je moje, fakt.), a to na pana ministra Dvořáka, který je taktéž přítomen. (Poslanec Lang odbíhá ke své lavici.) Pan poslanec hledá podklady... (Ministr Rakušan napřahuje ruce s materiály: Ne, fakt ne, opravdu, prohledávám, já bych vám to vrátil. – Veselí v sále. – Ministr Rakušan z vládních lavic: Opravdu ne, pojd'te se podívat, moje. – Poslanec Lang přichází k pultíku a opět ho kontroluje.) Pane poslanče, tak ale musím vás požádat...

Poslanec Hubert Lang: Já se omlouvám, protože to byla taková smršť těch materiálů. Takže poslední moje interpelace, já si to zkusím zapamatovat z hlavy. Byli jsme svědky nového ministra pro evropské záležitosti pana Dvořáka, který prohlásil (Poslanec Brabec přinesl hledané podklady.) – děkuji, který prohlásil: "Češi mají rádi smrádek a teploučko. Odpor k migrantům není rasismus, spíše xenofobie," píše ministr Dvořák. Mě to docela šokovalo, tento výrok od člověka, který vlastně – já jsem si vás, pane ministře, protože jsem vás vůbec neznal a neznáme se vůbec osobně, našel na Wikipedii. Vy máte opravdu za sebou zářnou kariéru, kdy jste pracoval pro stát v komunální politice, potom jste byl diplomatem, a právě proto, že jste byl diplomatem, tak mě ty vaše výroky šokují. Jaký smrádek a jaké teploučko? Jestliže my dneska se pouze ptáme, co pan ministr vnitra Rakušan podepsal vlastně v rámci toho migračního paktu, vy jste se utkal s naším panem Vondráčkem teď v neděli na CNN Prima News. Vy jste tam opakoval tu mantru, kterou říká tady pan ministr vnitra Rakušan. Já to chápu, vy jste od něj dostal místo ministra pro evropské záležitosti. Jste nebo byl jste politickým náměstkem na Ministerstvu zahraničí. Už je mi úplně jasné, proč Visegrád nám nefunguje, když dneska máme takovéto názory, které tam létají z Ministerstva zahraničních věcí.

Ale chtěl bych od vás, abyste se omluvil českým občanům za vaše vyjádření o tom, že Češi mají rádi smrádek a teploučko, že jsme nějakí rasisté nebo spíše xenofobové, že nevíme, co je islám, neznáme rozdíl mezi islámem a radikálním islamismem. Od člověka, který mnoho let pracoval pro stát a jste živen státem, by se takovýmto způsobem podle mě politik, notabene ministr, neměl vůbec vyjadřovat.

A ještě mám potom jeden výborný výrok od vás, nebo ve své podstatě dva, které vám sdělím, a i pro veřejnost, v doplňující otázce. Očekávám, pane ministře, že se zde omluvíte českým občanům a všem lidem, kteří nesouzní s vámi a se STANem a co pan ministr vnitra Rakušan podepsal. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. Nyní má prostor pan ministr. Pane ministře, prosím.

Ministr pro evropské záležitosti ČR Martin Dvořák: Vážená paní předsedající, vážený pane poslanče, jasně, já jsem připraven se omluvit. Nejprve bych ale rád zdůraznil, že to, co jste tady citoval, nebyla moje slova, ale byly to titulky a zkratky, kterých se prostě novináři bohužel dopouští. Já tady mám s sebou tu přesnou citaci. Dovolíte, odcituji jednu větu. Otázka paní redaktorky: Jsou Češi rasisté? Dvořák: "To bych si neodvážil říct. Jsou někdy trochu opatrní, řekněme. Spíš než rasismus já bych řekl, že je to trochu xenofobie. My Češi prostě máme někdy rádi v tom našem smrádek, ale teploučko." Někdy máme rádi. Tedy tím chci říct, že jsem v žádném případě nechtěl říct, že všichni Češi jsou xenofobové, že všichni Češi mají rádi smrádek, ale teploučko, nicméně uznávám, že ten výrok je nešťastný v tom smyslu, že může být použit, jako kdybych ho řekl v tom generálním smyslu. To jsem neřekl a všem, kterých se to netýká, se samozřejmě rád omlouvám. Nicméně pod tímto výrokem, respektive pod jeho transkripcí paní redaktorkou nebo někým v rozhlasu, se objevuje poměrně bohatá diskuse. Já si dovoluji z ní něco odcitovat: "Většina z nás tu opravdu nechce multikulti společnost" – paní Ivana. "V máločem je český národ tak jednotný jako v postoji k migraci z muslimských zemí" – pan Gran Canaria. "To není xenofobie, to je obrana vymožeností vybudovaných generacemi našich předků" – pan Hantr. "Migrace nás sjednocuje. V Čechách je většinová shoda na tom, nepřijímat sem nezodpovědné lidi, kteří doma nadělali takový nepořádek, že před ním musí utéct" – pan Friski. "Doufám, že tohle řekneš obětem násilněným negry." Mohl bych pokračovat. Mám toho tady hodně, ale myslím, že není potřeba.

Tím chci jenom naznačit, že ačkoliv to, doufám, nikdo z vás neschvaluje, v naší společnosti zkrátka jistý druh xenofobie, a dokonce i rasismu existuje. Existuje tady velmi vyhraněný postoj k muslimům, který není v žádném případě kodifikován nebo nějakým způsobem rozlišen od přístupu k radikálnímu islamismu. Já jsem strávil docela dlouhou dobu v muslimských zemích, znám spoustu reálií a také znám bohužel spoustu reálií tady v Čechách.

Tedy já to zkrátím. Ano, omlouvám se všem, kteří neuvažují tak jako ti, kteří tady takhle do mě se pustili. Je to příliš jednoduchá, zjednodušená zkratka. Já jsem ji takhle nemyslel. Myslel jsem přesně tu skupinu lidí, která na mě vylila tento kýbl špíny. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Také děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující otázku. Prosím.

Poslanec Hubert Lang: Děkuji, pane ministře. Takže je možné, že tam byla nějaká mediální zkratka. Určitě bych necitoval tady Facebook, protože to je takový hlas lidu, vox populi. Musíme to vydržet jako politici, ale vy jste se vyjádřil a zaznělo to ve veřejném éteru. Mě spousta lidí psala.

Ale jak jsem vás hledal, protože jsem byl zvědavý, co jste zač, tak jsem tady objevil jiný váš zajímavý výrok, a to zase nevím, jestli to je mediální zkratka: "Jako diplomaté jsme museli často vysvětlovat, že některé kroky prezidenta jsou prezidentovou osobní iniciativou, kterou hlavě státu nelze upřít, ale může mít vliv na naše směřování," řekl Dvořák s tím, že ve své diplomatické roli měl velký problém i s osobu premiéra Andreje Babiše z hnutí ANO. "Koukají na vás tak trochu útrpně nebo skrz prsty, protože sloužíte-li takovéto vládě, kdoví, co jste za charakter. Je to věc, která mě velice deprimovala." To jste řekl v době, když jste za vlády – za ministra Stropnického – v naší první vládě byl generálním konzulem New Yorku. Když vás to tak iritovalo, proč jste tu funkci nesložil?

A potom ještě jednu věc, a proto mi to dává do kontextu ten Visegrád. I Dvořák opět říká: "Musíme si zachovat" (: Čas, pane poslanče.) "čistý štít. Dostáváme se pod palbu, pod špínu toho, co Orbánův režim páchá v Maďarsku." (Předsedající: Čas!) Mně to stačí!

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Pane ministře, prosím.

Ministr pro evropské záležitosti ČR Martin Dvořák: Děkuju, pane poslanče, že jste si dal tu práci vyhledat moje výroky. Oceňuji to velmi.

Co se týče mého hodnocení služby pro vládu vedenou Andrejem Babišem, nemám na tom po těch letech co měnit.

Co se týče našeho vztahu k visegrádské čtyřce, mohl bych to rozvinout, ale v podstatě v té zkratce, byť byla také hodně nešťastná, je obsaženo to, co si myslím, že je neštěstí, že tedy se v určité fázi našeho politického vývoje stalo, že názory Viktora Orbána byly vydávány za názory Vě čtyřky, a tedy i za názory České republiky, což nebyla pravda ani tenkrát a dneska už to naštěstí všichni vidíme, že ten rozdíl mezi našimi a maďarskými postoji je docela zásadní.

Když jste se mě zeptal na osobní věc, proč jsem sloužil, když jsem s tím nesouhlasil? Ano, máte pravdu, měl jsem tři roky do penze, a co bych tak asi dělal? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Klára Dostálová: Děkuji a konstatuji, že jsme pro dnešní jednací den ukončili projednávání ústních interpelací. Připomínám, že v 18 hodin bude pokračování bodu 62.

A ještě než přeruším schůzi do 18. hodiny, načtu omluvy: omlouvá se paní poslankyně Adámková Věra od 18.15 ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Babišová Andrea od 18 hodin z osobních důvodů, paní poslankyně Válková Helena od 18 do 19 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Volný od 14.30 ze zdravotních důvodů a pan ministr Baxa Martin od 16.50 z pracovních důvodů.

Nyní tedy přerušuji tuto schůzi do 18 hodin, kdy budeme pokračovat bodem 62.

(Jednání přerušeno v 17.47 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 18.00 hodin.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji, abych pokračoval v přerušném bodě 70. schůze Poslanecké sněmovny, který jsme přerušili dnes, 29. 6. Jednalo se o bod

62.

Návrh poslanců Josefa Bernarda, Markéty Pekarové Adamové, Olgy Richterové, Martina Baxy a Jany Pastuchové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů,

a další související zákony
/sněmovní tisk 241/ – první čtení

Jak už jsem říkal, projednávání tohoto bodu jsme dnes opětovně přerušili v obecné rozpravě. Vidím, že už místa zaujali u stolku zpravodajů za navrhovatele pan poslanec Josef Bernard a jako zpravodaj pro první čtení pan poslanec Aleš Dufek.

Nyní tedy budeme pokračovat v přerušené rozpravě. My jsme přerušili vystoupení paní poslankyně Niny Novákové. Já bych ji tedy poprosil, jestli by mohla pokračovat. Současně prosím všechny přítomné v sále, aby se ztišili, případně aby si vyřídili vše potřebné mimo jednací sál. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Nina Nováková: Pane předsedající, děkuji. Dámy a pánové, já nebudu znovu číst celý seznam, ale jenom bych chtěla poté, co nastala pauza v mém projevu, znovu říci, že v klubu KDU-ČSL vznikl návrh, o kterém se domníváme, že plně saturuje všechny oprávněné potřeby. Zdůrazňuji slovo oprávněné, protože jsou logické a skutečně vycházejí vstříc homosexuálním párům, které jsou rozhodnuty spolu žít trvale a ve věrném jakémsi svazku.

To, že to nepůjde tak snadno, abychom jen tak návrh novely občanského zákoníku, se kterým přicházejí předkladatelé, že to se jen tak něco poopraví, jak tady zaznělo dopoledne, a že se tam něco doladí, kromě toho, že můžeme mít pochybnosti, co z toho je opravdu vážně míněno, tak já bych si tady dovolila demonstrovat, co všechno, pokud s pozorností přistupujeme k tomu, že chceme vyhovět homosexuálním párům, aby se jim žilo klidně a spokojeně a bez jakýchkoliv obav, tak které další zákony jsou tím dotčeny.

Skončila jsem u změny občanského soudního řádu. A to vše my máme zahrnuto v tom našem návrhu. Dále změna zákona o zvláštních řízeních soudních, dále změna exekučního řádu, změna notářského řádu, změna insolvenčního zákona, změna zákona o zahraniční službě, změna obecního zřízení a s tím souvisí změna zákona o hlavním městě Praze, změna zákona o důchodovém pojištění, a tady si myslím, že bych si dovolila doporučit vaši pozornosti, zákona o důchodovém pojištění, změna zákona o nemocenském pojištění, změna zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, změna zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, změna zákona o životním a existenčním minimu, změna zákona o pomoci v hmotné nouzi. A poslední tři – změna zákona o státní sociální podpoře, změna zákona o veřejném zdravotním pojištění a změna zákoníku práce. Toto vše je zahrnuto do návrhu novely zákona o registrovaném partnerství, kde registrované partnerství nahrazujeme slovem partnerství.

V závěru bych si tedy dovolila říci, doufám, že jsem to tím také zdůvodnila, že nemohu podpořit to, aby novela občanského zákoníku šla do druhého čtení. Tím nijak nevymlouvám ostatním, aby to nepodpořili (podpořili?). Byla bych ráda, aby to bylo buď vráceno k přepracování, anebo aby to nepostoupilo do druhého čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, paní poslankyně. S přednostním právem se hlásí pan poslanec Bernard.

Poslanec Josef Bernard: Děkuji za slovo, pane předsedající. Velmi stručně. Dámy a pánové, v souladu se širší dohodou, která byla učiněna se zástupci klubů, a k rozsahu problematiky, kterou probíráme, navrhuji, abychom prodloužili lhůtu na projednání v klubech o 60 dní. Zároveň, protože už asi nebudu mít příležitost, blíží se závěr projednávání, tak chci všem, ale opravdu všem klubům poděkovat za věcnou a až na některé výjimky i kultivovanou debatu k této problematice. Opravdu za mě osobně, já jsem byl překvapen, že jsme to takto zvládli s trochou grácie. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Takže si píšu, pane předsedo – navrhnout v závěru prodloužit lhůtu o 60 dní. Děkuji.

Prosím dalšího z řádně přihlášených a to je pan poslanec Šimon Heller. Není zde, takže já si ho odmažu. Potom pan poslanec Jan Berki. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Berki: Vážený pane místopředsedo, milé kolegyně, milí kolegové, tentokrát budu trochu delší a omlouvám se, budu, což nebývá mým zvykem, více číst, a to proto, že jsem se snažil diskusi skutečně poslouchat, porozumět, vnímat, a tak jsem si psal poznámky, abych se mohl vyjádřit k těm obavám a varováním, které tu zaznívají.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Já bych poprosil všechny přítomné v sále, aby se ztišili. Ještě jednou prosím, kolegyně, kolegové. Děkuju.

Poslanec Jan Berki: Prosím, neberte některé mé protiargumenty jako útok. Je to skutečně zamyšlení nad tím, co jsem slyšel.

První takovou oblastí je institut manželství, jeho délka trvání a odkazy na historii. Přiznám se, že po vystoupení kolegy Haase jsem začal googlit, co na těch stélách vlastně je napsáno. Bezespору je manželství dlouholetý institut, ale také je to bezespору institut, jehož právní rámec se za tu dobu výrazně proměnil. A když už tu byly vzpomínány některé historické události, respektive období, respektive období pojmání manželství, myslím, že většina z nás by v některých těch etapách nechtěla žít.

Druhá otázka, která tu často zaznívá, je otázka rolí a výchovy. Myslím, že především na roli, přijmu-li tedy tento koncept a termín, na roli ženy a jejího postavení je vidět, že se mění, že to právě není něco, co je stabilní v historii, co má svůj vývoj, a já pevně doufám, že všichni ho hodnotíme jako pozitivní.

Souhlasím bezespору s tím, že výchova je spojena se vzory. Souhlasím, že dítě se má potkávat se vzory různými. Ale děti nežijí v izolaci. Potkávají se s nimi ve své širší rodině, potkávají se s nimi v místní komunitě, ve školce, na hřišti, ve skautu, v jiných volnočasových aktivitách. A přiznejme si, že bezespору potkávají vzory pozitivní i negativní bez ohledu na jejich orientaci. Každý z nás zná nějaké dítě, u kterého doufá, že si vzor ze svých rodičů nevezme. Protože předávání hodnot prostě nezáleží na pohlaví, orientaci dané osoby, ale na osobních kvalitách. Ze své rodiny, a to mám jednoho z rodičů nevlastního, si odnáším, že rodiče jsou milující, podporující, pečující a předávající hodnoty a že já mám být slušný, poctivý, přemýšlivý, pracovitý. A že se mám snažit, i když se mi to občas nebude úplně dařit.

V reakci na některé příspěvky bych si dovolil přečíst část vyjádření: Vytváření nediskriminujícího prostředí má navíc příznivý vliv na celou společnost, nejen na ty jedince, kterých se bezprostředně dotýká. Na základě odborných poznatků bychom tak na závěr rádi shrnuli, že obavy o dobro dětí vyrůstajících se dvěma matkami nebo otci jsou neopodstatněné a otevření institutu manželství stejnopohlavním párům může mít pozitivní dopad na obavy zejména mladých leseb a gayů z přijetí v rodinách či kolektivu a na jejich celkové duševní zdraví. – Což bylo stanovisko, respektive závěr stanoviska, který byl sepsán dětským psychologem a členem katedry psychologie Filozofické fakulty Univerzity Karlovy a výzkumníkem z katedry sociologie Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy, které spolupodepsalo například Prezidium Asociace manželských a rodinných poradců České republiky, Výbor profesní komory sociálních pracovníků, Aliance náhradních rodin České republiky, předsedkyně Odborné společnosti praktických dětských lékařů České lékařské společnosti, vedoucí lékař oddělení dětské a dorostové psychiatrie Psychiatrické kliniky

Fakultní nemocnice Brno, primářka oddělení dětské psychiatrie Thomayerovy nemocnice, a mohl bych v tomto výčtu pokračovat dál.

Předposlední otázkou je otázka tradic křesťanských konzervativních hodnot. Několikrát tu vlastně zaznělo, co je napsáno v zákoně, a já jsem si položil otázku, kdo před uzavřením manželství čte ten občanský zákoník? Proč vlastně lidé vstupují do manželství? Tipuji, že většina to považuje za přirozenou další etapu a zároveň úroveň, ve smyslu vyšší úroveň, svého vztahu. Vyjadřují si tím nejen cit, svou úctu, ale také veřejně přijímají své závazky k sobě vzájemně, a bezesporu je také to, že manželství a jeho institut chrání manžele vzájemně a tam, kde jsou děti, také jejich děti. Duhové rodiny existují. A tady bych připomněl slova předsedy Senátu Parlamentu České republiky, který říkal na konferenci včera: Tím, že existující jev nebudeme chtít popsat, nepřestane tento jev existovat.

Dovolte mi také, abych se podělil o jednu osobní historku z farnosti. Po jedné mši jsme měli setkání na faře a jedna farnice ke mně přišla a říká: Ty jsi ten poslanec – ona je tedy dlouholetá pěstounka – měla bych pro tebe pár podnětů právě k pěstounství. Domlouvali jsme termín a ona mi pak říkala: A proč si nevezmeš také nějaké dítě? A já nevěděl, co o mně ví nebo neví, tak jí říkám: Víš, v mé situaci to není úplně jednoduché. A ona mi na to říká: A proč? Vy gayové umíte být také dobří rodiče. A já na to říkám: Ten můj problém je ale v tom, že na takovouhle věc já nechci být sám. A současná úprava například by pořád ale neřešila situaci, i kdybych na to nebyl sám, co se stane, pokud by se se mnou něco stalo. Tím chci jen deklarovat, že ten přístup k tomu, samozřejmě že můžete uvádět příklady jako krajní, extrémní, nebezpečné, ale myslím si, že ten přístup u většiny lidí stejně jako v běžných rodinách je prostě zodpovědný.

V souvislosti právě s řekněme podstatou manželství jako důrazem na vztah například hovořil také evangelický farář, nemocniční kaplan. Například v jejich církvi tu diskusi zcela vážně vedou a právě na ochranu jak farářů, kteří chtějí žehnat stejnopohlavním párům, tak těch, kteří nechťejí. Říkají, že je to možné. Nikomu to nenakazují a nechávají na každém, aby zvážil, co považuje za důležité. Což mimochodem ukazuje, že ta diskuse je skutečně v té společnosti, a to i v té společnosti křesťanské.

David Cameron jako konzervativní premiér ze Spojeného království prohlásil, a tady si dovolím zase parafrázovat: Konzervativci věří ve vztahy, které nás zavazují. Věří v to, že společnost je silnější, když se zavazujeme podporovat jeden druhého. Já tedy nepodporuji manželství homosexuálů navzdory tomu, že jsem konzervativec. Já ho podporuji právě proto, že jsem konzervativec. Tím neříkám, že všichni konzervativci mají mít tento názor. A stejně jako já nejsem ukázkový katolík, asi někteří konzervativci budou trochu protestovat, jestli David Cameron byl ukázkový konzervativec. Já tím jenom ukazuji, že ta diskuse je skutečně dál, než někteří se tu občas tváří.

A poslední otázka je toho nosiče: jestli máme pokračovat ve čtení u novely občanského zákoníku, nebo se máme dostat k nějakému jinému návrhu? Přimlouvám se prosím za to, abychom pustili do druhého čtení novelu občanského zákoníku. A co mě k tomu vede? No, je jednodušší upravovat ve druhém čtení ten náš návrh, a právě proto, že těch střetových ploch vlastně není tolik. Řeší to jednodušším způsobem, a jak už tu deklarovali mí kolegové, té diskusi se nikdo z nás nebrání, a potvrzují to všem, kteří za mnou v průběhu toho jednání byli.

Druhý můj důvod je ten osobní. Pokud totiž budete nadále trvat na tom, že se bude novelizovat zákon o registrovaném partnerství – byť vnímám pozitivně váš posun, a teď se obracím především ke kolegům a kolegyním od lidovců – pořád mě ale vyčleňujete do speciálního zákona. A jestliže se bavíme, že je citlivý název manželství, ano, chápu, že je citlivý pro obě strany, ale signál, že máte pořád potřebu mě vyčleňovat mimo občanský zákoník, je pro mě prostě citlivý. (Poslanec Munzar nesouhlasně vrtí hlavou.) Můžete, kolego Munzare, prostřednictvím pana místopředsedy, vrtět, že to tak není. Já vám popisuju svůj pocit, proč se přimlouvám za to, abyste pustili dál novelu občanského zákoníku.

Děkuji vám, pokud jste poslouchali, snažili se vnímat i můj pohled na věc. Děkuji vám. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane poslanče, a prosím dalšího, v tuto chvíli posledního přihlášeného do rozpravy, a to je pan poslanec Navrátil. Máte slovo.

Poslanec Jiří Navrátil: Pane místopředsedo, vážené kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych na počátku vám všem poděkoval. Poděkoval za diskusi, která tady probíhá v tomto prvním čtení. Děkuji vám také za to, že si uvědomujete, že se jedná již o zákon s lidmi, kteří jsou s vámi v této Sněmovně. Vždy se hovořilo jen o nás, ale bez nás. Vy veřejně víte, že my dva jsme se s Honzou přihlásili ke své orientaci, a každý z nás máme na to jiný pohled. Ano, toto je o věci etiky, o věci názoru, o věci jednání. Já osobně jsem zažil už před rokem 2006 velkou kampaň k zákonu o registrovaném partnerství. Nikdy z naší komunity tehdy nezaznívalo, že chceme něco v občanském zákoníku. My jsme chtěli tehdy zákon o registrovaném partnerství. Tehdy jsme měli velkou kampaň, kampaň někomu pomůže, nikomu neublíží.

Uplynulo sedmnáct let. Ale dříve, než tento zákon byl schválen, měl své porodní bolesti. Nebylo to úplně jednoduché. Sněmovnou prošel, prošel Senátem a prezident republiky Václav Klaus ho tehdy vetoval, nepodepsal a vrátil ho Poslanecké sněmovně. Tehdy se hledalo 101 hlasů pro schválení tohoto zákona. Prezident republiky tehdy oponoval také tím, že zákon měl pouze 86 hlasů, kterými byl přijat. Proběhlo první hlasování. První hlasování o vetu prezidenta bylo 15. března 2006 a muselo se hlasovat natříkrát. Ani tehdy nebylo veto prezidenta přehlasováno hned napoprvé. V prvním hlasování o vetu prezidenta hlasovalo proti vetu 97 poslanců. Druhé hlasování, protože to první se prohlásilo a zpochybnilo, hlasovalo 102 poslanců. I toto bylo zpochybněno a nakonec třetím hlasováním byl zákon přijat. Bylo to 101 poslanců, kteří schválili v roce 2006 zákon o registrovaném partnerství.

Uplynulo sedmnáct let. Sedmnáct let – kdy bych řekl, kdybych to bral v lidském životě, kdy dospěl tento zákon. A našly se v něm mnohé chyby. Když se podívám na vystoupení například předsedy spolku Prague Pride Česlava Valka – hovoří o tom, že jejich právník prošel celý zákon o registrovaném partnerství a našel rozlišnosti s manželstvím ve 105 paragrafech. Sto pět paragrafů je odlišných. Sto pět paragrafů ubírá práva. Ty základnější se například týkají adopcí, společného jmění, registrovaní partneři nemají právo na vdovský a vdovecký důchod. Dotýká se to také bydlení: když si partner koupí družstevní byt, může být členem družstva jen jeden z nich. Jsou tam ale i detailnější rozdíly. Když je například někdo členem bezpečnostních sborů, ať už voják, nebo policista, jsou tu rozdíly ještě větší. Jejich manželé a manželky totiž dostávají v takzvaném heterosexuálním vztahu výsluh, u registrovaných partnerů toto vůbec není.

A pak je tady to slovo manželství. Pro nás jako konzervativní stranu KDU-ČSL je manželství symbol a důležitý význam. Ano, máme tady gay svatby. Už v Mezopotámii měly církve stejné požehnání pro sňatky muže a ženy, tak to samé pro oba dva partnery, tedy dva muže. Bohužel, nebo bohudík ale s jiným názvem, nikdy to nebylo manželství. Pravoslavná církev taktéž povolovala dvěma mužům zvláštní církevní obřady, ale opět to nebylo manželství, ale bylo to takzvané sbratření.

Proto mi dovoluji, abych konstatoval, že KDU-ČSL jako konzervativní strana nemůže hlasovat pro dnes projednávaný zákon. Několikrát tady v tomto sále zaznělo, a nejen z řad KDU-ČSL, že problém je pro nás název, tedy manželství. Druhý bod, proč nemůžeme hlasovat, je otázka širokého rozkročení v oblasti dětí. KDU-ČSL však není zkosnatělou stranou, o které by se mohli někteří domnívat – my si uvědomujeme i díky tomu, že ve svém středu máme několik gayů a lesbiček, jsou našimi členy, nejsou vyřazeni z naší komunity, z naší strany, proto jsme dnes podali sněmovní návrh, sněmovní dokument pod číslem 2829. Chceme narovnat

práva, která se netýkají dětí, která se ale týkají těch, kteří jsou dnes v registrovaném partnerství či do něj chtějí vstoupit.

Naším úkolem je však jako jedna z nejdůležitějších věcí tento zákon zcela přejmenovat. Registrujme auta, registrujme se jako sportovci, registrujme se v politických stranách a hnutích, ale neregistrujme lidi a jejich svazek. Proto jako hlavní nosič tohoto zákona máme čistě partnerství. Formální a byrokratické vyznění názvu registrované odmítáme.

Dále. Každý z vás v této Poslanecké sněmovně, kdo vstoupil do manželství, si prožil svůj den D, svůj krásný den D, svůj svatební den. Ano, i my toto chceme umožnit. Možná, že někteří nevíte, ale když se dnes chtějí registrovat partneři, musí dojet na čtrnáct vyjmenovaných matrik. Tady děkuju – prostřednictvím, a vlastně nemusím (obrací se na ministra Rakušana) – panu ministrowi, že alespoň to už v prvním kroku děláme. Proč mám jezdit na čtrnáct vyjmenovaných matrik do čtrnácti krajských měst, abych přistoupil pouze před matrikářku a podepsal tam pouhopouhý papír o tom, že chci do něčeho vstoupit? My požadujeme a chceme v našem zákoně jako KDU-ČSL, aby to byl obřad plnohodnotný, to znamená před starostou, místostarostou či pověřeným členem daného úřadu za účasti matrikářky a v neposlední řadě taktéž svědků.

Víte o tom, že se vám udělá špatně v cizině, víte o tom, že jste na lodi a můžete uzavřít manželství v ohrožení života? Já s partnerem, kdybych byl na lodi a něco se mělo stát, tak v zákoně se na to úplně zapomnělo. Já to registrované partnerství, v našem případě partnerství, nemohu uzavřít, protože jsme řekli pouze čtrnáct matrik a nikde v cizině.

Co je další důležité? V registrovaném partnerství, když do něj vstoupíte, tak si oba ponecháváte své příjmení, protože ta volba tam není. A pokud bych chtěl ne stejné příjmení, musím si za to zaplatit. Proč neplatí manželé? I toto upravujeme v dalším našem prohlášení.

Vzali jsme se spolu, uzavřeli jsme partnerství – ale proč nemáme společné jmění? I toto je přece špatně. I na toto se už sedmnáct let mohlo dávno sáhnout.

Vy všichni, kteří jste uzavřeli manželství, jste si také rozšířili svou rodinu. Je to zákon, je to otázka takzvaného švagrovství. Ano, i toto my chceme pro partnery, kteří uzavřou vztah, uzavřou své partnerství. Jsou tady další věci – o pozůstalosti, jsou tu další věci – o vdovských důchodech. A mohl bych mluvit mnoho a mnoho hodin o tom, co je v našem návrhu.

Já vás všechny prosím, zauvažujte dnes, a to už za okamžik, nad svým hlasováním. Pokud jste rozhodnutí o tom, že chcete podpořit dnešní návrh, který tady je, hlasujte prosím pro jeho posunutí. Pokud však někdo z vás to hraje jenom tak, aby se tady jednalo, a ve třetím čtení uvažujete o tom, že byste tento zákon chtěli shodit pod stůl, prosím, udělejte to hned. Já vás o to prosím, protože je to zbytečné natahování času a mohli bychom projednat to, co je velmi důležité. Děkuji. (Potlesk poslanců vládní koalice.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane poslanče. Máme zde tři faktické poznámky. Jako první pan poslanec Juchelka, připraví se pan poslanec Berki a poté pan předseda Benda.

Poslanec Aleš Juchelka: Já velmi děkuji i panu Berkimu i panu Navrátilovi za jejich předchozí řeči, vašim prostřednictvím. Chci říct, že si vás velmi vážím, úplně jako každého, kdo je tady v této ctěné Poslanecké sněmovně. Nikoho tady z těchto 199 svých ctěných kolegů neposuzuji podle čehokoliv, nějaké sexuální orientace a tak dále, ale pouze podle toho, jaký spolu máme vztah, a doufám, že máme vztah velmi respektující. A velmi oceňuji to, že tady máme nový tisk 2829, který tady můj ctěný kolega z Moravskoslezského kraje Jirka Navrátil nahrál do systému, určitě ho budeme za hnutí ANO studovat.

Takže jsem chtěl velmi poděkovat tady za tyto věci. Nechci vůbec žádným způsobem – a prosím, nedělejme to, abychom rozdělovali ty lidi ve Sněmovně právě podle sexuální orientace. Naopak. Podle toho, jakým způsobem se k sobě chováme, co všechno máme dělat do budoucna, jaké tady máme vize, to je velmi, velmi důležité. A právě proto já nemohu samozřejmě hlasovat pro redefinici manželství tak, jak je to v tuto chvíli navrženo, protože si vážím i té instituce manželství jako instituce, do které se rodí děti, a já si myslím, že manželství je skutečně o vztahu muže a ženy. Děkuji moc.

A prosím, abychom vyslyšeli slova pana poslance Navrátila, že pokud máme opravdu nějaké úmysly s tím, abychom to ve třetím čtení zabili, s tím, že to v tuto chvíli posuneme do druhého čtení, tak to prosím udělejme hned a zaměřme se s tím časem například na ten tisk 2829. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. A prosím pana poslance Berkiho.

Poslanec Jan Berki: Já si jen dovolím krátce reagovat na kolegu Jirku Navrátila. Z mého pohledu krásně zdůvodnil, proč je cesta druhým čtením občanského zákoníku právě tou jednodušší. Jestliže chceme, aby se ten svazek stejnopohlavních párů vlastně choval, až na dvě výjimky, stejně jako manželství, pak je jednodušší v občanském zákoníku říct, co jsou ty dvě výjimky, než kvůli tomu revidovat spoustu mnoho jiných zákonů. Takže za mě, právě to, co Jirka Navrátil říkal, je důvod toho, proč si myslím, že bychom měli posunout novelu občanského zákona do druhého čtení. Je navrženo prodloužení o 60 dnů, tedy dostatečně dlouhá doba na to, abychom si mohli společně ujasnit, které například ty výjimky tam mohou být.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. A poslední s faktickou zatím přihlášený je pan předseda Benda.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, jménem všech poslaneckých klubů navrhuji, abychom se domluvili, že dnes budeme jednat a hlasovat i po 19., případně 21. hodině, dokud nebudou doprojednány tyto dva body, to znamená sněmovní tisk 241 a sněmovní tisk 276. Pokládám za férové, abychom to dnes dokončili. Takže takhle zní můj procedurální návrh.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Ano, rozumím. Čili budeme hlasovat v tuto chvíli. Já přivolám kolegy, kolegyně. Rozumím, je zde zájem o odhlášení. Poprosím, abyste se přihlásili.

Takže v tuto chvíli budeme hlasovat o návrhu pana předsedy Benda, a to pokračovat dnes po 19. a po 21. hodině.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 118, přihlášeno 141, pro 132, proti 2. Přijato.

A vzhledem k tomu, že v tuto chvíli nevidím... Chtěl jste? (Poslanec Kašník mimo mikrofon uvádí, že mu nejde hlasovací zařízení.) Nejde hlasovací zařízení? Nezpochybňujete hlasování? V pořádku, děkuji. Vzhledem k tomu, že faktická poznámka není žádná další, nevidím nikoho, kdo by se hlásil do obecné rozpravy, tak tímto končím obecnou rozpravu.

Táži se pana předsedy Bernarda, jestli má zájem o závěrečné slovo? Nikoliv. Pan zpravodaj? Rovněž nikoliv.

V tuto chvíli tedy, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme hlasovat nejdříve o návrhu na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování, poté případně

na zamítnutí. (Poslanci se dohadují, v jakém pořadí hlasovat.) Ano, můžeme pokračovat? Ještě pan předseda.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. My bychom navrhli změnu procedury, která by znamenala to, že by se nejdříve hlasovalo o zamítnutí a až potom, pokud by nedošlo k zamítnutí, by se hlasovalo k vrácení k přepracování. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Pan předseda ještě?

Poslanec Tomio Okamura: No my to nenavrhujeme samoučelně, protože jestli mám správnou informaci, tak první podal – tady byl ten návrh na zamítnutí a byl to poslanec SPD Kettner. Takže úplně z logiky věci první by se mělo hlasovat zamítnutí a podal to poslanec SPD Kettner. Takže já vůbec nechápu, proč je první tady návrh na vrácení, se má hlasovat. Protože my chceme hlasovat pro to zamítnutí, a co teď s tím vrácením, že jo? Jako logicky.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Ano, rozumím tomu, souhlasím s tím a budeme hlasovat nejdříve o zamítnutí.

Jestli jsme tedy připraveni, nikdo už nemá nic, co by k tomu dodal, tak v tuto chvíli ještě opakují, budeme hlasovat zamítnutí předloženého návrhu.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro zamítnutí? Kdo je proti?

Hlasování číslo 119, přihlášeno 141, pro bylo 58, proti bylo 68. Zamítnuto.

V tuto chvíli tedy budeme hlasovat návrh na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 120, přihlášeno 139, pro bylo 64, proti 60. Zamítnuto.

Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Předsedkyně Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhla přikázat předložený návrh k projednání ústavně-právnímu výboru jakožto výboru garančnímu. Navrhuje prosím někdo přikázání jinému výboru než jakožto garančnímu? Přistoupíme tedy k hlasování... Pan předseda Bernard.

Poslanec Josef Bernard: Navrhuji ještě stálou komisi pro rodinu a rovné příležitosti. (Hlasy z lavic: Ale garančnímu.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Hovoříme o garančním. Takže nikoliv. Ano, děkuji. V tuto chvíli tedy přistoupíme k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání ústavně-právnímu výboru jakožto garančnímu výboru?

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 121, přihlášeno 138, pro bylo 106, proti 16. Přijato. Konstatuji tedy, že tento návrh byl přikázán k projednání ústavně-právnímu výboru jakožto garančnímu výboru.

Předsedkyně Poslanecké sněmovny nenavrhla přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru nebo výborům? Pane předsedo.

Poslanec Josef Bernard: Stálá komise pro rodinu a rovné příležitosti.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Ano, budeme hlasovat o tom, jestli to přikážeme stálé komisi pro rodinu a rovné příležitosti.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 122 přihlášeno 139, pro bylo 93, proti 19. Výsledek: přijato.

V tuto chvíli ještě musíme odhlasovat návrh pana předsedy Bernarda, který navrhuje prodloužit lhůtu na projednání o 60 dní.

V tuto chvíli tedy můžeme přistoupit k hlasování. Já ho zahajuji a táži se, kdo je pro prodloužení lhůty o 60 dní? Kdo je proti?

V hlasování číslo 123 přihlášeno 141, pro 132, proti 1. Výsledek: přijato.

Vyčerpali jsme tedy vše. Já děkuji za spolupráci a můžeme přejít na bod číslo 74. Ještě předtím přečtu omluvy – pana poslance Faltýnka od 9 do 13 hodin z pracovních důvodů a poté od 18 z rodinných důvodů, pana poslance Klímy, který bere zpět svou omluvu po celý jednací den z pracovních důvodů, pana poslance Ondřeje Lochmana od 18 do 19.30 hodin z pracovních důvodů, pana poslance Lubomíra Metnara od 18 hodin z pracovních důvodů, pana poslance Jana Richtera celý jednací den z pracovních důvodů, pana ministra Hladíka, který bere zpět svou omluvu od 18 hodin z pracovních důvodů, a ještě jednou pana ministra Hladíka, který bere zpět svou omluvu do 15 hodin z pracovních důvodů, ruším omluvu pana poslance Kobzy. A s dvacettrojkou zde byl jeden z vás a já jsem si nezapsal teď, kdo to zde byl. Ano, už vidím, správně, pan poslanec Kolář.

Můžeme tedy zahájit bod číslo

74.

**Návrh poslanců Marka Výborného, Marka Bendy, Vlastimila Válka,
Aleše Juchelky a Aleše Dufka na vydání ústavního zákona, kterým se mění
Listina základních práv a svobod, ve znění ústavního zákona č. 162/1998 Sb.
a ústavního zákona č. 295/2021 Sb.
/sněmovní tisk 276/ – první čtení**

Stanovisko vlády bylo doručeno jakožto sněmovní tisk 276/1. Prosím, aby předložený návrh uvedl za navrhovatele pan poslanec Aleš Dufek. Pan předseda Michálek ještě předtím? Ano, pane předsedo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Já bych chtěl jenom navrhnout změnu zpravodaje, aby to místo mě byl pan poslanec Kolář. Je to po dohodě, tak aby sledoval i úvodní vystoupení zástupce předkladatelů. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Ano, beru na vědomí. Zpravodajem bude tedy pan poslanec Kolář. Musíme hlasovat. Přivolám ještě kolegy a kolegyně z předsálí...

Tak pojďme hlasovat. Budeme hlasovat o zpravodaji, a to panu Kolářovi místo pana Michálka.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 124 je přihlášeno 139, pro bylo 122, proti nikdo. Výsledek: přijato.

Nyní tedy prosím za navrhovatele pana poslance Aleše Dufka.

Poslanec Aleš Dufek: Dámy a pánové, dovoluji mi, abych poměrně velmi stručně uvedl sněmovní tisk číslo 276. Je to návrh skupiny poslanců, mimo jiné pana Marka Výborného, Marka Bendy, pana Vlastimila Válka, pana Aleše Juchelky a dalších, který směřuje ke změně Listiny základních práv a svobod ve znění ústavního zákona č. 162/1998 Sb. a ústavního zákona č. 295/2021 Sb. Abych jakýmsi způsobem omezil určité emotivní záležitosti a věc co nejvíce zkrátil, budu pouze citovat tři odstavce z důvodové zprávy.

Takže nejdříve: Rodina a rodinný život ze své podstaty náleží do bytostně soukromé a autonomní sféry života člověka. Rodina ovšem zároveň nenahraditelná a v podstatě výlučně plní několik funkcí takového významu, že bez ní není život lidské společnosti jako celku vůbec myslitelný. K těmto funkcím, které rodina přirozenou cestou naplňuje, náleží zejména funkce reprodukční, zajišťující reprodukci a generační výměnu obyvatelstva, funkce socializační, zajišťující všestrannou výchovu dětí, funkce sociálně-ekonomická, to je fungování rodiny jakožto svébytného a soběstačného ekonomického celku, a funkce regenerační a podpůrná, jejíž podstatou je vzájemná sounáležitost, poskytování citového zázemí a emoční i materiální podpora mezi jejími členy. Rodina proto nutně představuje základní jednotku společnosti a nezastupitelný prvek triády jednotlivec – rodina – společnost. Každý historický pokus odbourat některou z funkcí rodiny a přenést ji na jinou entitu je znám svými škodlivými důsledky pro jednotlivce, zvláště pro dotčené děti i pro společnost, a současně konečným neúspěchem takových snah.

Jádrem takové rodiny je manželský svazek muže a ženy. Zakotvení manželství jakožto v zásadě trvalého svazku jednoho muže a jedné ženy, kolem něhož vzniká rodina a který je primárním sociálním prostředím, v němž jsou plozeny a vychovávány děti, ale vedle toho také zajišťovány potřeby stárnoucích rodičů a tak podobně, je v našem civilizačním okruhu pevně přítomno již několik tisíc let. Jeho nepochybnými zdroji jsou především chápání manželství jako dlouhodobého a původně posvátného právního svazku vznikajícího za stanovených podmínek vždy mezi ženou a mužem v římském právu, stejně jako postupné prosazení se monogamického svazku ve starověkém Izraeli a přítomnost manželství muže a ženy coby nerozlučitelné svátosti v křesťanství na základě Nového zákona.

Právní institut manželství – trvalého svazku ženy a muže – byl v novější době jako samozřejmý přejat a včleněn do všech velkých evropských kodifikací soukromého práva, vznikajících na základě přirozenoprávních, popřípadě římskoprávních doktrín v 19. a 20. století a lze na něj jistě nahlížet jako na součást přirozeného práva. Tato zcela mimořádná tradice právního institutu manželského svazku zajišťuje, že uvedené vnímání a vymezení pojmu manželství, to je trvalého svazku jedné ženy a jednoho muže, je navzdory některým tendencím posledních několika málo let hluboce společensky i právně prověřeno a zakořeněno.

Myslím, že tohle takhle asi na úvod stačí. Některým z vás děkuji za pozornost. Ještě bych si dovilil podotknout, abychom pak v rámci hlasování o tomto tisku hlasovali rovněž o prodloužení lhůty k projednání tohoto návrhu o 60 dnů.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Zaznamenávám si návrh na prodloužení o 60 dnů. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení, pan poslanec Kolář.

Poslanec Ondřej Kolář: Dobrý večer. Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Budu velmi stručný, nebudu tady zdržovat. Tento tisk považuji za jakousi reakci na ten tisk, který jsme probírali jako předešlý, tedy manželství pro všechny. Tímto návrhem obsaženým ve sněmovním tisku číslo 276 navrhuje skupina poslanců upravit Listinu základních práv a svobod v jejím článku 32 tak, že by bylo do budoucna de facto znemožněno uzavírání sňatků stejnopohlavními páry.

Současné znění té části Listiny základních práv a svobod, která je navržena změnit, zní – je to tedy čl. 32 odst. 1 věta první: "Rodičovství a rodina jsou pod ochranou zákona."

Navrhovaná změna pak má nahradit spojku "a" čárkou a za slovo "rodina" vložit slova "a manželství jako svazek muže a ženy". Nové znění by tak bylo: "Rodičovství, rodina a manželství jako svazek muže a ženy jsou pod ochranou zákona." Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. A já tímto otevírám obecnou rozpravu, do které se přihlásili v tuto chvíli tři. Poprosím paní poslankyni Šebelovou. Nevidím ji zde nikde. Jedu další, dávám zatím nakonec. Poprosím paní poslankyni Lesenskou. Paní poslankyně Lesenská je zde, vidím ji. Máte slovo.

Poslankyně Vladimíra Lesenská: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, podle článku 32 Listiny základních práv a svobod jsou rodičovství a rodina pod ochranou zákona. Dále je zaručena i ochrana dětí a mladistvých. Rodiče, kteří pečují o děti, pak mají právo na pomoc státu. Článek 32 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech uvádí, že rodina je přirozenou a základní jednotkou společnosti a má právo na ochranu společnosti a státu. Dle článku 10 Mezinárodního paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech se požaduje poskytnout jí nejvyšší možnou ochranu a pomoc zvláště k jejímu založení a po dobu, kdy odpovídá za péči a výchovu nezletilých dětí. Do této oblasti je zahrnována i ochrana dětí garantovaná i Úmluvou o právech dítěte. Ochrana rodiny vychází z vnímání rodiny jako základní a přirozené jednotky společnosti. Rodina sama není nositelem základních práv, je však institutem, jehož prostřednictvím jsou chráněna.

Cílem předkládaného návrhu novely Listiny základních práv a svobod je doplnit ochranu rodiny na úrovni ústavního pořádku zakotvenou článkem 32 hlavy čtvrté Listiny základních práv a svobod o ochranu jednoho ze základních stavebních prvků úplné rodiny, jímž je manželství muže a ženy. Sociologická encyklopedie konstatuje, že manželství je relativně trvalé, emocionální, intelektuální a sexuální soužití a společné hospodaření muže a ženy stvrzované dosud určitou institucí – církví, státem. Společenským účelem manželství je založení rodiny. To je nejjobecnější charakteristika manželství, kterou jsem dohledala. Je možné vymezit manželství přesněji tím, že poukážeme na jeho společenskou funkci, na bližší určení vztahů mezi manželi, na jeho fungování v rámci platných právních norem a podobně. Je tedy možná definice manželství ze zorného úhlu sociologie, práva, ale i etiky a sexuologie a dalších věd.

SPD dlouhodobě klade důraz na podporu tradiční rodiny, a tím i manželství, neboť je to právě rodina, kdo poskytuje ideální formu pro výchovu dětí a je z hlediska ústavy formou chráněnou. Ústavní ochranu manželství znal již český ústavní pořádek v roce 1920. Byla obsažena již v ustanovení § 126 ústavní listiny Československé republiky z tohoto roku. Ale tato ochrana je známa i v dalších státech, hlavně středoevropského prostoru, ale nejenom v něm.

Pro mě i pro SPD je rodina základem a středobodem veškerého dění. Je základem, základním kamenem společnosti, ve které funguje jednotlivec, rodina, společnost. Žijeme v prostoru, chcete-li v civilizačním okruhu, ve kterém je manželství a rodina daná historicky a pevně přítomna několik tisíc let. Všeobecná deklarace lidských práv v článku 16 odstavce 3 konstatuje, že rodina je přirozenou a základní jednotkou společnosti a má nárok na ochranu ze strany společnosti a státu.

Naprosto se ztotožňuji s důvodovou zprávou k tomuto tisku, ve které se dočteme: "Je posláním státu, aby zároveň respektoval autonomii a vnitřní život rodiny a současně rodinu uznával, poskytoval jí ochranu, napomáhal jí v nesnázích a přitom zejména všestranně podporoval dosažení takové její podoby, která nejlépe odpovídá osvědčenému a zažitému ideálu funkční rodiny naplňující přirozenou cestou všechny její soukromé i společenské úlohy. Jádrem takové rodiny je manželský svazek muže a ženy." V návrhu ústavního zákona je stanovena účinnost od 1. 1. 2023. Předpokládám, že se jedná o překlep, nicméně je nutné účinnost v průběhu dalšího projednávání tisku změnit.

SPD podporuje ochranu manželství jako svazku muže a ženy v rámci Listiny základních práv a svobod. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, paní poslankyně. A prosím paní poslankyni Kláru Kocmanovou. Máte slovo.

Poslankyně Klára Kocmanová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, tento návrh má za cíl ukotvit v ústavním pořádku manželství jako svazek muže a ženy. Za Piráty považujeme takovou právní úpravu za nadbytečnou, protože nijak náš právní řád nezlepší, nikomu nepomůže, nijak nevyřeší žádný palčivý společenský problém. Taková právní úprava navíc neznamená ani potvrzení současné situace, naopak celou situaci a postavení stejnopohlavních párů může ještě zhoršit. Bylo by to poprvé od vzniku České republiky, kdy dojde v oblasti práv stejnopohlavních párů k negativnímu vývoji. Byl by to velmi špatný signál vůči mladým lidem, pro které stále na mnoha místech naší země není jednoduché být sám sebou. Ostatně podle posledního průzkumu CVVM se téměř polovina naší společnosti domnívá, že přiznání k homosexualitě způsobí problémy se soužitím v jejich obci nebo městě.

Zakotvení manželství jako (svazku) muže a ženy nemá v ústavě žádná ze západních zemí. Všechny země na západ od nás, s výjimkou Itálie, mají ve skutečnosti již uzákoněno manželství pro stejnopohlavní páry. Naopak se ukazuje, že země, které k ústavnímu zakotvení manželství jako svazku muže a ženy přistoupily, jako je Slovensko, Maďarsko nebo Rusko, se u toho nezastavily. Vede to k dalším konzervativním návrhům, jako je zásadní omezování práv na umělé přerušování těhotenství nebo úplný zákaz změny pohlaví u dospělých osob s lékařskou diagnózou nesouladu těla. Já věřím a doufám, že touto cestou se v Česku vydat nechceme.

Rozumím tomu, že někteří z vás jsou proti manželství pro všechny. Ve výborech se budeme bavit o konkrétních parametrech zákona, který jsme před chvílí posunuli do druhého čtení. Pokud bude i váš názor po tom projednání negativní, tak prostě hlasujte jako u každého jiného zákona proti. Není kvůli tomu ale důvod měnit českou ústavu. Proto vás prosím, zamítněte navrhovanou změnu tak zásadního dokumentu, jako je Listina základních práv a svobod, neboť jak jsem již zmínila, tato změna nikomu nepomůže a naopak může životy mnoha lidí ještě zhoršit. Proto dávám návrh na zamítnutí sněmovního tisku 276 již v prvním čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Poznamenávám si návrh na zamítnutí. A nyní poprosím, aby vystoupila paní poslankyně Michaela Šebelová. Byla tam faktická, ta mi naskočila s nějakým zpožděním ale, tak se omlouvám, protože přesně v momentě, kdy jsem říkal, tak naskočila. Já se omlouvám. Pan poslanec Haas.

Poslanec Karel Haas: Děkuji mnohokrát za slovo. Já teď opravdu zareaguji faktickou, tak jak se má, na svoji předřečníci, ctěnou kolegyni Kláru Kocmanovou, prostřednictvím pana předsedajícího. Mě mrzí odkaz na tři ústavy, které zjevně zase trošičku naznačují, jak kdyby ten návrh, který nyní projednáváme, byl řekněme nedemokratický nebo konzervativně národovecký nebo něco takového. Vy jste, paní kolegyně, použila odkaz na slovenskou úpravu, maďarskou úpravu a ruskou úpravu. Pokud si přečtete hned úvod důvodové zprávy, tak si myslím, že mezi zeměmi, které mají podobnou úpravu, a bylo by férové je jmenovat, je celá řada naprosto demokratických států, Německo, Polsko, Itálie, některé pobaltské země a tak dále. Tak mě jenom mrzí, když tady opravdu do této hodnotové věci v České republice vnášíme takový ten prvek pohledu na východ, kdy ten, kdo řekněme podporuje tento návrh, byl proti návrhu manželství pro všechny, je opravdu nálepkován směrem k východu. Tak to není a myslím, že je férové, aby tady zazněly případně všechny ty ústavní... nebo všechny ty ústavy všech zemí, všech demokratických zemí, které jsou v důvodové zprávě zmíněny. Děkuju.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. A nyní už tedy paní poslankyně Šebelová. Jsme v obecné rozpravě. Máte slovo.

Poslankyně Michaela Šebelová: Děkuji vám za slovo, vážený pane předsedající. Vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, já svůj projev opravdu velice zkrátím vzhledem k tomu, že mám radost, že předchozí bod byl poslán do dalšího čtení, a za to vám velice děkuji. Přesto mám potřebu říct při projednávání ústavního zakotvení manželství jako svazku muže a ženy, že považuji za velmi důležité připomenout základní principy, na kterých celý náš ústavní pořádek stojí.

Už samotná preambule ústavy, našeho základního zákona, proklamuje, že jsme jako občané odhodláni budovat, chránit a rozvíjet Českou republiku v duchu nedotknutelných hodnot lidské důstojnosti a svobody jako vlast rovnoprávných a svobodných občanů. A hned první článek Listiny deklaruje, že lidé jsou svobodní a rovni v důstojnosti i v právech. Rovnost je tedy jedna ze základních hodnot, na základě kterých celá naše společnost funguje. Podle principu rovnosti by se všemi jednotlivci bez ohledu na jejich rasu, pohlaví, sexuální orientaci nebo jakoukoliv jinou charakteristiku mělo být zacházeno s důstojností a respektem. Proto, přestože chápu, že mnozí z vás máte problém s tím, aby manželství byl svazek někoho jiného než jenom muže a ženy, tak ano, ale pojďme to vyřešit v jiném zákoně než v ústavě. Prosím, pamatujte na to, že lidská práva jsou nezadatelná, nezczizitelná, nepromlčitelná a nezrušitelná, nepodléhají všeobecnému mínění, náboženské doktríně ani společenským normám. Odepření práva na sňatek párů stejného pohlaví a jejich odsouvání do nižšího postavení, což by zavedení do ústavy za mě způsobilo, by nejen byl hrubě nekoncepční krok, ale byl by to krok podkopávající samotné základní principy našeho ústavního pořádku. Prosím, velmi to zvažte při svém hlasování.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, paní poslankyně. A poprosím paní poslankyni Ninu Novákovou. A ještě jenom poprosím potom pana navrhovatele Aleše Dufka, jestli by mohl v rámci rozpravy přednést návrh na prodloužení lhůty o 60 dnů. Musí to jít v rozpravě. Děkuji.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, mám dvě poznámky.

Ta první poznámka. Jsou tady mezi námi kolegyně a kolegové, kteří si nedovedou představit společnost jinak než ve vertikálním modelu. To znamená, neexistuje pro ně představa, že jiný – jiné neznamena, že něco je lepší a horší. A opět tady zaznělo to klišé, že jestliže jsme proti tomu, aby homosexuální páry uzavíraly manželství, říkáme tím, že jsou níže. My se celou dobu snažíme vysvětlit, že to je kvalitativní odlišnost.

A druhá poznámka. Já jsem tady ve svém příspěvku dopoledne říkala, že pocítuju výraznou skepsi k těm dojemným výstupům, které tady proběhly, jak některých členů vedení Sněmovny a dalších kolegyň a kolegů, kteří říkali, že jim opravdu nejde o destrukci instituce manželství, respektive o naplnění slova manželství jiným obsahem. Teď jasně vidíme, jak vážně to mysleli.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, paní poslankyně. A vidím zde faktickou... A vy jste, pane předsedo, chtěl faktickou? (K poslanci Bendovi.) Nemáte už. Tak prosím paní poslankyni Romanu Bělohlávkovou. A poté s faktickou ještě pan poslanec Dufek. Prosím.

Poslankyně Romana Bělohlávková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já vím, že už jste všichni unavení a možná trošku vyčerpaní a diskuse předešlá byla hodně dlouhá, někdo je

zklamaný, někdo se raduje. Ale vzhledem k relativizaci hodnot, kterou zažíváme v této době, považuji opravdu za velice důležité, aby manželství jako svazek muže a ženy opravdu bylo zakotveno v ústavě. (Odmlčuje se pro hluk v sále.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Poprosím všechny přítomné, jestli by se mohli ztišit. Ještě jednou prosím. Děkuji.

Poslankyně Romana Bělohlávková: Protože jak vidíme, tak měnit zákony není úplně snadné, ale přesto to jde, měnit ústavu už je mnohem horší a vážnější. A protože ta doba je opravdu velice složitá, těžká, nepřehledná a začíná mást pojmy a hodnoty, na kterých opravdu dlouhá staletí Evropa stála, tak v rámci zachování duševního zdraví budoucích generací bych byla opravdu velmi ráda, kdyby institut manželství zůstal v té podobě, v jaké zde ta staletí existoval, a aby to byla jistota, na kterou se jen tak snadno nesáhne, ať v téhle Sněmovně bude sedět pravice, levice nebo hnutí, která ještě ani nevznikla. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. S další faktickou poznámkou pan poslanec Dufek. Mezitím ještě přečtu rychle omluvy. Ondřej Lochman od 18 do 19.30 z pracovních důvodů, pan poslanec Dvořák od 18 z pracovních důvodů – nikoliv pan poslanec, ale pan ministr. Máte slovo.

Poslanec Aleš Dufek: Tak ona to snad není ani faktická poznámka. Já znovu opakuji – navrhuji prodloužení lhůty o 60 dnů pro projednání tohoto zákona.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Ano, děkuji. Já jsem vás jenom vyzval, abyste to právě řekl v rámci rozpravy.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, nevidím již nikoho, kdo by se hlásil do rozpravy. Je zde někdo? (Poslanec Haas se hlásí.) Ano? Zase mi to zde nenaskočilo. Ale to nevádí, pojďte. Dnes mně to nenaskakuje. (S úsměvem.) Je to faktická? (Poslanec Haas ukazuje na světelnou tabuli a dodává, že rádná.) Teď už vidím, ano.

Poslanec Karel Haas: Děkuju mnohokrát, vážený pane předsedající. Nijak vás nezdržím, já bych se asi vešel do faktické, ale nemyslím si, že by k tomu byla určena. Já jsem se přihlásil do rozpravy proto, že patřím k těm, kteří tento návrh podepsali, tak by mně přišlo hrozně alibistické se k němu nepřihlásit. Takže to je ten důvod, proč jsem využil rádnou přihlášku. Čili k tomu návrhu se hlásím, podporuju ho a uvedu v zásadě tři jednoduché důvody. (Hluk v sále.)

Ty důvody pro mě jsou, ony hodně rezonovaly už při projednání předchozího bodu, že institut manželství –

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Já vás přeruším a poprosím levou stranu sálu. Jsme ve finále zřejmě, prosím, ještě vydržme a případně si vydiskutujeme vše před sálem. Prosím ještě jednou. Děkuji.

Poslanec Karel Haas: Že institut manželství má v českém právním prostoru, v evropském kontinentálním prostoru ustálený obsah, význam, práva, povinnosti několik tisíc let. A ty pojmy bychom neměli měnit. Tady bych se odvolal na to, jaký příměr použil zpravodaj Aleš Dufek, že je-li něco papírem, tak z toho pod ústavním právem nedělejme něco jiného. To je ten důvod.

A proč posunutý do roviny ústavního práva? Já mám opravdu obavu z toho, že českými prostými zákony, to znamená pod ústavním právem, dojde v budoucnu k erozi institutu manželství. To je jeden důvod. A druhý důvod, tam je to právně složitější, že samozřejmě rovina podzákoného práva je mnohem náchylnější k erozi nejen s českými zákony, ale s mezinárodními právními dokumenty, ať už mezinárodními smlouvami, rozsudky různých mezinárodních soudů, ať už SLP, Soudního dvora Evropské unie a tak dále. Takže z důvodu toho, aby opravdu českým podústavním právem nebo mezinárodním právem nedocházelo k erozi pojmu manželství, to jsou pro mě ty stěžejní důvody, proč se hlásím jako jeden z podporovatelů k tomuto návrhu. Děkuju mnohokrát.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. S faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Hayato Okamura. Máte slovo.

Poslanec Hayato Okamura: Vážený pane předsedající, vážení pánové ministři, vážené a milé kolegyně, vážení a milí kolegové, chci jenom na závěr asi možná už téhle debaty připomenout, že žijeme ve velice těžké době. Jako člen zahraničního výboru chci připomenout, že je válka na Ukrajině. Celosvětová situace je velmi těžká. Tak abychom nezapomněli na to, že vedle té otázky manželství Evropa a svět čeká také na to, že Česká republika bude politicky stabilní, že její koaliční vláda v konstruktivní spolupráci s opozicí také zůstane stabilní.

Chci vyznat, že sám, už jsem to dneska řekl, stojím za tím, že manželství je zásadně ze své podstaty svazkem muže a ženy a jinak to být nemůže. Sám budu hlasovat i pro to, o čem teď jednáme. Ale mám úctu i k těm, kteří mají jiný názor. Dneska ráno jsme se napříč politickými stranami někteří setkali k ranní modlitbě ve sněmovní kapli a sjednotili jsme se v modlitbě, i když pocházíme z vládních stran i z opozice. Tak chci připomenout to, abychom nezapomněli na to nejpodstatnější: že jde o člověka, že jde o mír. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane poslanče. A je zde přihlášená paní poslankyně Válková v rámci rozpravy. Máte slovo, paní poslankyně. Poprosím všechny o ztišení.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Já si myslím tentokráte, milé kolegyně a kolegové, že by mi stačily dvě minuty, ale radši tedy jsem se přihlásila, protože jak víte, já jsem v tom posledním volebním období, předcházejícím tedy tomuto, to jest v osmém, byla jednou z těch, která podpořila tuto normu, tento návrh. Já také respektuji různé názory. Koneckonců to, že jsem nestihla hlasovat, jak bych hlasovala, naštěstí to dopadlo tak, jak to dopadlo, ten předcházející návrh, tak bych tím demonstrovala i svůj současný postoj, který se vyvinul právě v průběhu té mé pozice zmocněnkyně vlády pro lidská práva, kdy jsem opravdu měla možnost se seznámit blíže s tou problematikou a víceméně dojít k názoru, že byť manželství pro všechny v řadě případů se zdá našim spoluobčanům jako zpochybnění jednoho z pilířů naší současné právní tradice a možná i kultury, tak současná společnost 21. století to takto dramaticky nevnímá.

Takže teď se pomalu vrátím k tomu tisku 276. A právě proto mně osobně připadá trochu zvláštní, že budeme za chvíli hlasovat o tom, jestli když tedy jsme posunuli do druhého čtení tisk, který, byť třeba se nemusí, jak jsem slyšela i v předsálí i v rámci neformálních debat, nakonec jednat o název manželství, tak přece jenom výrazným způsobem zřejmě dojde legislativně k zakotvení mnoha dalších práv, která stejnopohlavní páry dostanou. Tak vypadá situace podle mého odhadu v Poslanecké sněmovně, byť si myslím, že to označení manželství možná ještě nebude schválené. A v této situaci my tady diskutujeme o návrhu zakotvit v článku 32 základních práv a svobod deklaraci, že manželství je jako svazek muže a ženy.

Já si osobně myslím, že to tedy neodráží názor většinové společnosti v naší zemi, která se v posledním průzkumu veřejného mínění reprezentativním vyjádřila, že je pro manželství stejnopohlavních párů, zhruba v 58 % případů. Nicméně předkladatelé mají plné právo nereflektovat realitu současné společnosti v České republice a pokusit se tímto způsobem vlastně upevnit to dosavadní tradiční pojetí manželství jako svazku muže a ženy. Myslím, že každý z nás má v tomto ohledu výsostné právo na vývoj svých názorů v souvislosti právě s vývojem společnosti. Ne každý to ale chce udělat, a má na to také právo. Já třeba, na mě velmi zapůsobil ten fakt, že 30 států už manželství pro všechny akceptovalo, a kromě tedy takových států, jaké jsou typické, s vysokou právní kulturou v západní Evropě, tak to byla i část velmi katolické Jižní Ameriky. Španělsko, Irsko ani nezmiňuji, to už bych se opakovala. Tak za této situace my budeme hlasovat návrh, který vlastně jako kdyby se vracel někam do minulosti a měl potřebu znovu zopakovat, že manželství je svazek muže a ženy.

Dovolím si tedy položit řečnickou otázku nám všem: proč to vlastně děláme? Odpověď se nabízí: právě proto, abychom ten předcházející návrh minimálně zpochybnili, anebo přímo aspoň nepřímou řečí ne. Ale protože k parlamentní demokracii patří, a o tom jsem přesvědčená, i právo těch, kteří mají jiný názor, diskutovat o tom tisku, tak se přikláním i k tomu, že ho můžeme stejně jako ten první tisk posunout, byť vykazuje tedy značné legislativní nedostatky a jde o ústavní normu, posunout do druhého čtení s tím, že se ukáže, já to odhaduji, že v tom druhém čtení není životaschopný, protože uvidíte, že i po té právní stránce by nám tím vznikly určité problémy, na které potom v ústavně-právním výboru poukážu.

Chtěla jsem jenom vystoupit proto, že jsem nezvládla z pracovních důvodů se přesunout z Brandýsa nad Labem, kde jsem nemohla už zrušit setkání s občany, sem, využila jsem, nebo zneužila jsem toho, že jsem se přihlásila k tomuto tisku, k vystoupení k tomuto tisku. Nicméně uzavírám, že tím nedeklarujeme, pokud to posuneme do druhého čtení, tak tím nedeklarujeme nic jiného než to, že nesouhlasíme s tím, abychom v České republice podpořili ten návrh, který předcházel, to znamená zakotvení institutu manželství pro stejnopohlavní páry. Já osobně se zdržím hlasování. Ale chápu ty, kteří budou hlasovat právě s ohledem na to, aby byly rovné podmínky a start pro všechny takovéhle návrhy. A já se zdržím, protože si myslím, že ve skutečnosti jde jenom o deklaraci, nikoliv o vážně míněný návrh na změnu ústavní normy, ústavního zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, paní poslankyně. Máme zde dvě faktické poznámky – paní poslankyně Nováková a poté pan poslanec Balaš.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji za slovo. Mám jenom poznámku. Jestliže jsem poslouchala dobře, tak tady zazněl takový jako výraz zkratkovitého uvažování, typický pro 21. století, do kterého se snažíme někteří posunout, a to je – když prošlo hlasováním, že návrh změny zákona občanského zákoníku půjde do druhého čtení, tím mnozí z vás, doufám, nevyjádřili, že to podpoří ve druhém či třetím čtení. Ale paní profesorka to tady řekla.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Další s faktickou poznámkou je pan poslanec Balaš.

Poslanec Vladimír Balaš: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, chci jenom upřesnit to, co říkal pan kolega Haas, kterého si velmi vážím. Ani v německé ústavě v článku 6 ani v italské ústavě článku 9 není manželství popsáno jako svazek muže a ženy. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. A s faktickou poznámkou se přihlásila ještě paní poslankyně Válková.

Poslankyně Helena Válková: Milá paní kolegyně Nováková, Nino Nováková, vaším prostřednictvím, já si to ještě poslechnu. Možná, jak jsem se sem přihlížela, že jsem opravdu neopatrně vyjádřila něco, co jsem nechtěla vyjádřit. Skutečně si myslím, že to vzbuzuje jisté pochybnosti. A neříkám, že to tak je, že to tady diskutujeme. Ale rozhodně si nemyslím, že předkladatelé předcházejícího návrhu novely občanského zákoníku vyhráli v tom smyslu, že by tady bylo zakotvené manželství pro všechny. To se ukáže v rámci projednávání ve druhém čtení. Pokud to takto vyznělo, tak to takhle na mikrofon opravuji. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, paní poslankyně. A vzhledem k tomu, že už nemáme žádnou faktickou... (Poslanec Benda se hlásí.) Máme ještě jednu. Faktickou? Přednostní. Ano. Pan předseda. (Poslanec Benda: Normálně se hlásím.)

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane předkladateli, dámy a pánové, jsem rád, že to probíhá tak, jak to probíhá dnes, a chtěl bych říct, že chceme-li se všichni snažit o nějaký kulturní mír v této zemi, tak je nejsprávnější, aby prošla úprava partnerství, tak jak bylo včera a dnes tady předkladateli deklarováno, že netrvají na názvu manželství, aby prošla úprava partnerství, která zrovnoprávní zejména v těch veřejnoprávních otázkách homosexuální páry na úroveň řádného manželství, a současně aby prošla novela Listiny práv a svobod, která řekne, že slova mají svůj skutečný význam. Přestaneme si hrát, že slova, jak už věděl Orwell, se dají naplňovat jiným významem. Pak si myslím, že dáváme jasný signál do této země, že jsme tento problém vyřešili. Nebude to tak, jak tady zmínila ctěná kolegyně paní Válková – a já jí naprosto rozumím, vím, pod jakým tlakem těch aktivistů je – teď to ještě nebude manželství, ale za chvíli, za chvíli přijdeme s tím, že to manželství bude. Přesně tak jako se odehrálo před dvaceti lety, kdy to bylo jenom nějaké omezené registrované partnerství, a chce se stále víc a víc.

Jestli chceme dát jako Sněmovna signál o tom, že jsme připraveni zrovnoprávnovat, naplňovat právy občany této země a současně ukončovat kulturní války, pak si myslím, že je správné, aby prošlo obojí. A pak říkáme jasně, že příběh je dokončen. Jenom jsem to před závěrem tohoto hlasování chtěl říct a budu dělat všechno pro to, aby to takto, takto ve Sněmovně dopadlo. Děkuji za pozornost. (Potlesk v sále.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane předsedo. A vzhledem k tomu, že zde nevidím již nikoho dalšího přihlášeného, tak tímto končím obecnou rozpravu. V tuto chvíli zagonguji, přivolám kolegyně, kolegy, protože budeme hlasovat návrh paní poslankyně Kocmanové na zamítnutí předloženého návrhu. (Ťukání kartami.) Ano, je zde zájem o odhlášení. Prosím, abyste se přihlásili...

Budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí.

Zahajují hlasování. Táže se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 125, přihlášeno 131, pro bylo 37, proti 86. Návrh byl zamítnut.

A nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavně-právnímu výboru jakožto výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jakožto garančnímu? Nenavrhuje, v tom případě přistoupíme k hlasování.

Zahajují hlasování a táže se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 126, přihlášeno 132, pro bylo 124, proti byl 1. Přijato.

Konstatuji tedy, že návrh byl přikázán k projednání ústavně-právnímu výboru jakožto garančnímu výboru. Organizační výbor nenavrhl přikázat... (Hlásí se poslankyně Nováková.) Omlouvám se. Paní poslankyně Nováková.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji. Pane předsedající, já jsem respektovala, že se jedná o výbory, ale dovoluji si navrhnout, aby to mohla projednat také stálá komise pro rodinu a rovné příležitosti.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Ano, stálá komise pro rodinu a rovné příležitosti. Čili v tuto chvíli budeme hlasovat o tom, že to posuneme na stálou komisi pro rodinu a rovné příležitosti.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 127, přihlášeno bylo 129, pro bylo 116, proti 1. Přijato.

Má někdo ještě nějaký jiný návrh na přikázání dalšímu výboru či výborům? Nikdo nemá.

V tom případě budeme hlasovat ještě návrh pana poslance Dufka, který navrhuje prodloužit lhůtu pro projednání o 60 dní.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 128, přihlášeno bylo 129, pro bylo 123, proti 2. Výsledek: přijato.

A já tímto děkuji všem za spolupráci a připomínám, že se sejdeme zítra v 9 hodin. Děkuji.

(Jednání skončilo v 19.25 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
30. června 2023
Přítomno: 150 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji čtvrtý jednací den 70. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, všechny vás odhlásím a prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: Babišová Andrea celý jednací den – pracovní důvody, Bačíková Jana celý jednací den – osobní důvody, Bašta Jaroslav celý jednací den – zdravotní důvody, Bauer Jan celý jednací den – pracovní důvody, Bělobrádek Pavel celý jednací den – rodinné důvody, Běloušek Roman celý jednací den – pracovní důvody, Beneš Ondřej do 10 hodin – zdravotní důvody, Bernard Josef celý jednací den – pracovní důvody, Brož Lubomír od 11 hodin – rodinné důvody.

Mám zde jedno sdělení: pan předseda Radim Fiala hlasuje s náhradní kartou číslo 32.

Bureš Jan celý jednací den – pracovní důvody, Carbol Jiří celý jednací den – zdravotní důvody, Decroix Eva celý jednací den – osobní důvody, Dvořák Jaroslav celý jednací den – zdravotní důvody, Faltýnek Jaroslav celý jednací den – rodinné důvody, Fifka Petr od 11 hodin – rodinné důvody, Fischerová Romana celý jednací den – zdravotní důvody, Foldyna Jaroslav celý jednací den – osobní důvody, Gazdík Petr celý jednací den – osobní důvody, Hájek Jiří celý jednací den – pracovní důvody, Havel Matěj Ondřej celý jednací den – rodinné důvody, Heller Šimon od 11.30 – osobní důvody, Horák Jiří celý jednací den – rodinné důvody, Hrnčíř Jan celý jednací den – rodinné důvody, Klíma Pavel celý jednací den – pracovní důvody, Kolovratník Martin celý jednací den – pracovní důvody, Králíček Robert celý jednací den... (V sále je velký hluk.)

Kolegové, kolegyně, prosím o klid! Děkuji... Ano, děkuji.

Krutáková Jana celý jednací den – pracovní důvody, Kučera Michal celý jednací den – pracovní důvody, Lacina Jan celý jednací den – zdravotní důvody, Mádlová Ivana celý jednací den – zdravotní důvody, Nový Miloš celý jednací den – zdravotní důvody, Okamura Tomio do 10.30 – pracovní důvody, Oulehlová Renata od 12 hodin – pracovní důvody, Pastuchová Jana celý jednací den – zahraniční cesta, Pivoňka Vaňková Pavla celý jednací den – pracovní důvody, Pošarová Marie celý jednací den – rodinné důvody, Potůčková Lucie celý jednací den – zahraniční cesta, Quittová Petra celý jednací den – rodinné důvody, Richter Jan celý jednací den – pracovní důvody, Staněk Pavel celý jednací den – rodinné důvody, Špičák Julius celý jednací den – pracovní důvody, Tureček Karel celý jednací den – zdravotní důvody, Urbanová Barbora celý jednací den – pracovní důvody, Válková Helena do 10.30 – pracovní důvody, Vích Radovan celý jednací den – rodinné důvody, Vlček Lukáš celý jednací den – zdravotní důvody, Vondrák Ivo celý jednací den – pracovní důvody, Vrána Petr celý jednací den – pracovní důvody, Wenzl Lubomír od 10 hodin – pracovní důvody, Wenzl Milan do 10.30 – zdravotní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: Fiala Petr celý jednací den – zahraniční cesta, Baxa Martin do 11 hodin a od 13.15 – pracovní důvody, Bek Mikuláš celý jednací den – pracovní důvody, Černochová Jana celý jednací den – pracovní důvody, Dvořák Martin celý jednací den – pracovní důvody, Hladík Petr celý jednací den – pracovní důvody, Jurečka Marian celý jednací den – rodinné důvody, Kupka Martin celý jednací den – pracovní důvody, Langšádlová Helena

celý jednací den – pracovní důvody, Lipavský Jan celý jednací den – osobní důvody, Šalomoun Michal od 12 hodin – pracovní důvody a Válek Vlastimil celý jednací den – pracovní důvody.

Dnešní jednání bychom měli zahájit bodem 110, což je návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny. Dále bychom se věnovali bodům z bloku zákony – třetí čtení, a to v pořadí: bod 99, sněmovní tisk 362, oběh osiva; bod 104, sněmovní tisk 437, o státním podniku; bod 105, sněmovní tisk 444, spotřební daně; bod 101, sněmovní tisk 371, o preventivní restrukturalizaci; bod 102, sněmovní tisk 372, insolvenční zákon; bod 106, sněmovní tisk 165, o pobytu cizinců. Případně bychom pokračovali body dle schváleného pořadu schůze.

A nyní se táži, zda má někdo návrh na změnu schváleného pořadu 70. schůze? Mám zde přednostní právo pana předsedy Jakoba. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Jakob: Děkuju, paní místopředsedkyně. Vážené dámy, vážení pánové, na základě koaliční dohody si dovolím navrhnout drobnou úpravu v pořadí dnešního jednání, a to prohození tisků 437 – státní podnik a tisku 444 – o spotřební dani. Tedy navrhuji, aby bod 105, vládní návrh zákona o spotřebních daních, sněmovní tisk 444, byl dnes projednáván jako třetí bod. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Pane předsedo, ano, to znamená, že bude to jako třetí bod, a bod 104, o státním podniku, byl jako bod čtvrtý. Ano? (Souhlas.) Děkuji.

Táži se, zda je ještě... Ano, vidím tady přihlášku s přednostním právem pana předsedy Babiše. Prosím, máte slovo.

Poslanec Andrej Babiš: Takže dobré ráno, vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení spoluobčané. (V sále je stálý hluk.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Kolegové, kolegyně, prosím o klid.

Poslanec Andrej Babiš: V této chvíli premiéři a prezident Evropské unie snídají v Bruselu, a dávají tam fantastické bagetové housky, já to vždycky miloval, a máslo, hlavně to demi-sel, to je takové slané máslo. A náš pan premiér tam sedí, po levé straně má Emmanuela Macrona, po pravé straně má švédského premiéra, toho já neznám, znal jsem Magdalenu, ta vždycky chtěla ty šaría centra, až to tak skončilo, že dneska švédská policie nemůže chodit do určitých částí Malmö a Osla. A jak jsem minule tady vystoupil a byl jsem na výboru pro EU, jsem vyzval pana premiéra, aby konečně začal hájit zájmy České republiky a občanů České republiky. A také jsem mu to napsal do Twitteru. Ale jak jsem slyšel od Brňáků, tak pan premiér, když byl na Masaryčce, tak měl nějakou přezdívku Mlčoch, údajně to řídil Bek a nevím kdo, takže mlčel.

A on tam mlčí stále. I tu výjimku na ruskou ropu – mimochodem Česká republika dovezla minulý rok o 820 000 tun ropy více než v roce 2021 – i tu zařídil Viktor Orbán. A mimochodem, když mluvím o těch pohonných hmotách, tak Ministerstvo průmyslu dalo výjimku Maďarům dodávat naftu na základě ruské... určitého podílu ruské ropy do 5. prosince. Takže když to skončí, jsem na to zvědav, když se to neprodlouží, co tady bude, ale to není problém.

Pan premiér reagoval tak, jak všichni víme, protože je to nejprolhanější premiér v historii této země. Nejprolhanější. A tato vláda má politiku lži. Oni stále lžou. A k tomu jim pomáhají provládní média. Každý ten majitel těch médií něco chce. Jeden má hazard, druhý má tohle, no, tak jak to bylo kdysi dávno, když jsem se rozhodl jít do politiky a bojovat proti tomu.

Takže já jsem napsal panu premiérovi: Pane Fialo, začněte konečně hájit české zájmy, jak Morawiecki hájí ty polské, odmítněte tu skandální migrační dohodu. Pan premiér mi odpověděl

na Twitteru: Andrej Babiš mě vyzval, ať na Evropské radě zablokují dohodu o migraci. Ponechme stranou, že obsah dohody z Rady ministrů vnitra odpovídá pozici, kterou schválila jeho vláda. – A to je ta stokrát opakovaná lež a oni to všichni opisují. Všichni. I jedna redaktorka teď v aktivistickém iROZHLASu to znovu píše.

Takže vážení, prosím vás, novináři by skutečně neměli lhát. Já vím, že lžete, že děláte články na objednávku, ale já už nevím, paní Černochová tady dneska není, a když tady vystupovala, tak vždycky mluvila fakta, fakta, fakta, fakta. Takže já myslím, že jsem to tu ukazoval už několikrát, několikrát jsem ukazoval, že to není pravda. Že já jsem v září 2020 odmítl tenhle návrh. Odmítl. Takže by bylo dobré, aby už konečně přestala i média, i pan premiér o tom lhát. Není pravda, že jsme měli takovou pozici, protože vy samozřejmě manipulujete, vy manipulujete to, že ano, společné bylo to, že jsme chtěli bránit Evropu na vnější hranici. Já jsem tu pozici tady četl, a potom pan premiér píše: Nejhorší ale je, že Andrej Babiš opět ukázal, že EU vůbec nerozumí. – Ne, Andrej Babiš byl bezdomovec a tam ležel na hlavním nádraží a kolem šel někdo a zvedl ho a udělal z něj politika? Ne, Andrej Babiš je totálně nemožný. To stále vám tady prezentují všichni, ano? A neustále tady říká, že nerozumím EU, a i když neustále tvrdí opak a dokazuje to fotkami s někým (kdekým?) Fajn. Kdyby totiž tušil, jak EU funguje, tak by věděl, že žádné blokování pozice Rady ministrů není možné. Ano, pane premiére. A co Chovanec?! Ten udělal stejné skandální rozhodnutí jak Rakušan. Schválil kvóty a já jsem to změnil, protože to je jenom ministr. Premiér... A co je nejhorší? Vy se chlubíte tím, že celé vaše předsednictví jste připravovali tuhle skandální dohodu! Skandální dohoda je to. Podívejte se, co se děje ve Francii. Ne? Co se tam děje? Tam se něco stalo, ano, ale celé to pozadí, o tom nikdo nic neříká.

Takže vy to můžete zvrátit, pane premiére, ale vy to nechcete, vy to nechcete zvrátit. Protože zkrátka vy jdete na ruku Bruselu, vy jste rozbili, rozbili V4. Kdo tedy má pravdu?

Tak titulky protibabišovského – Deník N. Bruselský summit ovládl spor o migraci. Diskusi zablokovali Morawiecki s Orbánem. A proč ne Fiala?! Protože poslouchá Brusel. Ano, proto. A ještě to zlehčuje, že tady já straším, a tak dále. No tak můžeme samozřejmě se k tomu znovu vrátit. Takže pan premiér... a je jasné, a včera jsem tweetoval, a zase Deník N: Polský premiér Morawiecki chce na summitu EU vetovat nucené relokace migrantů. Navrhnu konkrétní plán bezpečných hranic. Ne nucenému přesídlování, ne sankcím, ano bezpečnosti, suverenitě a lépe chráněným hranicím. – Takže polský premiér je stejný blb jak Babiš? Protože Bakalovi pisálkové, kteří usínají a vstávají ráno, aby něco napsali, nějakou lež, a tváří se, že rozumí Bruselu, něco píšou? Nějaké kraviny? Morawiecki říká, že chce veto! A včera to zablokovali. Morawiecki s Orbánem.

Tady se píše, Deník N – to je samozřejmě aktivistický, progresivistický deník, mají svoji matku na Slovensku, ne?, to zakládali oligarchové, tihle protibabišovští oligarchové, ten Deník N. A oni píšou, že spolu s Orbánem Morawiecki, premiéři Mateusz Morawiecki a Viktor Orbán, se snažili dostat do závěrů Rady i vymezení se proti pravidlům azylové a migrační politiky, na nichž se začátkem června shodly v Lucemburku členské státy. Česko na tomto jednání zastupoval ministr vnitra Vít Rakušan. Morawiecki a Orbán ale nyní argumentovali, že tamní rozhodnutí nebylo jednomyslné a evropský summit by měl právě toto pojmenovat. S plánem vytáhnout migrační kartu na včerejším jednání přišel polský premiér ještě před jeho začátkem. Mimochodem v Polsku Poláci chtějí na to referendum mít. Hnutí ANO taky chce na to referendum, taky jsme chtěli na to referendum. Například. Spolu s Orbánem tak během večera narušili doposud klidný průběh. Ano, narušili.

Víte, ono tak probíhá, že je tam těch 27 lídrů a je bod Ukrajina, všichni čtou víceméně stejné věci. To není, jako že, jak by to mělo být, že to není řízení rodinné firmy. A to jsou lidé, kteří mají rozhodovat o té Evropě. Každý si tam přečte ten svůj projev, pan premiér asi taky měl nějaký projev, nevím, jestli ve prospěch těch pašeráků. A dnes to tedy pokračuje. Mají ty bagety a máslo. Teď snídají a budou se o tom bavit.

Zdroj obeznámený s průběhem jednání Deníku N řekl, že na oba premiéry během jednání tlačila italská premiérka Giorgia Meloni, aby svůj postoj přehodnotili. Tak hádejte proč? Proč tlačila? Víte proč? Protože od roku 2015 Itálie dostala 1 miliardu 100 milionů eur. A Řecko, kde řecký premiér vyhrál volby, protože chce postavit plot 100, 200 kilometrů, dostalo 3,4 miliardy eur. Co jsme dostali my za Ukrajince? Nula. Nic, 40 miliard zatím to stálo. Tak jsem zvědav, kdy tedy něco... A pan premiér také mohl ty peníze požadovat. Já jsem ho vyzval, na Radě pro EU aby žádal 40 miliard pro Českou republiku! Ano, Rada je jednomyslná. A to je ta strašná výhoda. Pan premiér, kdyby měl tu odvahu, jako že ji nemá a mlčí tam, tak bych řekl, já chci těch 40 miliard, jinak blokuju tohle, a tohle budu blokovat! Čtyři noci a pět dní jsem jedl ty bagety a blokoval jsem tu Radu! A přivezl jsem 42 miliard navíc. To je ta jednomyslnost, kterou TOP 09 a Piráti chtějí zrušit.

Takže pan premiér nebojuje za české zájmy! On nebojuje za peníze pro nás! My jsme solidárně, dobrovolně přijali tady stovky tisíc uprchlíků. A on vůbec nerozumí tomu, že co se vlastně děje v té Evropě. A jeden z bodů, který já budu za chvíli navrhopvat, je výroční zpráva NCOZ. Ruskojazyčné mafie se vrátily. Ilegální pašeráci jsou tady. Kriminalita stoupá v České republice. O tom budu mluvit za chvíli.

Takže se vrátím k tomu summitu. Morawiecki s Orbánem bojují za zájmy svých občanů. No a pan premiér samozřejmě, jak jinak, jenom dělá z Babiše pitomce. Jaká je v tom logika, že když to Chovanec schválil stejně jako Rakušan, že my jsme to zvrátili? Já jsem to zvrátil. A to jsem nebyl ani premiér, to jsem byl ještě ministr financí, ale jako koaliční partner jsem to zvrátil. My jsme nedovolili, když já jsem byl premiér, aby Evropská komise předložila tu legislativu. Tu podvodnou legislativu. Tu pozvánku ilegálních pašeráků a migrantů do Evropy. Ano. Takže za Ukrajince nedostaneme nic, podporujeme, a to je obrovské nebezpečí, to je obrovské nebezpečí pro nás všechny. A já nevím, jestli pan premiér nečte titulky. Mezi ilegálními migranty přibývá dětí, na nebezpečnou cestu do Evropy se vydávají samy. Například titulky. Nová dohoda EU o migraci zvýší utrpení na hranicích. Nezletilí migranti platí za přechod hranice mezi Itálií a Francií sexem, tvrdí organizace. To je skandál, ano? V Itálii se nezletilí migranti uchylují k prostituci, aby se bezpečně dostali do Francie. Ale kdo vlastně tady vytváří tu atmosféru? Kdo tady vytváří tu atmosféru?

Já jsem se ptal, ještě jsem vlastně zapomněl minule, jak jsem tady vystupoval, proč Fiala má nízkou porodnost? Tady je Janulík, ten má 3 500 klientek, ne? A on mi říká, náš poslanec, že každý rok tam měl 100 porodů. Dneska má 80. A proč? Protože lidi se bojí, protože tady je vláda, která je straší, která je neschopná, která nebojuje za české zájmy. Ano? Takže toto se teď děje. A kdo za to může? No samozřejmě vybraná média, ta aktivistická média.

Minulý týden jsme řešili tu ponorku. Tedy já ne. Oni to řešili. A to, že se utopilo 200 lidí, ilegálních migrantů, to nebyly titulky? Titulky byla nějaká ponorka, kde tři miliardáři se vydali někam dolů. No tak samozřejmě je mi to líto. Ale takhle to tu funguje. V Německu taky se o tom nemluví, co se tam děje, ta kriminalita. A to je největší ohrožení Evropy! Zkrátka tady se o tom nemluví.

Takže pan premiér je úplně mimo, vůbec nechápe, co se děje. A když se dostanu k tomu bodu NCOZ, tak vám budu číst, co se u nás děje z hlediska převaděčů, z hlediska ilegálních migrantů. A to, že teď jdou všichni do Německa? Ale Německo, jsem vám to tady četl, už je plno, za chvíli bude zavřeno. Tak přijdou i do České republiky. Možná jim Jurečka otevře ten úřad práce, jak teď bude otvírat v sobotu. Pro české občany není otevřeno. Ale k tomu se také ještě dostanu.

Takže prosím vás, za prvé by bylo dobré – já vím, že tato vláda neustále lže a ti ministři lžou. A pokud někdo nerozumí Evropské unii a se tomu vyhýbal, tak je pan premiér. Vždyť on mě nechal ještě 16. prosince 2021 bojovat proti emisním povolenkám! Sedmnáctého přišel do úřadu. Na první Radu šel 17. února. Celé francouzské předsednictví v roce 2022, první pololetí, odflákl, neměl ani na Macrona čas. Je úplně ztracený. On nechápe, že je to boj! Ano, tam za

zavřenými dveřmi se dělá taky byznys! Něco za něco. Ano, solidarita, to jsme si samozřejmě zažili i s vakcínami a tak dále. Takže bylo by dobré, aby pan premiér konečně pochopil, že do Bruselu se nechodí na ty snídaně a na obědy, ale že se tam chodí bojovat za zájmy jednotlivých zemí. Bohužel pan premiér to nepochopil. A je to v rozporu s programem STANu a PirSTAN a SPOLU a tak dále.

A ta rafinovaná lež v tom je to, že ano, my jsme říkali, budeme to bránit na vnějších hranicích, ale nikdy, a já jsem to tu znovu opakoval, že je potřeba vracet ty lodě, nesmí vyplout. Je to organizované, neziskovky, zločinecké neziskovky, některé, jak říkal Morawiecki, to je to řešení. Tak ale pan premiér si nedá říct a bylo by dobré, kdyby si přečetl, já se k tomu za chvíli dostanu, tu zprávu NCOZ.

Takže já navrhuji ten bod vlastně stejný jako minule, aby nám pan premiér tady podal zprávu z Evropské rady, pokud nezmění dnes stanovisko a nepřidá se na stranu Morawieckého a Orbána. Není pravda, že ta Evropská rada to nemůže zvrátit. A aby zkrátka ten ostudný, nebezpečný pakt, migrační pakt proti občanům, zvrátil. Ano, takže to je jeden návrh.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Omlouvám se, pane předsedo, můžete mi jenom upřesnit, jak zní ten bod prosím?

Poslanec Andrej Babiš: Ten bod zní: Informace premiéra Fialy z Evropské rady a vysvětlení jeho pozice ohledně migračního paktu. To je jedna věc.

Včera mě zaujala interpelace paní kolegyně Malé, která tady vystoupila a ptala se pana ministra Stanjura, že proč nebyl na té tiskovce? No, a teď vlastně strategie... (Rozhlíží se po sále.) Hledám nějakého ministra, není tu ministr, to nevádí. Je tu nějaký ministr? Není. No to nevádí. Tak pamatujete si, jak na nás –

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Máme tady pana ministra, je tady pan ministr, a já si ho dovolím přivítat.

Poslanec Andrej Babiš: Je tam ministr, výborně. Ne, v pohodě, dobře. Vítám pana ministra zemědělství. Pamatujete, jak tady na nás křičel Kalousek a Stanjura, že Sněmovna je suverén? Nemohli jsme se jít ani vyčůrat, museli jsme tady všichni sedět, celá vláda. Křičeli, uráželi nás. Teď mají služby. Vždycky přijde jeden ministr, tady je nový ministr, každý den má někdo nějakou službu, a tím jenom vyjadřují to, že v podstatě na nás kašlou. Dokonce Stanjura říkal, že on se nebude zpovídat té Malé. No, co je ta Malá? No to je ten poslanec. Tak už to není suverén, už to není principál. My jsme tady vlastně na nic. A takhle se k nám chovají. Kdyby Babiš jako ministr financí nešel na tiskovku a šel na shakespearovské slavnosti, tak mě už dávno zabili. Ale dobře víte, že ta média jsou jejich a ta média lžou. Teď jedou tu lež o tom, že ta pozice České republiky, že byla naše. Je to sprostá lež. Opakovaně jsem ukazoval tu pozici, není to pravda, četl jsem to, ale oni budou stále lhát a opisovat! Buď to dělají naschvál, nebo jsou úplně hloupí. Takže já nevím, něco si vyberte. To jen tak na okraj.

To, že to je vláda, která permanentně lže, a ještě nedávno vlastně křičeli, jak oni budou snižovat místa na úřadech, ne? A samozřejmě média zase lhala, že my jsme neudělali nic. Přitom si pamatuju, jak paní Schillerová jako ministryně financí snížila o 4 500. A vy dobře víte, že já jsem žádné spolustraníky nikde nebral ani za poradce, víceméně být členem ANO bylo blacklisted. Jediná výjimka byl Brabec, protože toho to znám dlouho, a kromě Faltýnka byl to druhý člověk, který tedy... Jinak nikdo. Schillerová, Havlíček nebyli členové, přišli až v říjnu.

Takže oni nám říkají, jak oni budou šetřit. Tak co máme teď na stole? Titulek: Vláda naplánovala nová místa na úřadech za desítky milionů. Jde to z EU, hájí se. No to je

neuvěřitelné. Chápete to? Chápete ten titulek – jde to z EU? Takže kdo neví, že peníze z EU jsou plnění českého rozpočtu... tak si dělají srandu, ne? Vlastně vláda nám říká, to je EU, to vlastně je takové něco mimo. Co to je? Co to je za argument, že to je z EU? Všechny peníze z EU jdou do rozpočtu samozřejmě. Takže oni říkají, no to vlastně ani není, to jsou takové peníze nějaké. No totální blbost!

Takže ve středu vláda vedle podoby toho daňového balíčku, nenápadně – to píšou tedy novináři – poněkud nenápadně schválila i návrh úpravy počtu pracovních míst ve státní správě! Kabinet v něm navzdory někdejšími slibům o snižování stavu plánuje navýšit celkový počet pozic asi o 160. No, tak nešetří. A víte, proč nešetří? No protože potřebují ta místa pro svoje kámoše, pro svoje kolegy. No tak se podívejme, kde vlastně... a to jsou úplně neuvěřitelné věci. Když se podíváte na Ministerstvo práce a sociálních věcí, tak tam se navyšuje počet úředníků o 40. A úřady práce se snižuje počet o 33! Rozumíte tomu? Já tomu nerozumím. Navíc tomu nerozumím, když tady mám titulek: Úřady práce budou o svátcích a o víkendu v pohotovosti kvůli změně podpory uprchlíků. Jo, takže bude otevřeno pro Ukrajince.

Mimochodem já jsem strašně zvědav na to, jak to dopadne s tím bydlením. A pokud komunál, obce, města a stát najde byty pro Ukrajince, tak by bylo fajn najít byty i pro naše samoživitelky a pro naše lidi.

Takže pan Jurečka si navrhuje 40 lidí plus, nevím proč, a na Úřad práce, který měl posílit, tak tam bere (ubírá?) 33. Ministerstvo životního prostředí zvyšuje o 55 lidí, Nechápu vůbec, proč zvyšuje o 55 lidí! Ministerstvo pro místní rozvoj plus 38 lidí. Nechápu. Fakt nechápu. Ministerstvo průmyslu a obchodu 23 plus. Ministerstvo dopravy plus 10. Nevím, na co tam potřebují víc lidí, když celá doprava je ŘSD a Správa železnic většinou. A Ministerstvo zemědělství snižuje o 15, tak fajn, Ministerstvo školství zvyšuje o 25.

Já jsem už opakovaně říkal, že když chtějí šetřit, tak by měli propustit všechny členy svých stran pětikoalice. Protože samozřejmě tam našlo tolik lidí. Tak můžeme se podívat na MMR, kolik tam má pan ministr Bartoš Pirátů, poradců, kteří neuspěli ve volbách. Disponuje údajně, podle tisku má čtyři auta, a tak dále. Tahle vláda chce od lidí, aby šetřili, bere jim peníze, a sama vůbec nešetří.

A samozřejmě to je materiál, který má 115 stran, a jsou tam různé úřady, které samozřejmě možná jsou zbytečné. Vždyť ta vláda slibovala, že některé úřady zruší. No tak pan bývalý ministr zemědělství měl takový úsměvný pokus, že přesune SZIF do Brna myslím, nebo kam, tak akorát, že mu řekli všichni, že tam nikdo nepůjde, takže by ten úřad asi skončil.

Ale já nevím, co na té vládě řešíte? Evidentně nic. Protože pan premiér to neřídí. Já kdybych byl premiér, tak vám řeknu: ukažte všechny nájemní ministerstev a institucí s cizími subjekty. To byl jeden z úkolů, které, který měla řešit paní Arajmová na Úřadě pro zastupování státu ve věcech majetkových. A pokud si to pamatují, tak někdy to bylo 600 milionů! A proč sídlíte v cizích budovách? To je například téma. A ty úřady. A majetek, kolik máte majetku? Strašně moc. Takže tím se nikdo nezabývá, protože samozřejmě když si vezmeme jenom Úřad vlády, tak ten má 612 lidí. Ušetřili dva. Já kdybych tam byl, tak ušetřím minimálně 200 nebo 300. Taky jsem za mé působení snížil o 267. Jenom pan Bartoš tam má údajně 50 lidí. Co tam dělají? To nechápu.

Takže vy jste zase potichu, i když jste křičeli, jak budete šetřit, tak si normálně navyšujete, pracovní místa a úplně tam, kde samozřejmě není potřeba jako MPSV, místo toho, abyste ty úřady práce možná posílili a ne snižovali. Takže já si myslím, že by nám to měl tady někdo vysvětlit, proč ty jednotlivé agendy navrhuji navýšení? Co vlastně některé ty instituce dělají? Nevím. Tady mám Zeměměřický a katastrální inspektorát v Pardubicích, různé inspektoráty. A mimochodem hygiena. Takže hygieně tam zase, pokud jsem to dobře četl, tak jim berete peníze. Hygieně. To byla jedna z věcí, které pan ministr hned, místo toho, aby pokračoval v tom, jak my jsme to dali do pořádku, protože hygiena je samozřejmě velice důležitý úřad, tak bere tam místa.

Takže ten další bod by měla být informace o nové systemizaci 1. 7. To znamená návrh na změnu systemizace služebních a pracovních míst s účinností od 1. července, který byl schválen na vládě a navyšuje podle mého názoru zbytečně místa.

My se vám snažíme pomáhat. A vlastně vy žijete z našeho dědictví. Bylo by dobré, kdybyste i například pozdravoval, pane ministře, pana ministra kultury Baxu, aby ten projekt, který vlastně jsem vymyslel díky ministru Hermanovi, a byli jsme spolu v té věznici v Uherském Hradišti 2016, a potom jsem rok přesvědčoval všechny ty orgány, aby se to převedlo pod ÚZSVM. Ano, Muzeum totality. Muzeum totality. Bylo to připravené, tak to začněte realizovat. Nová scéna, taky jsme vám připravili. Národní galerie. Vyměňte tam už tu ředitelku, vždyť ona je úplně ztracená. Takže zkuste s tím něco udělat.

A proč o tom mluvím, že jste to od nás zdělili? No protože OKD, které vytuneloval Bakala, a on to vytuneloval tak, že nejdřív vzal vlečku, energetiku, všechno vzal, a jeho pisálkové provládní stále píšou... Tak já jsem to OKD zachránil. Já jsem ho koupil za 70 milionů korun. Pro stát. Pro stát. Pro stát. Kdybych nebyl v politice, tak možná bych si ho koupil pro sebe. A OKD loni vytvořila zisk 5,1 miliardy korun, představte si! A pan Stanjura si vezme – 1,8 miliardy získá stát ve formě dividendy. Takže děkujeme, vážená vládo, že nám děkujete, že jsme vám nechali ještě tady peníze, OKD. Bakala tam vytáhl asi 130 miliard a samozřejmě ty pisálkové mají zákaz o tom psát. Ti píšou jenom proti Babišovi.

Úřady práce budou o svátcích a o víkendu v pohotovosti kvůli změně podpory. No tak to je zajímavé samozřejmě. Takže bereme lidi. Peníze jste nenavýšili. No, tak bylo by možná dobré, aby – vždyť mluvili o digitalizaci, tak nevím.

Další téma je výroční zpráva NCOZ. A z toho jde děs. Ruskojazyčné – to je strana 30 – a postsovětské zločinecké struktury. V roce 2022 začalo docházet k významným změnám ve struktuře a v charakteru ruskojazyčných kriminálních organizací. Hlavním impulsem této změny byla ruská agrese proti Ukrajině. – Protože oni se u nás cítí bezpečně, ti mafiáni, ne? Vůbec nechápu, proč nejsou na frontě, většina těch, které tady potkávám, jako muži. – Hlavním impulsem této změny byla ruská agrese proti Ukrajině, v jejímž důsledku stoupl v roce 2022 počet Ukrajinců žijících v České republice z dlouhodobých 200 000 na 615 000, píše NCOZ – 615 000, to je další nové číslo.

V této souvislosti nabyla... Mimochodem u nás bylo x Ukrajinců, kteří dostávali pracovní povolení v Polsku a byli tady načerno. To všichni vědí a nikdo to neřeší. MPSV neřeší. Neřeší. Když kontrolovali, tak kontrolovali samozřejmě stavbu Babiše v Průhonících. Tam přišli a ty dělníky opřeli o zeď. A to bylo... Takhle to funguje. Takže 615 000 Ukrajinců.

V této souvislosti nabyla v roce 2022 na významu kriminalita spojená s agenturním zaměstnáváním. Pracovní agentury ovládané kriminálními organizacemi páchají především daňovou trestnou činností, kdy za zaměstnance agentur nejsou odváděny platby sociálního či zdravotního pojištění a zpravidla ani daň z příjmu. V roce 2022 v návaznosti na přesun majetných osob z postsovětského prostoru do České republiky byly v Jihomoravském kraji zaznamenány dosud izolované případy, kdy byly kriminálními skupinami od těchto osob nárokovány finanční prostředky za ochranu. – To bylo normálně výpalné.

V roce 2022 se stalo rizikem etablování cizojazyčných kriminálních skupin v České republice. Migrace osob z postsovětského prostoru využili někteří členové kriminálních organizací k přesunu do některé ze zemí schengenského prostoru. Tyto přesuny byly doprovázeny přesunem obvykle kriminálního kapitálu, který byl transportován často hotovostně a u něhož byly činěny pokusy o investování a legalizaci v ČR.

Začátek ruské agrese a na něj navazující přijímání mezinárodních sankcí přiměly významnou část občanů Ruska, včetně členů ruských kriminálních struktur, k převodům vlastnických a investičních aktivit. Tato vlna odprodejů urychlila předchozí pokles majetkových účastí občanů Ruska v českých podnikatelských právnických osobách

pozorovaný v letech 2020–2021. Jedná se však jen o částečné a často fingované stažení z majetkových účastí, jejichž vlastnictví je nahrazeno formálními vlastníky.

Trestná činnost na poli porušování mezinárodních sankcí je prováděna na sofistikované a organizované úrovni. Jejimi aktéry jsou kriminální struktury, které spolupracují s podnikatelskou sférou a pomáhají v obcházení sankčního režimu. Dále spolupracují se zpravodajskými službami Ruska, které koordinují dovoz embargovaného vojenského materiálu – elektronické součástky pro výrobu naváděcích zařízení a tak dále.

A samozřejmě máme tady i balkánské zločinecké struktury a tak dále.

Takže já si myslím, že z toho jde strašný strach. A bylo by dobré, aby nám řekl pan ministr vnitra, jak tohle chce řešit, když má ještě velký úbytek vlastně policistů, protože když je nezaplátí, tak samozřejmě tady je velký boj o lidi mezi armádou, hasiči a policií.

A potom samozřejmě máme tady nelegální migraci. Celosvětového uvolnění protiepidemických opatření v roce 2022 využily kriminální organizované skupiny specializující se na páchaní trestné činnosti v oblasti migrace a zvýšily svoji aktivitu. V roce 2022 zůstal zachován trend z předchozích období, kdy na území České republiky byli kriminálními organizacemi pašováni migranti především v rámci takzvané západní balkánské migrační trasy směřující z Turecka do západní a severní části Evropské unie. Došlo však ke značnému nárůstu počtu zachycených migrantů, u většiny z nich bylo z použitého modu operandi možno usuzovat na asistenci kriminálních organizací při jejich cestě.

Kriminální struktury používaly k zajištění sekundární migrace přes území ČR zejména osobní a dodávková vozidla, která si pachatelé obstarávali převážně v různých autopůjčovnách, někdy i se sídlem na území České republiky. Při komunikaci mezi migranty a kriminálními organizacemi zajišťujícími jejich transport – a to mluvíme, pane premiére a vážení spoluobčané, o České republice. Mluvíme o České republice, kde vláda se tváří, že migranti nejsou žádné riziko, nelegální migranti nepáchají trestné činy, nenavysují kriminalitu... No, tak se podívejte do Německa a do Švédska. Takže šifrované mobilní komunikační aplikace – WhatsApp, Telegram. Migranti byli též instruováni k popírání využití služeb kriminálních struktur.

Kromě uvedeného byl i nadále používán modus operandi spočívající v letecké přepravě migrantů z Řecka do České republiky, kdy kriminální organizace před cestou migranty vybavily padělanými osobními doklady některého ze států schengenského prostoru. No je to normální mafie! Je to organizovaný zločin! A pan premiér říká ne, migranti – to je fajn, kvóta 30 000. Minulý rok bylo 846 000, možná bude milion. Ano! Tak já jsem na to zvědav, jak tomu pan premiér s Rakušanem zabrání, aby se nás to netýkalo. No nezabrání! Protože už jsou tady! Už jsou tady.

A v roce 2022 byly využívány padělané identifikační karty Rumunska, které jsou používány s cílem obcházet povolovací procesy při získání povolení k pobytu za účelem zaměstnání u osob, které nedisponují občanstvím některého ze států EU. Ano, kdysi tam byl na ministerstvu vnitra jeden ředitel, já jsem zapomněl jeho jméno, který byl zásadně proti, a žádný azyl nebyl. (Poslanec Lang napovídá jméno.) Prosím? Ano, Haišman, správně. Bohužel, myslím, že už zemřel. To byl frajer! Ten se staral, aby nás tady nic neohrožovalo. Protože to nás ohrožuje. Oni mají jinou kulturu. Oni se jinak chovají.

Mimochodem, když tedy řešíme samozřejmě tady, a jsem rád, že paní Malá s panem ministrem Blažkem zásadně posunuli sexuální násilí na ženách u nás podle našich zákonů, ne žádná Istanbulská úmluva. Žádná. Tak tihle migranti fungují úplně jinak, mají jiné pudy. Ano. Padělané doklady. Takže to nejsou dobré zprávy.

V roce 2022 byl zaznamenán také vznik nových kriminálních organizací zajišťujících převoz migrantů do České republiky a přes české území blíže k cílovým destinacím – Německo, severské státy. Ale ty už zavřou za chvíli, už je tam nebudou brát. Na činnosti těchto kriminálních struktur se podíleli také státní příslušníci České republiky. To je to, jak jsem byl

na maďarské hranici, kde mi ten náš policista říkal, no, představte si, že mezi pašeráky jsme zatkli i mého souseda. Ano, byl tam s německou espézetkou a čekal na toho migranta, zkasíroval to a odvezl ho.

Tito pachatelé v postavení řadových členů kriminální organizace obstarávali vozidla pro převoz migrantů a zajišťovali řidiče pro jednotlivé převozy, případně byli dokonce sami využíváni jako řidiči jednotlivých převozů. Dalšími členy těchto kriminálních uskupení byli v podobném postavení také různí cizinci disponující pobytovým oprávněním na území ČR. Vyšší řídicí články těchto organizací představovali většinou cizinci dlouhodobě působící ve více státech mimo území České republiky, čímž zůstal potvrzen dlouhodobý trend působení nadnárodních kriminálních organizací v této oblasti kriminality. Ilegální migrace – to je kriminalita, to jsou pašeráci! Šest miliard eur kdysi, když já jsem byl premiér, kasírovali tihle pašeráci ročně.

Jako zásadní výzva se jeví skutečnost, že zejména vzhledem k množství migrujících osob, jejich anonymitě a nemožnosti zjistit jejich případnou kriminální historii v zemi původu i nadále přetrvává latentní a dlouhodobé riziko s možnými mimořádně závažnými následky. Další výzvou je migrace takzvané válečné generace, která má osobní výraznou zkušenost s občanským či náboženským konfliktem – Blízký východ, africké země –, do EU, kdy migrující mladí lidé mají navíc očekávání, která nejsou adekvátní reálným možnostem cílové země.

Takže to je ta migrace. To je Česká republika. To je zpráva NCOZ. A když si to přečtete, co všechno se tady děje, jak stoupla ta kriminalita, a teď se stalo něco na Letné. A samozřejmě minulý rok, když ten, teď nevím, jestli to byl Syřan nebo Afghánec, pobodal ty dvě ženy a znásilnil v Karlových Varech, protože šel si užít silvestra, no, tak to nějak bylo. Ale pokud se to zopakuje, tak věřte mi, že budu strašně řvát. Protože ti, kteří pozvali ty migranty – a je to kvóta, 30 000, nikdy nebyla předtím, žádné číslo. My jsme nedovolili legislativu! A ještě Rakušan se s tím chlubí, že to připravoval v rámci předsednictví? Že to připravovali? A premiér říkal, že ne, to se mě netýká.

Tak vy za to budete zodpovědní. I za ty lidi, kteří se utopí. To budou tisíce, kteří se utopí v tom Středozezemním moři. Protože pokud to neuděláte jako Austrálie, a vždycky jsem to říkal, nevrátíte ty lodě, nebudete bojovat proti pašerákům a nenaložíte a neodvezete je zpět a nepostaráte se tam, tak to bude stoupat. Jednoznačně.

Takže znovu opakuju... Tady jsou k tomu titulky. Nejen že to dovolili v tom Deníku N. Polský premiér chce vetovat relokace migrantů. Tady je ta rámcová pozice Hamáčka! Ještě jednou, vážení aktivističtí novináři, přestaňte už opisovat a lhát! Přestaňte podporovat tyhle lži Fialy! Tady je závěr: Lze shrnout, že návrh v tomto bodě Česká republika považuje za velice problematický a rozporný s dlouhodobou pozicí. My jsme to nikdy nedovolili! My jsme nedovolili legislativu. Nedovolili!

Takže by bylo dobré – tady jsou samé titulky, co říká pan premiér Fiala: Babišovy výzvy k vetu migračních pravidel jsou strašení a demagogie. Fakt jo? Strašení a demagogie? Ale to jsou fakta, pane premiére. To jsou fakta. Přečtete si tu NCOZ.

Podívejte se, co se děje v Německu. Němci se bojí mluvit. Média? Ano, to je ideologie. Ideologie, která má zvrátit kulturu Evropy. Tady máte znovu ten důkaz, vážení novináři, Bakalovi pisálkové: 24. září 2020, 8.24 ráno, Babiš, titulek: Pokud nebudeme přijímat uprchlíky, nemůžeme je vracet. Má to logiku? Jaká návratová politika, jaká registrace? Co říkám? Solidarita nemůže být povinná. Podstata nového návrhu migrační politiky je nesmyslná. Tak už neříkejte, že my jsme něco odsouhlasili. Neodsouhlasili! Vy jste zradili! Vy ste není svrchovaná vláda! Vy ste není svrchovaný premiér! Vy vůbec nevnímáte, co se tady děje. Jste úplně mimo! Úplně mimo! Jako kdyby nežil tady v České republice. To je neuvěřitelné. (Hlas z pléna.) Už jste šéf Národní agentury sportovní? Nedali vám to? Ne? Tak nemluvte na mě.

Můžete si tady přečíst titulky: Migranty pašují Češi jako řidiči. Tučné odměny za riziko spojené s pašováním lidí lákají stále častěji Čechy. Dosud byly zločinecké gangy organizované především cizinci. Jenže případy, kterými se zabývají detektivové NCOZ, ukazují, že ani šestnáctileté (?) tresty za mřížemi Čechy, nejčastěji řidiče, neodradí. A proč? Proč jsou tam tresty jenom 16 měsíců? Proč to není 10 let? Bylo by zajímavé vědět, kolik je za to trest v jiných zemích Evropské unie.

Typicky nejzasaženější je jižní Morava, tam obvykle bývá nejvíc záchytů, a potom také na D1. Ano, na té pumpě, co jsem se nemohl mýt, protože si tam myli nohy ti migranti. Vývoz lidí směřuje přes Ústecký nebo Plzeňský kraj do Německa. Popsal taky nástroje, které zločinci používají ke komunikaci. I to, čím jsou... (Probírá se podklady.) Dozimetr nebudeme řešit, to je rozhovor o Dozimetru. Víme, že STAN je organizovaný zločin, to tady nebudu řešit. Takže je to o tom. To je u nás, jo?

Takže já už nevím, jak to mám vysvětlovat. Samozřejmě bojovat proti lžím je těžké, protože všichni víme, že tahle vláda je stále podporována. A oni si dovolí cokoliv. Včera člen TOP 09, člen TOP týmu, dobrovolník, koordinátor za okres Hodonín v týmu Danuše Nerudové, dobrovolník koalice SPOLU, normálně si sprostě vymyslel a dal tweet: včera mi pan Váňa volal, Babiš mě zklamal, podvedl mě, a že jsem mu měl něco... To je neuvěřitelné, kam jsme se to dostali. Ano, politika lží. Všichni to retweetovali, říkali ten Babiš, no to je strašný. Já jsem zvědav, jestli se za to někdo omluví. A potom tenhle člen Marek Gajoš píše: "Můj tweet k Váňovi jsem smazal, protože asi nebyl dobře pochopen." No je to dement? On neví, co píše? Tak je to třeba číst. Ne? Potom píše "raději to smažte". Tak nejdřív lže... To je úplně neskutečné. Cokoliv si vymyslí! Lžou a lžou a lžou! Dokola. Kdyby tohle udělal člen hnutí ANO, no tak určitě by dostal kartáč. Protože toto je absolutně nepřijatelné. Takže titulky tady "Šířil to člen TOP 09"... sranda, nepochopili jste, ne srandá... Cokoliv. Cokoliv.

Protože všichni vidí, co za katastrofu máme tady ve vládě. Co nám hrozí. Nejenže rozvrátí rozpočet, že berou lidem peníze, ale to největší nebezpečí jsou, ano, ty mafie, které tady jsou, a ti ilegální migranti, kteří přijdou a které oni pozvali.

A pane premiére, v Bruselu určitě budete mít zase ty coquille Saint-Jacques, to jsou ty škeble na oběd. Nevím, proč je tam stále dávají, asi je tam nějaký dobrý dodavatel. Zkuste se ještě nad tím zamyslet, jestli skutečně jste premiér, který hájí národní zájmy České republiky, a jděte na tu stáž k tomu Morawieckému. K Orbánovi vás nepošlu, ale k Morawieckému. Toho jste obdivoval, ten vás vzal tím vlakem do Kyjeva na poslední chvíli, abyste měl PR. Ten má DPH na potraviny nula a tak dále. Tak se to naučte a bojujte za zájmy občanů České republiky a ochraňte tuto zemi před ilegální migrací. Já vám za to děkuji. (Potlesk opozičních poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Mám zde ještě jedno sdělení – pan poslanec Milan Wenzl ruší svoji omluvu, je přítomen.

Táži se, zda se ještě někdo hlásí s návrhem na změnu? Nehlásí se. Nemám zde žádnou přihlášku.

Já bych si ještě jednou dovolila přivítat nového ministra zemědělství Marka Výborného. Vítejte pana ministra a přejeme mu hodně sil a zdraví. (Potlesk.)

Pan poslanec Janulík také ruší svoji omluvu.

Nyní bychom přistoupili k hlasování o návrzích na změnu programu, tak jak zde byly předneseny. Přivolám kolegy z předsálí. Zaznamenala jsem žádost o odhlášení, všechny vás tedy odhlásím a poprosím vás, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami.

Mezitím, než se ustálí počet přihlášených, přečtu omluvy. Omlouvá se Markéta Pekarová Adamová celý jednací den, zahraniční cesta, a Michálek Jakub do 10.30 z osobních důvodů.

Jako první budeme hlasovat o návrhu pana předsedy Jakoba, který navrhuje, aby bod číslo 105, sněmovní tisk 444, což jsou spotřební daně, byl projednáván a zařazen jak bod třetí.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 129, přihlášeno 141 poslanců a poslankyň, pro 70, proti 68. Návrh byl zamítnut.

Mám zde ale žádost o kontrolu hlasování.

Pan ministr Stanjura hlasuje s náhradní kartou 33.

Prosím, pan poslanec Krejza k hlasování.

Poslanec Karel Krejza: Dobrý den. Stává se mi to jednou za deset let. Hlasoval jsem pro, na sjetině mám proti. Zpochybňuji hlasování.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, nyní budeme hlasovat o této námitce.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 130, přihlášeno 143 poslanců a poslankyň, pro 142, proti 1. Návrh byl přijat.

Budeme tedy hlasování opakovat. Jenom připomínám, že hlasujeme o návrhu pana předsedy Jakoba, který navrhl zařadit sněmovní tisk 444 jako bod třetí.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 131, přihlášeno 143 poslanců a poslankyň, pro 73, proti 70. Návrh byl přijat.

Dále budeme hlasovat o návrhu pana předsedy Babiše, který navrhuje zařadit nový bod, který zní Informace premiéra Fialy z Evropské rady a vysvětlení jeho pozice ohledně migračního paktu.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 132, přihlášeno 143 poslanců a poslankyň, pro 69, proti 69. Návrh byl zamítnut.

Dále budeme hlasovat opět o návrhu pana předsedy Babiše na nový bod, který zní Informace – (Poslankyně Schillerová žádá o kontrolu hlasování.) Pardon, kontrola hlasování, ano...

Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jaroslava Pokorná Jermanová: Je to poprvé, co se mi to stalo, ale hlasovala jsem pro, a na sjetině mám zdržel se. Tak prosím o zpochybnění hlasování, prosím znovu hlasovat.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, nejprve budeme hlasovat o vaší námitce.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 133, přihlášeno 143 poslanců a poslankyň, pro 141, proti žádný. Návrh byl přijat.

Budeme tedy opakovat hlasování. Hlasujeme o posledním návrhu pana předsedy Babiše s názvem Informace o nové systemizaci od 1. 7. 2023. Já zahajuji... (Nesouhlasný šum zleva)

s námitkou: Má se hlasovat první bod.) Pardon. Omlouvám se, samozřejmě. Prohlašuji toto hlasování (číslo 134) za zmatečné.

Opakujeme hlasování o jeho prvním bodu.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 135, přihlášeno 143 poslanců a poslankyň, pro 71, proti 71. Návrh byl zamítnut.

A nyní bychom tedy přikročili k dalšímu návrhu pana předsedy Babiše. Ten navrhuje nový bod s názvem Informace o nové systemizaci od 1. 7. 2023.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 136, přihlášeno 142 poslanců a poslankyň, pro 68, proti 71. Návrh byl zamítnut.

(Poslankyně Schillerová žádá o kontrolu hlasování.) Kontrola hlasování... Paní poslankyně Nováková k hlasování. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji za slovo. V hlasování číslo 135 mám na sjetině pro, hlasovala jsem proti, ale nezpochybňuji hlasování.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, tedy pro stenozáznam. Prosím, pan poslanec Kubíček.

Poslanec Roman Kubíček: Já jsem hlasoval pro, na záznamu mám zdržel se. Zpochybňuji hlasování. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano. Mluvíme o tom posledním hlasování? (Poslanec Kubíček souhlasí.) Ano, je zde tedy námitka a zpochybnění hlasování.

Budeme hlasovat o námitce.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 137, přihlášeno 142 poslanců a poslankyň, pro 139, proti 1. Návrh byl přijat.

Budeme tedy opakovat hlasování o návrhu pana předsedy Babiše na nový bod, který zní Informace o nové systemizaci od 1. 7. 2023.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 138, přihlášeno 142 poslanců a poslankyň, pro 69, proti 72. Návrh byl zamítnut.

Vypořádali jsme se tedy se všemi návrhy na změnu programu a nyní ještě přečtu omluvy. Omlouvá se Jakub Michálek do 10.30 z osobních důvodů, Jiří Slavík do 11 hodin z osobních důvodů.

A nyní se s přednostním právem hlásí pan ministr Vít Rakušan. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Hezký dobrý den, dámy a pánové, vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, páni ministři. Já jsem studoval germanistiku a vím, že pan Babiš umí výborně jazyky. A to myslím zcela vážně, umí jich hodně.

Tak ví, co to je Eintopf, co se tam všechno hází a jak potom ta samotná chuť je občas tímhle poznamenaná.

Já ale nepůjdu do stejného tónu jako on. Já mám potřebu se zastat toho, kdo tady není, a to premiéra vlády České republiky Petra Fialy. Já se nebudu teď zabývat jednoznačně lživými výroky, které se týkají nejrůznějších oblastí, nejrůznějších ingrediencí Eintopfu, které tady byly, ale potřebuji a považuji za důležité říci, co premiér Fiala včera a dnes na pokračující Radě pro Českou republiku vyjednal.

Za prvé, Evropská rada uznala úsilí České republiky a dalších států, které hostí velké množství ukrajinských uprchlíků. Premiér České republiky Petr Fiala prosadil do závěrů Evropské rady rozhodnutí, že by Česká republika měla obdržet další finanční podporu z rozpočtu Evropské unie právě na uprchlickou vlnu mířící do České republiky z Ukrajiny. Polsko a Maďarsko ovšem z vnitropolitických důvodů celou noc blokovaly přijetí těchto závěrů. Polsko a Maďarsko tedy na této Radě jednají proti českým národním zájmům. (Nesouhlasné volání v levé části sálu.) A kdo vyzývá, abychom se spojili s Polskem a Maďarskem, buď neví, co říká, anebo v této věci prostě hájí cizí zájmy.

Jak už bylo několikrát zmíněno, v této chvíli Česká republika bojuje na evropské úrovni z pozice Petra Fialy a z pozice celé vlády za české zájmy za maximální podporu ve věci ukrajinské migrace, a to je to, o co premiér dnes usiluje. Jestli Polsko a Maďarsko z toho důvodu, že se někomu blíží volby, anebo důvodů jiných má v téhle chvíli postoj, který neodpovídá českým národním zájmům, tak v té chvíli se uměle stavět za konstrukt V4 je naopak tím, co zrazuje zájmy obyvatel České republiky, finanční zájmy naší země, a dokonce i naše bezpečnostní zájmy. Říkejte fakta. Rada pokračuje a já plně doufám, že premiér vlády České republiky Petr Fiala zcela v souladu s mandátem, který od naší vlády má, prosadí co nejlepší pozici a finanční podporu pro Českou republiku.

Chtěl bych panu premiérovi za to, že tuto pozici hájí – a hájí ji statečně a hájí ji už druhý den – srdečně poděkovat. (Poslanci v levé části sálu buší do lavic, v pravé potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. A nyní otevírám bod... (Poslanec Babiš gestikuluje. Poslankyně Schillerová volá z lavice.) Pardon, pan předseda Babiš se hlásí s přednostním právem. Potom pan předseda Radim Fiala. Prosím, máte slovo.

Poslanec Andrej Babiš: Já bych rád reagoval na pana ministra, který samozřejmě lže. Lže opakovaně. Přestaňte už říkat, že máte stejnou pozici jak my. Vy jste vůbec nic nepochopil. Vy jste dokonce se přiznal k tomu, a měl jste to i v mandátu, že vy jste tenhle skandální migrační pakt, tu pozvánku zločinců, ilegálních pašeráků, vy jste to normálně připravoval. Vy jste sežral tomu Timmermansovi nejenom Green Deal a zákaz výroby aut se spalovacími motory a Euro 7 a emise, co lidi všechno zaplatí, a zničení aut a šílenost toho Green Dealu, který je potřeba změnit, ale i ten pakt.

Tak pokud mluvíte o volbách – ale Orbán nemá žádné volby, nemá. O čem to mluvíte? Vy normálně urážíte toho Poláka. Vždyť to je váš kámoš! Vy jste zradili Liberecko v kontraktu Turów. Vždyť premiér, ten ani nevěděl, co má dělat. Místo toho, aby telefonoval Scholzovi, Morawiecki dělal jeho mluvčího. Potom ho vzal do vlaku. (Hovoří velmi hlasitě, důrazně.) Nic se od něj nenaučil! Vždyť tam mlčí! Vždyť on nemá na to koule, aby tam to zablokoval a řekl: Buď mi dáte 40 miliard, buď mi dáte... (Hlas z pléna.) Někřičte na mě! (Předsedající: Pane předsedo...) Vy si udělejte tu věznici, tam hlavně. (Poslanec Babiš dál pokračuje v proslovu.) Ať vám dá prachy Stanjura! (Předsedající: Pane předsedo, oslovujte...) Takže... (Předsedající důrazně: Moment! Pane předsedo, musím vás pře...), ať to zablokuje...

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Musím vás přerušit a poprosit vás, abyste poslance oslovoval... (Poslanec Babiš: Ať na mě nemluví, poslanec.) ... mým prostřednictvím. A prosila bych vás (Poslanec Babiš: Já ho neoslovuju.), abyste přizpůsobil výši hlasitosti svého hlasu přiměřeně prostředí, ve kterém se nacházíme. Děkuji.

Poslanec Andrej Babiš: Paní předsedající, zaříd'te, aby poslanec na mě nemluvil. Já na něj nemluví.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Samozřejmě, pan poslanec (Poslanec Babiš: Když nebude mluvit...) se také zdrží svých komentářů (Poslanec Babiš: No, tak fajn. Takže to, že...) na vaši adresu.

Poslanec Andrej Babiš: To, že premiér je absolutně neschopný, neumí řídit tuhle vládu a řídí všechno Piráti, kteří chtějí zničit Evropu. Tu Antifu, kde Bartoš 2016... ne, ten plakát, co jsme měli! (Zvýšeným hlasem.) Vždyť to se děje teď. To se děje všude, v Německu, ve Švédsku.

Takže za těmi zavřenými dveřmi to není žádná selanka, ale pan premiér na to nemá odvalu. Vždyť se tomu vyhýbal! Proč tam neletěl už 16. prosince 2021? Proč se tomu vyhýbal? Proč se něco nenaučil v předsednictví? Proč nezavolał, nežádal Charlese Michela o mimořádnou evropskou radu? Proč? Ne?

Tak já nevím, co tady obhajujete? Co tady obhajujete? Vy popíráte to, že teď stoupla ilegální migrace? To je zajímavé, že pan ministr se nevyjádřil k té zprávě NCOZ. Vždyť to je váš rezort! Proč vám stoupla kriminalita? Proč tady máme převaděče? Proč tady tranzituje podstatně větší počet ilegálních migrantů? Proč tady máte ruskojazyčné různé mafie, že za chvíli lidi se budou bát, ano? Vůbec to neřešíte, to napětí ve společnosti a ohrožení bezpečí našich lidí.

Takže nevykládejte tady nesmysly. Vy jste na evropské radě nikdy nebyl a rady ministrů jsou úplně jiné. Úplně jiné! A znovu opakuji, vy jste schválil – a ještě jste to připravoval a je to proti bezpečí občanů České republiky. Schválil jste to jako Chovanec. Já jsem to Chovancovi zvrátil, potom nás zažalovali. Ano, Timmermans a spol. nás zažalovali. A my jsme zabránili tomu, aby nebyla (byla?) legislativa. Vy jste dovolili Evropské komisi udělat tuhle legislativu, ano?

A Morawiecki tam bojuje za ty zájmy. Vy jste rozbili Vě čtyřku, protože Piráti a topka vám to zakázali. Přitom to uskupení mělo smysl. Máte předsednictví? No, jsem zvědavý, co tam budete dělat. Ještě to heslo, že... co to tam mají? Něco, že s občany se budou starat... a blbosti.

Takže, prosím vás, už vám nikdo nevěří, jenom lžete. Přečtete si moji knížku, která začíná tím, že 29. června ve čtyři ráno (Smích a potlesk zprava.) – no, klidně si tleskejte – 2018 jsme zamezili kvótám. Nikdy nebyla žádná kvóta, třicet tisíc je kvóta, a minimální kvóta. Minimální. A můžete stokrát říkat, že se nás to netýká. No, samozřejmě že se nás to týká, tak si přečtete tu zprávu NCOZ. A kdy tedy tam prostě v rámci předsednictví nežádali peníze? Proč jste nedostali 40 miliard pro český rozpočet, když ho máte stále v deficitu? Proč jste to neblokovali společně? Měli jste tam předstoupit, když jižní státy dostaly 9 miliard eur od roku 2015. Vy jste nedostali vůbec nic! A těch 500 000, nebo podle NCOZ 630 000, reprezentuje podle pokuty Evropské komise 238 miliard! Takže teoreticky kdybyste řekli Evropě: Vezmi si ty Ukrajince, nebo nám dej 120 000 eur, no tak to je 238 miliard! Tak Stanjura má vyřešený rozpočet. Samozřejmě že je to nesmysl, ale nevykládejte blbosti. Nemyslete si, že my nemáme informace v evropské radě, že nevíme, co se děje v evropské radě.

A premiér vůbec nepochopil, že princip je bojovat za zájmy českých občanů, a on to nedělá. Nedělal to, ano, ani tu výjimku ropy, ani to, vykládal, jak se odstříhne od ropy. No,

vůbec nic. Takže není to pravda, Nevystupuje tam. Jemu je to cizí! On má jinou povahu na to. On psal knížky, to mu jde dobře. Neumí řídit, není to žádný lídr. A tam je potřeba mít lídra v Evropě! Tam je ten boj. A my jsme prosadili ty peníze! A taxonomii! A jádro! A kůrovec a tak dále. No můžete se smát stokrát, je to tak! Je to tak zkrátka. Takže nevykládejte tady nesmysly. A ať se pan premiér přijde sem obhájit. Samozřejmě, bude znovu lhát, stokrát budete říkat... Neměli jsme vaši pozici! Chcete to znovu přečíst, pane ministře? Chcete to znovu přečíst, tu pozici Hamáčka? Tak už přestaňte lhát! Jsou na to titulky protibabišovských deníků. Přestaňte lhát!

Ilegální migrace je nebezpečí pro naše lidi. Obrovské nebezpečí. Je to nebezpečí pro Evropu. Evropa je plná, a když Německo zavře, tak ti lidé, je riziko, že zůstanou u nás. A já si myslím, že nemají být u nás! Máme jim pomoci mimo Evropu. Ano, to je ta část toho mandátu.

Takže ať přijde pan premiér. Proč jste neodsouhlasili – necht' nám řekne, jak to tam bylo! Potom budeme slyšet, co tedy udělal pro Českou republiku. Zatím tam neudělal vůbec nic! Předsednictví je fiasko, dopadá to negativně na lidi a migrace je absolutní katastrofa. Obrovské nebezpečí! A ty tisíce mrtvých, kteří se utopí v Středozezemním moři, to bude vaše odpovědnost! Také vaše, protože jste byl pro! (Bouřlivý potlesk poslanců hnutí ANO.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan ministr Stanjura. Pardon, ano, před panem ministrem je Radim Fiala. Prosím.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Já také musím reagovat na slova pana ministra Rakušana, protože já to považuji za úplnou katastrofu, co tady vykládá, co jsou české národní zájmy v podání této vlády a Ministerstva vnitra.

Pane ministře, vy jste pozval pašeráky a vy jste pozval muslimy a ty další, kteří sem budou chodit! Běžte se podívat na jižní Moravu. Tam každou noc jezdí kamiony plné Syřanů. Tak proč nekonáte jako ministr vnitra? Co děláte na těch hranicích? Proč tam znovu nedáte kontroly? A souhlasím s tím, že Evropa je plná, ale já vám něco řeknu, pane ministře. Vaše jméno si budou vaše děti a vaši vnuci říkat, že vy jste ten viník, kdo zvedl ruku pro migrační pakt, kdo sem pozval stovky, možná stovky tisíc muslimů a Arabů a lidí, kteří tady prostě u nás nemají co dělat, protože na to za prvé nemáme peníze, bude to český státní rozpočet stát stovky miliard. Ale vy jste teď zvedl ruku pro to, že podle vás je český národní zájem to, že vám Evropská unie natiskne pár miliard eur. To je teď váš český národní zájem! Tak můj český národní zájem to není, protože tady budou žít moje děti a moji vnuci a já chci, aby se tady cítili bezpečně, a ne aby tady nemohli vyjít ani na ulici jako v Německu! Styďte se! (Potlesk opozičních poslanců.) Ministr Rakušan je viník toho, jestli sem budou chodit!

A já žádám o dvě hodiny pauzu na jednání poslaneckého klubu hnutí SPD! (Potlesk opozičních poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ještě paní předsedkyně Schillerová.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Navážu na svého kolegu předsedu poslaneckého klubu SPD a беру také dvě hodiny na poradu poslaneckého klubu hnutí ANO po skončení pauzy poslaneckého klubu SPD.

A skutečně to, co se tady dneska odehrálo, je nehoráznost! Včera se dozví moje ctěná kolegyně Taťána Malá, že se nemá co ptát pana ministra financí na to, kde on byl během tiskové konference. Co je jí skoro po tom? se dozví na interpelacích. Dneska se s námi bavíte, že my tady vlastně nemáme co se ptát a co říkat! Tak se vraťte na zem! Vy se musíte odpovídat této Poslanecké sněmovně! (Bouřlivý potlesk opozičních poslanců, bouchání do lavic vpravo.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Já tedy zopakuji jenom – prosím o klid – jsou zde tedy dva návrhy na pauzu poslaneckého klubu SPD na dvě hodiny, poté návrh ANO také na dvě hodiny, a s procedurálním návrhem...

Poslanec Marek Benda: Vážená paní místopředsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, víte, že já patřím k těm, kteří se pokouší ten den zklidňovat, ale to, co jste tady předvedli, to, co tady předvedl... (Projev nesouhlasu poslanců ANO 2011.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Prosím o klid!

Poslanec Marek Benda: ... dnes ráno Andrej Babiš, předseda opozice, a pak na to navázal pan kolega Fiala, je pro mě za hranou! Přestávka je slušnost této Sněmovny. Já žádám, aby se v tomhle případě o té přestávce hlasovalo. Fakt mám tohoto chování plné zuby! Plné zuby! (Potlesk zprava, projev nesouhlasu zleva.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, je zde tedy procedurální návrh. Prosím o klid ve Sněmovně! Je zde procedurální návrh pana předsedy Bendy, abychom hlasovali o přestávkách. Ještě než vyhlásím hlasování, chci se optat, zda by nebylo dobré, abychom schůzi přerušili na 5 minut. (Souhlas.) Ano, svolávám tedy poradu grémia a vyhlašuji přestávku na dobu 10 minut, tedy do 10.35. Pardon, ještě upravuji, tedy na dobu 15 minut do 10.40 hodin. Děkuji.

(Jednání přerušeno v 10.26 hodin.)

(V 10.41 oznámila místopředsedkyně Richterová prodloužení přestávky do 10.56 hodin, v 10.58 pak ještě do 11.15. V 11.16 místopředseda Bartošek oznámil další prodloužení do 11.30 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, přeji pěkné dopoledne. Než budeme pokračovat v jednání – registruji přednostní práva – s dovolením přečtu omluvy. Dnes od 10.30 do 13 z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Josef Flek, dále od 10.30 do 11.30 z osobních důvodů pan poslanec Jakub Michálek, od 10 hodin ze zdravotních důvodů pan poslanec Marek Novák, bere zpět svojí omluvu do 11 hodin z osobních důvodů pan poslanec Jiří Slavík a od 10 do 11.30 z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Miroslav Zborovský.

Jako první s přednostním právem se hlásí pan předseda Radim Fiala. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně a kolegové, po situaci, která nastala zde ve Sněmovně, se sešlo grémium Sněmovny a na základě dohody grémia – a to řekne určitě pan předsedající – bude tato schůze přerušena do středy 12. července do 9 hodin ráno. Na základě této dohody všech poslaneckých klubů a na základě dohody grémia beru zpět svůj návrh na přestávku.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Jako další je paní předsedkyně Alena Schillerová. Prosím.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já nebudu opakovat to, co řekl můj předřečník, předseda klubu SPD Radim Fiala. Ano, je tam učiněna

dohoda. Tato schůze – a o tom bezesporu dá pan místopředseda záhy hlasovat – bude přerušena do středy do 9 hodin. Aby tak mohlo být procedurálně učiněno, tak i já беру zpět přestávku na jednání klubu hnutí ANO.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Vzhledem k tomu, že byly obě přestávky staženy, je v tento moment nehlasovatelný návrh pana předsedy Bendy. A tak jak již zde bylo avizováno, je dohoda z grémia, že tato schůze se přeruší do 12. července 9 hodin ráno, kdy budeme projednávat body v pořadí tak, jak byly schváleny na dnešní schůzi.

Nevidím žádost o odhlášení, v tom případě zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro přerušení této schůze? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování s pořadovým číslem 139, přihlášeno je 143 poslankyň a poslanců, pro 110, proti 9. S návrhem byl vysloven souhlas.

A já konstatuji, že tato schůze je přerušena do 12. července 9 hodin ráno. Já vám děkuji.

(Schůze přerušena v 11.33 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
12. července 2023
Přítomno: 188 poslanců

(Schůze pokračovala v 9.00 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové a členky vlády, zahajuji další jednací den 70. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás zde srdečně vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve vás všechny odhlásím a požádám, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami, případně abyste mi oznámili, kdo žádáte o vydání náhradní karty. Sdělují, že s náhradní kartou číslo 28 bude hlasovat pan poslanec Munzar.

Dále sdělují, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: Jan Bartošek do 10 hodin z pracovních důvodů, Josef Běllica z celého jednacího dne z osobních důvodů, Roman Bělror do 10.30 hodin a od 10.30 do 14.30 hodin ze zdravotních důvodů, Jiří Carbol z celého jednacího dne z osobních důvodů, Jaroslav Dvořák z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Šimon Heller z celého jednacího dne z osobních důvodů, Robert Králíček od 14.30 do 16.30 hodin z osobních důvodů, Hubert Lang od 15.20 do 17.30 hodin z pracovních důvodů, Monika Oborná od 15 do 16.30 hodin z osobních důvodů, Tomio Okamura do 10 hodin z pracovních důvodů, Lucie Potůčková z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Jan Richter z celého jednacího dne z rodinných důvodů, Karel Tureček z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Helena Válková z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Milada Voborská od 13 do 15 hodin z rodinných důvodů, Vít Vomáčka z celého jednacího dne z osobních důvodů.

Z členů vlády se omlouvá Mikuláš Bek z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Jana Černochová z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Martin Dvořák z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Petr Hladík z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Jan Lipavský z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Jozef Síkela z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Michal Šalomoun od 12 hodin z pracovních důvodů a Vlastimil Válek do 10.30 hodin z pracovních důvodů. Tímto jsme se vypořádali s prozatím došlými omluvami.

Dnešní jednání bychom měli zahájit bodem 110, což je návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny. Dále bychom se věnovali bodům z bloku zákony třetí čtení. – Kolegyně, kolegové, poprosím o ztišení v sále. Děkuji. – A sice v následujícím pořadí: bod 99 osiva, bod 105 spotřební daně, bod 104 o státním podniku, bod 101 o preventivní restrukturalizaci, bod 102 insolvenční zákon a bod 106 o pobytu cizinců. Přehled zbývajících bodů k projednání vám byl rozeslán elektronickou poštou. A já připomínám, že ve 14 hodin budeme posléze pokračovat v přerušené 71. schůzi Poslanecké sněmovny.

A nyní je prostor pro případné návrhy na změnu schváleného pořadu 70. schůze. Pan předseda Cogan stahuje přihlášku. A já se jenom ujistím, zda je, či není zájem o návrhy na změnu? Není tomu tak.

Takže můžeme přistoupit k prvnímu bodu podle schváleného pořadu schůze. A já tedy otevírám bod číslo

110.
Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Poprosím, aby se slova ujal pan předseda volební komise, pan poslanec Martin Kolovratník. Prosím, pane předsedo, ujměte se slova.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Dobré ráno. Tady ten bod bude rychlý. Provedu vás návrhem na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny.

My jsme po dohodě s předsedy volebních klubů vyhlásili lhůtu na konci června do 28. června do 16 hodin a obdrželi jsme návrhy od poslaneckého klubu SPOLU na rezignaci a nominace poslanců do orgánů Poslanecké sněmovny, které volební komise promítla do usnesení číslo 103 z 29. června. Ve všech případech se jedná o v tu chvíli ještě rezignace, ale hlavně pak následné nominace za pana poslance Marka Výborného, který se stal členem vlády a byl jmenován ministrem. Ty rezignace jsou – ve všech případech tedy Marek Výborný z ústavně-právního výboru, dále z výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, z organizačního výboru a ze stálé komise Poslanecké sněmovny pro Ústavu České republiky. A následně nové nominace – do ústavně-právního výboru Michal Kohajda za SPOLU, do výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu Nina Nováková za SPOLU, do organizačního výboru Aleš Dufek a do stálé komise Poslanecké sněmovny také pan poslanec Aleš Dufek za poslanecký klub SPOLU.

Protože v mezidobí od přijetí výše uvedeného usnesení do této chvíle byl pan poslanec Marek Výborný jmenován ministrem zemědělství, bylo to 29. června, tak je logicky hlasování o jeho rezignacích v orgánech Poslanecké sněmovny nadbytečné. Je to na základě našeho jednacího řádu § 33 odst. 3, který říká, že poslanec, který je členem vlády, nemůže být zároveň členem výboru, a § 47 odst. 1, že nemůže být členem komise.

Proto prosím, paní předsedající, abyste otevřela rozpravu k tomuto bodu, a následně budeme hlasovat už ne o těch rezignacích, ale pouze jedno hlasování o navržených nominacích. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji, je to jasné. Otevírám tedy rozpravu. Nikdo se do ní nehlásí, takže rozpravu končím. A jak bylo řečeno, přistoupíme tedy k hlasování o nominacích. A jak je zde zvykem, en bloc, pokud nikdo nic nenamítá. Ještě přivolám, pokud je někdo v předsálí z kolegů a kolegyně. A můžeme tedy, pane předsedo, přistoupit rovnou k hlasování? Je tomu tak?

Poslanec Martin Kolovratník: Ano, potvrzují a prosím o hlasování, tedy jedno hlasování o navržených nominacích do orgánů Poslanecké sněmovny.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: A já zahajuji hlasování o navržených nominacích. Kdo je pro? Necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 140 bylo přihlášeno 156 hlasujících, pro bylo 155, proti 0. Takže jsme rozhodli o změnách ve složení orgánů Poslanecké sněmovny podle předloženého návrhu.

Já děkuji panu předsedovi a končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k bodu následujícímu. Otevírám bod číslo

99.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 362/ – třetí čtení**

Poprosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele pan ministr zemědělství Marek Výborný a taktéž pan zpravodaj garančního výboru pan poslanec Tomáš Dubský. Děkuji. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 362/3, který byl doručen dne 31. května 2023. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 362/4.

A já se nyní táži pana ministra, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy? Je tomu tak. Prosím.

Ministr zemědělství ČR Marek Výborný: Vážená paní místopředsedkyně, vážený pane premiére, kolegyně, kolegové, vážená vládo, dovoluji mi, abych uvedl vládní návrh novely zákona č. 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin.

Hlavním cílem – je to drobná novela – hlavním cílem návrhu zákona je za prvé adaptace na nařízení Komise v přenesené pravomoci. Jde o produkci a uvádění na trh rozmnožovacího materiálu rostlin z ekologického heterogenního materiálu určitých rodů nebo druhů, tedy jde o semena nebo sazenice jednoho druhu, které mají společné rysy při zachování genetické rozmanitosti.

Dále se v novele zavádí možnost dobrovolné registrace odrůd některých minoritních druhů, které budou přidány do druhého seznamu. Dále tam máme adaptaci na nařízení Evropského parlamentu a Rady o prodloužení doby trvání odrůdových práv Společenství pro odrůdy některých druhů a skupiny druhů květinových cibulí, dřevin s drobným ovocem a okrasných dřevin o pět let. Tam se tedy prodlužuje ta doba trvání odrůdových práv. Dále upřesnění a doplnění některých ustanovení platného zákona vyplývajících z aplikační praxe a elektronizace včetně publikace příslušných formulářů na internetových stránkách Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského. Upravujeme také sazebník zákona o správních poplatcích. A to je v zásadě všechno.

Čili mohu-li to shrnout, jedná se o kombinaci jednak implementace evropské legislativy a potom některé drobné změny, které byly konzultovány s Ministerstvem zemědělství.

Návrh zákona projednal zemědělský výbor Sněmovny 24. března, doporučil Sněmovně přijmout návrh zákona ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. Ty se týkají plemenářského zákona a zákona o hnojivech a byly vypracovány ve spolupráci s naším Ministerstvem zemědělství. Jsou v souladu s tou koncepcí předkladatele a přispějí ke zkvalitnění toho vládního návrhu zákona. Proto s nimi i jako ministr teď tady ve třetím čtení souhlasím.

V rámci druhého čtení potom byly uplatněny pozměňovací návrhy poslance Karla Smetany a dalších. Ty se týkají zákona o oběhu osiva a sadby a zejména problematiky používání mobilních čisticích zařízení pro osiva. Tam se narovnávají podmínky mezi stacionárními a mobilními čisticími zařízeními. Je to v zásadě technická věc, ale narovnáváme ten stav, který dneska není stejný a spravedlivý pro mobilní a stacionární čisticí zařízení. Opět s tímto pozměňovacím návrhem byl ze strany Ministerstva zemědělství vysloven souhlas a podíleli jsme se na jeho vypracování.

Dámy a pánové, jedná se o drobnou, v zásadě technickou a implementační novelu a já vás chci požádat jako ministr zemědělství, ač vám ten návrh předkládám až... nebo odůvodňuji až ve třetím čtení, o podporu a jeho schválení ve znění všech pozměňovacích návrhů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Také děkuji. A nyní otevírá rozpravu, do které je přihlášený pan poslanec Josef Kott. Ještě načtu došlou omluvu. Omlouvá se paní poslankyně Andrea Babišová do 10 hodin z pracovních důvodů. Pane poslanče, prosím, ujměte se slova.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Milé kolegyně, vážení kolegové, pane ministře, vážení členové vlády, já si dovoluji ve stručnosti okomentovat za poslanecký klub ANO novelu zákona. Jak zde řekl pan ministr, jedná se skutečně o implementaci. Nicméně neodpustím si komentář k tomu, že samozřejmě změna plemenářského zákona, změna zákona o hnojivech do tohoto tisku nepatří. Beru to jako přílepky. Nicméně jsme se shodli na tom, že je zapotřebí to opravit, a toto je tisk, který je otevřen a my s tím jakožto klub souhlasíme.

Pozměňovací návrh, který předložil pan kolega Smetana, o kterém zde mluvil pan ministr, se týká mobilních čistíren. Tam já úplně nesouhlasím s tím, co zde řekl pan ministr, že se povedlo narovnat podmínky stacionárních i mobilních čistíren. Chápu to, že do dnešní doby neměl Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský možnost kontrolovat tato zařízení a my mu tímto – pozměňovací návrh – tuto možnost dáváme, a do jisté míry to vyřeší problém, který vznikl s výrobou certifikovaných osiv. Na druhou stranu je zapotřebí říci, že je dostatek v České republice stacionárních čistících stanic a ty nejsou plně využity. A stacionární čistící stanice mají úplně jiný režim kontroly a výroby osiv. To, co se děje u mobilních čistíren, určitě nepřispívá k ochraně životního prostředí. A jediné, čeho jsme dosáhli tímto pozměňovacím návrhem, je skutečně to, že umožníme kontrolním orgánům provádět legitimní kontrolu a donutit ty, kteří toto mobilní čistící zařízení používají, aby měli povinnost do pěti dnů před použitím tohoto čistícího zařízení oznámit to kontrolním orgánům.

Takže novelu zákona jako takovou podpoříme, ale myslím si, že bychom se měli do budoucna zamyslet nad tím, jestli mobilní čistící stanice nebo zařízení osiv jsou ta správná cesta ve vztahu k práci s chemickými prostředky, k ochraně životního prostředí. A znovu říkám, s podrobnou kontrolou, tak jak to mají stacionární čistící stanice. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Já vám děkuji. Ještě načtu další, v mezičase došlou omluvu. Omlouvá se paní poslankyně Ivana Mádlová od 15 do 17 hodin z pracovních důvodů.

A pokud se nikdo dále nehlásí do rozpravy – není tomu tak – tak rozpravu končím. Táží se – máte, pane ministře, zájem o závěrečné slovo? Nikoli. Pane zpravodaji? Také ne.

Přikročíme tedy k hlasování o pozměňovacích návrzích. Poprosím pana zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělil stanovisko. Prosím.

Poslanec Tomáš Dubský: Dobré ráno, milé kolegyně, kolegové, vážená paní předsedající, vážený pane premiére, vážení členové vlády. Já bych vás seznámil s návrhem procedury hlasování u tohoto bodu.

Za první návrhy legislativně technických úprav, budou-li v rozpravě ve třetím čtení předneseny. Za druhé pozměňovací návrhy zemědělského výboru A.A, A.B a A.C en bloc, jedním hlasováním. Za třetí pozměňovací návrhy pana poslance Karla Smetany a dalších označené B1 až B4, opět en bloc jedním hlasováním. A za čtvrté hlasovat o zákonu jako celku ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji za přednesení návrhu procedury. Má někdo nějaký protinávrh k proceduře? Není tomu tak. Takže my nejprve zahájíme... opět přivolám kolegyně a kolegy z předsálí.

Zahájíme tedy hlasování o proceduře.

Kdo je pro navrženou proceduru, necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 141 bylo přihlášeno 170 hlasujících, pro 164, proti nula. Procedura byla přijata.

Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Tomáš Dubský: Děkuji. Tak jako první bod byly návrhy legislativně technických úprav, ale ty nebyly načteny, takže tento bod nám odpadá. Takže si dovolím navrhnout druhý bod – pozměňovací návrhy zemědělského výboru označené A.A, A.B a A.C hlasovat jedním hlasováním en bloc. A já ještě jenom dodám, že se jedná o změnu v plemenářském zákoně, zákoně o hnojivech a o účinnosti.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: A stanovisko výboru? (Stanovisko výboru je doporučující.) A stanovisko pana ministra? Poprosím o stanovisko pana ministra. (Doporučující.) Děkuji.

Zahajuji hlasování o tomto pozměňovacím návrhu. Kdo je pro, necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 142 bylo přihlášeno 172 poslanců a poslankyň, pro 169, proti nula. Tento návrh byl schválen. Prosím.

Poslanec Tomáš Dubský: Děkuji. Dále bychom hlasovali pozměňovací návrhy pana poslance Karla Smetany a dalších označené B1 až B4, opět en bloc jedním hlasováním. A zde se přidávají nové povinnosti ohledně materiálu v rámci zákona o oběhu osiv a sadby. Stanovisko výboru je doporučující.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. A stanovisko pana ministra? (Souhlasné.) Děkuji.

Zahajuji hlasování o tomto pozměňovacím návrhu. Kdo je pro, necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 143 bylo přihlášeno 173 poslankyň a poslanců, pro 170, proti 0. I tento návrh byl přijat.

Tím jsme se vypořádali se všemi pozměňovacími návrhy. Je to tak?

Poslanec Tomáš Dubský: Ano, je to tak. A nyní bych navrhoval, abychom hlasovali o zákonu jako celku ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. Stanovisko doporučující.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Přikročíme tedy k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 362, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 144, přihlášeno 174 poslankyň a poslanců, pro 171, proti 0. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji, tento bod končím a otevírám bod číslo

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních,
ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 286/2022 Sb., kterým se mění
zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 444/ – třetí čtení**

Vidím, že už místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele pan ministr financí Zbyněk Stanjura a také paní zpravodajka garančního výboru, paní poslankyně Hana Naiclerová. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 444/3, který byl doručen dne 21. června 2023. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 444/4.

A já se nyní táži pana ministra, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy? Nikoliv. Já tedy otevírám rozpravu a do ní nevnímám nikoho přihlášeného. Paní předsedkyně. Prosím, ujměte se slova.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo. Paní místopředsedkyně, dámy a pánové, pane ministře, já si uvědomuji, že se jedná o třetí čtení, takže budu..., řekla jsem všechno, co jsem chtěla, v průběhu těch prvních dvou, uplatnila jsem pozměňovací návrh. Dovolím si jenom takovou malou stručnou rekapitulaci.

Znovuzavedení plné výše spotřební daně na naftu je jasným důkazem toho, že jakékoliv sliby této vlády nemůže nikdo brát vážně. Tento krok samozřejmě má důsledky pro spotřebitele – nejen pro běžné spotřebitele, ale zejména pro podnikatelské subjekty. Zatímco když se ta daň snižovala, tak ten dopad nebyl až tak markantní, teď, vsadím se, že se to projeví na ceně, protože to je vždy efekt, když se daň zvyšuje. V září loňského roku se totiž vláda Petra Fialy rozhodla o prodloužení opatření snížení spotřební daně z nafty s tím, že ho v platnosti zachová až do konce roku 2023. Samozřejmě že se mohli rozhodnout, že ho zachovají do poloviny roku a pak to znovu zváží, ale rozhodli se, že ho zachovají do konce roku 2023. Takže na základě tohoto dobrovolného rozhodnutí vlády Petra Fialy si tedy české podnikatelské prostředí vytvořilo jakési legitimní očekávání ohledně budoucího vývoje cen pohonných hmot, protože podniky potřebují jasný a předvídatelný legislativní rámec, který jim umožní strategické plánování a rozvoj jejich činnosti. Takže oni opravdu musí plánovat a ne vařit z vody. No a ta stabilita je klíčová jak pro podniky, pro investice, tak pro rozvoj naší ekonomiky. Takže neustálá nekonzistence, chaotická komunikace ze strany vlády narušuje důvěru firem a spotřebitelů v naši ekonomiku. Ostatně to je vidět na důvěře spotřebitelů a důvěře podnikatelů, která se opětovně skokově snížila.

Takže my jenom trváme na tom, aby vláda Petra Fialy dodržela svoje sliby. Proto jsem předložila pozměňovací návrh za hnutí ANO. A my se snažíme udržet v České republice tím princip právní předvídatelnosti, právní jistoty jako jeden ze základních atributů právního státu a obecné důvěry občanů v právo. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Já vám také děkuji. Dále je přihlášen pan poslanec Martin Kolovratník. Prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Tak dobrý den, děkuji za slovo. Já ve svém vystoupení krátce navážu na paní předsedkyni poslaneckého klubu ANO Alenu Schillerovou a ještě jednou se vrátím ke svému pozměňovacímu návrhu a zkusím požádat vás, členy vládní koalice, abyste zvážili jeho podporu. Alespoň někteří rozumní, kteří souhlasíte a souzníte s tím, že bychom měli, jak už před malou chvílí bylo řečeno, za prvé udržovat to naše právní prostředí, ty podmínky pro občany, pro firmy, pro podnikatele férové, stabilní a předvídatelné. A možná povím, i vy, kteří souzníte s tím, že bychom měli hledat kompromis, jít prostě cestou, která

pomůže řekněme oběma stranám toho ne snad problému, ale toho tématu. Můj pozměňovací návrh je totiž kompromisní v tom smyslu, že velmi zjednodušeně po zaokrouhlení navrhuji, aby ta spotřební daň nebyla, a nemusíme slovíčkařit, jestli zvýšena, nebo vrácena na původní sazbu, zkrátka aby se její výše nepohnula, nezvýšila o tu korunu padesát za jeden litr nafty, tak jak je ve vládním návrhu navrženo, ale aby to bylo o 50 haléřů.

Možná, když přemýšlím o těch pozměňovacích návrzích, tak to může být pro vás i jistá ústupová cesta, pokud by, a já věřím, že projde pozměňovací návrh Aleny Schillerové, který tedy říká – my jsme zůstali v tom návrhu, tak jak to bylo vládou původně slíbeno do roku 2023, a pokud by tento návrh neprošel, tak já jako variantu vnímám právě tento můj kompromis, zvýšit tu sazbu pouze o 50 haléřů. Ta úvaha i finanční je poměrně jednoduchá. Pokud Ministerstvo financí počítá odhadem s tím, že ten návrat nebo to zvýšení sazby o korunu padesát by znamenalo přínos do státního rozpočtu nějakých 800, možná 900 milionů korun měsíčně, logicky zvýšení pouze o třetinu by znamenalo aspoň přínos tedy také zhruba třetinový, mohlo by to být nějakých 250 až 300 milionů korun měsíčně do státního rozpočtu. Chápu, že to není částka závratná, ale není to částka nulová. Je to ten kompromis, o kterém tady hovořím.

A pokud si pamatujete, víte, jak jsme vedli tady debaty o tom, jestli to dělat nebo nedělat, jak se ty ceny nafty hýbají a mění? A zkuste se sami podívat, většina z nás jsme motoristé, proti tomu, tuším že červnu, když sem ten návrh byl přinesen, předložen do Sněmovny, tak už jsou zase opět o něco vyšší, zvyšují se, je logické, je to logické, je léto, lidé jezdí na dovolenou, tu spotřebu mají větší, a tady se nabízí otázka, co se stane, co uděláte – bude září, říjen a najednou ty ceny zase skočí třeba, neříkám že o 5 korun, ale třeba o 10, 12, 15 korun, tak opět budeme tu sazbu snižovat? Asi nebudeme.

A poslední argument pro podporu tady toho mého pozměňovacího návrhu. Pamatujte prosím i na to, že každý takový pohyb směrem nahoru zkrátka je proinflační a zvláště v dopravě a právě v ceně pohonných hmot se logický promítá do toho celého řetězce, do toho cenového nebo spotřebitelského, chcete-li nákladového řetězce, promítne se tedy nejenom do peněženek nás motoristů, a tady, budeme upřímní, každý víme, že načepujeme tu nádrž, nevím, jednou, maximálně dvakrát měsíčně, to tak velká částka není, ale týká se to dopravců, těch, kteří vozí zboží, potraviny do obchodů, a tak dále. Proto ten kompromis, kde vás prosím, abyste ho zvážili, a budu rád, když ho podpoříte. Tedy zvýšení ne o korunu padesát za litr, ale pouze o 50 haléřů. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Já vám děkuji. A s faktickou poznámkou chce reagovat na průběh rozpravy pan poslanec Sadovský, pokud to není nějaký omyl. Stahuje. A nyní se hlásí pan poslanec Karel Sládeček do rozpravy. Prosím, pane poslanče, ujměte se slova.

Poslanec Karel Sládeček: Děkuji. Vážená paní předsedající, milé dámy, pánové, cena nafty je dnes na nižší úrovni, než byla před konfliktem na Ukrajině, a je to právě díky tomu, že se snížila spotřební daň z nafty. Je skvělé, že se nám konečně podařilo srovnat úroveň sazby této spotřební daně s okolními státy. Mezinárodní dopravci dokonce zahrnuli do tankovacích plánů i Českou republiku, která, jak všichni víme, je tranzitní zemí, a jejich kamiony začaly tankovat i u nás.

Domnívám se, že než zvyšovat spotřební daň z nafty, bylo by pro náš stát určitě lepší, kdyby se vláda raději postarala o to, aby ty kamiony nejezdily přetížené, dodržovaly zde předpisy, a kdyby raději dbala na důsledné postihování a vybírání pokut, tak jak je tomu v okolních státech. Byla by to lepší cesta než nyní opět zvýšit spotřební daň z nafty. Za SPD zde mohu říci, že rozhodně nechceme spotřební daň zvyšovat. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. A pan poslanec byl poslední přihlášený do rozpravy, takže pokud se již nikdo nehlásí – a není tomu tak – tak rozpravu končím. Je zájem o závěrečná slova? Není.

Já tedy poprosím paní zpravodajku, protože přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích, aby nás seznámila s procedurou hlasování, aby poté přednášela jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělila stanovisko. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Hana Naiclerová: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dobré ráno všem. Dovolte mi, abych vás seznámila s hlasovací procedurou. Návrh na zamítnutí nebyl podán, legislativně technické úpravy také nebyly předneseny. Máme tři pozměňovací návrhy v pořadí A, B a C. Pozměňovací návrh A předkládá pan poslanec Hrnčír a Sládeček, B pan poslanec Kolovratník a C paní poslankyně Alena Schillerová. Pokud bude schválen pozměňovací návrh A, pozměňovací návrh B je nehlasovatelný. A na závěr bychom hlasovali o návrhu zákona jako celku.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji za přednesení návrhu procedury a pokud není žádný protinávrh k ní – nevnímám – tak zahajuji hlasování o návrhu procedury.

Kdo je pro, necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 145 bylo přihlášeno 176 poslankyň a poslanců, pro 168, proti 0. Návrh procedury byl schválen. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Hana Naiclerová: Takže teď budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu A pana poslance Hrnčíře a Sládečka. Stanovisko je nedoporučující.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: A stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.) Děkuji.

Zahajuji hlasování o tomto pozměňovacím návrhu. Kdo je pro, necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 146 hlasovalo 178 poslanců a poslankyň, pro 79, proti 95. Tento návrh nebyl přijat. Prosím.

Poslankyně Hana Naiclerová: Teď budeme hlasovat pozměňovací návrh B pana poslance Kolovratníka. Stanovisko je nedoporučující. (Ministr: Nesouhlas.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Ještě jsem vnímala žádost o odhlášení, takže vás všechny odhlásím a prosím, přihlaste se opět svými kartami. Jenom ještě prosím, paní zpravodajko, jenom připomeňte, hlasujeme tedy jaký návrh?

Poslankyně Hana Naiclerová: Návrh B pana poslance Kolovratníka.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Stanoviska již zazněla.

Já tedy zahajuji hlasování. Kdo je pro, necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 147 bylo přihlášeno 174 poslankyň a poslanců, pro 79, proti 94. Ani tento návrh nebyl přijat. Prosím.

Poslankyně Hana Naiclerová: Teď budeme hlasovat pozměňovací návrh C paní poslankyně Schillerové. Stanovisko je nedoporučující.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Pan ministr? (Nesouhlas.) Děkuji.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 148 se účastnilo 176 poslankyň a poslanců, pro 79, proti 97. Taktéž tento návrh byl zamítnut.

Tím jsme se vypořádali se všemi pozměňovacími návrhy. Je tomu tak?

Poslankyně Hana Naiclerová: Je tomu tak, teď budeme hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 286/2022 Sb., kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 444, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou.

Zahajuji hlasování o tomto usnesení. Kdo je pro, necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 149 se účastnilo 176 poslankyň a poslanců, pro 97, proti 78. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi, děkuji paní zpravodajce a končím projednávání tohoto bodu.

Otevírám bod 104. Je jím

104.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 437/ – třetí čtení

Opět děkuji, že už místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele pan místopředseda vlády a ministr vnitra Vít Rakušan. Ještě požádám zpravodaje garančního výboru pana poslance Jana Bauera, aby také zaujal své místo u stolku zpravodajů. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 437/3, který byl doručen dne 21. června 2023. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 437/4.

Já se nyní táži pana ministra, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy? Nikoli. (V sále je velký hluk.)

Otevírám rozpravu, do které se hlásí paní poslankyně Jana Mračková Vildumetzová. Prosím, ujměte se slova. A já kolegy a kolegyně poprosím o klid v sále, ještě než zahájíte svůj projev. Poprosím i pana ministra. Prosím na pravé straně sálu o ztišení. Děkuji. Paní poslankyně, můžete se ujmout slova.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, já jsem očekávala, že ministr vnitra vystoupí a že bude mluvit k tomuto sněmovnímu tisku, o kterém víme, že je sem

předložen z jednoho prostého důvodu, a to je kvůli České poště, kdy tedy ministr vnitra minulý týden na vládě, nebo nevím přesně to datum, nechal konečně schválit transformační plán České pošty, ale nám jako opozici ho nepředstavil. Nebylo žádné jednání, které avizoval, které sliboval, že se s opozicí sejde, že představí opozici transformační plán a veškeré kroky, které budou následovat.

Já musím říct, že pokud jsem se ptala pana pověřeného ředitele České pošty, jestli by mi mohl odpovědět – nebo pan ministr, jestli na to konečně dnes odpoví – o kolik se tedy bude navyšovat základní jmění České pošty a kam konkrétně ty finanční prostředky půjdou, protože nejdříve se hovořilo o tom, že transformace České pošty bude stát 8 miliard korun, teď podle těch informací, které máme, tak ta částka by měla být popřípadě 4,5 miliardy korun, ty finanční prostředky už jsou tedy někdy vázané, máte je domluvené s ministrem financí. A především by mě zajímal váš postoj, vy jste to tady tedy minule už řekl, že nepodpoříte ten náš pozměňovací návrh – a já si myslím, že je to špatně, že legislativně – a můžete hovořit mnohokrát, a říkala mi to některá média, že se k tomu vyjadřujete – že legislativně to nelze. Já nevidím důvod, proč by o navýšení základního jmění všech státních podniků rozhodovala Poslanecká sněmovna. Proč by Poslanecká sněmovna neměla vědět, proč se základní jmění navyšuje, z jakého důvodu a především, kam ty finanční prostředky půjdou?

Takže já jsem od ministra vnitra, který tedy s opozicí absolutně nekomunikuje, očekávala, že při projednávání tohoto zákona, který je tady právě z důvodu České pošty, tak že pan ministr vnitra vystoupí, popřípadě okomunikuje jednotlivé pozměňovací návrhy a bude se snažit nějakým způsobem opozici přesvědčit a odpovědět na ty jednotlivé otázky. A já nebudu tady pořád operovat tím, že jste mi, pane ministře, v březnu napsal, jak budete transformační plán od dubna do června komunikovat s opozicí, a já tedy žádné jednání a žádnou komunikaci jsem v žádném případě nezaznamenala. Mohu zaznamenat pouze tiskovou konferenci, kterou jste měli, a ta samozřejmě byla někde vysílána. Ale já to nepovažuji za korektní. Já si myslím, že byste s opozicí měl komunikovat úplně jinak.

Zároveň bych se chtěla zeptat – protože v tuto chvíli se k nám dostávají dotazy ohledně toho, že chcete rušit pobočky Úřadu práce, například v Karlovarském kraji teď od 1. července došlo ke zrušení ve městě Nejdek, kde tedy po tlaku to nakonec dopadlo tak, že tam ten úřad bude otevřený jeden den v týdnu. Zároveň jsou tady náznaky na to, že by se měla tedy třeba rušit popřípadě pobočka Úřadu práce v Horním Slavkově, bude to asi i v jiných krajích. A já bych se chtěla zeptat, protože v tom transformačním plánu tedy vidím, že vyřizování sociálních dávek nebo té agendy by se tedy měla popřípadě ujmout Česká pošta, máte to i v té prezentaci, tak jestli byste nám k tomu nemohl říct nějaké bližší informace. Protože já tady nebudu připomínat tu slavnou Drábkovu sociální reformu, kdy jste vzali sociální dávky městům a obcím. Byl to velmi špatný krok. Já jsem prostě přesvědčená o tom, že to na těch obcích a městech mělo zůstat. Přendali jste to na úřady práce a teď to budete z úřadů práce převádět na Českou poštu. No to je opravdu skvělé!

Tak já bych vám chtěla navrhnout, jestli byste to nevrátili na ta města a obce. Já si myslím, že by to bylo nejlepší a nejefektivnější a že by především starostové měli informace o svých občanech. Bohužel dneska, když za vámi někdo přijde na obec a říká vám, že má nějaké problémy v rámci právě třeba sociální oblasti, tak vy nemáte v žádném případě přístup k těm informacím, a myslím si, že ta reforma byla velmi špatná. A když se tedy teď dozvídám, že ještě se budou rušit úřady práce a půjde to na Českou poštu, tak si to tedy v žádném případě nedokážu představit. Tak jestli byste nám k tomu, pane ministře, nedal nějaké detailnější informace. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Já děkuji. A s faktickou poznámkou chce zareagovat paní poslankyně Berenika Peštová. Pouze upozorním, že tím, že není nikdo další přihlášený, můžete, pokud byste měla zájem, reagovat i mimo faktickou. Chcete ve faktické, ano? (Ano.)

Poslankyně Berenika Peštová: Já děkuji za slovo. Já jsem chtěla navázat tedy... nebo respektive na svoji předřečnici. Na hospodářském výboru jsem navrhovala usnesení, které samozřejmě bylo formulováno tak, že dokud nebude transformační plán, tak aby se tento zákon pozastavil do třetího čtení. Vidím svého ctěného kolegu Adamce, prostřednictvím paní předsedající, je to tak, bylo to zamítnuto, ale v každém případě byl tam pan vrchní ředitel Vokáč, který mě ubezpečil v to, že do konce června tento transformační plán bude hotový. Máme červenec, takže já předpokládám, že tento transformační plán, jak říkal pan vrchní ředitel Vokáč, je hotový. Nevím, zda šel do nějakého mezirezortního připomínkového řízení, nebo jakým kolečkem byl připomínkován, v každém případě podle jeho slov už by měl být v současné době na stole. Takže já bych požadovala od pana ministra, aby nás s tímto transformačním plánem seznámil, byť si uvědomuji, že není v plenkách, je asi někde na začátku toho připomínkového řízení, ale už by měl být hotov. Takže toto, říkám, volně navazuji na svoji předřečnici a žádám vás tímto o ten transformační plán, který nám byl slíben na hospodářském výboru. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Já děkuji. A ještě se s přednostním právem hlásí paní předsedkyně Alena Schillerová. Prosím.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. No, mě velmi znepokojuje pozměňovací návrh pana ministra práce a sociálních věcí Mariana Jurečky, který ve druhém čtení načel pozměňovací návrh, jehož cílem je – cituji – zmírnění dopadů aktuální novely zákona č. 218/2000 Sb., sněmovní tisk 369, účinnost od 1. července 2023. Ten zákon, to jsou rozpočtová pravidla, která zavedla povinnost státních podniků do devíti měsíců od nabytí účinnosti zrušit všechny své dosavadní účty u komerčních poskytovatelů platebních služeb a zřídit nové účty u České národní banky, na které mají být převedeny peněžní prostředky z dosavadních účtů. No to je přece v pořádku, ne?, ten zákon 218, který nabyt účinnosti 1. července 2023?

Proč jsme vybudovali Státní pokladnu za 7 miliard? Abychom měli přehled o cash flow – primárně státních podniků, primárně příspěvkových organizací, všech těch, které přejdou pod Státní pokladnu a budou mít účty u České národní banky, protože Ministerstvo financí tím pádem do jejich střev takzvaně vidí. Takže proč to nechceme? Co se komu nelíbí? Proč musíme toto téma tady teď najednou řešit a odkládat tuto povinnost pro státní podniky? Už jednou jsem to tady odvrátila, týkalo se to Budvaru. Už jednou tam byl načten pozměňovací návrh, ke kterému se zapomněl pan ministr přihlásit, a já jsem nesouhlasila s vrácením do druhého čtení.

Takže to tady máme zpátky. Co chceme? Aby do toho nevidělo Ministerstvo financí? Abychom se opět vrátili do netransparentního hospodaření? Já velmi apeluji na všechny poslance z pětikoalice, aby uvážili, zda pro tento pozměňovací návrh zvednou ruku. Je to trestuhodné. Vracíme se opět do neprůhledného hospodaření, a o snahy, které nechci radši ani domýšlet. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. A nevnímám už... dobře, hlásí se s faktickou poznámkou pan ministr Marek Výborný. Prosím.

Ministr zemědělství ČR Marek Výborný: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, pane premiére, vládo, já bych rád zareagoval jenom velmi stručně. My jsme si tu věc už řekli osobně – na paní předsedkyni, vašim prostřednictvím.

To samozřejmě neznamená... není to nic, co by mělo jakkoli omezit transparentnost hospodaření. Jedná se primárně z mého rezortu o Lesy České republiky, jedná se o Povodí. A pokud chceme, a myslím, že by to měla být společná vůle a cíl opozice i koalice, pokud nechceme přijít o finanční prostředky, které samozřejmě jsou generovány právě i díky tomu

současnému systému, pokud nechceme výrazně zhoršit možnosti jednotlivých podniků, ať už to jsou Lesy, nebo Povodí, protože samozřejmě Česká národní banka není schopna poskytnout ty služby, které jsou potřebné. Uvedu jeden příklad za všechny. Pokud ty bankovní služby, týká se to například termínovaných vkladů, týká se to finančních operací, týká se to generování výnosů právě z těchto kont, tak to jsou ty důvody, které vedly pana ministra Jurečku k předložení tohoto návrhu. Já jako ministr zemědělství ho plně podporuji. Opravdu to není nic z toho, co jste vy říkala, že by tady mělo dojít k nějakému znetransparentnění. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Já děkuji za dodržení času. A nyní s přednostním právem se hlásí paní předsedkyně Schillerová, takže jestli tam je kolegiální domluva, tak...

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji. Já bych mohla hned reagovat na pana ministra. No, ano, řekli jsme si to, vy jste mi to vysvětloval. Já jako bývalá ministryně financí jsem těchto různých argumentů od různých organizací slyšela velké množství. Ale prostě ten problém tady vždycky bude, vždycky bude něco výhodnějšího. Ale přece transparentní hospodaření a to, že to bude pod státní pokladnou, že Ministerstvo financí má o tom přehled, že to takto musí přejít na účty České národní banky, prostě nastat musí. Tohle jenom protahujete agonií na neurčito. Na neurčito! Nevidím žádný důvod pro to. A já se zeptám – čili národního podniku Budvar se to netýká? Určitě se to týká národního podniku Budvar. Tak o ten se hrálo už před časem. To znamená, že prostě tento argument já neberu, pane ministře. Neberu! Prostě má to být pod Státní pokladnou, má to být na účtech České národní banky. Tečka. Proto ten zákon tady Sněmovna schválila.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. A s přednostním právem se hlásí do rozpravy pan ministr Marian Jurečka. Prosím.

Místopředseda vlády, ministr práce a sociálních věcí ČR Marian Jurečka: Děkuji. Protože jsem předkladatelem tohoto pozměňovacího návrhu a protože jsem to tady ve druhém čtení odůvodňoval, nevím, jestli tady paní předsedkyně byla, tak já jenom chci říct, že to vůbec není o tom, že by se brala možnost Ministerstva financí vidět do účetnictví všech státních podniků i národního podniku. A vysvětloval jsem tady, že v případě Budvaru a v případě některých jiných státních podniků jsou tady služby, které Česká národní banka logicky neposkytuje, jako jsou například prioritní platby, prioritní platby do zahraničí, možnost bankovních terminálů k těmto účtům, takže je potřeba, aby tady nějakou část této finanční částky nebo finančního kapitálu těchto podniků bylo možné spravovat i komerčními subjekty, které nabízejí služby, které Česká národní banka nenabízí. A to původní znění bylo takové, které říkalo – musí se to en bloc povinně všechno převést. A my říkáme – ať je možnost, že to tady tyto podniky budou mít. A samozřejmě rezorty se musí domluvit s Ministerstvem financí. To jsme dělali i v minulosti. Ale prostě Česká národní banka některé služby opravdu nenabízí.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. A opět se s přednostním právem hlásí paní předsedkyně. Prosím.

Poslankyně Alena Schillerová: Pane ministře Jurečko teď, já ty argumenty znám. Prostě nikdy – já nevím, jaké je tam stanovisko Ministerstva financí? Já mám pocit, že jsem četla v materiále, že nedalo souhlasné stanovisko s tímto vaším pozměňovacím návrhem. Ani logicky nemohlo, nemůže jít ministr – aparát to určitě nedá a myslím si, že maximálně by se, jak říkáte se Zbyňkem, tady slyším, tak vy se možná takhle se Zbyňkem domluvíte, ale prostě určitě odborný aparát by s tím nesouhlasil. A to, že nenabízí – ta cesta se vždy dá najít. Jde o to,

aby to bylo všechno na účtech České národní banky, aby to bylo ve Státní pokladně. Všechno ostatní, co tam není, tak si musí složitě Ministerstvo financí vyžádávat a je to velmi komplikované.

Je zajímavé, že přicházíte s tím tady pouze u těch podniků, které máte v gesci.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. A z místa se hlásila paní poslankyně Jana Mračková Vildumetzová. Prosím.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Byť tady probíhá teď debata o pozměňovacím návrhu, který předložil pan Marian Jurečka, tak musím ocenit, že tady s naší paní předsedkyní Alenou Schillerovou komunikuje. U pana ministra vnitra, který je předkladatelem celého toho zákona, je to úplně obráceně. Já jsem ho tady vyzvala, jestli by nám mohl odpovědět, o kolik se bude navyšovat základní jmění České pošty, kde vezme ty finanční prostředky 4,5 miliardy, protože pokud se podívám, tak je vidět, že už ty finanční prostředky by tam měly přijít co nejdříve, tak kde je má tedy v rozpočtu na tento rok, nebo jestli přijde ještě s novelou zákona o státním rozpočtu.

Zároveň když se dozvídáme, že tedy bude Česká pošta rozdělena na tu veřejnou a komerční část, kde se tedy vytvoří akciová společnost, do které se vloží jedna miliarda korun, a hovoří se o tom, že by tam měl vstoupit nějaký strategický partner, tak to jsou také takové zvláštní informace, které se dozvídáme, a nevíme o tom nic konkrétního. A opravdu by mě zajímalo, jakým způsobem tedy bude ta spolupráce s Úřadem práce, kde tedy vidím, že by si občané měli vyřizovat na České poště porodné, pohřebné, rodičovský příspěvek, příspěvek na dítě nebo příspěvek na bydlení. Já si to tedy opravdu moc nedokážu představit. A znovu říkám, že všichni víme, kdo přišel s Drábkovou sociální reformou, kdo to převedl na ty úřady práce. A opravdu mi připadá úplně nesmyslné to převádět na Českou poštu.

Znovu vás vyzývám, pane ministře vnitra, jestli byste se k mým otázkám, které jsem tady dvakrát už formulovala, tak jestli byste na to odpověděl, jste odpovědný, předkládáte ten zákon, a zároveň byste se měl vyjádřit i k těm jednotlivým pozměňovacím návrhům. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Pan ministr vnitra se hlásí s faktickou, ale nikdo není přihlášen, lze tedy využít větší čas. Stačí faktická. Dobře, prosím.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Děkuji. Dobrý den. Děkuji za slovo. Paní předsedající, dámy a pánové, vážená paní poslankyně, ve svém závěrečném slovu zodpovím veškeré vaše otázky. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Nejprve se hlásí s faktickou paní poslankyně Berenika Peštová, po ní paní poslankyně Jana Mračková Vildumetzová. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Berenika Peštová: Děkuji za slovo, paní předsedající. Pane ministře, já čekám na vaši odpověď. Ano, možná že už jste si vypěstoval nějakou takovou menší averzi vůči paní poslankyni Vildumetzové, prostřednictvím předsedající, ale já jsem se vás slušně zeptala. Já jsem opravdu to usnesení na tom výboru načetla, pan vrchní ředitel mě ubezpečil s tím, že to bude do konce června a že nám ty informace dáte. Je červenec, máme před třetím čtením, to usnesení znělo, že než se seznámíme s tím transformačním plánem, tak pozastavíme třetí čtení. Když jsem byla ubezpečena, že tady bude ten transformační plán do konce června, tak jsme řekli o. k., dobře, seznámíte nás alespoň částečně na plénu s tím, jak jste to vlastně vymysleli. Takže je před třetím čtením, myslím si, že na to vidíme oba dva stejně, takže já vás

prosím, žádám vás, když jste tedy to usnesení zamítli, tak aspoň abyste nás s tím tady teď seznámil. a nečekal na svou závěrečnou řeč. Protože moc dobře víte, že pak už nikdo z nás reagovat nemůže, pokud ministr neotevře rozpravu. Takže vás prosím, a myslím si, že tak jako jste schopný rétor a umíte i krásně hovořit, že nám to tady hezky vysvětlíte. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. A dále se s faktickou poznámkou hlásí pan poslanec Patrik Nacher. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážení kolegové, v reakci pana ministra – vlastně on tím rozděluje Poslaneckou sněmovnu na poslance dvou různých kategorií. Na ty, kteří mají přednostní právo a mohou potom reagovat na tu závěrečnou řeč, a na nás obyčejné poslance bez přednostního práva, kteří už potom reagovat nemohou. Bylo by fér, když se bavíme tady neustále o komunikaci, aby pan ministr reagoval ještě v průběhu rozpravy, abychom my, ti druhořadí poslanci bez přednostního práva, mohli reagovat. Jinak je to opravdu nefér a jinak pak ta reakce vlastně vaše je poloviční. Ona sice reálně zazní na mikrofon, ale nelze na ni kromě dvou přednostních práv, z opozice už na ni nemůže nikdo zareagovat. Zatímco přednostních práv na straně koalice je tady celá řada, je vás tady osmnáct, devatenáct nebo kolik ministrů, že se nevejdete do řady.

Takže já bych vás, pane ministře, poprosil, že si nemáme rozdělovat poslance do dvou kategorií a mají mít možnost reagovat i v rámci rozpravy, tak prosím, reagujte v rámci rozpravy, ne po jejím skončení. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Nyní se hlásí s faktickou paní poslankyně Zuzana Ožanová a následně pan ministr Vít Rakušan. (Poslankyně Ožanová dává přednost.) Když dáte přednost panu ministrovi, tak to přeskočíme. A prosím, pan ministr.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Děkuju. Já jenom krátce na pana kolegu Nachera. My jsme ale přece ve třetím čtení. Tady se dožaduje reakce paní kolegyně Mračková Vildumetzová na její pozměňovací návrh. Prosím, najděte si stenozáznam, já jsem v rámci projednávání druhého čtení chodil k mikrofonu a reagoval jsem. Tento načtený pozměňovací návrh už jsem komentoval v rámci druhého čtení. A moje argumentace se od té doby ani o kousek nezměnila. Proto považuji za zcela legitimní se v rámci závěrečného slova vyslovit v rámci rekapitulace svých postojů k jednotlivým pozměňovacím návrhům, samozřejmě i k tomuto. Ale ta argumentace už tady padla. Já bych se opakoval. A je zcela prokazatelné, že v rámci druhého čtení při načítání pozměňovacích návrhů jsem se diskuse velmi aktivně účastnil. A jsem skutečně připraven ty nejdůležitější danosti v rámci svého závěrečného slova zmínit. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Nyní tedy paní poslankyně Ožanová. Prosím.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji, vážená paní předsedající. Kolegyně, kolegové, pane ministře, tady kolegyně Peštová měla dotazy, které vyvstaly, vlastně konfrontovala s tím, co bylo na hospodářském výboru. K tomu jste se opravdu třeba v druhém čtení ani stihnout vyjádřit nemohl. A domnívám se, že byste neměl mít strach paní Peštové odpovědět, paní kolegyni poslankyni Peštové, prostřednictvím paní předsedající. Anebo máte strach s námi komunikovat a diskutovat? Demokracie je o diskusi. Já se domnívám, že by bylo správné, a možná byste se mohl povznést nad jiné věci a pokusit se vést tuto diskusi.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji za dodržení času. Nyní se hlásí s faktickou paní poslankyně Peštová, následně paní poslankyně Mračková Vildumetzová. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Berenika Peštová: Já děkuji za slovo. Pane ministře, já jsem si myslela, že tu otázku jsem položila jednoznačně, věcnou. Myslím si, že odpověď je na to jednoduchá. Ano, máme transformační plán a je ta, ta, ta, ta. Anebo ne, zase jsme si z vás vystřelili, žádný transformační plán není. A tečka a je to. Protože já jsem celou dobu se snažila k tomu transformačnímu plánu dostat. Musím říct, že jsem očekávala, že přijdete obhajovat tento zákon vy na výbor hospodářského výboru, tak jak bych to očekávala od ministrů, ale rozumím tomu, poslal jste za sebe svého... teď už ne odborného náměstka, ale vrchního ředitele, který obhajoval, byl statečný, statečně se tam bránil různým dotazům a odpovídal. Ale prostě ta otázka tam zůstala. To znamená, do konce června to bude hotovo. Tak já chci vědět, v čem spočívá nebo jaký je transformační plán. Nic víc, nic míň. A jestliže ho nemáte, no tak potom je to něco jiného. Potom tady mlčte!

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Já děkuji za dodržení času. A ještě je faktická paní poslankyně Mračkové Vildumetzové, vnímám samozřejmě i přihlášku pana ministra. Prosím.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Já děkuji za slovo. Já bych chtěla znovu připomenout, že my tady v tuto chvíli projednáváme novelu zákona o státním podniku, kterou tady předkládá pan ministr vnitra především z důvodu toho, že potřebuje navýšit základní jmění České pošty. A pokud se ho ptám, aby mi odpověděl na to, o kolik se základní jmění České pošty bude navyšovat... Pokud beru v potaz, že 29. června (se) schvaloval transformační plán na vládě, který nebyl v eKLEPu, nebyla o transformačním plánu nikde ani jedna informace, pouze k tomu udělal tiskovou konferenci a nějakou prezentaci, kdy avizoval, že tento transformační plán řádně představí opozici, tak nezlobte se na mě, ale my tady máme rozhodovat o všech státních podnicích, ale ten zákon je tady kvůli České poště.

A já se ptám, kde vezme ty finanční prostředky? Jestli je má v rozpočtu na rok 2023? Já si myslím, že jsou to velmi důležité otázky. A my si tady předložíme pozměňovací návrh, aby o tom tedy nerozhodovala vláda, protože my pak dáme návrhem toho zákona bíancko šek vládě, která pak bude navyšovat základní jmění všech státních podniků, přicházíme podle mého názoru s racionálním řešením, aby o tom tedy rozhodovala Poslanecká sněmovna, aby Poslanecká sněmovna věděla, kam konkrétní ty finanční prostředky půjdou. Tak podpořte náš pozměňovací návrh! Já si myslím, že ten pozměňovací návrh je vůči České poště a všem ostatním, pokud to někdy nastane, státním podnikům, velmi férový. Ale jak je vidět, vy nechcete, abychom věděli, kam finanční prostředky konkrétně půjdou!

Takže pane ministře, já jsem vám tady dala konkrétní otázky a myslím si, že vy jste předkladatelem toho zákona a že byste na ty otázky měl odpovídat.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Já děkuji za dodržení času. Pan ministr se hlásí s přednostním právem. Jenže do toho přišla faktická paní poslankyně Ožanové, což bohužel... Prosím.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji, vážená paní předsedající. Já se domnívám, že je na zamyšlení, proč na výbory chodí vrchní ředitelé sekcí, nikoliv náměstci, případně ministři. Možná bychom si ty debaty tady ušetřili. Pane ministře, mohl jste tam být. Mohl jste nám to všechno řádně vysvětlit. Místo toho, aby řádně plnili svoji funkci náměstci, které jste si takto prosadili, posíláte tam vrchní ředitele sekcí. Ano, jedná se o bývalé náměstky. Tak zvažte,

kolegové, kolegyně, proč na výbory posíláte úředníky a nikoliv politickou reprezentaci, která by řádně mohla odpovědět na tyto dotazy? Je to vaše zodpovědnost. Bojíte se, neznáte problematiku, onu jí ti úředníci znají? Vy ji úplně dobře neznáte, a proto je tam posíláte? Nebo zkuste mít tu zodpovědnost a ukázat nám, že tomu rozumíte, a chod'te na naše výbory. Já si myslím, že na hospodářském výboru bychom rádi pana ministra Rakušana přivítali. Dostal by i kafe.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Já děkuji za dodržení času. A nyní s přednostním právem vystoupí pan ministr. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Děkuji moc. Tady se odehrává přesně to, čeho jsem se bál. To znamená, že ta debata se odchyluje jiným než věcným směrem. Ale dobrá. Já řeknu několik velmi konkrétních věcí.

Za první. Transformační plán je v eKLEPu. Je v eKLEPu a jmenuje se, je to pod názvem, kde ho najdete, Projektový záměr transformace České pošty. Můžete se o tom přesvědčit.

Za druhé. Každý poslanec dostane na moji žádost vůči managementu České pošty ještě během tohoto týdne manažerské shrnutí. Tak jak jsem slíbil, tento materiál půjde k projednání tam, kam patří, to znamená do výboru pro veřejnou správu. Samozřejmě že přijdu já osobně ten materiál spolu s ředitelem Pošty, pokud bude pozván, obhajovat. Je to zcela přirozené a není na tom vůbec nic zvláštního. Tentokrát bych jenom nepřipouštěl úplně účelové zařazení tématu Česká pošta na bezpečnostní výbor, jak se stalo minule, a podobně. Prostě dejme ho tam, kam patří. A ano, transformační plán projde projednáním na výboru pro veřejnou správu. Každopádně se bude hledat ten nejlepší termín, pravděpodobně už se to teď asi nestihne do poslaneckých prázdnin, pokud ano, já jsem k té diskusi připraven, tenhle proces už úplně neovlivňuji.

K pozměňovacímu návrhu paní kolegyně ještě jednou. Ale znovu říkám – opakuji se. Jednalo by se o neorganický zásah moci zákonodárné do nakládání se státním majetkem. Právní úprava státních podniků je postavena na principu, že rozhodnutí ve vztahu k nim činí zakladatel, to znamená příslušné ministerstvo nebo ústřední správní úřad, který u klíčových kroků, jako (je) založení nebo zrušení státního podniku či některých případů nakládání s jeho majetkem, potřebuje předchozí souhlas vlády.

Zasahování dalšího orgánu, v tomto případě Poslanecké sněmovny, do činnosti státního podniku by tak bylo zcela v rozporu se stávající právní konstrukcí zákona o státním podniku. Mám tady k tomu několik dalších argumentů. Nicméně tohle je prostě exekutivní pravomoc vlády a v tomto případě má Poslanecká sněmovna obecné kontrolní principy, jako projednávání zákona o státním rozpočtu a podobně. Znovu říkám, toto jsem tady několikrát řekl.

Pokud se ptáte na předpokládaný náklad na navýšení základního jmění, předpokládaná suma jsou 2 miliardy korun. Budeme hovořit samozřejmě dál s Ministerstvem financí a budeme hledat cestu, jakým způsobem 2 miliardy korun do základního jmění České pošty přivést.

Ještě jednu poznámku k tomu celému. Úřady práce nikdo neruší, úřady práce jako takové, jako instituci. Ale to, že Česká pošta – to byl ten základní transformační smysl – bude prodlouženou rukou státní správy, to, že některou agendu státních úřadů, včetně Úřadu práce, tu základní agendu, žádosti a podobně, bude možné provést blíže občanům, rychleji a levněji než v současné době, to je pravda. Je to samozřejmě jedna z podstat toho, co v transformačním plánu, který v eKLEPu samozřejmě je k nalezení, najdete.

To je asi několik základních odpovědí na tyto otázky.

Ještě jednu poznámku. Samozřejmě, že schválení tohoto zákona vyvolala nějaká aktuální potřeba. To nikdo nepopírá. Samozřejmě, že řešíme problém České pošty, který nechaly vlády

před námi dozrát do té hrůzy, v které se nachází v současné době. My to řešíme. K tomu řešení potřebujeme instrument. Tím instrumentem je samozřejmě navýšení základního jmění po dohodě s Ministerstvem financí, po dohodě a schválení celou vládou. V téhle chvíli ale zároveň musíme říci, že je to instrument i do budoucnosti pro lepší a efektivnější řízení majetku státních podniků ze strany vlády, kterékoliv vlády. Ten zákon jako takový dává jednoznačný smysl. Je to zjednodušení něčeho, co bylo v našem dosavadním systému velmi lopotné.

Takže ano, je to zákon, který nám teď pomůže s Českou poštou. Ale neříkejme, že je to exkluzivní norma pro Českou poštu, že je to lex Pošta. Nikoliv, to je zákon, který se týká státních podniků jako celku, čemuž i některé pozměňovací návrhy odpovídají. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Paní poslankyně Jana Mračková Vildumetzová se hlásí s faktickou poznámkou, s reakcí na průběh rozpravy. Prosím.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji panu ministrovi vnitra za reakci. Chtěla bych mu říct, že když přinesl transformační plán na vládu, tak nebyl ani v programu jednání schůze. V eKLEPu nic do doby, než to projednala vláda, nebylo. Znovu připomínám, že jste mi v březnu poslal esemesku, že transformační plán budete řešit v období duben až červen, vy to moc dobře víte, a že zároveň ho podrobíte i komunikaci s parlamentní opozicí. Nevím, koho jste myslel. Nikoho z opozice jste neoslovil.

Zároveň jste tady odpověděl, že navýšení základního jmění bude o 2 miliardy korun, ale neřekl jste nám, kde ty finanční prostředky vezmete. Říkáte, že budou probíhat jednání s ministrem financí. Předpokládám, že vy tedy do současné chvíle jako ministr vnitra nemáte tyto finanční prostředky dojednané.

Musím říct, pane ministře, že strašně hezky hovoříte, hovoříte o tom, jak se úřady práce nebudou rušit, jak to všechno bude efektivní, jak to bude všechno skvělé. Zatím se tedy zrušilo 300 poboček. Některé pobočky zůstaly a financují si je ta města ze svých. Je to velmi nespravedlivé, protože ty obce předtím to měly financované tak, že 40 % hradila obec a 60 % hradil stát.

Ale já bych se vás tedy chtěla zeptat, když jste zrušil ty pobočky a hledáte ty úspory, proč má dozorčí rada, kterou jste si dovedl, a říkal jste, jací to budou ti odborníci, a na konci roku 2022 byla ztráta historicky největší, 1 750 milionů, tak proč je pořád 12 členů dozorčí rady? Proč jich není méně? Když tedy dochází k úsporám v rámci poboček, tak proč máme pořád 12 placených členů dozorčí rady?

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji za dodržení času. S faktickou chce reagovat pan ministr. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Já už opravdu naposled a krátce, protože přesně tohohle jsem se obával ve chvíli, když nezhodnotím ty věci v závěrečném slově, ale vyšel jsem vstříc volání.

Bylo by asi zvláštní, kdybych přicházel s transformačním plánem a neprojevoval bych víru v to, že to po jeho implementaci bude fungovat a že to přesvědčení je takové, jdeme do toho proto, že si myslíme, že Česká pošta je v současné době neživotaschopná, nemůže přežít, musíme jí dát nové funkce, musíme jí dát nový smysl. Jestli se tohle nepovede, tak to nemá prostě žádný smysl. Ekonomický nonsens, který se ukazuje v posledních letech. Objednané služby státu, které stát vlastně de facto nepotřebuje, a ještě mu za ně stát neplatil. Vždyť přece pokud navrhujete něco, co nazýváte transformačním plánem, tak musíte mít ten optimismus. To bych byl špatný předkladatel, kdybych ho neměl. Takže ano, já věřím tomu, že po skončení

transformace Česká pošta bude institucí, která bude moderní, bude poskytovat moderní služby v regionech a přežije.

Pokud se bavíte o úsporných procesech, podívejte se na letošní výsledky hospodaření České pošty. Letošní výsledky jsou výrazně lepší pod současným vedením, než tomu bylo v minulosti, zastavil se propad a nám to umožňuje i větší časový prostor na to, abychom všechny implementační kroky transformace včas načasovali a správně s nimi přišli.

Jedna otázka zcela praktická. Ve chvíli, kdy nemám schválen tento zákon, který dnes schvalujeme, na jehož základě bych mohl do rozpočtu dát 2 miliardy, na což teď nemám legální a legitimní instrument, jak to udělat, tak do té doby to v rozpočtu opravdu vidět nemůžete. Až mi schválíte tento zákon, my se s panem ministrem Stanjurou postaráme o to, aby to v rozpočtu vidět bylo. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji za dodržení času. S faktickou se hlásí paní poslankyně Berenika Peštová a dále pan poslanec Jiří Mašek. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Berenika Peštová: Děkuji za slovo, to nebudu ani dvě minuty. Pane ministře, prostřednictvím paní předsedající, ano, ta legislativa má nějaký postup, to víme všichni. Teď na tom ministerstvu jste si to tam nějakým způsobem osahal, máte věcný záměr, paragrafované znění a tak dále. V každém případě všichni víme, že když se mění zákon, tak se mění na základě něčeho. Tak alespoň upřímně tady řekněte, že tento zákon se prostě mění proto, protože potřebujete udělat změny ve státním podniku Česká pošta.

Ale problém je jiný. Problém je v tom, že nejdřív měl být ten transformační plán, měly být všechny ty studie dopadů, které jsou s tím spojené. Ale tak to prostě je. Každý ten zákon má další doprovodné věci – důvodovou zprávu, předkládací zprávu, studii dopadů. Proč se to vlastně vůbec mění? Za jakým účelem se to mění? (Reakce z pléna.) Že nebyl čas. Ano, prostřednictvím paní předsedající, to máte, pane poslanče Adamče, pravdu. Ale bohužel tohleto mělo předcházet tomu, než dojde ke změně té legislativy. Protože za tohleto, za tohleto jste tepali minulou vládu a tu vládu předtím. A oprávněně. Protože jste řekli, že musí být správné legislativní postupy, a ve své podstatě děláte to stejné. To stejné. A my máme za to mlčet? Když předtím ta vláda dostávala za stejné prohřešky, které teď děláte vy, tak jste tuto vládu za to tepali. A je to pravda. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji i za to dodržení času. Se svou faktickou poznámkou chce zareagovat pan poslanec Jiří Mašek. Prosím, ujměte se slova.

Poslanec Jiří Mašek: Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, já bych chtěl tady zareagovat. On vlastně ve svém posledním vystoupení pan ministr vnitra přiznal, že ten zákon o státním podniku v podstatě cílí na Poštu a že to je cesta, jak do té Pošty nalít peníze. Ale já bych tady připomněl, že jste téměř 600 dní u vlády a dlouho se s tou Poštou nic nedělo. Tam pan ministr jenom anoncoval na začátku odvolání pana ředitele Knapa, toho tam nechal poměrně dlouho, a pořád se nic nedělo, a potom to šlo najednou z hrušky dolů, a to ohlášením 300 zrušených poboček a všechno, co na to navazovalo. 1,7 miliardy propad v minulém roce. Nahlášení, že bude potřeba zhruba 8 miliard v následujících třech letech, aby se ta Pošta nějakým způsobem dala do kondice.

A nezlobte se, pane ministře, ona jenom taková ta vůle v to vítězství, že to dokážeme, a jsme přesvědčeni, že to dáme dohromady, je pro tuhle Sněmovnu trochu málo. A myslím si, že alespoň několik základních parametrů té stabilizace, toho stabilizačního plánu Pošty, že bychom si tady zasloužili to vysvětlení, a ne to takhle přejít. Jsem rád ale, že jste přiznal to, že opravdu to, co dneska projednáváme, je kvůli státní poště. Z mého pohledu je to pozdě, je to

nedostatečně. Už jsme udělali nevratné kroky na té Poště, například prodej dopravy a podobně, takže ta pošta není nic jednoduchého k řešení, ale tahleta Sněmovna by si zasloužila ty kroky vysvětlit a ne to přejít s tím, že po projednání tohoto zákona nám možná něco pošlete. Je to málo. Díky.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji opět za dodržení času. A již nemám nikoho přihlášeného do této rozpravy, takže rozpravu končím a požádám pana ministra o závěrečné slovo. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Děkuju, paní místopředsedkyně, ještě jednou. Opravdu není potřeba přece používat slova "přiznal". A skoro jako takový policejní slovník. Já samozřejmě říkám od začátku, že Česká pošta potřebuje k tomu, aby se transformovala, některé legislativní instrumenty. A jeden z těch legislativních instrumentů je i změna zákona o státním podniku. A to není žádné "přiznal", to je věcný ideový záměr, s kterým jsme vůbec do toho, abychom k této zákonné úpravě přišli, od začátku šli a zcela transparentně přiznávali. Já jenom dodávám větu B, ano, teď to potřebujeme pro Českou poštu. Tak nevím, co je na tom za přiznání. Potřebujeme, to snad každý ví. To není žádná utajovaná skutečnost, která by tady byla, ani v režimu důvěrné, tajné, ani v žádném jiném. Jenom říkám větu B, a poslouvejme se prosím, co říkáme – že je to využitelné do budoucna i pro řízení jiných státních podniků v nějaké strategicky důležité chvíli. To je celé.

Ale že ten zákon potřebujeme k České poště, jistě. Jistě. Proto přišel teď, proto je načasován tak, jak je, a je to dobře, protože té České poště umožní přežít. Neříkejme v jedné větě, že nám na ní záleží, že ji chceme zachovat, že protestujeme a říkáme, že je špatné rušení 300 poboček, a potom říkejme (neříkejme?), že nic vlastně jako udělat dalšího nemusíme, nepotřebujeme legislativní instrumenty k tomu. No potřebujeme, abychom ji zachránili. A to je celá ta idea. Snažíme se ji zachránit.

Ale teď už prosím k tomu zákonu jako takovému. Ještě jednou bych shrnul, že jsou tady tři pozměňovací návrhy, ke kterým se vyjádřím v rámci jejich hlasování. Vyjádřím názor Ministerstva vnitra. Okomentoval jsem je už v průběhu druhého čtení.

Dnes jsem vám také dával zcela jasnou otázku – odpověď, omlouvám se. Cílem novely je možnost, aby stát mohl navyšovat kmenové jmění státních podniků. Navýšení základního jmění vždycky musí schvalovat vláda, což odpovídá základní konstrukci zákona o státním podniku. Novela říká, že navýšení základního jmění bude možné provést z majetku státu, s nímž hospodářá ministerstvo, které plní funkci zakladatele konkrétního státního podniku. To je asi všechno jako shrnutí toho, co tato zákonná norma obsahuje.

Ještě jednou opakuji to, co zaznělo v diskusi. Samozřejmě, že transformační plán v systému zanesen je, může se s ním každý seznámit. Slibuji každé poslankyni a poslanci manažerské shrnutí, pokud nechcete číst celý ten padesátistránkový transformační plán, nebo kolik má stránek, nevím přesně.

A druhá věc, kterou říkám také od začátku, výbor pro veřejnou správu je tím vhodným výborem. Pokud bude předseda souhlasit, bude to tam projednáno, osobně se zúčastním toho projednávání. Myslím si, že je to zcela normální, legitimní postup toho, jak taková záležitost má projít Poslaneckou sněmovnou. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Optám se pana zpravodaje, zda má... Nemá zájem o závěrečné slovo. Takže já přivolám kolegyně a kolegy z předsálí, protože přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Požádám pana zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělil stanovisko. Prosím.

Poslanec Jan Bauer: Vážená paní místopředsedkyně Poslanecké sněmovny, ta procedura je relativně krátká, jednoduchá. Jenom vás chci informovat, že návrh na zamítnutí zákona nebyl podán, legislativně technické návrhy také nebyly podány. Takže bychom hlasovali následujícím způsobem. Nejprve pozměňovací návrh pod písmenem A, což je paní poslankyně Kocmanová, následně... (Odmilka kvůli silnému hluku v sále.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Poprosím o klid! Ano.

Poslanec Jan Bauer: Následně pozměňovací návrh pod písmenem B, což je návrh pana poslance Jurečky. Za třetí pozměňovací návrh paní poslankyně Mračkové Vildumetzové. A následně bychom hlasovali o návrhu zákona jako o celku. Při těch jednotlivých hlasováních samozřejmě v jedné nebo ve dvou větvích vás seznámím s tím, o čem vlastně ten pozměňovací návrh bude.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Já se optám, zda je nějaký protinávrh k proceduře? Není tomu tak.

Budeme tedy hlasovat o tomto návrhu přednesené procedury.

Zahájila jsem hlasování. Kdo je pro proceduru, jak byla přednesena, necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je případně proti navržené proceduře?

V hlasování číslo 150 bylo přihlášeno 183 hlasujících, pro 175, proti 0. Čili procedura byla přijata. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Bauer: Takže nejprve bychom se vypořádali s pozměňovacím návrhem pod písmenem A, což je paní poslankyně Kocmanová. Zkráceně, v čem je podstata. Cílem je umožnit sdílené zakladatelství státního podniku ze strany více ministerstev, respektive ústředních správních úřadů. Stanovisko hospodářského výboru – nedoporučující.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Stanovisko pana ministra? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování... Prohlašuji za zmatečné, je tady žádost o odhlášení. Takže vás všechny odhlašuji, prosím, přihlaste se opět svými registračními kartami. Stanoviska zazněla.

Já tedy zahajuji hlasování o tomto pozměňovacím návrhu. Kdo je pro, necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 152 hlasovalo 179 poslankyň a poslanců, pro 97, proti 69. Tento návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Jan Bauer: Druhé hlasování by bylo o pozměňovacím návrhu pod písmenem B poslance Mariana Jurečky. Cílem návrhu je do zákona doplnit novelu zákona o rozpočtových pravidlech, která reaguje na předchozí novelu tohoto zákona. Jinými slovy, tato změna má umožnit státním podnikům výjimku z povinnosti mít své bankovní účty výhradně u České národní banky. Ostatně o tomto pozměňujícím návrhu se tady před malou chvílí vedla diskuse. Stanovisko garančního výboru – bez stanoviska.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji, pan ministr. (Souhlasné.) Děkuji.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 153 hlasovalo 179 poslanců a poslankyň, pro 96, proti 80. Tento návrh byl taktéž přijat. Prosím.

Poslanec Jan Bauer: Předposledním hlasováním je pozměňovací návrh pod písmenem C paní poslankyně Mračkové Vildumetzové, jehož cílem je podmínit zvýšení kmenového jmění státního podniku podle navrhované novely nikoliv souhlasem vlády, ale podle tohoto návrhu Poslanecké... respektive tohoto pozměňovacího návrhu by to bylo prostřednictvím Poslanecké sněmovny. Stanovisko garančního výboru – nedoporučující.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh, necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 154 bylo přihlášeno 179 poslankyň a poslanců. Pro 82, proti 96. Tento návrh byl zamítnut.

A jak už pan zpravodaj řekl, o všech návrzích bylo hlasováno a my tedy přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona. Je tomu tak? (Zpravodaj: Ano.)

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 437, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování o tomto usnesení. Kdo je pro, necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 155 se účastnilo 179 poslankyň a poslanců, pro 97, proti 45. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji a končím projednávání tohoto bodu. A zároveň předávám řízení této schůze.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Přeji vám všem hezké dopoledne a zahajuji další bod, číslo

101.

Vládní návrh zákona o preventivní restrukturalizaci /sněmovní tisk 371/ – třetí čtení

Prosím, aby místo – a už vidím, že zaujali, a to za navrhovatele ministr spravedlnosti Pavel Blažek a zpravodaj garančního výboru, což byl ústavně-právní výbor, pan poslanec Pavel Staněk. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 371/5, který byl doručen 19. 5. 2023, a usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 371/6.

Tedy se táži navrhovatele, zda má zájem vystoupit ještě před otevřením? Má. Pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: (Není zapnutý mikrofon.) Už to funguje, myslím.

K tomu bodu, i k dalšímu, 102, protože ono se to týká dohromady, řeknu tolik, že účelem tohoto zákona je zpřístupnit obchodním korporacím v České republice efektivní nástroj, pomocí kterého lze řešit přechodné finanční potíže a odvracet riziko hrozícího úpadku. Přestože

opakování matkou moudrosti, už jsem to tady říkal dvakrát, tak bych to potřetí s dovolením neopakoval. Myslím, že jsem řekl vše, co je třeba. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. A tímto otevírám rozpravu, do které se přihlásil někdo? Nevidím nikoho, kdo by měl zájem. Pan zpravodaj nemá zájem vystoupit? Nemá zájem. Tímto rozpravu končím. Závěrečná slova máme, pane ministře? Nikoliv. Pan zpravodaj má zájem o závěrečné slovo? Nikoliv. V tom případě zagonguji a můžeme přikročit k hlasování.

Můžeme načíst... (Ke zpravodaji:) Mezitím přijďte. Já jsem zagongoval. A poprosím tedy zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou a případně s dalšími informacemi.

Poslanec Pavel Staněk: Dobrý den, vážené dámy, vážení pánové. Pane předsedající, děkuji za slovo. Ještě bych chtěl načíst legislativně technické úpravy tohoto tisku do třetího čtení. Dovolím si je přečíst, protože jich je víc.

Nejprve za prvé: V § 3 odst. 2 písm. d) se za slova "depozitářích cenných papírů" vkládají slova "a o změně směrnic 98/26/ES a 2014/65/EU a nařízení EU číslo 236/2012". Odůvodnění těchto technických úprav je zejména takové, že jde o úpravu, opravu citace evropského nařízení v souladu s čl. 68 odst. 2 legislativních pravidel vlády, tedy tak jak bylo nařízení vyhlášeno v Úředním věstníku EU. To je tedy první legislativně technická úprava.

Druhá je: V § 29 odst. 2 a v § 37 odst. 2 se za slovo "pohledávky" vkládá čárka. Tady je to odůvodnění ještě pragmatičtější. V obou případech dotčená ustanovení zavádí několik podmínek, nejprve podmínky pro možnost předložení restrukturalizačního plánu k hlasování podle § 29 odst. 2 a dále podmínky pro uzavření dohody podle § 37 odst. 2. V obou případech je před druhou podmínkou vložena věta, která se vztahuje k první podmínce. Je tedy třeba před druhou podmínku doplnit onu zmiňovanou čárku. (V sále je velký hluk.)

Třetí legislativně technickou úpravou je úprava: V § 77 odst. 3 se za textem § 7 čárka zrušuje. Tady je to zas opačně. Poměr mezi ustanovenými podmínkami, za nichž nelze prodloužit všeobecné moratorium, není vylučovací, nýbrž je možno, aby byly podmínky splněny –

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Já vás přeruším, pane zpravodaji. Poprosím všechny v sále, aby se ztišili... Ještě jednou, kolegyně, kolegové, prosím o ztišení, abychom slyšeli, jsme u třetí legislativně technické úpravy. Pokračujte.

Poslanec Pavel Staněk: – splněny současně. Proto v souladu s předkladatelem zamýšleným záměrem před spojkou nebo nemá být čárka.

A poslední legislativně technická úprava pro tento tisk je: V § 93 odst. 3 písm. c) se za slovem "stranám" čárka zrušuje. A tady je jednoduché odůvodnění, v případě, kdy se v písmenech a) až d) jedná o kumulativní výčet, tedy slučovací poměr vyjádřený spojkou "a" na konci písmene c), není důvod, aby tedy před touto spojkou byla čárka.

Tolik, pane předsedající, jsou legislativně technické úpravy pro tento tisk do třetího čtení.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Poprosím vás, abyste nás tedy nyní seznámil s procedurou hlasování.

Poslanec Pavel Staněk: Procedura hlasování, jak byla doporučena garančním výborem, který pro tento tisk je ústavně-právní výbor, tedy doporučuje hlasovat ve třetím čtení o návrzích

podaných k návrhu v následujícím pořadí: legislativně technické úpravy, to jsou ty, o nichž jsem teď mluvil, potom pozměňovací návrh, který je veden ve sněmovním dokumentu 2620 jako celek jedním hlasováním, a následně návrh zákona jako celek. Takhle by tedy zněla procedura hlasování. Takže bychom vlastně teď mohli zahájit hlasování o proceduře.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Ano. Myslím, že pokud nejsou námitky proti proceduře, je to jednoduché, tak o ní nemusíme hlasovat a můžeme jít rovnou k legislativně technickým úpravám. Poprosím vás, abyste vždy přednesl, o co se jedná, a pustíme se do hlasování. Mezitím jsem opětovně zagongoval.

Vidím, že je zde zájem o odhlášení, jestli jsem správně slyšel. Odhlašuji vás a prosím o přihlášení.

Poslanec Pavel Staněk: Pokud nebudeme hlasovat o proceduře, jak bylo řečeno panem předsedajícím, budeme tedy hlasovat nejprve právě o legislativně technických úpravách, jak jsem je přednesl před chvílí.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Ano. Zahajuji hlasování o legislativně technických úpravách. Byly čtyři. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 156, přihlášeno bylo 165, pro bylo 163, proti nebyl nikdo. Přijato. Můžeme pokračovat.

Poslanec Pavel Staněk: Dál budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu, který je vedený pod sněmovním dokumentem 2620. Tady sněmovní garanční výbor ústavně-právní výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Stanovisko navrhovatele? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 157, přihlášeno 165, pro bylo 163, proti nebyl nikdo. Přijato.

Poslanec Pavel Staněk: A nyní bychom tedy hlasovali o návrhu zákona jako celku. Tady opět garanční výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Ano. Pan navrhovatel? (Souhlas.)

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona o preventivní restrukturalizaci, podle sněmovního tisku 371, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 158, přihlášeno bylo 165, pro bylo 164, proti nikdo. Výsledek: přijato. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji za spolupráci.

Můžeme přistoupit k dalšímu bodu, číslo

102.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů,

**zákon č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích, ve znění pozdějších předpisů,
a další související zákony
/sněmovní tisk 372/ – třetí čtení**

U stolku už zaujali místo oba kolegové, a to jak za navrhovatele pan ministr Blažek, tak za zpravodaje garančního výboru, což byl opět ústavně-právní výbor, pan poslanec Pavel Staněk. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 372/5, který byl doručen 19. 5. 2023, a usnesení garančního výboru bylo doručeno jakožto sněmovní tisk 372/6.

Pane navrhovateli, máte zájem vystoupit?

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Protože, řečeno s Karlem Krylem, tato noc nebude krátká, tak já odkážu na všechno, co jsem řekl v předchozích čteních o tomto návrhu zákona.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Nyní tedy otevírám rozpravu, do které zatím vidím, že se přihlásil jeden z poslanců, pan poslanec Milan Feranec. A hned poté pan zpravodaj. Máte slovo.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji, pane předsedající. Vážení členové vlády, dámy a pánové, já bych jenom velmi krátce rád upozornil na svůj pozměňovací návrh pod písmenem B k tomuto zákonu, skutečně jenom velmi stručně. On pochopitelně souvisí se zákonem o preventivní restrukturalizaci.

Pan ministr na začátku správně řekl, že tento institut, preventivní restrukturalizace, je potřebný a užitečný. Já s tím stoprocentně souhlasím. A účel mého pozměňovacího návrhu je ten, aby tento institut nebyl daňově diskriminován vůči jiným. Konkrétně pokud to schválíme tak, jak je to navrženo, bez pozměňovacího návrhu, tak to bude trošku nesystémové. Týká se to zákona o dani z příjmů.

Navrhuji, aby příjmy plynoucí z odpisu dluhu byly osvobozeny od daně z příjmů i v rámci preventivní restrukturalizace. Dnešní stav je takový, že, že jsou osvobozeny příjmy plynoucí z odpisu dluhu u oddlužení, u reorganizace, ale paradoxně se nenavrhuje, aby to bylo u povinné preventivní restrukturalizace, což si myslím, že je nesystémové. A ono je trošku i nespravedlivé. Já to vysvětlím, zkusím zjednodušený příklad. Jsem dlužník, mám závazky 100. Domluvím se s věřiteli, schválí mi restrukturalizační plán, že mi prominou 50 % mých závazků. Logicky 50 % by měli dostat věřitelé. Ale pozor! Pokud nebude schválen tento návrh, tak výnos pro toho dlužníka nejdřív zdaní stát. To znamená, že tam nebude těch 50, ale minus 19 %, respektive do budoucna možná 21, to znamená, dostanou méně. Takže to poškozujete ty věřitele. A je to i nespravedlivé. Věřitelé přijdou o část majetku, ale ten stát si svoje vezme vždycky. To si myslím, že není úplně fér.

A ještě dvě poznámky. Když jsme to probírali na ústavně-právním výboru, tak tam zazněly námitky v zásadě Ministerstva financí. Ty námitky byly dvojí. Že Ministerstvo financí nechce rozšiřovat daňové výjimky. Rozumím tomu, ale jenom znovu upřesňuji: výnos z odpisů není příjem. Vy, kteří znáte rozdíl mezi příjmem a výnosem, asi chápete ten rozdíl. Skutečně je to trošku účetní operace. Ale ten druhý důvod, který tam zazněl, byl, že by to mohli podnikatelé zneužívat. Při vši účtě k úředníkům Ministerstva financí, představa, že mám úspěšnou firmu, která funguje, a nechci zaplatit daň, že ji uvrhnu sám dobrovolně do preventivní restrukturalizace, to znamená, že se zveřejní, že nejsem schopen plnit své splatné závazky a tak dále, a tak dále, je velmi úsměvná. To se skutečně omlouvám. Jak si vážím úředníků Ministerstva financí, tak v tom tento argument je podle mě lichý.

Takže jenom opakuji, pokud nechceme daňově diskriminovat tento velmi užitečný institut, prosím, podpořte tento pozměňovací návrh. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane poslanče. Táži se, jestli ještě někdo má zájem vystoupit? Ano, pan zpravodaj se hlásil.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem i v tomto případě chtěl načíst legislativně technické připomínky pro tento tisk do třetího čtení. Takže jestli dovolíte, seznámím vás s nimi, tentokrát je to kratší, jsou to jenom dva body.

Takže prvním bodem je v části čtvrté článek 4 – v navrhovaném § 80i odst. 5 za slovo "pohledávky" vkládá čárka. Tady opět krátké odůvodnění. Jedná se zde o dvě podmínky, z nichž první je doplněna o vloženou větu, která má být oddělena čárkami.

A druhou legislativně technickou připomínkou – úpravou pro toto třetí čtení v tomto sněmovním tisku 372 je to, že v části osmé článek 8 bod 9 se v navrhovaném písmenu f) za slovem "restrukturalizace" čárka zrušuje. Tady je to naopak. Účelem tohoto ustanovení je, aby se výjimka vztahovala na pohledávky daných osob po dobu účinnosti uvedených moratorií. Uvedená čárka může svádět k výkladu, že jsou obě podmínky, tedy existence moratoria a pohledávky daných osob, samostatné, a tedy k jejich splnění může dojít odděleně. Toto však nebylo zamýšleným účelem předkladatele. Proto je nutno tuto čárku, která nemá jiného významu, odstranit, aby byla jasná provazba obou podmínek.

Tolik legislativně technické připomínky.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Já děkuji. Máme tedy dvě legislativně technické úpravy. A já se táži, jestli ještě někdo má zájem vystoupit v rámci rozpravy? Nikdo. Tím rozpravu končím. Máte zájem o závěrečné slovo, pane ministře? Nikoliv. Pan zpravodaj rovněž ne. Tak já gonguji a připravíme se na hlasování o pozměňovacích návrzích.

Prosím tedy pana zpravodaje, aby nás seznámil s procedurou.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji, pane předsedající, ještě jednou za slovo. Já bych si vás tedy dovolil seznámit s procedurou. Nejprve bychom hlasovali tak, jak doporučuje ústavně-právní výbor jako garanční výbor této Sněmovny a tohoto tisku, o proceduře, ale pokud není sporu, tak asi není možná potřeba. Pak je potřeba hlasovat ale o těch mnou načtených legislativně technických úpravách. Pak jsou v systému dva pozměňovací návrhy, návrh pod písmenem A, je to můj komplexní pozměňovací návrh, návrh pod písmenem B je návrh kolegy poslance Milana Ferance. A nakonec bychom hlasovali o zákonu jako celku.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Ano, já děkuji, pane zpravodaji. Domnívám se, že není nezbytné hlasovat o proceduře. Pokud nikdo proti tomu nic nemá, můžeme se pustit do hlasování. Takže začneme legislativně technickými úpravami. Byly dvě.

Poslanec Pavel Staněk: Pokud tedy můžeme hlasovat rovnou o těch legislativně technických úpravách, tak prosím.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Ano, já jsem už předtím zagongoval, takže v tuto chvíli se můžeme pustit do hlasování.

Hlasujeme o dvou legislativně technických úpravách.

Zahajují hlasování. Táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování 159, přihlášeno 168, pro bylo 153, nikdo nebyl proti. Přijato.

Nyní můžeme k pozměňovacím návrhům.

Poslanec Pavel Staněk: Nyní bychom hlasovali o komplexním pozměňovacím návrhu, který je uveden jako návrh pod písmenem A. Garanční výbor, ústavně-právní výbor, tento návrh doporučuje.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Stanovisko navrhovatele? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Táží se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 160, přihlášeno bylo 169, pro bylo 160, proti nebyl nikdo. Přijato.

Můžeme jít k dalšímu pozměňovacímu návrhu.

Poslanec Pavel Staněk: Druhým pozměňovacím návrhem je právě návrh kolegy poslance Milana Ferance, který je veden jako návrh pod písmenem B. Tady stanovisko ústavně-právního výboru bylo víceméně neutrální, nebylo přijato stanovisko.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Stanovisko navrhovatele? (Nerad, ale nesouhlasím.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 161, přihlášeno bylo 169, pro bylo 76, proti 77. Zamítnuto.

Vyčerpali jsme všechny pozměňovací návrhy. V tom případě můžeme přistoupit k hlasování jakožto k celku.

Poslanec Pavel Staněk: V tom případě bychom hlasovali skutečně o zákonu jako celku.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Takže já mezitím přednesu návrh usnesení. "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 312/2006 Sb., o insolvencích, podle sněmovního tisku 372, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování. Táží se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 162, přihlášeno 170, pro bylo 159, proti nebyl nikdo. Přijato. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas, a děkuji všem za spolupráci.

Otevírám další bod.

106.

Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 165/ – třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele pan senátor Roman Kraus, kterého zde vítám, a zpravodaj garančního výboru, což byl výbor pro zdravotnictví, pan poslanec Jan Kuchař. Návrh na zamítnutí a pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním

tisku 165/4, který byl doručen dne 18. května tohoto roku. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jakožto sněmovní tisk 165/5.

A já se táži navrhovatele, jestli má zájem vystoupit před otevřením rozpravy? Pane senátore? Není zájem. V tom případě otevírám rozpravu, do které se přihlásil zatím – pokud nemá zájem vystoupit zpravodaj? (Nemá.) Tak první přihlášenou je paní poslankyně Iveta Štefanová. Máte slovo.

Poslankyně Iveta Štefanová: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, k tomu předloženému tisku. V té podobě, v jaké byl předložen, my ho nepodporujeme. I na zdravotnickém (správně: zdravotním) výboru, na kterém jsme tento tisk rozebírali hned na několika schůzích, probíhaly rozsáhlé debaty, kdy jsme já i mí kolegové shledali mnoho podstatných nedostatků tohoto tisku, takže jsme předložili pozměňovací návrhy, které ty největší nedostatky nějakým způsobem řeší. Já sama jsem předložila dva pozměňovací návrhy, a to návrh, který směřuje k zachování stávající úpravy požadavků kladených na síť poskytovatelů zdravotních služeb a precizuje povinnosti pojišťovny, která poskytuje komplexní zdravotní pojištění cizincům. A ty navrhované změny mají za cíl zavést opatření, která eliminují to riziko, že sjednání pojištění cizince by bylo pouze nějakým formálním splněním povinnosti vyžadované v pobytovém řízení bez toho faktického zabezpečení úhrady poskytované komplexní zdravotní péče a té její dostupnosti pro cizince.

Ten druhý návrh směřuje k vypuštění návrhu na zavedení registru zdravotního pojištění cizinců, který by měla vést Česká kancelář pojistitelů. Pro dosažení kýženého účelu navrhuji povinnost pojišťoven umožnit oprávněným subjektům online ověření existence pojistné smlouvy.

V rámci třetího čtení bych tu ráda načetla legislativně technické změny, kdy v obou mých pozměňovacích návrzích, které jsou v systému vedeny jako sněmovní dokumenty číslo 2613 a 2614, došlo k překlepu, kde je tedy chybně v hlavičce uveden rok 2022, logicky tam má být rok 2023. Tyto oba pozměňovací návrhy byly řádně načteny v podrobné rozpravě ve druhém čtení a žádám o tyto legislativně technické úpravy. Zároveň prosím o podporu těchto pozměňovacích návrhů. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, paní poslankyně. A prosím dalšího nebo další řádně přihlášenou, paní poslankyni Věru Adámkovou.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené dámy, vážení pánové, setkáváme se tady s touto problematikou opakovaně, takže samozřejmě nebudu opakovat to, co už jsme si tady říkali. Jenom bych chtěla shrnout některé důležité věci, které se projednávají.

Jak dobře víte, tak před zhruba třemi lety byl přijat zákon, který upravoval vlastně pojištění cizinců, a to proto, že byly velké nedobytné pohledávky za provedenou zdravotní péčí. Trpěly tady oba dva, jednak zdravotnické zařízení, které již provedlo péči, ale bylo opravdu zcela neschopno vymoci si své peníze, ale na druhou stranu trpěli i cizinci, a to prosím nehovoříme pouze o cizincích z nějaké části země, hovoříme obecně o cizincích, kteří se pouze chovali tržně. To znamená, že byli zodpovědní, chtěli si zaplatit pojištění a samozřejmě se šli podívat, které je nejlevnější. Koneckonců to známe, všichni hledáme občas některé takové zdroje. Ovšem dostali jakousi kartičku – a upřímně, jejich pojištění nemělo cenu ani té kartičky. Takže oni vůbec netušili, že pojištění vlastně nejsou, což považuji za velmi špatné, protože vlastně byli postiženi ty poctiví. Ten, který se nikdy nepojistí, ten z toho systému vypadá, o toho se vůbec nejedná. Jednalo se o ty, kteří se domnívali, že pojistku tedy mají, a bohužel domnívali se, že mají pojistku kvalitní.

Já musím zopakovat, že ve dvě hodiny v noci nikdo z vás, kolegové a kolegyně, i kdybyste sloužili na našem místě, nejste schopni zjistit, co všechno to pojištění prostě obsahuje a zda vůbec je platné. Takže se stalo, že fakultní nemocnice, velké nemocnice nebo zdravotnická zařízení, která provádějí dražší služby, měly nedobytné pohledávky v řádu desítek milionů. A bohužel nebyla cesta, jak vymoci, neboť daná pojišťovna třeba již neexistovala. A kolegové, kteří měli menší své zdravotnické zařízení, nebo svá zdravotnická zařízení, někteří se dokonce vydali do daných pojišťoven, uvedených na těch smlouvách, tedy zjednat nápravu, neboť se jim vracely faktury jako nedoručitelné. Zjistili, že tam je, pravda, dům, ten stál, měl i číslo, byla tam občas i poštovní schránka, nikoliv na rohu ulice, jak praví klasik, ale kdekoliv tam, a pak se dozvěděli od náhodného obyvatele, že tam chodí jakýsi student vybírat schránku, a tím to končilo.

Čili tento stav byl zcela neudržitelný v dané době, takže bylo nutné zjednat nápravu. Ta náprava byla zjednána tedy znovuzavedením jakéhosi dohledu státu, což v té dané době považuji za správné. V současné době nejsou žádné problémy s proplácením provedené zdravotní služby. Tady se nejedná prosím o žádné placení dopředu, jedná se za již odvedenou práci.

Zdravotnická zařízení nemají žádné problémy a nemáme také relevantní stížnosti cizinců, které by byly jaksi oprávněné, na tento systém. Takže terén si nestěžuje, cizinci si nestěžují. Ale chápu, že je potřeba věci měnit, neboť všechno se v čase mění. Takže jsme se náhle seznámili s návrhem senátorů, aby došlo ke změně tedy v tomto poskytování péče vlastně cizincům. Povíдали jsme si tady o tom hodně dlouho.

My samozřejmě umíme také počítat a víme, kolik je 108, takže to není proto, že bychom vás chtěli zdržovat, ale chci upozornit, že až tady za čtyři roky bude někdo říkat – to už tady nejspíš nebudu – že se mu nevede dostat peníze, tak jenom chci říct, že prosím pěkně, to už jsme tu měli, tak aby věděli, kam se obrátit. Tedy na vás.

U těch cizinců jenom musím říci – z praxe, rozhodně nepotřebuji, aby mi někdo připravoval materiály, protože to všechno už jsem si zažila – že se opravdu nejedná o jednu zemi. To bychom chápali velmi špatně. Zažila jsem nedobytnou pohledávku u pacientky, pro kterou přiletěl soukromý tryskáč se zlatým kniplem, c'est la vie, stalo se – nedobytná pohledávka.

Čili je potřeba si uvědomit, že my opravdu tím ochraňujeme naše zdravotnická zařízení, aby mohla řádně poskytovat péči a nemusela potom se starat tedy o tyto peníze. Protože ony nejsou malé, prosím vás. To není o tom, že by někde někdo nechal tisíc korun za vpíchnutí injekce. To jsou operační výkony chirurgické, ortopedické, urologické, onkologické. A přesto tam byly nedobytné pohledávky. Na druhou stranu je potřeba si uvědomit, že ten zodpovědný cizinec má mít pocit jistoty, že jeho pojistka je správná a že kryje péči, kterou dostane.

Z těchto důvodů jsme podali také pozměňovací návrh, a to proto, že samozřejmě je nám jasné, jak dopadne toto hlasování, byť s ním nesouhlasíme. A myslím si, že si přiděláváte do budoucna problém. A přiděláváte ho jak zdravotnickým zařízením, tak těm cizincům. Takže ve snaze minimalizovat chyby, které se tímto stanou, máme tady několik změn, které jsou v systému pod číslem 2609, a já bych jenom velmi rychle vám řekla body, tak aby na stenozáznamu jasně zazněly.

Za prvé v té první části návrhu zákona – za prvé v článku I v novelizačním bodu 5 se slova "odstavec 10 (správně 9) a 10 zrušují" nahrazují slovy "odstavec 9 se zrušuje" a 11 až 13 označují jako odstavec 9 až 11. Nahrazují se slovy "10 až 13" se označují jako "9 až 12".

V článku I se novelizační bod 5 vkládá nový novelizační bod 5a, který zní: v § 180j odst. 9 se slova "10 %" nahrazují slovy "15 %".

V článku I se v novelizačním bodu 6 slova v "§ 180j odst. 9" nahrazují slovy v "§ 180j odst. 10".

A v článku I se v novelizačním bodu 7 slova "odst. 10 a 11" nahrazují slovy "odst. 11 a 12".

Jinak musíme říci, že opravdu to, co si přejeme, je, aby došlo vlastně, aby se nezměnila situace, která je teď po přijetí našeho zákona. To znamená, že cizinec, je-li řádně pojištěn, a on je teď řádně pojištěn, má jistotu, že dostane odpovídající péči, zdravotnické zařízení nemusí přemýšlet ani v půl třetí v noci, jestli dostane zaplacenou provedenou péči, a nemusí se jí domáhat. Protože nejsou jediné problémy. Nemáme žádnou relevantní stížnost, že by snad pojišťovna nezaplátila. Takže tolik za to.

Jinak dochází k celé další řadě věcí, které tady nebudu číst, protože už jsme o tom hovořili dlouho. A jsem ještě ráda, že už tady došlo k načtení změny toho data, které jsem uváděla také ve výboru pro zdravotnictví, protože uvedené datum již neodpovídalo vůbec možnostem, které by byly relevantní.

Takže prosím pěkně – já říkám znovu, chápu, jaké je tady politické zadání, byť s ním nesouhlasím – zvažte svůj postoj. Protože bych byla velmi nerada, abychom se opět dostali do situace, že budou nespokojeni jak tedy ti zodpovědní cizinci, kteří chtěli nějaké pojištění, ale mají opravdu kus papíru, a naše zdravotnická zařízení. Protože si uvědomte, že ty nedobytné pohledávky jsou za provedenou péči, to znamená, už byly použity katetry, byly použity stimulatory, samozřejmě již operační sál fungoval, byly tam naše týmy. A ty peníze, prosím pěkně – nakonec to dopadne tak, že budete oddlužovat nemocnice? Je to zase pouze z našich kapes, kapes našich daňových poplatníků. A domnívám se, že tady by opravdu mělo být jasně dáno, kdo platí provedenou péči.

Já vám děkuju. A žádáme o podporu čísla 2609, abychom se nedostali do těch diskrepancí legislativně technických, které tam byly. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Máme zde přihlášku pana poslance Huberta Langa, ale s přednostním právem se hlásil ještě pan navrhovatel. Ano, pane senátore, prosím.

Senátor Roman Kraus: Dobré poledne, dámy a pánové, jenom technickou krátkce. Ten návrh senátního návrhu zákona byl podán právě proto, abychom se vyhnuli všem těm problémům, které paní kolegyně, paní profesorka Adámková, popsala z praxe. A proto, a znovu to opakují, i když si to jistě pamatujete, se navýšil spodní limit jedné pojistné události na 120 000 eur. Proto se zavedl registr, kde si každý, kdo do něho bude mít vstup, policie, poskytovatel, zdravotní pojišťovna, může najít přesně, kdo je pojištěn, jak je pojištěn, kde je pojištěn. Proto tento návrh vznikl. Nikoliv primárně jen proto, aby odstranil monopol.

A jestli si myslíme, že jedna pojišťovna, která je samozřejmě komerční, byť je zakládána Všeobecnou zdravotní pojišťovnou, kterou chci připomenout, je založena speciálním zákonem, nikoliv že je státní, jak někteří tvrdili, tak rozhodně jedna pojišťovna, která zatím má ten limit 60 000 eur, není jistotou pro poskytovatele ani klienty.

A jenom krátká poznámka. Pokud někoho přivezou v noci, tak je to stejně akutní a stejně ze zákona musí poskytnout jakékoliv zdravotnické zařízení svoji péči, ať již ten člověk je, či není pojištěn. Takže toto se vůbec neřešilo. Ale samozřejmě si můžou zpětně dohledat, jakým způsobem a kde je pojištěn. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane senátore. Ještě byla k tomu faktická poznámka. Pane poslanče, ještě chvíličku – paní poslankyně Adámková s faktickou.

Poslankyně Věra Adámková: Samozřejmě každé akutní potřeby jsou vyřešeny, ovšem občas na dluh.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. A nyní pan poslanec Hubert Lang.

Poslanec Hubert Lang: Děkuji, pane předsedající. Tak já jsem původně už vystupovat nechtěl. Já jsem byl původně zpravodajem tohoto tisku pro náš klub hnutí ANO a jako člověk, který skoro 30 let pracoval ve strukturách cizinecké policie, kde jsme tento problém velice často řešili, tak samozřejmě mám k tomu poměrně blízko.

To, co tady říkala paní profesorka Adámková, já se s tím ztotožňuji, to, co tady říkal pan senátor, taky. Každý má nějaký úhel toho pohledu. Já se domnívám konkrétně u tohoto tisku, že zákon, který byl přijat v minulém volebním období a prošel díky hnutí ANO, byl dobrý, že rozhodně odborná veřejnost byla spokojená. Po dlouhé době se opravdu přestalo stávat to, že nějaký cizinec, který tady byl v jakémsi buď legálním, nebo často i nějakém pololegálním postavení, prostě byl nucen, byl někde hospitalizován, nemluví o těch drobnějších výkonech pana doktora Janulíka třeba, ale v nemocnicích, opravdu se mu něco stalo, a tam se náhle zjistilo, že jeho pojišťovna "má nějakou nízkou míru zabezpečení", a ty náklady byly obrovské. Dokonce se říkalo, vyčíslovalo se to, že by se z toho dala jednou za rok postavit nějaká menší okresní nemocnice.

Ten stávající zákon, který je platný, tak si myslím, že je v pořádku, a domnívám se, že každý stát by si měl chránit nějaké své zájmy. Jestliže někdo prostě, nějaký cizinec, který chce nějakou formou pobývat, ať už nějaký dlouhodobý trvalý pobyt, tak by měl splnit nějaké náležitosti, měl by splnit totožnost, měl by mít nějaký doklad, měl by mít ubytování, měl by mít nějakou práci, a spadá do toho podle zákona o pobytu cizinců také zdravotní pojištění.

To znamená, tento zákon toto všechno jakoby odstranil, a to často, co je tady argumentováno, že musí být tržní prostředí zachované, tak já se zrovna domnívám, že v této oblasti, v této konkrétní věci, to tržní prostředí zachováno být nemusí.

Stát by si měl říci prostě určité podmínky, za kterých cizinci tady chtějí pobývat, a jestliže tam musí splnit a, b, c, d, e, a jedna z těch věcí je také zdravotní pojištění, tak toto bychom měli touto formou vyžadovat. To znamená žádná neviditelná ruka trhu, žádné otevření prostředí pro různé pofiderní pojišťovny, ale prostě tak, jak je to stanoveno v současné době, tak by to mělo zůstat zachováno.

Proto také naše stanovisko klubu hnutí ANO je, že budeme buď hlasovat pro zamítnutí toho zákona, a v případě, že neprojde – víme také, co je 108 proti 92 – tak ty pozměňovací návrhy, které jsou tam postupně načteny, tak aspoň zmírňují to, co se znova otevře. Já se domnívám, že se otevře částečně Pandořina skříňka, začnou opět problémy a můžeme se opravdu dočkat toho, že za dva, za tři, čtyři roky, možná za dva roky, tady budeme řešit obdobný problém, kdy opět nebudou finanční prostředky na pokrytí té zdravotní péče cizinců. Stát v současné době to má vyřešeno. Cizinec, který tady chce legálně pobývat a chce být legálně pojištěn, tak prostě má nějaké nároky, má nějaké jistoty, že když se mu něco stane, že bude řádně ošetřen, že všechny ty úhrady budou vypořádány. A o to nám asi všem jde.

Takže já opravdu nerozumím té snaze senátorů toto vrátit. Jsou tady takové různé zákulisní informace, že je to samozřejmě velký byznys. V dnešní době, kdy máme celou řadu jiných, podle mě velice důležitějších problémů, tak znova toto otevírat, znova toto otevřít a takto to jaksi znova znejistit, ten segment toho cizineckého zákona, toho trhu, je podle mě špatně. To je asi všechno, co bych chtěl k tomu říci. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane poslanče. Vaše vystoupení vyvolalo dvě faktické poznámky v tuto chvíli. Pan poslanec Mašek a připraví se paní poslankyně Ivana Mádlová. Máte slovo.

Poslanec Jiří Mašek: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, ve věci právě zdravotního pojištění jsme skutečně v minulosti zažívali problémy. Řada zdravotnických zařízení, nemocnic, ale i záchranná služba, na které jsem pracoval, měla zkušenosti s nedobytnými pohledávkami. A jestliže teď otevíráme v rámci novely o pobytu cizinců otázku toho pojištění znovu, chtěl bych připomenout, že Česká republika patří v rámci poskytování zdravotní péče k těm, které poskytují zdravotní péči bez ohledu na to, aby se zabývaly hned od prvopočátku tím, jak je ten pacient pojištěn. Já si myslím, že od tohoto bychom ustupovat neměli. Na západ od nás dost často dochází k tomu, že ten pacient dostane základní péči, to znamená, zajistí se mu dýchání, doplní se mu krevní oběh a čeká se na to, jak je ten pacient pojištěn, a podle toho postupují další úkony. Některé se odkládají. Toho bych se tady nerad dočkal. Myslím si, že za každou cenu v rámci konkurenceschopnosti tohle pustit je tady špatně a že je dobré to dosavadní řešení, které máme. Ale pokud budeme nuceni z Evropské unie k tomu, aby se do toho nějaká konkurence pustila, tak jsou zde některé pozměňovací návrhy, které jsou tak na půl cesty, ale které by nám jistě umožnily postupovat tak, jak jsme tady v České republice zvyklí, a nesvazovaly by nám zdravotníkům ruce. Protože ekonomika těch zdravotnických zařízení, kdy potom nabíhají až milionové dluhy, může být skutečně pro zdravotnictví likvidační. Takže tady bych opravdu poprosil, abyste to zvážili a eventuálně podpořili třeba smysluplné pozměňovací návrhy, které tam jsou.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Další faktická, zatím poslední, paní poslankyně Mádlová.

Poslankyně Ivana Mádlová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně a kolegové, já bych chtěla doplnit jenom svoje kolegy, protože se v rezortu zdravotnictví pohybuji více než třicet let a samozřejmě i o těchto nedobytných pohledávkách vím také ze svého pracovního angažmá.

Pane senátore, vy přece musíte vědět, že ty pohledávky jsou nedobytné a jsou často ve vysokých částkách. Je to třeba za nedonošené děti na neonatologickém oddělení nebo za jednotky intenzivní péče. To znamená, že jsou to opravdu vysoké pohledávky, které těm nemocnicím, i fakultním nemocnicím, kde poskytují superspecializovanou péči, tak jim prostě chybí. A pokud jste jako senátor, nebo jako bývalý ředitel velké nemocnice tyto pohledávky neměl, tak jste měl velké štěstí. Možná jste byli jedna z mála nemocnic. Ale jinak prostě ty pohledávky byly. A dneska je zdravotnické právo nastaveno tak, že skutečně lékaři a zdravotničtí pracovníci musí poskytnout péči, která je daná legislativou, a nemohou si vybírat, jestli zrovna když to pojištění to nepokryje, tak tu péči neposkytnete. To prostě nejde, protože se vystavuje trestnímu stíhání.

Takže i já bych se přimlouvala, aby ty rozumné pozměňovací návrhy byly odsouhlaseny. Děkuji. A nezavírejme před tím oči.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Ještě v rámci rozpravy chtěl vystoupit pan senátor Kraus.

Senátor Roman Kraus: Ještě poznámka. Právě proto byl ve zdravotním výboru Poslanecké sněmovny přijat, a já ho podpořím, pozměňovací návrh, který ten dolní limit jedné pojistné události zvedá dokonce na 400 000 eur, takže to je naprosto jasná jistota pro poskytovatele a samozřejmě pro klienty. A navíc v souladu s azylovým zákonem tento pozměňovací návrh zakotvuje to, že za děti do 18 let platí pojištění do systému veřejného

zdravotního pojištění – nikoli do soukromého, ale veřejného – jejich rodiče nebo zákonní zástupci, a to ve výši, kde vyměřovacím základem je minimální mzda. Takže tento pozměňovací návrh ještě posílí to, co jsme chtěli.

Samozřejmě také jsme měli nedobytné pohledávky a vždy to bylo po těch pacientech, kteří nebyli vůbec pojištěni. Tento zákon, tento náš návrh jasně říká – povinnost každého cizince, který pobývá na území České republiky a je ze zemí mimo EU a pobývá zde déle než 90 dní, tak se pojistit. Proto je tam ten registr, aby i cizinecká policie a samozřejmě ti další, co jsem říkal, věděli, zda je pojištěn.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. V rámci rozpravy měl ještě zájem vystoupit pan zpravodaj.

Poslanec Jan Kuchař: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážení kolegové, dovoluji mi, abych se vyjádřil k tomu, co tady probíhalo v prvním, druhém čtení a samozřejmě několikrát na zdravotním výboru.

Odstraňujeme monopol. Odstraňujeme monopol společnosti PVZP, na který si stěžovala Asociace pojišťoven České republiky, a v současné době probíhá dotazování Evropské komise na stav, jakým máme vedeno cestovní zdravotní pojištění v České republice. Chtěl bych jenom upozornit, že ta stížnost je na cestovní zdravotní pojištění. A je třeba si říct, co je v zákoně o pojištění cizinců pobývajících nad 90 dnů v České republice. Jedna věc je, že stížnost je, že omezujeme trh s cestovním zdravotním pojištěním, což není tak docela pravda, protože cestovní zdravotní pojištění může poskytnout jakákoliv pojišťovna v České republice, ale i v Evropské unii, případně i mimo Evropskou unii, a to základní cestovní pojištění, které se týká opravdu cestování, tak je v podstatě neodkladná péče a v případě smrti repatriace. Ale my se tady bavíme o pojištění nad těch 60 dnů pobývajících v České republice. A tady je důležité si říct, že toto cestovní zdravotní pojištění, jak je to stále nazýváno, je už uzavíráno v režimu komplexní zdravotní péče. To je ten problém, který rezonuje samozřejmě mezi lékaři, mezi odborníky, jestli je dobře, abychom komplexní zdravotní péči předali do pojištění soukromým pojišťovnám, nebo řešili tuto záležitost v rámci veřejných zdravotních pojišťoven, kterých máme na trhu v České republice sedm.

Já bych poprosil, protože jeden z mých pozměňovacích návrhů pod písmenem C1 se týká změny otevření trhu, to znamená odstranění monopolu způsobem, aby pojištění v České republice pro cizince pobývajících dlouhodobě v České republice poskytovaly a bylo umožněno i zřízení dceřiných společností právě veřejným zdravotním pojišťovnám, abychom veřejné zdravotní pojištění neotevřeli pro komerční pojišťovny a zároveň odstranili ten monopol.

Pokud by neprošel můj pozměňovací návrh C1, pak prosím o nepodpoření mého návrhu C2, protože v současné době alespoň část cizinců do věku 18 let jsme zajistili na veřejné zdravotní pojišťovně, a tím jsme v podstatě zamezili některým spekulacím kolem komerčního pojištění.

Co jenom dodám na závěr, že samozřejmě v současné době ve spojení s ukrajinskou migrací je velké nebezpečí, že díky otevření tohoto trhu opět nás čekají záležitosti, jako jsou ruskojazyčné mafie, které uzavíraly tyto pojistky, a upozorňuje na to i NKÚ. Takže děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Já děkuji. A táži se, jestli ještě někdo má zájem vystoupit v rozpravě? Nevidím nikoho, tím tedy rozpravu končím.

Pane senátore, máte zájem o závěrečné slovo? Není zájem. Pane zpravodaji, je zájem o závěrečné slovo? Zřejmě také ne. V tom případě můžeme – a já zagonguji – přistoupit

k hlasování o návrhu na zamítnutí. Ještě chvíli... (Ťukání karet do lavic.) Zaregistroval jsem zájem o odhlášení a zpětné přihlášení. Můžeme se přihlásit.

Budeme tedy hlasovat o návrhu na zamítnutí.

Zahajuji hlasování. Táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 163, přihlášeno 175, pro bylo 82, proti 88. Zamítnuto.

V tom případě přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. A já abych nyní poprosil pana zpravodaje, aby nás seznámil s procedurou hlasování a poté aby přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a vždy před hlasováním sdělil stanovisko. Máte slovo.

Poslanec Jan Kuchař: Děkuji ještě jednou za slovo. Tedy návrh na proceduru hlasování. Protože nebyly předloženy žádné návrhy na legislativně technické úpravy, hlasovali bychom postupně pozměňovací návrhy pod písmeny A od paní Šebelové, potom B1.1 paní Štefanové, B1.2 a B1.3 paní Štefanové. Pokud nebudou odsouhlaseny body B1.2 a B1.3 paní Štefanové, hlasovali bychom o návrhu pana Brázdila pod písmenem E2, následovalo by hlasování B1.4 až B1.6 od paní kolegyně Štefanové, následoval by pozměňovací návrh B2 paní Štefanové, následovaly by C1 mé osoby, C2 také za mou osobu, následoval by pozměňovací návrh D pana Philippa a dalších poslanců. A na závěr tedy ještě potom bychom hlasovali o pozměňovacích návrzích E1, E3 a E4 pana Brázdila a následně zákon jako celek.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Pokud nikdo nemá nic proti této proceduře, můžeme se pustit do hlasování. Pokud nikdo nemá nic, pokud je zájem – je zde zájem o schvalování procedury, respektujeme to.

Prosím, budeme hlasovat o tom, že schvalujeme proceduru takto navrženou panem zpravodajem.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 164, přihlášeno 179, pro bylo 176, proti nikdo. Přijato.

Můžeme tedy se pustit do pozměňovacích návrhů.

Poslanec Jan Kuchař: Tedy dovolte, abychom hlasovali o pozměňovacím návrhu A paní kolegyně Šebelové. Jedná se o pozměňovací návrh – zrušení zařazení v tomto pojištění dětí do 18 let, protože tyto děti byly zařazeny již v zákoně o azylu, tisku 387.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: A prosím o stanovisko výboru. (Doporučující.) Stanovisko navrhovatele? (Souhlasné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 165, přihlášeno bylo 179, pro bylo 178, proti nebyl nikdo. Přijato. Můžeme pokračovat.

Poslanec Jan Kuchař: Další – pozměňovací návrh paní kolegyně Štefanové pod písmenem B1.1. Zde se jedná o zachování požadavku na poskytovatele zdravotních služeb a precizace povinnosti pojišťovny v oblasti komplexní péče cizinců.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: A stanovisko? (V tomto případě výbor nezaujal žádné.) Stanovisko navrhovatele? (Nesouhlasné.) Nesouhlasné.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 166, přihlášeno bylo 179, pro bylo 81, proti 87. Zamítnuto. Můžeme pokračovat.

Poslanec Jan Kuchař: Dalším pozměňovacím návrhem, nebo lépe řečeno dvěma, které bychom hlasovali společně... je to opět pozměňovací návrh paní kolegyně Štefanové B1.2 a B1.3. Zde se jedná o zrušení výše odměny za zprostředkování pojištění týkající se komplexní zdravotní péče. Výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: A stanovisko navrhovatele? (Nesouhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 167, přihlášeno 179, pro bylo 82, proti 90. Zamítnuto. Můžeme pokračovat.

Poslanec Jan Kuchař: Protože nebyly schváleny pozměňovací návrhy B1.2 a B1.3, dovoluji, abychom hlasovali o návrhu pana Brázdila pod písmenem E2, kde se jedná o zvýšení výše odměny za zprostředkování pojištění týkající se komplexní zdravotní péče z 10 % na 15 %. Výbor nezaujal stanovisko.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Navrhovatel? (Nesouhlasné.) Já jsem neslyšel... nesouhlasné? (Nesouhlasné.) Nesouhlasné. Děkuji.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 168, přihlášeno 179, pro bylo 66, proti 107. Zamítnuto. Můžeme pokračovat.

Poslanec Jan Kuchař: Další hlasování by bylo k pozměňovacím návrhům paní kolegyně Štefanové pod písmeny B1.4 až B1.6, které bychom hlasovali najednou. Jedná se o úpravu seznamu pojišťoven oprávněných poskytovat cestovní zdravotní pojištění a návrh na změnu účinnosti prvním dnem šestého kalendářního měsíce po vyhlášení. Stanovisko výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Stanovisko navrhovatele? (Nesouhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 169, přihlášeno 179, pro bylo 80, proti 95. Zamítnuto. Můžeme pokračovat.

Poslanec Jan Kuchař: Další hlasování by bylo k pozměňujícímu návrhu paní kolegyně Štefanové pod písmenem B2 – ověření existence pojistného stavu prostřednictvím informačního systému, který bude v gesci jednotlivých pojišťoven. Stanovisko výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Stanovisko navrhovatele? (Nesouhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 170, přihlášeno 179, pro bylo 81, proti 92. Zamítnuto. Ano, můžeme pokračovat.

Poslanec Jan Kuchař: Další hlasování by bylo o mém pozměňujícím návrhu pod písmenem C1, kde se jedná o modifikaci senátního návrhu v oblasti vymezení okruhu pojišťoven, u nichž lze sjednat zdravotní pojištění, jímž se cizinec prokazuje. Jedná se o ukončení výsadního postavení pojišťovny PVZP na českém trhu. K tomu stanovisko nebylo přijato.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Stanovisko navrhovatel? (Nesouhlasné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 171, přihlášeno bylo 177, pro bylo 85, proti bylo 57. Zamítnuto. Můžeme pokračovat.

Poslanec Jan Kuchař: Druhým mým pozměňujícím návrhem je zajištění garance dostupnosti a úhrady zdravotní péče pro děti cizinců z třetích území s dlouhodobým pobytem do 18 let na území České republiky. Tady si dovolím (požádat) o nepodporu tohoto mého návrhu, protože děti do 18 let jsou vyřešeny již v zákoně o azylu a jsou ve veřejném pojištění České republiky.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: To bylo stanovisko výboru?

Poslanec Jan Kuchař: Stanovisko výboru je doporučující. (Ohlas v sále.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Takže stanovisko výboru je oficiálně doporučující. (Ano.) Ano. Já prosím o stanovisko navrhovatele. (Nesouhlasné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 172, přihlášeno 177, pro bylo 78, proti 80. Zamítnuto. Můžeme pokračovat.

Poslanec Jan Kuchař: Další hlasování by bylo k pozměňujícímu návrhu D pana kolegy Philippa a dalších kolegů. Jedná se zde o zmiňované navýšení limitu pojistného plnění na 400 000 eur a právo pojistníka na vypovězení cestovního pojištění u pojišťovny PVZP ve lhůtě tří měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Stanovisko výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Stanovisko navrhovatele? (Souhlasné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 173, přihlášeno 179, pro 177, proti nikdo. Přijato. Můžeme pokračovat.

Poslanec Jan Kuchař: A poslední hlasování, nebo předposlední, protože pak budeme hlasovat o zákonu jako celku, je na pozměňující návrhy pana kolegy Brázdila E1, E3 a E4. Jedná se o zachování zákonného omezení výše provize za zprostředkování pojištění při jejím současném navýšení oproti senátnímu návrhu zákona. Výbor nepřijal stanovisko k tomu návrhu.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Stanovisko navrhovatele? (Nesouhlasné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 174, přihlášeno 179, pro bylo 80, proti 93. Zamítnuto.

Jestliže bylo hlasováno, pane zpravodaji, o všech návrzích? Podle mých poznámek ano.

Poslanec Jan Kuchař: Ano, bylo hlasováno o všech pozměňujících návrzích, a proto vás prosím, pane předsedající, abyste nechal hlasovat o návrhu zákona jako o celku.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Já přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas se senátním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 165, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 175, přihlášeno 178, pro bylo 96, proti 26. Přijato. Konstatuji tedy, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Je zde zájem ještě o vystoupení. Prosím.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den. Já jenom k hlasování číslo 171. Hlasoval jsem proti, na sjetině mám pro. Nezpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Nezpochybňuje se hlasování.

Dovolte ještě, abych vás seznámil s některými dalšími informacemi.

V tuto chvíli je třeba dát hlasovat o návrhu na vyřazení zbývajících neprojednaných bodů schváleného pořadu 70. schůze Poslanecké sněmovny. Takže já v tuto chvíli dávám hlasovat o vyřazení zbývajících neprojednaných bodů.

Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 176, přihlášeno 177, pro bylo 158, proti 5. Přijato.

Děkuji. Vyčerpali jsme tímto schválený program 70. schůze Poslanecké sněmovny, čímž tuto schůzi končím a připomínám prosím pěkně ještě dvě věci. Grémium se sejde po dohodě již ve 12.30, nikoli ve 13, v Zrcadlovém sále. Dále připomínám, že ve 14 hodin budeme pokračovat v přerušované 71. schůzi Poslanecké sněmovny.

A ještě přečtu dvě omluvy. Pan ministr Kupka od 11 do 12 z pracovních důvodů, pan ministr Výborný od 10.35 do 11.30 z pracovních důvodů. Děkuji.

(Schůze skončila v 11.37 hodin.)